XVI or XVII Century

[illegible] R. [illegible]

[illegible]

7/17/1915 [illegible]

1487. KORAN. *Manuscript, written in very elegant Arabic and Persian characters in red and black, on native glazed paper, and executed in the 17th Century. Each page within ruled gold lines, and the first two pages surrounded by ornamental borders in gold and colors.* Folio, contemporary Persian binding in morocco. Sæc. XVII.

* A beautiful specimen of Arabic and Persian writings.

A Book Worth $125,000.

The only gold-and-silver-bound, diamond-incrusted book in the world was lately enshrined in the holy Mohammedan city of Isnan-Ruza, Persia. The book is, of course, a copy of the Al-koran, and is a gift from Abd-ur-Rahman, Emir of Afghanistan.

The covers of this unique volume, the sides of which are 9½x4 inches, are of solid gold plates one-eighth of an inch in thickness, lined with silver sheets of the same thickness.

The center-pieces, as well as the corners, are symbolic designs wrought in diamonds, rubies, and pearls. The center figure is a crescent with a star between its points, the whole design being composed of 109 small diamonds, 167 pearls, and 129 rubies. The diamonds on each corner, which are almost hidden in their golden setting, and the orange-colored lacquer with which they are fastened, are each worth about $5,000.

The book itself is on parchment, entirely written by hand. It is valued at $125,000. There are said to have been over 1,000,000 visitors present in Isnan-Ruza the day the holy relic was enshrined.

Mohamadan Kurran or Bible
with its translation in Persian

Pundit Gobind purshad
priest
Delhi India

Fakda Jabaly

سورة الفاتحة الكتاب وهي سبع آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الحمد لله رب العالمين ۝ الرحمن الرحيم

سپاس و ستایش مخصوص که پروردگار جهانیان بخشنده و مهربان

مالك يوم الدين ۝ اياك نعبد واياك

خداوند روز جزای بندگان است ترا می پرستیم و ازتو

نستعين ۝ اهدنا الصراط المستقيم

یاری میخواهیم بنما ما را راه راست

صراط الذين انعمت عليهم ۝ غير

راه آنانکه انعام فرمودی برایشان نه راه

المغضوب عليهم ولا الضالين

آنکسان که خشم گرفته بر آنها و نه راه گمراهان

سورة الفاتحة الكتاب مكية وهي

[illegible]

سورة البقرة وهی مائتان ستّ وثمانون آیة

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ۝ ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى

منم خدای دانا این کتاب روشن که هیچ شک نیست در آن راه نماینده

للمتقين الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون

پرهیزکارانرا آنانکه می گروند بنادیده بجای میدارند

الصلوة ومما رزقناهم ينفقون ۝

نماز و از آنچه روزی داده ایم ایشانرا خرج میکنند

والذين يؤمنون بما انزل اليك وما انزل

آنانکه ایمان می آرند بدانچه فرو فرستاده شده است بسوی تو و آنچه فرو فرستاده شده

من قبلك وبالآخرة هم يوقنون

از پیش تو و بآخرت ایشان یقین دارند

سورة البقرة وهي مائتان ست وثمانون

اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون ۝ ان الذين كفروا سواء عليهم
ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون ۝ ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى
ابصارهم غشاوة ولهم عذاب عظيم ۝ ومن الناس من يقول امنا بالله وباليوم
الاخر وما هم بمؤمنين ۝ يخادعون الله والذين امنوا وما يخدعون الا انفسهم
وما يشعرون ۝ في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب اليم بما كانوا
يكذبون ۝ واذا قيل لهم لا تفسدوا في الارض قالوا انما نحن مصلحون
الا انهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون ۝ واذا قيل لهم امنوا كما امن
الناس قالوا انؤمن كما امن السفهاء الا انهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون
واذا لقوا الذين امنوا قالوا امنا واذا خلوا الى شياطينهم قالوا انا معكم
انما نحن مستهزءون ۝ الله يستهزئ بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون ۝ اولئك
الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين
مثلهم كمثل الذي استوقد نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم
وتركهم في ظلمات لا يبصرون ۝ صم بكم عمي فهم لا يرجعون
او كصيب من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون اصابعهم في اذانهم

مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۝ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا
لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا
عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ
يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللّٰهُ بِهَٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ
إِلَّا الْفَاسِقِينَ ۝ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ

أن يوصل ويفسدون في الأرض أولئك هم الخاسرون ۝ كيف تكفرون بالله وكنتم
أمواتا فأحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم إليه ترجعون ۝ هو الذي خلق لكم
ما في الأرض جميعا ثم استوى إلى السماء فسواهن سبع سماوات وهو بكل شيء عليم
وإذ قال ربك للملائكة إني جاعل في الأرض خليفة قالوا أتجعل فيها من يفسد فيها
ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال إني أعلم ما لا تعلمون ۝ وعلم آدم
عشر
الأسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة فقال أنبئوني بأسماء هؤلاء إن كنتم
صادقين ۝ قالوا سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم ۝ قال يا آدم
أنبئهم بأسمائهم فلما أنبأهم بأسمائهم قال ألم أقل لكم إني أعلم غيب السماوات
والأرض وأعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون ۝ وإذ قلنا للملائكة اسجدوا
لآدم فسجدوا إلا إبليس أبى واستكبر وكان من الكافرين ۝ وقلنا يا آدم
اسكن أنت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة
فتكونا من الظالمين ۝ فأزلهما الشيطان عنها فأخرجهما مما كانا فيه وقلنا
خمس
اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الأرض مستقر ومتاع إلى حين ۝
فتلقى آدم من ربه كلمات فتاب عليه إنه هو التواب الرحيم ۝ قلنا اهبطوا

مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ

وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝ وَآمِنُوا بِمَا أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ۝ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا

الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ۝ الَّذِينَ يَظُنُّونَ

أَنَّهُم مُّلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي

أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَن

نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم

مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ

وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَاكُمْ

وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ۝ وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ

من بعده وانتم ظالمون ۝ ثم عفونا عنكم من بعد ذلك لعلكم تشكرون ۝
از پس موسی و شما ستمکارانید پس عفو کردیم ما از شما از پس این چنین تا شاید شما شکر کنید

واذ آتينا موسى الكتاب والفرقان لعلكم تهتدون ۝ واذ قال موسى لقومه
و چون دادیم ما موسی را توریت وجدا کننده میان حق و باطل مگر شما راه راست یابید و یاد کنید چون گفت موسی مر گروه خود را

يا قوم انكم ظلمتم انفسكم باتخاذكم العجل فتوبوا الى بارئكم فاقتلوا
ای گروه که شما ستم کردید بر نفسهای خود بگرفتن شما گوساله را پس بازگردید بسوی آفریدگار خود پس بکشید

انفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم فتاب عليكم انه هو التواب
نفسها خود را این کشتن بهتر است مر شما را نزد آفریننده شما پس قبول کرد توبه شما که خدا اوست پذیرنده توبه

الرحيم ۝ واذ قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة فاخذتكم الصاعقة
مهربان و یاد کنید چون گفتید ای موسی هرگز تصدیق نکنیم مر ترا تا ببینیم مر خدا را آشکارا پس فرا گرفت شما را آتش

وانتم تنظرون ۝ ثم بعثناكم من بعد موتكم لعلكم تشكرون ۝
و شما می‌نگریستید پس برانگیختیم شما را از پس مرگ شما تا باشد که شما شکر کنید

وظللنا عليكم الغمام وانزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم
و سایه بازکردیم بر سر شما ابر را و فرستادیم بر شما ترنجبین و مرغ بریان بخورید از پاکیزها آنچه روزی کردیم

وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۝ واذ قلنا ادخلوا هذه القرية فكلوا
و نکردند ستم بر ما و لیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند و یاد کنید چون گفتیم ما درآیید درین دیه پس بخورید

منها حيث شئتم رغدا وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر لكم خطاياكم
ازین دیه هرچه خواهید شما فراخ و درآیید بدر بازاده سجده کنان و بگویید درخواست تا بیامرزیم مر شما را گناهان شما

وسنزيد المحسنين ۝ فبدل الذين ظلموا قولا غير الذي قيل لهم فانزلنا على الذين
و زود زیاده کنیم ثواب نیکوکاران پس بدل کردند آنانکه ستم کردند سخن را جز آنکه گفته شده بود مر ایشان را پس فرستادیم بر آنکه

ظلموا رجزا من السماء بما كانوا يفسقون ۝ واذ استسقى موسى لقومه فقلنا
ستم کردند عذابی از آسمان بانچه بودند که بیرون رفتند و یاد کنید چون آب خواست موسی از برای گروه خود پس گفتیم

اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل اناس مشربهم كلوا
بزن بعصا خود سنگی را پس بشکافته آمد ازان دوازده چشمه آب بدرستی که دانستند هر گروهی از آدمیان آبخور خود را بخورید

واشربوا من رزق الله ولا تعثوا في الارض مفسدين ۝ واذ قلتم يا موسى لن
و بیاشامید از روزی خدای و مکوشید در زمین تباه کاران و یاد کنید چون گفتید ای موسی هرگز

نصبر على طعام واحد فادع لنا ربك يخرج لنا مما تنبت الارض من بقلها وقثائها وفومها
صبر نکنیم بر خوردن یک خوان پس بخوان برای ما خدای خود را بیرون آرد برای ما ازانچه میرویاند زمین از سبزها و از خیارها و از گندم

خمس

نصف الحزب

عشر

وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ
و پیاز او گفت خدا آیا بدل میکنید آن چیز را که اوست فروتر باین چیزی که اوست بهتر فرو روید در شهر پس بدرستی

لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ
که مر شما راست آنچه خواستید شما و زده شد بر ایشان خواری و بیچارگی و بازگشتند بخشم از خدای آن خواری

بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا
بآن بود که ایشان کافر شدند بآیات توریت و میکشتند پیغمبران را بنا حق این کفر و قتل بدان بود که عاصی

وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ
و بودند که از حد میگذشتند بدرستی آنانکه گرویدند و آنانکه جهود به و ترسایان و آنانکه از دینی بدینی گرایند کافر

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
ایمان آورد بخدا و بروز قیامت و بکرد اعمال نیکو پس مر ایشان راست مزد ایشان نزد خدا و نباشد ترس بر ایشان و نه

هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم
ایشان اندوهگین شوند و یاد کنید چون فرا گرفتیم پیمان شما را و برداشتیم بزبر سر شما کوه طور را گفتیم که آنچه دادیم شما را

بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا
بجدی تمام و یاد گیرید آنچه در وی باشد که شما بپرهیزید پس روی بگردانیدید از پس عهد که کردید پس اگر

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ
فضل خدا نبودی بر شما و بخشش او هر آینه بودید شما از زیان کاران و هر آینه دانسته اید شما آنانکه

اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا
از حد گذشتند از شما در حکم روز شنبه پس گفتیم مر ایشان را باشید بوزنگان خواران پس گردانیدیم آنرا عذابی

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
مر آنکه پیش ایشان بودند و آنانکه از پس آیند و پندی برای متقیان و یاد کنید چون گفت موسی مر گروه را که خدا میفرماید شما را

أَن تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ قَالُوا
اینکه ذبح کنید گاوی را گفتند آیا فرا میگیری ما را افسوس گفت موسی پناه میگیرم بخدای اینکه باشم از نادانان گفتند

ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ
بخوان برای ما خدا خود را تا بیان کند برای ما که چیست آن گاو گفت موسی خدا میگوید آن گاویست نه پیر و نه جوان میانه ایست

بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ
میان پیر و جوان پس کنید آنچه فرموده اند شما گفتند بخوان برای ما خدای خود را تا بیان کند برای ما که چیست رنگ آن گفت موسی

إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
که میگوید خدا آن گاویست زرد غایة زردی رنگ او شاد میگرداند ناظران را دیگر بار گفتند بخوان برای ما خدای خود را

يبين لنا ما هي إن البقر تشابه علينا وإنا إن شاء الله لمهتدون ۝ قال إنه يقول
إنها بقرة لا ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث مسلمة لا شية فيها قالوا الآن
جئت بالحق فذبحوها وما كادوا يفعلون ۝ وإذ قتلتم نفسا فادارأتم فيها
والله مخرج ما كنتم تكتمون ۝ فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيي الله الموتى
ويريكم آياته لعلكم تعقلون ۝ ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة
أو أشد قسوة وإن من الحجارة لما يتفجر منه الأنهار وإن منها لما يشقق فيخرج منه
الماء وإن منها لما يهبط من خشية الله وما الله بغافل عما تعملون ۝ أفتطمعون
أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما
عقلوه وهم يعلمون ۝ وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا وإذا خلا بعضهم إلى بعض قالوا
أتحدثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجوكم به عند ربكم أفلا تعقلون ۝
أولا يعلمون أن الله يعلم ما يسرون وما يعلنون ۝ ومنهم أميون لا يعلمون الكتاب
إلا أماني وإن هم إلا يظنون ۝ فويل للذين يكتبون الكتاب بأيديهم ثم يقولون
هذا من عند الله ليشتروا به ثمنا قليلا فويل لهم مما كتبت أيديهم وويل لهم
مما يكسبون ۝ وقالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودة قل أتخذتم عند الله

عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً

عهدی بس نکند خلاف خدا وعده خودرا آیا میگویید بر خدا آنچه نمیدانید بچنانست بلک هرکه بکند بدی

وَاَحَاطَتْ بِهِ خَطِيٓئَتُهُ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ● وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَ

و فراگیرد اورا گناه او بس آن گروه اهل دوزخند ایشان در آتش جاویدانند و آنانکه گرویدند

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ● وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَ

اعمال نیکو آن گروه اهل بهشتند ایشان دران جاویدانند و یادکنید چون فراگرفتیم اهل

بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ

فرزندان یعقوب را نپرستید مگر خدای را و در حق والدین نیکی کنید و خداوندان خویشی و یتیمان و بیچارگان

وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ

و بگویید مر مردمان را سخن نیکو و بپا دارید نماز را و بدهید زکوة واجب را بس رو بگردانیدید مگر اندکی از شما

وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ● وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ

و شما اعراض کنندگانید و چون فراگرفتیم پیمان شما را نریزید خونها را و بیرون مکنید

اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ● ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ

کسان خود را البتّه از سرایهای خود بس قبول کردید شما و شما گواهی میدهید ابا شما نیز این میکردید بس شما از گروه اید میکشید

اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

کسان خود را و بیرون میکنید گروهی را از قوم خود از سرایهای ایشان هم پشت شدید برای قوم بیزه کاری و افزون طلبی

وَاِنْ يَاْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ

و اگر آیند بشما اسیران [illegible] فدیه میدهید از او آن حرام کرده شده بر شما بیرون کردن ایشان آیا میگروید شما ببعض از حکم

الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي

توریت و کافر میشوید ببعض دیگر نیست مکافات آنکه کند این چنین عهدشکنی مگر خواری در

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ●

زندگی این سرای و روز قیامت باز گردانیده شوند بسوی سخت‌ترین عذاب و نیست خدا غافل از آنچه عهدشکنان میکنند

● اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ

آن گروه آنانند که خریده اند زندگانی دنیا را بنعمت آن سرای بس سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده شوند

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ

بدرستی که دادیم موسی را توریت و از پی او در آوردیم از پس موسی پیغمبران و دادیم عیسی پسر مریم را نشانهای روشن

وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ

و قوة دادیم اورا بجان پاکیزه آیا بس هرگاه که آمد بشما فرستاده بآنچه دوست ندارد نفسهای شما گردن نهادید

ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون ۝ وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما يؤمنون

ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون على الذين

كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين ۝ بئسما اشتروا

به انفسهم ان يكفروا بما انزل الله بغيا ان ينزل الله من فضله على من يشاء من عباده فباءوا

بغضب على غضب وللكافرين عذاب مهين ۝ واذا قيل لهم آمنوا بما انزل الله قالوا نؤمن

بما انزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا لما معهم قل فلم تقتلون انبياء الله

من قبل ان كنتم مؤمنين ۝ ولقد جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده

وانتم ظالمون ۝ واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم

بقوة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا واشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يأمركم

به ايمانكم ان كنتم مؤمنين ۝ قل ان كانت لكم الدار الآخرة

عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين ۝ ولن يتمنوه

ابدا بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين ۝ ولتجدنهم احرص الناس على حيوة ومن الذين

اشركوا يود احدهم لو يعمر الف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب ان يعمر والله بصير

بما يعملون ۝ قل من كان عدوا لجبريل فانه نزله على قلبك باذن الله مصدقا لما بين يديه

عشر

بالادغام ابوبكر وبالاظهار حفص

وهدى

وهدى وبشرى للمؤمنين ● من كان عدوا لله وملائكته ورسله وجبريل وميكال

فإن الله عدو للكافرين ● ولقد أنزلنا إليك آيات بينات وما يكفر بها إلا الفاسقون

أوكلما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم بل أكثرهم لا يؤمنون ● ولما جاءهم رسول

من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين أوتوا الكتاب كتاب الله

وراء ظهورهم كأنهم لا يعلمون ● واتبعوا ما تتلوا الشياطين على ملك سليمان

وما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا يعلمون الناس السحر وما أنزل على

الملكين ببابل هاروت وماروت وما يعلمان من أحد حتى يقولا إنما نحن فتنة

فلا تكفر فيتعلمون منهما ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين به من

أحد إلا بإذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشتراه ما له

في الآخرة من خلاق ولبئس ما شروا به أنفسهم لو كانوا يعلمون ● ولو أنهم آمنوا

واتقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون ● يا أيها الذين آمنوا لا تقولوا راعنا

وقولوا انظرنا واسمعوا وللكافرين عذاب أليم ● ما يود الذين كفروا من أهل

الكتاب ولا المشركين أن ينزل عليكم من خير من ربكم والله

يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ● ما ننسخ من آية أو ننسها نأت بخير

عشر

وقد يجوز الوقف للآية والوصل للعطف

حزب

منها او مثلها الم تعلم ان الله على كل شيء قدير ۝ الم تعلم ان الله له ملك السموات
ازان یا مانند آن ایا نمیدانی که خدا بر همه چیزها تواناست ایا ندانستی که خدا مراورست پادشاهی آسمانها

والارض وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير ۝ ام تريدون ان تسئلوا
و زمین ونیست شمارا جز خدای هیچ دوستی ونه یاری ایا میخواهید که سوال کنید

رسولكم كما سئل موسى من قبل ومن يتبدل الكفر بالايمان فقد ضل
پیغمبر خودرا چنانکه پرسیده شد موسی پیش ازین وهرکه بداند کفررا بایمان پس هر اینه گم کرد

سواء السبيل ۝ ود كثير من اهل الكتاب لو يردونكم من بعد ايمانكم
ازراه راست دوست میدارند بسیاری از اهل کتاب اگر بگردانند شمارا ازپس ایمان

كفارا حسدا من عند انفسهم من بعد ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى ياتي الله
کافرگان از روی حسد از نزد نفسهای ایشان ازپس آنکه روشن شد مرایشانرا راستی پس بگذارید ودرگذرید تا بیارد خدا

بامره ان الله على كل شيء قدير ۝ واقيموا الصلوة واتوا الزكوة وما تقدموا لانفسكم من
فرمان خودرا که خدا بر همه چیزها تواناست وبپای دارید نمازرا وبدهید زکوة مال را وانچه پیش فرستید برای نفسهای خود از

خير تجدوه عند الله ان الله بما تعملون بصير ۝ وقالوا لن يدخل الجنة الا من كان هودا
مال نیک یابید آنرا نزد خدا که خدا بانچه شما میکنید بیناست وگفتند هرگز درنیاید در بهشت مگر آنکه باشد جهودان

او نصارى تلك امانيهم قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين ۝ بلى من اسلم وجهه لله
یا ترسایان این آرزوهای ایشانست بگو بیارید حجت خودرا اگر هستید شما راستگویان آری هرکه تسلیم کرد همه خود برای خدا

وهو محسن فله اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ وقالت اليهود ليست
واو نیکوکارست پس مراورا مزد او نزد خدای او ونه خوف باشد برایشان ونه ایشان اندوهگین شوند وگفتند جهودان نیستند

النصارى على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء وهم يتلون الكتاب كذلك
ترسایان برچیزی ازدین وگفتند ترسایان نیستند جهودان برچیزی ازدین وحال آنکه ایشان میخوانند کتاب خدا همچنین

قال الذين لا يعلمون مثل قولهم فالله يحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه
گفتند آنانکه نمیدانند مانند گفتار ایشان پس خدا داوری کند میان ایشان روز قیامت درانچه هستند که درو

يختلفون ۝ ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها
اختلاف میکنند وکیست ستمکارتر ازانکه بازداشت مسجدهای خدارا که یاد کرده شود درانجا نام خدا وسعی نمود در خرابی آن

اولئك ما كان لهم ان يدخلوها الا خائفين ۝ لهم في الدنيا خزي ولهم
آن گروه نباشد مرایشانرا که درآیند درآن مگر ترسکاران مرایشانراست درین سرای خواری ومرایشانراست

في الاخرة عذاب عظيم ۝ ولله المشرق والمغرب فاينما تولوا فثم وجه الله ان الله
در آن سرای عذاب بزرگ ومر خدایراست جای برآمدن وفرو رفتن آفتاب پس هرکجا روی آرید پس آنجا وجه خداست بدرستی که خدا

ثلث

عشر

واسع

خمس

واسع عليم ۝ وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه بل له ما في السموات والارض كل له
قانتون ۝ بديع السموات والارض واذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون
وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او تاتينا اية كذلك قال الذين من قبلهم مثل
قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا الايات لقوم يوقنون ۝ انا ارسلناك بالحق بشيرا و
نذيرا ولا تسئل عن اصحاب الجحيم ۝ ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم
قل ان هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت اهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله

عشر

من ولي ولا نصير ۝ الذين اتيناهم الكتاب يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون به
ومن يكفر به فاولئك هم الخاسرون ۝ يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت
عليكم واني فضلتكم على العالمين ۝ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا
يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون ۝ واذ ابتلى ابراهيم ربه بكلمات
فاتمهن قال اني جاعلك للناس اماما قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي الظالمين ۝ و
اذ جعلنا البيت مثابة للناس وامنا واتخذوا من مقام ابراهيم مصلى وعهدنا الى ابراهيم
واسمعيل ان طهرا بيتي للطائفين والعاكفين والركع السجود ۝ واذ قال ابراهيم
رب اجعل هذا بلدا امنا وارزق اهله من الثمرات من امن منهم بالله واليوم الاخر قال ومن كفر

خمس

فأمتعه قليلا ثم أضطره إلى عذاب النار وبئس المصير ● وإذ يرفع إبرهيم القواعد

پس برخوردار گردانیم او را اندک پس بیچارگی کنیم او را بعذاب دوزخ و بد مرجعیست دوزخ ● و یاد کن از آنکه بر داشت ابراهیم اصلها ما

من البيت وإسمعيل ربنا تقبل منا إنك أنت السميع العليم ● ربنا واجعلنا مسلمين لك

از خانه کعبه و اسماعیل را نیز ای خدای ما قبول کن از ما بدرستی که تویی شنوا دانا ● ای خدای ما و گردان ما را هر دو

ومن ذريتنا أمة مسلمة لك وأرنا مناسكنا وتب علينا إنك أنت التواب الرحيم ● ربنا وابعث

و گردان از فرزندان ما گروهی گردن نهاده مر ترا و بنمای ما را مواضع حج و در گذار از ما بتحقیق که تویی پذیرنده توبه مهربان ● ای خدای

فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم آياتك ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم إنك أنت العزيز

در ایشان فرستاده از ایشان تا بخواند بر ایشان آیات ترا و بیاموزد ایشان را قرآن و معانی آن و پاک کند ایشان را بدرستی که تو توانا

الحكيم ● ومن يرغب عن ملة إبرهيم إلا من سفه نفسه ولقد اصطفيناه في الدنيا وإنه

و محکم کار ● و کیست که باز گردد از کیش ابراهیم مگر کسی که خوار کند نفس خود را و بهراینه بر گزیدیم ابراهیم را در دنیا و او

في الآخرة لمن الصالحين ● إذ قال له ربه أسلم قال أسلمت لرب العالمين ● ووصى بها إبرهيم بنيه

در آن سرای از شایستگانست ● یاد کن چون گفت مر ابراهیم را پروردگار او که تسلیم کن گفت تسلیم کردم خود را به پروردگار عالمیان ● و وصیت کرد بآن ابراهیم پسران خود را

ويعقوب يبني إن الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن إلا وأنتم مسلمون ● أم كنتم شهداء

و یعقوب نیز اولاد را ای پسرکان من که خدا بر گزید برای شما دین را پس نمیرید مگر و شما باشید مسلمان ● ایا شما بودید حاضر

إذ حضر يعقوب الموت إذ قال لبنيه ما تعبدون من بعدي قالوا نعبد إلهك وإله آبائك

چون آمد بیعقوب مرگ او چون گفت مر پسران خود را چه میپرستید از بعد من ● گفتند که میپرستیم خدای ترا و خدای پدران ترا

إبرهيم وإسمعيل وإسحق إلها واحدا ونحن له مسلمون ● تلك أمة قد خلت لها ما كسبت

ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را خدای یگانه و ما مر این خدای را منقادیم ● این جماعه گروهی بودند که گذشتند مر ایشانراست آنچه کسب کردند

ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا يعملون ● وقالوا كونوا هودا أو نصرى

و مر شما راست جزا و آنچه کسب کنید و پرسیده نشوید از آنچه بودند که عمل میکردند ● و گفتند جهودان باشید از جهودان یا ترسایان

تهتدوا قل بل ملة إبرهيم حنيفا وما كان من المشركين ● قولوا آمنا بالله وما أنزل

تا راه یابید بگو … ملت ابراهیم … و نبود ابراهیم از مشرکان ● بگویید گرویدیم بخدا و آنچه فرود آمد

إلينا وما أنزل إلى إبرهيم وإسمعيل وإسحق ويعقوب والأسباط وما أوتي موسى وعيسى و

بما و آنچه فرود آمده بسوی ابراهیم و بسوی فرزندان او و به بیره او و بفرزندان یعقوب و آنچه داده شد موسی و عیسی را و

ما أوتي النبيون من ربهم لا نفرق بين أحد منهم ونحن له مسلمون ● فإن آمنوا بمثل ما آمنتم به

آنچه داده شده پیغمبران از نزد خدا نمی‌کنیم جدایی میان یکی از ایشان و ما مر او را گردن نهادگانیم ● پس اگر ایمان آوردند مانند آنچه ایمان آوردید

فقد اهتدوا وإن تولوا فإنما هم في شقاق فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم

پس هر آینه راه یافتند و اگر بر گردند پس جز این نیست که ایشان در مخالفت اند پس زود کفایت کند خدا و اوست شنوا دانا

عشر

خدای او

خمس

9

من قرأ ام يقولون بالياء
التحتانية فوقفه مطلق ومن
قرأ بالتاء الفوقية تم لم يقف

عشر

الجزو الثاني

سبب نزولش آن بود که جهودان معاذ بن جبل را رضي
گفتند که قبله ما قبله انبياست پيغمبر شما از روی حسد
توجه به دیگری کرده و از غنیده اند که اعدل مردمان
و بهترین ایشانیم و معاذ گفت حاشا که شما
از عدالت واصطفا بهره داشته
باشید بلکه بنا دین محمد بر خیر
و عدالت حق تعالی القی
قول او را ایه فرستاد

۱۲
بحذف الواو ابو کر و ... حفص

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ۝ قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا
صبغت الله را وکیست نیکوتر از خدا از جهت دین و ما مر او را پرستش کرانیم بگو ایا مخاصمت میکنید با ما در دین خدا و او خدای ما

وَرَبُّكُمْ وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ۝ اَمْ يَقُولُونَ اِنَّ
و خدای شماست و ما راست جزای کردار ما و مر شما راست جزاء اعمال شما و ما مر او را مخلصانیم ایا میگویند جهود و نصاری که این

اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ
پیغمبران و پیغمبر زادگان بودند بر دین یهودی یا ترسا تو بگو آیا شما

اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ تِلْكَ
دانا ترید یا خدا وکیست ستمکارتر از آنکه بپوشد گواهی که نزد او ثابت باشد از خدا و نیست خدا بیخبر از آنچه شما میکنید آن قوم

اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝
گروهی بودند که درگذشتند مر ایشان راست جزای آنچه کردند و مر شما راست آنچه کرده اید و سئوال کرده نشوید از آنچه دیگران کرده اند

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
زود باشد که گویند کم خردان از مردمان چه چیز باز گردانید ایشان را از قبله ایشان آن قبله که بودند بر آن قبله بگو مر خدا راست جهة مشرق و مغرب

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ
راه مینماید هر کرا خواهد بسوی راه راست و هم چنین گردانیدیم شما را گروهی عدل و برگزیده تا باشید گواهان

عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا
بر انبیا بر منکران نبوة و تا باشد محمد بر راستی شما گواه و نساختیم قبله عبادت تو آن قبله را که هستی تو بر آن یعنی کعبه

اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً اِلَّا عَلَى الَّذِينَ
مگر برای آنکه متمیز سازیم آنکه پیروی رسول کند از آنکه باز گردد بر پاشنهای خود بدرستی که هست قبله بزرگ مگر بر آنانکه

هَدَى اللّٰهُ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ اِيمَانَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ قَدْ نَرٰى
راه نمود ایشان را خدا و نیست خدا آنکه ضایع کند نمازهای شما را بدرستی که خدا بمردمان مهربانست و بخشاینده بدرستی که ما بینیم

تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ
گردانیدن روی ترا در جهت آسمان پس متوجه کردیم ترا بان قبله که می پسندی آنرا پس بگردان روی خود را بسوی مسجد حرام و هر جا که

مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَاِنَّ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ
باشید پس بگردانید روی خود را بسوی آن و بتحقیق آنانکه داده اند ایشانرا توریت هر اینه میدانند که آن گشتن قبله راستست

مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ اٰيَةٍ
از پروردگار ایشان و نیست خدای غافل از آنچه میکنند و بخدای اگر بیاری برای آنانکه داده شده اند کتاب هر نشانی را که انتو خواهند

مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ
پیروی نکنند قبله ترا و تو نیز نیستی که پیروی کنی قبله ایشان را و نیستند بعضی از ایشان پیرونده قبله بعضی را و اگر پیروی کنی بعضی آرزوهای ایشان را

مِن بَعدِ مَا جَاءَكَ مِنَ العِلمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ آتَينَاهُمُ الكِتَابَ يَعرِفُونَهُ كَمَا

يَعرِفُونَ أَبنَاءَهُم وَإِنَّ فَرِيقًا مِنهُم لَيَكتُمُونَ الحَقَّ وَهُم يَعلَمُونَ ۝ الحَقُّ مِن رَبِّكَ فَلَا

تَكُونَنَّ مِنَ المُمتَرِينَ ۝ وَلِكُلٍّ وِجهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاستَبِقُوا الخَيرَاتِ أَينَمَا تَكُونُوا

يَأتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمِن حَيثُ خَرَجتَ فَوَلِّ وَجهَكَ شَطرَ

المَسجِدِ الحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلحَقُّ مِن رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعمَلُونَ ۝ وَمِن حَيثُ خَرَجتَ فَوَلِّ

وَجهَكَ شَطرَ المَسجِدِ الحَرَامِ وَحَيثُ مَا كُنتُم فَوَلُّوا وُجُوهَكُم شَطرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ

لِلنَّاسِ عَلَيكُم حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنهُم فَلَا تَخشَوهُم وَاخشَونِي وَلِأُتِمَّ نِعمَتِي

عَلَيكُم وَلَعَلَّكُم تَهتَدُونَ ۝ كَمَا أَرسَلنَا فِيكُم رَسُولًا مِنكُم يَتلُو عَلَيكُم

آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُم وَيُعَلِّمُكُمُ الكِتَابَ وَالحِكمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَا لَم تَكُونُوا

تَعلَمُونَ ۝ فَاذكُرُونِي أَذكُركُم وَاشكُرُوا لِي وَلَا تَكفُرُونِ ۝ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا استَعِينُوا بِالصَّبرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقتَلُ فِي سَبِيلِ

أَموَاتٌ بَل أَحيَاءٌ وَلَكِن لَا تَشعُرُونَ ۝ وَلَنَبلُوَنَّكُم بِشَيءٍ مِنَ الخَوفِ وَالجُوعِ وَنَقصٍ

مِنَ الأَموَالِ وَالأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتهُم مُصِيبَةٌ قَالُوا

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيهِ رَاجِعُونَ ۝ أُولَئِكَ عَلَيهِم صَلَوَاتٌ مِن رَبِّهِم وَرَحمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ

خمس

ع

معانقة

خمس

نصف الحزب

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا

بدرستی که دو کوه صفا و مروه نام از نشان خداست پس هرکه حج کند یا عمره پس هیچ گناه نیست برو در آن طواف کند بآن

وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ● إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى

و هرکه برغبت خود نیکی پس خدای شکر کوینده کان دانا بکردار بندکانست بدرستی انانکه می پوشند انچه فرو فرستادیم ما از سخنان روشن و راه نمونی

مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ●

از پس انکه بیان کردیم برای مردم در کتاب ان کروه لعنت میکند ایشانرا خدای و لعنت میکند لعنت کننده کان را

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ● إِنَّ الَّذِينَ

مکر انانکه توبه کردند و اصلاح اوردند و بیان کردند پس ایشانند باز کردیم بجهت برایشان بارها قبول توبه مهربان بدرستی انانکه

كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ●

کافر شدند و بمردند و حال انکه ایشان کافرانند ان کروه اناند برایشان لعنت خدای و فرشتکان و همه مردمان

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ● وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَٰهَ

و این مردمان جاودانند در لعنت سبک کرده نشد از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شدند و خدای شما معبودیست یکی نیست هیچ معبودی کی

إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ● إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

مکر او بخشاینده مهربان بدرستی که در افرینش آسمانها و زمین و از پی درامدن شب و روز

وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ

و کشتیها که میرود در دریا بانچه نفع رساند مردمان را و انچه فرو فرستاده خدای از آسمان از اب پس زنده ساخت بآن زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ

پس مرک او و پراکنده در زمین از هر جنبنده و کردانیدن بادها و ابر فرو داشته میان اسمان

وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ● وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ

و زمین هر اینه نشانهاست هر کروهی را که خرد دارند و از مردمان کسی هست از خدای همتایان دوست میدارد

كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ

دوست خدای را و انانکه ایمان آورده ایشان قوی ترند در محبت خدای را و جون اینها که ستم کردند بوقتی که ببینند عذاب کننده انکه همه قوت

لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا

مر خدای راست و انکه خدای سخت عذاب یاد کن از انکه بیزار شوند پیشوایان از کسانیکه پیروی ایشان کردند و ببینند

الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ● وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ

عذاب و بریده از ایشان سببها و کویند انانکه پیروی کرده بودند کاشکی ما بازا تا بیزاری کنیم

مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ

از ایشان جنانکه ایشان از ما بیزار شدند همچنین بنماید خدای کردارهای ایشان پشیمانیها برایشان و نیستند ایشان بیرون آینده

وقف الامام ان في على حي وابتداء بقوله عليه

عشر

العذاب جميعا الا لمن قرأ بكسر الهمزة فيهما فليقف على العذاب

خمس

مِنَ النَّارِ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ع
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ
آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا عشر
يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ
طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ
بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا خمس حزب
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ربع
وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى
الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ

واقام

واقام الصلوة واتى الزكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا والصابرين في البأساء والضراء
وحين البأس اولئك الذين صدقوا واولئك هم المتقون ۝ يا ايها الذين امنوا كتب
عليكم القصاص في القتلى الحر بالحر والعبد بالعبد والانثى بالانثى فمن عفي
له من اخيه شيء فاتباع بالمعروف واداء اليه باحسان ذلك تخفيف من ربكم
ورحمة فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب اليم ۝ ولكم في القصاص حيوة يا اولي
الالباب لعلكم تتقون ۝ كتب عليكم اذا حضر احدكم الموت ان
ترك خيرا الوصية للوالدين والاقربين بالمعروف حقا على المتقين ۝ فمن بدله بعد
ما سمعه فانما اثمه على الذين يبدلونه ان الله سميع عليم ۝ فمن خاف من موص جنفا
او اثما فاصلح بينهم فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم ۝ يا ايها الذين امنوا كتب
عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم لعلكم تتقون ۝
اياما معدودات فمن كان منكم مريضا او على سفر فعدة من ايام اخر وعلى الذين
يطيقونه فدية طعام مسكين فمن تطوع خيرا فهو خير له وان تصوموا خير لكم ان
كنتم تعلمون ۝ شهر رمضان الذي انزل فيه القران هدى للناس وبينات من الهدى
والفرقان فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضا او على سفر فعدة من ايام اخر

عشر

بفتح الواو وتشديد الصاد ابو بكر
بسكون الواو وتخفيف الصاد حفص

يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر ولتكملوا العدة ولتكبروا الله على
مي خواهد خدا بشما آساني ونمي خواهد بشما دشواري ومي خواهد تا شما تمام كنيد روزهاي رمضان وتا بزرگي ياد كنيد خداي بر

ما هديكم ولعلكم تشكرون ۝ وإذا سألك عبادي عني فإني قريب أجيب
آنكه راه نموده شما وتا باشد كه شما شكر كنيد وچون پرسند ترا بندگان من از من پس بدرستي من نزديكم اجابت كنم

دعوة الداع إذا دعان فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم يرشدون ۝ أحل لكم ليلة
خواندن خواننده را چون بخواند مرا پس بايد كه بندگان مرا اجابت كنند وبايد كه ايمان بمن ثابت باشند بر راه راست باشند حلال كرده شد مر شما را در شب

الصيام الرفث إلى نسائكم هن لباس لكم وأنتم لباس لهن علم الله أنكم كنتم
روزه جماع كردن با زنان خود ايشان پوشش اند مر شما را وشما نيز پوشش ايد مر ايشان را دانست خداي از آنكه شما بوده ايد

تختانون أنفسكم فتاب عليكم وعفا عنكم فالآن باشروهن وابتغوا ما كتب الله
خيانت كننده با نفسهاي خود پس رجوع كرد از شما رحمت وعفو كرد از شما خطا را پس اكنون مباشرت كنيد با ايشان وبجوييد آنچه نوشته

لكم وكلوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط الأبيض من الخيط الأسود من الفجر
براي شما وبخوريد وبياشاميد تا وقتي كه روشن شود مر شما را رشته سپيد از رشته سياه از صبح

ثم أتموا الصيام إلى الليل ولا تباشروهن وأنتم عاكفون في المساجد تلك حدود الله
پس با تمام رسانيد روزه را تا شب ومباشرت مكنيد زنان را وحال آنكه شما مقيمان باشيد در مسجدها آنچه گفته شد حدهاي خداي

فلا تقربوها كذلك يبين الله آياته للناس لعلهم يتقون ۝ ولا تأكلوا أموالكم
پس بآن نزديكي مشويد هم چنين بيان ميكند خداي نشانهاي براي مردمان تا باشند پرهيزند ومخوريد مالهاي يكديگر

بينكم بالباطل وتدلوا بها إلى الحكام لتأكلوا فريقا من أموال الناس بالإثم وأنتم
در ميان خود بناحق ووسيله مجوييد بآن مالها بسوي حاكمان تا بخوريد بجهت مقداري از مالهاي مردمان بستم وشما

تعلمون ۝ يسألونك عن الأهلة قل هي مواقيت للناس والحج وليس البر بأن تأتوا البيوت
مي دانيد مي پرسند ترا از ماههاي نو بگو آن ماههاي نو نشانهاست براي مردمان وحج ونيست نيكوئي در آييد بخانها

من ظهورها ولكن البر من اتقى وأتوا البيوت من أبوابها واتقوا الله لعلكم تفلحون
از پشتهاي آن وليكن صاحب نيكوئيست كه پرهيزكار ودر آييد بخانها از درهاي آن وبترسيد از خداي مگر شما رستگار شويد

۝ وقاتلوا في سبيل الله الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا إن الله لا يحب المعتدين
وكارزار كنيد در راه خداي آنانكه جنگ مي كنند واز حد در مگذريد بدرستيكه خدا دوست نميدارد ستمكاران را

واقتلوهم حيث ثقفتموهم وأخرجوهم من حيث أخرجوكم والفتنة أشد من القتل
وبكشيد ايشان را هرجا كه يابيد ايشان را وبيرون كنيد ايشان را از آنجا كه بيرون كردند شما را وشرك آوردن سخت تر از قتل

ولا تقاتلوهم عند المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه فإن قاتلوكم فاقتلوهم
وكارزار مكنيد با كافران نزديك مسجد حرام تا وقتي كه ايشان جنگ كنند با شما در آن مسجد پس اگر ايشان كارزار كنند با شما پس بكشيد ايشان را

خمس

نصف الحزب

عشر

كذلك

كَذَٰلِكَ جَزَآءُ الْكَافِرِينَ ۝ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
هم چنین است سزای کافران پس اگر باز آیند از کفر پس بحقیقی خدای آمرزنده مهربانست وقتل کنید ایشانرا تا وقتی که نماند شرک

وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ
و باشد دین مر خدای را پس اگر باز آیند از فتنه پس نیست ستمکاری مگر ستمکاران را این ماه حرام بدل آن ماه حرام است

وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ
و حرمتهای را بر یکدیگر است پس هر که ستم کند بر شما پس شما نیز سزای ستم بروی آرید آن ستم که بر شما رفته است

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ
و بترسید از خدای و بدانید که خدای با پرهیزکار و خرج کنید در راه خدای و میفکنید خود را بدستهای خود

إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ
بسوی هلاکت و نیکویی کنید بدرستی که خدای دوست دارد نیکوکارانرا وتمام کنید حج و عمره را براه خدا پس اگر باز داشته شوید

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
پس بر شماست آنچه میسر شود از قربانی و متراشید سرهای خود را تا برسد قربانی بمحل او پس هر که باشد از شما

مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ
بیمار یا باشد او را رنجی از سر او پس فدیه است از روزه گرفتن یا صدقه دادن یا قربانی کردن پس وقتی که ایمن شدید پس هر که نفع گیرد

بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
جمع کند میان عمره و حج پس بروی است آنچه میسر شود از قربانی پس هر که نیابد پس روزه دارد سه روز در روزگار حج و هفت روز دیگر

إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
چون باز گردید این سه و هفت ده روز تمام است این حکم مر کسی راست که نباشند اهل او ساکنان مسجد حرام

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
و بترسید از خدای و بدانید که خدای سخت عقوبت کننده است زمان حج ماههای معلومست پس هر که فرض گرداند در روزهای حج

فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ
پس نیست در جماع در حضور زنان و شرع در نگذرد و نکند جنگ در روزهای حج و آنچه میکنید از نیکوئی میداند خدای و توشه برگیرد پس

خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۝ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا
بهترین توشها پرهیزکردنست و بترسید از من ای خداوند عقل نیست بر شما گناهی در آنکه طلب کنید روزی بتجارت

مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ
از پروردگار خود پس چون بر گردید از عرفات پس یاد کنید خدای را نزدیک مشعر حرام و یاد کنید او را

كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ۝ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
چنانکه شما را راه نمود و بدرستی که بودید شما از پیش این از گمراهان پس باز گردید ازان جا که باز گردند همه مردمان

خمس

وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ
و طلب آمرزش کنید از خدای بتحقیق خدای آمرزنده مهربان پس چون بجا آورید لوازم حج را پس یاد کنید خدای را

كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
هم چنانکه یاد کردن شما پدران خود را بلکه زیادتر از آن یاد کردن پس از مردمان کسیست که میگوید ای پروردگار ما بده در دنیا

وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
و نیست وی را در آخرت هیچ بهره و از مردمان کسیست که میگوید ای پروردگار ما بده ما را در دنیا نیکویی و در آخرت

حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ أُولٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ
نیکویی و نگاه دار ما را از عذاب آتش آن گروه مر ایشان را بهره ایست از آنچه عمل کردند و خدا زود شمار کننده است

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ
و یاد کنید خدای را در روزهای شمرده پس هر که شتاب کرد در دو روز پس نیست گناه بر وی و هر که تاخیر کند

فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ
پس نیست گناهی بر وی مر آن کسی را که بترسد و بترسید از خدای و بدانید که شما بسوی او برانگیخته شوید و از مردمان کسی هست

قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ۝ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ
سخن گفتن در زندگانی دنیا و گواه میگیرد خدای را بر آنچه در دل اوست و حال آنکه وی سخت ترین خصمانست و چون برگردد بشتابد

لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ أَخَذَتْهُ
تا تباهی کند در آن و تا نابود کند کشت زار را و چهارپایان را و خدای نمی پسندد تباه کاری را و چون گویند مر او را بترس خدای بگیرد او را

الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
بزرگی بگناه پس بسنده است او را جهنم و بد قرارگاهیست و از مردمان کسیست که می فروشد نفس خود را بطلب خشنودی

اللّٰهِ وَاللّٰهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
خدای و خدای مهربانست بر بندگان خود ای آنکه ایمان آورده اید درآیید در اسلام همه یکبار و پیروی مکنید

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ
گامهای شیطان را بدرستیکه او مر شما را دشمنیست ظاهر پس اگر بلغزید شما از پس آنکه آمد بشما

الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ
نشانهای روشن پس بدانید که بدرستی خدای غالب محکم کارست آیا چشم میدارند مگر آنکه بیاید بایشان خدای در سایه از

الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ
ابر سپید و بیایند فرشتگان و در گذارده شود کار و بسوی خدا باز گردانیده شود بپرس فرزندان یعقوب را چند

آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
داده ایم ایشان را از نشانهای روشن و هر که بگرداند نعمت خدای را از پس آنکه آمده او را پس خدای سخت عقاب کننده

عشر

نصف الجزء

خمس

عشر

زيّن

زين للذين كفروا الحيوة الدنيا ويسخرون من الذين امنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيمة
آراسته كردانيده براي كافران حيوة دنيا وسخره ميكنند از انكه ايمان آورده واناكه پرهيزكاري كردند بالاي ايشانند روز قيامت

والله يرزق من يشاء بغير حساب ● كان الناس امة واحدة فبعث الله النبيين مبشرين
و خداي روزي مي دهد هركرا خواهد بي اندازه بودند مردمان كروهي يكي نه پس برانگيخت خداي پيغمبرانرا مژده دهندگان

ومنذرين وانزل معهم الكتاب بالحق ليحكم بين الناس فيما اختلفوا فيه
و بيم كنندگان و فرو فرستاده با ايشان كتاب بحق راست و درست تا حكم كند ميان مردمان در چيزي كه اختلاف كردند در و

وما اختلف فيه الا الذين اوتوه من بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم فهدى الله
و اختلاف نكردند درو مگر آنانكه كتاب از پس انكه آمده بايشان نشانها از جهت حسد ايشان پس راه نمود خداي

الذين امنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم ام حسبتم
انانرا كه اختلاف كردند دران از حق باذن خود و خداي راه نمايد هركرا خواهد بسوي راه راست آيا مي پنداريد

ان تدخلوا الجنة ولما ياتكم مثل الذين خلوا من قبلكم مستهم الباساء و
انكه درآييد در بهشت و نيامد بشما مانند محنت آنانكه گذشته اند از پيش از شما رسيده بايشان سختي و

الضراء وزلزلوا حتى يقول الرسول والذين امنوا معه متى نصر الله الا ان نصر الله قريب
بيماري و از جاي تا گفت پيغمبر ايشان و گفتند آنانكه ايمان آورده بودند باوي كي باشد ياري دادن خداي بدانيد انكه ياري خداي نزديك

يسئلونك ماذا ينفقون ● قل ما انفقتم من خير فللوالدين والاقربين واليتامى والمساكين
مي پرسند آنچه خرج كنند بگو آنچه خرج ميكنيد از خير پس مادر و پدر و خويشان و يتيمان و درويشان

وابن السبيل وما تفعلوا من خير فان الله به عليم ● كتب عليكم القتال وهو كره لكم
و رهگذريان و آنچه ميكنيد از بهتر پس بدرستي كه خداي بان داناست نوشته شد بر شما كارزار و آن كروهست مر شمارا

وعسى ان تكرهوا شيئا وهو خير لكم وعسى ان تحبوا شيئا وهو شر لكم والله
و شايد كه دوست نداريد چيزيرا و آن خير شما را و شايد انكه دوست داريد چيزيرا و آن بدي باشد مر شمارا و خداي

يعلم وانتم لا تعلمون ● يسئلونك عن الشهر الحرام قتال فيه قل قتال فيه كبير و
ميداند از او شما نميدانيد مي پرسند از ماه حرام از قتال در و بگو كه جنگ در ماه كار بزرگست و

صد عن سبيل الله وكفر به والمسجد الحرام واخراج اهله منه اكبر عند الله و
باز داشتن از راه خداي و كافر شدند بخداي و مسجد حرام و بيرون كردند اهل آن از ان مسجد بزرگترست نزديك خداي و

الفتنة اكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم حتى يردوكم عن دينكم
شرك با خداي بزرگست از كشتن و هميشه مشركان كه جنگ كردند با شما تا باز كردانند از دين شما

ان استطاعوا ومن يرتدد منكم عن دينه فيمت وهو كافر فاولئك حبطت اعمالهم
اگر توانند و هركه بركردد از شما از دين خود پس بميرد و حال انكه كافر باشد پس آن كروه باطل باشد عملهاي ايشان

خمس

وقال بعضهم ... على الحرام ... والوقف ... الوقف على ...

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
در دنیا و آخرة و آن گروه یاران آتش ایشان در آن جاودانند بدرستی آنانکه ایمان آوردند و آنانکه

هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
گذاشتند خانمان خود را و کارزار کردند در راه خدا آن گروه امید میدارند رحمت خدا را و خدای آمرزنده مهربان

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ
می پرسند ترا از خمر خوردن و قمار باختن بگو در این گناهی بزرگست و منفعتها مردمان را و این گناه هر دو بزرگتر از

نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
نفع آنها و می پرسند ترا چه چیز خرج میکنند بگو آنچه زیاده از ضروریات هم چنان بیان میکند خدای شما را نشانهای باشد که

تَتَفَكَّرُونَ ۝ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ
فکر کنید در دنیا و آخرة و می پرسند ترا از یتیمان بگو اصلاح ایشان خیر و اگر با ایشان درآمیزید

فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
پس برادران شما اند و خدای میداند تباه کننده را از اصلاح دهنده و اگر خواستی خدای هرآینه در رنج بدرستی که خدای غالب

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ
و بزنی مخواهید زنان مشرکه را تا ایمان آرند و هرآینه کنیزک مومنه نیکوتر از مشرکه و اگرچه شما را در عجب آرد

وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ
مدهید زنان بمشرکه تا ایمان آرند و هرآینه بنده مومن بهترست از مشرک و اگرچه در عجب آرد شما را آن گروه

يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
میخوانند بسوی آتش و خدای میخواند بسوی بهشت و آمرزش باذن خود و بیان میکند حکمهای برای مردمان شاید که ایشان پند گیرند

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ
و می پرسند ترا از حیض بگو که حیض رنجی پس دور باشید از زنان در حال حیض و نزدیکی مکنید تا پاک شوند

فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ۝ نِسَاؤُكُمْ
پس چون پاک شوند نزدیکی کنید ایشان را از آنجا که فرموده است خدای بدرستی که خدای دوست دارد توبه کنندگان را و دوست دارد مردان پاکیزه کاران زنان

حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
کشت زار شما اند پس بیایید بکشت زار خود هرجا که خواهید و از پیش دارید برای خود آنچه نفع کند و بترسید از خدای و بدانید که شما

مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
رسنده اید اورا و مژده ده مومنان را بهشت و مگردانید خدای بهانه سوگندان از آنکه نیکوی و پرهیزکاری

وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
و اصلاح کنید میان مردمان و خدای شنوا داناست نگیرد شما را خدای به ... در سوگندهای

نصف

عشر

ولكن

14

ولكن يؤاخذكم بما كسبت قلوبكم والله غفور حليم ۝ للذين يؤلون

خمس

من نسائهم تربص اربعة اشهر فان فاءو فان الله غفور رحيم ۝ وان عزموا الطلاق

فان الله سميع عليم ۝ والمطلقات يتربصن بانفسهن ثلثة قروء ولا يحل لهن

ان يكتمن ما خلق الله في ارحامهن ان كن يؤمن بالله واليوم الاخر وبعولتهن

احق بردهن في ذلك ان ارادوا اصلاحا ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف وللرجال

عليهن درجة والله عزيز حكيم ۝ الطلاق مرتان فامساك بمعروف او تسريح

باحسان ولا يحل لكم ان تاخذوا مما اتيتموهن شيئا الا ان يخافا الا يقيما

حزب

حدود الله فان خفتم الا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك

حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون ۝ فان طلقها

فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره فان طلقها فلا جناح عليهما ان يتراجعا

عشر

ان ظنا ان يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون ۝ واذا طلقتم النساء

فبلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او سرحوهن بمعروف ولا تمسكوهن ضرارا

لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا ايات الله هزوا واذكروا نعمت الله

بالهمزة ابوبكر وبالواو حفص

عليكم وما انزل عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا الله واعلموا

ثلث

ان الله بكل شيء عليم ۝ واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فلا تعضلوهن ان ينكحن ازواجهن
انكه خداي بهمه چيز دانا است وچون طلاق دهيد زنان را وبرسند تمامهاي عدت پس بازميداريد انكه نكاح درآيند شوهران خود

اذا تراضوا بينهم بالمعروف ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن بالله واليوم الاخر
چون رضا دهند ميان يكديگر به نيكو اينكه يادكرديم پند داده شود بآن هركه باشد از شما ايمان آرد بخداي وروز آخرة

ذلكم ازكى لكم واطهر والله يعلم وانتم لا تعلمون ۝ والوالدات يرضعن
اين كردن شمار شمارا وپاك تر وخداي ميداند وشما نميدانيد ومادران شير دهند

اولادهن حولين كاملين لمن اراد ان يتم الرضاعة وعلى المولود له رزقهن وكسوتهن
فرزند خود را دوسال تمام مرانكس را كه خواهد انكه تمام كند شير دادن را وبرانكس است فرزند براو روزي دادن خورش وپوشش

بالمعروف لا تكلف نفس الا وسعها لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث
به نيكو رنج ننهد هيچ نفس را مگر بتاب وتوان او رنج نرساند هيچ مادري بفرزند خود ونه پدر به پسر خود وبر وارث است

مثل ذلك فان ارادا فصالا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما وان اردتم ان
مانند انكه بر پدر است پس اگر خواهد پدر ومادر باز گرفتن از روي خشنودي هردو ومشورت پس گناه نيست بر شما واگر خواهيد انكه

تسترضعوا اولادكم فلا جناح عليكم اذا سلمتم ما اتيتم بالمعروف واتقوا الله
دايه گيريد شير دادن را براي فرزندان خود پس گناه نيست بر شما چون بدهيد انچه اراده كرده ايد دادن آنرا به نيكان وبترسيد از خداي
كرده ايد دادن آنرا

واعلموا ان الله بما تعملون بصير ۝ والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجا يتربصن
وبدانيد انكه خداي بانچه ميكنيد شما بيناست وانانكه بميرند از شما وبگذارند زنان را بايد كه زنان انتظار برند

بانفسهن اربعة اشهر وعشرا فاذا بلغن اجلهن فلا جناح عليكم فيما فعلن في
بنفسهاي خود چهار ماه وده روز پس چون برسند ايشان مهلت خود را پس هيچ گناه نيست بر شما در انچه كنند ايشان در

انفسهن بالمعروف والله بما تعملون خبير ۝ ولا جناح عليكم فيما عرضتم به
نفسهاي خود به نيكو وخداي بانچه شما ميكنيد داناست وگناه نيست بر شما در انچه بكنايت خبر دهيد

من خطبة النساء او اكننتم في انفسكم علم الله انكم ستذكرونهن
از براي خواستگاري زنان يا انچه پنهان داريد در دلهاي خود خداي داناست انكه شما زود باشد كه ياد كنيد آن زنان را

ولكن لا تواعدوهن سرا الا ان تقولوا قولا معروفا ۝ ولا تعزموا عقدة النكاح حتى
ولكن وعده مدهيد ايشان را پنهان مگر انكه بگوييد سخن نيكو وقصد مكنيد عقد نكاح ايشان را تا

يبلغ الكتاب اجله واعلموا ان الله يعلم ما في انفسكم فاحذروه واعلموا ان الله غفور حليم
برسد انچه خداي بمهلت خود وبدانيد انكه خداي ميداند انچه در دلهاي شماست پس بترسيد ازو وبدانيد انكه خداي آمرزنده بردبار است

لا جناح عليكم ان طلقتم النساء ما لم تمسوهن او تفرضوا لهن فريضة ومتعوهن
گناه نيست بر شما اگر طلاق دهيد زنان را مادام كه دست نرسانده باشيد بايشان ونام نبرده باشيد ايشان را مهر مقرر وچيزي بدهيد ايشان را

والوقف النبي
خمس

ع

نصف الحزب

عشر

خمس

عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ۝ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ
بر توانگر باندازه اوست و بر نیکوکاران بمقدار او دادنی به نیکوئی بایست بر نیکوکاران و اگر طلاق دهید ایشان را از انکه

أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ
دست رسانید و بدرستی که مقرر کرده مهری پس بر شماست ادا نیمه آن مگر آنکه بخشند از زنان یا بخشند آنکسی که بدست اوست

عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
عقد نکاح و اگر شما تمام نزدیکترست به پرهیزکاری و فراموش مکنید فضل را در میان یکدیگر خدای بانچه میکنید

بَصِيرٌ ۝ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ۝ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا
بیناست محافظت کنید بر بای داشتن نماز و نماز دیگر و بپای برای خدا در حالتی که پس اگر بترسید از دشمن پس پیاده

أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝
یا سوار نماز گذارید پس چون ایمن شوید پس یاد کنید خدای را هم چنانکه در آموزانید شمارا آنچه نبود دید شما که آن دانید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ
و آنانکه وفات کنند از شما و بگذارند زنان را وصیتی برای زنان ایشان چیز دادن ببوی یکسال غیر

إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
از خانه پس اگر بیرون آیند پس گناهی نیست بر شما در آنچه ایشان کنند در نفسهای خویش از نیکوئی و خدای غالب

حَكِيمٌ ۝ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۝ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
صواب کارست و مر زنان طلاق داده را به نیکوئی سزاوارست بر پرهیزکاران هم چنین بیان میکند خدای برای شما احکام خود

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
تا شما دریابید ایا ندیده بسوی آنانکه بیرون رفتند از خانهای خود و ایشان هزاران بودند مرگ

فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
پس گفت مر ایشان را خدای موتو پس زنده گردانید بدرستی که خدای هر آینه خداوند بر مردمان ولیکن بسیاری از مردمان

لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ
سپاسداری نمیکنند و کارزار کنید در راه خدای و بدانید که خدای شنوا و دانا است کیست آنکه قرض دهد بندگان خدا را

قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ
قرض دادن تا دو چندان برای او دو چندان گرداند بسیار و خدا فرا میگیرد و گشاده میکند و بسوی او باز گردیده خواهید ایا ندیدی

إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي
بسوی جمع از فرزندان بنی اسرائیل از پس موسی چون گفتند مر پیغمبر را که بود ایشان را که برانگیز برای ما پادشاهی کارزار کنیم در

سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ
راه خدا گفت پیغمبر شاید چون فرض گردانید بر شما کارزار کردن آنکه شما کارزار نکنید گفتند ما را چه چیز که کارزار نکنیم

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا
در راه خدا و بدرستی که بیرون کرده اند ما را از خانهای ما و از پسران ما پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار برگشتند مگر اندکی

مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
از ایشان و خدای داناست بستمکاران و گفت مر ایشان را پیغمبر ایشان بدرستی که خدا برانگیخت برای شما طالوت پادشاهی

قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ
گفتند چگونه باشد طالوت را پادشاهی بر ما و ما سزاوارتریم بپادشاهی ازو و نداده اند فراخی از مال گفت پیغمبر

إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ
بدرستی که خدای برگزید او را بر شما و زیادتی داد مر او را بسیاری در دانش و افزونی تن و خدای میدهد ملک خود را هر کرا خواهد

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ
و خدای بسیار فضل داناست و گفت مر ایشان را پیغمبر ایشان بدرستی که نشان پادشاهی آنست که بیاید شما را صندوق در آن جا

سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
چیز لیست از پروردگار شما و باقی از آنچه گذاشته موسی و هارون میبردارند آنرا فرشتگان

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ
بدرستی که در رسیدن هر آینه نشانیست شما را اگر هستید شما باور دارندگان پس آن هنگام که بیرون آمد طالوت با لشکرها گفت

إِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ
بدرستی که خدا آزماینده شماست بجوی از آب پس هر که بیاشامد از آن پس نیست از من و هر که نچشد از آن پس او از منست مگر آنکه بردارد

غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ
کفی آب بدست خود پس بیاشامیدند از آن مگر اندکی از ایشان پس هرگاه که گذشت آن جوی را طالوت و آنها که ایمان آورده با او گفتند نیست طاقت

لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللّٰهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ
ما را امروز بجالوت و لشکرهای او گفتند آنانکه می دانستند آنکه ایشان ملاقات کنندهاند خدای را بسیار از گروه اندک غالب

فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ
بر گروه بسیار بدد کاری خدای و خدای با صبر کنندگانست و آن هنگام که ظاهر شدند برای جالوت و لشکرهای او گفتند ای پروردگار ما فرو ریز

عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ
بر ما شکیبائی و نگاه دار قدمهای ما را و یاری ده ما را بر گروه کافران پس بشکستند کافران را بامر خدای و بکشت داود

جَالُوتَ وَآتَاهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
جالوت را و داد او را خدای پادشاهی و حکمت و بیاموخت او را از آنچه خواست و اگر نه باز داشت خدای مردمان را بعض از ایشان ببعضی هر آینه تباه

الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ
زمین و لیکن خدای خداوند فضل است بر عالمیان این قصهها نشانهای خداست میخوانیم بر تو براستی و بدرستی که هر آینه از فرستادگانی

ع

نصف

تلك

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى
آن پیغمبران افزونی دادیم بعضی ایشان را بر بعضی دیگر از ایشان کسی که بود که با وی سخن گفت خدا و برداشت بعضی را از ایشان بپایهای بلند و دادیم عیسی

ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ
پسر مریم را معجزهای روشن و قوت دادیم او را بجان پاک و اگر خواستی خدای اختلاف کردندی آنانکه بعد ایشان بودند از پس

مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا
آنکه آمد بدیشان نشانهای روشن و لیکن اختلاف کردند پس از ایشان کسی بود که ایمان آورد و از ایشان کسی بود که کافر شد و اگر خواستی خدای اختلاف کردندی

وَلَٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
و لیکن خدای میکند آنچه میخواهد ای آنکسانی که ایمان آوردید خرج کنید از آن چیزی که بشما روزی کرده ایم پیش از آنکه

يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ اللّٰهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
بیاید روزی که خرید و فروخت نباشد در آن روز و نه دوستی بود و نه درخواستی و کافران ایشانند ستمکاران خدای سزاوار پرستش اوست هیچ معبودی نیست مگر او

الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي
زنده پاینده فرا نگیرد او را غنودی و نه خوابی مر او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است کیست آنکه

يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ
درخواست کند نزدیک او مگر باذن او میداند آنچه در پیش ایشانست و آنچه در پس ایشانست و فرا نرسند ایشان بچیزی از علم او مگر بدانچه او خواهد

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ لَا إِكْرَاهَ
فرا رسیده است کرسی آسمانها را و زمین را و او را در رنج نیفکند نگاهداشتن آسمانها و زمین و اوست برتر بزرگ نیست اکراه

فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
در دین بدرستی که روشن شده راه راست از گمراهی پس هر که کافر گردد بغیر خدای و ایمان آرد بخدای پس بتحقیق چنگ زده است بدست آویزی

الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ اللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
استوار که هیچ گسستنی نیست مر آن را و خدای شنوا داناست خدای دوست آنکسانیست که بوی ایمان آورده اند بیرون می آرد ایشان را از تاریکیها بروشنایی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
و آنانکه کافر شدند دوستان ایشان بازدارندگانند از حق بیرون می آرند ایشان را از روشنایی بتاریکیها ایشانند یاران آتش و ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي
در آن جاوید کانند آیا ندیدی بسوی آنکسی که حجت کرد با ابراهیم در دین خدای بوقت آنکه داده بود خدا او را پادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگار من آنکسی است

يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللّٰهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
که زنده میکند و میمیراند گفت آنکس من هم زنده کنم و بمیرانم گفت ابراهیم پس بتحقیق خدای می آرد آفتاب را از مشرق پس بیار آن را از مغرب

فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
پس درماند آنکسی که کافر بود و خدای راه ننماید گروه ستمکاران را آیا ندیدی مثل آنکسی که او بگذشت بدیهی و آن دیه افتاده بود بر سقفهای خود

ع

عن ابي الحسن الرضا عليه السلام
يقول من قرا آية الكرسي عند
منامه لم يخف الفالج ان شاء الله
ومن قراها دبر كل صلوات
لم يضره ذو حمة وثواب
الاعمال

[illegible]

خمس

اين آيه است كه حكم عدم اكراه كه از دين مفهوم
مى شود منسوخ است بآيه سيف ١٢

ع

حفظ الاولاد ونفي [illegible]
[illegible]

قال أنى يحيي هذه الله بعد موتها فأماته الله مائة عام ثم بعثه قال كم لبثت قال
لبثت يوما أو بعض يوم قال بل لبثت مائة عام فانظر إلى طعامك وشرابك لم يتسنه
وانظر إلى حمارك ولنجعلك آية للناس وانظر إلى العظام كيف ننشزها ثم نكسوها
لحما فلما تبين له قال أعلم أن الله على كل شيء قدير ۝ وإذ قال إبرهيم رب أرني كيف
تحيي الموتى قال أولم تؤمن قال بلى ولكن ليطمئن قلبي قال فخذ أربعة من الطير فصرهن
إليك ثم اجعل على كل جبل منهن جزءا ثم ادعهن يأتينك سعيا واعلم أن الله عزيز حكيم ۝
مثل الذين ينفقون أموالهم في سبيل الله كمثل حبة أنبتت سبع سنابل في كل
سنبلة مائة حبة والله يضاعف لمن يشاء والله واسع عليم ۝ الذين ينفقون أموالهم
في سبيل الله ثم لا يتبعون ما أنفقوا منا ولا أذى لهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم
ولا هم يحزنون ۝ قول معروف ومغفرة خير من صدقة يتبعها أذى والله غني حليم ۝
يا أيها الذين آمنوا لا تبطلوا صدقاتكم بالمن والأذى كالذي ينفق ماله رئاء الناس ولا يؤمن بالله
واليوم الآخر فمثله كمثل صفوان عليه تراب فأصابه وابل فتركه صلدا لا يقدرون
على شيء مما كسبوا والله لا يهدي القوم الكافرين ۝ ومثل الذين ينفقون أموالهم
ابتغاء مرضات الله وتثبيتا من أنفسهم كمثل جنة بربوة أصابها وابل فآتت أكلها

نصف الحزب

عشر

ضعفين

ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ

جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ

الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ

مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ

وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ

الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا

أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

مِنْ أَنْصَارٍ ۝ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللّٰهَ

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللّٰهِ

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ

ربع

تعرفهم بسيماهم لا يسئلون الناس الحافا وما تنفقوا من خير فان الله به عليم ۝ الذين
ينفقون اموالهم بالليل والنهار سرا وعلانية فلهم اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم
ولا هم يحزنون ۝ الذين يأكلون الربوا لا يقومون الا كما يقوم الذي يتخبطه
الشيطان من المس ذلك بانهم قالوا انما البيع مثل الربوا واحل الله البيع وحرم الربوا فمن
جاءه موعظة من ربه فانتهى فله ما سلف وامره الى الله ومن عاد فاولئك اصحاب النار
هم فيها خالدون ۝ يمحق الله الربوا ويربي الصدقات والله لا يحب كل كفار اثيم ۝ ان
الذين امنوا وعملوا الصالحات واقاموا الصلوة واتوا الزكوة لهم اجرهم عند ربهم
ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من الربوا
ان كنتم مؤمنين ۝ فان لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله ورسوله وان تبتم فلكم
رؤس اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون ۝ وان كان ذو عسرة فنظرة الى ميسرة وان
تصدقوا خير لكم ان كنتم تعلمون ۝ واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى
كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ۝ يا ايها الذين امنوا اذا تداينتم بدين الى اجل مسمى
فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا ياب كاتب ان يكتب
كما علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق وليتق الله ربه ولا يبخس منه شيئا فان كان الذي

حزب

عشر

عليه

عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا
بر وی است وام نادانی یا ناتوانی یا نتواند املا کند او پس باید که بگوید ولی او بداد و گواه گیرید

شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ
دو گواه از مردان شما پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن گواه شوند از آنکه پسندید

مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا
از گواهان تا چون فراموش کند یکی از آن دو زن پس یاد دهد یکی از آن دو زن آن دیگری را و باید که سر باز نزنند گواهان چون طلبیده شوند برای گواهی

وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
و ملول مشوید از آنکه بنویسید حق را در حالتی که اندک باشد یا بسیار تا مدت او این نوشتن شما راست‌تر نزدیک خدای

وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ
و درست‌تر برای گواهی و نزدیکتر از آنکه بشک نشوید مگر آنکه باشد معامله سوداگری حاضر که میگردانید آنرا میان خود

فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
پس نیست بر شما گناهی که ننویسید آنرا و گواه گیرید چون خرید و فروخت کنید و باید که رنج رسانیده نشود نویسنده

وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
و نه گواه و اگر بکنید پس بدرستی که آن فرمانی بیرون رفتنست بشما و بترسید خدای را و می‌آموزد شما را خدای مصلحتهای دین و دنیا و خدای بهمه چیز

عَلِيمٌ ۞ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا
داناست و اگر باشید در سفری و نیابید نویسنده پس گروها قبض کرده شده پس اگر ایمن دارد بعضی از شما بعضی را

فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ
پس باید که بگزارد آنکس که ایمن داشته شد امانت او را و باید که بترسد از خدای که پروردگار اوست و مپوشید گواهی را و هرکه بپوشد گواهی را پس بدرستی که گناهکار است

قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۞ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
دل او و خدای بآنچه میکنید داناست مر خدای راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و اگر آشکارا کنید آنچه در نفسهای شماست

أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞
یا پنهان سازید آنرا حساب کند شما را بآن خدای پس بیامرزد مر آنکس را که خواهد و عذاب کند هرکرا خواهد و خدای بر همه چیز تواناست

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
گروید رسول بآنچه فرو فرستاده شد باو از پروردگار او و مومنان همه ایشان گرویدند بخدای و بفرشتگان او و بکتابهای او و برسولان او

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۞ لَا
میگویند جدائی نمیکنیم میان هیچ یکی از رسولان او و گفتند مومنان شنیدیم قول خدا را و فرمان بردیم آمرزش ترا ای پروردگار ما و بسوی تست بازگشت

يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
تکلیف نکند خدای هیچ نفسی را مگر باندازه طاقت او مر آن نفس راست آنچه بجا آرد از نیکوئیها و بر وی است آنچه بکند از بدیها ای پروردگار ما مگیر ما را

إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا

تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

سورة آل عمران مدنية مائتان آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ۝ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَ

أَنزَلَ التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا

فِي السَّمَاءِ ۝ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ

مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ

وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ

إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

أَنتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُم مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

فواصلها

المر ق بر قط

خمس

عشر

كتاب

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وعادت اینها مانند عادت پیروان فرعون و کسانیکه پیش از فرعونیان بودند بدروغ داشتند نشانهای ما را پس بگرفت ایشانرا خدای بگناهان ایشان و خدای سخت عقوبت کننده است

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ

بگو آنکسانرا که کافر شدند زود باشد که مغلوب شوید و جمع کرده شوید بسوی دوزخ و بد جایگاه است دوزخ . بدرستی که بود شما نشانه

فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ

در دو گروه که رو برو شدند گروهی کارزار میکنند در راه خدای و گروهی دیگر کافر میدیدند مسلمانان دو برابر خود دیدن باشکارا و خدای

يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ

قوة دهد بیاری کردن خود هر کرا خواهد بدرستی که درین عبرتیست مر خداوندان بینایی را آراسته شد برای مردمان دوستی آرزوهای نفسانی

مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ

از زنان و پسران و مالهای بسیار گرد برگرد نهاده از زر و سیم و اسبان نشان نهاده و دیگر چهارپایان و کشت زار

ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۝ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ

اینها که یاد کرده شد برخورداری زندگانی دنیا و خدای نزدیک نیکوی بازگشت بگو ایا خبر دهم شما را بهتر از اینها که گفته شد برای آنانکه

اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ

پرهیزکردند نزدیک پروردگار ایشان بوستانهاست که میرود از زیر جویهای آب جاوید باشند دران و ایشانراست زنان پاکیزه و خشنودی

مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝

از خدای و خدای بیناست به بندگان آن بندگان پرهیزکار میگویند ای پروردگار ما بدرستیکه ما ایمان آوردیم پس بیامرز برای ما گناهان ما و نگاه دار ما را از عذاب دوزخ

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝ شَهِدَ اللَّهُ

ایشان صبر کنندگانند و راستانند و فرمانبردارانند و خرج کنندگانند و آمرزش خواهندگانند در سحرها گواهی داد خدای

أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

که نیست معبودی سزاوار پرستش مگر او و فرشتگان و خداوندان علم در حالتی که قائمند بعدل نیست هیچ معبودی سزاوار پرستش مگر او ارجمند استوارکار

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ

بدرستیکه دین نزد خدای اسلام است و اختلاف نکردند آنانکه داده شدند کتاب مگر پس از آنکه آمد بایشان

الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ

دانش از روی حسد که در میان ایشانست و هرکه کافر شود بنشانهای خدای پس بدرستی خدای زود حساب کننده است پس اگر ایشان با تو حجت کنند پس بگو تسلیم کردم

وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا

خود را برای خدای و آنانکه پیروی کردند مرا و بگو مر آنانکه داده اند بایشان کتاب و نانویسندگان ایا اسلام آوردید پس اگر اسلام آوردند

فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

پس راه یافتند و اگر روی گردانیدند پس بر تو نیست مگر پیغام رسانیدن و خدای بیناست به بندگان بتحقیق آنانکه کافر شدند

نصف الحزب

نصف

عشر

بايات الله ويقتلون النبيين بغير حق ويقتلون الذين يامرون بالقسط من الناس فبشرهم

بعذاب اليم ۝ اولئك الذين حبطت اعمالهم في الدنيا والاخرة وما لهم من ناصرين ۝

الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يدعون الى كتاب الله ليحكم بينهم

ثم يتولى فريق منهم وهم معرضون ۝ ذلك بانهم قالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودات

وغرهم في دينهم ما كانوا يفترون ۝ فكيف اذا جمعناهم ليوم لا ريب فيه ووفيت

كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ۝ قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك

ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير ۝ تولج الليل

في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء

بغير حساب ۝ لا يتخذ المؤمنون الكافرين اولياء من دون المؤمنين ومن يفعل

ذلك فليس من الله في شيء الا ان تتقوا منهم تقاة ويحذركم الله نفسه والى الله المصير

قل ان تخفوا ما في صدوركم او تبدوه يعلمه الله ويعلم ما في السموات وما في الارض

والله على كل شيء قدير ۝ يوم تجد كل نفس ما عملت من خير محضرا وما عملت من سوء

تود لو ان بينها وبينه امدا بعيدا ويحذركم الله نفسه والله رؤف بالعباد ۝

قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم

والله

وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ قُلْ أَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۝

و خداي امرزنده مهربانست بگو فرمان بريد خدايرا و پيغمبر اورا پس اگر برگردند پس بدرستيكه خداي دوست نميدارد كافرانرا

إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ

بدرستيكه خداي بركزيد آدم و نوح و آل ابراهيم و آل عمرانرا بر جهانيان فرزندان

وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ

و خداي شنوا داناست ياد كن انگاه كه گفت زن عمران اي پروردگار من بدرستيكه من نذر كردم براي تو آنچه در شكم منست آزاد كرده شده پس قبول كن

مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ

از من بدرستيكه تو شنوا داناي پس آن هنگام كه بنهاد بار خود را گفت اي پروردگار بدرستيكه من بنهادم آنرا فرزند ماده و خداي داناتر است بانچه بنهاد

وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ

و نيست فرزند نر همچو فرزند ماده و بدرستيكه من نام نهادم اورا مريم و بدرستيكه من در پناه تو آرم اورا و فرزندان اورا از ديو

الرَّجِيمِ ۝ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا

رانده شده پس قبول كرد مريم را پروردگار او قبولي نيكو و پرورد اورا پرورشي نيكو و سپرد خداي مريم را بزكريا هرگاه كه

دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا قَالَتْ هُوَ

در آمد بر مريم زكريا بمحراب كه در آنجاي بودي يافت نزديك او روزي گفت زكريا اي مريم از كجاست مر ترا اين روزي گفت مريم اين روزي

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ

از نزديك خداست بدرستيكه خداي روزي ميدهد هر كرا بخواهد بي شمار آن هنگام كه اين كرامت بديد بخواند زكريا پروردگار خود را گفت

رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ

اي پروردگار من ببخش مرا از نزديك خود فرزندي پاك بدرستيكه تو شنونده دعائي پس بانگ كردند اورا فرشتگان و حال آنكه او ايستاده

يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا

نماز ميكذارد در محراب بدرستيكه خداي مژده ميدهد ترا بفرزند يحيي باور دارنده بعيسي كه او كلمه ايست از خداي و مهتري و باز ايستاده از زنان و پيغمبري

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ

از شايستگان گفت زكريا اي پروردگار من از كجا باشد مرا پسري و بتحقيق در رسيده است مرا پيري و زن من نازاينده است گفت جبرئيل

كَذَٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ

برهمين حال كه هستيد خداي ميكند آنچه ميخواهد گفت زكريا اي پروردگار من ظاهر گردان براي من نشاني گفت جبرئيل نشان تو آنست كه سخن نگوئي با مردمان سه شبانروز

إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ

مگر باشارت و ياد كن پروردگار خود را بسيار و تسبيح كن اورا در شبانگاه و بامداد و ياد كن آنگاه كه گفتند فرشتگان

يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ

اي مريم بدرستيكه خداي قبول كرد ترا و پاك ساخت و بركزيد بر زنان جهانيان اي مريم فرمان بردار باش مر پروردگار خود را

من قرا وضعت بالسكون فوقفه مطلق ومن قرا وضعت بالرفع لم يقف به

حسنا لمن قرا وكفلها مشددا

زكريا مقصور

واسجدي واركعي مع الراكعين ۝ ذلك من انباء الغيب نوحيه اليك وما كنت
و سجده كني و ركوع كن با ركوع كنندگان اين قصه از خبرهاي پوشيده است كه وحي ميكنيم آنرا بسوي تو و نبودي تو

لديهم اذ يلقون اقلامهم ايهم يكفل مريم وما كنت لديهم اذ يختصمون ۝ اذ قالت
نزديك مجاوران بيت المقدس آن هنگام كه مي انداختند قلمها را تا بدانند كه كدام از ايشان مقرر شود نگاه داشتن مريم و نبودي تو نزديك ايشان وقتي كه با يكديگر جنگ ميكردند ياد كن آنرا كه گفتند

الملئكة ان الله يبشرك بكلمة منه اسمه المسيح عيسى ابن مريم وجيها في الدنيا
فرشتگان بدرستي كه خداي مژده ميدهد ترا بكلمه از وي لقب او مسيح و نام او عيسى بن مريم است روشناس در دنيا

والاخرة ومن المقربين ۝ ويكلم الناس في المهد وكهلا ومن الصالحين ۝ قالت
و آخرت و از مقربانست و سخن گويد بمردمان در گهواره و در وقتي كه دو موي باشد و از صالحانست گفت مريم

رب انى يكون لي ولد ولم يمسسني بشر قال كذلك الله يخلق ما يشاء اذا قضى امرا
اي پروردگار من از كجا باشد مرا فرزندي و حال آنكه نرسيده است بمن بشري گفت جبرئيل بر همين حالست خداي مي آفريند آنچه ميخواهد چون حكم كند كاري را

فانما يقول له كن فيكون ۝ ويعلمه الكتاب والحكمة والتورية والانجيل
پس جز اين نه كه ميگويد آنچيز را كه در علم اوست باش پس باشد و بياموزد خداي عيسى را كتاب و حكمت و توريت و انجيل

ورسولا الى بني اسرائيل اني قد جئتكم باية من ربكم اني اخلق لكم من الطين
و گردانيد او را پيغمبري بسوي فرزندان يعقوب و سخن گويد بايشان كه بتحقيق آمدم بشما بنشانه از پروردگار شما بدرستي كه من مي سازم براي شما از گل

كهيئة الطير فانفخ فيه فيكون طيرا باذن الله وابرئ الاكمه والابرص واحي الموتى
مانند شكل مرغ پس در دم در وي پس ميگردد مرغي پرواز كننده بفرمان خداي و به ميكردانم نابيناي مادر زاد را و پيس را و زنده ميكنم مردگان را

باذن الله وانبئكم بما تاكلون وما تدخرون في بيوتكم ان في ذلك لاية لكم
بفرمان خداي و خبر ميدهم شما را بآنچه شما ميخوريد و آنچه ذخيره ميكنيد در خانهاي خويش بدرستي كه درين كلام هر آينه نشانه ايست مر شما را

ان كنتم مؤمنين ۝ ومصدقا لما بين يدي من التورية ولاحل لكم بعض الذي حرم
اگر هستيد شما باوركنندگان و آمده ام بشما در حالتي كه باور دارنده ام آنچيزرا كه پيش از من بوده از توريت و ديگر براي آن آمده ام تا حلال گردانم براي شما بعض از آنها كه حرام كرده شده بود

عليكم وجئتكم باية من ربكم فاتقوا الله واطيعون ۝ ان الله ربي وربكم
بر شما و آمدم بشما بنشانه از پروردگار شما پس بترسيد از خداي و مرا فرمان بريد بدرستي كه خداي آفريدگار منست و آفريدگار شماست

فاعبدوه هذا صراط مستقيم ۝ فلما احس عيسى منهم الكفر قال من انصاري الى الله
پس بپرستيد او را اينست راه راست پس آن هنگام كه دريافت عيسى از جهودان كفر را گفت كيانند از شما ياران من در كار خداي

قال الحواريون نحن انصار الله امنا بالله واشهد بانا مسلمون ۝ ربنا امنا بما انزلت
گفتند برگزيدگان ما ياري دهان دين خداييم ايمان آورديم بخداي و تو اي عيسى گواه باش بآنكه ما گردن نهادگانيم اي پروردگار ما گرويديم بآنچه فرو فرستادي

واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ۝ ومكروا ومكر الله والله
و پيروي كرديم رسول را پس بنويس ما را با گواهان و مكر كردند جهودان و خداي سزاي مكر بديشان رسانيد و خداي

يا مريم
اى مريم

خمس

والوقف في الانجيل اجوز

عشر

جبر

خير الماكرين ● اذ قال الله يا عيسى اني متوفيك ورافعك الي ومطهرك من الذين كفروا

بهترين سزاى دهندگان مكر است ياد كن آنرا كه گفت خداى اى عيسى بدرستى كه من فرا گيرنده توام و بردارنده توام بسوى خود و پاك كننده توام از كسانى كه كافر شدند

(ثلث)

وجاعل الذين اتبعوك فوق الذين كفروا الى يوم القيمة ثم الي مرجعكم فاحكم

و گرداننده آنكسانم كه پيروى تو كردند بالاى آنانكه كافر شدند تا روز قيامت پس بسوى منست بازگشت شما پس حكم كنم

(خمس)

بينكم فيما كنتم فيه تختلفون ● فاما الذين كفروا فاعذبهم عذابا شديدا

ميان شما در آن چيز كه هستيد شما در آن چيز اختلاف ميكنيد پس اما آنكه كافر شدند پس عذاب كنم ايشانرا عذابى سخت

في الدنيا والاخرة وما لهم من ناصرين ● واما الذين امنوا وعملوا الصالحات فيوفيهم

در دنيا و آخرت و نيست ايشانرا كسى از يارى دهندگان و اما آنكه ايمان آوردند و عمل شايسته كردند پس بتمام بدهد

اجورهم والله لا يحب الظالمين ● ذلك نتلوه عليك من الايات والذكر الحكيم

مزدهاى ايشانرا و خداى دوست نميدارد ستمكارانرا اين كلام ميخوانيم آنرا بر تو و آن نشانهاست و پند بست استوار

ان مثل عيسى عند الله كمثل ادم خلقه من تراب ثم قال له كن فيكون

بدرستى كه صفت عيسى نزديك خداى همچو صفت آدمست بيافريد خداى او را از خاك پس گفت او را بباش پس ببود

(عشر)

الحق من ربك فلا تكن من الممترين ● فمن حاجك فيه من بعد ما جاءك من العلم

اينكه گفته شد حقست از پروردگار تو پس مباش از شك آرندگان پس هر كه حجت كند بتو در باب عيسى پس از آنكه بتو آمد از علم عيسى

فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا ونساءكم وانفسنا وانفسكم

پس بگو ايشانرا كه بيائيد بخوانيم پسران ما و پسران شما و زنان ما و زنان شما و نزديكان ما و نزديكان شما

ثم نبتهل فنجعل لعنة الله على الكاذبين ● ان هذا لهو القصص الحق وما من اله الا الله

پس سوگند خوريم بر يكديگر پس بكنيم لعنت خداى بر دروغگويان بدرستى كه اين مذكور هرآينه اينست خبر حق و نيست هيچ معبودى سزاوار پرستش مگر خداى

وان الله لهو العزيز الحكيم ● فان تولوا فان الله عليم بالمفسدين ● قل يا اهل الكتاب

و بتحقيق خداى هرآينه اوست غالب استواركار پس اگر برگردند پس بدرستى كه خداى داناست بتباه كاران بگو اى اهل كتاب

تعالوا الى كلمة سواء بيننا وبينكم الا نعبد الا الله ولا نشرك به شيئا ولا

بيائيد بسوى سخنى راست كه برابرست ميان ما و ميان شما كه نپرستيم مگر خداى و شريك نگيريم باو چيزيرا و

(خمس)

يتخذ بعضنا بعضا اربابا من دون الله فان تولوا فقولوا اشهدوا بانا مسلمون ● يا اهل

فرا نگيرد بعضى از ما بعضى ديگر خدايان از غير خداى پس اگر برگردند پس بگوئيد شما مر ايشانرا كه گواه باشيد باينكه ما مسلمانانيم اى اهل

الكتاب لم تحاجون في ابرهيم وما انزلت التورية والانجيل الا من بعده افلا تعقلون ●

كتاب چرا حجت ميكنيد با يكديگر در باب ابراهيم و حال آنكه فرستاده نشد توريت و انجيل مگر از بعد او آيا در نمى يابيد

ها انتم هؤلاء حاججتم فيما لكم به علم فلم تحاجون فيما ليس لكم به علم والله يعلم وانتم لا تعلمون

آگاه باشيد شما مردمان كه حجت كرديد در چيزى كه شما را بآن دانشست پس چرا حجت مى آريد در چيزى كه نيست شما را بآن دانشى و خداى ميداند و شما نميدانيد

[illegible]

ما كان ابرهيم يهوديا ولا نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما وما كان
من المشركين ● ان اولى الناس بابرهيم للذين اتبعوه وهذا النبي والذين امنوا والله
ولي المؤمنين ● ودت طائفة من اهل الكتاب لو يضلونكم وما يضلون الا انفسهم
وما يشعرون ● يا اهل الكتاب لم تكفرون بايات الله وانتم تشهدون ● يا اهل الكتاب
لم تلبسون الحق بالباطل وتكتمون الحق وانتم تعلمون ● وقالت طائفة من اهل الكتاب
امنوا بالذي انزل على الذين امنوا وجه النهار واكفروا اخره لعلهم يرجعون ● ولا تؤمنوا
الا لمن تبع دينكم قل ان الهدى هدى الله ان يؤتى احد مثل ما اوتيتم او يحاجوكم
عند ربكم قل ان الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم ● يختص برحمته
من يشاء والله ذو الفضل العظيم ● ومن اهل الكتاب من ان تامنه بقنطار
يؤده اليك ومنهم من ان تامنه بدينار لا يؤده اليك الا ما دمت عليه قائما ذلك بانهم
قالوا ليس علينا في الاميين سبيل ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون ● بلى من اوفى
بعهده واتقى فان الله يحب المتقين ● ان الذين يشترون بعهد الله وايمانهم ثمنا قليلا اولئك لا خلاق
لهم في الاخرة ولا يكلمهم الله ولا ينظر اليهم يوم القيمة ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم ●
وان منهم لفريقا يلوون السنتهم بالكتاب لتحسبوه من الكتاب وما هو من الكتاب ويقولون

عشر

نصف الحزب

خمس

هو من عند الله وما هو من عند الله ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون ۝ ما كان
آن سالفته از نزدیک خدای ونیست از نزدیک خدای ومیگویند بر خدای دروغ وایشان میدانند ستیزه

لبشر ان يؤتيه الله الكتاب والحكم والنبوة ثم يقول للناس كونوا عبادا لي
هیچ بشر را انانکه بدهد او را خدای انجیل وفهم آن وپیغمبری پس گوید مردمانرا باشید شما پرستندگان من

من دون الله ولكن كونوا ربانيين بما كنتم تعلمون الكتاب وبما كنتم تدرسون ۝
از خدای ولیکن گوید که باشید خدای پرستان بانکه باشید شما که بیاموزید دیگرانرا کتاب حق وبدانسته بخوانید ازان

ولا يامركم ان تتخذوا الملائكة والنبيين اربابا ايامركم بالكفر بعد اذ انتم مسلمون
ونمی فرماید خدای شمارا که فرا گیرید فرشتگان را وپیغمبرانرا خدایان ایا فرماید خدای شمارا بکفر بعد ازانکه هستید شما مسلمان

واذ اخذ الله ميثاق النبيين لما اتيتكم من كتاب وحكمة ثم جاءكم رسول مصدق
وباد کن ازانکه فرا گرفت خدای پیمان پیغمبرانرا بانی مضمون که هرچه بدهم شمارا از کتاب وحکمت پس بیاید بشما رسولی از من باور دارنده

لما معكم لتؤمنن به ولتنصرنه قال ءاقررتم واخذتم على ذلكم اصري قالوا اقررنا
مر انچیز را که با شماست هر اینه ایمان ارید بوی ویاری کنید او را گفت خدای ایا اقرار کردید وفرا گرفتید بر این که گفتیم عهد مرا گفتند پیغمبران اقرار کردیم

قال فاشهدوا وانا معكم من الشاهدين ۝ فمن تولى بعد ذلك فاولئك هم الفاسقون
گفت خدای گواه باشید ومن گواهم با شما از گواهان پس هرکه برگردد بعد ازین پیمان پس ان گروه ایشان بیرون آیندگان اند

افغير دين الله يبغون وله اسلم من في السموات والارض طوعا وكرها واليه يرجعون
ایا بغیر دین خدای برطلبند دین دیگر وحال آنکه او را گردن نهاده است هرکه در آسمانهاست وهرکه در زمین است بخوش وناخوش وبسوی او باز گردانیده شوند

قل امنا بالله وما انزل علينا وما انزل على ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط
بگو ایمان آوردیم بخدای وبانچه فرو فرستاده شد بر ما وانچه فرو فرستاده شد بر ابراهیم واسماعیل واسحاق ویعقوب وفرزندان او

وما اوتي موسى وعيسى والنبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون ۝ ومن
وانچه داده شده است بموسی وعیسی وپیغمبران دیگر را از پروردگار ایشان فرق نکنیم میان یکی از ایشان وما مر او را گردن نهادگانیم وهرکه

يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو في الاخرة من الخاسرين ۝ كيف يهدي الله
بخواهد غیر اسلام دین دیگر را پس قبول کرده نشود ازو واو در آخرت از زیان کاران چگونه راه نماید خدای

قوما كفروا بعد ايمانهم وشهدوا ان الرسول حق وجاءهم البينات والله لا يهدي القوم
گروهی را که ایشان کافر شدند بعد از انکه ایمان اورده وگواهی دادند انکه رسول خدای حقست وآمده بود بایشان نشانهای روشن وخدای راه ننماید گروه

الظالمين ۝ اولئك جزاؤهم ان عليهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين ۝
ستمکارانرا وان گروه برگشتگان جزای ایشان که باشد بر ایشان لعنت خدای وفرشتگان ومردمان همه

خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ۝ الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا
جاوید باشند دران سبک کرده نشود ازایشان عذاب دوزخ ونباشند ایشان که مهلت داده شوند مگر انانکه توبه کنند ازان پس انگه برگشته اند وبصلاح آمدند

عشر

بالادغام ابو بکر وبالاظهار حفص

خمس

[illegible]

فان الله غفور رحيم ○ ان الذين كفروا بعد ايمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل توبتهم و
پس بخشنده خداي آمرزنده مهربانست ○ بدرستي آنانكه كافر شدند بعد از آنكه ايمان آوردند پس زياده كردند كفر را هرگز قبول كرده نشود توبهء ايشان و

اولئك هم الضالون ○ ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار فلن يقبل من احدهم ملء الارض
آن گروه ايشانند گمراهان ○ بدرستي آنانكه كافر شدند و بمردند و ايشان كافر بودند پس قبول كرده نشود از هيچ كدام ايشان پري زمين

ذهبا ولو افتدى به اولئك لهم عذاب اليم وما لهم من ناصرين ○ لن تنالوا البر
زر و اگر چه فدا دهد آن گروه ايشانرا عذاب دردناك و نباشد مر ايشانرا هيچ كس از ياري دهندگان ○ هرگز نيابيد نيكوئي را

حتى تنفقوا مما تحبون وما تنفقوا من شيء فان الله به عليم ○ كل الطعام كان حلا
تا آنكه خرج كنيد از آنچه دوست ميداريد و هرچه خرج كنيد از چيزي پس بدرستي خداي بآن دانا ○ همه خوردنيها حلال است

لبني اسرائيل الا ما حرم اسرائيل على نفسه من قبل ان تنزل التورية قل فاتوا بالتورية
مر فرزندان يعقوب را مگر آنچه حرام كرد يعقوب بر ذات خود از پيش از آنكه فرو فرستاده شود توريت بگو بياريد توريت

فاتلوها ان كنتم صادقين ○ فمن افترى على الله الكذب من بعد ذلك فاولئك
پس بخوانيد آنرا اگر هستيد راست گويان ○ پس هر كه افترا كند بر خداي دروغ را بعد از آنكه اين اراده بيان كرد

هم الظالمون ○ قل صدق الله فاتبعوا ملة ابراهيم حنيفا وما كان من المشركين
ايشانند ستمكاران ○ بگو راست گفت خداي پس پيروي كنيد ملت ابراهيم را مستقيم بود و نبود از شرك آرندگان

ان اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين ○ فيه ايات
بدرستي كه اول خانه ساخته براي مردمان آن خانه است كه در مكه است مبارك و راه نما مر جهانيان را ○ در آن خانه نشانهاي

بينات مقام ابراهيم ومن دخله كان امنا ولله على الناس حج البيت من استطاع
روشن است از آنها مقام ابراهيم است و هر كه درآيد در اين خانه باشد در امن و مر خداي راست بر مردمان حج خانه كعبه هر كه توانا بود

اليه سبيلا ومن كفر فان الله غني عن العالمين ○ قل يا اهل الكتاب لم تكفرون بايات
بسوي آن خانه راه رفتن را و هر كه كافر شود پس بدرستي خداي بي نياز است از جهانيان ○ بگو اي اهل كتاب چرا كافر ميشويد بنشانهاي

الله والله شهيد على ما تعملون ○ قل يا اهل الكتاب لم تصدون عن سبيل الله من
خداي و خداي آگاه است بر آنچه عمل ميكنيد ○ بگو اي اهل كتاب بچرا باز ميداريد از راه خداي كسي

امن تبغونها عوجا وانتم شهداء وما الله بغافل عما تعملون ○ يا ايها الذين امنوا ان تطيعوا
ايمان آورده است ميطلبيد بآن كجي را و حال آنكه شما گواهانيد و نيست خداي غافل از آنچه شما ميكنيد ○ اي آنكسانيكه ايمان آوردند اگر فرمان بريد

فريقا من الذين اوتوا الكتاب يردوكم بعد ايمانكم كافرين ○ وكيف
گروهي را از آنانكه داده شده اند كتاب باز گردانند شما را بعد از ايمان شما كافران ○ و چگونه

تكفرون وانتم تتلى عليكم ايات الله وفيكم رسوله ومن يعتصم بالله فقد هدى
كافر شوند و حال آنكه شما خوانده ميشود بر شما آيتهاي خداي و در ميان شما رسول او و هر كه چنگ در زند بخداي پس بتحقيق راه نموده شود

عشر

الجزء الرابع

خمس

عشر

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
بسوی راه راست ای آنکسانیکه ایمان آورده اید بترسید از خدای چنانکه حق ترسیدنست و ممیرید مگر آنکه شما مسلمان باشید

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ
وچنگ در زنید برسن خدای همه شما و پراکنده مشوید و یاد کنید نعمتهای خدا بر شما آنگه که بودید شما

أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ
دشمنان یکدیگر پس پیوند کرد خدای میان دلهای شما پس گشتید شما بنعمت او برادران یکدیگر و بودید شما بر کناره مغاکی

مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝
از آتش پس خدای باز رهانید شما را ازان هم چنین … تا باشد که شما براه راست یابید

خمس

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
و هر آینه باید که باشند از شما گروهی که بخوانند مردمان به خوبی و بفرمایند به نیکی و باز دارند از بدی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
وآن گروه ایشانند رستگاران و مباشید مانند آنانکه پراکنده شدند و اختلاف کردند از بعد

مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ
آنکه آمده بود بایشان حجتهای روشن وآن گروه مر ایشان را عذابی بزرگ در آن روز که روشن گردد رویها و سیاه شود رویها

فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
پس آنانکه سیاه شود رویهای ایشان … پس بچشید عذاب بآنکه بودید که

تَكْفُرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ تِلْكَ
کافر شدید واما آنانکه روشن شود رویهای ایشان پس در رحمت خدای ایشان در آن جاوید مانند …

آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
آیتهای خدا است که میخوانیم آنرا بر تو براستی و نیست خدای که خواهد بیدادی را بر جهانیان و مر خدای راست آنچه در آسمانهاست

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
وآنچه در زمین است و بسوی خدای باز گردانیده شود همه کارها بودید شما … بهترین امتی که بیرون آورده از برای مردمان میفرمایید

بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ
به نیکی و باز میدارید از بدی و می گروید بخدای و اگر ایمان آرندی اهل کتاب هر آینه باشد

عشر

خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى
بهتر مر ایشان را بعضی از ایشان گرویدگانند و اکثر ایشان از دین بیرون رفتگانند … مگر اندکی

وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا
و اگر کارزار کنند با شما برگردانند پشتها … یاری داده نشوند زده شد بر ایشان خواری هر جا که یافته شوند

إلا بحبل من الله وحبل من الناس وباءو بغضب من الله وضربت عليهم المسكنة ذلك

بأنهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون الأنبياء بغير حق ذلك بما عصوا

وكانوا يعتدون ۝ ليسوا سواء من أهل الكتاب أمة قائمة يتلون آيات الله

آناء الليل وهم يسجدون ۝ يؤمنون بالله واليوم الآخر ويأمرون بالمعروف وينهون

عن المنكر ويسارعون في الخيرات وأولئك من الصالحين ۝ وما يفعلوا من خير فلن

يكفروه والله عليم بالمتقين ۝ إن الذين كفروا لن تغني عنهم أموالهم ولا أولادهم

من الله شيئا وأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون ۝ مثل ما ينفقون في هذه الحيوة الدنيا

كمثل ريح فيها صر أصابت حرث قوم ظلموا أنفسهم فأهلكته وما ظلمهم الله ولكن أنفسهم

يظلمون ۝ يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا بطانة من دونكم لا يألونكم خبالا

ودوا ما عنتم قد بدت البغضاء من أفواههم وما تخفي صدورهم أكبر قد بينا لكم

الآيات إن كنتم تعقلون ۝ ها أنتم أولاء تحبونهم ولا يحبونكم وتؤمنون

بالكتاب كله وإذا لقوكم قالوا آمنا وإذا خلوا عضوا عليكم الأنامل من

الغيظ قل موتوا بغيظكم إن الله عليم بذات الصدور ۝ إن تمسسكم حسنة تسؤهم

وإن تصبكم سيئة يفرحوا بها وإن تصبروا وتتقوا لا يضركم كيدهم

24

عشر

شيئا ان الله بما يعملون محيط ۝ واذ غدوت من اهلك تبوئ المؤمنين مقاعد للقتال والله سميع

عليم ۝ اذ همت طائفتان منكم ان تفشلا والله وليهما وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝

ولقد نصركم الله ببدر وانتم اذلة فاتقوا الله لعلكم تشكرون ۝ اذ تقول

للمؤمنين الن يكفيكم ان يمدكم ربكم بثلثة الاف من الملئكة

خمس

منزلين ۝ بلى ان تصبروا وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم ربكم

ربع

بخمسة الاف من الملئكة مسومين ۝ وما جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن

حزب

قلوبكم به وما النصر الا من عند الله العزيز الحكيم ۝ ليقطع طرفا من الذين كفروا

او يكبتهم فينقلبوا خائبين ۝ ليس لك من الامر شيء او يتوب عليهم او يعذبهم فانهم

ظالمون ۝ ولله ما في السموات وما في الارض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله

غفور رحيم ۝ يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا الربوا اضعافا مضاعفة واتقوا الله لعلكم

عشر

تفلحون ۝ واتقوا النار التي اعدت للكافرين ۝ واطيعوا الله والرسول لعلكم

ترحمون ۝ وسارعوا الى مغفرة من ربكم وجنة عرضها السموات والارض

اعدت للمتقين ۝ الذين ينفقون في السراء والضراء والكاظمين الغيظ والعافين عن

الناس والله يحب المحسنين ۝ والذين اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم ذكروا الله

فاستغفروا لذنوبهم ومن يغفر الذنوب الا الله ولم يصروا على ما فعلوا وهم يعلمون ۝ اولئك

جزاؤهم مغفرة من ربهم وجنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ونعم اجر العاملين ۝

قد خلت من قبلكم سنن فسيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة

المكذبين ۝ هذا بيان للناس وهدى وموعظة للمتقين ۝ ولا تهنوا ولا تحزنوا

وانتم الاعلون ان كنتم مؤمنين ۝ ان يمسسكم قرح فقد مس القوم قرح مثله

وتلك الايام نداولها بين الناس وليعلم الله الذين امنوا ويتخذ منكم شهداء والله

لا يحب الظالمين ۝ وليمحص الله الذين امنوا ويمحق الكافرين ۝ ام حسبتم ان تدخلوا

الجنة ولما يعلم الله الذين جاهدوا منكم ويعلم الصابرين ۝ ولقد كنتم تمنون

الموت من قبل ان تلقوه فقد رايتموه وانتم تنظرون ۝ وما محمد الا رسول قد خلت

من قبله الرسل افان مات او قتل انقلبتم على اعقابكم ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله

شيئا وسيجزي الله الشاكرين ۝ وما كان لنفس ان تموت الا باذن الله كتابا

مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها ومن يرد ثواب الاخرة نؤته منها وسنجزي الشاكرين

وكاين من نبي قاتل معه ربيون كثير فما وهنوا لما اصابهم في سبيل الله وما ضعفوا

وما استكانوا والله يحب الصابرين ۝ وما كان قولهم الا ان قالوا ربنا اغفر لنا

25

ذنوبنا وإسرافنا في أمرنا وثبت أقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين ۝ فآتاهم الله

ثواب الدنيا وحسن ثواب الآخرة والله يحب المحسنين ۝ يا أيها الذين آمنوا إن

تطيعوا الذين كفروا يردوكم على أعقابكم فتنقلبوا خاسرين ۝ بل الله مولاكم

عشر

وهو خير الناصرين ۝ سنلقي في قلوب الذين كفروا الرعب بما أشركوا بالله ما لم ينزل

به سلطانا ومأواهم النار وبئس مثوى الظالمين ۝ ولقد صدقكم الله وعده إذ

تحسونهم بإذنه حتى إذا فشلتم وتنازعتم في الأمر وعصيتم من بعد ما أراكم

ما تحبون منكم من يريد الدنيا ومنكم من يريد الآخرة ثم صرفكم عنهم

نصف الحزب

ليبتليكم ولقد عفا عنكم والله ذو فضل على المؤمنين ۝ إذ تصعدون ولا

بواو واحد في الرسم وفي التلاوة بواوين

تلوون على أحد والرسول يدعوكم في أخراكم فأثابكم غما بغم لكي لا

تحزنوا على ما فاتكم ولا ما أصابكم والله خبير بما تعملون ۝ ثم أنزل عليكم من

بعد الغم أمنة نعاسا يغشى طائفة منكم وطائفة قد أهمتهم أنفسهم يظنون

بالله غير الحق ظن الجاهلية يقولون هل لنا من الأمر من شيء قل إن الأمر كله لله يخفون

في أنفسهم ما لا يبدون لك يقولون لو كان لنا من الأمر شيء ما قتلنا هاهنا قل لو

كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل إلى مضاجعهم وليبتلي الله ما في صدوركم

وليمحص ما في قلوبكم والله عليم بذات الصدور ۝ ان الذين تولوا منكم يوم التقى
و تا پاک سازد آنچه در دلها است و خدای داناست بآنچه در سینه هاست هر آینه آنکسانیکه روی بگردانیدند از شما آن روز که روی آورده بودند

الجمعان انما استزلهم الشيطان ببعض ما كسبوا ولقد عفا الله عنهم ان الله غفور
دو گروه جز این نیست که بلغزانید ایشان را شیطان بسوی بعض از آنچه کرده بودند و هر آینه بتحقیق عفو کرد خدای از ایشان بدرستیکه خدای آمرزگار

حليم ۝ يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين كفروا وقالوا لاخوانهم اذا ضربوا في
بردبار است ای گروه مومنان مباشید مانند آنکسانیکه کافر شدند و گفتند برای برادران خود چون رفتندی در

الارض او كانوا غزى لو كانوا عندنا ما ماتوا وما قتلوا ليجعل الله ذلك حسرة في قلوبهم
زمین یا بودندی غازیان اگر بودندی نزدیک ما بمردندی و کشته نشدندی تا گرداند خدای آن خلاف را حسرت در دلهای ایشان

والله يحيي ويميت والله بما تعملون بصير ۝ ولئن قتلتم في سبيل الله او متم لمغفرة من الله ورحمة
و خدای زنده میدارد و میمیراند و خدای بآنچه شما میکنید بیناست و اگر شما کشته شوید در راه خدا یا بمیرید هر آینه آمرزش از خدای و بخشش

خير مما يجمعون ۝ ولئن متم او قتلتم لالى الله تحشرون ۝ فبما رحمة من الله لنت
بهتر است مر شما را از آنچه جمع میکنند کافران و اگر بمیرید یا کشته شوید هر آینه بسوی خدای برانگیخته شوید پس بسبب رحمتی از خدای نرم گشتی

لهم ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك فاعف عنهم واستغفر لهم وشاورهم
برای ایشان و اگر میبودی تو درشت خوی سخت دل هر آینه پراکنده شدندی از نزدیک تو پس درگذار از ایشان و آمرزش خواه از برای ایشان و مشورت کن با ایشان

في الامر فاذا عزمت فتوكل على الله ان الله يحب المتوكلين ۝ ان ينصركم الله
در کار پس چون بکار عزم کنی پس توکل کن بر خدای بدرستیکه خدای دوست میدارد توکل کنندگان را اگر یاری دهد شما را خدای

فلا غالب لكم وان يخذلكم فمن ذا الذي ينصركم من بعده وعلى الله فليتوكل المؤمنون
پس نباشد غلبه کننده بر شما و اگر فرو گذارد شما را پس کیست آنکس که یاری دهد شما را از پس آن و بر خدای باید که توکل کنند مومنان

وما كان لنبي ان يغل ومن يغلل يات بما غل يوم القيمة ثم توفى كل نفس ما كسبت
و نبود هیچ پیغمبر را که خیانت کند و هر که خیانت کند بیارد آنچه خیانت کرده در روز قیامت پس تمام داده شود هر تن جزای آنچه کرده باشد

وهم لا يظلمون ۝ افمن اتبع رضوان الله كمن باء بسخط من الله وماويه جهنم وبئس المصير
و ایشان ستم کرده نشوند آیا هر که پیروی کند خشنودی خدای را همچو آنکس که بازگردد بخشم از خدای و جایگاه او باشد جهنم و بد بازگشت است آن

هم درجات عند الله والله بصير بما يعملون ۝ لقد من الله على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم
مر ایشان را درجات نزدیک خدای و خدای بیناست بآنچه میکنند هر آینه بتحقیق منت نهاد خدای بر مومنان چون فرستاد در میان ایشان پیغمبر از ایشان

يتلوا عليهم اياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وان كانوا من قبل لفي ضلال
میخواند بر ایشان آیتهای او و پاک میکرد ایشان را و میاموزد ایشان را کتاب و حکمت و بدرستیکه بودند همه مردمان پیش از این پیغمبر در گمراهی

مبين ۝ اولما اصابتكم مصيبة قد اصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو من عند انفسكم
ظاهر آیا هرگاه که بشما رسید مصیبتی و حال آنکه رسانیده بودند دو چندان میگویند این از کجاست بگو اینکه از نزدیک نفسهاست

نصف

خمس

عشر

خمس

ان الله

إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ

بدرستی که خدا بر همه چیز توانا است وانچه بشما رسید در آن روز که روبرو شدند دو گروه پس بتقدیر خدا بود وتا خدا پیدا کند مومنان را

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ

منافقان را وگفته شد منافقان که بیایید کارزار کنید در راه خدای یا دفع کنید شر بیگانگان را گفتند ما اگر میدانستیم کارزار را متابعت شما میکردیم

هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

ایشان بسوی کفر آن روز نزدیک ترند از ایشان که بسوی ایمان میگویند بزبانهای خود انچه نیست در دلهای ایشان وخدای دانا تر است بانچه پنهان میکنند این منافقان

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ

آنانند که گفتند ببرادران خود وحال آنکه این گوینده از فرمان برداری نشسته بودند اگر برادران ما فرمان بردار گشته نمی شدند بگو پس دفع کنید از ذاتهای خود مرگ را

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

اگر هستید شما راست گویان و مپندار آنان را که کشته شدند در راه خدا که ایشان مردگانند بلکه زندگانند نزدیک پروردگار ایشان روزی داده میشوند

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ

در حالتی شادمانند بانچه داده است خدای از فضل خود و شاد میکنند بآنانکه هنوز نرسیده اند بایشان از پس ایشان که هیچ ترس نیست

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

بر ایشان و نه ایشان اندوهناک کردند شادمانی مینمایند بنعمت از خدای وافزونی و دیگر خوش کنند باکه خدا ضایع نکند مزد کار مومنان را

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ

آنانکه قبول کردند فرمان خدای و رسول را از پس آنکه رسیده بود ایشان زخمها مرآنکسانی را نیکوئی کردند از ایشان و بترسیدند مزد

عَظِيمٌ ۝ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا

بزرگست آنانکه گفتند مرایشان را مردمان بدرستی که مردمان بتحقیق جمع شده اند برای جنگ شما پس بترسید از ایشان پس زیاده کرد ایشان را یقین

وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ۝ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ

وگفتند بسنده است ما را خدای و نیکو کارگذار است پس باز گشتند بنعمت از خدای و زیادتی نرسید مرایشان را

سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ۝ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ

مکروهی و پیروی کردند خشنودی خدای را و خدای خداوند فضل بزرگست هر آینه آن دیو بود میترساند دوستان خود را

فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ

پس مترسید از دوستان شیطان و بترسید از من اگر هستید شما مومنان و باید که اندوهناک نکردند ترا آنانکه میشتابند در کفر

إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللّٰهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

بدرستی که ایشان زیان نرسانند دوستان خدا را چیزی میخواهد خدای آنکه نگرداند مرایشان را بهره در آخرة وایشان را عذابیست بزرگ

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ

بدرستی آنانکه بخریدند کفر را بایمان هرگز زیان نکنند خدای را چیزی ومر ایشان را عذابی دردناک و مپندارند

الذين كفروا انما نملي لهم خير لانفسهم انما نملي لهم ليزدادوا اثما ولهم عذاب مهين

ما كان الله ليذر المؤمنين على ما انتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله

ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من رسله من يشاء فامنوا بالله ورسله وان

تؤمنوا وتتقوا فلكم اجر عظيم ولا يحسبن الذين يبخلون بما اتيهم الله من فضله هو

خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيمة ولله ميراث السموات والارض والله

بما تعملون خبير لقد سمع الله قول الذين قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء سنكتب

ما قالوا وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب الحريق ذلك بما قدمت

ايديكم وان الله ليس بظلام للعبيد الذين قالوا ان الله عهد الينا الا نؤمن لرسول

حتى ياتينا بقربان تاكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات

وبالذي قلتم فلم قتلتموهم ان كنتم صادقين فان كذبوك فقد كذب

رسل من قبلك جاءو بالبينات والزبر والكتاب المنير كل نفس ذائقة الموت

وانما توفون اجوركم يوم القيمة فمن زحزح عن النار وادخل الجنة فقد

فاز وما الحيوة الدنيا الا متاع الغرور لتبلون في اموالكم وانفسكم

ولتسمعن من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم ومن الذين اشركوا اذى كثيرا

عشر

بالزبر وبالكتاب المنير

وان

وان تصبروا وتتقوا فان ذلك من عزم الامور ۝ واذ اخذ الله ميثاق الذين اوتوا
الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا
به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون ۝ لا تحسبن الذين يفرحون بما اتوا ويحبون ان
يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب اليم ۝
ولله ملك السموات والارض والله على كل شيء قدير ۝ ان في خلق السموات
عشر والارض واختلاف الليل والنهار لايات لاولي الالباب ۝ الذين يذكرون
الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموات والارض
ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ۝ ربنا انك من تدخل النار
فقد اخزيته وما للظالمين من انصار ۝ ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان
ان امنوا بربكم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع
الابرار ۝ ربنا واتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف
ثلث الميعاد ۝ فاستجاب لهم ربهم اني لا اضيع عمل عامل منكم من ذكر او انثى
بعضكم من بعض فالذين هاجروا واخرجوا من ديارهم واوذوا في سبيلي
وقاتلوا وقتلوا لاكفرن عنهم سيئاتهم ولادخلنهم جنات تجري من تحتها

الأنهار نزلا من عند الله والله عنده حسن الثواب ۝ لا يغرنك تقلب الذين

كفروا في البلاد ۝ متاع قليل ثم مأواهم جهنم وبئس المهاد ۝ لكن الذين اتقوا

ربهم لهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير

للأبرار ۝ وإن من أهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما أنزل إليكم وما أنزل إليهم

خاشعين لله لا يشترون بآيات الله ثمنا قليلا أولئك لهم أجرهم عند ربهم إن الله

سريع الحساب ۝ يا أيها الذين آمنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله لعلكم تفلحون ۝

سورة النساء مدنية ستة وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

يا أيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق منها زوجها

وبث منهما رجالا كثيرا ونساء واتقوا الله الذي تساءلون به والأرحام إن الله

كان عليكم رقيبا ۝ وآتوا اليتامى أموالهم ولا تتبدلوا الخبيث بالطيب ولا تأكلوا

أموالهم إلى أموالكم إنه كان حوبا كبيرا ۝ وإن خفتم ألا تقسطوا في اليتامى

فانكحوا ما طاب لكم من النساء مثنى وثلاث ورباع فإن خفتم ألا تعدلوا فواحدة

أو ما ملكت أيمانكم ذلك أدنى ألا تعولوا وآتوا النساء صدقاتهن نحلة فإن طبن لكم

عن شيء

عن شيء منه نفسا فكلوه هنيئا مريئا ۝ ولا تؤتوا السفهاء أموالكم التي جعل

خمس

الله لكم قياما وارزقوهم فيها واكسوهم وقولوا لهم قولا معروفا ۝ وابتلوا

اليتامى حتى إذا بلغوا النكاح فإن آنستم منهم رشدا فادفعوا إليهم أموالهم ولا تأكلوها

إسرافا وبدارا أن يكبروا ومن كان غنيا فليستعفف ومن كان فقيرا فليأكل

بالمعروف فإذا دفعتم إليهم أموالهم فأشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا ۝ للرجال

نصيب مما ترك الوالدان والأقربون وللنساء نصيب مما ترك الوالدان والأقربون

محل استجابة

مما قل منه أو كثر نصيبا مفروضا ۝ وإذا حضر القسمة أولوا القربى واليتامى والمساكين

فارزقوهم منه وقولوا لهم قولا معروفا ۝ وليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضعافا

خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولا سديدا ۝ إن الذين يأكلون أموال اليتامى

عشر

ظلما إنما يأكلون في بطونهم نارا وسيصلون سعيرا ۝ يوصيكم الله في أولادكم

للذكر مثل حظ الأنثيين فإن كن نساء فوق اثنتين فلهن ثلثا ما ترك وإن كانت

واحدة فلها النصف ولأبويه لكل واحد منهما السدس مما ترك إن كان له ولد فإن

لم يكن له ولد وورثه أبواه فلأمه الثلث فإن كان له إخوة فلأمه السدس من

بعد وصية يوصي بها أو دين آباؤكم وأبناؤكم لا تدرون أيهم أقرب لكم نفعا فريضة

مِنَ اللهِ إِنَّ اللهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ

يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ

وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ

كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللهِ

وَاللهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ تِلْكَ حُدُودُ اللهِ وَمَنْ يُطِعِ اللهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَمَنْ يَعْصِ اللهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ

يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ

فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى

يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِنْ

تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۝ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ

نصف الحزب

خمس

ولا الذين يموتون وهم كفار اولئك اعتدنا لهم عذابا اليما ۝ يا ايها الذين امنوا

لا يحل لكم ان ترثوا النساء كرها ولا تعضلوهن لتذهبوا ببعض ما اتيتموهن

الا ان ياتين بفاحشة مبينة وعاشروهن بالمعروف فان كرهتموهن فعسى ان

تكرهوا شيئا ويجعل الله فيه خيرا كثيرا ۝ وان اردتم استبدال زوج مكان

زوج واتيتم احديهن قنطارا فلا تاخذوا منه شيئا اتاخذونه بهتانا واثما مبينا ۝

وكيف تاخذونه وقد افضى بعضكم الى بعض واخذن منكم ميثاقا

غليظا ۝ ولا تنكحوا ما نكح اباؤكم من النساء الا ما قد سلف انه كان فاحشة

ومقتا وساء سبيلا ۝ حرمت عليكم امهاتكم وبناتكم واخواتكم

وعماتكم وخالاتكم وبنات الاخ وبنات الاخت وامهاتكم اللاتي

ارضعنكم واخواتكم من الرضاعة وامهات نسائكم وربائبكم اللاتي

في حجوركم من نسائكم اللاتي دخلتم بهن فلا جناح عليكم وحلائل

ابنائكم الذين من اصلابكم وان تجمعوا بين الاختين الا ما قد سلف

ان الله كان غفورا رحيما ۝ والمحصنات من النساء الا ما ملكت

ايمانكم كتاب الله عليكم واحل لكم ما وراء ذلكم ان تبتغوا

عشر

الجزو الخامس

بأموالكم محصنين غير مسافحين فما استمتعتم به منهن فآتوهن أجورهن فريضة

به مالهای خود در حالی که خود را در پناه آرید باشند نه زناکنندگان پس هر که برخورید با او از زنان پس بدهید ایشان را مهرهای ایشان مقرر کرده

ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد الفريضة إن الله كان عليما حكيما

و هیچ گناه نیست بر شما در آنچه از یکدیگر راضی شوید با آن پس از مهر مقرر به درستی که خدا هست دانا محکم کار

ومن لم يستطع منكم طولا أن ينكح المحصنات المؤمنات فمن ما ملكت أيمانكم

و هر که نتواند از شما ... که نکاح کند زنان آزاد گرویده را پس باید که بخواهد زنی از آنچه مالک است دستهای شما

من فتياتكم المؤمنات والله أعلم بإيمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن بإذن

از کنیزکان شما که گرویده باشند و خدای داناست به گرویدن شما بعضی از شما فاضل اند از بعضی پس بخواهید کنیزکان را به دستوری

أهلهن وآتوهن أجورهن بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا متخذات أخدان فإذا

خداوندان ایشان و بدهید ایشان را مهرهای ایشان به نیکویی در حالی که ایشان نگاه دارنده باشند خود را نه زناکننده باشند آشکارا و نه گیرندگان دوستان پنهان پس چون

أحصن فإن أتين بفاحشة فعليهن نصف ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن

حواله شوهر کرده شوند پس اگر بیایند به زنا پس بر ایشان لازم بود نیمه آنچه لازم است بر زنان آزاد از عذاب این نکاح کنیزکان برای کسیست

خشي العنت منكم وأن تصبروا خير لكم والله غفور رحيم يريد الله ليبين

ترسد از آنکه در زنا افتد از شما و آنکه صبر کنید بهتر است مر شما را و خدای آمرزنده مهربانست میخواهد خدای که بیان کند

لكم ويهديكم سنن الذين من قبلكم ويتوب عليكم والله عليم حكيم

برای شما و راه نماید شما را راههای آنکه بودند پیش از شما و باز گردد به رحمت بر ایشان و خدای دانای درست کار

والله يريد أن يتوب عليكم ويريد الذين يتبعون الشهوات أن تميلوا ميلا عظيما يريد الله

و خدای میخواهد که توبه دهد بر شما و میخواهد آنانکه پیروی میکنند آرزوهای نفس را آنکه میل کنید میلی بزرگ میخواهد خدای

أن يخفف عنكم وخلق الإنسان ضعيفا يا أيها الذين آمنوا لا تأكلوا أموالكم

آنکه سبک گرداند از شما بار را و آفریده شده است مردمان ضعیف ای گروه گرویدگان مخورید مالهای خود را

بينكم بالباطل إلا أن تكون تجارة عن تراض منكم ولا تقتلوا أنفسكم إن الله

در میان یکدیگر به ناحق مگر آنکه باشد سوداگری از خشنودی یکدیگر از شما و مکشید تنهای خود را به درستی که خدای

كان بكم رحيما ومن يفعل ذلك عدوانا وظلما فسوف نصليه نارا وكان

هست به شما مهربان و هر که بکند این را از روی تعدی و ظلم پس زود باشد که درآریم در آتش و هست

ذلك على الله يسيرا إن تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتكم

این بر خدای آسان اگر بپرهیزید از گناهان بزرگ که منع کرده شده اید از آن ستر کنیم از شما بدیهای شما را

وندخلكم مدخلا كريما ولا تتمنوا ما فضل الله به بعضكم على بعض للرجال

و درآریم شما را در جای بزرگ و آرزو مکنید چیزی را که فضل داد خدای به آن چیز بعضی از شما بر بعضی مردان را

خمس

عشر

نصف

نصيبٌ مما اكتسبوا وللنساء نصيبٌ مما اكتسبن واسألوا الله من فضله إن الله

كان بكل شيءٍ عليماً ۝ ولكلٍّ جعلنا موالي مما ترك الوالدان والأقربون والذين

عقدت أيمانكم فآتوهم نصيبهم إن الله كان على كل شيءٍ شهيداً ۝ الرجال

قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعضٍ وبما أنفقوا من أموالهم فالصالحات

قانتاتٌ حافظاتٌ للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن و

اهجروهن في المضاجع واضربوهن فإن أطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلاً ۝ إن الله

كان علياً كبيراً ۝ وإن خفتم شقاق بينهما فابعثوا حكماً من أهله وحكماً

من أهلها إن يريدا إصلاحاً يوفق الله بينهما إن الله كان عليماً خبيراً ۝ واعبدوا الله

ولا تشركوا به شيئاً وبالوالدين إحساناً وبذي القربى واليتامى والمساكين والجار ذي

القربى والجار الجنب والصاحب بالجنب وابن السبيل وما ملكت أيمانكم

إن الله لا يحب من كان مختالاً فخوراً ۝ الذين يبخلون ويأمرون الناس بالبخل ويكتمون

ما آتاهم الله من فضله وأعتدنا للكافرين عذاباً مهيناً ۝ والذين ينفقون أموالهم

رئاء الناس ولا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر وأنفقوا مما رزقهم الله وكان الله

بهم عليماً ۝ إن الله لا يظلم مثقال ذرةٍ وإن تك حسنةً يضاعفها ويؤت من لدنه أجراً عظيماً

نصف الحزب

وماذا عليهم لو آمنوا بالله واليوم الآخر

خمس

ومن يكن الشيطان له قريناً فساء قريناً

عشر

فكيف اذا جئنا من كل امة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا ● يومئذ يود الذين
بس چگونه بود وقتی که بیاریم از هر امتی گواهی و بیاریم ترا بر این امت گواه آن روز دوست دارند آنانکه

كفروا وعصوا الرسول لو تسوى بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا ● يا ايها الذين امنوا
کافر شدند و نافرمانی کردند رسول را اگر راست کرده شود بایشان زمین و نپوشند از خدای سخنی را ای آنکسانیکه گرویدند

لا تقربوا الصلوة وانتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون ولا جنبا الا عابري سبيل
نزدیک مروید نماز را و حال آنکه شما مستان باشید تا وقتی که بدانید آنچه میگویید و نه در حال جنابت مگر آنکه رهگذریان باشید

حتى تغتسلوا وان كنتم مرضى او على سفر او جاء احد منكم من الغائط او لامستم
تا که غسل کنید و اگر باشید بیماران یا در سفر یا بیاید یکی از شما از خلاجای یا دست رسانید با

النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم
زنان را پس نیابید آب را پس تیمم کنید خاک پاک پس مسح کنید برویهای خود و دستهای خود

ان الله كان عفوا غفورا ● الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يشترون
بدرستی که خدای هست درگذرانده آمرزگار آیا نمی بینی بسوی آنانکه داده اند ایشان را بهره از کتاب میخرند

الضلالة ويريدون ان تضلوا السبيل والله اعلم باعدائكم وكفى بالله وليا
گمراهی را و میخواهند آنکه شما گم کنید راه را و خدای داناترست بدشمنان شما و بسنده است خدای دوست

وكفى بالله نصيرا ● من الذين هادوا يحرفون الكلم عن مواضعه ويقولون
و بسنده است خدای یاری دهنده بعضی از یهودان میگردانند کلمها را از جایهای آن و گویند

سمعنا وعصينا واسمع غير مسمع وراعنا ليا بالسنتهم وطعنا في الدين ولو انهم
شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو نا شنوانیده و نگاه دار ما را این گویند بزبانهای خود و طعن کردن در دین و اگر
در حالت بیچانیدن سخن

قالوا سمعنا واطعنا واسمع وانظرنا لكان خيرا لهم واقوم ولكن لعنهم الله
شنیدیم سخن ترا و اطاعت کردیم ترا و بشنو سخن ما را و درکار ما نگاه کن هر آینه بودی بهتر مر ایشان را و درست تر و لیکن لعنت کرد ایشان را خدای

بكفرهم فلا يؤمنون الا قليلا ● يا ايها الذين اوتوا الكتاب امنوا بما نزلنا مصدقا
بسبب کفر ایشان پس ایمان نیارند مگر اندک ای آنکسانیکه داده اند شما را کتاب ایمان آرید بانچه فرو فرستادیم در حالتی که راست دارنده

لما معكم من قبل ان نطمس وجوها فنردها على ادبارها او نلعنهم كما لعنا
مر آنچیزرا که با شماست پیش از آنکه نیست سازیم صورت رویها را پس باز گردانیم بر پشتهای آن یا برانیم ایشان را چنانچه راندیم
رویها را

اصحاب السبت وكان امر الله مفعولا ● ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون
یاران روز شنبه را و هست فرمان خدای بوده بدرستی که خدای نمی آمرزد از آنکه شرک آرند بان و بیامرزد آنچه کمتر از شرک

ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد افترى اثما عظيما ● الم تر الى الذين يزكون انفسهم
باشد مر کسی را که خواهد و هر که شرک آرد بخدای پس بدرستی که افترا کرده باشد دروغ بزرگ آیا نمی نگری بسوی آنانکه می ستایند نفسهای خود را

بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاۤءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَكَفٰى

بِهٖ اِثْمًا مُبِينًا ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ

وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هٰۤؤُلَاۤءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا سَبِيلًا ۝ اُولٰۤئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ

وَمَنْ يَلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيرًا ۝ اَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ

نَقِيرًا ۝ اَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰى مَاۤ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ فَقَدْ اٰتَيْنَاۤ اٰلَ اِبْرٰهِيمَ الْكِتَابَ

وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۝ فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا

لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَاۤ اَبَدًا لَهُمْ فِيهَاۤ اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ

ظِلًّا ظَلِيلًا ۝ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمَانَاتِ اِلٰۤى اَهْلِهَا وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ

النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝

يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوۤا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاُولِي الْاَمْرِ مِنْكُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَاْوِيلًا

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَاۤ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ اَنْ يَتَحَاكَمُوۤا اِلَى الطَّاغُوتِ

عشر

حزب

خمس

ربع

عشر

السبع الثاني

وقد امروا ان يكفروا به ويريد الشيطان ان يضلهم ضلالا بعيدا ۝ واذا قيل لهم تعالوا
الى ما انزل الله والى الرسول رايت المنافقين يصدون عنك صدودا ۝ فكيف اذا اصابتهم
مصيبة بما قدمت ايديهم ثم جاءوك يحلفون بالله ان اردنا الا احسانا وتوفيقا ۝ اولئك
الذين يعلم الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم في انفسهم قولا بليغا ۝ وما ارسلنا
من رسول الا ليطاع باذن الله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاءوك فاستغفروا الله واستغفر لهم
الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ۝ فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا
في انفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما ۝ ولو انا كتبنا عليهم ان اقتلوا انفسكم
او اخرجوا من دياركم ما فعلوه الا قليل منهم ولو انهم فعلوا ما يوعظون به لكان خيرا
لهم واشد تثبيتا ۝ واذا لاتيناهم من لدنا اجرا عظيما ۝ ولهديناهم صراطا مستقيما
ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء
والصالحين وحسن اولئك رفيقا ۝ ذلك الفضل من الله وكفى بالله عليما ۝ يا ايها الذين
امنوا خذوا حذركم فانفروا ثبات او انفروا جميعا ۝ وان منكم لمن
ليبطئن فان اصابتكم مصيبة قال قد انعم الله علي اذ لم اكن معهم شهيدا
ولئن اصابكم فضل من الله ليقولن كان لم تكن بينكم وبينه مودة

نصف الحزب

عشر

يا ليتني

يا ليتني كنت معهم فافوز فوزا عظيما ۝ فليقاتل في سبيل الله الذين يشرون الحيوة الدنيا

كاشكي من بودي با ايشان تا فيروزي يافتمي فيروزي بزرگ ۝ پس بايد كه جنگ كنند در راه خداي آنكه ميفروشند زندگاني دنيا را

بالاخرة ومن يقاتل في سبيل الله فيقتل او يغلب فسوف نؤتيه اجرا عظيما ۝ وما لكم

باخرة وهركه جنگ كند در راه خدا پس كشته شود يا غالب آيد پس زود باشد كه بدهيم اورا مزد بزرگ وچيست شمارا كه

لا تقاتلون في سبيل الله والمستضعفين من الرجال والنساء والولدان الذين يقولون

كارزار نميكنيد در راه خداي وبراي ضعيفان بيچارگان از مردان وزنان وكودكاني كه گرفتارند در دست كافران وايشان آنانند كه ميگويند

ربنا اخرجنا من هذه القرية الظالم اهلها واجعل لنا من لدنك وليا واجعل لنا من لدنك

اي پروردگار ما بيرون آر مارا ازين ديه كه ستمكارانند اهل آن وبگردان مارا از نزد خود دوستي وبگردان مارا از نزديك خويش

نصيرا ۝ الذين امنوا يقاتلون في سبيل الله والذين كفروا يقاتلون في سبيل الطاغوت

ياري ۝ آنكسانيكه ايمان آورده اند كارزار ميكنند در راه خداي وآنانكه كافر شدند جنگ ميكنند در راه شيطان

فقاتلوا اولياء الشيطان ان كيد الشيطان كان ضعيفا ۝ الم تر الى الذين قيل

پس بكشيد دوستان شيطان را بدرستيكه حيله شيطان هست ضعيف ۝ آيا نمينگري بسوي آنانكه گويند

لهم كفوا ايديكم واقيموا الصلوة واتوا الزكوة فلما كتب عليهم القتال اذا فريق منهم

مرايشان را بازداريد دستهاي خود را وبرپاداريد نماز وبدهيد زكوة را پس چون نوشته شد برايشان قتال كردن آن هنگام گروهي ازيشان

يخشون الناس كخشية الله او اشد خشية وقالوا ربنا لم كتبت علينا القتال

ميترسيدند از خلق همچون ترسيدن از خداي يا سخت ترا زان ترسيدن وگفتند اي پروردگار ما چرا نوشتي بر ما قتال

لولا اخرتنا الى اجل قريب قل متاع الدنيا قليل والاخرة خير لمن اتقى ولا تظلمون فتيلا

چرا بازنگذاشتي مارا تا اجل كه نزديكست بگو متاع دنيا اندكست وآخرة بهترست مركسي را كه پرهيز كند وستم كرده نشويد اندكي چيز

اينما تكونوا يدرككم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة وان تصبهم حسنة

هرجاكه باشيد دريابد شمارا مرگ واگرچه باشيد شما در حصارها محكم واگر برسد ايشان را نيكي

يقولوا هذه من عند الله وان تصبهم سيئة يقولوا هذه من عندك قل كل من عند الله

گويند اين از نزديك خداست واگر برسد ايشان را بدي ميگويند اين از نزد تست بگو همه از نزد خداست

فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا ۝ ما اصابك من حسنة فمن الله وما

پس چه حالست مراين گروه را نزديك نيستند كه فهم كنند سخن را ۝ آنچه رسيده بتو از نيكي پس از خداست وآنچه

اصابك من سيئة فمن نفسك وارسلناك للناس رسولا وكفى بالله شهيدا ۝

رسيد ترا از بدي پس از نفس تست وفرستاديم ترا براي مردمان پيغمبر وبسنده است خداي گواه

من يطع الرسول فقد اطاع الله ومن تولى فما ارسلناك عليهم حفيظا ۝ ويقولون طاعة

هركه اطاعت كند رسول را پس بتحقيق اطاعت كرده باشد خداي را وهركه روي گردانيد پس نفرستاديم ترا برايشان نگاهباني ۝ وميگويند بزبان فرمان برداريست

خمس

عشر

فاذا برزوا من عندك بيت طائفة منهم غير الذي تقول والله يكتب ما يبيتون فاعرض عنهم
وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا ۝ افلا يتدبرون القرآن ولو كان
من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا ۝ واذا جاءهم امر من الامن او الخوف اذاعوا به
ولو ردوه الى الرسول والى اولي الامر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم ولولا فضل الله
عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان الا قليلا ۝ فقاتل في سبيل الله لا تكلف
الا نفسك وحرض المؤمنين عسى الله ان يكف باس الذين كفروا والله اشد باسا واشد
تنكيلا ۝ من يشفع شفاعة حسنة يكن له نصيب منها ومن يشفع شفاعة سيئة
يكن له كفل منها وكان الله على كل شيء مقيتا ۝ واذا حييتم بتحية فحيوا باحسن منها
او ردوها ان الله كان على كل شيء حسيبا ۝ الله لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمة
لا ريب فيه ومن اصدق من الله حديثا ۝ فما لكم في المنافقين فئتين والله اركسهم
بما كسبوا اتريدون ان تهدوا من اضل الله ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ۝ ودوا
لو تكفرون كما كفروا فتكونون سواء فلا تتخذوا منهم اولياء حتى
يهاجروا في سبيل الله فان تولوا فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم ولا تتخذوا منهم
وليا ولا نصيرا ۝ الا الذين يصلون الى قوم بينكم وبينهم ميثاق او جاءوكم

خمس

نصف الجزو

حصرت

حصرت صدورهم ان يقاتلوكم او يقاتلوا قومهم ولو شاء الله لسلطهم

عليكم فلقاتلوكم فان اعتزلوكم فلم يقاتلوكم والقوا اليكم

السلم فما جعل الله لكم عليهم سبيلا ● ستجدون اخرين يريدون ان يامنوكم ويامنوا

قومهم كلما ردوا الى الفتنة اركسوا فيها فان لم يعتزلوكم ويلقوا اليكم

السلم ويكفوا ايديهم فخذوهم واقتلوهم حيث ثقفتموهم واولئكم

جعلنا لكم عليهم سلطانا مبينا ● وما كان لمؤمن ان يقتل مؤمنا الا خطا

ومن قتل مؤمنا خطا فتحرير رقبة مؤمنة ودية مسلمة الى اهله الا ان يصدقوا فان

كان من قوم عدو لكم وهو مؤمن فتحرير رقبة مؤمنة وان كان من قوم بينكم

وبينهم ميثاق فدية مسلمة الى اهله وتحرير رقبة مؤمنة فمن لم يجد فصيام شهرين

متتابعين توبة من الله وكان الله عليما حكيما ● ومن يقتل مؤمنا متعمدا

فجزاؤه جهنم خالدا فيها وغضب الله عليه ولعنه واعد له عذابا عظيما ● يا ايها

الذين امنوا اذا ضربتم في سبيل الله فتبينوا ولا تقولوا لمن القى اليكم السلام

لست مؤمنا تبتغون عرض الحيوة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك

كنتم من قبل فمن الله عليكم فتبينوا ان الله كان بما تعملون خبيرا ●

عشر

لا يستوي القاعدون من المؤمنين غير اولي الضرر والمجاهدون في سبيل الله

باموالهم وانفسهم فضل الله المجاهدين باموالهم وانفسهم على القاعدين درجة

وكلا وعد الله الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما ◌ درجات

منه ومغفرة ورحمة وكان الله غفورا رحيما ◌ ان الذين توفيهم الملائكة ظالمي

انفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين في الارض قالوا الم تكن

ارض الله واسعة فتهاجروا فيها فاولئك ماويهم جهنم وساءت مصيرا ◌ الا المستضعفين

من الرجال والنساء والولدان لا يستطيعون حيلة ولا يهتدون سبيلا ◌ فاولئك

عسى الله ان يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا ◌ ومن يهاجر في سبيل الله يجد

في الارض مراغما كثيرا وسعة ومن يخرج من بيته مهاجرا الى الله ورسوله ثم

يدركه الموت فقد وقع اجره على الله وكان الله غفورا رحيما ◌ واذا ضربتم

في الارض فليس عليكم جناح ان تقصروا من الصلوة ان خفتم ان يفتنكم الذين كفروا

ان الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا ◌ واذا كنت فيهم فاقمت لهم الصلوة

فلتقم طائفة منهم معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا سجدوا فليكونوا من ورائكم

ولتأت طائفة اخرى لم يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم واسلحتهم

نصف الحزب خمس

وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ

دوست داشتند آنانکه کافر شدند اگر غافل شوید از سلاحهای خود و رختهای خود پس حمله آورند بر شما

مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ

حمله یک و هیچ گناه نیست بر شما اگر باشد شما را رنجی از باران یا باشید

مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

بیماران آنکه بنهید سلاحهای خود را و فرا گیرید [...] خود را بدرستیکه خدا آماده کرده برای کافران عذابی

مُهِينًا ۝ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ

خوار کننده پس چون ادا کردید نماز را پس یاد کنید خدای را ایستاده و نشسته و بر پهلوهای خود افتاده

فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ۝

پس چون بیارامید پس بگذارید نماز را بدرستیکه نماز هست بر مومنان فرضی بوقت

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ

و سستی مکنید در جستن کافران اگر هستید شما که دردمند شده اید پس بدرستی [...] نیز دردمندند هم چنانکه شما هستید و شما امید میدارید

مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

از خدا آنچه ایشان امید نمیدارند و هست خدای دانا محکم کار بدرستیکه ما [illegible]

بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ۝ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ

بحق تا حکم کنی میان مردمان بانچه نشان داد ترا خدا و مباش برای خیانت کنندگان خصومت کننده و آمرزش خواه از خدا

إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

بدرستیکه خدای هست آمرزنده مهربان و خصومت مکن از آنانکه خیانت میکنند با نفسهای خود بدرستیکه خدا

لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ۝ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ

دوست نمیدارد کسیرا که هست بسیار خیانت کننده گناه کار پنهان میکنند از مردمان و پنهان نمیکنند از خدای

وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝

و حال آنکه او با ایشانست چون تدبیر میکنند [...] آنچه نپسندد از گفتار و هست خدای بانچه میکنند در گیرنده

هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ

ها شما ای گروه خصومت کردید از ایشان در زندگانی دنیا پس کیست که خصومت کند با خدای از ایشان روز قیامت یا کیست

يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا

که باشد بر ایشان نگاهبان و هر که بکند بدی یا ستم کند بر نفس خود پس طلب آمرزش کند خدای یابد خدای را آمرزنده

رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

مهربان و هر که بکند گناهی پس جز این نیست که میکند آنرا بر نفس خود و هست خدای دانا حکم کننده

خمس

عشر

ومن يكسب خطيئة او اثما ثم يرم به بريا فقد احتمل بهتانا واثما مبينا ۝ ولولا

فضل الله عليك ورحمته لهمت طائفة منهم ان يضلوك وما يضلون الا

انفسهم وما يضرونك من شيء وانزل الله عليك الكتاب والحكمة وعلمك

ما لم تكن تعلم وكان فضل الله عليك عظيما ۝ لا خير في كثير من نجويهم الا من امر

بصدقة او معروف او اصلاح بين الناس ومن يفعل ذلك ابتغاء مرضات الله فسوف

نؤتيه اجرا عظيما ۝ ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له الهدى ويتبع غير

سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت مصيرا ۝ ان الله لا يغفر

ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد ضل ضلالا بعيدا

ان يدعون من دونه الا اناثا وان يدعون الا شيطانا مريدا ۝ لعنه الله وقال

لاتخذن من عبادك نصيبا مفروضا ۝ ولاضلنهم ولامنينهم ولامرنهم فليبتكن

اذان الانعام ولامرنهم فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا من دون الله

فقد خسر خسرانا مبينا ۝ يعدهم ويمنيهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا ۝ اولئك

ماويهم جهنم ولا يجدون عنها محيصا ۝ والذين امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم

جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا وعد الله حقا ومن اصدق من الله

قِيلًا ۝ لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا

يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ

أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ

أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۝ وَيَسْتَفْتُونَكَ

فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ

اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ

وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝

خمس

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا

وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

خَبِيرًا ۝ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ

فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

عشر

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ وَلِلَّهِ

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

مِن قَبلِكُم وَإيّاكُم أنِ اتَّقُوا اللهَ وَإن تَكفُرُوا فَإنَّ لِلّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

الأرضِ وَكَانَ اللهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝ وَلِلّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الأرضِ

وَكَفَىٰ بِاللهِ وَكِيلًا ۝ إن يَشَأ يُذهِبكُم أيُّهَا النَّاسُ وَيَأتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللهُ

عَلَىٰ ذٰلِكَ قَدِيرًا ۝ مَن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنيَا فَعِندَ اللهِ ثَوَابُ الدُّنيَا وَالآخِرَةِ

وَكَانَ اللهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالقِسطِ شُهَدَاءَ لِلّهِ

وَلَو عَلَىٰ أنفُسِكُم أوِ الوَالِدَينِ وَالأقرَبِينَ إن يَكُن غَنِيًّا أو فَقِيرًا فَاللهُ أولَىٰ

بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الهَوَىٰ أن تَعدِلُوا وَإن تَلوُوا أو تُعرِضُوا فَإنَّ اللهَ كَانَ بِمَا تَعمَلُونَ خَبِيرًا

يَا أيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ وَالكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالكِتَابِ الَّذِي

أنزَلَ مِن قَبلُ وَمَن يَكفُر بِاللهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَاليَومِ الآخِرِ فَقَد

ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازدَادُوا

كُفرًا لَم يَكُنِ اللهُ لِيَغفِرَ لَهُم وَلَا لِيَهدِيَهُم سَبِيلًا ۝ بَشِّرِ المُنَافِقِينَ بِأنَّ لَهُم عَذَابًا

ألِيمًا ۝ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الكَافِرِينَ أولِيَاءَ مِن دُونِ المُؤمِنِينَ أيَبتَغُونَ عِندَهُمُ العِزَّةَ

فَإنَّ العِزَّةَ لِلّهِ جَمِيعًا ۝ وَقَد نَزَّلَ عَلَيكُم فِي الكِتَابِ أن إذَا سَمِعتُم آيَاتِ اللهِ

يُكفَرُ بِهَا وَيُستَهزَأُ بِهَا فَلَا تَقعُدُوا مَعَهُم حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيرِهِ إنَّكُم إذًا

نصف الحزب

بواو واحدة في الرسم وفي التلاوة بواوين

خمس

الجزء السادس

مثلهم إن الله جامع المنافقين والكافرين في جهنم جميعا ۝ الذين يتربصون بكم
فإن كان لكم فتح من الله قالوا ألم نكن معكم وإن كان للكافرين
نصيب قالوا ألم نستحوذ عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله يحكم بينكم
يوم القيامة ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلا ۝ إن المنافقين يخادعون الله
وهو خادعهم وإذا قاموا إلى الصلوة قاموا كسالى يرآءون الناس ولا يذكرون الله
إلا قليلا ۝ مذبذبين بين ذلك لا إلى هؤلاء ولا إلى هؤلاء ومن يضلل الله فلن تجد
له سبيلا ۝ يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا الكافرين أولياء من دون المؤمنين
أتريدون أن تجعلوا لله عليكم سلطانا مبينا ۝ إن المنافقين في الدرك الأسفل
من النار ولن تجد لهم نصيرا ۝ إلا الذين تابوا وأصلحوا واعتصموا بالله وأخلصوا دينهم
لله فأولئك مع المؤمنين وسوف يؤت الله المؤمنين أجرا عظيما ۝ ما يفعل الله بعذابكم
إن شكرتم وآمنتم وكان الله شاكرا عليما ۝ لا يحب الله الجهر بالسوء
من القول إلا من ظلم وكان الله سميعا عليما ۝ إن تبدوا خيرا أو تخفوه أو تعفوا عن سوء
فإن الله كان عفوا قديرا ۝ إن الذين يكفرون بالله ورسله ويريدون أن
يفرقوا بين الله ورسله ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون أن يتخذوا بين ذلك

سبيلا ۝ اولٰئك هم الكافرون حقا واعتدنا للكافرين عذابا مهينا ۝ والذين
راهی آن گروه ایشانند کافران بحق و آماده کردانیدیم برای کافران عذابی خوارکننده و کسانیکه

امنوا بالله ورسله ولم يفرقوا بين احد منهم اولٰئك سوف نؤتيهم اجورهم وكان الله
ایمان آوردند بخدای و رسولان او و فرق نکردند میان یکی از ایشان آن گروه زود باشد که بدهیم مزدهای ایشان و هست خدای

غفورا رحيما ۝ يسئلك اهل الكتاب ان تنزل عليهم كتابا من السماء فقد
آمرزنده مهربان سوال میکنند از تو اهل کتاب آنکه فرود آری برایشان کتابی از آسمان پس بدرستی که

سالوا موسى اكبر من ذلك فقالوا ارنا الله جهرة فاخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم اتخذوا
سوال کردند ایشان از موسی بزرگتر از این پس گفتند بنما خدای را آشکارا پس فرو گرفت ایشان را آتش از آسمان بسبب ظلم ایشان پس فرا گرفتند

العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا عن ذلك واتينا موسى سلطانا مبينا ۝ ورفعنا
گوساله را از پس آنکه آمده بود بایشان معجزهای پس عفو کردیم از آن گناه و بدادیم موسی را سلطنتی آشکارا و برداشتیم

فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا وقلنا لهم لا تعدوا في السبت
بالای ایشان کوه طور را بسبب آنکه پیمان قبول کنند و گفتیم ایشان را که در آیید بدروازه شهر سجده کنان و گفتیم ایشان را که ستم مکنید در روز شنبه

واخذنا منهم ميثاقا غليظا ۝ فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بايات الله وقتلهم الانبياء
و فرا گرفتیم از ایشان پیمانی استوار پس بشکستن ایشان پیمان خود را و کفر کردن ایشان بآیتهای خدا و کشتن ایشان پیغمبران را

بغير حق وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله عليها بكفرهم فلا يؤمنون الا قليلا ۝ وبكفرهم
بناحق و گفتن ایشان که دلهای ما از دانش پوشیده است بلکه مهر نهاده است خدای بر دلهای ایشان بسبب کفر ایشان پس ایمان نمی آرند مگر اندکی و بسبب کفر ایشان

وقولهم على مريم بهتانا عظيما ۝ وقولهم انا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وما قتلوه
و گفتن ایشان بر مریم بهتانی عظیم را و گفتن ایشان ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم فرستاده خدا را و نه کشتند او را

وما صلبوه ولكن شبه لهم وان الذين اختلفوا فيه لفي شك منه ما لهم به من علم الا
و بردار نکردند او را و لیکن مشتبه کرده شد ایشان را و بدرستی آنانکه اختلاف کردند در عیسی در شک اند از آن نیست مر ایشان را بدان هیچ دانشی مگر

اتباع الظن وما قتلوه يقينا ۝ بل رفعه الله اليه وكان الله عزيزا حكيما ۝ وان
پیروی گمان و نه کشتند او را بیقین بلکه برداشته است او را خدای بسوی خود و هست خدای غالب حکم کننده و نیست

من اهل الكتاب الا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيمة يكون عليهم شهيدا ۝ فبظلم
از اهل کتاب مگر آنکه ایمان آرد بعیسی پیش از مرگ خود و در روز قیامت باشد عیسی بر ایشان گواه پس بستم

من الذين هادوا حرمنا عليهم طيبات احلت لهم وبصدهم عن سبيل الله كثيرا واخذهم
از آنانکه جهود شدند حرام کردیم بر ایشان طعامهای پاکیزه و حلال کرده بر ایشان و به باز داشتند از راه خدای بسیاری را و گرفتن ایشان

الربوا وقد نهوا عنه واكلهم اموال الناس بالباطل واعتدنا للكافرين منهم عذابا اليما ۝
سود را حال آنکه منع کرده شدند از گرفتن آن و خوردن ایشان مالهای مردمان را برشوت و آماده کردیم برای کافران از ایشان عذابی دردناک

لكن

لكن الراسخون في العلم منهم والمؤمنون يؤمنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك والمقيمين

الصلوة والمؤتون الزكوة والمؤمنون بالله واليوم الاخر اولئك سنؤتيهم اجرا عظيما ۝

انا اوحينا اليك كما اوحينا الى نوح والنبيين من بعده واوحينا الى ابرهيم واسمعيل

واسحق ويعقوب والاسباط وعيسى وايوب ويونس وهرون وسليمن واتينا داود زبورا

ورسلا قد قصصناهم عليك من قبل ورسلا لم نقصصهم عليك وكلم الله موسى

تكليما ۝ رسلا مبشرين ومنذرين لئلا يكون للناس على الله حجة بعد الرسل

وكان الله عزيزا حكيما ۝ لكن الله يشهد بما انزل اليك انزله بعلمه والملئكة

يشهدون وكفى بالله شهيدا ۝ ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله قد ضلوا

ضلالا بعيدا ۝ ان الذين كفروا وظلموا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم طريقا الا طريق

جهنم خالدين فيها ابدا وكان ذلك على الله يسيرا ۝ يا ايها الناس قد جاءكم الرسول

بالحق من ربكم فامنوا خيرا لكم وان تكفروا فان لله ما في السموات والارض

وكان الله عليما حكيما ۝ يا اهل الكتاب لا تغلوا في دينكم ولا تقولوا على الله الا

الحق انما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته القاها الى مريم وروح منه

فامنوا بالله ورسله ولا تقولوا ثلثة انتهوا خيرا لكم انما الله اله واحد سبحانه ان يكون له

وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۝ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ

أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ

فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ

مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ

دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا

إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَ

فَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ

إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ

فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ

مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سورة المائدة مدنية وهي مائة وعشرون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللّٰهِ

ربع

ولا الشهر الحرام ولا الهدي ولا القلائد ولا آمين البيت الحرام يبتغون فضلا من ربهم ورضوانا وإذا

حللتم فاصطادوا ولا يجرمنكم شنآن قوم أن صدوكم عن المسجد الحرام أن تعتدوا

وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الإثم والعدوان واتقوا الله إن الله شديد العقاب

حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما أهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة

والمتردية والنطيحة وما أكل السبع إلا ما ذكيتم وما ذبح على النصب وأن

تستقسموا بالأزلام ذلكم فسق اليوم يئس الذين كفروا من دينكم فلا تخشوهم

واخشون اليوم أكملت لكم دينكم وأتممت عليكم نعمتي ورضيت

لكم الإسلام دينا فمن اضطر في مخمصة غير متجانف لإثم فإن الله غفور رحيم

يسألونك ماذا أحل لهم قل أحل لكم الطيبات وما علمتم من الجوارح مكلبين

تعلمونهن مما علمكم الله فكلوا مما أمسكن عليكم واذكروا اسم الله

عليه واتقوا الله إن الله سريع الحساب اليوم أحل لكم الطيبات وطعام الذين

أوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم حل لهم والمحصنات من المؤمنات و

المحصنات من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم إذا آتيتموهن أجورهن محصنين

غير مسافحين ولا متخذي أخدان ومن يكفر بالإيمان فقد حبط عمله وهو في الآخرة

مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَوٰةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
از زیان کاران ای گروه گرویدگان چون خواهید که برخیزید بنماز پس بشوئید رویهای خودرا و دستهای خودرا

إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
تا آرنج و مسح کنید سرهای خودرا و پایهای خودرا تا دو استخوان برآمده و اگر باشید جنب پس غسل کنید

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ
و اگر باشید بیمار یا در سفر یا بیاید یکی از شما از خلاجای یا بسوده باشید زنان را

تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
بیابید آب را پس تیمم کنید بخاک پاک پس مسح کنید رویها و دستهای خودرا از آن نمی‌خواهد خدا

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تا بکند بر شما تنگی ولیکن میخواهد تا پاک گرداند شمارا و تمام کند نعمت خودرا بر شما تا باشد که

تَشْكُرُونَ ۝ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ
شکر گوئید و یاد کنید نعمت خدای را که انعام کرده بر شما و پیمان اورا آنکه استوار کرد شمارا بآن چون گفتید

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا
شنیدیم و اطاعت کردیم و بترسید از خدای بدرستی که خدای داناست بآنچه در سینهای شماست ای گروه مؤمنان باشید

قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا
ایستادگان براه خدا گواهان براستی و بیارد شمارا دشمنی گروهی بر آنکه عدل نکنید عدل کنید

هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
عدل نزدیکتر است بپرهیزکاری و بترسید از خدای بدرستی که خدای داناست بآنچه میکنید وعده کرده خدای آنکسانی را که ایمان آورده اند و کارهای

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
نیکو کرده مرایشانراست آمرزش و مزدی بزرگ و آنانکه کافر شدند و دروغ پنداشتند بآیتهای ما آن گروه

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ
یاران دوزخ اند ای گروه گرویدگان یاد کنید نعمت خدای را بر شما چون قصد کردند گروهی

أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
آنکه بگشایند بسوی شما دستهای خودرا پس بازداشت دستهای ایشان را از شما و بترسید از خدای و بر خدای باید توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۝ وَقَالَ
مومنان و هر آینه فرا گرفت خدای پیمان فرزندان یعقوب را و برانگیختیم از ایشان دوازده مهتر و گفت خدای

اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَوٰةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَوٰةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ
من با شما ام بخدا اگر بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و ایمان آرید برسولان من و گرامی دارید ایشانرا و قرض دهید

خمس

عشر

بکر الکلام ابو بکر و یعقوب حفص

نصف الاحزاب

قرضا

39

قرضا حسنا لأكفرن عنكم سيئاتكم ولأدخلنكم جنات تجري
قرض نیکو هرآینه در گذرانم از شما گناهان شما را و در آرم شما را بوستانها که میرود

من تحتها الأنهار فمن كفر بعد ذلك منكم فقد ضل سواء السبيل ۝ فبما
در زیر آن جویها پس هر که کافر شود بعد از این از شما پس هرآینه گم کرده است راه راست پس

نقضهم ميثاقهم لعناهم وجعلنا قلوبهم قاسية يحرفون الكلم عن مواضعه
بشکستن ایشان پیمان خود را لعنت کردیم بر ایشان و گردانیدیم دلهای ایشان را سخت میگردانند سخنان توریت را از جایگاه آن

ونسوا حظا مما ذكروا به ولا تزال تطلع على خائنة منهم إلا قليلا منهم فاعف
و ترک کردن بهره را از آنچه پند داده شده بودند بآن و همیشه مطلع میگردی بر خیانت از ایشان مگر اندکی از ایشان پس درگذران

عنهم واصفح إن الله يحب المحسنين ۝ ومن الذين قالوا إنا نصارى أخذنا ميثاقهم فنسوا
از ایشان و در گذر هرآینه خدا دوست میدارد نیکوکاران را و از آنانکه گفتند بدرستیکه ما ترسایانیم فرا گرفتیم پیمان ایشان پس ترک کردند ایشان

حظا مما ذكروا به فأغرينا بينهم العداوة والبغضاء إلى يوم القيامة وسوف ينبئهم الله
بهره از آنچه پند داده شده بودند بآن پس برانگیختیم میان ایشان دشمنی و کینه تا روز قیامت و زود باشد که خبر کند ایشان را خدای

بما كانوا يصنعون ۝ يا أهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبين لكم
بآنچه ایشان میکنند ای گروه اهل کتاب بدرستیکه آمد بشما رسول ما روشن میکند برای شما

كثيرا مما كنتم تخفون من الكتاب ويعفو عن كثير قد جاءكم من الله
بسیاری از آنچه هستید که از آن پنهان میدارید از کتاب و در میگذرد از بسیاری بتحقیق که آمد بشما از خدای

نور وكتاب مبين ۝ يهدي به الله من اتبع رضوانه سبل السلام ويخرجهم من الظلمات
نوری و کتابی روشن راه مینماید خدا بآن آنکه پیروی خشنودی او میکند راههای سلامت و بیرون میآرد ایشان را از تاریکی

إلى النور بإذنه ويهديهم إلى صراط مستقيم ۝ لقد كفر الذين قالوا إن الله هو المسيح
بروشنائی بفرمان خود و راه مینماید ایشان را براه راست هرآینه بتحقیق که کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدای او مسیح است

ابن مريم قل فمن يملك من الله شيئا إن أراد أن يهلك المسيح ابن مريم وأمه ومن في
پسر مریم بگو پس کیست که منع کند از خدای چیزی اگر خواهد آنکه هلاک کند عیسی ابن مریم را و مادر او را و آنانکه در

الأرض جميعا ولله ملك السماوات والأرض وما بينهما يخلق ما يشاء والله على كل شيء
روی زمین اند همه و مر خدای راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در میان ایشانست می آفریند آنچه خواهد و خدای بر همه چیزی

قدير ۝ وقالت اليهود والنصارى نحن أبناء الله وأحباؤه قل فلم يعذبكم بذنوبكم
تواناست و گفتند جهودان و ترسایان ما پسران خدائیم و دوستان او پس بگو پس چرا عذاب میکند شما را بگناهان شما

بل أنتم بشر ممن خلق يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء ولله ملك السماوات والأرض
بلکه شما از جمله آدمیانید از آنها که خدای آفریده است میآمرزد هر کرا میخواهد و عذاب میکند هر کرا میخواهد و مر خدایراست پادشاهی آسمانها و زمین

خمس

لاخلاف في ذكر الراء من رضوانه حيثما من طريق الشاطبية

اخفاء الصوت هنا من المستحبات

ينبغي اخفاء الصوت هنا

وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ

فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ

الْعَالَمِينَ ۝ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا

عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۝ وَإِنَّا لَنْ

نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ۝ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ

أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۝ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ

وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا

وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا

تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا

وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ

يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ إِنِّي أُرِيدُ

قال ابو نصر العراقي غالبون وقف كاف وفي آية عند البصريين

قال ابو عمرو فانا داخلون

نصف الجزء

ان

أن تبوء بإثمي وإثمك فتكون من أصحاب النار وذلك جزاء الظالمين ۝ فطوعت له نفسه

قتل أخيه فقتله فأصبح من الخاسرين ۝ فبعث الله غرابا يبحث في الأرض ليريه كيف يواري

سوأة أخيه قال يا ويلتى أعجزت أن أكون مثل هذا الغراب فأواري سوأة أخي فأصبح

من النادمين ۝ من أجل ذلك كتبنا على بني إسرائيل أنه من قتل نفسا بغير نفس أو

فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعا ومن أحياها فكأنما أحيا الناس

جميعا ۝ ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات ثم إن كثيرا منهم بعد ذلك في الأرض لمسرفون ۝

إنما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله ويسعون في الأرض فسادا أن يقتلوا أو يصلبوا

أو تقطع أيديهم وأرجلهم من خلاف أو ينفوا من الأرض ذلك لهم خزي في الدنيا ولهم

في الآخرة عذاب عظيم ۝ إلا الذين تابوا من قبل أن تقدروا عليهم فاعلموا أن الله غفور رحيم

يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وابتغوا إليه الوسيلة وجاهدوا في سبيله لعلكم تفلحون ۝

إن الذين كفروا لو أن لهم ما في الأرض جميعا ومثله معه ليفتدوا به من عذاب

يوم القيامة ما تقبل منهم ولهم عذاب أليم ۝ يريدون أن يخرجوا من النار وما هم بخارجين

منها ولهم عذاب مقيم ۝ والسارق والسارقة فاقطعوا أيديهما جزاء بما كسبا نكالا

من الله والله عزيز حكيم ۝ فمن تاب من بعد ظلمه وأصلح فإن الله يتوب عليه إن الله غفور رحيم

عشر

خمس

الم تعلم ان الله له ملك السموات والارض يعذب من يشاء ويغفر لمن يشاء والله على كل شيء قدير

يا ايها الرسول لا يحزنك الذين يسارعون في الكفر من الذين قالوا آمنا بافواههم ولم تؤمن قلوبهم

ومن الذين هادوا سماعون للكذب سماعون لقوم آخرين لم ياتوك يحرفون الكلم

من بعد مواضعه يقولون ان اوتيتم هذا فخذوه وان لم تؤتوه فاحذروا ومن يرد الله فتنته

فلن تملك له من الله شيئا اولئك الذين لم يرد الله ان يطهر قلوبهم لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة

عذاب عظيم سماعون للكذب اكالون للسحت فان جاءوك فاحكم بينهم

او اعرض عنهم وان تعرض عنهم فلن يضروك شيئا وان حكمت فاحكم بينهم بالقسط ان الله

يحب المقسطين وكيف يحكمونك وعندهم التورية فيها حكم الله ثم يتولون

من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين انا انزلنا التورية فيها هدى ونور يحكم بها النبيون

الذين اسلموا للذين هادوا والربانيون والاحبار بما استحفظوا من كتاب الله وكانوا عليه

شهداء فلا تخشوا الناس واخشون ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما انزل الله

فاولئك هم الكافرون وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس والعين بالعين والانف

بالانف والاذن بالاذن والسن بالسن والجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة

له ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظالمون وقفينا على آثارهم بعيسى ابن مريم

مصدقا

مصدقا لما بين يديه من التورىة واتيناه الانجيل فيه هدى ونور ومصدقا لما بين يديه
من التورىة وهدى وموعظة للمتقين ۞ وليحكم اهل الانجيل بما انزل الله فيه ومن لم
يحكم بما انزل الله فاولئك هم الفاسقون ۞ وانزلنا اليك الكتاب بالحق مصدقا
لما بين يديه من الكتاب ومهيمنا عليه فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم
عما جاءك من الحق لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا ولو شاء الله لجعلكم امة
واحدة ولكن ليبلوكم فيما اتاكم فاستبقوا الخيرات الى الله مرجعكم
جميعا فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون ۞ وان احكم بينهم بما انزل الله ولا
تتبع اهواءهم واحذرهم ان يفتنوك عن بعض ما انزل الله اليك فان تولوا فاعلم انما
يريد الله ان يصيبهم ببعض ذنوبهم وان كثيرا من الناس لفاسقون ۞ افحكم الجاهلية
يبغون ومن احسن من الله حكما لقوم يوقنون ۞ يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا اليهود و
النصارى اولياء بعضهم اولياء بعض ومن يتولهم منكم فانه منهم ان الله لا يهدي القوم
الظالمين ۞ فترى الذين في قلوبهم مرض يسارعون فيهم يقولون نخشى ان تصيبنا دائرة
فعسى الله ان ياتي بالفتح او امر من عنده فيصبحوا على ما اسروا في انفسهم نادمين ۞
ويقول الذين امنوا اهؤلاء الذين اقسموا بالله جهد ايمانهم انهم لمعكم حبطت اعمالهم

فاصبحوا خاسرين ● يا ايها الذين آمنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف ياتي الله بقوم
پس گشتند زیان زدگان ای گروه مومنان هرکه برگردد از شما از دین خود پس زود باشد که بیارد خدای گروهی

يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين يجاهدون في سبيل الله ولا
که دوست دارد ایشانرا و دوست دارند اورا مهربانان باشند بر مومنان و سخت بر کافران کارزار کنند در راه خدای و

يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم ● انما وليكم الله
نترسند از ملامت هیچ ملامت کننده این فضل خدایست میدهد بهرکه خواهد و خدای بسیار فضل داناست جز این نیست که دوست شما خدا

ورسوله والذين آمنوا الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم راكعون ● ومن يتول
و رسول اوست و آنانکه ایمان آورده اند آنانکه بپای دارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان رکوع کنندگان اند و هرکه دوست دارد

الله ورسوله والذين آمنوا فان حزب الله هم الغالبون ● يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا الذين
خدای و رسول اورا و آنانکه ایمان آورده اند پس بدرستی که لشکر خدا ایشان غالب اند ای گروه گرویدگان مگیرید آنانرا که

اتخذوا دينكم هزوا ولعبا من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم والكفار اولياء
گرفته اند دین شما را بسخریه و بازی از آنانکه داده اند ایشانرا کتاب پیش از شما و کافرانرا دوستان

واتقوا الله ان كنتم مؤمنين ● واذا ناديتم الى الصلوة اتخذوها هزوا ولعبا ذلك
و بترسید از خدای اگر هستید مومنان و چون بانگ میکنید مردم را بسوی نماز میگیرند آنرا بسخریه و بازی این کار

بانهم قوم لا يعقلون ● قل يا اهل الكتاب هل تنقمون منا الا ان آمنا بالله وما انزل
بآن سبب است که ایشان گروهی اند که عقل ندارند بگو ای اهل کتاب عیب میکنید از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدای و آنچه

الينا وما انزل من قبل وان اكثركم فاسقون ● قل هل انبئكم بشر من ذلك
فرستاده اند بما و آنچه فرستاده اند پیش از ما و آنکه بیشتر شما نافرمانانند بگو آیا خبر دهم شما را از بدتر از آن

مثوبة عند الله من لعنه الله وغضب عليه وجعل منهم القردة والخنازير وعبد الطاغوت
از جهت جزا نزدیک خدای که لعنت کرد اورا خدای و خشم گرفت برو و ساخت از ایشان بوزینگان و خوکان و بت پرستان

اولئك شر مكانا واضل عن سواء السبيل ● واذا جاؤكم قالوا آمنا وقد دخلوا
آن گروه بدتر اند از جهت جای و گمراه تر از راه راست و چون بیایند بشما گویند ایمان آوردیم و بدرستی که درآمدند

بالكفر وهم قد خرجوا به والله اعلم بما كانوا يكتمون ● وترى كثيرا منهم يسارعون
بکفر و ایشان بیرون رفتند بکفر و خدای داناتر است بآنچه هستند که پنهان میکنند و می بینی بسیاری را از ایشان که می شتابند

في الاثم والعدوان واكلهم السحت لبئس ما كانوا يعملون ● لولا ينهاهم الربانيون
در گناه و ظلم و خوردن ایشان رشوت حرام را بد چیزیست که ایشان میکنند چرا منع نمیکنند ایشانرا زاهدان و دانشمندان

والاحبار عن قولهم الاثم واكلهم السحت لبئس ما كانوا يصنعون
و زاهدان از گفتن ایشان دروغ را و خوردن ایشان رشوت حرام را بد چیزیست که ایشان میکنند

ثلث

خمس

عشر

وقالت

وقالت اليهود يد الله مغلولة غلت ايديهم ولعنوا بما قالوا بل يداه مبسوطتان ينفق
كيف يشاء وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا والقينا
بينهم العداوة والبغضاء الى يوم القيمة كلما اوقدوا نارا للحرب اطفاها الله
ويسعون في الارض فسادا والله لا يحب المفسدين ۝ ولو ان اهل الكتاب
امنوا واتقوا لكفرنا عنهم سياتهم ولادخلناهم جنات النعيم ۝ ولو انهم اقاموا
التورية والانجيل وما انزل اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم ومن تحت ارجلهم
منهم امة مقتصدة وكثير منهم ساء ما يعملون ۝ يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك
من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك من الناس ان الله لا يهدي
القوم الكافرين ۝ قل يا اهل الكتاب لستم على شيء حتى تقيموا التورية والانجيل
وما انزل اليكم من ربكم وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا
وكفرا فلا تاس على القوم الكافرين ۝ ان الذين امنوا والذين هادوا والصابئون و
النصارى من امن بالله واليوم الاخر وعمل صالحا فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝
لقد اخذنا ميثاق بني اسرائيل وارسلنا اليهم رسلا كلما جاءهم رسول بما
لا تهوى انفسهم فريقا كذبوا وفريقا يقتلون ۝ وحسبوا الا تكون فتنة فعموا

خمس

نصف الحزب

عشر

وصموا ثم تاب الله عليهم ثم عموا وصموا كثير منهم والله بصير بما يعملون ● لقد كفر الذين

قالوا ان الله هو المسيح ابن مريم وقال المسيح يا بني اسرائيل اعبدوا الله ربي وربكم

انه من يشرك بالله فقد حرم الله عليه الجنة ومأويه النار وما للظالمين من انصار ● لقد كفر الذين

قالوا ان الله ثالث ثلثة وما من اله الا اله واحد وان لم ينتهوا عما يقولون ليمسن الذين

كفروا منهم عذاب اليم ● افلا يتوبون الى الله ويستغفرونه والله غفور رحيم ● ما

المسيح ابن مريم الا رسول قد خلت من قبله الرسل وامه صديقة كانا ياكلان

الطعام انظر كيف نبين لهم الايات ثم انظر انى يؤفكون ● قل اتعبدون من دون الله خمس

ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو السميع العليم ● قل يا اهل الكتاب لا

تغلوا في دينكم غير الحق ولا تتبعوا اهواء قوم قد ضلوا من قبل واضلوا كثيرا

وضلوا عن سواء السبيل ● لعن الذين كفروا من بني اسرائيل على لسان داود وعيسى ابن مريم

ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ● كانوا لا يتناهون عن منكر فعلوه لبئس ما كانوا

يفعلون ● ترى كثيرا منهم يتولون الذين كفروا لبئس ما قدمت لهم انفسهم ان سخط الله

عليهم وفي العذاب هم خالدون ● ولو كانوا يؤمنون بالله والنبي وما انزل اليه ما اتخذوهم عشر

اولياء ولكن كثيرا منهم فاسقون ● لتجدن اشد الناس عداوة للذين امنوا اليهود

والذين

الجزو السابع

والذين اشركوا ولتجدن اقربهم مودة للذين امنوا الذين قالوا انا نصارى ذلك بان منهم

قسيسين ورهبانا وانهم لا يستكبرون ۝ واذا سمعوا ما انزل الى الرسول ترى اعينهم

تفيض من الدمع مما عرفوا من الحق يقولون ربنا امنا فاكتبنا مع الشاهدين ۝ وما

لنا لا نؤمن بالله وما جاءنا من الحق ونطمع ان يدخلنا ربنا مع القوم الصالحين ۝

خمس

فاثابهم الله بما قالوا جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك جزاء المحسنين ۝

والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك اصحاب الجحيم ۝ يا ايها الذين امنوا لا تحرموا طيبات

ما احل الله لكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين ۝ وكلوا مما رزقكم الله

حلالا طيبا واتقوا الله الذي انتم به مؤمنون ۝ لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم

ولكن يؤاخذكم بما عقدتم الايمان فكفارته اطعام عشرة مساكين

من اوسط ما تطعمون اهليكم او كسوتهم او تحرير رقبة فمن لم يجد فصيام

ثلثة ايام ذلك كفارة ايمانكم اذا حلفتم واحفظوا ايمانكم كذلك

يبين الله لكم اياته لعلكم تشكرون ۝ يا ايها الذين امنوا انما الخمر والميسر

عشر

والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه لعلكم تفلحون ۝

انما يريد الشيطان ان يوقع بينكم العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم

عن ذكر الله وعن الصلوة فهل انتم منتهون ۝ واطيعوا الله واطيعوا الرسول واحذروا

فان توليتم فاعلموا انما على رسولنا البلاغ المبين ۝ ليس على الذين امنوا وعملوا الصالحات

جناح فيما طعموا اذا ما اتقوا وامنوا وعملوا الصالحات

ثم اتقوا وامنوا ثم اتقوا واحسنوا والله يحب المحسنين ۝ يا ايها الذين امنوا ليبلونكم الله

بشيء من الصيد تناله ايديكم ورماحكم ليعلم الله من يخافه بالغيب فمن اعتدى

بعد ذلك فله عذاب اليم ۝ يا ايها الذين امنوا لا تقتلوا الصيد وانتم حرم ومن قتله

منكم متعمدا فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل منكم هديا

بالغ الكعبة او كفارة طعام مساكين او عدل ذلك صياما ليذوق وبال

امره عفا الله عما سلف ومن عاد فينتقم الله منه والله عزيز ذو انتقام ۝ احل لكم

خمس

صيد البحر وطعامه متاعا لكم وللسيارة وحرم عليكم صيد البر ما دمتم حرما و

اتقوا الله الذي اليه تحشرون ۝ جعل الله الكعبة البيت الحرام قياما للناس والشهر الحرام

نصف الحزب

والهدي والقلائد ذلك لتعلموا ان الله يعلم ما في السموات وما في الارض وان الله

بكل شيء عليم ۝ اعلموا ان الله شديد العقاب وان الله غفور رحيم ۝ ما على الرسول الا البلاغ

والله يعلم ما تبدون وما تكتمون ۝ قل لا يستوي الخبيث والطيب ولو اعجبك كثرة الخبيث

فاتقوا الله يا اولي الالباب لعلكم تفلحون ۝ يا ايها الذين امنوا لا تسئلوا عن اشياء

عشر

ان تبد

إن تبد لكم تسؤكم وإن تسألوا عنها حين ينزل القرآن تبد لكم عفا الله

عنها والله غفور حليم ۝ قد سألها قوم من قبلكم ثم أصبحوا بها كافرين ۝ ما

جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون

على الله الكذب وأكثرهم لا يعقلون ۝ وإذا قيل لهم تعالوا إلى ما أنزل الله وإلى

الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه آباءنا أولو كان آباؤهم لا يعلمون شيئا ولا

يهتدون ۝ يا أيها الذين آمنوا عليكم أنفسكم لا يضركم من ضل إذا اهتديتم

إلى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما كنتم تعملون ۝ يا أيها الذين آمنوا شهادة

بينكم إذا حضر أحدكم الموت حين الوصية اثنان ذوا عدل منكم أو آخران

من غيركم إن أنتم ضربتم في الأرض فأصابتكم مصيبة الموت تحبسونهما من

بعد الصلوة فيقسمان بالله إن ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا نكتم

شهادة الله إنا إذا لمن الآثمين ۝ فإن عثر على أنهما استحقا إثما فآخران يقومان مقامهما

من الذين استحق عليهم الأوليان فيقسمان بالله لشهادتنا أحق من شهادتهما وما اعتدينا

إنا إذا لمن الظالمين ۝ ذلك أدنى أن يأتوا بالشهادة على وجهها أو يخافوا أن ترد

أيمان بعد أيمانهم واتقوا الله واسمعوا والله لا يهدي القوم الفاسقين ۝ يوم يجمع الله الرسل

فيقول ماذا أجبتم قالوا لا علم لنا إنك أنت علام الغيوب ۝ إذ قال الله يا عيسى ابن مريم
اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك إذ أيدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد
وكهلا وإذ علمتك الكتاب والحكمة والتوراة والإنجيل وإذ تخلق من الطين
كهيئة الطير بإذني فتنفخ فيها فتكون طيرا بإذني وتبرئ الأكمه والأبرص بإذني
وإذ تخرج الموتى بإذني وإذ كففت بني إسرائيل عنك إذ جئتهم بالبينات فقال الذين
كفروا منهم إن هذا إلا سحر مبين ۝ وإذ أوحيت إلى الحواريين أن آمنوا بي وبرسولي
قالوا آمنا واشهد بأننا مسلمون ۝ إذ قال الحواريون يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك
أن ينزل علينا مائدة من السماء قال اتقوا الله إن كنتم مؤمنين ۝ قالوا نريد أن نأكل
منها وتطمئن قلوبنا ونعلم أن قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين ۝ قال
عيسى ابن مريم اللهم ربنا أنزل علينا مائدة من السماء تكون لنا عيدا لأولنا وآخرنا
وآية منك وارزقنا وأنت خير الرازقين ۝ قال الله إني منزلها عليكم فمن يكفر
بعد منكم فإني أعذبه عذابا لا أعذبه أحدا من العالمين ۝ وإذ قال الله يا عيسى ابن
مريم أأنت قلت للناس اتخذوني وأمي إلهين من دون الله قال سبحانك ما يكون لي
أن أقول ما ليس لي بحق إن كنت قلته فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا أعلم ما في نفسك

بكسر العين ابو بكر وبفتحها حفص

عش

خلف

وقيل ... الفاسقين

خص

بسكون الياء ابو بكر وبفتحها حفص

بكسر العين ابو بكر وبفتحها حفص

إنك أنت علام الغيوب ۝ ما قلت لهم إلا ما أمرتني به أن اعبدوا الله ربي وربكم
وكنت عليهم شهيدا ما دمت فيهم فلما توفيتني كنت أنت الرقيب عليهم وأنت على
كل شيء شهيد ۝ إن تعذبهم فإنهم عبادك وإن تغفر لهم فإنك أنت العزيز الحكيم ۝
قال الله هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم لهم جنات تجري من تحتها الأنهار
خالدين فيها أبدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم ۝ لله ملك السموات والأرض
وما فيهن وهو على كل شيء قدير ۝

سورة انعام مكية — مائة وستون وست آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا
بربهم يعدلون ۝ هو الذي خلقكم من طين ثم قضى أجلا وأجل مسمى عنده ثم أنتم
تمترون ۝ وهو الله في السموات وفي الأرض يعلم سركم وجهركم ويعلم
ما تكسبون ۝ وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين ۝ فقد
كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا به يستهزئون ۝ ألم يروا كم أهلكنا
من قبلهم من قرن مكناهم في الأرض ما لم نمكن لكم وأرسلنا السماء عليهم
مدرارا وجعلنا الأنهار تجري من تحتهم فأهلكناهم بذنوبهم وأنشأنا من بعدهم قرنا

خمس

آخرين ۝ ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بأيديهم لقال الذين كفروا

إن هذا إلا سحر مبين ۝ وقالوا لولا أنزل عليه ملك ولو أنزلنا ملكا لقضي الأمر

ثم لا ينظرون ۝ ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم ما يلبسون ولقد

استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون ۝ قل سيروا في

الأرض ثم انظروا كيف كان عاقبة المكذبين ۝ قل لمن ما في السموات

والأرض قل لله كتب على نفسه الرحمة ليجمعنكم إلى يوم القيمة لا ريب فيه

الذين خسروا أنفسهم فهم لا يؤمنون ۝ وله ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم

قل أغير الله أتخذ وليا فاطر السموات والأرض وهو يطعم ولا يطعم قل إني أمرت أن

أكون أول من أسلم ولا تكونن من المشركين ۝ قل إني أخاف إن عصيت ربي عذاب

يوم عظيم ۝ من يصرف عنه يومئذ فقد رحمه وذلك الفوز المبين ۝ وإن يمسسك الله

بضر فلا كاشف له إلا هو وإن يمسسك بخير فهو على كل شيء قدير ۝ وهو القاهر

فوق عباده وهو الحكيم الخبير ۝ قل أي شيء أكبر شهادة قل الله شهيد بيني و

بينكم وأوحي إلي هذا القرآن لأنذركم به ومن بلغ أئنكم لتشهدون أن

مع الله آلهة أخرى قل لا أشهد قل إنما هو إله واحد وإنني بريء مما تشركون ۝ الذين آتيناهم

محل استجابة

نصف الحزب

الكتاب

عشر

الكتاب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم الذين خسروا انفسهم فهم لا يؤمنون ۝

ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب باياته انه لا يفلح الظالمون ۝ ويوم

نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا اين شركاؤكم الذين كنتم تزعمون ۝

ثم لم تكن فتنتهم الا ان قالوا والله ربنا ما كنا مشركين ۝ انظر كيف

كذبوا على انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ ومنهم من يستمع اليك وجعلنا

على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا وان يروا كل اية لا يؤمنوا بها حتى

اذا جاؤك يجادلونك يقول الذين كفروا ان هذا الا اساطير الاولين ۝ وهم ينهون عنه

وينأون عنه وان يهلكون الا انفسهم وما يشعرون ۝ ولو ترى اذ وقفوا على النار فقالوا

يا ليتنا نرد ولا نكذب بايات ربنا ونكون من المؤمنين ۝ بل بدا لهم ما كانوا

يخفون من قبل ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه وانهم لكاذبون ۝ وقالوا ان هي

الا حيوتنا الدنيا وما نحن بمبعوثين ۝ ولو ترى اذ وقفوا على ربهم قال اليس هذا بالحق

عشر

قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ۝ قد خسر الذين كذبوا

بلقاء الله حتى اذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على ما فرطنا فيها وهم يحملون اوزارهم

على ظهورهم الا ساء ما يزرون ۝ وما الحيوة الدنيا الا لعب ولهو وللدار الاخرة

خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ

وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا

عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ

نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ

أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ

فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ

وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ

السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا

تُشْرِكُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا

نصف الجزو

وقيل بآيات الله يجحدون وهو مروي عن خلف بن هشام البزار

الموضع الثاني وقف الغفران

فيكشف ما تدعون

عشر

انعام

أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ○ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم مَّنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ
يَأْتِيكُم بِهِ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ○ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ
أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ○ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○ وَالَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ○ قُل لَّا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ
وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ
وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ○ وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ
لَهُم مِّن دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ○ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ
وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِم مِّن شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ○ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْهِم مِّن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ○ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا
فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ
سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ○ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ

وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ
لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ
الْفَاصِلِينَ ۝ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ۝ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا
تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ
لِيُقْضَى أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ
فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا
وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۝ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ
قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ
قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ
شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

خمس

بالتذكير ابوبكر وبالتانيث حفص

نصف الحزب
وتسع الثالث

عشر

بالكسر ابوبكر وبالفتح حفص

خمس

وكذ

وكذب به قومك وهو الحق قل لست عليكم بوكيل لكل نبإ مستقر

وسوف تعلمون ۝ وإذا رأيت الذين يخوضون في آياتنا فأعرض عنهم حتى يخوضوا في

حديث غيره وإما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين

وما على الذين يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون ۝ وذر

الذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحيوة الدنيا وذكر به أن تبسل نفس بما كسبت

ليس لها من دون الله ولي ولا شفيع وإن تعدل كل عدل لا يؤخذ منها أولئك الذين

عشر

أبسلوا بما كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون ۝ قل أندعو

من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد على أعقابنا بعد إذ هدانا الله كالذي

استهوته الشياطين في الأرض حيران له أصحاب يدعونه إلى الهدى ائتنا قل إن هدى

الله هو الهدى وأمرنا لنسلم لرب العالمين ۝ وأن أقيموا الصلوة واتقوه وهو الذي

إليه تحشرون ۝ وهو الذي خلق السموات والأرض بالحق ويوم يقول كن فيكون ۝

ثلث

قوله الحق وله الملك يوم ينفخ في الصور عالم الغيب والشهادة وهو الحكيم الخبير ۝ وإذ

قال إبرهيم لأبيه آزر أتتخذ أصناما آلهة إني أراك وقومك في ضلال مبين ۝

خمس

وكذلك نري إبرهيم ملكوت السموات والأرض وليكون من الموقنين ۝ فلما جن عليه الليل

رَاٰی کَوْکَبًا قَالَ هٰذَا رَبِّی فَلَمَّا اَفَلَ قَالَ لَا اُحِبُّ الْاٰفِلِیْنَ ۞ فَلَمَّا رَاَی الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ

هٰذَا رَبِّی فَلَمَّا اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ یَهْدِنِی رَبِّی لَاَکُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّیْنَ ۞ فَلَمَّا رَاَی الشَّمْسَ

بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّی هٰذَا اَکْبَرُ فَلَمَّا اَفَلَتْ قَالَ یَا قَوْمِ اِنِّی بَرِیْءٌ مِمَّا تُشْرِکُوْنَ ۞ اِنِّی

وَجَّهْتُ وَجْهِیَ لِلَّذِی فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ اَتُحَاجُّوْنِّی فِی اللّٰهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِکُوْنَ بِهِ اِلَّا اَنْ یَشَاءَ

رَبِّی شَیْئًا وَسِعَ رَبِّی کُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا اَفَلَا تَتَذَکَّرُوْنَ ۞ وَکَیْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَکْتُمْ

وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّکُمْ اَشْرَکْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ یُنَزِّلْ بِهِ عَلَیْکُمْ سُلْطَانًا فَاَیُّ الْفَرِیْقَیْنِ

اَحَقُّ بِالْاَمْنِ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۞ اَلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ یَلْبِسُوْا اِیْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰئِکَ لَهُمُ الْاَمْنُ

وَهُمْ مُهْتَدُوْنَ ۞ وَتِلْکَ حُجَّتُنَا اٰتَیْنَاهَا اِبْرٰهِیْمَ عَلٰی قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ

اِنَّ رَبَّکَ حَکِیْمٌ عَلِیْمٌ ۞ وَوَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ کُلًّا هَدَیْنَا وَنُوْحًا هَدَیْنَا

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّیَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَیْمٰنَ وَاَیُّوْبَ وَیُوْسُفَ وَمُوْسٰی وَهٰرُوْنَ وَکَذٰلِکَ

نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ ۞ وَزَکَرِیَّا وَیَحْیٰی وَعِیْسٰی وَاِلْیَاسَ کُلٌّ مِنَ الصَّالِحِیْنَ ۞ وَاِسْمٰعِیْلَ

وَالْیَسَعَ وَیُوْنُسَ وَلُوْطًا وَکُلًّا فَضَّلْنَا عَلَی الْعَالَمِیْنَ ۞ وَمِنْ اٰبَائِهِمْ وَذُرِّیَّاتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ

وَاجْتَبَیْنَاهُمْ وَهَدَیْنَاهُمْ اِلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ ۞ ذٰلِکَ هُدَی اللّٰهِ یَهْدِیْ بِهِ مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

قرا شعبة بامالة الراء والهمزة بلا خلاف وفی الهمزة عنده وجهان الفتح والامالة والفتح اصح واشهر وفی الوقف بامالة الراء والهمزة

باسکان الیاء ابوبکر وبفتحها حفص

ولو

وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ○ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ

وَالنُّبُوَّةَ فَاِنْ يَكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَٓاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ○ اُولٰٓئِكَ

الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰيهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعَالَمِينَ

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ اِذْ قَالُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ

الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسٰى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ

مَا لَمْ تَعْلَمُوا اَنْتُمْ وَلَا اٰبَاؤُكُمْ قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ○ وَهٰذَا

كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلٰى صَلٰوتِهِمْ يُحَافِظُونَ ○ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ

وَلَوْ تَرٰى اِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوا اَيْدِيهِمْ اَخْرِجُوا

اَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ

عَنْ اٰيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ○ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ

مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ

زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

عشر

نصف الحزب

بالرفع ابو بكر وبالنصب حفص

إنّ الله فالق الحبّ والنوى يخرج الحيّ من الميت ومخرج الميت من الحيّ ذلكم الله فأنّى

بدرستی که خدا شکافنده دانها و خستهاست بیرون می آرد زنده را از مرده و بیرون آرنده مرده است از زنده آن است خدای

تؤفكون ● فالق الإصباح وجعل الليل سكنا والشمس والقمر حسبانا ذلك تقدير

شکافنده صبح است و گرداننده شب را آرامگاه و آفتاب و ماه

العزيز العليم ● وهو الذي جعل لكم النجوم لتهتدوا بها في ظلمات البرّ والبحر قد

غالب داناست و اوست آنکه بیافرید برای شما ستارها را تا راه یابید بآنها در تاریکیهای بیابان و دریا

فصّلنا الآيات لقوم يعلمون ● وهو الذي أنشأكم من نفس واحدة فمستقرّ ومستودع

و اوست آنکه بیافرید شما را از ذات یک

قد فصّلنا الآيات لقوم يفقهون ● وهو الذي أنزل من السماء ماء فأخرجنا به نبات

و اوست آنکه فرو فرستاد از آسمان آب

كلّ شيء فأخرجنا منه خضرا نخرج منه حبّا متراكبا ومن النخل من طلعها قنوان دانية

هر چیزی پس بیرون آوردیم

وجنّات من أعناب والزيتون والرمّان مشتبها وغير متشابه انظروا إلى ثمره إذا أثمر

وينعه إنّ في ذلكم لآيات لقوم يؤمنون ● وجعلوا لله شركاء الجنّ وخلقهم

وخرقوا له بنين وبنات بغير علم سبحانه وتعالى عمّا يصفون ● بديع السماوات والأرض

أنّى يكون له ولد ولم تكن له صاحبة وخلق كلّ شيء وهو بكلّ شيء عليم ● ذلكم

الله ربّكم لا إله إلّا هو خالق كلّ شيء فاعبدوه وهو على كلّ شيء وكيل

خدای پروردگار شما

لا تدركه الأبصار وهو يدرك الأبصار وهو اللطيف الخبير ● قد جاءكم

بصائر من ربّكم فمن أبصر فلنفسه ومن عمي فعليها وما أنا عليكم بحفيظ

وكذلك نصرّف الآيات وليقولوا درست ولنبيّنه لقوم يعلمون ● اتّبع ما أوحي

بتخفیف النون فیها ابوبکر ... و بابتداء حفص

خمس

متراکبا ... الوقف علی دانیة ... حفص ... علی متراکبا جایز

عشر

من ربك

خمس

من ربك

من ربك لا اله الا هو

من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين ۝ ولو شاء الله ما اشركوا وما
جعلناك عليهم حفيظا وما انت عليهم بوكيل ۝ ولا تسبوا الذين يدعون من دون الله
فيسبوا الله عدوا بغير علم كذلك زينا لكل امة عملهم ثم الى ربهم مرجعهم
فينبئهم بما كانوا يعملون ۝ واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءتهم اية ليؤمنن بها
قل انما الايات عند الله وما يشعركم انها اذا جاءت لا يؤمنون ۝ ونقلب افئدتهم
وابصارهم كما لم يؤمنوا به اول مرة ونذرهم في طغيانهم يعمهون ۝
ولو اننا نزلنا اليهم الملائكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء قبلا
ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله ولكن اكثرهم يجهلون ۝ وكذلك
جعلنا لكل نبي عدوا شياطين الانس والجن يوحي بعضهم الى بعض زخرف القول غرورا
ولو شاء ربك ما فعلوه فذرهم وما يفترون ۝ ولتصغى اليه افئدة الذين لا يؤمنون
بالاخرة وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون ۝ افغير الله ابتغي حكما و
هو الذي انزل اليكم الكتاب مفصلا والذين اتيناهم الكتاب يعلمون
انه منزل من ربك بالحق فلا تكونن من الممترين ۝ وتمت كلمة ربك صدقا
وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم ۝ وان تطع اكثر من في الارض يضلوك

الجزء الثامن عشر
محل استجابة
٩

عن سبيل الله إن يتبعون إلا الظن وإن هم إلا يخرصون ۝ إن ربك هو أعلم من يضل عن سبيله
از راه خدای پیروی نمیکنند ایشان مگر گمان خود را و نیستند ایشان مگر دروغ میگویند بدرستیکه پروردگار تو او داناتر است بآنکسی که گمراه شود از راه وی

وهو أعلم بالمهتدين ۝ فكلوا مما ذكر اسم الله عليه إن كنتم بآياته مؤمنين ۝ وما
و او داناتر است براه یافتگان پس بخورید از آنچه که یاد کرده شده است نام خدای بر وی اگر هستید بآیتهای او گروندگان و چیست

لكم ألا تأكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل لكم ما حرم عليكم
مر شما را آنچه نخورید از آنچه یاد کرده اند نام خدای بر وی و بدرستیکه بیان فرمود خدای برای شما آنچه حرام کرده اند بر شما

إلا ما اضطررتم إليه وإن كثيرا ليضلون بأهوائهم بغير علم إن ربك هو أعلم بالمعتدين
مگر آنچه بیچاره شده باشید بسوی آن و بدرستیکه بسیاری از مردمان گمراه میکنند خلق را بآرزوهای خویش بی دانشی بدرستیکه پروردگار تو او است داناتر بآنکه از حد درگذشته

وذروا ظاهر الإثم وباطنه إن الذين يكسبون الإثم سيجزون بما كانوا يقترفون
و ترک کنید آشکار گناه و پنهان آنرا بدرستیکه آنکه کسب میکنند گناه را سود باشند که جزا داده شوند بآنچه هستند که کسب میکنند

ولا تأكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه وإنه لفسق وإن الشياطين ليوحون إلى
و مخورید از آنچه یاد نکرده اند نام خدای بر وی و بدرستیکه خوردن آن فسق است و بدرستیکه دیوان وسوسه میکنند بر

أوليائهم ليجادلوكم وإن أطعتموهم إنكم لمشركون ۝ أومن كان ميتا
دوستان خود تا با شما خصومت کنند و اگر فرمان برید ایشان را بدرستیکه شما مشرکان باشید آیا آنکسی که بود مرده

فأحييناه وجعلنا له نورا يمشي به في الناس كمن مثله في الظلمات ليس بخارج منها
پس زنده گردانیدیم او را و دادیم او را نوری میرود بآن در میان مردمان باشد همچو کسیکه در تاریکیها مانده نیست بیرون آینده

كذلك زين للكافرين ما كانوا يعملون ۝ وكذلك جعلنا في كل قرية
همچنانکه آراسته اند زینت داده اند برای کافران کار یکه میکنند و همچنین گردانیدیم در هر ده

أكابر مجرميها ليمكروا فيها وما يمكرون إلا بأنفسهم وما يشعرون ۝ وإذا
بزرگان که گناهکاران آنجا اند تا مکر کنند در آن و مکر نمیکنند مگر بنفسهای خود و شعور ندارند و چون

جاءتهم آية قالوا لن نؤمن حتى نؤتى مثل ما أوتي رسل الله الله أعلم حيث يجعل
بیاید بایشان آیتی گویند ایمان نمی آریم تا داده شود بما مانند آنچه داده شده اند پیغمبران خدای خدای داناتر است آنجا که می نهد

رسالته سيصيب الذين أجرموا صغار عند الله وعذاب شديد بما كانوا يمكرون
پیغامهای خویش را زود باشد که برسد آنانرا که گناهکار شدند خواری بنزدیک خدای و عذابی سخت بسبب مکر که میکردند

فمن يرد الله أن يهديه يشرح صدره للإسلام ومن يرد أن يضله يجعل صدره ضيقا حرجا
پس هر که خواهد خدای آنکه راه نماید او را بگشاید دل او را برای اسلام و هر که خواهد آنکه گمراه کند او را گرداند دل او را تنگ سخت

كأنما يصعد في السماء كذلك يجعل الله الرجس على الذين لا يؤمنون ۝ وهذا
گوئی بالا میرود در آسمان همچنین می گرداند خدای عذاب را برای آنانکه نمی گروند و این است

بضم الياء وكسر الزاي ابو بكر وبفتح الياء والزاي حفص

عشر

خمس

قال في حصن الحصين في ذكر احوال اجابة الدعاء من الجلد ... في الاية الكريمة في الانعام ... ما اوتي رسل الله الله اعلم حيث يجعل رسالته حفظنا ذلك مجربا عن غير واحد من اهل العلم ونقل عليه الى فظ عبد الرزاق ربيعي في تفسير الشيخ المحدث ... والعلم

الهي من ذا الذي دعاك فلم تجبه ومن ذا الذي استغاثك فلم تغثه ومن ذا الذي استغاثك
فلم تغثه واغوثاه واغوثاه واغوثاه اغثني برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم يا نور النور
الله يا رحمن يا رحيم يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام اللهم افتح لي ابواب فضلك
ومن علي بدخول الجنة واعتقني من النار

بالالف بعد الصاد بتخفيف العين ابو بكر وبلا الالف وتشديد العين حفص

صراط ربك مستقيما قد فصلنا الآيات لقوم يذكرون ۝ لهم دار السلام عند

ربهم وهو وليهم بما كانوا يعملون ۝ ويوم يحشرهم جميعا يا معشر الجن قد استكثرتم

من الانس وقال أولياؤهم من الانس ربنا استمتع بعضنا ببعض وبلغنا أجلنا الذي

أجلت لنا قال النار مثويكم خالدين فيها الا ما شاء الله ان ربك حكيم عليم

وكذلك نولي بعض الظالمين بعضا بما كانوا يكسبون ۝ يا معشر الجن

والانس ألم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي وينذرونكم

لقاء يومكم هذا قالوا شهدنا على أنفسنا وغرتهم الحيوة الدنيا وشهدوا على أنفسهم

عشر

أنهم كانوا كافرين ۝ ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم وأهلها

غافلون ۝ ولكل درجات مما عملوا وما ربك بغافل عما يعملون ۝ وربك

الغني ذو الرحمة ان يشأ يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما

أنشأكم من ذرية قوم آخرين ۝ ان ما توعدون لآت وما أنتم بمعجزين ۝ قل يا قوم

اعملوا على مكانتكم اني عامل فسوف تعلمون من تكون له عاقبة الدار انه لا

خمس

يفلح الظالمون ۝ وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث والانعام نصيبا فقالوا هذا لله

بزعمهم وهذا لشركائنا فما كان لشركائهم فلا يصل الى الله وما كان

فهو يصل إلى شركائهم ساء ما يحكمون ۝ وكذلك زين لكثير من المشركين

قتل أولادهم شركاؤهم ليردوهم وليلبسوا عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه

فذرهم وما يفترون ۝ وقالوا هذه أنعام وحرث حجر لا يطعمها إلا من نشاء بزعمهم

وأنعام حرمت ظهورها وأنعام لا يذكرون اسم الله عليها افتراء عليه سيجزيهم

بما كانوا يفترون ۝ وقالوا ما في بطون هذه الأنعام خالصة لذكورنا ومحرم على

أزواجنا وإن يكن ميتة فهم فيه شركاء سيجزيهم وصفهم إنه حكيم عليم

قد خسر الذين قتلوا أولادهم سفها بغير علم وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد

ضلوا وما كانوا مهتدين ۝ وهو الذي أنشأ جنات معروشات وغير معروشات

والنخل والزرع مختلفا أكله والزيتون والرمان متشابها وغير متشابه كلوا من ثمره

إذا أثمر وآتوا حقه يوم حصاده ولا تسرفوا إنه لا يحب المسرفين ۝ ومن الأنعام حمولة

وفرشا كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين

ثمانية أزواج من الضأن اثنين ومن المعز اثنين قل آلذكرين حرم أم الأنثيين أما

اشتملت عليه أرحام الأنثيين نبئوني بعلم إن كنتم صادقين ۝ ومن الإبل اثنين

ومن البقر اثنين قل آلذكرين حرم أم الأنثيين أما اشتملت عليه أرحام الأنثيين

ربع

أم كنتم شهداء إذ وصّاكم الله بهذا فمن أظلم ممّن افترى على الله كذبا ليضلّ
الناس بغير علم إنّ الله لا يهدي القوم الظالمين ● قل لا أجد فيما أوحي إليّ محرّما على طاعم
يطعمه إلّا أن يكون ميتة أو دما مسفوحا أو لحم خنزير فإنّه رجس أو فسقا أهلّ
لغير الله به فمن اضطرّ غير باغ ولا عاد فإنّ ربّك غفور رحيم ● وعلى الذين هادوا
حرّمنا كلّ ذي ظفر ومن البقر والغنم حرّمنا عليهم شحومهما إلّا ما حملت ظهورهما
أو الحوايا أو ما اختلط بعظم ذلك جزيناهم ببغيهم وإنّا لصادقون ● فإن كذّبوك
فقل ربّكم ذو رحمة واسعة ولا يردّ بأسه عن القوم المجرمين ● سيقول الذين
أشركوا لو شاء الله ما أشركنا ولا آباؤنا ولا حرّمنا من شيء كذلك كذّب
الذين من قبلهم حتّى ذاقوا بأسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه لنا إن تتّبعون إلّا
الظنّ وإن أنتم إلّا تخرصون ● قل فلله الحجّة البالغة فلو شاء لهداكم أجمعين
قل هلمّ شهداءكم الذين يشهدون أنّ الله حرّم هذا فإن شهدوا فلا تشهد
معهم ولا تتّبع أهواء الذين كذّبوا بآياتنا والذين لا يؤمنون بالآخرة وهم بربّهم
يعدلون ● قل تعالوا أتل ما حرّم ربّكم عليكم ألّا تشركوا به شيئا وبالوالدين
إحسانا ولا تقتلوا أولادكم من إملاق نحن نرزقكم وإيّاهم ولا تقربوا الفواحش

خمس

نصف الحزب عشر

ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق ذلكم وصّكم
به لعلكم تعقلون ولا تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده واوفوا
الكيل والميزان بالقسط لا نكلف نفسا الا وسعها واذا قلتم فاعدلوا ولو كان
ذا قربى وبعهد الله اوفوا ذلكم وصّكم به لعلكم تذكرون وان
هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله ذلكم
وصّكم به لعلكم تتقون ثم اتينا موسى الكتاب تماما على الذي
احسن وتفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء ربهم يؤمنون
وهذا كتاب انزلناه مبارك فاتبعوه واتقوا لعلكم ترحمون ان تقولوا انما انزل
الكتاب على طائفتين من قبلنا وان كنا عن دراستهم لغافلين او تقولوا لو انا
انزل علينا الكتاب لكنا اهدى منهم فقد جاءكم بينة من ربكم
وهدى ورحمة فمن اظلم ممن كذب بايات الله وصدف عنها سنجزي الذين يصدفون
عن اياتنا سوء العذاب بما كانوا يصدفون هل ينظرون الا ان تاتيهم الملائكة
او ياتي ربك او ياتي بعض ايات ربك يوم ياتي بعض ايات ربك لا ينفع نفسا
ايمانها لم تكن امنت من قبل او كسبت في ايمانها خيرا قل انتظروا انا منتظرون

بتشديد الذال ابو بكر وبتخفيفها حفص

خمس

إن الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا لست منهم في شيء إنما أمرهم إلى الله ثم ينبئهم

عشر

بما كانوا يفعلون ۝ من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها ومن جاء بالسيئة فلا

يجزى إلا مثلها وهم لا يظلمون ۝ قل إنني هداني ربي إلى صراط مستقيم ۝ دينا قيما

ملة إبرهيم حنيفا وما كان من المشركين ۝ قل إن صلاتي ونسكي ومحياي

ومماتي لله رب العالمين ۝ لا شريك له وبذلك أمرت وأنا أول المسلمين ۝ قل

أغير الله أبغي ربا وهو رب كل شيء ولا تكسب كل نفس إلا عليها ولا تزر وازرة وزر

خمس

أخرى ثم إلى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون ۝ وهو

الذي جعلكم خلائف الأرض ورفع بعضكم فوق بعض درجات ليبلوكم

فواصل

في ما آتاكم إن ربك سريع العقاب ۝ وإنه لغفور رحيم ۝

نصف الجزء

والثمن الثالث / الربع الثاني

سورة الاعراف مكية وهي مائتان وست آية

بسم الله الرحمن الرحيم

المص ۝ كتاب أنزل إليك فلا يكن في صدرك حرج منه لتنذر به وذكرى

للمؤمنين ۝ اتبعوا ما أنزل إليكم من ربكم ولا تتبعوا من دونه أولياء قليلا ما

تذكرون ۝ وكم من قرية أهلكناها فجاءها بأسنا بياتا أو هم قائلون ۝

فما كان دعوىهم اذ جاءهم باسنا الا ان قالوا انا كنا ظالمين ○ فلنسئلن خمس

الذين ارسل اليهم ولنسئلن المرسلين ○ فلنقصن عليهم بعلم وما كنا غائبين ○ و

الوزن يومئذ الحق فمن ثقلت موازينه فاولئك هم المفلحون ○ ومن خفت موازينه فاولئك

الذين خسروا انفسهم بما كانوا باياتنا يظلمون ○ ولقد مكناكم في الارض و

جعلنا لكم فيها معايش قليلا ما تشكرون ○ ولقد خلقناكم ثم صورناكم عشر

ثم قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس لم يكن من الساجدين ○ قال

ما منعك الا تسجد اذ امرتك قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين ○ قال

فاهبط منها فما يكون لك ان تتكبر فيها فاخرج انك من الصاغرين ○ قال انظرني الى

يوم يبعثون ○ قال انك من المنظرين ○ قال فبما اغويتني لاقعدن لهم صراطك المستقيم خمس

ثم لاتينهم من بين ايديهم ومن خلفهم وعن ايمانهم وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم شاكرين

قال اخرج منها مذءوما مدحورا لمن تبعك منهم لاملان جهنم منكم اجمعين ○ ويا

ادم اسكن انت وزوجك الجنة فكلا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا

من الظالمين ○ فوسوس لهما الشيطان ليبدي لهما ما ووري عنهما من سواتهما وقال خمس

ما نهاكما ربكما عن هذه الشجرة الا ان تكونا ملكين او تكونا من الخالدين ○ وقاسمهما

بفتحت الواو عند التلاوة لجميع القراء

إني لكما لمن الناصحين ۝ فدلّىٰهما بغرور فلما ذاقا الشجرة بدت لهما سوآتهما و
طفقا يخصفان عليهما من ورق الجنة وناداهما ربهما ألم أنهكما عن تلكما الشجرة
وأقل لكما إن الشيطان لكما عدو مبين ۝ قالا ربنا ظلمنا أنفسنا وإن لم تغفر لنا
وترحمنا لنكونن من الخاسرين ۝ قال اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الأرض
مستقر ومتاع إلى حين ۝ قال فيها تحيون وفيها تموتون ومنها تخرجون ۝ يا بني آدم
قد أنزلنا عليكم لباسا يواري سوآتكم وريشا ولباس التقوى ذلك خير ذلك
من آيات الله لعلهم يذّكّرون ۝ يا بني آدم لا يفتننكم الشيطان كما أخرج
أبويكم من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما سوآتهما إنه يراكم هو وقبيله
من حيث لا ترونهم إنا جعلنا الشياطين أولياء للذين لا يؤمنون ۝ وإذا فعلوا فاحشة
قالوا وجدنا عليها آباءنا والله أمرنا بها قل إن الله لا يأمر بالفحشاء أتقولون على الله
ما لا تعلمون ۝ قل أمر ربي بالقسط وأقيموا وجوهكم عند كل مسجد وادعوه
مخلصين له الدين كما بدأكم تعودون ۝ فريقا هدى وفريقا حق عليهم الضلالة
إنهم اتخذوا الشياطين أولياء من دون الله ويحسبون أنهم مهتدون ۝ يا بني آدم خذوا
زينتكم عند كل مسجد وكلوا واشربوا ولا تسرفوا إنه لا يحب المسرفين ۝

قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده والطيبات من الرزق قل هي للذين آمنوا في

الحيوة الدنيا خالصة يوم القيمة كذلك نفصل الايات لقوم يعلمون ۝ قل انما

حرم ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن والاثم والبغي بغير الحق وان تشركوا بالله

ما لم ينزل به سلطانا وان تقولوا على الله ما لا تعلمون ۝ ولكل امة اجل فاذا جاء

اجلهم لا يستاخرون ساعة ولا يستقدمون ۝ يا بني آدم اما ياتينكم رسل منكم

يقصون عليكم اياتي فمن اتقى واصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ والذين

كذبوا باياتنا واستكبروا عنها اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون ۝ فمن اظلم

ممن افترى على الله كذبا او كذب باياته اولئك ينالهم نصيبهم من الكتاب

حتى اذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون من دون الله قالوا ضلوا

عنا وشهدوا على انفسهم انهم كانوا كافرين ۝ قال ادخلوا في امم قد خلت من قبلكم

من الجن والانس في النار كلما دخلت امة لعنت اختها حتى اذا اداركوا فيها جميعا

قالت اخريهم لاوليهم ربنا هؤلاء اضلونا فاتهم عذابا ضعفا من النار قال لكل ضعف

ولكن لا تعلمون ۝ وقالت اوليهم لاخريهم فما كان لكم علينا من فضل فذوقوا

العذاب بما كنتم تكسبون ۝ ان الذين كذبوا باياتنا واستكبروا عنها لا

نصف الحزب

خمس

قرا ابو بكر بالتحتية وحفص بالخطاب

لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط وكذلك نجزي

المجرمين ۝ لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم غواش وكذلك نجزي الظالمين ۝ و

عشر

الذين امنوا وعملوا الصالحات لا نكلف نفسا الا وسعها اولئك اصحاب الجنة هم

فيها خالدون ۝ ونزعنا ما في صدورهم من غل تجري من تحتهم الانهار وقالوا الحمد لله

الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق

حزب

ونودوا ان تلكم الجنة اورثتموها بما كنتم تعملون ۝ ونادى اصحاب الجنة اصحاب

النار ان قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم ما وعد ربكم حقا قالوا نعم

فاذن مؤذن بينهم ان لعنة الله على الظالمين ۝ الذين يصدون عن سبيل الله ويبغونها

خمس

عوجا وهم بالاخرة كافرون ۝ وبينهما حجاب وعلى الاعراف رجال يعرفون

محل استجابة

كلا بسيماهم ونادوا اصحاب الجنة ان سلام عليكم لم يدخلوها وهم يطمعون

ثلث

واذا صرفت ابصارهم تلقاء اصحاب النار قالوا ربنا لا تجعلنا مع القوم الظالمين ۝ و

نادى اصحاب الاعراف رجالا يعرفونهم بسيماهم قالوا ما اغنى عنكم جمعكم و

گویند ایشان را که در آید در بهشت

ما كنتم تستكبرون ۝ اهؤلاء الذين اقسمتم لا ينالهم الله برحمة ادخلوا الجنة

لا خوف عليكم ولا انتم تحزنون ۝ ونادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان افيضوا علينا

عشر

مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا
از آب بهشت یا آنچه روزی کرده است شما را خدا گویند بهشتیان بدرستیکه خدا حرام کرده است (طعام و شراب بهشت) بکافران آنانکه فرا گرفتند دین خود را بیهوده

وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
و بازی و بفریفت ایشان را زندگانی دنیا پس امروز فرو گذاریم ایشان را چنانکه ایشان فرو گذاشتند دیدن این روز را و چنان بودند که نشانهای ما را

يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
انکار میکردند و هر آینه آوردیم بایشان کتابی بیان کردیم آنرا بدانش راه نما و رحمت برای گروهی که گروند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
منتظر نیستند مگر آخر کار آنرا روزی که بیاید آخر کار آن گویند آنانکه فراموش کرده اند آنرا پیش ازین بدرستیکه آمده بودند رسولان آفریدگار ما

بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
بحق پس ایا هستند ما را درخواست کنندگان تا شفاعت کنند برای ما امروز یا بازگردانیده شویم غیر آنکه بودیم که عمل میکردیم بدرستیکه زیان کردند نفسهای خود را
بدنیا پس عمل کنیم

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
و گم شد ازیشان آنچه بودند که افترا میکردند بدرستیکه پروردگار شما خدای آنکه آفریدگار آسمانها و زمین در
قف

سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
شش روز پس قصد کرد بر آفریدن عرش در پوشد خدا شب را بروز ... و آفتاب و ماه و ستارگان

مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا
رام شدگان بفرمان او ... بزرگ خدای آفریدگار عالمیان بخوانید پروردگار خود را بزاری

وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
و پنهان بدرستیکه او دوست ندارد ... فساد مکنید در زمین بعد اصلاح ... و بخوانید او را

وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
و طمع ثواب بدرستیکه رحمت خدای نزدیکست از نیکوکاران و اوست آنکه میفرستد بادها را مژده دهندگان پیش آمدن باران

حَتّٰى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
تا چون بردارند ابرهای گران بار را برانیم ابر را برای زنده کردن زمین مرده پس فرو فرستیم بآن ابر آب را پس بیرون آریم بآن از هر جنس میوه

كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي
هم چنین زنده کنیم و بیرون آریم مردگان را تا باشد که شما دریابید و زمین پاک بیرون می آید رستنی او بفرمان خدای او و آن

خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝
ناپاک باشد بیرون نیاید گیاه او مگر اندک هم چنین بیان میکنیم آیتها را برای گروهی که شکر کنند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ
بدرستیکه ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من بپرستید خدای را نیست شما را هیچ معبودی جز او بدرستیکه من می ترسم

بالتشدید ابوبکر وبالتخفیف حفص

بکسر الحاء ابوبکر وبفتحها حفص

خمس

ابوبکر بالتخفیف وبالتشدید حفص

تشدید الدال ابوبکر وتخفیفها حفص

علیم

عشر

عليكم عذاب يوم عظيم ۝ قال الملأ من قومه إنا لنريك في ضلال مبين ۝ قال يا قوم
بر شما عذاب روز بزرگ را کفتند بزرکان از قوم او بدرستی که ما می‌بینیم ترا در کمراهی ظاهر کفت ای قوم من

ليس بي ضلالة ولكني رسول من رب العالمين ۝ أبلغكم رسالات ربي
نیست بمن کمراهی ولیکن منم رسولم از پروردگار عالمیان میرسانم بشما پیغامهای پروردگار خود

وأنصح لكم وأعلم من الله ما لا تعلمون ۝ أوعجبتم أن جاءكم ذكر من ربكم
و نصیحت میکنم شما را و میدانم از خدای آنچه شما نمیدانید ایا شکفت مر شما را آمد آنکه بیاید بشما وعظ از پروردگار شما

على رجل منكم لينذركم ولتتقوا ولعلكم ترحمون ۝ فكذبوه
بزبان مردی از جنس شما تا بیم کند شما را و تا پرهیزید و امیدوار باشید بخشند پس بدروغ داشتند او را

فأنجيناه والذين معه في الفلك وأغرقنا الذين كذبوا بآياتنا إنهم كانوا قوما عمين
پس نجات دادیم او را و آنانکه یاری بودند در کشتی و غرق ساختیم آنانکه بدروغ داشته بودند آیتهای ما را بدرستی که ایشان بودند کروهی کوران

وإلى عاد أخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره أفلا تتقون
و فرستادیم بسوی قوم عاد برادر ایشان هود را کفت ای قوم من بپرستید خدای را نیست شما را هیچ معبودی بجز او ایا نمی پرهیزید

خمس

قال الملأ الذين كفروا من قومه إنا لنراك في سفاهة وإنا لنظنك من الكاذبين
کفت کروهی از بزرکان آنانکه کافر بودند از قوم او بدرستی که ما میبینیم ترا در بیخردی و بحقیقت که کمان میبریم ترا از دروغ کویان

نصف الحزب

قال يا قوم ليس بي سفاهة ولكني رسول من رب العالمين ۝ أبلغكم رسالات
کفت ای کروه من نیست مرا بیخردی ولیکن من رسولم از پروردگار عالمیان میرسانم بشما پیغامهای

ربي وأنا لكم ناصح أمين ۝ أوعجبتم أن جاءكم ذكر من ربكم على
پروردگار خود و منم مر شما را نیکخواه راست کوی ایا عجب مر آید شما را آنکه بیاید بشما پندی از پروردگار شما بزبان

رجل منكم لينذركم واذكروا إذ جعلكم خلفاء من بعد قوم نوح
مردی از شما تا بیم کند شما را یاد کنید چون کردانید شما را جانشینان از پس هلاک قوم نوح

روى ابو بكر بالقاف
وبالتين خفص

وزادكم في الخلق بسطة فاذكروا آلاء الله لعلكم تفلحون ۝ قالوا
و بیفزود شما را در آفرینش قوت پس یاد کنید نعمتهای خدا را شاید که شما رستکار شوید کفتند

عشر

أجئتنا لنعبد الله وحده ونذر ما كان يعبد آباؤنا فأتنا بما تعدنا إن كنت
ایا آمدی بما تا بپرستیم خدای را یکانه و فرو کذاریم آنچه را که بودند می پرستیدند پدران ما پس بیار بما آنچه وعده میکنی ما را اگر هستی

من الصادقين ۝ قال قد وقع عليكم من ربكم رجس وغضب أتجادلونني
از راست کویان کفت بتحقیق واقع شد بر شما از پروردگار شما عذاب و خشم آیا جنگ میکنید با من

في أسماء سميتموها أنتم وآباؤكم ما نزل الله بها من سلطان فانتظروا إني
در کارهای بتان که نام نهاده اید آنرا شما و پدران شما نفرستاده است خدا بآن هیچ حجتی پس منتظر باشید من نیز

معكم من المنتظرين ۝ فانجيناه والذين معه برحمة منا وقطعنا دابر الذين

كذبوا باياتنا وما كانوا مومنين ۝ والى ثمود اخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا الله

ما لكم من اله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم هذه ناقة الله لكم

اية فذروها تاكل في ارض الله ولا تمسوها بسوء فياخذكم عذاب اليم ۝ واذكروا

اذ جعلكم خلفاء من بعد عاد وبواكم في الارض تتخذون من سهولها قصورا

وتنحتون الجبال بيوتا فاذكروا الاء الله ولا تعثوا في الارض مفسدين ۝ قال

الملا الذين استكبروا من قومه للذين استضعفوا لمن امن منهم اتعلمون ان صالحا مرسل

من ربه قالوا انا بما ارسل به مومنون ۝ قال الذين استكبروا انا بالذي امنتم به كافرون

فعقروا الناقة وعتوا عن امر ربهم وقالوا يا صالح ائتنا بما تعدنا ان كنت من المرسلين

فاخذتهم الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين ۝ فتولى عنهم وقال يا قوم لقد ابلغتكم

رسالة ربي ونصحت لكم ولكن لا تحبون الناصحين ۝ ولوطا اذ قال لقومه

اتاتون الفاحشة ما سبقكم بها من احد من العالمين ۝ انكم لتاتون الرجال

شهوة من دون النساء بل انتم قوم مسرفون ۝ وما كان جواب قومه الا ان قالوا

اخرجوهم من قريتكم انهم اناس يتطهرون ۝ فانجيناه واهله الا امراته

وقال الملا في قصة صالح بزيادة الواو

خمس

عشر

حمزة ابن ابو بكر ... واحده حفص

كانت

خمس

الجزو التاسع

كانت من الغابرين ۝ وامطرنا عليهم مطرا فانظر كيف كان عاقبة المجرمين ۝
والى مدين اخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره قد جاءتكم
بينة من ربكم فاوفوا الكيل والميزان ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا
تفسدوا في الارض بعد اصلاحها ذلكم خير لكم ان كنتم مؤمنين
ولا تقعدوا بكل صراط توعدون وتصدون عن سبيل الله من آمن به وتبغونها
عوجا واذكروا اذ كنتم قليلا فكثركم وانظروا كيف كان
عاقبة المفسدين ۝ وان كان طائفة منكم آمنوا بالذي ارسلت به وطائفة لم
يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله بيننا وهو خير الحاكمين ۝ قال الملأ
الذين استكبروا من قومه لنخرجنك يا شعيب والذين آمنوا معك من قريتنا او
لتعودن في ملتنا قال اولو كنا كارهين ۝ قد افترينا على الله كذبا ان
عدنا في ملتكم بعد اذ نجانا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها الا ان يشاء الله
ربنا وسع ربنا كل شيء علما على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا بالحق
وانت خير الفاتحين ۝ وقال الملأ الذين كفروا من قومه لئن اتبعتم شعيبا انكم اذا
لخاسرون ۝ فاخذتهم الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين ۝ الذين كذبوا شعيبا

كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۝ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ

يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ

كَافِرِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

يَضَّرَّعُونَ ۝ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا

الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا

وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ۝ أَوَأَمِنَ

أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ

إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ۝ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ

بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۝ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا

أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي

رسولٌ من ربّ العالمين ۝ حقيقٌ على ان لا اقول على الله الا الحق قد جئتكم

ببيّنة من ربّكم فارسل معى بنى اسرائيل ۝ قال ان كنت جئت باية فات بها

ان كنت من الصادقين ۝ فالقى عصاه فاذا هى ثعبان مبين ۝ ونزع يده فاذا هى

بيضاء للناظرين ۝ قال الملأ من قوم فرعون ان هذا لساحر عليم ۝ يريد ان يخرجكم

من ارضكم فماذا تأمرون ۝ قالوا ارجه واخاه وارسل فى المدائن حاشرين

يأتوك بكل ساحر عليم ۝ وجاء السحرة فرعون قالوا ان لنا لاجرا ان كنا نحن

الغالبين ۝ قال نعم وانكم لمن المقربين ۝ قالوا يا موسى اما ان تلقى واما ان

نكون نحن الملقين ۝ قال القوا فلما القوا سحروا اعين الناس واسترهبوهم وجاءو

بسحر عظيم ۝ واوحينا الى موسى ان الق عصاك فاذا هى تلقف ما يأفكون ۝ فوقع

الحق وبطل ما كانوا يعملون ۝ فغلبوا هنالك وانقلبوا صاغرين ۝ و

القى السحرة ساجدين ۝ قالوا آمنا برب العالمين ۝ رب موسى وهرون ۝ قال

فرعون آمنتم به قبل ان آذن لكم ان هذا لمكر مكرتموه فى المدينة

لتخرجوا منها اهلها فسوف تعلمون ۝ لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف

ثم لاصلبنكم اجمعين ۝ قالوا انا الى ربنا منقلبون ۝ وما تنقم منا الا ان آمنا

خمس

عشر

نصف الحزب

خمس

عشر

خمس

بآيات ربنا لما جاءتنا ربنا أفرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين ۝ وقال الملأ من قوم
نشانهای پروردگار خود چون آمد بما پروردگارا بریز بر ما شکیبایی و بمیران مارا مسلمانان و گفتند مهتران از قوم
فرعون أتذر موسى وقومه ليفسدوا في الأرض ويذرك وآلهتك قال سنقتل أبناءهم
فرعون آیا بگذاری موسی و قوم اورا تا تباه کنند در زمین و بگذارند ترا و خدایان ترا گفت فرعون زود باشد که بکشیم پسران ایشان
ونستحيي نساءهم وإنا فوقهم قاهرون ۝ قال موسى لقومه استعينوا بالله واصبروا
و زنده بگذاریم دختران ایشان را و ما بر ایشان غالبانیم گفت موسی مر قوم خود را یاری خواهید از خدای و صبر کنید
إن الأرض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين ۝ قالوا أوذينا من قبل أن
بدرستی که زمین مر خدایراست میراث میدهد آنرا هر کرا خواهد از بندگان خود و خوبی آخرت مر پرهیزکاران راست گفت مارا رنجانیدند پیش از آنکه
تأتينا ومن بعد ما جئتنا قال عسى ربكم أن يهلك عدوكم ويستخلفكم في الأرض
تو بیایی و پس از آنکه آمدی گفت موسی طمع میدارم از خدای که هلاک کند دشمن شمارا و خلیفه گرداند شمارا در زمین
فينظر كيف تعملون ۝ ولقد أخذنا آل فرعون بالسنين ونقص من الثمرات لعلهم يذكرون عشر
پس ببیند چگونه عمل میکنید و هر آینه گرفتیم کسان فرعون را بتنگ سالها و نقصان از میوهای تا باشد که ایشان پند گیرند
فإذا جاءتهم الحسنة قالوا لنا هذه وإن تصبهم سيئة يطيروا بموسى ومن معه ألا إنما
پس چون آمد بایشان نیکویی گفتند برای ما این و اگر رسید بایشان بدی فال بد گرفتند بموسی و آنکه با وی بودند بدانید جز این نیست
طائرهم عند الله ولكن أكثرهم لا يعلمون ۝ وقالوا مهما تأتنا به من آية لتسحرنا
سبب بدخویشی ایشان نزدیک خدای است و لیکن بیشتری ایشان نمیدانند و گفتند فرعونیان موسی را هر چیز که بیاری بما از نشانی تا سحر کنی ما را
بها فما نحن لك بمؤمنين ۝ فأرسلنا عليهم الطوفان والجراد والقمل والضفادع
بآن پس نیستیم ما ترا از گروندگان پس فرستادیم بر ایشان طوفان را و ملخ و کنه و غوک
والدم آيات مفصلات فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ۝ ولما وقع عليهم الرجز قالوا يا موسى
و خون نشانهای از یکدیگر جدا کرده شده پس گردنکشی کردند و بودند گروهی گناهکاران و هرگاه که فرود آمد بر ایشان عذاب گفتند ای موسی
ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا الرجز لنؤمنن لك ولنرسلن معك بني إسرائيل
بخوان برای ما پروردگار خود را بآنچه عهد کرده است نزدیک تو اگر باز بری از ما این عذاب را هر آینه ایمان آریم مر ترا و هر آینه بفرستیم با تو فرزندان یعقوب
فلما كشفنا عنهم الرجز إلى أجل هم بالغوه إذا هم ينكثون ۝ فانتقمنا منهم فأغرقناهم خمس
پس آن هنگام ببردیم از ایشان عذاب را تا زمانی که ایشان رسندگان اند پس ایشان عهد را شکستند پس اراده انتقام کردیم از ایشان پس غرق ساختیم ایشان را
في اليم بأنهم كذبوا بآياتنا وكانوا عنها غافلين ۝ وأورثنا القوم الذين كانوا
در دریا بسبب آنکه ایشان بدروغ داشتند نشانهای مارا و بودند از آن بیخبران و میراث دادیم قوم را آنانکه بودند
يستضعفون مشارق الأرض ومغاربها التي باركنا فيها وتمت كلمت ربك الحسنى
زبون گرفته شده فرعونیان مشرق رویه از زمین شام و مغرب رویه آن زمین که برکت دادیم در آن و تمام شد وعده پروردگار تو نیکو ست

ربع — وفیه بلاء من ربکم عظیم

عَلٰی بَنِیٓ اِسْرَآئِیلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا کَانَ یَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا کَانُوا یَعْرِشُونَ

بر فرزندان یعقوب بسبب آن صبر کردند وخراب کردیم آنچه ساخته بود فرعون وقوم او وآنچه بودند که بر می افراشتند

وَجَاوَزْنَا بِبَنِیٓ اِسْرَآئِیلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰی قَوْمٍ یَعْکُفُونَ عَلٰٓی اَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا یَا مُوسٰی

وگذرانیدیم فرزندان یعقوب را از دریا پس آمدند بر گروهی که ایستاده بودند بر پرستش بتان که مر ایشان را بود گفتند ای موسی

اجْعَلْ لَنَآ اِلٰهًا کَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌ قَالَ اِنَّکُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ

بساز برای ما خدای چنانچه ایشان را خدایانست گفت موسی بدرستی که شما گروهی هستید که نادانی میکنید بدرستی که ایشان هلاک شده است آنچه ایشان

فِیهِ وَبَاطِلٌ مَا کَانُوا یَعْمَلُونَ قَالَ اَغَیْرَ اللّٰهِ اَبْغِیکُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَکُمْ عَلَی الْعَالَمِینَ

عشر

در آنند و باطلست آنچه هستند ایشان که میکنند گفت آیا جز خدای طلب کنم برای شما معبودی و او فضل داد شما را بر عالمیان

وَاِذْ اَنْجَیْنَاکُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ یَسُومُونَکُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ یُقَتِّلُونَ اَبْنَآءَکُمْ

و یاد کنید چون برهانیدیم شما را از کسان فرعون که مر چشانیدند شما را سختی عذاب میکشتند پسران خود را

وَیَسْتَحْیُونَ نِسَآءَکُمْ وَفِی ذٰلِکُمْ بَلَآءٌ مِنْ رَبِّکُمْ عَظِیمٌ وَوَاعَدْنَا

و زنده میگذاشتند زنان شما را و در دین بلا بود شما را از پروردگار شما بلای بزرگ و وعده داده ایم

مُوسٰی ثَلٰثِینَ لَیْلَةً وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِیقَاتُ رَبِّهِ اَرْبَعِینَ لَیْلَةً وَقَالَ مُوسٰی لِاَخِیهِ

موسی را سی شبانروز و تمام کردیم آنرا بده دیگر پس تمام شد وعده گاه پروردگار او چهل شبانروز و گفت موسی مر برادر خود

هٰرُونَ اخْلُفْنِی فِی قَوْمِی وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیلَ الْمُفْسِدِینَ وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰی لِمِیقَاتِنَا

هارون را که خلیفه من باش در قوم من و صلاح آر کارها و پیروی مکن راه تباه کاران را و چون آمد موسی بوعده گاه ما

وَکَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ اَرِنِیٓ اَنْظُرْ اِلَیْکَ قَالَ لَنْ تَرٰینِی وَلٰکِنِ انْظُرْ اِلَی الْجَبَلِ

و سخن گفت با وی پروردگار وی گفت موسی ای پروردگار من بنما مرا تا نظر کنم بسوی تو گفت نتوانی دید مرا و لیکن نگاه کن به کوه

فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَکَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰینِی فَلَمَّا تَجَلّٰی رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَکًّا وَخَرَّ

پس اگر این کوه قرار گیرد در جای خود پس زود باشد که ببینی مرا پس چون تجلی کرد پروردگار او برای کوه گردانید اورا ریزه ریزه و بیفتاد

مُوسٰی صَعِقًا فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَکَ تُبْتُ اِلَیْکَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِینَ قَالَ یَا مُوسٰٓی

موسی بیهوش پس آن وقت که بهوش آمد گفت پاکی میدانم ترا بازگشتم بسوی تو و من اول گروندگانم گفت ای موسی

اِنِّی اصْطَفَیْتُکَ عَلَی النَّاسِ بِرِسَالَاتِی وَبِکَلَامِی فَخُذْ مَآ اٰتَیْتُکَ وَکُنْ مِنَ الشَّاکِرِینَ

بدرستی که من برگزیدم ترا بر مردم به پیغامهای خود و بسخن گفتن من با تو پس بگیر آنچه عطا کردم ترا و باش از شکرگزاران

وَکَتَبْنَا لَهُ فِی الْاَلْوَاحِ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِیلًا لِکُلِّ شَیْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ

و نوشتیم برای موسی در لوحها از هر چیزی پندی و بیان هر چیزی را پس گفتیم بگیر آنرا بقوت تمام

وَاْمُرْ قَوْمَکَ یَاْخُذُوا بِاَحْسَنِهَا سَاُورِیکُمْ دَارَ الْفَاسِقِینَ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰیَاتِیَ الَّذِینَ

خمس

و بفرمای قوم خود را تا فرا گیرند بنیکوترین آنچه در وی است زود باشد که بنمایم شما را سرای فاسقان زود بود که بگردانم از قبول آیات خود آنانرا که

يتكبرون في الارض بغير الحق وان يروا كل اية لا يؤمنوا بها وان يروا سبيل الرشد
تکبر میکنند در زمین بنا حق و اگر ببینند هر نشانی نگروند بآن و اگر ببینند راه رشد

لا يتخذوه سبيلا وان يروا سبيل الغي يتخذوه سبيلا ذلك بانهم كذبوا باياتنا وكانوا
از ان نگیرند راه و اگر ببینند راه بی راهی از ان راه گیرند این بسبب انکه دروغ شمردند نشانهای ما را و هستند

عنها غافلين ۝ والذين كذبوا باياتنا ولقاء الاخرة حبطت اعمالهم هل يجزون الا
از ان بیخبران و انانکه نسبت بدروغ کردند نشانهای ما را و دیدن قیامت را باطل شد عملهای ایشان جزا داده نشوند مگر

ما كانوا يعملون ۝ واتخذ قوم موسى من بعده من حليهم عجلا جسدا له خوار الم يروا
انچه بودند که عمل میکردند و بگرفتند قوم موسی از پس رفتن او از پیرایهای خود گوساله بدنی مر او را اواز گاو ایا نمی دیدند

انه لا يكلمهم ولا يهديهم سبيلا اتخذوه وكانوا ظالمين ۝ ولما سقط في ايديهم
انکه گوساله سخن نگوید با ایشان و نه راه نماید ایشان را راهی گرفتند او را بخدای و بودند ستمکاران وانی هنگام که افکنده شد در دستهای ایشان پشیمانی

وراوا انهم قد ضلوا قالوا لئن لم يرحمنا ربنا ويغفر لنا لنكونن من الخاسرين ۝ ولما رجع
و دیدن انکه ایشان بحقیقی گمراه شدند گفتند اگر رحمت نکند بر ما پروردگار ما و نیامرزد ما را هرابنه باشیم از زیان کاران وانی هنگام که بازگشت

موسى الى قومه غضبان اسفا قال بئسما خلفتموني من بعدي اعجلتم امر ربكم والقى الالواح
موسی بسوی قوم خود خشمگین اندوهناک گفت بد کاری که کردید پس از رفتن من ایا پیشی گرفتید بر فرمان پروردگار خود و بیفکند لوحها

واخذ براس اخيه يجره اليه قال ابن ام ان القوم استضعفوني وكادوا يقتلونني فلا
و گرفت بر سر برادر خود را میکشید او را بسوی خود گفت هارون ای پسر مادر من بدرستی که قوم مرا بیچاره دیدند و نزدیک بود که مرا بکشتند پس

تشمت بي الاعداء ولا تجعلني مع القوم الظالمين ۝ قال رب اغفر لي ولاخي وادخلنا في رحمتك
شاد مگردان بمن دشمنان را و مدار مرا با گروه ظالمان گفت موسی ای پروردگار من بیامرز مرا و برادر مرا و در ار ما را در رحمت

وانت ارحم الراحمين ۝ ان الذين اتخذوا العجل سينالهم غضب من ربهم وذلة في
و تو بهترین بخشایندگانی بدرستی انکه گرفتند گوساله را بخدای زود باشد که برسد ایشان را خشمی از پروردگار ایشان و خواری در

الحيوة الدنيا وكذلك نجزي المفترين ۝ والذين عملوا السيات ثم تابوا من بعدها
زندگانی دنیا و هم چنین جزا میدهیم دروغ گویان را و انانکه کردند بدیهای پس توبه کردند از پس ان

وامنوا ان ربك من بعدها لغفور رحيم ۝ ولما سكت عن موسى الغضب اخذ الالواح
و ایمان آوردند بدرستی که پروردگار تو از پس ان هرابنه امرزنده مهربانست و چون فرو نشست از موسی خشم او گرفت لوحها را

وفي نسختها هدى ورحمة للذين هم لربهم يرهبون ۝ واختار موسى قومه سبعين رجلا لميقاتنا
و در نسخهٔ ان راه نمودنی و رحمت بود برای انانکه از پروردگار خود میترسند و برگزید موسی از قوم خود هفتاد مرد از برای وعده گاه

فلما اخذتهم الرجفة قال رب لو شئت اهلكتهم من قبل واياي اتهلكنا بما فعل السفهاء
پس ان هنگام که بگرفت ایشان را زلزله مرگ گفت ای پروردگار من اگر میخواهی هلاک میکردی ایشان را پیش ازین و مرا نیز ایا هلاک میکنی ما را بانچه کردند بیخردان

نصف الحزب

خمس

مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
از ما نیست این مگر آزمایش تو گمراه میگردانی بآن هرکرا میخواهی و راه می نمایی هرکرا میخواهی توئی یار ما پس بیامرز ما را و ببخشای ما را

وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا
و تو بهترین آمرزگاری و بنویس ما را در این دنیا نیکوئی و در آخرت بدرستی که ما بازگشتیم

إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
بسوی تو گفت خدای عذاب خود میرسانم آنرا بهرکه خواهم و رحمت من فرا رسیده است بهر چیزی پس زود باشد که بنویسم رحمت را برای آنانکه پرهیزکاری کنند

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي
و دهند زکوة و آنانکه ایشان بآیات ما ایمان آورند آنانکه پیروی کنند فرستاده را که پیغمبر نانویسنده است آن پیغمبری که

يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ
می یابند صفت او را نوشته نزدیک خود در توریت و انجیل میفرماید ایشان را به نیکو و باز میدارد ایشان را از بدی

وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
و حلال میگرداند برای ایشان خوردنیهای پاکیزه را و حرام میگرداند بر ایشان پلیدها را و سبک میگرداند از ایشان بار گران ایشان را و بندهایی را که بود

عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
بر ایشان پس آنانکه ایمان آوردند و تعظیم کردند و یاری دادند او را و پیروی کردند آن نوری را که فرستادند با او آن گروه ایشان رستگاراند

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ
بگو ای مردمان بدرستیکه من فرستاده خدایم بسوی شما همه آن خدای که مراورا است پادشاهی آسمانها و زمینها هیچ معبودی نیست

إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ
مگر او زنده میگرداند و میمیراند پس ایمان آرید بخدای و رسول او پیغمبری امی آنکه میگرود بخدای و سخنان او و پیروی کنید او را

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝ وَقَطَّعْنَاهُمُ
باشد آنکه راه یابید و از قوم موسی گروهی هستند که راه مینمایند براستی و براستی عدل میکنند و گرداندیم ایشان را

اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
دوازده قبیله گروه گروه و وحی کردیم بسوی موسی چون آب خواستند گروه او آنکه بزن بعصای خود

الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ
سنگ را پس کشاده گشت ازان دوازده چشمه بدرستی که دانستند هر گروهی آرامگاه خود را و سایه بان ساختیم بر ایشان

الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
ابر را و فرستادیم بر ایشان ترنجبین و مرغ بریان و گفتیم بخورید از پاکیزهای آنچه روزی کرده ایم شما را و ستم نکردند با ما

عشر

وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
و لیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند و یاد کن چون گفته شد ایشان را که ساکن شوید درین ده و بخورید ازان

حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ
از هرجا كه خواهيد و گوييد درخواست ما آمرزش است و درآييد بدر از دروازه آن ديه سجده كنان تا بيامرزيم شما را گناهان شما زود باشد كه زياده دهيم

الْمُحْسِنِينَ ۝ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
نيكوكاران از ثواب پس تغير دادند آنانكه ستم كردند بجز از ايشان آن سخن را بغير آنكه گفته شده بود پس فرستاديم بر ايشان عذابي از آسمان

بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ۝ وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ
بسبب ستم ايشان و بپرس ايشان را از خبر ديه آن ديهي كه بود نزديك دريا از حد در گذشتند و ميكردند

إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا
چون مي آمدند بايشان ماهيان ايشان روز شنبه ايشان ظاهر شده بر روي آب و روزي كه تعظيم شنبه نميكردند نمي آمدند بايشان هم چنين بلا انداختيم ايشان را بسبب

يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
فسق ايشان و چون گفتند گروهي از ايشان چرا پند ميدهيد گروهي را كه خدا هلاك كننده ايشان است يا عذاب كننده ايشان عذابي سخت

قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ
گفتند پند دادن ما معذرت است بسوي پروردگار شما و تا باشد كه ايشان بترسند پس چون فراموش كردند آنچه پند داده مي شدند بآن برهانيديم آنانكه نهي ميكردند

عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ
از بدي و بگرفتيم آنانرا كه ستم كردند بعذاب سخت بسبب فسق پس آن هنگام كه گردن كشي كردند از آنچه منع كرده شدند از آن

قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ
فرموديم مر ايشان را كه گرديد بوزنگان دور شده و ياد كن چون داد پروردگار تو آگاهي كه البته برانگيزد بر ايشان تا بروز قيامت كسي را كه بچشاند ايشان را

سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ
عذابي سخت بدرستيكه پروردگار تو زود عقوبت كننده است و بدرستيكه او آمرزنده مهربانست و پراكنده كرديم ايشان را در زمين

أُمَمًا مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
جماعتها بعضي از ايشان شايستگان و از ايشان هستند فروتر از اين و بيازموديم ايشان را بنيكويها و بديها تا باشد كه ايشان باز گردند

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
پس از پي درآمدند از پس ايشان پس آمدگان كه ميراث گرفتند توريت را فرا ميگيرند متاع اين دنيا را و ميگويند زود باشد كه آمرزيده شود ما را

وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ
و حال آنكه اگر بيايد بايشان متاع دنيا مثل آن ميگيرند آنرا آيا گرفته نشده بر ايشان عهد در توريت كه نگويند بر خداي بجز حق

وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
و خوانده اند آنچه در وي است و سراي آخرت بهتر است مر آنانرا كه پرهيزند آيا در نمي يابيد و آنانكه نگاه ميدارند

بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ
كتاب را و بپا داشتند نماز را بدرستيكه ما ضايع نكنيم مزد آنانكه كار بصلاح آرند و ياد كن چون برداشتيم كوه را بالاي ايشان

نصف الجزء

خمس

عشر

والسبع الثالث

قال ابو عمرو والعلم يتقون

معانقه عند المتاخرين

[illegible]

كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

کوئی که آن سایه بانست و دانستند که آن کوه بر ایشان افتنده است وگفتیم فرا گیرید آنچه دادیم شما را بجد تمام و یاد کنید آنچه در وست شاید که شما پرهیزکاری کنید

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ

و یاد کن چون فرا گرفت پروردگار تو از فرزندان آدم از پشتهای ایشان فرزندان ایشان را و گواه کرد ایشان را بر ذاتهای ایشان و گفت آیا نیستم پروردگار شما

قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ

گفتند بلی گواه شدیم تا نگویید روز قیامت بدرستی که بودیم ما از این بیخبران یا آنکه بگویید جز این نیست که شرک آوردند

آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ

پدران ما پیش از این و بودیم ما فرزندان از پس ایشان آیا هلاک میکنی ما را بآنچه کردند آن کجروان و هم چنین

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ

تفصیل میکنیم آیات را و تا باشد که ایشان باز گردند و بخوان بر ایشان خبر آن کسی که دادیم او را آیات ما را پس بیرون آمد از آن پس از پی او درآمد

الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ

شیطان پس گشت از گمراهان و اگر میخواستیم هر آینه بر میداشتیم او را بسبب آن آیتها ولیکن او میل کرد بسوی زمین

خمس

وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ

و پیروی کرد آرزوی خود را پس صفت او مانند صفت سگ است اگر حمله کنی بر او زبان از دهن بیرون آرد یا اگر بگذاری او را زبان از دهن بیرون آرد آن

قرأ [illegible] الياء في الذال

مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ سَاءَ مَثَلًا

مثل آن گروهست که دروغ شمردند نشانهای ما را پس بخوان این قصه را تا باشد که تفکر نمایند بد مثلیست مثل

لا خلاف في اثبات الياء في المهتدي هنا وصلا ووقفا عند الكل

الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ۝ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي

قوم آنکه بدروغ نسبت کردند نشانهای ما را و بر نفسهای خود بودند که ستم میکردند هر کرا راه نماید خدای پس او راه یافته است

وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ

و هر کرا گمراه سازد پس آن گروه ایشانند زیانکاران و بدرستی که بیافریدیم برای دوزخ بسیاری از دیوان و آدمیان مر ایشان را

[illegible]

قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ

دلهاست که در نمییابند بآن و مر ایشان را چشمهاست که حق نمیبینند بآن و مر ایشان را گوشهاست که حق نمیشنوند بآن آن گروه

كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۝ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا

مانند چهارپایان بلکه ایشان گمراه ترند آن گروه ایشانند غافلان و مر خدای راست نامهای نیکو پس بخوانید او را بآنها

عشر

وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ

و بگذارید آن کسانی را که میل بکجی میکنند در نامهای او زود باشد که جزا داده شوند بآنچه هستند که عمل میکنند و از آنها که آفریدیم گروهی اند

[illegible]

يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ

راه مینمایند بحق و بدرستی عدل میکنند و آنانکه دروغ داشتند نشانهای ما را زود باشد که بگیریم ایشان را اندک اندک از آنجا که

لا يعلمون ۝ وأملي لهم إن كيدي متين ۝ أولم يتفكروا ما بصاحبهم من جنة إن

هو إلا نذير مبين ۝ أولم ينظروا في ملكوت السموات والأرض وما خلق الله من شيء

وأن عسى أن يكون قد اقترب أجلهم فبأي حديث بعده يؤمنون ۝ من يضلل الله فلا هادي له

ويذرهم في طغيانهم يعمهون ۝ يسألونك عن الساعة أيان مرساها قل إنما علمها عند ربي

لا يجليها لوقتها إلا هو ثقلت في السموات والأرض لا تأتيكم إلا بغتة يسألونك كأنك

حفي عنها قل إنما علمها عند الله ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۝ قل لا أملك لنفسي نفعا

ولا ضرا إلا ما شاء الله ولو كنت أعلم الغيب لاستكثرت من الخير وما مسني السوء

إن أنا إلا نذير وبشير لقوم يؤمنون ۝ هو الذي خلقكم من نفس واحدة وجعل منها زوجها

ليسكن إليها فلما تغشاها حملت حملا خفيفا فمرت به فلما أثقلت دعوا الله ربهما

لئن آتيتنا صالحا لنكونن من الشاكرين ۝ فلما آتاهما صالحا جعلا له شركاء

فيما آتاهما فتعالى الله عما يشركون ۝ أيشركون ما لا يخلق شيئا وهم يخلقون ۝ ولا يستطيعون

لهم نصرا ولا أنفسهم ينصرون ۝ وإن تدعوهم إلى الهدى لا يتبعوكم سواء عليكم

أدعوتموهم أم أنتم صامتون ۝ إن الذين تدعون من دون الله عباد أمثالكم فادعوهم

فليستجيبوا لكم إن كنتم صادقين ۝ ألهم أرجل يمشون بها أم لهم أيد يبطشون بها

أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ
ایا ایشان را دیدها است که به بینند یا ایشان را گوشهاست که بشنوند بان بگو که بخوانید شریکان خود را

خمس

كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ● إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ
اندیشید بمن پس مهلت ندهید مرا بدرستی که یاری من خدایست انکه فرستاد کتاب را وان کار سازد شایستگان را

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ●
وانان را که شما میخوانید بجز خدای نمیتوانند یاری دادن شما را و نه نفسهای خود را یاری کنند

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ●
و اگر بخوانید ایشان را براه راست نشنوند و می بینی تو ایشان را که مینگرند بسوی تو وحال انکه ایشان نمی بینند

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ● وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
بگیر اسانی را بر مردمان و بفرما بنیکوی و روی بگردان از نادانان و اگر برسد ترا از دیو

عشر

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ● إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
پس پناه بگیر بخدای بدرستی که او شنونده داناست بدرستی که انکه پرهیزکردند چون برسید بایشان وسوسه از شیطان

تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ● وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ● وَإِذَا
یاد کنند خدای را پس ایشان بینندگان باشند و برادران کافران مدد کنند ایشان را در گمراهی لیکن باز نمی ایستند و چون

لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
نیاری بایشان ایتی گویند چرا برنگزیدی انرا از خود بگو جز این نیست که پیروی میکنم انچه وحی کرده میشود بمن از پروردگار من این قران بیناییهاست از پروردگار شما

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ● وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ
و راه نماینده و بخشاینده برای گروهی که میگروند و چون خوانده شود قران پس بشنوید مر او را و خاموش باشید تا شاید که

خمس

تُرْحَمُونَ ● وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ
رحم کرده شوند و یاد کن پروردگار خود را در دل خود بزاری و ترس کاری و بجز اواز بلند از قول

بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ● إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
در بامدادها و شبانگاهها و مباش از بیخبران بدرستی که انکه نزدیک پروردگار تواند گردن نمیکشند

عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ● سورة الانفال مدنية خمس وسبعون آية
از پرستش او و تسبیح میکنند او را و مر او را سجده میکنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ
می پرسند ترا از غنیمتها بگو غنیمتها مر خدای راست و رسول را پس بترسید از خدای و صلاح کنید انچه میان شماست و

وأطيعوا الله ورسوله إن كنتم مؤمنين ۝ إنما المؤمنون الذين إذا ذكر الله

و فرمان بريد خداي را و رسول او را اگر هستيد مومنان ۝ جز اين نيست كه مومنان آنانند كه چون ياد كرده شود خداي

وجلت قلوبهم وإذا تليت عليهم آياته زادتهم إيمانا وعلى ربهم يتوكلون ۝ الذين يقيمون

بترسد دلهاي ايشان و چون خوانده شود بر ايشان آيتهاي او زياده كند ايشان را ايمان و بر پروردگار خويش توكل كنند ۝ آنانكه بپاي دارند

الصلوة ومما رزقناهم ينفقون ۝ أولئك هم المؤمنون حقا لهم درجات عند ربهم

نماز را و از آنچه روزي داده ايم ايشان را نفقه ميكنند ۝ آن گروه ايشانند مومنان بحق ايشان راست مرتبها نزد پروردگار ايشان

ومغفرة ورزق كريم ۝ كما أخرجك ربك من بيتك بالحق وإن فريقا من المؤمنين

و آمرزش و روزي بزرگ ۝ چنانچه بيرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو براستي و بدرستي گروهي از گروه مومنان

لكارهون ۝ يجادلونك في الحق بعد ما تبين كأنما يساقون إلى الموت وهم ينظرون

هر آينه كاره اند ۝ خصومت ميكنند با تو در باب جنگ بعد از آنكه روشن شد گوئيا ميرانند ايشان را بسوي مرگ و ايشان مي بينند

وإذ يعدكم الله إحدى الطائفتين أنها لكم وتودون أن غير ذات الشوكة

و ياد كنيد آنگاه كه وعده داد شما را خداي يكي از دو گروه كه آن شما راست و شما دوست ميداريد آنكه كاروان

تكون لكم ويريد الله أن يحق الحق بكلماته ويقطع دابر الكافرين ۝ ليحق الحق

باشد مر شما را و ميخواهد خداي آنكه ثابت گرداند حق را بآيتهاي خود و ببرد بنياد كافران ۝ تا ظاهر گرداند حق

ويبطل الباطل ولو كره المجرمون ۝ إذ تستغيثون ربكم فاستجاب لكم أني

ممدكم بألف من الملائكة مردفين ۝ وما جعله الله إلا بشرى ولتطمئن به قلوبكم

وما النصر إلا من عند الله إن الله عزيز حكيم ۝ إذ يغشيكم النعاس أمنة منه

وينزل عليكم من السماء ماء ليطهركم به ويذهب عنكم رجز الشيطان و

ليربط على قلوبكم ويثبت به الأقدام ۝ إذ يوحي ربك إلى الملائكة أني معكم

فثبتوا الذين آمنوا سألقي في قلوب الذين كفروا الرعب فاضربوا فوق الأعناق واضربوا

منهم كل بنان ۝ ذلك بأنهم شاقوا الله ورسوله ومن يشاقق الله ورسوله فإن الله شديد العقاب

از ايشان همه انگشتان ۝ اين بآنست كه ايشان خلاف كردند خداي و رسول او را و هركه خلاف كند خدا و رسول او را پس بدرستي كه خدا سخت عقوبت است

الوقف ذكره تفسير الحدادي

خمس

عشر

ذلكم فذوقوه وان للكافرين عذاب النار ۝ يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم الذين
اي كافران بس بچشيد انرا و بدرستيكه مر كافرانراست عذاب آتش ۝ اي انكسانكه گرويده ايد چون برسيد شما انانرا

كفروا زحفا فلا تولوهم الادبار ۝ ومن يولهم يومئذ دبره الا متحرفا لقتال او متحيزا
كه كافرانند انبوه بس مگردانيد بر ايشان پشتها ۝ وهركه بگرداند بر ايشان روز پشت خود الا كه در حالتي جولان كند جنگ را يا پناه جوي

الى فئة فقد باء بغضب من الله ومأواه جهنم وبئس المصير ۝ فلم تقتلوهم ولكن الله
بسوي گروهي از مسلمانان بس بدرستيكه باز گردد بخشمي از خداي وباز گشت وي دوزخ است و بد جاي باز گشتن است ۝ اگر نه ايد بكشتيد كافرانرا و ليكن خداي بكشت ايشانرا

قتلهم وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى وليبلي المؤمنين منه بلاء حسنا
و نيفكندي تو مشت خاك را چون بيفكندي تو و ليكن خداي بيفكند تا عطا دهد مومنانرا از نزديك خود عطاء نيكو

ان الله سميع عليم ۝ ذلكم وان الله موهن كيد الكافرين ۝ ان تستفتحوا فقد
بدرستيكه خداي شنوا و داناست ۝ اينست و آن بدرستيكه خداي سست كننده حيله كافران ۝ اگر طلب فتح كرديد بس

جاءكم الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم وان تعودوا نعد ولن تغني عنكم فئتكم
آمد بشما فتح و اگر باز ايستيد كافران بس آن بهترست مر شما را و اگر باز گرديد باز گرديم و دفع نكند از شما جماعت شما

شيئا ولو كثرت وان الله مع المؤمنين ۝ يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله ورسوله ولا تولوا
چيزي را و اگرچه بسيار باشند و بدرستيكه خداي با مومنانست ۝ اي انكسانكه ايمان اورده ايد فرمان بريد خداي را و رسول او را و برنگرديد

عنه وانتم تسمعون ۝ ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم لا يسمعون ۝ ان شر
از و و حال انكه شما مي شنويد ۝ و مباشيد مانند انانكه گفتند شنيديم و حال انكه ايشان نمي شنوند ۝ بدرستيكه بدترين

الدواب عند الله الصم البكم الذين لا يعقلون ۝ ولو علم الله فيهم خيرا لاسمعهم ولو
جنبندگان بر زمين نزد يك خداي كرانند گنگانند انانكه درنمي يابند حق را ۝ و اگر دانستي خداي در ايشان نيكوئي هر اينه شنوانيدي ايشانرا و اگر

اسمعهم لتولوا وهم معرضون ۝ يا ايها الذين امنوا استجيبوا لله وللرسول اذا دعاكم لما
شنوانيدي ايشانرا هر اينه برگردانندي و ايشان روي گرداننده اند ۝ اي مومنان اجابت كنيد خداي را و رسول او را چون بخواند شما را بانچه

يحييكم واعلموا ان الله يحول بين المرء وقلبه وانه اليه تحشرون ۝ واتقوا فتنة لا تصيبن
دل شما را زنده گرداند و بدانيد كه خداي جدائي كند ميان مرد و دل او و بدانيد كه بسوي او گرد كرده خواهيد شد ۝ و بپرهيزيد از فتنه كه نرسد

الذين ظلموا منكم خاصة واعلموا ان الله شديد العقاب ۝ واذكروا اذ انتم قليل مستضعفون
بكسانيكه ستم كردند از شما خاصه و بدانيد كه خداي سخت عقوبت كننده است ۝ و ياد كنيد آنرا كه شما اندك بوديد بيچارگان

في الارض تخافون ان يتخطفكم الناس فاواكم وايدكم بنصره ورزقكم من الطيبات
در زمين ميترسيديد ازانكه بربايند شما را مردمان بس جاي داد شما را و قوت داد شما را بياري دادن خود و روزي داد شما را از چيزهاي پاكيزه

لعلكم تشكرون ۝ يا ايها الذين امنوا لا تخونوا الله والرسول وتخونوا اماناتكم
تا شما باشيد سپاس دارنده ۝ اي انكسانكه ايمان اورده ايد خيانت مكنيد خداي را و رسول او را و خيانت منماييد امانات يكديگر را

خمس

[illegible]

عشر

نصف الحزب

خمس

[illegible]

وانتم تعلمون ۝ واعلموا انما اموالكم واولادكم فتنة وان الله عنده اجر عظيم ۝

يا ايها الذين آمنوا ان تتقوا الله يجعل لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم و

يغفر لكم والله ذو الفضل العظيم ۝ واذ يمكر بك الذين كفروا ليثبتوك

او يقتلوك او يخرجوك ويمكرون ويمكر الله والله خير الماكرين

واذا تتلى عليهم آياتنا قالوا قد سمعنا لو نشاء لقلنا مثل هذا ان هذا الا اساطير

الاولين ۝ واذ قالوا اللهم ان كان هذا هو الحق من عندك فامطر علينا حجارة

من السماء او ائتنا بعذاب اليم ۝ وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم وما كان الله

معذبهم وهم يستغفرون ۝ وما لهم الا يعذبهم الله وهم يصدون عن المسجد الحرام

وما كانوا اولياءه ان اولياؤه الا المتقون ولكن اكثرهم لا يعلمون ۝ و

ما كان صلاتهم عند البيت الا مكاء وتصدية فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون

ان الذين كفروا ينفقون اموالهم ليصدوا عن سبيل الله فسينفقونها ثم تكون

عليهم حسرة ثم يغلبون ۝ والذين كفروا الى جهنم يحشرون ۝ ليميز الله الخبيث

من الطيب ويجعل الخبيث بعضه على بعض فيركمه جميعا فيجعله في جهنم

اولئك هم الخاسرون ۝ قل للذين كفروا ان ينتهوا يغفر لهم ما قد سلف وان يعودوا

عشر

الجزء العاشر

فقد مضت سنت الاولين ۝ وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين كله

لله فان انتهوا فان الله بما يعملون بصير ۝ وان تولوا فاعلموا ان الله مولكم نعم المولى ونعم النصير

واعلموا انما غنمتم من شيء فان لله خمسه وللرسول ولذي القربى واليتامى والمساكين

وابن السبيل ان كنتم امنتم بالله وما انزلنا على عبدنا يوم الفرقان يوم التقى الجمعان والله

على كل شيء قدير ۝ اذ انتم بالعدوة الدنيا وهم بالعدوة القصوى والركب اسفل

منكم ولو تواعدتم لاختلفتم في الميعاد ولكن ليقضي الله امرا كان مفعولا

ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة وان الله لسميع عليم ۝ اذ يريكهم الله

في منامك قليلا ولو اريكهم كثيرا لفشلتم ولتنازعتم في الامر ولكن الله سلم

انه عليم بذات الصدور ۝ واذ يريكموهم اذ التقيتم في اعينكم قليلا ويقللكم في

اعينهم ليقضي الله امرا كان مفعولا والى الله ترجع الامور ۝ يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم فئة

فاثبتوا واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون ۝ واطيعوا الله ورسوله ولا تنازعوا

فتفشلوا وتذهب ريحكم واصبروا ان الله مع الصابرين ۝ ولا تكونوا كالذين خرجوا

من ديارهم بطرا ورئاء الناس ويصدون عن سبيل الله والله بما يعملون محيط ۝ واذ زين

لهم الشيطان اعمالهم وقال لا غالب لكم اليوم من الناس واني جار لكم فلما

خمس

تراءت الفئتان نكص على عقبيه وقال إني بريء منكم إني أرى ما لا ترون إني
أخاف الله والله شديد العقاب ۝ إذ يقول المنافقون والذين في قلوبهم مرض غر هؤلاء
دينهم ومن يتوكل على الله فإن الله عزيز حكيم ۝ ولو ترى إذ يتوفى الذين كفروا
الملائكة يضربون وجوههم وأدبارهم وذوقوا عذاب الحريق ۝ ذلك بما قدمت
أيديكم وأن الله ليس بظلام للعبيد ۝ كدأب آل فرعون والذين من قبلهم كفروا بآيات الله
فأخذهم الله بذنوبهم إن الله قوي شديد العقاب ۝ ذلك بأن الله لم يك مغيرا نعمة أنعمها
على قوم حتى يغيروا ما بأنفسهم وأن الله سميع عليم ۝ كدأب آل فرعون والذين من قبلهم
كذبوا بآيات ربهم فأهلكناهم بذنوبهم وأغرقنا آل فرعون وكل كانوا ظالمين
إن شر الدواب عند الله الذين كفروا فهم لا يؤمنون ۝ الذين عاهدت منهم ثم ينقضون
عهدهم في كل مرة وهم لا يتقون ۝ فإما تثقفنهم في الحرب فشرد بهم من خلفهم
لعلهم يذكرون ۝ وإما تخافن من قوم خيانة فانبذ إليهم على سواء إن الله لا يحب
الخائنين ۝ ولا يحسبن الذين كفروا سبقوا إنهم لا يعجزون ۝ وأعدوا لهم ما استطعتم
من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به عدو الله وعدوكم وآخرين من دونهم لا تعلمونهم
الله يعلمهم وما تنفقوا من شيء في سبيل الله يوف إليكم وأنتم لا تظلمون

عشر

نصف الحزب

وإن

وان جنحوا للسلم فاجنح لها وتوكل على الله انه هو السميع العليم ۝ وان يريدوا ان يخدعوك

فان حسبك الله هو الذي ايدك بنصره وبالمؤمنين والف بين قلوبهم لو انفقت ما في الارض

جميعا ما الفت بين قلوبهم ولكن الله الف بينهم انه عزيز حكيم ۝ يا ايها النبي

حسبك الله ومن اتبعك من المؤمنين ۝ يا ايها النبي حرض المؤمنين على القتال ان يكن

منكم عشرون صابرون يغلبوا مائتين وان يكن منكم مائة يغلبوا الفا

خمس

من الذين كفروا بانهم قوم لا يفقهون ۝ الان خفف الله عنكم وعلم ان فيكم

ضعفا فان يكن منكم مائة صابرة يغلبوا مائتين وان يكن منكم الف

يغلبوا الفين باذن الله والله مع الصابرين ۝ ما كان لنبي ان يكون له اسرى

حتى يثخن في الارض تريدون عرض الدنيا والله يريد الاخرة والله عزيز حكيم ۝

لولا كتاب من الله سبق لمسكم فيما اخذتم عذاب عظيم ۝ فكلوا مما غنمتم

عشر

حلالا طيبا واتقوا الله ان الله غفور رحيم ۝ يا ايها النبي قل لمن في ايديكم من

الاسرى ان يعلم الله في قلوبكم خيرا يؤتكم خيرا مما اخذ منكم ويغفر لكم

والله غفور رحيم ۝ وان يريدوا خيانتك فقد خانوا الله من قبل فامكن منهم

والله عليم حكيم ۝ ان الذين امنوا وهاجروا وجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله

وان

والذين آووا ونصروا أولئك بعضهم أولياء بعض والذين آمنوا ولم يهاجروا ما لكم
من ولايتهم من شيء حتى يهاجروا وإن استنصروكم في الدين فعليكم النصر إلا
على قوم بينكم وبينهم ميثاق والله بما تعملون بصير ۝ والذين كفروا بعضهم أولياء
بعض إلا تفعلوه تكن فتنة في الأرض وفساد كبير ۝ والذين آمنوا وهاجروا وجاهدوا
في سبيل الله والذين آووا ونصروا أولئك هم المؤمنون حقا لهم مغفرة ورزق كريم
والذين آمنوا من بعد وهاجروا وجاهدوا معكم فأولئك منكم وأولوا الأرحام بعضهم
أولى ببعض في كتاب الله إن الله بكل شيء عليم ۝

ربع

سورة التوبة مدنية مائة وتسع وعشرون آية

براءة من الله ورسوله إلى الذين عاهدتم من المشركين ۝ فسيحوا في الأرض أربعة
أشهر واعلموا أنكم غير معجزي الله وأن الله مخزي الكافرين ۝ وأذان من الله ورسوله
إلى الناس يوم الحج الأكبر أن الله بريء من المشركين ورسوله فإن تبتم
فهو خير لكم وإن توليتم فاعلموا أنكم غير معجزي الله وبشر الذين كفروا
بعذاب أليم ۝ إلا الذين عاهدتم من المشركين ۝ ثم لم ينقصوكم شيئا
ولم يظاهروا عليكم أحدا فأتموا إليهم عهدهم إلى مدتهم إن الله يحب المتقين

فاذا انسلخ الاشهر الحرم فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم وخذوهم واحصروهم
واقعدوا لهم كل مرصد فان تابوا واقاموا الصلوة واتوا الزكوة فخلوا سبيلهم ان الله
خمس غفور رحيم ۝ وان احد من المشركين استجارك فاجره حتى يسمع كلام الله
ثم ابلغه مامنه ذلك بانهم قوم لا يعلمون ۝ كيف يكون للمشركين عهد عند الله وعند رسوله
الا الذين عاهدتم عند المسجد الحرام فما استقاموا لكم فاستقيموا لهم ان الله
يحب المتقين ۝ كيف وان يظهروا عليكم لا يرقبوا فيكم الا ولا ذمة يرضونكم
بافواههم وتابى قلوبهم واكثرهم فاسقون ۝ اشتروا بايات الله ثمنا قليلا فصدوا
عشر عن سبيله انهم ساء ما كانوا يعملون ۝ لا يرقبون في مؤمن الا ولا ذمة واولئك
هم المعتدون ۝ فان تابوا واقاموا الصلوة واتوا الزكوة فاخوانكم في الدين و
نفصل الايات لقوم يعلمون ۝ وان نكثوا ايمانهم من بعد عهدهم وطعنوا في دينكم
فقاتلوا ائمة الكفر انهم لا ايمان لهم لعلهم ينتهون ۝ الا تقاتلون قوما نكثوا ايمانهم
وهموا باخراج الرسول وهم بدءوكم اول مرة اتخشونهم فالله احق ان تخشوه ان
خمس كنتم مؤمنين ۝ قاتلوهم يعذبهم الله بايديكم ويخزهم وينصركم عليهم ويشف
صدور قوم مؤمنين ۝ ويذهب غيظ قلوبهم ويتوب الله على من يشاء والله عليم حكيم

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ
آیا پنداشتید که شما را بگذارند و هنوز ندانسته خدای آنها را که جنگ بکنند از شما و نگیرند از بجز خدای

وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ● مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا
و بجز رسول او و بجز مومنان دوست نهان و خدای داناست بآنچه شما میکنید روا نباشد مر مشرکان را که عمارت کنند

مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ
مسجدهای خدای را در حالتی که گواهان باشند بر نفسهای خویش بکفر آن گروه باطل شده است عملهای ایشان و در آتش همیشه باشند

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ
جز این که عمارت کند مسجدهای خدای را آنکس که گرویده باشد بخدای و بروز آخرت و بپای داشته باشد نماز را و داده باشد زکوة را و نترسیده باشد

إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ● أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
مگر از خدای پس نزدیک آن گروه که باشند از راه یافتگان آیا پندارید آب دادن حاجیان و عمارت کعبه

كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِندَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
همچو کسی که گرویده بخدای و بروز آخرت و جنگ کرده در راه خدای برابر نیستند اینها نزدیک خدای و خدا راه ننماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ● الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ
گروه ستمکاران را آنانکه ایمان آورده اند و از خان و مان گریختند و جنگ کردند در راه خدای بخرج کردن مالها خود و باختن نفسهای خویش بزرگتر

دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ● يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ
از روی مرتبه نزدیک خدای و آن گروه ایشانند رستگاران مژده میدهد ایشان را پروردگار ایشان برحمتی از خود و خشنودی و بوستانها

لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ● خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ● يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
مر ایشان را باشد در آن نعمتی دایم در حالتی که جاوید باشند در آن همیشه بدرستیکه خدای نزدیک اوست مزد بزرگ ای آنکس که ایمان آورده اید فرا مگیرید

آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ
پدران خود را و برادران خود را دوستان اگر برگزینند ایشان کفر بر ایمان و هر که دوست دارد ایشان را از شما پس آن گروه

هُمُ الظَّالِمُونَ ● قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَ
ایشانند ستمکاران بگو اگر هست پدران شما و فرزندان شما و برادران شما و زنان شما

عَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا
و خویشان شما و مالهای که کسب کرده اید آن را و بازرگانی که بترسید از ناروایی آن و منزلها که راضی شده اید

أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ
دوستتر بسوی شما از خدا و رسول او و از جنگ کردن در راه او پس انتظار برید که تا بیارد خدای فرمان خود و خدای

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ● لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ
راه ننماید گروه نافرمانان را هر آینه نصرت کرد شما را خدای در جایهای بسیار و در روز حنین چون بشگفت آورد شما را

كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الارض بما رحبت ثم وليتم
بسیاری لشکر شما پس دفع نکرد از شما چیزی را که از هیبت دشمنان و تنگ شد بر شما زمین با فراخی که داشت پس برگشتید از جنگ

خمس

مدبرين ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين وانزل جنودا لم تروها
درحالتی که هزیمت کنندگان بودند پس فرو فرستاد خدای آرام خود را بر رسول خود و بر مومنان و فرستاد لشکرها که ندیدید شما آن را

وعذب الذين كفروا وذلك جزاء الكافرين ● ثم يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء
و عذاب کرد آنان را که کافران بودند و آنچه کرده شد جزای ناگرویدگان است پس توبه دهد خدای از پس این بر هر که خواهد

والله غفور رحيم ● يا ايها الذين امنوا انما المشركون نجس فلا يقربوا المسجد الحرام
و خدای آمرزنده مهربان است ای گروه مومنان جز این نیست که مشرکان پلیدند پس باید که نزدیک نشوند مسجد محترم را

بعد عامهم هذا وان خفتم عيلة فسوف يغنيكم الله من فضله ان شاء ان الله
بعد از این سال و اگر ترسید از درویشی پس زود باشد که توانگر سازد شما را خدای از فضل خود اگر خواهد بدرستی که خدای

عليم حكيم ● قاتلوا الذين لا يؤمنون بالله ولا باليوم الاخر ولا يحرمون ما حرم الله
دانا حکم کننده بکشید آنان را که ایمان ندارند بخدای و بروز آخرت و حرام نمی‌دارند آنچه حرام کرده است خدای

ورسوله ولا يدينون دين الحق من الذين اوتوا الكتاب حتى يعطوا الجزية عن يد
و رسول او و نمی‌پذیرند دین حق را از آنانکه داده شده اند کتاب تا وقتی بدهند جزیه از دست خود

اخفاء الصوت في الوضعين

وهم صاغرون ● وقالت اليهود عزير ابن الله وقالت النصارى المسيح ابن الله ذلك قولهم
و حال آنکه ایشان خوار شدگان باشند و گفتند جهودان عزیر پسر خداست و گفتند ترسایان عیسی پسر خداست این گفتن ایشان

عشر

بافواههم يضاهئون قول الذين كفروا من قبل قاتلهم الله انى يؤفكون ● اتخذوا
بزبانهای ایشان است مشابهت می‌سازند سخن خود را با آنانکه کافر شدند پیش از ایشان لعنت کناد ایشان را خدای چگونه برگردانیده می‌شوند از راه حق و فرا گرفتند

احبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله والمسيح ابن مريم وما امروا الا ليعبدوا
دانایان و گوشه نشینان خود را خدایان بجز خدای و عیسی پسر مریم را و فرموده نشده اند مگر آنکه بپرستند خدای را

الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون ● يريدون ان يطفئوا نور الله بافواههم
آن خدای که یکیست هیچ معبود بحق نیست مگر او پاکست او از آنچه با وی شریک می‌سازند می‌خواهند که فرو نشانند نور خدای را بدهانهای خود

ويابى الله الا ان يتم نوره ولو كره الكافرون ● هو الذي ارسل رسوله بالهدى
و نمی‌خواهد خدای مگر آنکه تمام گرداند نور خود را و اگرچه خوش ندارند آن را کافران اوست آن خداوند که فرستاد رسول خود را بهدایت

نصف الجزو

ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون ● يا ايها الذين امنوا
و دین درست تا ظاهر گرداند آن را بر همه دینها و اگرچه ناخوش دارند مشرکان ای آنکه بگروید ایمان آورده اید

ان كثيرا من الاحبار والرهبان لياكلون اموال الناس بالباطل ويصدون عن
بسیاری از دانایان و گوشه نشینان ایشان هرآینه که می‌خورند مالهای مردمان را برشوت و باز میدارند خود را از

سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ

أَلِيمٍ ۝ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا

كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۝ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا

عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ

الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا

وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ

إِلَّا قَلِيلٌ ۝ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا

وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ

إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ

بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ ۝ انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون ۝ لو كان عرضا قريبا وسفرا قاصدا لاتبعو
ك ولكن بعدت عليهم الشقة وسيحلفون بالله لو استطعنا لخرجنا معكم يهلكو
ن أنفسهم والله يعلم إنهم لكاذبون ۝ عفا الله عنك لم أذنت لهم حتى يتبين لك
الذين صدقوا وتعلم الكاذبين ۝ لا يستأذنك الذين يؤمنون بالله واليوم الآخر
أن يجاهدوا بأموالهم وأنفسهم والله عليم بالمتقين ۝ إنما يستأذنك الذين لا يؤمنون بالله
واليوم الآخر وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يترددون ۝ ولو أرادوا الخروج لأعدوا له
عدة ولكن كره الله انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين ۝ لو خرجوا
فيكم ما زادوكم إلا خبالا ولأوضعوا خلالكم يبغونكم الفتنة
وفيكم سماعون لهم والله عليم بالظالمين ۝ لقد ابتغوا الفتنة من قبل وقلبوا
لك الأمور حتى جاء الحق وظهر أمر الله وهم كارهون ۝ ومنهم من يقول ائذن لي
ولا تفتني ألا في الفتنة سقطوا وإن جهنم لمحيطة بالكافرين ۝ إن تصبك حسنة
تسؤهم وإن تصبك مصيبة يقولوا قد أخذنا أمرنا من قبل ويتولوا وهم فرحون ۝
قل لن يصيبنا إلا ما كتب الله لنا هو مولانا وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ قل
هل تربصون بنا إلا إحدى الحسنيين ونحن نتربص بكم أن يصيبكم الله بعذا

خمس

نصف الحزب

عشر

مِن عِندِهِ اَو بِاَيدِينَا فَتَرَبَّصُوا اِنَّا مَعَكُم مُتَرَبِّصُونَ ۝ قُل اَنفِقُوا طَوعًا اَو كَرهًا لَن

يُتَقَبَّلَ مِنكُم اِنَّكُم كُنتُم قَومًا فَاسِقِينَ ۝ وَمَا مَنَعَهُم اَن تُقبَلَ مِنهُم

نَفَقَاتُهُم اِلَّا اَنَّهُم كَفَرُوا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَاتُونَ الصَّلوٰةَ اِلَّا وَهُم كُسَالٰى وَلَا

يُنفِقُونَ اِلَّا وَهُم كَارِهُونَ ۝ فَلَا تُعجِبكَ اَموَالُهُم وَلَا اَولَادُهُم اِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ

لِيُعَذِّبَهُم بِهَا فِي الحَيوٰةِ الدُّنيَا وَتَزهَقَ اَنفُسُهُم وَهُم كَافِرُونَ ۝ وَيَحلِفُونَ بِاللهِ اِنَّهُم

لَمِنكُم وَمَا هُم مِنكُم وَلٰكِنَّهُم قَومٌ يَفرَقُونَ ۝ لَو يَجِدُونَ مَلجَاً اَو مَغَارَاتٍ

اَو مُدَّخَلًا لَوَلَّوا اِلَيهِ وَهُم يَجمَحُونَ ۝ وَمِنهُم مَن يَلمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَاِن اُعطُوا مِنهَا

رَضُوا وَاِن لَم يُعطَوا مِنهَا اِذَا هُم يَسخَطُونَ ۝ وَلَو اَنَّهُم رَضُوا مَا اٰتٰيهُمُ اللهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا

حَسبُنَا اللهُ سَيُؤتِينَا اللهُ مِن فَضلِهِ وَرَسُولُهُ اِنَّا اِلَى اللهِ رَاغِبُونَ ۝ اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ

لِلفُقَرَاءِ وَالمَسَاكِينِ وَالعَامِلِينَ عَلَيهَا وَالمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُم وَفِي الرِّقَابِ وَالغَارِمِينَ

وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَابنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللهِ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنهُمُ الَّذِينَ

يُؤذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌ قُل اُذُنُ خَيرٍ لَكُم يُؤمِنُ بِاللهِ وَيُؤمِنُ لِلمُؤمِنِينَ

وَرَحمَةٌ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا مِنكُم وَالَّذِينَ يُؤذُونَ رَسُولَ اللهِ لَهُم عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ يَحلِفُونَ

بِاللهِ لَكُم لِيُرضُوكُم وَاللهُ وَرَسُولُهُ اَحَقُّ اَن يُرضُوهُ اِن كَانُوا مُؤمِنِينَ ۝

خمس

حزب

عشر

ثلث

الم يعلموا انه من يحادد الله ورسوله فان له نار جهنم خالدا فيها ذلك الخزي العظيم ۝

يحذر المنافقون ان تنزل عليهم سورة تنبئهم بما في قلوبهم قل استهزءوا ان الله مخرج ما تحذرون

خمس

ولئن سالتهم ليقولن انما كنا نخوض ونلعب قل ابالله واياته ورسوله كنتم تستهزءون

لا تعتذروا قد كفرتم بعد ايمانكم ان نعف عن طائفة منكم نعذب طائفة

بانهم كانوا مجرمين ۝ المنافقون والمنافقات بعضهم من بعض يامرون بالمنكر و

ينهون عن المعروف ويقبضون ايديهم نسوا الله فنسيهم ان المنافقين هم الفاسقون ۝

وعد الله المنافقين والمنافقات والكفار نار جهنم خالدين فيها هي حسبهم ولعنهم الله

ولهم عذاب مقيم ۝ كالذين من قبلكم كانوا اشد منكم قوة واكثر اموالا

واولادا فاستمتعوا بخلاقهم فاستمتعتم بخلاقكم كما استمتع الذين من

قبلكم بخلاقهم وخضتم كالذي خاضوا اولئك حبطت اعمالهم في الدنيا

والاخرة واولئك هم الخاسرون ۝ الم ياتهم نبا الذين من قبلهم قوم نوح وعاد وثمود

وقوم ابرهيم واصحاب مدين والموتفكات اتتهم رسلهم بالبينات فما كان الله

عشر

ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۝ والمومنون والمومنات بعضهم اولياء

بعض يامرون بالمعروف وينهون عن المنكر ويقيمون الصلوة ويوتون الزكوة

ويطيعون الله ورسوله اولئك سيرحمهم الله ان الله عزيز حكيم ۝ وعد الله
المؤمنين والمؤمنات جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ومساكن طيبة
في جنات عدن ورضوان من الله اكبر ذلك هو الفوز العظيم ۝ يا ايها النبي
جاهد الكفار والمنافقين واغلظ عليهم ومأويهم جهنم وبئس المصير ۝ يحلفون
بالله ما قالوا ولقد قالوا كلمة الكفر وكفروا بعد اسلامهم وهموا بما لم ينالوا وما
نقموا الا ان اغنيهم الله ورسوله من فضله فان يتوبوا يك خيرا لهم وان يتولوا يعذبهم الله
عذابا اليما في الدنيا والاخرة وما لهم في الارض من ولي ولا نصير ۝ ومنهم من عاهد الله
لئن اتينا من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين ۝ فلما اتيهم من فضله بخلوا به و
تولوا وهم معرضون ۝ فاعقبهم نفاقا في قلوبهم الى يوم يلقونه بما اخلفوا الله ما
وعدوه وبما كانوا يكذبون ۝ الم يعلموا ان الله يعلم سرهم ونجويهم وان الله علام
الغيوب ۝ الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في الصدقات والذين لا يجدون الا جهدهم
فيسخرون منهم سخر الله منهم ولهم عذاب اليم ۝ استغفر لهم او لا تستغفر لهم ان تستغفر لهم
سبعين مرة فلن يغفر الله لهم ذلك بانهم كفروا بالله ورسوله والله لا يهدي القوم الفاسقين
فرح المخلفون بمقعدهم خلاف رسول الله وكرهوا ان يجاهدوا باموالهم وانفسهم

فی سبیل الله وقالوا لا تنفروا فی الحر قل نار جهنم اشد حرا لو کانوا یفقهون ۝

فلیضحکوا قلیلا ولیبکوا کثیرا جزاء بما کانوا یکسبون ۝ فان رجعک الله

الی طائفة منهم فاستاذنوک للخروج فقل لن تخرجوا معی ابدا ولن تقاتلوا معی عدوا انکم

رضیتم بالقعود اول مرة فاقعدوا مع الخالفین ۝ ولا تصل علی احد منهم مات ابدا ولا

تقم علی قبره انهم کفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فاسقون ۝ ولا تعجبک اموالهم واولادهم

خمس

انما یرید الله ان یعذبهم بها فی الدنیا وتزهق انفسهم وهم کافرون ۝ واذا انزلت سورة

ان آمنوا بالله وجاهدوا مع رسوله استاذنک اولوا الطول منهم وقالوا ذرنا نکن مع القاعدین

رضوا بان یکونوا مع الخوالف وطبع علی قلوبهم فهم لا یفقهون ۝ لکن الرسول والذین

آمنوا معه جاهدوا باموالهم وانفسهم واولئک لهم الخیرات واولئک هم المفلحون ۝

اعد الله لهم جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها ذلک الفوز العظیم ۝ وجاء

معانقة عند المتقدمین من وصل وقف علی الاخر الدنیة وعلی الثانی لا

المعذرون من الاعراب لیؤذن لهم وقعد الذین کذبوا الله ورسوله سیصیب الذین

عشر

کفروا منهم عذاب الیم ۝ لیس علی الضعفاء ولا علی المرضی ولا علی الذین لا یجدون ما

ینفقون حرج اذا نصحوا لله ورسوله ما علی المحسنین من سبیل والله غفور رحیم ۝

ولا علی الذین اذا ما اتوک لتحملهم قلت لا اجد ما احملکم علیه تولوا واعینهم تفیض من الدمع

حزنا ألا يجدوا ما ينفقون ۝ إنما السبيل على الذين يستأذنونك وهم أغنياء رضوا
بأن يكونوا مع الخوالف وطبع الله على قلوبهم فهم لا يعلمون ۝ يعتذرون إليكم
إذا رجعتم إليهم قل لا تعتذروا لن نؤمن لكم قد نبأنا الله من أخباركم وسيرى الله
عملكم ورسوله ثم تردون إلى عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون ۝
سيحلفون بالله لكم إذا انقلبتم إليهم لتعرضوا عنهم فأعرضوا عنهم إنهم رجس ومأواهم
جهنم جزاء بما كانوا يكسبون ۝ يحلفون لكم لترضوا عنهم فإن ترضوا
عنهم فإن الله لا يرضى عن القوم الفاسقين ۝ الأعراب أشد كفرا ونفاقا وأجدر ألا يعلموا
حدود ما أنزل الله على رسوله والله عليم حكيم ۝ ومن الأعراب من يتخذ ما ينفق
مغرما ويتربص بكم الدوائر عليهم دائرة السوء والله سميع عليم ۝ ومن الأعراب من
يؤمن بالله واليوم الآخر ويتخذ ما ينفق قربات عند الله وصلوات الرسول ألا إنها قربة
لهم سيدخلهم الله في رحمته إن الله غفور رحيم ۝ والسابقون الأولون من المهاجرين
والأنصار والذين اتبعوهم بإحسان رضي الله عنهم ورضوا عنه وأعد لهم جنات تجري
تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا ذلك الفوز العظيم ۝ وممن حولكم من الأعراب منافقون
ومن أهل المدينة مردوا على النفاق لا تعلمهم نحن نعلمهم سنعذبهم مرتين ثم يردون إلى

الجزء الحادي عشر

خمس

عذاب

عَذَابٍ عَظِيمٍ ۝ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ

عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ

عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَآخَرُونَ

مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا

ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ

أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ

مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ۝

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ

فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا

أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ

الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ

وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

التائبون العابدون الحامدون السائحون الراكعون الساجدون الآمرون بالمعروف

والناهون عن المنكر والحافظون لحدود الله وبشر المؤمنين ● ما كان للنبي

والذين آمنوا أن يستغفروا للمشركين ولو كانوا أولي قربى من بعد ما تبين لهم أنهم أصحاب الجحيم

وما كان استغفار إبراهيم لأبيه إلا عن موعدة وعدها إياه فلما تبين له أنه عدو لله

تبرأ منه إن إبراهيم لأواه حليم ● وما كان الله ليضل قوما بعد إذ هداهم حتى يبين لهم

ما يتقون إن الله بكل شيء عليم ● إن الله له ملك السموات والأرض يحيي ويميت وما لكم

من دون الله من ولي ولا نصير ● لقد تاب الله على النبي والمهاجرين والأنصار الذين اتبعوه

في ساعة العسرة من بعد ما كاد تزيغ قلوب فريق منهم ثم تاب عليهم إنه بهم رؤف رحيم

وعلى الثلثة الذين خلفوا حتى إذا ضاقت عليهم الأرض بما رحبت وضاقت عليهم أنفسهم

وظنوا أن لا ملجأ من الله إلا إليه ثم تاب عليهم ليتوبوا إن الله هو التواب الرحيم ● يا أيها الذين

آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين ● ما كان لأهل المدينة ومن حولهم من الأعراب

أن يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا بأنفسهم عن نفسه ذلك بأنهم لا يصيبهم ظمأ ولا نصب

ولا مخمصة في سبيل الله ولا يطؤن موطئا يغيظ الكفار ولا ينالون من عدو نيلا

إلا كتب لهم به عمل صالح إن الله لا يضيع أجر المحسنين ● ولا ينفقون نفقة صغيرة

خمس

اتفق القراء على ادغام [illegible]

عشر

حزب

ولا كبيرة ولا يقطعون واديا الا كتب لهم ليجزيهم الله احسن ما كانوا يعملون ۝

وما كان المؤمنون لينفروا كافة فلولا نفر من كل فرقة منهم طائفة ليتفقهوا

في الدين ولينذروا قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم يحذرون ۝ يا ايها الذين امنوا قاتلوا الذين

يلونكم من الكفار وليجدوا فيكم غلظة واعلموا ان الله مع المتقين ۝ واذا

ما انزلت سورة فمنهم من يقول ايكم زادته هذه ايمانا فاما الذين امنوا فزادتهم ايمانا

وهم يستبشرون ۝ واما الذين في قلوبهم مرض فزادتهم رجسا الى رجسهم وماتوا وهم

خمس

كافرون ۝ اولا يرون انهم يفتنون في كل عام مرة او مرتين ثم لا يتوبون ولا هم يذكرون

واذا ما انزلت سورة نظر بعضهم الى بعض هل يريكم من احد ثم انصرفوا صرف الله

قلوبهم بانهم قوم لا يفقهون ۝ لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه

ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رؤف رحيم ۝ فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو

عليه توكلت وهو رب العرش العظيم ۝

سورة يونس مكية وهي مائة وتسع آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلك آيات الكتاب الحكيم ۝ اكان للناس عجبا ان اوحينا

الى رجل منهم ان انذر الناس وبشر الذين امنوا ان لهم قدم صدق عند ربهم قال الكافرون

إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِن بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَؤُا

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ

مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا

وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

يَتَّقُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا

غَافِلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ

رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ

فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُم بِالْخَيْرِ

لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ

الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ

مَّسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ

بالتشديد ابو بكر و بالتخفيف حفص

بالنون ابو بكر و بالياء حفص

خمس

نصف الحزب

لما ظلموا وجاءتهم رسلهم بالبينات وما كانوا ليؤمنوا كذلك نجزي القوم المجرمين

ثم جعلناكم خلائف في الارض من بعدهم لننظر كيف تعملون ۝ واذا تتلى

عليهم آياتنا بينات قال الذين لا يرجون لقاءنا ائت بقرآن غير هذا او بدله قل ما يكون لي

ان ابدله من تلقاء نفسي ان اتبع الا ما يوحى الي اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم

عظيم ۝ قل لو شاء الله ما تلوته عليكم ولا ادريكم به فقد لبثت فيكم عمرا

خمس

من قبله افلا تعقلون ۝ فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بآياته

انه لا يفلح المجرمون ۝ ويعبدون من دون الله ما لا يضرهم ولا ينفعهم ويقولون هؤلاء

شفعاؤنا عند الله قل اتنبئون الله بما لا يعلم في السموات ولا في الارض سبحانه وتعالى

عما يشركون ۝ وما كان الناس الا امة واحدة فاختلفوا ولولا كلمة سبقت

من ربك لقضي بينهم فيما فيه يختلفون ۝ ويقولون لولا انزل عليه آية من ربه

عشر

فقل انما الغيب لله فانتظروا اني معكم من المنتظرين ۝ واذا اذقنا الناس

رحمة من بعد ضراء مستهم اذا لهم مكر في آياتنا قل الله اسرع مكرا

ان رسلنا يكتبون ما تمكرون ۝ هو الذي يسيركم في البر والبحر حتى

اذا كنتم في الفلك وجرين بهم بريح طيبة وفرحوا بها جاءتها ريح عاصف

وجاءهم الموج من كل مكان وظنوا انهم احيط بهم دعوا الله مخلصين له
الدين لئن انجيتنا من هذه لنكونن من الشاكرين ● فلما انجيهم اذا هم يبغون في الارض
بغير الحق يا ايها الناس انما بغيكم على انفسكم متاع الحيوة الدنيا ثم الينا مرجعكم
فننبئكم بما كنتم تعملون ● انما مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه من السماء فاختلط
به نبات الارض مما ياكل الناس والانعام حتى اذا اخذت الارض زخرفها وازينت
وظن اهلها انهم قادرون عليها اتيها امرنا ليلا او نهارا فجعلناها حصيدا كان لم تغن
بالامس كذلك نفصل الايات لقوم يتفكرون ● والله يدعوا الى دار السلام
ويهدي من يشاء الى صراط مستقيم ● للذين احسنوا الحسنى وزيادة ولا يرهق وجوههم
قتر ولا ذلة اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون ● والذين كسبوا السيئات جزاء
سيئة بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كانما اغشيت وجوههم قطعا
من الليل مظلما اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون ● ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول
للذين اشركوا مكانكم انتم وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم
ما كنتم ايانا تعبدون ● فكفى بالله شهيدا بيننا وبينكم ان كنا عن
عبادتكم لغافلين ● هنالك تبلوا كل نفس ما اسلفت وردوا الى الله موليهم الحق

بالرفع ابو بكر والنصب حفص
من قرا بالرفع فوقف مطلق
ومن قرا بالنصب لم يقف

وضل

نصف الجزء

وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ قل من يرزقكم من السماء والارض امن يملك السمع

والابصار ومن يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ومن يدبر الامر فسيقولون الله

فقل افلا تتقون ۝ فذلكم الله ربكم الحق فماذا بعد الحق الا الضلال فانى تصرفون

كذلك حقت كلمت ربك على الذين فسقوا انهم لا يؤمنون ۝ قل هل من شركائكم

من يبدؤا الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا الخلق ثم يعيده فانى تؤفكون ۝ قل هل من شركائكم

من يهدي الى الحق قل الله يهدي للحق افمن يهدي الى الحق احق ان يتبع امن لا يهدي الا ان يهدى

خمس

فما لكم كيف تحكمون ۝ وما يتبع اكثرهم الا ظنا ان الظن لا يغني من الحق

محل استجابة

شيئا ان الله عليم بما يفعلون ۝ وما كان هذا القران ان يفترى من دون الله و

لكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين ۝ ام يقولون

افتريه قل فاتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين ۝

بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما ياتهم تاويله كذلك كذب الذين من قبلهم

فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ۝ ومنهم من يؤمن به ومنهم من لا يؤمن به وربك

عشر

اعلم بالمفسدين ۝ وان كذبوك فقل لي عملي ولكم عملكم انتم بريئون مما اعمل وانا

بريء مما تعملون ۝ ومنهم من يستمعون اليك افانت تسمع الصم ولو كانوا لا يعقلون

ومنهم من ينظر اليك افانت تهدي العمي ولو كانوا لا يبصرون ○ ان الله لا يظلم الناس

شيا ولكن الناس انفسهم يظلمون ○ ويوم يحشرهم كان لم يلبثوا الا ساعة من النهار (نصف الحزب)

يتعارفون بينهم قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله وما كانوا مهتدين ○ واما نرينك بعض الذي (خمس)

نعدهم او نتوفينك فالينا مرجعهم ثم الله شهيد على ما يفعلون ○ ولكل امة رسول فاذا جاء

رسولهم قضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ○ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين

قل لا املك لنفسي ضرا ولا نفعا الا ما شاء الله لكل امة اجل اذا جاء اجلهم فلا يستاخرون

ساعة ولا يستقدمون ○ قل ارايتم ان اتاكم عذابه بياتا او نهارا ماذا يستعجل منه المجرمون (عشر)

اثم اذا ما وقع امنتم به الان وقد كنتم به تستعجلون ○ ثم قيل للذين ظلموا ذوقوا عذاب الخلد

هل تجزون الا بما كنتم تكسبون ○ ويستنبئونك احق هو قل اي وربي انه لحق

وما انتم بمعجزين ○ ولو ان لكل نفس ظلمت ما في الارض لافتدت به واسروا الندامة

لما راوا العذاب وقضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ○ الا ان لله ما في السموات والارض (خمس)

الا ان وعد الله حق ولكن اكثرهم لا يعلمون ○ هو يحيي ويميت واليه ترجعون

يا ايها الناس قد جاءتكم موعظة من ربكم وشفاء لما في الصدور وهدى

ورحمة للمؤمنين ○ قل بفضل الله وبرحمته فبذلك فليفرحوا هو خير مما يجمعون ○

قل

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللهُ أَذِنَ لَكُمْ

عشر أَمْ عَلَى اللهِ تَفْتَرُونَ ۝ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللهَ لَذُو فَضْلٍ

عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو

مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ

عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ

إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ الَّذِينَ

آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللهِ

خمس ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

أَلَا إِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ

حزب شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ

لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ قَالُوا اتَّخَذَ اللهُ

وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

بِهٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝

عشر ثلث مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي

بِآيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ

اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۝ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ

مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ

فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُنْذَرِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا اِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاؤُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا

بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهٰرُونَ

اِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا خمس

قَالُوا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ۝ قَالَ مُوسَى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ اَسِحْرٌ هٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

قَالُوا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْاَرْضِ وَمَا

نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ

مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عشر

عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝ فَمَا آمَنَ لِمُوسَى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ

مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

وقال

وقال موسى يا قوم ان كنتم امنتم بالله فعليه توكلوا ان كنتم مسلمين ۝ فقالوا على الله

خمس

توكلنا ربنا لا تجعلنا فتنة للقوم الظالمين ۝ ونجنا برحمتك من القوم الكافرين

واوحينا الى موسى واخيه ان تبوءا لقومكما بمصر بيوتا واجعلوا بيوتكم قبلة

واقيموا الصلوة وبشر المؤمنين ۝ وقال موسى ربنا انك اتيت فرعون وملاه زينة واموالا

فى الحيوة الدنيا ربنا ليضلوا عن سبيلك ربنا اطمس على اموالهم واشدد على قلوبهم

فلا يؤمنوا حتى يروا العذاب الاليم ۝ قال قد اجيبت دعوتكما فاستقيما ولا تتبعان

نصف الحزب

سبيل الذين لا يعلمون ۝ وجاوزنا ببنى اسرائيل البحر فاتبعهم فرعون وجنوده بغيا

وعدوا حتى اذا ادركه الغرق قال امنت انه لا اله الا الذى امنت به بنوا اسرائيل وانا

من المسلمين ۝ الان وقد عصيت قبل وكنت من المفسدين ۝ فاليوم ننجيك ببدنك

عشر

لتكون لمن خلفك اية وان كثيرا من الناس عن اياتنا لغافلون ۝ ولقد بوانا بنى اسرائيل

مبوا صدق ورزقناهم من الطيبات فما اختلفوا حتى جاءهم العلم ان ربك يقضى بينهم

يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ۝ فان كنت فى شك مما انزلنا اليك فسئل الذين

يقرءون الكتاب من قبلك لقد جاءك الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ۝ و

لا تكونن من الذين كذبوا بايات الله فتكونن من الخاسرين ۝ ان الذين حقت عليهم

خمس

كلمة ربك لا يؤمنون ۝ ولو جاءتهم كل اية حتى يروا العذاب الاليم ۝ فلولا كانت
قرية امنت فنفعها ايمانها الا قوم يونس لما امنوا كشفنا عنهم عذاب الخزي في الحيوة
الدنيا ومتعناهم الى حين ۝ ولو شاء ربك لامن من في الارض كلهم جميعا افانت
تكره الناس حتى يكونوا مؤمنين ۝ وما كان لنفس ان تؤمن الا باذن الله ويجعل الرجس
على الذين لا يعقلون ۝ قل انظروا ماذا في السموات والارض وما تغني الايات
والنذر عن قوم لا يؤمنون ۝ فهل ينتظرون الا مثل ايام الذين خلوا من قبلهم
قل فانتظروا اني معكم من المنتظرين ۝ ثم ننجي رسلنا والذين امنوا كذلك حقا
علينا ننج المؤمنين ۝ قل يا ايها الناس ان كنتم في شك من ديني فلا اعبد الذين تعبدون
من دون الله ولكن اعبد الله الذي يتوفكم وامرت ان اكون من المؤمنين
وان اقم وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من المشركين ۝ ولا تدع من دون الله ما لا
ينفعك ولا يضرك فان فعلت فانك اذا من الظالمين ۝ وان يمسسك الله بضر فلا كاشف له
الا هو وان يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء من عباده وهو الغفور الرحيم
قل يا ايها الناس قد جاءكم الحق من ربكم فمن اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل
فانما يضل عليها وما انا عليكم بوكيل ۝ واتبع ما يوحى اليك واصبر حتى يحكم الله

عشر

بالنون ابو بكر وبالياء حفص

قرا ابو بكر بالامالة وحفص بالفتح

خمس

وهو خير الحاكمين
و اوست بهترين حكم كنندگان

سورة هود مكية مائة وثلث وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداي بخشاينده مهربان

الر كتاب أحكمت آياته ثم فصلت من لدن حكيم خبير
ألا تعبدوا إلا الله إنني لكم منه نذير وبشير وأن استغفروا ربكم
ثم توبوا إليه يمتعكم متاعا حسنا إلى أجل مسمى ويؤت كل ذي فضل فضله وإن
تولوا فإني أخاف عليكم عذاب يوم كبير إلى الله مرجعكم وهو على
كل شيء قدير ألا إنهم يثنون صدورهم ليستخفوا منه ألا حين يستغشون ثيابهم
يعلم ما يسرون وما يعلنون إنه عليم بذات الصدور وما من دابة في الأرض إلا
على الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها كل في كتاب مبين وهو الذي
خلق السموات والأرض في ستة أيام وكان عرشه على الماء ليبلوكم أيكم
أحسن عملا ولئن قلت إنكم مبعوثون من بعد الموت ليقولن الذين كفروا إن
هذا إلا سحر مبين ولئن أخرنا عنهم العذاب إلى أمة معدودة ليقولن ما يحبسه
ألا يوم يأتيهم ليس مصروفا عنهم وحاق بهم ما كانوا به يستهزئون ولئن أذقنا
الإنسان منا رحمة ثم نزعناها منه إنه ليئوس كفور ولئن أذقناه نعماء بعد ضراء

الجزو الثاني عشر
خمس
وقال ابو عمر آخر السورة ولم يوافق عليه احد وقيل انه لفرح فخور

مسّته ليقولنّ ذهب السيّات عنّى انّه لفرح فخور ۝ الّا الّذين صبروا وعملوا الصّالحات

اولئك لهم مغفرة واجر كبير ۝ فلعلّك تارك بعض ما يوحى اليك وضائق به صدرك

ان يقولوا لولا انزل عليه كنز او جاء معه ملك انّما انت نذير والله على كلّ شىء وكيل ۝

ام يقولون افتريه قل فاتوا بعشر سور مثله مفتريات وادعوا من استطعتم من دون الله

ان كنتم صادقين ۝ فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا انّما انزل بعلم الله وان لا اله الّا هو فهل

انتم مسلمون ۝ من كان يريد الحيوة الدّنيا وزينتها نوفّ اليهم اعمالهم فيها وهم فيها لا يبخسون

اولئك الّذين ليس لهم فى الاخرة الّا النّار وحبط ما صنعوا فيها وباطل ما كانوا يعملون

افمن كان على بيّنة من ربّه ويتلوه شاهد منه ومن قبله كتاب موسى اماما ورحمة

اولئك يؤمنون به ومن يكفر به من الاحزاب فالنّار موعده فلا تك فى مرية منه انّه

الحقّ من ربّك ولكنّ اكثر النّاس لا يؤمنون ۝ ومن اظلم ممّن افترى على الله كذبا

اولئك يعرضون على ربّهم ويقول الاشهاد هؤلاء الّذين كذبوا على ربّهم الا لعنة الله على الظّالمين

الّذين يصدّون عن سبيل الله ويبغونها عوجا وهم بالاخرة هم كافرون ۝ اولئك لم يكونوا معجزين فى

الارض وما كان لهم من دون الله من اولياء يضاعف لهم العذاب ما كانوا يستطيعون

السّمع وما كانوا يبصرون ۝ اولئك الّذين خسروا انفسهم وضلّ عنهم ما كانوا يفترون

لا جرم

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
بیشک ایشانند در آخرت ایشانند زیانکارترین بدرستیکه آنانکه ایمان آورده اند و عملهای شایسته کردند و آرام گرفتند بسوی پروردگار خود

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ
آن ملازمان بهشت اند ایشان دران دایم اند صفت دو گروه مؤمن و کافر مانند کور و کر و بینا و شنوا

هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ
آیا برابر اند این هر دو در صفت آیا پند نمی گیرند و بدرستیکه فرستادیم نوح را بسوی قوم او که گفت من شما را

نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۝ فَقَالَ
بیم کننده ام آشکارا بآنکه پرستید مگر خدا را بدرستیکه من میترسم بر شما عذاب روز دردناک پس گفتند

الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا
سران قوم آنانکه کافر بودند از گروه او نمی بینیم ترا مگر آدمی مانند ما و نمی بینیم که پیروی کرده باشند ترا مگر آنانکه ایشان کمینه اند از ما

بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ
بی اندیشه و نمی بینیم شما را بر خود زیادتی بلکه گمان می بریم شما را دروغ گویان گفت نوح ای قوم

أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ
مرا خبر دهید اگر باشم من بر دلیل روشن از پروردگار خود و بدهد مرا رحمتی از نزد خود پس پوشیده گردانند بر شما

أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ۝ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ
آیا شما بر بندید آنرا و حال آنکه شما مر آنرا ناخواهان باشید و ای گروه من نمی خواهم از شما بر پیغام مالی نیست مزد من

إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ
مگر بر خدای و نیستم من راننده آنانکه گرویده اند بدرستیکه ایشان ملاقات کنندگانند پروردگار خود را و لیکن من می بینم شما را گروهی که نادانی میکنید

وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي
و ای گروه من کیست که یاری دهد مرا از عذاب خدای اگر برانم ایشان را آیا پند نمی گیرید و نمی گویم شما را که نزدیک من

خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
خزینه های خدای است و نمی دانم غیب را و نمی گویم بدرستیکه من فرشته ام و نمی گویم مر آنانکه بخواری می نگرد چشمهای شما

يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ
نخواهد داد ایشان را خدای نیکوئی خدای داناتر است بآنچه در نفسهای ایشان است بدرستیکه من آنگاه از ستمکاران باشم گفتند ای نوح خصومت کردی با ما پس بسیار کردی

جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ
خصومت ما را پس بیار بما آنچه ما را وعده میدادی اگر هستی از راستگویان گفت جز این نیست که بیارد بشما عذاب خدای اگر خواهد

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ
و نیستید شما عاجز کنندگان او را و سود نکند شما را نصیحت کردن من اگر خواهم که نصیحت کنم مر شما را اگر هست این خدای

نصف الحزب

خمس

محل الاستجابة

عشر

يريد ان يغويكم هو ربكم واليه ترجعون ۝ ام يقولون افتريه قل ان افتريته
فعلي اجرامي وانا بريء مما تجرمون ۝ واوحي الى نوح انه لن يؤمن من قومك الا من
قد امن فلا تبتئس بما كانوا يفعلون ۝ واصنع الفلك باعيننا ووحينا ولا تخاطبني
في الذين ظلموا انهم مغرقون ۝ ويصنع الفلك وكلما مر عليه ملا من قومه سخروا
منه قال ان تسخروا منا فانا نسخر منكم كما تسخرون ۝ فسوف تعلمون من ياتيه
عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم ۝ حتى اذا جاء امرنا وفار التنور قلنا احمل فيها
من كل زوجين اثنين واهلك الا من سبق عليه القول ومن امن وما امن معه الا
قليل ۝ وقال اركبوا فيها بسم الله مجريها ومرسيها ان ربي لغفور رحيم ۝ وهي
تجري بهم في موج كالجبال ونادى نوح ابنه وكان في معزل يا بني اركب
معنا ولا تكن مع الكافرين ۝ قال ساوي الى جبل يعصمني من الماء قال
لا عاصم اليوم من امر الله الا من رحم وحال بينهما الموج فكان من المغرقين ۝ وقيل
يا ارض ابلعي ماءك ويا سماء اقلعي وغيض الماء وقضي الامر واستوت على الجودي وقيل
بعدا للقوم الظالمين ۝ ونادى نوح ربه فقال رب ان ابني من اهلي وان وعدك الحق
وانت احكم الحاكمين ۝ قال يا نوح انه ليس من اهلك انه عمل غير صالح فلا تسئلن ما ليس لك

خمس

ربع

اني اعظك ان تكون من الجاهلين ۝ قال رب اني اعوذ بك ان اسئلك ما ليس لي به علم

معانقة عند المتأخرين

به علم والا تغفر لي وترحمني اكن من الخاسرين ۝ قيل يا نوح اهبط بسلام منا

وبركات عليك وعلى امم ممن معك وامم سنمتعهم ثم يمسهم منا عذاب اليم ۝

تلك من انباء الغيب نوحيها اليك ما كنت تعلمها انت ولا قومك من قبل هذا فاصبر

عشر

ان العاقبة للمتقين ۝ والى عاد اخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله

غيره ان انتم الا مفترون ۝ يا قوم لا اسئلكم عليه اجرا ان اجري الا على الذي

فطرني افلا تعقلون ۝ ويا قوم استغفروا ربكم ثم توبوا اليه يرسل السماء عليكم

مدرارا ويزدكم قوة الى قوتكم ولا تتولوا مجرمين ۝ قالوا يا هود ما جئتنا

خمس

ببينة وما نحن بتاركي آلهتنا عن قولك وما نحن لك بمؤمنين ۝ ان نقول الا اعتراك

بعض آلهتنا بسوء قال اني اشهد الله واشهدوا اني بريء مما تشركون ۝ من دونه فكيدوني

جميعا ثم لا تنظرون ۝ اني توكلت على الله ربي وربكم ما من دابة الا هو

آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم ۝ فان تولوا فقد ابلغتكم ما ارسلت به

اليكم ويستخلف ربي قوما غيركم ولا تضرونه شيئا ان ربي على كل شيء

حفيظ ۝ ولما جاء امرنا نجينا هودا والذين آمنوا معه برحمة منا ونجيناهم من عذاب غليظ

وتلك عاد جحدوا بآيات ربهم وعصوا رسله واتبعوا امر كل جبار عنيد ۝

واتبعوا في هذه الدنيا لعنة ويوم القيمة الا ان عادا كفروا ربهم الا بعدا لعاد قوم
و از پی در آمدند در این دنیا لعنت را و در روز قیامت بدانید که قوم عاد نگرویدند به پروردگار خود بدانید که دوری است عاد را که قوم

هود ۝ والى ثمود اخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره هو
هود اند و فرو فرستادیم بسوی قبیله ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من بپرستید خدای را نیست شما را معبودی حق بجز وی او

انشاكم من الارض واستعمركم فيها فاستغفروه ثم توبوا اليه ان ربي
بیافرید شما را از زمین و زنده گانی داد شما را در آن پس آمرزش خواهید از او پس رجوع کنید بسوی او بدرستی که پروردگار من

قريب مجيب ۝ قالوا يا صالح قد كنت فينا مرجوا قبل هذا اتنهينا ان نعبد ما يعبد
نزدیک پذیرنده دعا گفتند ای صالح بدرستی که بودی تو در میان ما امید داشته شده پیش از این آیا منع میکنی ما را از آنکه بپرستیم آنچه میپرستیدند

اباؤنا واننا لفي شك مما تدعونا اليه مريب ۝ قال يا قوم ارايتم ان كنت على بينة
پدران ما و بتحقیق که ما در شک ایم از آنچه تو میخوانی ما را بسوی آن شک ظاهر گفت ای قوم من خبر دهید مرا اگر باشم من بر دلیل روشن

من ربي واتاني منه رحمة فمن ينصرني من الله ان عصيته فما تزيدونني غير تخسير ۝ و
از پروردگار خود و داده باشد مرا از نزد خود رحمتی پس کیست که یاری دهد مرا از عذاب خدای اگر نافرمانی کنم او را پس شما زیاده نمیکنید مرا بجز زیان کاری

يا قوم هذه ناقة الله لكم اية فذروها تاكل في ارض الله ولا تمسوها بسوء فياخذكم
ای قوم من این ماده شتر است که خدای گردانیده برای شما نشانه پس بگذارید او را تا بچرد در زمین خدا و مرسانید بوی بدی پس بگیرد شما را

عذاب قريب ۝ فعقروها فقال تمتعوا في داركم ثلثة ايام ذلك وعد غير مكذوب ۝
عذابی نزدیک پس پی کردند او را پس گفت تمتع گیرید در سراهای خود سه روز این وعده ایست نه دروغ

فلما جاء امرنا نجينا صالحا والذين امنوا معه برحمة منا ومن خزي يومئذ ان ربك هو
پس چون آمد فرمان ما نجات دادیم صالح را و آنانکه ایمان آورده بودند با وی برحمت از خود و از رسوایی آن روز بدرستی که پروردگار تو او

القوي العزيز ۝ واخذ الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا في ديارهم جاثمين ۝ كان لم يغنوا فيها
توانا و غالب و گرفت آنانکه ستم کردند آواز جبرئیل پس گشتند در خانهای خود مردگان گویا هرگز نبودند در آن

الا ان ثمود كفروا ربهم الا بعدا لثمود ۝ ولقد جاءت رسلنا ابرهيم بالبشرى قالوا
بدانید که قوم ثمود انکار کردند پروردگار خود را بدانید که دوری است مر قوم ثمود را و هر آینه بتحقیق آمدند فرستادگان ما بسوی ابراهیم بمژده گفتند

سلاما قال سلام فما لبث ان جاء بعجل حنيذ ۝ فلما راى ايديهم لا تصل اليه نكرهم
سلام بر تو گفت سلام بر تو پس درنگ نکرد تا آورد گوساله بریان پس چون دید دستهای ایشان نمیرسانند بآن ناخوش داشت ایشان را

واوجس منهم خيفة قالوا لا تخف انا ارسلنا الى قوم لوط ۝ وامراته قائمة فضحكت
و در دل آورد از ایشان ترسی گفتند مترس ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط و زن او ایستاده بود پس بخندید

فبشرناها باسحق ومن وراء اسحق يعقوب قالت يا ويلتى االد وانا عجوز وهذا بعلي شيخا
پس مژده دادیم او را باسحق و از پس اسحق یعقوب گفت ای عجبا آیا من بزایم و حال آنکه من پیرزنم و این شوهر من پیر است

عشر

نصف الحزب

خمس

عشر

قرا ابو بكر وغيره بالرفع وحفص بالنصب

ان

ان هذا لشىء عجيب ۞ قالوا اتعجبين من امر الله رحمت الله وبركاته عليكم

اهل البيت انه حميد مجيد ۞ فلما ذهب عن ابرهيم الروع وجاءته البشرى يجادلنا

خمس

فى قوم لوط ان ابرهيم لحليم اواه منيب ۞ يا ابرهيم اعرض عن هذا انه قد جاء امر

ربك وانهم اتيهم عذاب غير مردود ۞ ولما جاءت رسلنا لوطا سىء بهم وضاق بهم

ذرعا وقال هذا يوم عصيب ۞ وجاءه قومه يهرعون اليه ومن قبل كانوا

يعملون السيئات قال يا قوم هؤلاء بناتى هن اطهر لكم فاتقوا الله ولا تخزون فى

ضيفى اليس منكم رجل رشيد ۞ قالوا لقد علمت ما لنا فى بناتك من حق وانك

عشر

لتعلم ما نريد ۞ قال لو ان لى بكم قوة او اوى الى ركن شديد ۞ قالوا يا لوط

انا رسل ربك لن يصلوا اليك فاسر باهلك بقطع من اليل ولا يلتفت منكم احد

الا امراتك انه مصيبها ما اصابهم ان موعدهم الصبح اليس الصبح بقريب ۞ فلما جاء

امرنا جعلنا عاليها سافلها وامطرنا عليها حجارة من سجيل منضود ۞ مسومة

عند ربك وما هى من الظلمين ببعيد ۞ والى مدين اخاهم شعيبا قال يا قوم

اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ولا تنقصوا المكيال والميزان انى اريكم

بخير وانى اخاف عليكم عذاب يوم محيط ۞ ويا قوم اوفوا المكيال والميزان

بفتح الواو والف بعده لم ابوبكر وبحذف الواو حفص

بالقسط ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا تعثوا في الأرض مفسدين ۝ بقيت الله

خمس

خير لكم إن كنتم مؤمنين وما أنا عليكم بحفيظ ۝ قالوا يا شعيب أصلوتك

تأمرك أن نترك ما يعبد آباؤنا أو أن نفعل في أموالنا ما نشاء إنك لأنت الحليم

نصف الجزء

الرشيد ۝ قال يا قوم أرأيتم إن كنت على بينة من ربي ورزقني منه رزقا

حسنا وما أريد أن أخالفكم إلى ما أنهاكم عنه إن أريد إلا الإصلاح

ما استطعت وما توفيقي إلا بالله عليه توكلت وإليه أنيب ۝ ويا قوم

لا يجرمنكم شقاقي أن يصيبكم مثل ما أصاب قوم نوح أو قوم هود

أو قوم صالح وما قوم لوط منكم ببعيد ۝ واستغفروا ربكم ثم توبوا

عشر

إليه إن ربي رحيم ودود ۝ قالوا يا شعيب ما نفقه كثيرا مما تقول وإنا لنريك

فينا ضعيفا ولولا رهطك لرجمناك وما أنت علينا بعزيز ۝ قال يا قوم أرهطي أعز

عليكم من الله واتخذتموه وراءكم ظهريا إن ربي بما تعملون محيط ۝ ويا قوم

اعملوا على مكانتكم إني عامل سوف تعلمون ۝ من يأتيه عذاب يخزيه ومن

هو كاذب وارتقبوا إني معكم رقيب ۝ ولما جاء أمرنا نجينا شعيبا

والذين آمنوا معه برحمة منا وأخذت الذين ظلموا الصيحة فأصبحوا في ديارهم جاثمين ۝

٨١

كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ○ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا

گویا که هرگز نبوده‌اند در آن بدانید که هلاکت قوم مدین را هم چنانکه هلاک شدند قوم ثمود و بتحقیق فرستادیم موسی را بنشانهای خود

وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ○ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ

و بحجت روشن بسوی فرعون و گروه او پس پیروی کردند فرمان فرعون را و نبود کار فرعون براه راست

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ○ وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ

پیش رو گردد فرعون قوم خود را روز قیامت پس در آرد ایشان را در آتش و بد جایست در آمده شده در و واپس در آمده شدند درین دنیا

لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ○ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ

لعنت را و روز قیامت بد عطا بود داده شده بایشان این خبر از خبرهای دیهها که قصه آن برتو میخوانیم بعضی از آنها بپای

وَحَصِيدٌ ○ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ

و بعضی نایاب و ما ستم نکردیم بر ایشان و لیکن ایشان ستم کردند بر ذاتها خود پس هیچ سود نکرد ایشان را آن خدایان که میخواندند

مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ○ وَكَذَلِكَ

بجز خدای هیچ چیزی و فرمان آمد فرمان پروردگار تو و نیفزودند ایشان را جز زیان و همچنین است

أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ○ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

گرفتن پروردگار تو چون بگیرد اهل دیهها را و اهل آن ظالم باشند بدرستی که گرفتن پروردگار تو سخت دردناک بدرستی در آنچه مذکور شد عبرتی است

لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ○ وَمَا

مر کسی را که بترسد از عذاب آخرت آن روز است که جمع کرده شوند در آن مردمان و آن روز روزیست حاضر شده و تا

نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ○ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

تأخیر نمیکنیم آنرا مگر از برای مدتی که معین کرده شده روزی که بیاید نگوید هیچ نفسی سخن مگر باذن خدای پس از ایشان بدبخت و نیکبخت

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ○ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ

پس اما آنکه بدبخت شدند پس در آتش مر ایشان راست در آن بانگی و ناله زاره جاودان باشند در آن همیشه تا آسمانها

وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ○ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ

و زمینست مگر آنچه خواهد پروردگار تو بدرستی که پروردگار تو کننده است آنچه خواهد و اما آنانکه نیکبخت شدند پس در بهشت

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ○

همیشه باشند در آن تا که باشد آسمانها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو عطا داد ایشان را بی پایان

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ

پس مباش در گمان از آنچه میپرستند ایشان نمیپرستند مگر بر وجهی که میپرستند پدران ایشان پیش از این

وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ○ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ

و بدرستی که ما تمام رسانندهایم ایشان را نصیب ایشان بی نقصان و هر آینه ما دادیم موسی را کتاب پس خلاف کردند در آن

عشر

خمس

نصف الحزب

يغنئ السين ابو بكر وفتحها حفص

ونحو غير منقوص

ولولا كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم وانهم لفي شك منه مريب ۝ وان كلا

لما ليوفينهم ربك اعمالهم انه بما يعملون خبير ۝ فاستقم كما امرت ومن تاب معك

ولا تطغوا انه بما تعملون بصير ۝ ولا تركنوا الى الذين ظلموا فتمسكم النار

وما لكم من دون الله من اولياء ثم لا تنصرون ۝ واقم الصلوة طرفي النهار وزلفا

من الليل ان الحسنات يذهبن السيئات ذلك ذكرى للذاكرين ۝ واصبر

فان الله لا يضيع اجر المحسنين ۝ فلولا كان من القرون من قبلكم اولوا بقية

ينهون عن الفساد في الارض الا قليلا ممن انجينا منهم واتبع الذين ظلموا ما اترفوا

فيه وكانوا مجرمين ۝ وما كان ربك ليهلك القرى بظلم واهلها مصلحون

ولو شاء ربك لجعل الناس امة واحدة ولا يزالون مختلفين الا من رحم ربك

ولذلك خلقهم وتمت كلمة ربك لاملان جهنم من الجنة والناس اجمعين ۝ وكلا

نقص عليك من انباء الرسل ما نثبت به فؤادك وجاءك في هذه الحق وموعظة وذكرى

للمؤمنين ۝ وقل للذين لا يؤمنون اعملوا على مكانتكم انا عاملون ۝ وانتظروا

انا منتظرون ۝ ولله غيب السموات والارض واليه يرجع الامر كله فاعبده

سورة يوسف مكية وتوكل عليه وما ربك بغافل عما تعملون ۝ مائة واحدى عشر آية

خمس

عشر

الادغام الكبير

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداي بخشاینده مهربان

الر تلك آيات الكتاب المبين ۝ إنا أنزلناه قرآنا عربيا لعلكم تعقلون
نحن نقص عليك أحسن القصص بما أوحينا إليك هذا القرآن وإن كنت
من قبله لمن الغافلين ۝ إذ قال يوسف لأبيه يا أبت إني رأيت أحد عشر
كوكبا والشمس والقمر رأيتهم لي ساجدين ۝ قال يا بني لا تقصص رؤياك
على إخوتك فيكيدوا لك كيدا إن الشيطان للإنسان عدو مبين
وكذلك يجتبيك ربك ويعلمك من تأويل الأحاديث ويتم نعمته
عليك وعلى آل يعقوب كما أتمها على أبويك من قبل إبراهيم وإسحاق إن ربك
عليم حكيم ۝ لقد كان في يوسف وإخوته آيات للسائلين
إذ قالوا ليوسف وأخوه أحب إلى أبينا منا ونحن عصبة إن أبانا لفي ضلال
مبين ۝ اقتلوا يوسف أو اطرحوه أرضا يخل لكم وجه أبيكم
وتكونوا من بعده قوما صالحين ۝ قال قائل منهم لا تقتلوا يوسف وألقوه
في غيابت الجب يلتقطه بعض السيارة إن كنتم فاعلين ۝ قالوا يا أبانا ما لك
لا تأمنا على يوسف وإنا له لناصحون ۝ أرسله معنا غدا يرتع ويلعب وإنا له لحافظون

خمس

عشر

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ○ قَالُوا لَئِنْ

أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ ○ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي

غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ○ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ

عِشَاءً يَبْكُونَ ○ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ

الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ○ وَجَاءُو عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ

بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ○

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ○ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ

مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ○ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ ○ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ○ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ

لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

واستبقا

واستبقا الباب وقدت قميصه من دبر والفيا سيدها لدا الباب قالت ما جزاء

خمس

من اراد باهلك سوءا الا ان يسجن او عذاب اليم ۝ قال هي راودتني عن نفسي وشهد

شاهد من اهلها ان كان قميصه قد من قبل فصدقت وهو من الكاذبين ۝

وان كان قميصه قد من دبر فكذبت وهو من الصادقين ۝ فلما راى قميصه

قد من دبر قال انه من كيدكن ان كيدكن عظيم ۝ يوسف اعرض

نصف الحزب

عن هذا واستغفري لذنبك انك كنت من الخاطئين ۝ وقال نسوة في المدينة

امرات العزيز تراود فتاها عن نفسه قد شغفها حبا انا لنريها في ضلال مبين ۝ فلما

عشر

سمعت بمكرهن ارسلت اليهن واعتدت لهن متكا واتت كل واحدة منهن

سكينا وقالت اخرج عليهن فلما راينه اكبرنه وقطعن ايديهن وقلن حاش لله

ما هذا بشرا ان هذا الا ملك كريم ۝ قالت فذلكن الذي لمتنني فيه ولقد

راودته عن نفسه فاستعصم ولئن لم يفعل ما امره ليسجنن وليكونا من الصاغرين ۝

قال رب السجن احب الي مما يدعونني اليه والا تصرف عني كيدهن اصب

اليهن واكن من الجاهلين ۝ فاستجاب له ربه فصرف عنه كيدهن انه هو

السميع العليم ۝ ثم بدا لهم من بعد ما راوا الايات ليسجننه حتى حين ۝ ودخل

خمس

پس یوسف را بزندان درآوردند

معه السجن فتيان قال احدهما انى ارانى اعصر خمرا وقال الاخر انى ارانى احمل فوق راسى
با او در زندان دو جوان گفت یکی از ایشان بدرستیکه من در خواب بینم خود را که میفشارم انگور و گفت دیگری بدرستیکه من بینم خود را که بر میدارم بر سر خود

خبزا تاكل الطير منه نبئنا بتاويله انا نريك من المحسنين ۝ قال لا ياتيكما
نان را که میخورند مرغان از و خبر ده ما را بتعبیر آن بدرستیکه ما می بینیم ترا از نیکوکاران گفت یوسف نیاید بشما

طعام ترزقانه الا نباتكما بتاويله قبل ان ياتيكما ذلكما مما علمنى ربى
طعامی که روزی داده شوید بآن مگر خبر دهم شما را بتعبیر آن پیش از آنکه بیاید بشما این که گفتم از آنچیزیست که آموخت مرا پروردگار من

انى تركت ملة قوم لا يؤمنون بالله وهم بالاخرة هم كافرون ۝ واتبعت
بدرستیکه من ترک کرده ام دین قومی را که نمیگروند بخدای و ایشان بآخرت ایشان ناگروندگانند و پیروی کردم

ملة اباءى ابرهيم واسحق ويعقوب ما كان لنا ان نشرك بالله من شىء ذلك من
دین پدران خود را ابراهیم و اسحاق و یعقوب را نشاید ما را که شریک آریم بخدای چیزی را این از

فضل الله علينا وعلى الناس ولكن اكثر الناس لا يشكرون ۝ يا صاحبى
فضل خداست بر ما و بر مردمان و لیکن بیشتری مردمان شکر گذاری نمیکنند ای دو یار

السجن ءارباب متفرقون خير ام الله الواحد القهار ۝ ما تعبدون من دونه الا
زندان آیا خدایان پراکنده بهتر اند یا خدای یگانه غالب نمی پرستید شما بجز خدای مگر

اسماء سميتموها انتم واباؤكم ما انزل الله بها من سلطان ان الحكم الا لله
نامهای که نام نهاده اید آنرا شما و پدران شما نفرستاده است خدای بپرستش آن از هیچ حجتی نیست حکم مگر خدای را

امر الا تعبدوا الا اياه ذلك الدين القيم ولكن اكثر الناس لا يعلمون
فرمان داد آنکه مپرستید مگر اورا این است دین حق و لیکن بیشتر آدمیان نمیدانند

يا صاحبى السجن اما احدكما فيسقى ربه خمرا واما الاخر فيصلب فتاكل
ای یاران زندان اما یکی از شما پس بیاشامد مربی کننده خود را شراب و اما آن دیگر آویخته شود بردار پس بخورند

الطير من راسه قضى الامر الذى فيه تستفتيان ۝ وقال للذى ظن انه ناج منهما اذكرنى
مرغان از سروی حکم کرده شد کار آن خوابی که شما در آن از من تعبیر طلب کردید و گفت یوسف مر آنکس که دانست آنکه او رهایابنده است از ان هر دو یاد کن مرا

عند ربك فانسيه الشيطان ذكر ربه فلبث فى السجن بضع سنين ۝ وقال
نزدیک مهتر و پروردگار خود پس فراموش گردانید او را شیطان یاد کردن یوسف را نزد مربی خود پس درنگ کرد یوسف در زندان چند سال و گفت

الملك انى ارى سبع بقرات سمان ياكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر
ای پادشاه بدرستیکه من در خواب بینم هفت گاو فربه که بخوردند ایشان را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز

واخر يابسات يا ايها الملا افتونى فى رءياى ان كنتم للرءيا تعبرون ۝ قالوا اضغاث
و هفت دیگر خشک ای گروه دانایان خواب گوید مرا در تعبیر خواب من اگر هستید که از روی دانش خواب را تعبیر گوئید گفتند این خوابها

احلام

84

احلام وما نحن بتأويل الاحلام بعالمين ۝ وقال الذى نجا منهما وادكر بعد امة انا

خمس

انبئكم بتأويله فارسلون ۝ يوسف ايها الصديق افتنا فى سبع بقرات سمان

ياكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر واخر يابسات لعلى ارجع الى

الناس لعلهم يعلمون ۝ قال تزرعون سبع سنين دابا فما حصدتم فذروه فى سنبله

الا قليلا مما تاكلون ۝ ثم ياتى من بعد ذلك سبع شداد ياكلن ما قدمتم لهن

الا قليلا مما تحصنون ۝ ثم ياتى من بعد ذلك عام فيه يغاث الناس وفيه

عشر

يعصرون ۝ وقال الملك ائتونى به فلما جاءه الرسول قال ارجع الى ربك فسئله ما بال

النسوة اللاتى قطعن ايديهن ان ربى بكيدهن عليم ۝ قال ما خطبكن اذ راودتن يوسف

عن نفسه قلن حاش لله ما علمنا عليه من سوء قالت امراة العزيز الان حصحص الحق

انا راودته عن نفسه وانه لمن الصادقين ۝ ذلك ليعلم انى لم اخنه بالغيب وان الله

الجزو الثالث عشر

لا يهدى كيد الخائنين ۝ وما ابرئ نفسى ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم

ربى ان ربى غفور رحيم ۝ وقال الملك ائتونى به استخلصه لنفسى فلما كلمه قال

خمس

انك اليوم لدينا مكين امين ۝ قال اجعلنى على خزائن الارض انى حفيظ عليم ۝

وكذلك مكنا ليوسف فى الارض يتبوأ منها حيث يشاء نصيب برحمتنا

من نشاء ولا نضيع اجر المحسنين ۝ ولاجر الاخرة خير للذين امنوا وكانوا
هر کرا خواهیم و ضایع نکنیم مزد نیکوکاران را و هر آینه مزد آخرت بهتر است مر آنان را که گرویده اند و هستند که

يتقون ۝ وجاء اخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم له منكرون ۝
پرهیز میکنند و آمدند برادران یوسف پس درآمدند بر او پس بشناخت ایشان را و ایشان مر او را ناشناسا بودند

ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني باخ لكم من ابيكم الا ترون انى
و آنهنگام که بساخت یوسف کار ایشان گفت بیارید برادری که مر شماراست از پدر شما آیا نمی بینید که من

اوف الكيل وانا خير المنزلين ۝ فان لم تاتوني به فلا كيل لكم عندى
تمام می دهم پیمانه را و من بهترین فرود آرندگان مهمانان پس اگر نیارید او را آنرا پس شما را نزدیک من غله نیست

ولا تقربون ۝ قالوا سنراود عنه اباه وانا لفاعلون ۝ وقال لفتيانه اجعلوا
و نزدیک مشوید بمن گفتند زود و دیر الطلبیم از او پدرش و بدرستی که ما کنندگانیم این کار و گفت یوسف مر غلامان خود را بنهید

بضاعتهم في رحالهم لعلهم يعرفونها اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم يرجعون ۝
متاع ایشان را در باردانهای ایشان تا ایشان بشناسند آنرا چون باز گردند سوی کسان خود شاید که باز آیند

فلما رجعوا الى ابيهم قالوا يا ابانا منع منا الكيل فارسل معنا اخانا نكتل و
پس چون باز گشتند سوی پدر خود گفتند ای پدر ما منع کرده شد از ما بودن غله پس بفرست با ما برادر ما را تا فرا گیریم غله و

انا له لحافظون ۝ قال هل امنكم عليه الا كما امنتكم على اخيه من قبل
بتحقیق ما او را نگاه دارندگانیم گفت آیا شما را ایمن دارم بر او و هم چنانکه ایمن ساختم شما را بر برادر او یعنی از پیش

فالله خير حافظا وهو ارحم الراحمين ۝ ولما فتحوا متاعهم وجدوا بضاعتهم ردت اليهم
پس خدای بهتر نگاه دارنده و او بخشاینده ترین بخشایندگانست و آنهنگام که گشادند بارهای خود را یافتند متاع خود را که باز گردانیده بودند بایشان

قالوا يا ابانا ما نبغي هذه بضاعتنا ردت الينا ونمير اهلنا ونحفظ اخانا ونزداد كيل
گفتند ای پدر ما چه میخواهیم این است متاع ما که باز گردانیده اند بما بایشان و غله آریم کسان خود را و نگاه داریم برادر خود را و زیاده ستانیم غله
باز بر دیم

بعير ذلك كيل يسير ۝ قال لن ارسله معكم حتى تؤتون موثقا من الله لتاتنني
یک شتر وار این غله اندک است پیش او گفت هرگز نفرستم من او را با شما تا بدهید مرا عهدی از خدای که بیارید بمن

به الا ان يحاط بكم فلما اتوه موثقهم قال الله على ما نقول وكيل ۝ وقال يا بني
او را مگر آنکه در گیرد شما را پس چون بدادند یعقوب را قول خود را گفت خدای بر آنچه میگوییم گواه است و گفت ای پسران
قول خود را

لا تدخلوا من باب واحد وادخلوا من ابواب متفرقة وما اغني عنكم من الله من شيء
در میایید در شهر از یک در و در آیید از درهای پراکنده و دفع نمیکنم از شما از قضای خدا از چیزی

ان الحكم الا لله عليه توكلت وعليه فليتوكل المتوكلون ۝ ولما دخلوا
نیست حکم مگر خدای را بر او توکل کردم و بر او باید توکل کنند توکل کنندگان و چون درآمدند

عشر
ساکنة مکسورة لعدا البناء
من غير الف ابو بكر
بالالف لغد الكتاب
و لغير مکسورة
لعدما
حفص
۱۲

بکسر الکاف و سکون التاء من
غیر الف ابو بکر و بالالف
لعدالکاف و کسر التاء
حفص
۱۲

خمس
الا حسن الان نفرق بين قال و اسم الله
نتوه النعمة للالو حجران فاعل مع الله
بل یعقوب و لفظ الله مبتدا و ما بعده
خبره و الجملة محل القول
۱۲

من حیث

من حيث امرهم ابوهم ما كان يغنى عنهم من الله من شىء الا حاجة فى نفس يعقوب
قضها وانه لذو علم لما علمناه ولكن اكثر الناس لا يعلمون ○ ولما دخلوا على
يوسف اوى اليه اخاه قال انى انا اخوك فلا تبتئس بما كانوا يعملون ○ فلما جهزهم
عشر
بجهازهم جعل السقاية فى رحل اخيه ثم اذن مؤذن ايتها العير انكم لسارقون
قالوا واقبلوا عليهم ماذا تفقدون ○ قالوا نفقد صواع الملك ولمن جاء به حمل بعير وانا
به زعيم ○ قالوا تالله لقد علمتم ما جئنا لنفسد فى الارض وما كنا سارقين ○
قالوا فما جزاؤه ان كنتم كاذبين ○ قالوا جزاؤه من وجد فى رحله فهو جزاؤه
خمس
كذلك نجزى الظالمين ○ فبدأ باوعيتهم قبل وعاء اخيه ثم استخرجها من وعاء اخيه
كذلك كدنا ليوسف ما كان لياخذ اخاه فى دين الملك الا ان يشاء الله
نصف الحزب
نرفع درجات من نشاء وفوق كل ذى علم عليم ○ قالوا ان يسرق فقد سرق
اخ له من قبل فاسرها يوسف فى نفسه ولم يبدها لهم قال انتم شر مكانا
والله اعلم بما تصفون ○ قالوا يا ايها العزيز ان له ابا شيخا كبيرا فخذ احدنا
مكانه انا نريك من المحسنين ○ قال معاذ الله ان ناخذ الا من وجدنا
متاعنا عنده انا اذا لظالمون ○ فلما استيئسوا منه خلصوا نجيا قال كبيرهم

أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُم مَّوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطتُمْ فِي يُوسُفَ
آیا نمی دانید شما که پدر شما بگرفت بر شما عهدی از خدای و پیش از این تقصیر کرده اید در باره یوسف

فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝
پس من جدا نشوم ازین زمین تا وقتی که اذن دهد مرا پدرم و یا حکم کند خدای برای من و او بهترین حکم کنندگان

ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا
شما بازگردید بسوی پدر خود پس بگوئید ای پدر ما بدرستی که پسر تو دزدی کرد و ما گواهی ندادیم مگر بانچه دانستیم و نبودیم

لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ۝ وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ
مر غیب را نگاه بانان و بپرس از اهل آن دهی که بودیم در آن و از کاروانیان که در وی در آمده بودیم و ما بدرستی که راست گویانیم

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا
گفت یعقوب بلکه آراسته است برای شما نفسهای شما کاری را پس صبری نیکو شاید که خدای بیارد بمن همه ایشان را

إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ
بدرستی که او داناست راست کار و روی برگردانید از ایشان و گفت ای اندوه من بر فراق یوسف و سفید شد هر دو چشم او

مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ
از اندوه پس او پر بود از خشم گفتند بخدای که همیشه باشی که یاد کنی یوسف را تا وقتی که شوی بیمار یا

تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا
باشی از هلاک شدگان گفت جز این نیست که شکایت میکنم غم و اندوه خود را بسوی خدای و میدانم از خدای آنچه

تَعْلَمُونَ ۝ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِن رَّوْحِ اللَّهِ
شما نمیدانید ای پسران من بروید پس تفحص بکنید از یوسف و برادر او و نومید مشوید از رحمت خدای

إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا
بدرستی که نومید نشوند از رحمت خدای مگر گروه کافران پس آنگاه که در آمدند برادران یوسف بر او گفتند ای

الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ
عزیز رسیده است ما را و کسان ما را سختی و آورده ایم کالای اندک پس تمام کن برای ما پیمانه غله و صدقه کن

عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۝ قَالَ هَلْ عَلِمْتُم مَّا فَعَلْتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ جَاهِلُونَ
بر ما بدرستی که خدای جزا دهد صدقه دهندگان را گفت آیا میدانید که چه کردید بیوسف و برادر او چون شما نادان بودید

قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ
گفتند آیا تو یوسفی گفت منم یوسف و این برادر منست بدرستی که منت نهاد خدای بر ما بدرستی که هر که بترسد از خدای و صبر کند

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا لَخَاطِئِينَ
پس بدرستی که خدای ضایع نکند مزد نیکوکاران را گفتند بخدای که برگزید ترا خدای بر ما و بدرستی که هستیم گناهکاران

عشر

خمس

عشر

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ اذْهَبُوا

كفت هيچ سرزنش نيست بر شما امروز بيامرزد خداى شما را و او بخشنده ترين بخشندگانست ببريد اين

بِقَمِيصِي هٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَلَمَّا

پيراهن مرا پس بيفكنيد انرا بر روى پدرم تا باز كردد بينا و بياييد نزد من با خود همكنان و انوقت كه

فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ۝ قَالُوا تَاللّٰهِ إِنَّكَ

بيرون آمد كاروانيان كفت پدر ايشان بدرستى كه من مى يابم بوى يوسف را اكر شما مرا بنقصان نگيريد كفتند بخداى كه تو

لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ۝ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ

در همان حيرت قديمى پس چون آمد مژده دهنده و بيفكند پيراهن را بر روى او پس كشت بينا كفت ايا من نكفتم

لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ۝

شما را اكه من ميدانم از خداى انچه شما نميدانيد كفتند اى پدر ما آمرزش طلب براى كناهان ما بدرستى كه هستيم ما كناهكاران

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى

كفت زود باشد كه آمرزش خواهم براى شما از پروردگار خود بدرستى كه او آمرزنده مهربانست پس چون در آمدند بر يوسف جاى داد

إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ آمِنِينَ ۝ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا

بسوى خود پدر و مادر خود را و كفت در آييد بمصر اكر خواهد خداى ايمن شدكان و بر داشت ايشان را بر تخت خود و بر در افتادند او را سجده

وَقَالَ يَا أَبَتِ هٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي

وكفت اى پدر من اين نتيجه و تعبير خواب منست كه ديدم پيش از اين بدرستى كه كردانيد آنرا پروردگار من راست و بدرستى كه نكويى كرد با من چون بيرون آورد مرا

مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي

از زندان و آورد شما را از باديه از پس انكه خلاف افكند شيطان ميان من و ميان برادران من بدرستى كه پروردگار من

لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ

رساننده است هر كرا خواهد بدرستى كه او دانا و محكم كار اى آفريدكار من بدرستى كه دادى مرا از ملك و بياموختى مرا تعبير

الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي

خوابها اى پديد آرنده آسمان و زمين تو يار من در دنيا و آخرت بميران مرا مسلمان و برسان مرا

بِالصَّالِحِينَ ۝ ذٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا

بشايستكان آن چيز مذكور شد از خبرهاى غيب كه وحى ميكنيم آنرا بتو و نبودى تو از نزديك ايشان انكاه كه جمع كردند

أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۝ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا تَسْأَلُهُمْ

دانا بر خود و ايشان مكر ميكردند و نيست اكثر مردمان كرويدكان و اكرچه حرص ورزى بر ايمان ايشان و نمى خواهى از ايشان

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

برين كار مزدى نيست قرآن مكر پندى مر عالميان را و بسا نشانها در آسمانها و زمينها

خمس

ربع

فى مصر وقفا لكل القراء وجهان فيه التفخيم والترقيق والتفخيم افضل

عشر و حزب

قال ابو عمرو وغيره موضوع

محل استجابة

يمرون عليها وهم عنها معرضون ۝ وما يؤمن اكثرهم بالله الا وهم مشركون ۝ افامنوا
ان تاتيهم غاشية من عذاب الله او تاتيهم الساعة بغتة وهم لا يشعرون ۝ قل هذه سبيلي
ادعوا الى الله على بصيرة انا ومن اتبعني وسبحان الله وما انا من المشركين ۝ وما ارسلنا
من قبلك الا رجالا يوحى اليهم من اهل القرى افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف
كان عاقبة الذين من قبلهم ولدار الاخرة خير للذين اتقوا افلا تعقلون ۝ حتى اذا استيئس
الرسل وظنوا انهم قد كذبوا جاءهم نصرنا فنجي من نشاء ولا يرد باسنا عن القوم المجرمين
لقد كان في قصصهم عبرة لاولي الالباب ما كان حديثا يفترى ولكن تصديق
الذي بين يديه وتفصيل كل شيء وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۝

سورة الرعد مدنية ست واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

المر تلك ايات الكتاب والذي انزل اليك من ربك الحق ولكن اكثر الناس لا
يؤمنون ۝ الله الذي رفع السموات بغير عمد ترونها ثم استوى على العرش وسخر الشمس والقمر
كل يجري لاجل مسمى يدبر الامر يفصل الايات لعلكم بلقاء ربكم توقنون
وهو الذي مد الارض وجعل فيها رواسي وانهارا ومن كل الثمرات جعل فيها زوجين اثنين

ومن قرا فنجي بنونين عكس اي وقف على نصرنا ووصل من نشاء بما بعده

يغشي

يغشي الليل النهار إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون ۝ وفي الأرض قطع متجاورات

وجنات من أعناب وزرع ونخيل صنوان وغير صنوان يسقى بماء واحد ونفضل بعضها

على بعض في الأكل إن في ذلك لآيات لقوم يعقلون ۝ وإن تعجب فعجب قولهم

أإذا كنا ترابا أإنا لفي خلق جديد ۝ أولئك الذين كفروا بربهم وأولئك الأغلال

في أعناقهم وأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون ۝ ويستعجلونك بالسيئة

قبل الحسنة وقد خلت من قبلهم المثلات وإن ربك لذو مغفرة للناس على ظلمهم

وإن ربك لشديد العقاب ۝ ويقول الذين كفروا لولا أنزل عليه آية من ربه إنما أنت

منذر ولكل قوم هاد ۝ الله يعلم ما تحمل كل أنثى وما تغيض الأرحام وما تزداد

وكل شيء عنده بمقدار ۝ عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال ۝ سواء منكم من

أسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وسارب بالنهار له معقبات من

بين يديه ومن خلفه يحفظونه من أمر الله إن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم

وإذا أراد الله بقوم سوءا فلا مرد له وما لهم من دونه من وال ۝ هو الذي يريكم

البرق خوفا وطمعا وينشئ السحاب الثقال ۝ ويسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته

ويرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء وهم يجادلون في الله وهو شديد المحال ۝ له دعوة

نصف الحزب

خمس

عشر

والذين يدعون من دونه لا يستجيبون لهم بشيء الا كباسط كفيه الى الماء

ليبلغ فاه وما هو ببالغه وما دعاء الكافرين الا في ضلال ۝ ولله يسجد من في

السموات والارض طوعا وكرها وظلالهم بالغدو والاصال ۝ قل من رب

السموات والارض قل الله قل افاتخذتم من دونه اولياء لا يملكون لانفسهم نفعا ولا

ضرا قل هل يستوي الاعمى والبصير ۝ ام هل تستوي الظلمات والنور ام جعلوا لله شركاء

خلقوا كخلقه فتشابه الخلق عليهم قل الله خالق كل شيء وهو الواحد القهار ۝ انزل

من السماء ماء فسالت اودية بقدرها فاحتمل السيل زبدا رابيا ومما يوقدون عليه

في النار ابتغاء حلية او متاع زبد مثله كذلك يضرب الله الحق والباطل فاما

الزبد فيذهب جفاء واما ما ينفع الناس فيمكث في الارض كذلك يضرب الله

الامثال ۝ للذين استجابوا لربهم الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو ان لهم ما في الارض

جميعا ومثله معه لافتدوا به اولئك لهم سوء الحساب وماواهم جهنم وبئس المهاد

افمن يعلم انما انزل اليك من ربك الحق كمن هو اعمى انما يتذكر اولوا الالباب

الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون الميثاق ۝ والذين يصلون ما امر الله به ان يوصل و

يخشون ربهم ويخافون سوء الحساب ۝ والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم واقاموا الصلوة

سجدة مشنونة وخمس السجدة الثانية

بالتذكير ابو بكر وبالتانيث حفص

نصف الجزو

عشر

وانفقوا

وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية ويدرءون بالحسنة السيئة اولئك لهم عقبى
و خرج کردند از انچه روزی دادیم ایشان را پنهان و اشکارا و دفع کردند به نیکویی بدی را و آن گروه مر ایشان راست عاقبت نیکو

الدار جنات عدن يدخلونها ومن صلح من آبائهم وازواجهم وذرياتهم والملائكة
در آخرت بوستانهای پایدار که در آیند دران و هرکه شایسته باشد از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان و فرشتگان

يدخلون عليهم من كل باب سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار و
در آیند بر ایشان از هر دری گویند سلام بر شما است بسبب آنکه صبر کردید پس نیکست سرانجام نیکو در آخرت و

الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل ويفسدون
آنانکه می شکنند عهد خدای را از پس استوار کردن آن و می برند آنچه خدای فرموده است بان پیوند کردن و فساد می کنند

في الارض اولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدار الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر
در زمین آن گروه مر ایشان راست لعنت و مر ایشان راست بدی آن جهان خدای گشاده میکند روزی را برای هرکه میخواهد و تنگ میسازد

وفرحوا بالحيوة الدنيا وما الحيوة الدنيا في الآخرة الا متاع ويقول الذين كفروا
و شاد شدند بزندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا در آخرت مگر متاعی اندک و گویند آنانکه کافر شدند

لولا انزل عليه آية من ربه قل ان الله يضل من يشاء ويهدي اليه من اناب الذين
چرا فرستاده نمی شود بر او نشانه از پروردگار او بگو بدرستیکه خدای گمراه میکند هرکرا میخواهد و راه نماید بسوی خود هرکه بازگردد بوی آنانکه

آمنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله الا بذكر الله تطمئن القلوب الذين آمنوا
گرویده اند و آرمیده دلهای ایشان بیاد خدا بدانید که بذکر خدا آرام می یابند دلها آنانکه گرویده اند

وعملوا الصالحات طوبى لهم وحسن مآب كذلك ارسلناك في امة قد خلت من قبلها
و کردند عملها شایسته زندگانی خوش است مر ایشان را و نیکو بازگشت هم چنین فرستادیم ترا بسوی امتی که گذشته است پیش از ان

امم لتتلو عليهم الذي اوحينا اليك وهم يكفرون بالرحمن قل هو ربي لا اله الا هو عليه
امتها تا بخوانی بر ایشان آنچیز را که وحی کرده ایم بتو و حال آنکه ایشان کافر می شوند برحمن بگو اوست پروردگار من نیست معبودی بحق مگر او بر او

توكلت واليه متاب ولو ان قرآنا سيرت به الجبال او قطعت به الارض او كلم
توکل کردم و بسوی اوست بازگشت من و اگر کتابی بودی که رانده شدی بوی کوهها یا شکافته شدی باو زمین یا بسخن آورده شدی

به الموتى بل لله الامر جميعا افلم ييأس الذين آمنوا ان لو يشاء الله لهدى الناس جميعا
باو مردگان هر اینه این قران بودی بلکه مر خدایراست کار همه آیا پس نه دانستند آنانکه گرویده اند از انکه اگر خواهد خدای هر آینه راه نماید مردمان را همه

ولا يزال الذين كفروا تصيبهم بما صنعوا قارعة او تحل قريبا من دارهم حتى يأتي وعد الله
و همیشه آنانکه کافر گردیده اند برسد ایشان را بسبب آنچه کردند عذابی یا فرود آید نزدیک بجای نشستن ایشان تا وقتیکه بیاید وعده خدای

ان الله لا يخلف الميعاد ولقد استهزئ برسل من قبلك فامليت للذين كفروا ثم اخذتهم
بدرستیکه خدای خلاف نمیکند وعده را و بدرستیکه سخریه کردند به پیغمبران پیش از تو مهلت دادم مر آنانرا که کافر شدند پس گرفتم ایشان را

خمس

عشر

نصف الحزب

فكيف كان عقاب ۝ أفمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا لله شركاء
قل سموهم أم تنبئونه بما لا يعلم في الأرض أم بظاهر من القول بل زين للذين كفروا مكرهم
وصدوا عن السبيل ومن يضلل الله فما له من هاد ۝ لهم عذاب في الحيوة الدنيا ولعذاب
الآخرة أشق وما لهم من الله من واق ۝ مثل الجنة التي وعد المتقون تجري من تحتها الأنهار
أكلها دائم وظلها تلك عقبى الذين اتقوا وعقبى الكافرين النار ۝ والذين آتيناهم
الكتاب يفرحون بما أنزل إليك ومن الأحزاب من ينكر بعضه قل إنما أمرت أن أعبد الله
ولا أشرك به إليه أدعوا وإليه مآب ۝ وكذلك أنزلناه حكما عربيا ولئن
اتبعت أهواءهم بعد ما جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا واق ۝ ولقد
أرسلنا رسلا من قبلك وجعلنا لهم أزواجا وذرية وما كان لرسول أن يأتي
بآية إلا بإذن الله لكل أجل كتاب ۝ يمحوا الله ما يشاء ويثبت وعنده أم الكتاب
وإما نرينك بعض الذي نعدهم أو نتوفينك فإنما عليك البلاغ وعلينا الحساب ۝ أولم
يروا أنا نأتي الأرض ننقصها من أطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع
الحساب ۝ وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما تكسب
كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار ۝ ويقول الذين كفروا لست مرسلا

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

سورة ابرهيم عليه السلام اثنتان وخمسون اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الر كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ

عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْ

مِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَلَقَدْ

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا

نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ

عَظِيمٌ ۝ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ

إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ

فواصله

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سورة ابراهيم عليه السلام والحجر ركعتين جميعا في كل جمعة لم يصبه فقر ابدا ولا جنون ولا بلوى ثواب الاعمال ١٣

خمس

لغني حميد ۝ ألم يأتكم نبؤا الذين من قبلكم قوم نوح وعاد وثمود ۝ والذين من

بعدهم لا يعلمهم إلا الله جاءتهم رسلهم بالبينات فردوا أيديهم في أفواههم وقالوا إنا

كفرنا بما أرسلتم به وإنا لفي شك مما تدعوننا إليه مريب ۝ قالت رسلهم أفي الله

شك فاطر السموات والأرض يدعوكم ليغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم

إلى أجل مسمى قالوا إن أنتم إلا بشر مثلنا تريدون أن تصدونا عما كان يعبد آباؤنا

فأتونا بسلطان مبين ۝ قالت رسلهم إن نحن إلا بشر مثلكم ولكن الله

يمن على من يشاء من عباده وما كان لنا أن نأتيكم بسلطان إلا بإذن الله

وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ وما لنا ألا نتوكل على الله وقد هدانا سبلنا

ولنصبرن على ما آذيتمونا وعلى الله فليتوكل المتوكلون ۝ وقال الذين

كفروا لرسلهم لنخرجنكم من أرضنا أو لتعودن في ملتنا فأوحى إليهم ربهم

لنهلكن الظالمين ۝ ولنسكننكم الأرض من بعدهم ذلك لمن خاف مقامي و

خاف وعيد ۝ واستفتحوا وخاب كل جبار عنيد ۝ من ورائه جهنم ويسقى من ماء

صديد ۝ يتجرعه ولا يكاد يسيغه ويأتيه الموت من كل مكان وما هو

بميت ومن ورائه عذاب غليظ ۝ مثل الذين كفروا بربهم أعمالهم كرماد اشتدت

ثلث

عشر

خمس

90

بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ
برو باد در روز سخت باشد باد نتوانا باشند از آنچه کرده اند بر هیچ چیزی این بنداری آن گمراهی دور است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ
ایا ندیدی که خدای آفریدگار آسمانها و زمین را بحق اگر خواهد ببرد شمارا و بیارد همه خلق نو

عشر

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
و نیست این بر خدای دشوار و برآیند بفرمان خدا همه مردگان پس گویند ضعیفان مر آنانرا که سرکشی کردند بدرستیکه بودیم ما مر شمارا پیروان

فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ
پس هیچ هستید شما دفع کنندگان از ما از عذاب خدای چیزیرا گویند اگر راه نمودی مارا خدای هر آینه ماراه می نمودیم شمارا یکسانست

عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ۝ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ
بر ما که بجزع شویم یا صبر کنیم نیست مارا هیچ گریزگاهی و گویند شیطان آن هنگام که گذارده شود کار بدرستیکه خدای وعده داد شمارا

وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا
وعده راست و من وعده دادم شمارا پس خلاف کردم شمارا و نبود مرا بر شما هیچ غلبه مگر

لسكون الياء ابو بكر
وبفتحها حفص

أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَ
آنکه بخواندم شمارا پس شما قبول کردید مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید نفسهای خود را نیستم من فریادرس شما و

مَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ
نیستید شما فریادرس من بدرستیکه من کافر شدم بآنچه شریک میکردید مرا پیش ازین بدرستیکه ظالمان مر ایشانراست عذابی دردناک و در آورده شود آنانکه

في شرح مختصر الوقاية قرأ وما انتم
بمصرخي ووقف ثم قرأ اني كفرت
قالوا لو تعمد ذلك يكفر ويبطل
صلوته ١٣

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند در بهشتها که میرود از زیر آن جویها جاودان باشند در آن بفرمان پروردگار ایشان درود ایشان در آن

سَلَامٌ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا
سلام باشد ایا ندیدی چگونه زد خدای مثلی سخن پاکیزه که مانند درخت پاک است بیخ او

ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
استوار است و شاخ آن در بلندی میدهد میوه خود در هر هنگامی بفرمان پروردگار خود و میزند خدای مثلها را

خمس والسبع
الرابع

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
برای مردمان شاید که ایشان دریابند و مثل سخن ناپاک مانند درختی ناپاک که جنبان شده

مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۝ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
از روی زمین نیست اورا قرار ثابت میکرداند خدای آنانرا که ایمان آوردند بسخن راست در زندگانی دنیا

نصف الحزب
وقيل ومثل لعبادي الذين آمنوا

وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
و در آخرت و گمراه کند خدای ظالمانرا و میکند خدای آنچه خواهد ایا ندیدی بسوی آنانکه بدل کردند نعمت خدایرا

كفراً واحلوا قومهم دار البوار ۝ جهنم يصلونها وبئس القرار ۝ وجعلوا لله انداداً ليضلوا عن
ناسپاسی ... قوم خود را بسرای هلاک دوزخ است در آیند دران و بد آرام گاهیست آن و ذکر کنند برای خدا همتایان تا گمراه گردانند مردمان را از

سبيله قل تمتعوا فان مصيركم الى النار ۝ قل لعبادى الذين امنوا يقيموا الصلوة و
راه او بگو برخوردید پس بدرستیکه بازگشت شما بسوی آتش است بگو مر بندگان مرا آنانکه ایمان آورده اند بر پا دارند نماز را و

ينفقوا مما رزقناهم سراً وعلانية من قبل ان ياتى يوم لا بيع فيه ولا خلال
خرج کنند از آنچه روزی داده ایم ایشان را پنهان و آشکارا پیش از آنکه بیاید روزی که خرید و فروخت نباشد دران و نه دوستی

الله الذى خلق السموات والارض وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقاً
خدای آنست که بیافرید آسمانها و زمین و فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آورد بآن از میوها روزی

لكم وسخر لكم الفلك لتجرى فى البحر بامره وسخر لكم الانهار وسخر لكم الشمس والقمر
برای شما و رام ساخت برای شما کشتی را تا برود در دریا بفرمان او و مسخر کرد برای شما جویها و مسخر گردانید برای شما آفتاب

دائبين وسخر لكم الليل والنهار واتاكم من كل ما سالتموه وان تعدوا
پیوسته در سیرند و رام گردانید برای شما شب و روز را و بداد شما را از هرچه خواستید او را و اگر شمار کنید

نعمة الله لا تحصوها ان الانسان لظلوم كفار ۝ واذ قال ابرهيم رب اجعل
نعمت خدای را شمار نتوانید کردن آنرا بدرستیکه آدمی ستمکار ناسپاس است و یاد کن چون گفت ابراهیم ای پروردگار من گردان

هذا البلد امناً واجنبنى وبنى ان نعبد الاصنام ۝ رب انهن اضللن كثيراً من الناس فمن
این شهر را ایمن و دور دار مرا و فرزندان مرا از آنکه بپرستیم بتانرا ای پروردگار من بدرستیکه بتان گمراه کردند بسیاری را از آدمیان پس هر

تبعنى فانه منى ومن عصانى فانك غفور رحيم ۝ ربنا انى اسكنت من ذريتى بواد غير
پیروی کند مرا پس او از من است و هرکه نافرمانی کند مرا پس بدرستیکه تو آمرزنده مهربانی ای پروردگار ما بدرستیکه من ساکن گردانیدم بعضی از فرزندان خود را بوادی

ذى زرع عند بيتك المحرم ربنا ليقيموا الصلوة فاجعل افئدة من الناس تهوى اليهم وارزقهم
که در آن کشت و زرع نیست نزدیک خانه تو که محترم است ای پروردگار ما تا بپا دارند نماز را پس بگردان دلهای بعضی مردمان که بشتابند بسوی ایشان و روزی ده ایشانرا

من الثمرات لعلهم يشكرون ۝ ربنا انك تعلم ما نخفى وما نعلن وما يخفى على الله من شىء
از میوها شاید که ایشان سپاس داری کنند ای پروردگار ما بدرستیکه تو میدانی آنچه نهان میکنیم و آنچه آشکارا میسازیم و پوشیده نیست بر خدای هیچ چیز

فى الارض ولا فى السماء ۝ الحمد لله الذى وهب لى على الكبر اسمعيل واسحق ان ربى لسميع الدعاء
در زمین و نه در آسمان سپاس آن خدای راست که بخشید مرا به پیری اسماعیل و اسحق را بدرستیکه پروردگار من شنونده دعاست

رب اجعلنى مقيم الصلوة ومن ذريتى ربنا وتقبل دعاء ۝ ربنا اغفر لى ولوالدى وللمؤمنين
ای پروردگار من گردان مرا بپا دارنده نماز را و از فرزندان من ای پروردگار ما و قبول کن دعای مرا ای پروردگار ما بیامرز مرا و پدر و مادر مرا و مؤمنان را

يوم يقوم الحساب ۝ ولا تحسبن الله غافلاً عما يعمل الظالمون ۝ انما يؤخرهم ليوم تشخص فيه الابصار
روزی که قایم شود حساب و مپندار خدا را بیخبر از آنچه میکنند ستمکاران جز این نیست که تاخیر میکند عذاب ایشان را برای روزی که خیره شود دران

عشر

خمس

عشر

مهطعين

مهطعين مقنعي رؤسهم لا يرتد اليهم طرفهم وافئدتهم هواء ۝ وانذر الناس يوم ياتيهم العذاب
در حالی که شتابندگان باشند برداشتگان سرهای خود را که باز نگردد بایشان چشمهای ایشان و دلهای ایشان خالی و بیم کن مردمان را روزی که بیاید بایشان عذاب

فيقول الذين ظلموا ربنا اخرنا الى اجل قريب نجب دعوتك ونتبع الرسل اولم تكونوا اقسمتم
پس گویند آنانکه ستم کردند ای پروردگار ما تاخیر کن ما را تا مدتی نزدیک قبول کنیم خواندن ترا و پیروی کنیم رسولان را گویند فرشتگان آیا که نبودید سوگند میخوردید
عذاب ما را

من قبل ما لكم من زوال ۝ وسكنتم في مساكن الذين ظلموا انفسهم وتبين
پیش ازین که نباشد ما را هیچ زوالی و ساکن بودید در منزلهای آنانکه ستم کردند بر نفس خود و ظاهر شد

لكم كيف فعلنا بهم وضربنا لكم الامثال ۝ وقد مكروا مكرهم وعند الله
مر شما را که چگونه کردیم بایشان و زدیم برای شما مثلها و بدرستی که مکر کردند نهایت مکر خود و از نزدیک خدای

مكرهم وان كان مكرهم لتزول منه الجبال ۝ فلا تحسبن الله مخلف
جزای مکر ایشان و اگرچه بود مکر ایشان تا از جای برود از آن کوهها پس مپندار خدای را خلاف کننده

وعده رسله ان الله عزيز ذو انتقام ۝ يوم تبدل الارض غير الارض والسموات وبرزوا
وعده خود مر پیغمبران خود و بدرستی که خدای غالب است خداوند انتقام روزی بدل کرده شود زمین به زمینی دیگر و آسمانها و ظاهر شوند مردمان
از گورها

لله الواحد القهار ۝ وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد ۝ سرابيلهم من قطران
برای خدای یگانه غالب و ببینی گناهکاران را در آن روز با هم بوسته در بندها پیراهنهای ایشان باشد از مس گداخته

وتغشى وجوههم النار ۝ ليجزي الله كل نفس ما كسبت ان الله سريع الحساب ۝ هذا
و بپوشد رویهای ایشان را آتش تا جزا دهد خدای هر تنی را آنچه کسب کرده بدرستی که خدای زود حساب کننده است این قرآن

بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا انما هو اله واحد وليذكر اولوا الالباب ۝
بسنده است مردمان را و تا بیم کرده شوند بآن و تا بدانند آنکه اوست خدای یکتا و هر آینه باید که پند گیرند خداوندان عقل

سورة الحجر مكية وهي تسع وتسعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

الر تلك ايات الكتاب وقران مبين ۝ ربما يود الذين كفروا لو كانوا
منم خدای که ... این سوره آیتهای کتاب و قرآن روشن است بسا که دوست دارند آنانکه کافر شدند که کاشکی بودندی که

مسلمين ۝ ذرهم ياكلوا ويتمتعوا ويلههم الامل فسوف يعلمون ۝ وما اهلكنا
مسلمانان بگذار ایشان را تا بخورند و برخوردار باشند و باز دارد ایشان را آرزو از کار پس زود باشد که بدانند و هلاک نکردیم

من قرية الا ولها كتاب معلوم ۝ ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون ۝
هیچ دیهی را مگر که از آن نوشته بود معلوم پیشی نگیرد هیچ گروهی اجل خود را و باز پس نمانند از آن

خمس

قيل الالف بمعنى ان قوله تعالى يوم تبدل الارض ظرف الانتقام والوقف جيد لان يوم مفعول محذوف اى اذكر يوم
عشر

خمس
حديث المكتوب في اول سورة ابراهيم عليه السلام

الجزء الرابع عشر

خمس

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝ لَوْمَا تَأْتِينَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ إِنْ كُنْتَ
و كفتند اي انكس كه فرو فرستاده شد برو قرآن بدرستيكه ديوانه چرا نمي آري فرشتكانرا اكر هستي

مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ ۝ إِنَّا
از راست كويان . ما فرو نفرستيم فرشتكانرا مكر بحق و نباشند آن هنكام مهلت دادكان بدرستيكه

نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ
ما فرو فرستاديم قرآنرا و بدرستيكه ما اورا نكهبانيم و هر آينه فرستاديم پيغمبرانرا پيش از تو در كروههاي پيشينيان

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ
و نيامد بايشان هيچ رسولي مكر بودند كه باو سخريه ميكردند همچنين در مي آريم در دلهاي

الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ
كناهكاران كه ايمان نمي آرند بآن و بدرستيكه كذشته است روش پيشينيان و اكر بكشاييم برايشان دري از آسمان

فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝ وَ
پس باشند كه در آن درشده بالا روند هر آينه كويند جز اين نيست بربسته اند چشمهاي ما بلكه ما كروهي جادو كرده شدكانيم

لَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۝ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ
بدرستيكه ما ساختيم در آسمان برجها و بياراستيم آنرا براي نظر كنندكان و نكاه داشته ايم آنرا از هر ديو رانده

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
مكر ديوي كه بدزدي سخن شنود پس از پي درآيد او را شعله آتش آشكارا و زمين كسترانيده ايم آنرا و بيفكنديم در آن كوهها

وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۝ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ
و برويانيديم در آن از هر چيزي سنجيده و ساختيم براي شما در آن اسباب زندكاني و براي آنكه نيستيد شما مر اورا

بِرَازِقِينَ ۝ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝ وَأَرْسَلْنَا
روزي دهندكان و نيست هيچ چيزي مكر نزديك ماست خزينهاي آن و فرو نفرستيم آنرا مكر باندازه معلوم و فرستاديم

الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ
بادها بردارندكان ابر را پس فرو فرستاديم از آسمان آبي پس خورانيديم آنرا و نيستيد شما مر آنرا نكاه دارندكان و بدرستيكه ما

نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
زنده ميكردانيم و ميميرانيم و ما وارثيم و هر آينه ميدانيم پيشتر كزندكانرا از شما و بدرستيكه ما دانيم

الْمُسْتَأْخِرِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
واپس ماندكانرا و بدرستيكه پروردكار تو او جمع كننده ايشانست بدرستيكه او راست كار داناست و بدرستيكه ما آفريديم آدمي را

مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۝ وَإِذْ قَالَ
از كل خشك كه بوده از كل سياه بوي كرفته و پري آفريديم آنرا پيش از آدم از آتش بي دود و ياد كن آنكاه كه

92

رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّى خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ ۝ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ
برودگار تو مر فرشتگان را من آفریننده ام آدم را از گلی خشک که بود از لای سیاه بوی گرفته پس چون راست کنم صورت او را

وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِى فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ
و دردمم درآن از روح که آفریده است پس بیفتید مر او را سجده کنان پس سجده کردند فرشتگان همه ایشان

اَجْمَعُونَ ۝ اِلَّا اِبْلِيسَ اَبٰى اَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ يَا اِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا
بتمام مگر شیطان سر باز زد از اینکه باشد با سجده کنندگان گفت خدای ای شیطان چه بود ترا در اینکه

تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ لَمْ اَكُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
نباشی با سجده کنندگان گفت نیستم من که سجده کنم آدم را آفریده او را از گل خشک

مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ ۝ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ۝ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى
از لای سیاه بوی ناک گفت خدای پس بیرون رو از بهشت پس بدرستیکه تو رانده شدی و بدرستیکه بر تو است لعنت تا

يَوْمِ الدِّينِ ۝ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِى اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝
روز جزا گفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند مردم گفت پس بدرستیکه تو از مهلت دادگان

اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَا اَغْوَيْتَنِى لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ
تا روز وقت معلوم گفت ای پروردگار من بسبب آنکه مرا گمراه کردی هر اینه بیارایم گناهان را برای ایشان در زمین و گمراه سازیم ایشان را

اَجْمَعِينَ ۝ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَىَّ مُسْتَقِيمٌ ۝ اِنَّ عِبَادِى
همه ایشان را مگر بندگان تو از ایشان که مخلصان اند گفت خدای این اخلاص راهیست راست بر منست رعایت آن بدرستیکه بندگان من

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِينَ ۝
نیست ترا بر ایشان حجتی مگر آنکسی که پیروی کند ترا از گمراهان و بدرستیکه دوزخ وعده گاه ایشانست همه ایشان

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝
مر او را هفت در است هر دری را از گمراه بهره ایست قسمت کرده شده بدرستیکه پرهیزکاران در بوستان باشند در آن چشمها روان بود

اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِنِينَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ
گویند فرشتگان در آیید در اینجا بسلامت ایمن شدگان و بیرون کشیم آنچه در سینهای ایشان باشد از کینه برادران در حالتی که باشند نشسته بر تختها

مُتَقَابِلِينَ ۝ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ۝ نَبِّئْ عِبَادِى اَنّى اَنَا الْغَفُورُ
رو برو ی نرسد ایشان را در آن رنجی و نباشند ایشان از آن بیرون کرده شدگان خبر ده بندگان مرا بآنکه من آمرزنده

الرَّحِيمُ ۝ وَاَنَّ عَذَابِى هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ ۝ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيمَ ۝ اِذْ دَخَلُوا
مهربانم و بآنکه عذاب من آن عذابیست دردناک و خبر ده ایشان را از مهمانان ابراهیم چون در آمدند

عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ۝ قَالُوا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
بر او پس گفتند سلام گفت بدرستیکه ما از شما ترسیم گفتند مترس بدرستیکه ما مژده میدهیم ترا بفرزندی دانا

عشر

خمس

عشر

نصف القرآن [illegible]

[illegible]

عشر

قال ابشرتموني على ان مسني الكبر فبم تبشرون ۝ قالوا بشرناك بالحق فلا تكن من
گفت ايا مژده ميدهيد مرا بدان از انكه رسيده است مرا پيرى پس چگونه مژده ميدهيد گفتند مژده داديم ترا براستى پس مباش از

القانطين ۝ قال ومن يقنط من رحمة ربه الا الضالون ۝ قال فما خطبكم خمس
نااميدان گفت نااميد نشوند از رحمت پروردگار خود مگر گمراهان گفت چيست كار شما

ايها المرسلون ۝ قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين ۝ الا ال لوط انا لمنجوهم اجمعين عشر
اى فرستادگان گفتند بدرستى كه ما فرستاده شديم بسوى گروهى گناهكاران تا هلاك كنيم ايشان را مگر كسان لوط بدرستى كه ما رهانندگانيم همه ايشان را

الا امراته قدرنا انها لمن الغابرين ۝ فلما جاء ال لوط المرسلون ۝ قال انكم قوم
مگر زن او را حكم كرديم كه آن زن از بازماندگان باشد پس چون آمدند بكسان لوط فرستادگان گفت لوط بدرستى كه شما گروهى

منكرون ۝ قالوا بل جئناك بما كانوا فيه يمترون ۝ واتيناك بالحق وانا
بيگانگانيد گفتند بلكه نيز آمده ايم بتو با چيزى كه بودند قوم تو كه در آن شك ميكردند و آورده ايم بتو راستى را و بدرستى كه ما

لصادقون ۝ فاسر باهلك بقطع من الليل واتبع ادبارهم ولا يلتفت منكم احد
راست گويانيم پس ببر كسان خود را بپاره از شب و برو از پس ايشان و بايد كه باز پس ننگرد از شما يكى

وامضوا حيث تؤمرون ۝ وقضينا اليه ذلك الامر ان دابر هؤلاء مقطوع مصبحين خمس
و برويد آنجا كه فرموده شده ايد و حكم كرده ايم ما بسوى او آن كار را بدرستى كه بيخ اين گروه بريده شده است در حالتى كه بصبح درآيند

وجاء اهل المدينة يستبشرون ۝ قال ان هؤلاء ضيفي فلا تفضحون ۝ واتقوا الله
و آمدند اهل شهر مژده ميدادند يكديگر را گفت بدرستى كه اين گروه مهمانان منند پس مرا رسوا مكنيد و بترسيد از خداى

ولا تخزون ۝ قالوا اولم ننهك عن العالمين ۝ قال هؤلاء بناتي ان كنتم فاعلين عشر
و خوار مسازيد گفتند ايا ترا منع كرده ايم از حمايت جهانيان گفت اينك دختران منند اگر هستيد شما كنندگان

لعمرك انهم لفي سكرتهم يعمهون ۝ فاخذتهم الصيحة مشرقين ۝ فجعلنا عاليها سافلها
بجان تو سوگند بزندگانى تو بدرستى كه در گمراهى خود سرگردان پس گرفت ايشان را بانگ هولناك در حالتى كه بودند جاشت كنندگان پس گردانيديم آن شهر را زير و زبر كه بودند قوم لوط

وامطرنا عليهم حجارة من سجيل ۝ ان في ذلك لايات للمتوسمين ۝ وانها لبسبيل مقيم خمس
و بارانيديم بر ايشان سنگها از گل محكم شده بدرستى كه درين نشانهاست مر نگرندگان را و بدرستى كه آن شهرها بر راه است كه هست

ان في ذلك لاية للمؤمنين ۝ وان كان اصحاب الايكة لظالمين ۝ فانتقمنا
بدرستى كه در بن نشانه است مر گرويدگان را و بدرستى كه بودند قوم شعيب ستمكاران پس انتقام كشيديم

منهم وانهما لبامام مبين ۝ ولقد كذب اصحاب الحجر المرسلين ۝ واتيناهم اياتنا فكانوا عشر
از ايشان و بدرستى كه ايشان بر راهى اند كه مردم مى بينند و بدرستى كه بدروغ داشتند قوم ثمود پيغمبران را و داديم ايشان را آيتها پس بودند

عنها معرضين ۝ وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا امنين ۝ فاخذتهم الصيحة مصبحين
از آن روى گردانندگان و بودند كه مى تراشيدند از كوهها خانها در حالتى كه ايمن بودند پس فرا گرفت ايشان را بانگ هولناك در حالتى كه بصبح درآمدند

فما

فما أغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۝ وما خلقنا السموات والأرض وما بينهما
پس دفع نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان ایشانست

إلا بالحق وإن الساعة لآتية فاصفح الصفح الجميل ۝ إن ربك هو الخلاق العليم ۝ ولقد
مگر براستی و بدرستیکه قیامت هر آینه آینده است پس درگذر درگذشتن نیکو بدرستیکه پروردگار تو اوست آفریننده دانا و بدرستیکه

آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم ۝ لا تمدن عينيك إلى ما متعنا به أزواجا منهم
دادیم ترا هفت آیه از سوره فاتحه و قرآن عظیم و بازمکش هر دو چشم خود را بسوی آنچه برخورداری دادیم بدان چندین گونه ازیشان

ولا تحزن عليهم واخفض جناحك للمؤمنين ۝ وقل إني أنا النذير المبين ۝ كما أنزلنا
و اندوه مخور بر ایشان و فرو دار بال خود را برای مؤمنان و بگو بدرستیکه من بیم کننده ام آشکارا همچنانکه فرو فرستادیم

على المقتسمين ۝ الذين جعلوا القرآن عضين ۝ فوربك لنسألنهم أجمعين ۝ عما كانوا
بر قسمت کنندگان آنانکه ساختند قرآن را پاره پاره پس بحق پروردگار تو هر آینه خواهیم پرسید ایشان را همه از آنچه بودند

يعملون ۝ فاصدع بما تؤمر وأعرض عن المشركين ۝ إنا كفيناك المستهزئين ۝
که میکردند پس آشکارا کن آنچه فرموده اند و روی بگردان از مشرکان بدرستیکه ما بسنده ایم ترا مسخره کنندگان را

الذين يجعلون مع الله إلها آخر فسوف يعلمون ۝ ولقد نعلم أنك يضيق صدرك بما يقولون
آنانکه میسازند با خدا خدای دیگر پس زود باشد که بدانند و بدرستیکه ما میدانیم که تنگ میشود سینه تو بآنچه میگویند

فسبح بحمد ربك وكن من الساجدين ۝ واعبد ربك حتى يأتيك اليقين ۝
پس تسبیح کن بحمد پروردگار خود و باش از سجده کنندگان و پرستش کن پروردگار خود را تا وقتیکه بیاید بتو مرگ

سورة النحل مكية وهي مائة وثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشنده مهربان

أتى أمر الله فلا تستعجلوه سبحانه وتعالى عما يشركون ۝ ينزل الملائكة بالروح
نزدیک رسید فرمان خدا پس مشتابید بطلب آن پاکست خدا و برتر از آنکه او را شریک میآرند فرو میفرستد فرشتگان را بوحی

من أمره على من يشاء من عباده أن أنذروا أنه لا إله إلا أنا فاتقون ۝ خلق السموات
از فرمان خود بر هرکه خواهد از بندگان خود بآنکه بترسانید که نیست هیچ خدای جز من پس بترسید از من آفرید آسمانها

والأرض بالحق تعالى عما يشركون ۝ خلق الإنسان من نطفة فإذا هو خصيم مبين ۝
و زمین را بحق و برترست خدا از آنکه شریک میگیرند آفرید آدمی را از آب منی پس آنگاه او خصومت کننده آشکارا

والأنعام خلقها لكم فيها دفء ومنافع ومنها تأكلون ۝ ولكم فيها جمال
و چهارپایان را آفرید برای شما در ایشان پوشش است گرم کننده و منفعتها دیگر و از ایشان میخورید و مر شما را در ایشان آرایش است

ربع خمس

عشر

حزب

خمس

محل استجابة

اوسطه

خمس

حين تريحون وحين تسرحون ۝ وتحمل اثقالكم الى بلد لم تكونوا بالغيه الا بشق

الانفس ان ربكم لرءوف رحيم ۝ والخيل والبغال والحمير لتركبوها وزينة

ويخلق ما لا تعلمون ۝ وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر ولو شاء لهديكم اجمعين

هو الذي انزل من السماء ماء لكم منه شراب ومنه شجر فيه تسيمون ينبت لكم

به الزرع والزيتون والنخيل والاعناب ومن كل الثمرات ان في ذلك لاية لقوم

يتفكرون ۝ وسخر لكم الليل والنهار والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره

ان في ذلك لايات لقوم يعقلون ۝ وما ذرأ لكم في الارض مختلفا الوانه ان في

ذلك لاية لقوم يذكرون ۝ وهو الذي سخر البحر لتاكلوا منه لحما طريا

وتستخرجوا منه حلية تلبسونها وترى الفلك مواخر فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم

تشكرون ۝ والقى في الارض رواسي ان تميد بكم وانهارا وسبلا لعلكم

تهتدون ۝ وعلامات وبالنجم هم يهتدون ۝ افمن يخلق كمن لا يخلق افلا

تذكرون ۝ وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها ان الله لغفور رحيم ۝ والله يعلم

ما تسرون وما تعلنون ۝ والذين يدعون من دون الله لا يخلقون شيئا وهم يخلقون

اموات غير احياء وما يشعرون ايان يبعثون ۝ الهكم اله واحد فالذين لا يؤمنون

بالاخرة

بالآخرة قلوبهم منكرة وهم مستكبرون ۝ لا جرم ان الله يعلم ما يسرون و
ما يعلنون ط انه لا يحب المستكبرين ۝ واذا قيل لهم ماذا انزل ربكم قالوا اساطير
الاولين ۝ ليحملوا اوزارهم كاملة يوم القيمة ومن اوزار الذين يضلونهم بغير
علم الا ساء ما يزرون ۝ قد مكر الذين من قبلهم فاتى الله بنيانهم من القواعد
فخر عليهم السقف من فوقهم واتاهم العذاب من حيث لا يشعرون ۝ ثم يوم القيمة يخزيهم
ويقول اين شركاءى الذين كنتم تشاقون فيهم قال الذين اوتوا العلم ان الخزى
اليوم والسوء على الكافرين ۝ الذين تتوفاهم الملئكة ظالمى انفسهم فالقوا السلم ما كنا
نعمل من سوء بلى ان الله عليم بما كنتم تعملون ۝ فادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها
فلبئس مثوى المتكبرين ۝ وقيل للذين اتقوا ماذا انزل ربكم قالوا خيرا
للذين احسنوا فى هذه الدنيا حسنة ولدار الآخرة خير ولنعم دار المتقين ۝ جنات
عدن يدخلونها تجرى من تحتها الانهار لهم فيها ما يشاؤن ۝ كذلك يجزى الله المتقين
۝ الذين تتوفاهم الملئكة طيبين يقولون سلام عليكم ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون
هل ينظرون الا ان تاتيهم الملئكة او ياتى امر ربك كذلك فعل الذين من قبلهم
وما ظلمهم الله ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۝ فاصابهم سيئات ما عملوا وحاق بهم

خمس

نصف الحزب
وقيل ما يزرون

عشر

ما كانوا به يستهزءون ۝ وقال الذين أشركوا لو شاء الله ما عبدنا من دونه من شيء

نحن ولا ءاباؤنا ولا حرمنا من دونه من شيء كذلك فعل الذين من قبلهم فهل على الرسل

إلا البلاغ المبين ۝ ولقد بعثنا في كل أمة رسولا أن اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت

فمنهم من هدى الله ومنهم من حقت عليه الضلالة فسيروا في الأرض فانظروا كيف كان

عاقبة المكذبين ۝ إن تحرص على هداهم فإن الله لا يهدي من يضل وما لهم من ناصرين

وأقسموا بالله جهد أيمانهم لا يبعث الله من يموت بلى وعدا عليه حقا ولكن أكثر الناس لا

يعلمون ۝ ليبين لهم الذي يختلفون فيه وليعلم الذين كفروا أنهم كانوا كاذبين

إنما قولنا لشيء إذا أردناه أن نقول له كن فيكون ۝ والذين هاجروا في الله من بعد

ما ظلموا لنبوئنهم في الدنيا حسنة ولأجر الآخرة أكبر لو كانوا يعلمون ۝ الذين

صبروا وعلى ربهم يتوكلون ۝ وما أرسلنا من قبلك إلا رجالا نوحي إليهم فاسألوا

أهل الذكر إن كنتم لا تعلمون ۝ بالبينات والزبر وأنزلنا إليك الذكر لتبين

للناس ما نزل إليهم ولعلهم يتفكرون ۝ أفأمن الذين مكروا السيئات أن يخسف

الله بهم الأرض أو يأتيهم العذاب من حيث لا يشعرون ۝ أو يأخذهم في تقلبهم فما هم بمعجزين

أو يأخذهم على تخوف فإن ربكم لرءوف رحيم ۝ أولم يروا إلى ما خلق الله من شيء

خمس

عشر

نصف الجزو

بالياء وفتح الحاء أبو بكر وبالنون وكسر الحاء حفص

عشر وسجدة مسنونة

يتفيؤا

سجده مسنونه

يتفيؤا ظلاله عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون ○ ولله يسجد ما في السموات

که میگردد سایهای او از راست و چپ سجده کنندگان مرخدایرا و حال آنکه ایشان زار باشند مرخدایرا سجده میکند آنچه در آسمانها

وما في الارض من دابة والملئكة وهم لا يستكبرون ○ يخافون ربهم من فوقهم

و آنچه در زمینست از جنبندگان و فرشتگان و ایشان سرکشی نمیکنند میترسند از عذاب پروردگار خود از بالای ایشان

ويفعلون ما يؤمرون ○ وقال الله لا تتخذوا الهين اثنين انما هو اله واحد فاياي فارهبون

و میکنند آنچه فرموده شده اند و فرمود خدای فرا مگیرید دو خدایرا بجز این نیست که خدای معبودیست یگانه پس از من بترسید

وله ما في السموات والارض وله الدين واصبا افغير الله تتقون ○ وما بكم من نعمة

و مراوراست آنچه در آسمانها و زمین است و مراوراست دین پسندیده ابا بجز خدای از کسی میترسید و آنچه بشماست از نعمت

فمن الله ثم اذا مسكم الضر فاليه تجارون ○ ثم اذا كشف الضر عنكم اذا

پس از خداست پس چون برسد بشما سختی پس باو مینالید پس چون بردارد آن سختی از شما آنگاه

فريق منكم بربهم يشركون ○ ليكفروا بما اتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ○ ويجعلون

گروهی از شما بخداوند خود شریک آرند تا کافر شوند بآنچه دادیم ایشانرا پس برخورید پس زود باشد که بدانند و میکنند برای آنچه

لما لا يعلمون نصيبا مما رزقناهم تالله لتسئلن عما كنتم تفترون ○ ويجعلون

که هیچ نمیدانند بعضی از آنچه داده ایم ایشانرا سوگند بخدای که پرسیده خواهید شد از آنچه هستید که افترا میکنید و میسازند

لله البنات سبحانه ولهم ما يشتهون ○ واذا بشر احدهم بالانثى ظل وجهه مسودا

مرخدایرا دختران پاکست خدای و مرایشانراست آنچه آرزو دارند و چون خبر داده شود یکی از ایشان بدختر گردد روی او سیاه

وهو كظيم ○ يتوارى من القوم من سوء ما بشر به ايمسكه على هون ام يدسه في التراب

و او پر شود از خشم پنهان گردد از گروه خود از ناخوشی آنچه او را خبر داده باشند و در فکر افتد که آیا نگاه دارد او را بر خواری یا بپوشد او را در خاک

الا ساء ما يحكمون ○ للذين لا يؤمنون بالاخرة مثل السوء ولله المثل الاعلى

بدانید که بدست آنچه حکم میکنند مرآنانرا که ایمان نمیآرند باخرت صفت بدست و مرخدایراست صفت بلند

وهو العزيز الحكيم ○ ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابة ولكن يؤخرهم

و او غالب حکم کننده است و اگر بگیرد خدای مردمانرا بستم ایشان نگذارد بزمین هیچ جنبنده و لیکن میدارد ایشانرا

الى اجل مسمى فاذا جاء اجلهم لا يستاخرون ساعة ولا يستقدمون ○ ويجعلون لله

تا وقت معین پس چون بیاید وقت ایشان باز پس نیایند ساعتی از آن و پیشتر نگردند بر آن و میسازند برای خدا

ما يكرهون وتصف السنتهم الكذب ان لهم الحسنى لا جرم ان لهم النار

آنچه نمیخواهند برای خود و میگوید زبانهای ایشان دروغ که ایشانراست نیکوترین بدرستیکه ایشانراست دوزخ

وانهم مفرطون ○ تالله لقد ارسلنا الى امم من قبلك فزين لهم الشيطان اعمالهم فهو

و بتحقیق ایشان ... سوگند بخدای که بتحقیق فرستادیم بگروهها که بودند پیش از تو پس بیاراست برای ایشان دیو کارهای ایشانرا پس او

خمس

عشر

وليّهم اليوم ولهم عذاب اليم ۝ وما انزلنا عليك الكتاب الا لتبيّن لهم الذى
دوست ایشانست امروز و مر ایشانرا عذاب دردناک ۝ و نفرستادیم ما بر تو کتاب را مگر برای آنکه پیدا کنی بر ایشان آنچه

اختلفوا فيه وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۝ والله انزل من السماء ماء فاحيا
که خلاف کردند در آن و برای راه نمودن و رحمت مر گروهی راکه بگروند ۝ و خدای فرستاد از آسمان آبی پس زنده کرد

به الارض بعد موتها ان فى ذلك لاية لقوم يسمعون ۝ وان لكم فى الانعام
بآن زمین را بعد از مردن او بدرستیکه درین نشانه ایست مر گروهی راکه بشنوند ۝ و بدرستیکه مر شماراست در چهارپایان

لعبرة نسقيكم مما فى بطونه من بين فرث ودم لبنا خالصا سائغا للشاربين
هر آینه پندی مر آشامانیم شما از آنچه در شکمهای ایشانست از میان سرگین و خون شیری پاک گوارنده آشامندگانرا

ومن ثمرات النخيل والاعناب تتخذون منه سكرا ورزقا حسنا ان فى ذلك
و از میوها خرما و انگور میگیرید از آن سیکی و روزی نیکو بدرستیکه در این چیزها

لاية لقوم يعقلون ۝ واوحى ربك الى النحل ان اتخذى من الجبال بيوتا ومن الشجر ومما
هر آینه نشانه ایست مر گروهی راکه دریابند ۝ و پیغام کرد پروردگار تو بزنبوران عسل از آنکه فرا گیرید از شکاف کوهها خانها و از درختان و از آنچه

يعرشون ۝ ثم كلى من كل الثمرات فاسلكى سبل ربك ذللا يخرج من بطونها
مردمان بنا کنند ۝ پس بخورید از همه میوها پس بروید براه پروردگار شما فرمان بردارنده بیرون می آرد از شکمهای ایشان

شراب مختلف الوانه فيه شفاء للناس ان فى ذلك لاية لقوم يتفكرون ۝
آشامیدنی که خلافست رنگهای او در آن شفاست مردمانرا بدرستیکه درین کار هر آینه نشانه ایست مر گروهی راکه فکر کنند ۝

والله خلقكم ثم يتوفاكم ومنكم من يرد الى ارذل العمر لكى لا يعلم بعد
و خدای بیافرید شمارا پس بمیراند شمارا و از شما کسی هست که باز گردانیده شود ببدترین عمر تا نداند بعد از

علم شيئا ان الله عليم قدير ۝ والله فضل بعضكم على بعض فى الرزق فما الذين
دانستن چیزی را بدرستیکه خدای داناست تواناست ۝ و خدای تفضیل داد بعضی از شما بر بعضی در روزی پس نیستند آنانکه

فضلوا برادى رزقهم على ما ملكت ايمانهم فهم فيه سواء افبنعمة الله يجحدون
فضل یافته اند بازگرداننده روزی خود بر آنانکه مالک شده است دستهای ایشان بهمه تا ایشان در روزی یکسان ایا نعمت خدای انکار میکنند
که او باز گردانند

والله جعل لكم من انفسكم ازواجا وجعل لكم من ازواجكم
و خدای بیافرید برای شما از جنس شما از زنان و بیافرید برای شما از زنان شما

بنين وحفدة ورزقكم من الطيبات افبالباطل يؤمنون وبنعمت الله
پسران و نبیرگان و روزی شمارا از پاکیزها ایا بباطل میگروند و بنعمت خدای

هم يكفرون ۝ ويعبدون من دون الله ما لا يملك لهم رزقا من السموات والارض
ایشان کفر میکنند ۝ و می پرستند بجز خدای چیزی که نتواند ایشانرا روزی دادن از آسمانها و زمین

خمس

عشر نصف الحزب

خمس

شيئا ولا يستطيعون ۝ فلا تضربوا لله الامثال ان الله يعلم وانتم لا تعلمون ۝

چیز و هرگز نتوانند پس مزنید برای خدا مثلها بدرستی که خدای میداند و شما نمیدانید

ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء ومن رزقناه منا رزقا

بزد خدای مثل بنده درم خریده که توانا نباشد بر هیچ چیز و آنکه روزی دادیم اورا از نزدیک روزی

حسنا فهو ينفق منه سرا وجهرا هل يستوون الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون ۝

نیکو پس او خرج میکند ازان پنهان و آشکاره آیا برابر باشند همه ستایش مرخدایرا بلکه بیشتر ایشان نمیدانند

وضرب الله مثلا رجلين احدهما ابكم لا يقدر على شيء وهو كل على

و آورد خدای مثل دو مرد که یکی از ایشان گنگست قدرت ندارد بر چیزی سخته و او گران بر

موليه اينما يوجهه لا يات بخير هل يستوي هو ومن يامر بالعدل وهو على

خواجه هرجا که فرستد باز نیاید به نیکویی آیا برابر باشند این و کسی که میفرماید براستی و او بر

صراط مستقيم ۝ ولله غيب السموات والارض وما امر الساعة الا كلمح البصر

راه راست و مرخدایراست دانستن پنهان آسمان و زمین و نیست کار قیامت مگر مانند زدن چشم

او هو اقرب ان الله على كل شيء قدير ۝ والله اخرجكم من بطون امهاتكم

بلکه او از آن نزدیکتر بدرستی که خدای بر همه چیز تواناست و خدای بیرون آورد شمارا از شکمهای مادران شما

لا تعلمون شيئا وجعل لكم السمع والابصار والافئدة لعلكم تشكرون

نمیدانستید چیزی را و داد مر شمارا گوش و چشمها و دلها تا شما شکر گویید

الم يروا الى الطير مسخرات في جو السماء ما يمسكهن الا الله ان في ذلك

آیا نمی بینند کبوتر مرغان رام شدگان در هوای زمین و آسمان نگاه نمیدارد ایشانرا مگر خدای بدرستی که در این

لايات لقوم يؤمنون ۝ والله جعل لكم من بيوتكم سكنا وجعل

هرآینه نشانهاست برای گروهی بگروند و خدای ساخت برای شما از خانهای شما آرام گاهی و بساخت

لكم من جلود الانعام بيوتا تستخفونها يوم ظعنكم ويوم اقامتكم ومن

برای شما از پوست چهارپایان خانها سبک مر یابید ازا وقت سفر و وقت بودن شما و بیاورد

اصوافها واوبارها واشعارها اثاثا ومتاعا الى حين ۝ والله جعل لكم

برای شما از پشمهای چهارپایان و پشمهای شتران و موی بزان رختها و متاعها تا وقتی که زنده آید و خدای بیافرید برای شما

مما خلق ظلالا وجعل لكم من الجبال اكنانا وجعل لكم سرابيل

ازانچه آفرید سایها و ساخت برای شما از کوهها خانها و کرد برای شما پوششها

تقيكم الحر وسرابيل تقيكم باسكم كذلك يتم نعمته عليكم

باز دارد از شما گرما و پیراهنها ازاهن که نگاه دارد شما را در کارزار هم چنین تمام میکند نعمت خودرا بر شما

عشر

[illegible]

لعلكم تسلمون ۝ فان تولوا فانما عليك البلاغ المبين ۝ يعرفون نعمة الله ثم ينكرونها
واكثرهم الكافرون ۝ ويوم نبعث من كل امة شهيدا ثم لا يؤذن للذين كفروا
ولا هم يستعتبون ۝ واذا راى الذين ظلموا العذاب فلا يخفف عنهم ولا هم ينظرون ۝
واذا راى الذين اشركوا شركاءهم قالوا ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين كنا ندعوا
من دونك فالقوا اليهم القول انكم لكاذبون ۝ والقوا الى الله يومئذ السلم
وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله زدناهم عذابا
فوق العذاب بما كانوا يفسدون ۝ ويوم نبعث في كل امة شهيدا عليهم من انفسهم
وجئنا بك شهيدا على هؤلاء ونزلنا عليك الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى
ورحمة وبشرى للمسلمين ۝ ان الله يامر بالعدل والاحسان وايتاء ذي القربى وينهى
عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم تذكرون ۝ واوفوا
بعهد الله اذا عاهدتم ولا تنقضوا الايمان بعد توكيدها وقد جعلتم الله
عليكم كفيلا ان الله يعلم ما تفعلون ۝ ولا تكونوا كالتي
نقضت غزلها من بعد قوة انكاثا تتخذون ايمانكم دخلا بينكم ان
تكون امة هي اربى من امة انما يبلوكم الله به وليبينن لكم يوم القيامة ما كنتم فيه تختلفون

ثلث خمس

عشر

ولو

وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
و اگر خواستی خدای همه شما را یک گروه کردی و لیکن گمراه کند هر کرا خواهد و راه نماید هر کرا خواهد

وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ
و هر آینه پرسیده خواهید شد از آنچه شما میکردید و فرا مگیرید سوگند خود را مکر را میان یکدیگر که بلغزد

قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَ
قدم بعد از استوار بودن و بچشید عذاب بسبب باز داشتن شما از راه خدای و مر شما راست عذابی بزرگ و

لَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
مخرید بعهد خدای بهای اندک را بدرستی که آنچه نزدیک خدایست آن بهترست شما را اگر هستید که بدانید

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا
آنچه نزدیک شماست فانی شود و آنچه نزدیک خدایست باقیست و هر آینه جزا دهیم آنانکه صبر کردند مزد ایشان بنیکوترین آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً
بودند که میکردند هر که بکند کار شایسته از مرد یا زن و او مومن باشد پس هر آینه زندگانی دهیم او را زندگانی

طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ
خوش و جزا دهیم ایشان را مزد ایشان بنیکوترین کاری که کردند پس چون خواهی که بخوانی قرآن را پناه جوی

بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
بخدای از شیطان رانده بدرستی که نیست مر او را غلبه بر آنانکه گرویده اند و بر پروردگار خود توکل میکنند

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ۝ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللّٰهُ
جز این نیست که غلبه او بر آنانست که دوست دارند او را و آنانکه ایشان بسبب او شرک آرندگانند و چون بدل کنیم آیتی را بجای آیتی و خدای

أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ
داناترست بآنچه فرو فرستد گویند که جز این نیست که تو افترا کننده بلکه بیشتر ایشان نمیدانند بگو فرود آورد آنرا جبرئیل از پروردگار تو

بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ
براستی تا ثابت دارد آنانکه ایمان آورده اند و براه نمودن و بشارت مسلمانان را و هر آینه میدانیم که ایشان میگویند جز این که او را میآموزد

بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
آدمی زبان آنکه میل میکنند بسوی او عجمی است و این قرآن زبان عربی روشن است بدرستی آنانکه نمیگروند

بِآيَاتِ اللّٰهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بآیتهای خدای راه ننماید ایشان را خدای و ایشان راست عذابی دردناک جز این نیست که افترا میکنند دروغ آنانکه نمیگروند

بِآيَاتِ اللّٰهِ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ
بآیتهای خدای و آن گروه ایشان دروغگویانند هر که کافر شود بخدای پس از ایمان خویش مگر کسی که بزور در آورده شود بکفر

خمس
فی اکثر المصاحف موصول و فی الاقل مفصول

محل استجابة

عشر

خمس

وقلبه مطمئن بالايمان ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم غضب من الله ولهم عذاب
عظيم ذلك بانهم استحبوا الحيوة الدنيا على الاخرة وان الله لا يهدي القوم الكافرين
اولئك الذين طبع الله على قلوبهم وسمعهم وابصارهم واولئك هم الغافلون لا جرم انهم
في الاخرة هم الخاسرون ثم ان ربك للذين هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا
ان ربك من بعدها لغفور رحيم يوم تاتي كل نفس تجادل عن نفسها وتوفى كل

عشر

نفس ما عملت وهم لا يظلمون وضرب الله مثلا قرية كانت امنة مطمئنة ياتيها

نصف الحزب

رزقها رغدا من كل مكان فكفرت بانعم الله فاذاقها الله لباس الجوع والخوف
بما كانوا يصنعون ولقد جاءهم رسول منهم فكذبوه فاخذهم العذاب وهم
ظالمون فكلوا مما رزقكم الله حلالا طيبا واشكروا نعمة الله ان كنتم
اياه تعبدون انما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به فمن
اضطر غير باغ ولا عاد فان الله غفور رحيم ولا تقولوا لما تصف السنتكم الكذب

خمس

هذا حلال وهذا حرام لتفتروا على الله الكذب ان الذين يفترون على الله الكذب
لا يفلحون متاع قليل ولهم عذاب اليم وعلى الذين هادوا حرمنا ما قصصنا عليك
من قبل وما ظلمناهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ثم ان ربك للذين عملوا السوء

بجهالة

عشر

بجهالة ثم تابوا من بعد ذلك واصلحوا ان ربك من بعدها لغفور رحيم ۝ ان ابرهيم
كان امة قانتا لله حنيفا ولم يك من المشركين ۝ شاكرا لانعمه اجتبه و
هديه الى صراط مستقيم ۝ واتيناه في الدنيا حسنة وانه في الاخرة لمن الصالحين
ثم اوحينا اليك ان اتبع ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين ۝ انما جعل
السبت على الذين اختلفوا فيه وان ربك ليحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه
يختلفون ۝ ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم
بالتي هي احسن ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين ۝ وان عاقبتم
فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو خير للصابرين ۝ واصبر وما صبرك الا
بالله ولا تحزن عليهم ولا تك في ضيق مما يمكرون ۝ ان الله مع الذين اتقوا والذين هم

خمس

سورة بني اسرائيل مائة محسنون ۝ واحدى عشر اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الجزء الخامس عشر

سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذي باركنا حوله
لنريه من اياتنا انه هو السميع البصير ۝ واتينا موسى الكتاب وجعلناه هدى
لبني اسرائيل الا تتخذوا من دوني وكيلا ۝ ذرية من حملنا مع نوح انه

كان عبدا شكورا ۝ وقضينا الى بني اسرائيل في الكتاب لتفسدن في الارض
بود بنده سپاس دارنده و حکم فرستادیم بسوی فرزندان یعقوب در کتاب هر آینه فساد خواهید کرد در زمین

مرتين ولتعلن علوا كبيرا ۝ فاذا جاء وعد اوليهما بعثنا عليكم عبادا لنا اولي
دو بار و هر آینه بلند خواهید شد بلند شدنی بزرگ پس چون بیاید وعده عذاب اول ازان دو بر انگیزیم بر شما بندگانی که مراستند خداوندان

باس شديد فجاسوا خلال الديار وكان وعدا مفعولا ۝ ثم رددنا لكم الكرة
کارزار سخت پس در آیند میان سراها و هست این حکم وعده کرده شده پس باز گردانیم برای شما دولت را

عليهم وامددناكم باموال وبنين وجعلناكم اكثر نفيرا ۝ ان احسنتم
بر ایشان و مدد دهیم شما را بمالها و فرزندان و کنیم شما را بیشتر از روی شمار و اگر نیکوکاری کنید

احسنتم لانفسكم وان اساتم فلها فاذا جاء وعد الاخرة ليسوءوا وجوهكم
نیکوی کرده باشید با نفسهای خود و اگر بدی کنید شما بس بال آن بر نفس پس چون بیاید وعده عذاب دیگر را بفرستیم تا بد سازند رویهای شما

وليدخلوا المسجد كما دخلوه اول مرة وليتبروا ما علوا تتبيرا ۝ عسى ربكم
و تا در آیند ببیت المقدس چنانچه در آمدند در وی اول بار و تا هلاک کنند آنچه غالب شوند بران هلاک کردنی تحقیق است که پروردگار شما

ان يرحمكم وان عدتم عدنا وجعلنا جهنم للكافرين حصيرا ۝ ان هذا القرآن
اگر توبه کنید رحم کند بر شما و اگر باز گردید بنافرمانی باز گردیم بعذاب و گردانیم دوزخ را برای ناگرویدگان زندانی بدرستی که این قرآن

يهدي للتي هي اقوم ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات ان لهم اجرا كبيرا ۝
راه می نماید براهی که آن پاینده ترست و مژده میدهد گرویدگان را آنانکه میکنند عملهای شایسته بآنکه ایشان راست مزدی بزرگ

وان الذين لا يؤمنون بالاخرة اعتدنا لهم عذابا اليما ۝ ويدع الانسان بالشر
و بآنکه آنانکه نمی گروند باخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک و دعا میکند آدمی ببدی

دعاءه بالخير وكان الانسان عجولا ۝ وجعلنا الليل والنهار آيتين فمحونا آية
دعای او به نکوئی و هست آدمی شتابنده در دعا و گردانیدیم ما شب و روز را دو نشانه پس نابود کردیم نشانه

الليل وجعلنا آية النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم ولتعلموا عدد السنين
شب را و ساختیم نشانه روز را روشن تا طلب کنید فضل از پروردگار خود تا بدانید شمار سالها

والحساب وكل شيء فصلناه تفصيلا ۝ وكل انسان الزمناه طائره في
و حساب و هر چیز بیان کردیم از بیان کردنی و هر آدمی لازم کرده ایم از عمل او در

عنقه ونخرج له يوم القيمة كتابا يلقاه منشورا ۝ اقرأ كتابك كفى بنفسك اليوم
گردن او و بیرون آریم برای او روز قیامت نامه که ببیند او را باز کرده و گوییم او را بخوان نامه خود را بس است نفس تو امروز

عليك حسيبا ۝ من اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل فانما يضل عليها ولا تزر وازرة
بر تو حساب کننده هر که راه یابد پس جز این نیست که راه می یابد برای خود و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه شود بر زیان آن و بر ندارد هیچ بردارنده

خمس

قرأ الشعبة بفتح الهمزة وحفص بضم الهمزة مع الواو الساكنة بعدها

قال ابو عمرو ... الكسائي ...

عشر

بر ... ان بود که ولید بن مغیره ...

٧١

وما كنا معذبين حتى نبعث رسولا ۝ وإذا أردنا أن نهلك قرية أمرنا مترفيها

ففسقوا فيها فحق عليها القول فدمرناها تدميرا ۝ وكم أهلكنا من القرون

من بعد نوح وكفى بربك بذنوب عباده خبيرا بصيرا ۝ من كان يريد العاجلة

عجلنا له فيها ما نشاء لمن نريد ثم جعلنا له جهنم يصلاها مذموما مدحورا ۝ ومن أراد

الآخرة وسعى لها سعيها وهو مؤمن فأولئك كان سعيهم مشكورا ۝ كلا نمد

هؤلاء وهؤلاء من عطاء ربك وما كان عطاء ربك محظورا ۝ انظر كيف

فضلنا بعضهم على بعض وللآخرة أكبر درجات وأكبر تفضيلا ۝ لا تجعل مع الله

إلها آخر فتقعد مذموما مخذولا ۝ وقضى ربك ألا تعبدوا إلا إياه وبالوالدين إحسانا

إما يبلغن عندك الكبر أحدهما أو كلاهما فلا تقل لهما أف ولا تنهرهما وقل لهما

قولا كريما ۝ واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني

صغيرا ۝ ربكم أعلم بما في نفوسكم إن تكونوا صالحين فإنه كان للأوابين

غفورا ۝ وآت ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ولا تبذر تبذيرا ۝ إن

المبذرين كانوا إخوان الشياطين وكان الشيطان لربه كفورا ۝ وإما تعرضن

عنهم ابتغاء رحمة من ربك ترجوها فقل لهم قولا ميسورا ۝ ولا تجعل يدك مغلولة

خمس

عشر

نصف القرآن

في بعض المصاحف بغير الالف وفي بعضها بالالف

بغير التنوين ابو بكر وبالتنوين حفص

خمس

إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

بگردن خود و گشاده مکن آنرا همه گشادن که بنشینی ملامت کرده شده درمانده بدرستیکه پروردگار تو گشاده میکند روزی را

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ

برای هرکه خواهد و تنگ میسازد بدرستیکه اوست به بندگان خود دانا بینا و مکشید فرزندان خودرا از ترس

إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ

فاقه ما روزی میدهیم ایشان را و شما را بدرستیکه کشتن ایشان هست خطای بزرگ و نزدیک مشوید بزنا

إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَ

بدرستیکه زنا هست عملی زشت و بد راهیست و مکشید آن نفس را که حرام کرده است خدای مگر بحق و

مَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

هرکه کشته شود مظلوم پس بدرستیکه دادیم مر وارثان اورا قوتی پس بایدکه زیادتی نکند در کشتن بدرستیکه اوست یاری داده شده

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ

و نزدیک مشوید بمال یتیم مگر بطریقی که آن بهتر است تا برسد او ببلوغ و وفا کنید بعهد بدرستیکه عهد هست

مَسْؤُلًا ۝ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۝ ذَٰلِكَ خَيْرٌ

پرسیده خواهد شد و تمام کنید پیمانه چون بپیمائید و بسنجید بترازوی راست این تمام کردن بهتر است

وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ

و نیکوتر است از جهت عاقبت و از پی مرو آنچیزی را که نیست ترا بآن دانائی بدرستیکه گوش و چشم و دل هریک از اینها

كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

هست از او پرسیده خواهد شد و مرو در زمین خرامنده بدرستیکه تو نتوانی شکافت زمین را و نرسی بکوهها از درازی

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ

همه اینها که شمرده شد بدی آن نزدیک پروردگار تو ناپسندیده این مذکور شد از آن چیزیکه وحی کرده است بسوی تو پروردگار تو از علم

وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۝ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ

و مکن با خدای خدای دیگر پس انداخته شوی در دوزخ ملامت کرده رانده شده آیا برگزید شما را پروردگار شما به پسران

وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ

و فرا گرفت برای خود از فرشتگان دختران بدرستیکه شما هرآینه میگوئید سخن بزرگ و بدرستیکه مکرر ساختیم بیان خود درین قرآن

لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا

تا دریابند و نمی‌افزاید ایشانرا مگر رمیدن بگو اگر بودندی با خدای خدایان دیگر چنانچه کافران میگویند آنگاه

لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝ تُسَبِّحُ

هرآینه طلب کردندی بسوی خداوند عرش راهی پاکست خدای و برتر از آنچه میگویند برتری بزرگ تسبیح میگوید

عشر

خمس

عشر

له السموات السبع والارض ومن فيهن وان من شيء الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون
اورا هفت آسمان و زمین و هرکه درایشانست ونیست هیچ چیزی مگر تسبیح میگوید بستایش او ولیکن شما درنمی یابید

تسبيحهم انه كان حليما غفورا ۝ واذا قرأت القرآن جعلنا بينك وبين الذين لا
تسبیح ایشانرا بدرستیکه اوست بردبار آمرزنده و چون بخوانی تو قرآنرا میسازیم میان تو و میان آنانکه نمی

يؤمنون بالآخرة حجابا مستورا ۝ وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي
گروند بآخرت پرده پوشیده و میکنیم بر دلهاء ایشان پوششها تا درنیابند اورا و در

آذانهم وقرا واذا ذكرت ربك في القرآن وحده ولوا على ادبارهم نفورا ۝ نحن اعلم
گوشهاء ایشان گرانی و چون یاد کنی پروردگار خود را در قرآن یگانه برگردند بر پشتهاء خود درحالتیکه گریزان باشند ما داناتریم

بما يستمعون به اذ يستمعون اليك واذ هم نجوى اذ يقول الظالمون ان تتبعون الا رجلا
بانچه ایشان میشنوند بان آنگه گوش میدارند بسوی تو و آنگه ایشان رازگوینده باشند آنگه گفتند ستمکاران نمی پیروی میکنید مگر مردی

مسحورا ۝ انظر كيف ضربوا لك الامثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ۝ وقالوا
سحر کرده شده را بنگر که چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند پس نمی توانند راه یافتن و گفتند

أئذا كنا عظاما ورفاتا أئنا لمبعوثون خلقا جديدا ۝ قل كونوا حجارة او حديدا ۝
آیا چون شویم استخوانها و خاک آیا برانگیخته شویم آفریده نو بگو باشید سنگ یا آهن

او خلقا مما يكبر في صدوركم فسيقولون من يعيدنا قل الذي فطركم اول مرة
یا آفریده از آنچه بزرگست در سینهاء شما پس زود باشد که گویند کیست که بازگرداند مارا بگو آنکس که بیافرید شمارا اول بار

فسينغضون اليك رؤسهم ويقولون متى هو قل عسى ان يكون قريبا ۝ يوم يدعوكم
پس زود باشد که بجنبانند بسوی تو سرهای خود را و گویند که کی باشد آن بگو شاید که باشد نزدیک روزیکه بخواند شمارا خدای

فتستجيبون بحمده وتظنون ان لبثتم الا قليلا ۝ وقل لعبادي يقولوا التي هي احسن
پس جواب دهید بستایش او و گمان برید که درنگ نکردید مگر اندکی و بگو بندگان مرا بگویند آن کلمه را که آن احسن است

ان الشيطان ينزغ بينهم ان الشيطان كان للانسان عدوا مبينا ۝ ربكم
بدرستیکه شیطان دشمنی افکند میان ایشان بدرستیکه شیطان هست آدمی را دشمنی آشکارا پروردگار شما

اعلم بكم ان يشأ يرحمكم او ان يشأ يعذبكم وما ارسلناك
داناترست بشما اگر خواهد بخشد بر شما یا اگر خواهد عذاب کند شمارا و نفرستادیم ترا

عليهم وكيلا ۝ وربك اعلم بمن في السموات والارض ولقد فضلنا بعض
بر ایشان نگاهبان و پروردگار تو داناترست بانکه در آسمان و زمین است و بدرستیکه فضل دادیم بعضی

النبيين على بعض وآتينا داود زبورا ۝ قل ادعوا الذين زعمتم من دونه فلا يملكون
پیغمبرانرا بر بعضی و دادیم داود را زبور بگو بخوانید آنانکه گمان بردید بجز خدای پس ایشان نمی توانند

خمس

ربع عشر

خمس

كشف الضر عنكم ولا تحويلا ۝ اولئك الذين يدعون يبتغون الى ربهم الوسيلة
برداشتن سختی از شما و نه تغییر دادن آن را ۝ آن گروه آنانکه ط می پرستند کافران ایشان را می خوانند به پروردگار خود وسیله

ايهم اقرب ويرجون رحمته ويخافون عذابه ان عذاب ربك كان محذورا ۝
هر کدام از ایشان که نزدیک تراند باو و امید میدارند رحمت او را و میترسند از عذاب او بدرستیکه عذاب پروردگار تو هست ط سزاوار آنکه از او ترسند

وان من قرية الا نحن مهلكوها قبل يوم القيمة او معذبوها عذابا شديدا ۝ كان ذلك
و نیست هیچ دهی مگر آنکه ما هلاک کننده ایم پیش از روز قیامت یا عذاب کنند آن عذابی سخت هست این حکم

في الكتاب مسطورا ۝ وما منعنا ان نرسل بالايات الا ان كذب بها الاولون
در لوح محفوظ نوشته شده و باز نداشت ما را از آنکه فرستیم نشانها ط مگر آنکه تکذیب کردند بدان پیشینیان

واتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموا بها وما نرسل بالايات الا تخويفا ۝ واذ قلنا لك ان ربك
و بدادیم قوم ثمود را اشتر آشکارا را بستم کردند بآن و نمی فرستیم نشانها مگر از ترسانیدن و یاد کن از آنکه چون گفتیم ترا بدرستیکه پروردگار تو

احاط بالناس وما جعلنا الرءيا التي اريناك الا فتنة للناس والشجرة الملعونة في القران
هلاک خواهد کرد مردمان را و نگردانیم آن خواب را که بتو نمودیم مگر آزمایش از بهر آدمیان و درختی که ذکر کرده شد زقوم در قرآن

ونخوفهم فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا ۝ واذ قلنا للملئكة اسجدوا لادم فسجدوا
و می ترسانیم کافران را پس نمی افزاید ایشان را مگر سرکشی بزرگ و چون گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند

الا ابليس قال ءاسجد لمن خلقت طينا ۝ قال ارايتك هذا الذي كرمت علي لئن اخرتن
مگر شیطان گفت آیا سجده کنم مر آنکس را که آفریدی از گل باز گفت که خبر ده مرا که این را که گرامی کردی بر من چرا اگر واپس داری مرا

الى يوم القيمة لاحتنكن ذريته الا قليلا ۝ قال اذهب فمن تبعك منهم فان جهنم جزاؤكم
تا روز قیامت هر آینه از بیخ بر کنم فرزندان او را مگر اندکی گفت خدای برو پس هر که پیروی کند ترا از ایشان پس بدرستیکه دوزخ جزای شماست

جزاء موفورا ۝ واستفزز من استطعت منهم بصوتك واجلب عليهم بخيلك ورجلك
جزای تمام و از جای بجنبان هر کرا توانی از ایشان باواز خود و بر انگیز بر ایشان سواران و پیادگان خود را

وشاركهم في الاموال والاولاد وعدهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا ۝ ان عبادي
و شرکت کن با ایشان در مالهای ایشان و فرزندان ایشان و وعده ده ایشان را و وعده نمیدهد ایشان را شیطان مگر بفریب بدرستیکه بندگان مخلص

ليس لك عليهم سلطان وكفى بربك وكيلا ۝ ربكم الذي يزجي لكم
نیست ترا بر ایشان قدرت و بسنده است پروردگار تو نگهبان پروردگار شما آنست که میراند برای شما

الفلك في البحر لتبتغوا من فضله انه كان بكم رحيما ۝ واذا مسكم الضر
کشتی در دریا تا بجوئید از فضل او بدرستیکه اوست بشما مهربان و چون برسد شما را سختی

في البحر ضل من تدعون الا اياه فلما نجيكم الى البر اعرضتم وكان الانسان كفورا
در دریا گم شود هر که او را میخوانید جز خدای پس آنگاه که بیرون آرد شما را بسوی خشکی بر گشتید و هست آدمی ناسپاس

افامنتم

أفأمنتم أن يخسف بكم جانب البر أو يرسل عليكم حاصبا ثم لا تجدوا لكم

وكيلا ۝ أم أمنتم أن يعيدكم فيه تارة أخرى فيرسل عليكم قاصفا

من الريح فيغرقكم بما كفرتم ثم لا تجدوا لكم علينا به تبيعا ۝ ولقد كرمنا

بني آدم وحملناهم في البر والبحر ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم على كثير

ممن خلقنا تفضيلا ۝ يوم ندعوا كل أناس بإمامهم فمن أوتي كتابه بيمينه

فأولئك يقرؤن كتابهم ولا يظلمون فتيلا ۝ ومن كان في هذه أعمى فهو في

الآخرة أعمى وأضل سبيلا ۝ وإن كادوا ليفتنونك عن الذي أوحينا إليك لتفتري

علينا غيره وإذا لاتخذوك خليلا ۝ ولولا أن ثبتناك لقد كدت تركن إليهم شيئا

قليلا ۝ إذا لأذقناك ضعف الحيوة وضعف الممات ثم لا تجد لك علينا نصيرا ۝

وإن كادوا ليستفزونك من الأرض ليخرجوك منها وإذا لا يلبثون خلافك

إلا قليلا ۝ سنة من قد أرسلنا قبلك من رسلنا ولا تجد لسنتنا تحويلا ۝ أقم

الصلوة لدلوك الشمس إلى غسق الليل وقرآن الفجر إن قرآن الفجر كان مشهودا ۝ و

من الليل فتهجد به نافلة لك عسى أن يبعثك ربك مقاما محمودا ۝ وقل رب أدخلني

مدخل صدق وأخرجني مخرج صدق واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا ۝ وقل

عشر نصف الحزب

محل السجدة

بالامالة فيهما ابو بكر
بالفتح حفص

خمس

بفتح الخاء وبالكسر
اللام ابو بكر
وكسر الخاء وفتح
اللام والف
بعدها حفص

عشر

جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا ۝ وننزل من القران ما هو
آمد اسلام و نابود شد کفر بدرستیکه کفر هست ناچیز گشته و فرو فرستیم از قران انچه او

شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظالمين الا خسارا ۝ واذا انعمنا على الانسان
شفاست و رحمت مر گرویدگان را و نمی افزاید ستمکاران را مگر زیانکاری و چون انعام کردیم بر ادمیان

اعرض ونا بجانبه واذا مسه الشر كان يؤسا ۝ قل كل يعمل على شاكلته
روی گردانید و کرانه گیرد و چون برسد باو بدی باشد نا امید بگو هر کس که عمل میکند بر صورت حال خویش

فربكم اعلم بمن هو اهدى سبيلا ۝ ويسئلونك عن الروح قل الروح من امر ربي
پس پروردگار شما داناتر است بانکسی که او راه یافته تر است از روی راه یافتن و می پرسند ترا از روح بگو روح پیدا شده از فرمان پروردگار من

خمس

وما اوتيتم من العلم الا قليلا ۝ ولئن شئنا لنذهبن بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد
و داده نشده اید از دانش مگر اندکی و اگر خواهیم ببریم انچیز را که وحی کرده ایم بتو پس نیابی برای خود

لك به علينا وكيلا ۝ الا رحمة من ربك ان فضله كان عليك كبيرا ۝
بعوض بردن آن بر ما نگهبانی لیکن رحمت است از پروردگار تو [illegible] بدرستیکه فضل او هست بر تو بزرگ

قل لئن اجتمعت الانس والجن على ان يأتوا بمثل هذا القران لا يأتون بمثله ولو كان بعضهم
بگو اگر جمع شوند ادمیان و پریان بر انکه بیارند مانند این قران نیارند مانند اورا و اگرچه باشند بعضی از ایشان

لبعض ظهيرا ۝ ولقد صرفنا للناس في هذا القران من كل مثل فابى اكثر الناس
مر بعضی را مددکار و بدرستیکه گردانیدیم برای مردمان در این قران از هر نوع مثلی پس بازایستادند بیشتر مردمان

عشر

الا كفورا ۝ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا ۝ او تكون لك جنة من نخيل
مگر ناسپاسی را و گفتند نگرویم ترا تا روان سازی برای ما از زمین چشمه اب یا باشد ترا بوستانی از خرما

وعنب فتفجر الانهار خلالها تفجيرا ۝ او تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا او
و انگور پس روان گردانی جویها در میانه آن روان کردنی یا بیفکنی اسمان را همچنانکه گمان بردی بر ما پاره پاره یا

تأتي بالله والملائكة قبيلا ۝ او يكون لك بيت من زخرف او ترقى في السماء ولن
بیاری خدا را و فرشتگان را در مقابله یا باشد ترا خانه از زر یا بروی بر اسمان و نه

نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا نقرؤه قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا
گرویم مر بر امدن ترا تا فرو فرستی بر ما نامه که بخوانیم انرا بگو پاکست پروردگار من نیستم من مگر ادمی

خمس

رسولا ۝ وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله بشرا رسولا
فرستاده شده و منع نکرد مردمان را از انکه ایمان ارند [illegible] مگر انکه گفتند ایا برانگیخت خدای ادمی را رسول

قل لو كان في الارض ملائكة يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا
بگو اگر بود در زمین فرشتگان که میروند ارمیده هر اینه فرو فرستادیم بر ایشان از اسمان فرشته را رسول

قل

102

قُلْ كَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَمَن
بگو خدای بسنده است گواه میان من و میان شما بدرستی که او هست به بندگان خود دانا بینا و هر که

يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
راه نماید خدای پس او راه یافته است و هر کرا گمراه سازد پس نیابی مر ایشانرا دوستان بجز خدای و بر انگیزیم ایشانرا روز قیامت

عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ
بر روهای ایشان نابینایان و گنگان و کران جای ایشان دوزخست هرگاه که فرو نشیند زبانه آتش بیفزاییم بر ایشان

سَعِيرًا ۝ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَ
آتش سوزان آن عذاب جزای ایشانست بسبب آنکه ایشان کافر شده اند بنشانهای ما و گفتند آیا آنوقت که بودیم ما استخوانها و

رُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
خاک ریزه شده آیا ما بر انگیخته خواهیم آفریده نو آیا نمی بینند ایشان که آن خدای که بیافرید آسمان و زمین

قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا
تواناست بر آنکه بیافریند مثل ایشان و نهاد و آفرید برای ایشان مدتی هیچ شک نیست در آن پس سر باز زدند ستمکاران و نخواستند مگر الکار

قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنفَاقِ وَكَانَ
بگو اگر شما بدست آرید خزینهای روزی پروردگار ما آنگاه هر آینه بخیل ورزید از ترس کم شدن و هست

الْإِنسَانُ قَتُورًا ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ
آدمی بخیل و بدرستی که دادیم ما موسی را نه نشانه روشن پس بپرس فرزندان یعقوب را چون آمد موسی بایشان

فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ۝ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ
پس گفت مر او را فرعون بدرستی که من گمان می برم ترا ای موسی جادو کرده گفت موسی بدرستی که تو دانسته که نفرستاد این نشانها مگر پروردگار

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۝ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ
آسمانها و زمین نشانهای روشن و من بیقین میدانم ترا ای فرعون هلاک شده بخواست فرعون آنکه دور کند موسی و قوم او را از

الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ جَمِيعًا ۝ وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا
زمین مصر پس غرق گردانیدیم او را و هر که با او بود بتمامی و گفتیم پس از او مر فرزندان یعقوب را که ساکن شوید در زمین پس چون

جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۝ وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
بیاید وعده آخرت بیاریم شما را آمیخته بهم و براستی فرستادیم قرآنرا و براستی فرود آمد و نفرستادیم ترا

إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا
مگر مژده دهنده و بیم کننده و آیه آیه فرستادیم قرآنرا تا بخوانی آنرا بر مردمان بر آهستگی و درنگ و فرو فرستادیم آنرا فرو فرستادنی

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ
بگو ایمان آرید بآن یا ایمان میارید بدرستی آنانکه داده شده اند علم پیش ازین چون خوانده شود بر ایشان بیفتند بروهای خود

نصف الحزب

عشر

خمس

سجدا ۝ ويقولون سبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا ۝ ويخرون للاذقان
يبكون ويزيدهم خشوعا ۝ قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ايا ما تدعوا فله الاسماء
الحسنى ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك سبيلا ۝ وقل الحمد لله الذي
لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا

سورة الكهف مكية وهي مائة وعشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا ۝ قيما لينذر باسا شديدا
من لدنه ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات ان لهم اجرا حسنا ۝ ماكثين فيه ابدا ۝
وينذر الذين قالوا اتخذ الله ولدا ۝ ما لهم به من علم ولا لآبائهم كبرت كلمة تخرج
من افواههم ان يقولون الا كذبا ۝ فلعلك باخع نفسك على آثارهم ان
لم يؤمنوا بهذا الحديث اسفا ۝ انا جعلنا ما على الارض زينة لها لنبلوهم ايهم احسن
عملا ۝ وانا لجاعلون ما عليها صعيدا جرزا ۝ ام حسبت ان اصحاب الكهف والرقيم
كانوا من آياتنا عجبا ۝ اذ اوى الفتية الى الكهف فقالوا ربنا آتنا من لدنك
رحمة وهيئ لنا من امرنا رشدا ۝ فضربنا على آذانهم في الكهف سنين عددا ۝

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوٓا اَمَدًا ○ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ
پس بیدار کردیم ایشان را تا ببینیم کدام از دو گروه شمارنده تر است مر آنگاه را که ایشان درنگ کردند ما میخوانیم بر تو خبر ایشان را براستی که ایشان

فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ○ وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
جوانان بودند ایمان آوردند به پروردگار خویش و زیاده کردیم ایشان را راه نمونی و استوار ساختیم بر دل ایشان را چون بایستادند پس گفتند پروردگار ما پروردگار

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا مِنْ دُونِهٖ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَا اِذًا شَطَطًا ○ هٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا
آسمانها و زمین است نخواهیم پرستید بجز وی معبودی را بخدایی که گفته باشیم آنگاه سخن دروغ این گروه کسان ما

خمس

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖ اٰلِهَةً لَوْلَا يَاْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ○
فرا گرفتند بجز خدای خدایان چرا نمی آرند بر پرستش دلیل روشن پس کیست ستمکارتر از کسی که افترا کند بر خدای دروغ را

نصف الحزب

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوُوا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ
و گفتند با یکدیگر چون یک سو شوید از ایشان و از آنچه می پرستند بجز خدای پس باز گشت کنید بسوی غار تا بگستراند برای شما

مِنْ رَحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ○ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ
از رحمت خود و بسازد برای شما از کار شما چیزی که بآن نفع گیرید و ببینی تو آفتاب را چون طلوع کند

تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
میل کند از غار ایشان بسوی راست و چون غروب شود بگردد از ایشان بسوی چپ و ایشان در فراخ اند

مِنْهُ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ○
از غار این خبر از نشانهای قدرت خداست هر کرا راه نماید خدای پس او راه یافته است و هر کرا فرو گذارد پس تو نیابی او را دوستی راه نماینده

وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ ○ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
و پنداری تو ایشان را بیداران و حال آنکه ایشان خفتگانند و میگردانیم ایشان را بجانب راست و بجانب چپ و سگ ایشان

بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ○ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ○
گسترانیده است دستهای خود را به پیشگاه غار اگر اطلاع یابی بر ایشان هر آینه روی بگردانی از ایشان بجهت گریختن و هر آینه پر کرده شود دل تو از ایشان از روی ترس

بسکون الراء ابو بکر و حمزة و حفص

وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا
و همچنانکه ایشان را در خواب کردیم بیدار کردیم تا بپرسند میان یکدیگر حال خود گفت گوینده از ایشان چند درنگ کردید گفتند درنگ کردیم روزی

اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوٓا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى
یا پاره از روز گفتند بعضی از ایشان پروردگار شما داناتر است بآنچه درنگ کردید پس بفرستیم یکی را از میان خود با این درم که داریم بسوی

الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
شهر پس باید که ببیند تا کدام از شهریان پاکیزه تر است از جهت طعام پس بیارد بشما خوردنی از آن و هر آینه باید که نرمی کند و خبر دار نکند

بِكُمْ اَحَدًا ○ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ اَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ
بشما هیچ یکی را براستی که مردم این شهر اگر قدرت یابند بر شما سنگسار کنند شما را یا باز گردانند شما را در دین خود

نصف القرآن العظيم
بحسب الحروف على ...
يستلطف في صحيح الرواية التاء من
النصف الاولى واللام من نصف الثاني
نقل من بستان ابي الليث

تفلحوا إذا أبدا ۝ وكذلك أعثرنا عليهم ليعلموا أن وعد الله حق وأن الساعة لا ريب

فيها إذ يتنازعون بينهم أمرهم فقالوا ابنوا عليهم بنيانا ربهم أعلم بهم قال الذين غلبوا على

أمرهم لنتخذن عليهم مسجدا ۝ سيقولون ثلثة رابعهم كلبهم ويقولون خمسة

سادسهم كلبهم رجما بالغيب ويقولون سبعة وثامنهم كلبهم قل ربي أعلم

بعدتهم ما يعلمهم إلا قليل ۝ فلا تمار فيهم إلا مراء ظاهرا ولا تستفت فيهم منهم

أحدا ۝ ولا تقولن لشاىء إني فاعل ذلك غدا ۝ إلا أن يشاء الله واذكر ربك إذا

نسيت وقل عسى أن يهدين ربي لأقرب من هذا رشدا ۝ ولبثوا في كهفهم

ثلث مائة سنين وازدادوا تسعا ۝ قل الله أعلم بما لبثوا له غيب السموات والأرض

أبصر به وأسمع ما لهم من دونه من ولي ولا يشرك في حكمه أحدا ۝

واتل ما أوحي إليك من كتاب ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه

ملتحدا ۝ واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه

ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة الدنيا ولا تطع من أغفلنا قلبه عن ذكرنا

واتبع هواه وكان أمره فرطا ۝ وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن

ومن شاء فليكفر إنا أعتدنا للظالمين نارا أحاط بهم سرادقها وإن يستغيثوا

104

يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب وساءت مرتفقا ان
الذين امنوا وعملوا الصالحات انا لا نضيع اجر من احسن عملا ۝ اولئك لهم
جنات عدن تجري من تحتهم الانهار يحلون فيها من اساور من ذهب و
يلبسون ثيابا خضرا من سندس واستبرق متكئين فيها على الارائك
نعم الثواب وحسنت مرتفقا ۝ واضرب لهم مثلا رجلين جعلنا لاحدهما
جنتين من اعناب وحففناهما بنخل وجعلنا بينهما زرعا ۝ كلتا الجنتين اتت
اكلها ولم تظلم منه شيئا وفجرنا خلالهما نهرا وكان له ثمر فقال لصاحبه و
هو يحاوره انا اكثر منك مالا واعز نفرا ۝ ودخل جنته وهو ظالم لنفسه
قال ما اظن ان تبيد هذه ابدا ۝ وما اظن الساعة قائمة ولئن رددت الى ربي لاجدن
خيرا منها منقلبا ۝ قال له صاحبه وهو يحاوره اكفرت بالذي خلقك من تراب
ثم من نطفة ثم سويك رجلا ۝ لكنا هو الله ربي ولا اشرك بربي احدا ۝ ولولا
اذ دخلت جنتك قلت ما شاء الله لا قوة الا بالله ان ترن انا اقل منك مالا وولدا
فعسى ربي ان يؤتين خيرا من جنتك ويرسل عليها حسبانا من السماء فتصبح صعيدا
زلقا ۝ او يصبح ماؤها غورا فلن تستطيع له طلبا ۝ واحيط بثمره فاصبح يقلب كفيه

عشر

آیه کوفی و مدنی اخیر و بصری و شامی

خمس

لکنا فی الوقف بالالف اجماعا
و رسمت بالالف و باثبات الالف
ایضا عند ابن عامر

عشر

کف برکف میزند
از روی حسرت

على ما انفق فيها وهى خاوية على عروشها ويقول يا ليتنى لم اشرك بربى احدا ○ ولم تكن

له فئة ينصرونه من دون الله وما كان منتصرا ○ هنالك الولاية لله الحق هو خير

ثوابا وخير عقبا ○ واضرب لهم مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه من السماء

فاختلط به نبات الارض فاصبح هشيما تذروه الرياح وكان الله على كل

شىء مقتدرا ○ المال والبنون زينة الحيوة الدنيا والباقيات الصالحات خير عند

ربك ثوابا وخير املا ○ ويوم نسير الجبال وترى الارض بارزة وحشرناهم فلم نغادر

منهم احدا ○ وعرضوا على ربك صفا ○ لقد جئتمونا كما خلقناكم اول مرة

بل زعمتم الن نجعل لكم موعدا ○ ووضع الكتاب فترى المجرمين مشفقين

مما فيه ويقولون يا ويلتنا مال هذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا

احصيها ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك احدا ○ واذ قلنا للملئكة اسجدوا

لادم فسجدوا الا ابليس كان من الجن ففسق عن امر ربه افتتخذونه وذريته اولياء

من دونى وهم لكم عدو بئس للظالمين بدلا ○ ما اشهدتهم خلق السموات والارض

ولا خلق انفسهم وما كنت متخذ المضلين عضدا ○ ويوم يقول نادوا شركائى

الذين زعمتم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وجعلنا بينهم موبقا ○ ورای المجرمون النار فظنوا

انهم

155

انهم مواقعوها ولم يجدوا عنها مصرفا ۞ ولقد صرفنا في هذا القرآن للناس من كل
مثل وكان الانسان اكثر شيء جدلا ۞ وما منع الناس ان يؤمنوا اذ
جاءهم الهدى ويستغفروا ربهم الا ان تاتيهم سنة الاولين او ياتيهم العذاب
قبلا ۞ وما نرسل المرسلين الا مبشرين ومنذرين ويجادل الذين كفروا بالباطل
ليدحضوا به الحق واتخذوا اياتي وما انذروا هزوا ۞ ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه
فاعرض عنها ونسي ما قدمت يداه انا جعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي
اذانهم وقرا ۞ وان تدعهم الى الهدى فلن يهتدوا اذا ابدا ۞ وربك الغفور ذو الرحمة
لو يؤاخذهم بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من دونه موئلا ۞
وتلك القرى اهلكناهم لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم موعدا ۞ واذ قال موسى لفتاه
لا ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين او امضي حقبا ۞ فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما
فاتخذ سبيله في البحر سربا ۞ فلما جاوزا قال لفتاه اتنا غداءنا لقد لقينا من سفرنا
هذا نصبا ۞ قال ارايت اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت الحوت وما انسانيه
الا الشيطان ان اذكره واتخذ سبيله في البحر عجبا ۞ قال ذلك ما كنا نبغ
فارتدا على اثارهما قصصا ۞ فوجدا عبدا من عبادنا اتيناه رحمة من عندنا

خمس

وعلمناه من لدنا علما ۝ قال له موسى هل اتبعك على ان تعلمن مما علمت رشدا ۝ قال

انك لن تستطيع معى صبرا ۝ وكيف تصبر على ما لم تحط به خبرا ۝ قال ستجدنى

ان شاء الله صابرا ولا اعصى لك امرا ۝ قال فان اتبعتنى فلا تسألنى عن شىء حتى احدث لك

منه ذكرا ۝ فانطلقا حتى اذا ركبا فى السفينة خرقها قال اخرقتها لتغرق

اهلها لقد جئت شيئا امرا ۝ قال الم اقل انك لن تستطيع معى صبرا ۝ قال لا تؤاخذنى بما نسيت

ولا ترهقنى من امرى عسرا ۝ فانطلقا حتى اذا لقيا غلاما فقتله قال اقتلت نفسا

زكية بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا ۝ قال الم اقل لك انك لن تستطيع معى صبرا

قال ان سألتك عن شىء بعدها فلا تصاحبنى قد بلغت من لدنى عذرا ۝ فانطلقا حتى

اذا اتيا اهل قرية استطعما اهلها فابوا ان يضيفوهما فوجدا فيها جدارا يريد ان

ينقض فاقامه قال لو شئت لاتخذت عليه اجرا ۝ قال هذا فراق بينى وبينك سانبئك

بتأويل ما لم تستطع عليه صبرا ۝ اما السفينة فكانت لمساكين يعملون

فى البحر فاردت ان اعيبها وكان وراءهم ملك يأخذ كل سفينة غصبا

واما الغلام فكان ابواه مؤمنين فخشينا ان يرهقهما طغيانا وكفرا

فاردنا ان يبدلهما ربهما خيرا منه زكوة واقرب رحما ۝ واما الجدار فكان

خمس

عشر

نصف القرآن بعدد الكلمات

الجزء السادس عشر

خمس

عشر

لغلامين

لغلامين يتيمين في المدينة وكان تحته كنز لهما وكان ابوهما

صالحا فاراد ربك ان يبلغا اشدهما ويستخرجا كنزهما رحمة من ربك

وما فعلته عن امري ذلك تاويل ما لم تسطع عليه صبرا ۝ ويسئلونك عن ذي

القرنين قل سأتلوا عليكم منه ذكرا ۝ انا مكنا له في الارض و

اتيناه من كل شيء سببا ۝ فاتبع سببا ۝ حتى اذا بلغ مغرب الشمس وجدها تغرب

في عين حمئة ووجد عندها قوما قلنا يا ذا القرنين اما ان تعذب واما ان تتخذ فيهم

حسنا ۝ قال اما من ظلم فسوف نعذبه ثم يرد الى ربه فيعذبه عذابا نكرا ۝ واما

من امن وعمل صالحا فله جزاء الحسنى وسنقول له من امرنا يسرا ۝ ثم اتبع سببا

حتى اذا بلغ مطلع الشمس وجدها تطلع على قوم لم نجعل لهم من دونها سترا ۝

كذلك وقد احطنا بما لديه خبرا ۝ ثم اتبع سببا ۝ حتى اذا بلغ بين السدين وجد

من دونهما قوما لا يكادون يفقهون قولا ۝ قالوا يا ذا القرنين ان ياجوج

وماجوج مفسدون في الارض فهل نجعل لك خرجا على ان تجعل بيننا وبينهم

سدا ۝ قال ما مكني فيه ربي خير فاعينوني بقوة اجعل بينكم وبينهم

ردما ۝ اتوني زبر الحديد حتى اذا ساوى بين الصدفين قال انفخوا حتى اذا جعله

خمس

عشر

خمس

قال اتوني افرغ عليه قطرا ● فما اسطاعوا ان يظهروه وما استطاعوا له نقبا ●

قال هذا رحمة من ربي فاذا جاء وعد ربي جعله دكاء و

كان وعد ربي حقا ● وتركنا بعضهم يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور

فجمعناهم جمعا ● وعرضنا جهنم يومئذ للكافرين عرضا ● الذين كانت

اعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا لا يستطيعون سمعا ● افحسب الذين

كفروا ان يتخذوا عبادي من دوني اولياء انا اعتدنا جهنم للكافرين نزلا

قل هل ننبئكم بالاخسرين اعمالا ● الذين ضل سعيهم في الحيوة الدنيا

وهم يحسبون انهم يحسنون صنعا ● اولئك الذين كفروا بايات ربهم ولقائه

فحبطت اعمالهم فلا نقيم لهم يوم القيمة وزنا ● ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا

واتخذوا اياتي ورسلي هزوا ● ان الذين امنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات

الفردوس نزلا ● خالدين فيها لا يبغون عنها حولا ● قل لو كان البحر مدادا

لكلمات ربي لنفد البحر قبل ان تنفد كلمات ربي ولو جئنا بمثله مددا

قل انما انا بشر مثلكم يوحى الي انما الهكم اله واحد فمن كان يرجو

لقاء ربه فليعمل عملا صالحا ولا يشرك بعبادة ربه احدا ●

عشر

نصف القرآن

خمس

عشر و نصف السبع

سوره مريم

سورة مريم مكية ثمان وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشنده مهربان

كٓهيعٓصٓ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۝ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۝

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا ۝ وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ

رَبِّ شَقِيًّا ۝ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ

مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝ يَا

زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝ قَالَ

رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝

قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝ فَخَرَجَ

عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝ يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ

بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا

مكانا شرقيا ۝ فاتخذت من دونهم حجابا فارسلنا اليها روحنا فتمثل لها بشرا
در جای بجانب بر آمدن آفتاب ۝ پس فرا گرفت از سوی ایشان پرده پس فرستادیم بسوی او جبرئیل را پس شد جبرئیل برای او مردی

سويا ۝ قالت انى اعوذ بالرحمن منك ان كنت تقيا ۝ قال انما انا رسول ربك لاهب
درست اندام ۝ گفت مریم بدرستی که من پناه میگیرم بخدای از تو اگر هستی پرهیزگار ۝ گفت جبرئیل نیست که من فرستاده خداوند توام تا بخشم

لك غلاما زكيا ۝ قالت انى يكون لى غلام ولم يمسسنى بشر ولم اك بغيا ۝ قال
ترا پسری پاک ۝ گفت چگونه بود مرا پسری و دست نرسانیده مرا آدمی و نه بودم زناکار ۝ گفت

كذلك قال ربك هو على هين ولنجعله اية للناس ورحمة منا وكان امرا
چنین است که تو میگویی اما گفت پروردگار تو این کار بر من آسانست و برای آنست تا گردانیم آن پسر را نشانه برای مردمان و رحمتی از ما و هست بودن او کاری

مقضيا ۝ فحملته فانتبذت به مكانا قصيا ۝ فاجاءها المخاض الى جذع النخلة
مقرر شده ۝ پس بار گرفت مریم بآن پسر پس بیرون شد بآن بجای دور ۝ پس آورد اورا درد زادن بسوی تنه درخت خرما

قالت يا ليتنى مت قبل هذا وكنت نسيا منسيا ۝ فناديها من تحتها الا تحزنى
گفت کاشکی من مردمی پیش ازین و بودمی فراموش کرده شده فراموش کردنی ۝ پس آواز داد مریم را آنکه در زیر او بود که اندوهگین مباش

قد جعل ربك تحتك سريا ۝ وهزى اليك بجذع النخلة تساقط عليك رطبا جنيا ۝
بدرستی که بیافرید پروردگار تو در زیر قدم تو جوی آب ۝ و بجنبان بسوی خود تنه درخت خرما تا بیفکند بر تو خرمای تر و تازه

فكلى واشربى وقرى عينا فاما ترين من البشر احدا فقولى انى نذرت للرحمن صوما
پس بخور و بیاشام و روشن ساز چشم را پس اگر ببینی از آدمیان یکی را پس بگو بدرستی که من نذر کرده ام برای خدای روزه را

فلن اكلم اليوم انسيا ۝ فاتت به قومها تحمله قالوا يا مريم لقد جئت شيئا فريا ۝
پس سخن نخواهم گفت امروز هیچ آدمی را ۝ پس آورد مریم اورا بقوم خود برداشته اورا گفتند ای مریم بدرستی که آوردی چیزی زشت

يا اخت هرون ما كان ابوك امرأ سوء وما كانت امك بغيا ۝ فاشارت
ای خواهر هارون نبود پدر تو مردی بد و نبود مادر تو زناکار ۝ پس اشارت کرد مریم

اليه قالوا كيف نكلم فى المهد صبيا ۝ قال انى عبد الله اتانى الكتاب
به پسر گفتند چگونه سخن گوییم با آنکه در گهواره کودکی ۝ گفت پسر بدرستی که من بنده خدایم داده است مرا کتاب

وجعلنى نبيا ۝ وجعلنى مباركا اينما كنت واوصانى بالصلوة والزكوة
و گردانید مرا پیغمبر ۝ و ساخت مرا با برکت هرجا که باشم و فرمود مرا بنماز و زکوة

ما دمت حيا ۝ وبرا بوالدتى ولم يجعلنى جبارا شقيا ۝ والسلام على يوم ولدت
تا که باشم زنده ۝ و گردانید مرا نیکوکار بمادرم و نگردانید مرا گردن کش بدبخت ۝ و سلام خدای بر منست روزی که بزادم

ويوم اموت ويوم ابعث حيا ۝ ذلك عيسى ابن مريم قول الحق الذى فيه يمترون ۝
و روزی که بمیرم و روزی که برانگیخته شوم زنده ۝ آن پسر عیسی ابن مریم است حکم درست آنکه ترسایان در آن شک دارند

ربع

خمس

من كان

عشر

ما كان لله ان يتخذ من ولد سبحانه اذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون ۝

وان الله ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم ۝ فاختلف الاحزاب

من بينهم فويل للذين كفروا من مشهد يوم عظيم ۝ اسمع بهم وابصر يوم ياتوننا

لكن الظالمون اليوم في ضلال مبين ۝ وانذرهم يوم الحسرة اذ قضي الامر وهم

في غفلة وهم لا يؤمنون ۝ انا نحن نرث الارض ومن عليها والينا يرجعون ۝ واذكر

في الكتاب ابرهيم انه كان صديقا نبيا ۝ اذ قال لابيه يا ابت لم تعبد

ما لا يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك شيا ۝ يا ابت اني قد جاءني من العلم ما لم ياتك

فاتبعني اهدك صراطا سويا ۝ يا ابت لا تعبد الشيطان ان الشيطان كان للرحمن

عصيا ۝ يا ابت اني اخاف ان يمسك عذاب من الرحمن فتكون للشيطان وليا ۝

قال اراغب انت عن الهتي يا ابرهيم لئن لم تنته لارجمنك واهجرني مليا ۝

قال سلام عليك ساستغفر لك ربي انه كان بي حفيا ۝ واعتزلكم

وما تدعون من دون الله وادعوا ربي عسى الا اكون بدعاء ربي شقيا ۝ فلما اعتزلهم

وما يعبدون من دون الله وهبنا له اسحق ويعقوب وكلا جعلنا نبيا ۝

ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم لسان صدق عليا ۝ واذكر في الكتاب

موسى انه كان مخلصا وكان رسولا نبيا ۝ ونادينه من جانب الطور
الايمن وقربنه نجيا ۝ ووهبنا له من رحمتنا اخاه هرون نبيا ۝ واذكر في الكتاب
اسمعيل انه كان صادق الوعد وكان رسولا نبيا ۝ وكان يامر اهله
بالصلوة والزكوة وكان عند ربه مرضيا ۝ واذكر في الكتاب ادريس
انه كان صديقا نبيا ۝ ورفعنه مكانا عليا ۝ اولئك الذين انعم الله عليهم
من النبيين من ذرية ادم وممن حملنا مع نوح ومن ذرية ابرهيم واسرائيل وممن
هدينا واجتبينا اذا تتلى عليهم ايات الرحمن خروا سجدا وبكيا ۝ فخلف
من بعدهم خلف اضاعوا الصلوة واتبعوا الشهوات فسوف يلقون غيا ۝ الا من تاب
وامن وعمل صالحا فاولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون شيئا ۝ جنات عدن التي وعد
الرحمن عباده بالغيب انه كان وعده ماتيا ۝ لا يسمعون فيها لغوا الا سلاما
ولهم رزقهم فيها بكرة وعشيا ۝ تلك الجنة التي نورث من عبادنا من كان تقيا ۝
وما نتنزل الا بامر ربك له ما بين ايدينا وما خلفنا وما بين ذلك وما كان ربك
نسيا ۝ رب السموات والارض وما بينهما فاعبده واصطبر لعبادته هل تعلم له سميا ۝
ويقول الانسان ءاذا ما مت لسوف اخرج حيا ۝ اولا يذكر الانسان انا خلقنه

خمس

نصف الحزب

سجده واجب

خمس

من قبل

من قبل ولم يك شيئا ۝ فوربك لنحشرنهم والشياطين ثم لنحضرنهم حول جهنم جثيا
چیزی از این و نبود چیزی بس بحق پروردگار که برانگیزیم ایشان را با دیوان بس حاضر کنیم ایشان را گرداگرد دوزخ بزانو درآمده

ثم لننزعن من كل شيعة ايهم اشد على الرحمن عتيا ۝ ثم لنحن اعلم بالذين هم
بس بیرون آریم از هر گروهی هر کدام ایشان سخت تر بر خدای از جهت سرکشی بس ما داناتریم بآنکه ایشان

عشر

اولى بها صليا ۝ وان منكم الا واردها كان على ربك حتما مقضيا ۝ ثم ننجي
سزاوارتر بدو از جهت درآمدن و نیست از شما هیچ کس مگر درآینده بر دوزخ هست این بر پروردگار تو واجب حکم کرده شده بس رهائی دهیم

الذين اتقوا ونذر الظالمين فيها جثيا ۝ واذا تتلى عليهم آياتنا بينات قال الذين كفروا للذين
آنانکه پرهیزگاری کردند و بگذاریم ستمکاران را در آن بزانو درآمدگان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما روشن گویند آنانکه کافر شدند مر آنان

آمنوا اي الفريقين خير مقاما واحسن نديا ۝ وكم اهلكنا قبلهم من
که گرویدند کدام از این دو گروه بهتر از جهت مرتبه و نیکوتر از جهت مجلس و چند هلاک کردیم پیش از ایشان از

قرن هم احسن اثاثا ورئيا ۝ قل من كان في الضلالة فليمدد له الرحمن مدا
گروهی که ایشان نیکوتر بودند از جهت اثاث خانه و نمود بگو هرکه هست در گمراهی پس مدد میکند او را خدای مدد کردنی

حتى اذا راوا ما يوعدون اما العذاب واما الساعة فسيعلمون من هو شر مكانا
تا وقتی که ببینند آنچه بیم کرده شده اند با عذاب در دنیا یا روز قیامت بس بدانند از ما که بدتر است از جهت مرتبه

خمس

واضعف جندا ۝ ويزيد الله الذين اهتدوا هدى والباقيات الصالحات خير عند ربك
و ضعیف تر از جهت سپاه و زیاده میکند خدای آنانکه راه یافتند راه نمودن و عملهای شایسته بهتر است نزدیک پروردگار

ثوابا وخير مردا ۝ افرايت الذي كفر باياتنا وقال لاوتين مالا وولدا ۝ اطلع الغيب
از جهت جزا و بهتر از جهت بازگشت آیا دیدی آنکه کافر شد بآیتهای ما و گفت هر آینه داده شوم مال و فرزندان آیا خبر یافته از غیب

ام اتخذ عند الرحمن عهدا ۝ كلا سنكتب ما يقول ونمد له من العذاب مدا
آیا گرفته است از نزدیک خدای عهدی نه چنانست زود بنویسیم آنچه میگوید و بیفزاییم برای او از عذاب افزودنی

عشر

ونرثه ما يقول وياتينا فردا ۝ واتخذوا من دون الله آلهة ليكونوا لهم عزا ۝ كلا
و میراث ستانیم از او آنچه میگوید و بیاید بما تنها و گرفتند بجز خدای خدایان تا باشند مر ایشان را عزت نه چنانست

سيكفرون بعبادتهم ويكونون عليهم ضدا ۝ الم تر انا ارسلنا الشياطين على الكافرين
زود باشد که منکر شوند به پرستش ایشان و باشند بر ایشان دشمن آیا ندیدی که ما فرستادیم دیوان را بر کافران

خمس

تؤزهم ازا ۝ فلا تعجل عليهم انما نعد لهم عدا ۝ يوم نحشر المتقين الى الرحمن وفدا
بر جنبانند ایشان را جنبانیدنی بس مشتاب بر ایشان جز این نیست که می‌شماریم برای ایشان شمردنی یاد کن روزی را که حشر کنیم پرهیزگاران را بسوی بهشت خدای سواران

ونسوق المجرمين الى جهنم وردا ۝ لا يملكون الشفاعة الا من اتخذ عند الرحمن عهدا
و برانیم کافران بسوی دوزخ تشنگان نتوانند درخواست کردن مگر کسی که فرا گرفته باشد نزدیک خدای عهدی

وقالوا اتخذ الرحمن ولدا ۝ لقد جئتم شيئا ادا ۝ تكاد السموات يتفطرن منه

وتنشق الارض وتخر الجبال هدا ۝ ان دعوا للرحمن ولدا ۝ وما ينبغي للرحمن ان يتخذ

ولدا ۝ ان كل من في السموات والارض الا اتي الرحمن عبدا ۝ لقد احصيهم

وعدهم عدا ۝ وكلهم اتيه يوم القيمة فردا ۝ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات

سيجعل لهم الرحمن ودا ۝ فانما يسرناه بلسانك لتبشر به المتقين وتنذر به قوما لدا

وكم اهلكنا قبلهم من قرن هل تحس منهم من احد او تسمع لهم ركزا ۝

سورة طه مكية احدى وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

طه ۝ ما انزلنا عليك القران لتشقى ۝ الا تذكرة لمن يخشى ۝ تنزيلا ممن خلق

الارض والسموات العلى ۝ الرحمن على العرش استوى ۝ له ما في السموات وما

في الارض وما بينهما وما تحت الثرى ۝ وان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى ۝ الله

لا اله الا هو له الاسماء الحسنى ۝ وهل اتيك حديث موسى ۝ اذ راى نارا فقال

لاهله امكثوا اني انست نارا لعلي اتيكم منها بقبس او اجد على النار هدى ۝ فلما

اتيها نودي يا موسى ۝ اني انا ربك فاخلع نعليك انك بالواد المقدس طوى ۝

وانا اخترتك فاستمع لما يوحى ۝ انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم الصلوة

ومن برگزیده ام ترا پس گوش دار مرانچه پیغام کرده میشود بدرستیکه منم خدای نیست خدای بجز من پس بپرستش کن و بپای دار نماز

لذكري ۝ ان الساعة اتية اكاد اخفيها لتجزى كل نفس بما تسعى ۝ فلا يصدنك

برای یاد من بدرستیکه قیامت آینده است میخواهم که پنهان دارم وقت انرا تا جزا داده شوند هر کسی بانچه میکنند پس باید که ترا باز ندارد

عنها من لا يؤمن بها واتبع هويه فتردى ۝ وما تلك بيمينك يا موسى ۝ قال هي عصاى

ازان انکس که نگرود بقیامت و پیروی کرده است ارزوی نفس خود را پس هلاک شوی و ان چه چیز است بدست راست تو ای موسی گفت این عصای منست

اتوكؤا عليها واهش بها على غنمي ولي فيها مارب اخرى ۝ قال القها يا موسى ۝ فالقيها فاذا

تکیه میکنم بران و فرو میزنم برگ درخت بان بر گوسفندان خود و مرا دران کارهای دیگر است گفت خدا بیفگن اورا ای موسی پس بیفگند انرا پس انجا

هي حية تسعى ۝ قال خذها ولا تخف سنعيدها سيرتها الاولى ۝ واضمم يدك

ان عصا ماری بود که می شتافت گفت بگیر وی را و مترس زود باشد که گردانیم اورا بطریق نخستین و بر دست خود را

الى جناحك تخرج بيضاء من غير سوء اية اخرى ۝ لنريك من اياتنا الكبرى ۝ اذهب الى فرعون

ببوی بغل خود تا بیرون آید سفید روشن بی عیبی نشانه دیگر تا بنمایم ترا از نشانهای بزرگ برو بسوی فرعون

انه طغى ۝ قال رب اشرح لي صدري ۝ ويسر لي امري ۝ واحلل عقدة من لساني

بدرستیکه او از حد در گذشت گفت ای پروردگار من گشاده گردان برای من سینه مرا و آسان کن برای من کار مرا و بگشای گره از زبان من

يفقهوا قولي ۝ واجعل لي وزيرا من اهلي هرون اخي ۝ اشدد به ازري ۝ واشركه في امري

تا فهم کنند سخن مرا و گردان برای من یاری دهنده از کسان من هارون برادر من محکم کن بوی پشت مرا و شریک ساز وی را در کار من

كي نسبحك كثيرا ۝ ونذكرك كثيرا ۝ انك كنت بنا بصيرا ۝ قال

تا ترا بپاکی یاد کنیم بسیار و ذکر کنیم ترا فراوان بدرستیکه تو هستی باحوال ما بینا گفت خدای

قد اوتيت سؤلك يا موسى ۝ ولقد مننا عليك مرة اخرى ۝ اذ اوحينا الى امك

تحقیق داده شدی هرچه خواستی تو ای موسی و بدرستیکه منت نهادیم بر تو بار دیگر چون الهام دادیم بسوی مادر تو

ما يوحى ۝ ان اقذفيه في التابوت فاقذفيه في اليم فليلقه اليم بالساحل ياخذه

انچه الهام داده شد انکه بیفکن موسی را در صندوق پس بیفکن اورا در دریا پس بیفکند اورا دریا بکناره تا فرا گیرد اورا

عدو لي وعدو له والقيت عليك محبة مني ولتصنع على عيني ۝ اذ تمشي اختك فتقول

دشمن که مراست و دشمن مر اورا و افکندم بر تو محبت از من و تا پرورده شوی بر نظر من یاد کن چون میرفت خواهر تو پس گفت

هل ادلكم على من يكفله فرجعناك الى امك كي تقر عينها ولا تحزن

ایا راه نمونه کنم شمارا بر کسی که نگاه دارد این طفل را پس باز گردانیدیم ترا بسوی مادر تو تا روشن شود چشم او و تا اندوهناک نگردد

وقتلت نفسا فنجيناك من الغم وفتناك فتونا ۝ فلبثت سنين في اهل مدين ثم جئت

و بکشتی تو شخصی را پس رهانیدیم ترا از غم کشتن و بیازمودیم ترا بازمودنی پس درنگ کردی سالها در میان اهل مدین پس آمدی

خمس

عشر

خمس

عشر

خمس

عشر

عَلىٰ قَدَرٍ يَا مُوسىٰ ۝ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۝ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي
با قدر ای موسی و برگزیدم ترا برای خود برو تو و برادر تو بنشانهاء من و سستی مکنید در

ذِكْرِي ۝ اِذْهَبَا اِلىٰ فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغىٰ ۝ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ
یاد من بروید بسوی فرعون بدرستیکه او گمراه شد پس گویید باو سخن نرم شاید که او پند گیرد

اَوْ يَخْشىٰ ۝ قَالَا رَبَّنَا اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَطْغىٰ ۝ قَالَ لَا تَخَافَا اِنَّنِي
یا بترسد گفتند ای آفریدگار ما بدرستیکه ما میترسیم از آنکه فرعون بشتر کند بر ما یا نافرمانی کند گفت مترسید که من

مَعَكُمَا اَسْمَعُ وَاَرىٰ ۝ فَاْتِيَاهُ فَقُولَا اِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي اِسْرَائِيلَ
با شماام میشنوم و میبینم پس بروید باو پس بگویید که دو فرستاده پروردگار توایم پس بفرست با ما فرزندان یعقوب را

وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدىٰ ۝ اِنَّا قَدْ اُوحِيَ اِلَيْنَا
و عذاب مکن ایشان را بدرستیکه آوردیم نزد تو نشانی از آفریدگار تو و سلامتی بر کسیکه پیروی کند راه راست بدرستیکه وحی کرده اند بما

اَنَّ الْعَذَابَ عَلىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلّىٰ ۝ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسىٰ ۝ قَالَ رَبُّنَا
آنکه عذاب بر آنکس است که دروغ دارد و پشت برگرداند گفت فرعون پس کیست آفریدگار شما ای موسی گفت آفریدگار ما

الَّذِي اَعْطىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدىٰ ۝ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولىٰ ۝ قَالَ عِلْمُهَا
آنکس است که داده هر چیز را صورت او پس راه نمود گفت فرعون پس چیست حال اهل قرنهای نخستین گفت علم آن

عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسىٰ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
نزدیک آفریدگار منست در کتاب فرو نگذارد پروردگار من و فراموش نکند او آنست که گردانید برای شما زمین را

مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجْنَا بِهِ اَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ
فرش گسترده و روشن کرد برای شما در آن راهها و فرو فرستاد از آسمان آب پس بیرون آوردیم بآن جفتهای گوناگون از رستنیها

شَتّىٰ ۝ كُلُوا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِاُولِي النُّهىٰ ۝ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ
پراکنده بخورید و بچرانید چهارپایان خود را بدرستیکه در این هر آینه نشانهاست مر خداوندان خرد را از زمین آفریدیم شما را

وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرىٰ ۝ وَلَقَدْ اَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا
و در آن باز بریم شما را و از آن بیرون آریم شما را باری دیگر و بدرستیکه بنمودیم فرعون را نشانهای خود همه آنها

فَكَذَّبَ وَاَبىٰ ۝ قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسىٰ ۝ فَلَنَاْتِيَنَّكَ
پس دروغ پنداشت و موسی را سر باز زد گفت آیا آمده بما تا ما را بیرون کنی از زمین ما بسحر خود ای موسی پس هر آینه بیاریم برای تو

بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا اَنْتَ مَكَانًا سُوًى
سحری مانند آن پس مقرر کن میان ما و میان خود وعده گاه خلاف نکنیم آنرا ما و نه تو و حاضر شویم در جای هموار

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ۝ فَتَوَلّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ
گفت موسی وعده گاه شما روز آرایش است و آنکه جمع کرده شوند مردمان در چاشتگاه پس برگشت فرعون پس جمع کرد ساحران خود را

خمس

نصف الحزب عشر
وقيل انا قد اوحي الينا

محل استجابة
٣٤٢

خمس

وابتعث بالامانة وقف

ثم أتى ۝ قال لهم موسى ويلكم لا تفتروا على الله كذبا فيسحتكم بعذاب

وقد خاب من افترى ۝ فتنازعوا أمرهم بينهم وأسروا النجوى ۝ قالوا إن هذان

لساحران يريدان أن يخرجاكم من أرضكم بسحرهما ويذهبا بطريقتكم

المثلى ۝ فأجمعوا كيدكم ثم ائتوا صفا وقد أفلح اليوم من استعلى ۝ قالوا

يا موسى إما أن تلقي وإما أن نكون أول من ألقى ۝ قال بل ألقوا فإذا حبالهم وعصيهم

يخيل إليه من سحرهم أنها تسعى ۝ فأوجس في نفسه خيفة موسى ۝ قلنا لا تخف

إنك أنت الأعلى ۝ وألق ما في يمينك تلقف ما صنعوا إنما صنعوا كيد ساحر

ولا يفلح الساحر حيث أتى ۝ فألقي السحرة سجدا قالوا آمنا برب هرون وموسى

قال آمنتم له قبل أن آذن لكم إنه لكبيركم الذي علمكم السحر فلأقطعن

أيديكم وأرجلكم من خلاف ولأصلبنكم في جذوع النخل ولتعلمن

أينا أشد عذابا وأبقى ۝ قالوا لن نؤثرك على ما جاءنا من البينات والذي فطرنا

فاقض ما أنت قاض إنما تقضي هذه الحيوة الدنيا ۝ إنا آمنا بربنا ليغفر لنا خطايانا

وما أكرهتنا عليه من السحر والله خير وأبقى ۝ إنه من يأت ربه مجرما فإن له

جهنم لا يموت فيها ولا يحيى ۝ ومن يأته مؤمنا قد عمل الصالحات فأولئك لهم الدرجات

عشر

بفتح النون والتشديد ابو بكر
وبسكون النون والتخفيف حفص

خمس

عشر

ثلث

العلى ● جنات عدن تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك جزاء من تزكى ● ولقد
بلند بوستانهاي پاينده ميرود از زيران جويها جاودان باشند دران و اين جزاي انكس است كه پاك باشد و بدرستي

اوحينا الى موسى ان اسر بعبادي فاضرب لهم طريقا في البحر يبسا ● لا تخاف
وحي كرديم ما بسوي موسى انكه بشب بر بندگان مرا پس فرا گير براي ايشان راهي در دريا خشك ترس از

دركا ولا تخشى ● فاتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم من اليم ما غشيهم ● واضل
دريافتن دشمن و نترس از غرق شدن پس از پي درآمد ايشان را فرعون با لشكر خود پس دريافت فرعونيان را از دريا انچه دريافت ايشان را و گمراه كرد

فرعون قومه وما هدى ● يا بني اسرائيل قد انجيناكم من عدوكم وواعدناكم
فرعون قوم خود را و راه ننمود اي فرزندان يعقوب بدرستي كه رهانيديم شما را از دشمنان شما و وعده داديم

جانب الطور الايمن ونزلنا عليكم المن والسلوى ● كلوا من طيبات ما رزقناكم
جانب كوه طور كه جانب راست و فرستاديم بر شما ترنجبين و مرغ بريان بخوريد از پاكيزهاي انچه روزي كرديم

ولا تطغوا فيه فيحل عليكم غضبي ومن يحلل عليه غضبي فقد هوى ● واني لغفار
و از حد در مگذريد دران پس فرود ايد بر شما خشم من و هركه فرود ايد برو خشم من پس بتحقيق هلاك شد و بدرستي كه من امرزنده

لمن تاب وامن وعمل صالحا ثم اهتدى ● وما اعجلك عن قومك يا موسى ● قال
مر انكس را كه توبه كرد و ايمان آورد و بكرد نيكو پس راه راست يافت و چه چيز شتابان ساخت ترا از گروه تو اي موسى گفت

هم اولاء على اثري وعجلت اليك رب لترضى ● قال فانا قد فتنا قومك من بعدك
ايشان اينك مي ايند بر پي من و شتابيدم بسوي تو اي پروردگار من تا خشنود گردي گفت خداي بدرستي كه ما در فتنه انداختيم قوم ترا از پس تو

واضلهم السامري ● فرجع موسى الى قومه غضبان اسفا ● قال يا قوم الم يعدكم ربكم
و گمراه كرد ايشان را سامري پس بازگشت موسى بسوي قوم خود خشمناك اندوهگين گفت اي گروه من ايا وعده نداده شما را

وعدا حسنا افطال عليكم العهد ام اردتم ان يحل عليكم غضب من ربكم
وعده راست ايا دراز شد بر شما وعده من يا خواستيد انكه فرود ايد بر شما غضبي از خداي شما

فاخلفتم موعدي ● قالوا ما اخلفنا موعدك بملكنا ولكنا حملنا اوزارا من زينة
پس خلاف كرديد وعده مرا گفتند خلاف نكرديم ما وعده ترا باختيار خود و ليكن تكليف كردند تا برداشتيم بارها از پيرايه

القوم فقذفناها فكذلك القى السامري ● فاخرج لهم عجلا جسدا له خوار فقالوا
قوم پس بيفكنديم ان را در آتش پس همچنين افكند سامري پس بيرون آورد براي ايشان گوساله كالبدي از زر مر او را بانگ گوساله بود پس گفتند

هذا الهكم واله موسى فنسي ● افلا يرون الا يرجع اليهم قولا ولا يملك لهم
اين خداي شماست و خداي موسى پس فراموش كرد موسى ايا نمي بينند گوساله پرستان انكه باز نگرداند گوساله بسوي ايشان سخن را و نمي تواند براي ايشان

ضرا ولا نفعا ● ولقد قال لهم هارون من قبل يا قوم انما فتنتم به وان ربكم
زياني و نه سودي و بدرستي كه گفت مر ايشان را هارون پيش ازين اي گروه من جز نيست كه مبتلا شديد بگوساله و بدرستي كه پروردگار شما

خمس

عشر

خمس

الرحمن

الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري ۝ قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع الينا موسى

خداوند رحمن است پس پیروی کنید مرا و فرمان مرا ... گفتند همیشه پیوسته باشیم برگوساله مجاوران تا بازگردد بسوی ما موسی

قال يا هرون ما منعك اذ رايتهم ضلوا ۝ الا تتبعن افعصيت امري ۝ قال يا ابن ام لا تاخذ

گفت موسی یا هارون چه چیز باز داشت ترا چون دیدی ایشان را گمراه شدند از آنکه از پی من درآیی آیا سر کشیدی از فرمان من گفت هارون ای پسر مادر من مگیر

بلحيتي ولا براسي اني خشيت ان تقول فرقت بين بني اسراءيل ولم ترقب قولي ۝ قال

ریش مرا و نه موی سر مرا بدرستیکه من ترسیدم از آنکه تو گویی جدا افکندی میان فرزندان یعقوب و نگاه نداشتی سخن مرا گفت موسی

فما خطبك يا سامري ۝ قال بصرت بما لم يبصروا به فقبضت قبضة من اثر الرسول

چیست کار تو ای سامری گفت بینا شدم بآنچه بینا نبودند قوم بآن پس گرفتم مشتی خاک از اسب جبرئیل

فنبذتها وكذلك سولت لي نفسي ۝ قال فاذهب فان لك في الحيوة ان تقول

پس درافکندم آن را در آن گوساله و همچنین بیاراست برای من این کار را نفس من گفت موسی پس بیرون رو پس بدرستیکه ترا عذاب در زندگانی آنکه گویی هرکه نزدیک تو آید

لا مساس وان لك موعدا لن تخلفه وانظر الى الهك الذي ظلت عليه عاكفا لنحرقنه

رسان خود را بمن و بدرستیکه عذاب ترا وعده گاهیست که خلاف نکند با تو در آن و نگاه کن بآن معبودی که تو گشته بودی برو مجاور هرآینه بسوزانیم او را

ثم لننسفنه في اليم نسفا ۝ انما الهكم الله الذي لا اله الا هو وسع كل شيء

پس پراکنده سازیم او را در دریا پراکنده ساختنی جز این نیست معبود شما آن خدایست که نیست معبودی بحق مگر وی فرا رسیده است بهمه چیزها

علما ۝ كذلك نقص عليك من انباء ما قد سبق وقد اتيناك من لدنا ذكرا ۝ من

از روی دانش هم چنین قصه میخوانیم بر تو از خبرهای آنچه بتحقیق گذشته است و بدرستیکه داده ایم ترا از نزدیک ما یادکردی هرکه

اعرض عنه فانه يحمل يوم القيمة وزرا ۝ خالدين فيه وساء لهم يوم القيمة حملا ۝ يوم

روی بگرداند از این پس بدرستیکه او بردارد روز قیامت بار بزه در حالتیکه جاوید باشند در آن و بد میراثیست زشت روز قیامت بار ایشان روزیکه

ينفخ في الصور ونحشر المجرمين يومئذ زرقا ۝ يتخافتون بينهم ان لبثتم الا عشرا ۝

دمیده شود در صور و جمع کنیم گناهکاران را در آن روز کبود چشمان پنهان گویند با یکدیگر درنگ نکردید مگر ده شبانروز

نحن اعلم بما يقولون اذ يقول امثلهم طريقة ان لبثتم الا يوما ۝ ويسئلونك

ما داناتریم بآنچه میگویند چون گویند تمام ترین ایشان از روی عقل درنگ نکردید مگر روزی و می پرسند ترا

عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا ۝ فيذرها قاعا صفصفا ۝ لا ترى فيها عوجا

از کوههای پس بگو پراکنده سازد آن را آفریدگار من پراکنده ساختنی پس بگذارد زمین را خالی هموار نه بینی در آن نشیب

ولا امتا ۝ يومئذ يتبعون الداعي لا عوج له وخشعت الاصوات للرحمن فلا

و نه بلندی در آن روز پیروی کنند همه آواز خواننده را هیچ کجی نکنند مر او را و پست شود آوازهای برای خدا پس

تسمع الا همسا ۝ يومئذ لا تنفع الشفاعة الا من اذن له الرحمن ورضي له قولا ۝

نشنوی مگر آواز نرم آن روز سود ندارد درخواست کردن مگر آنکه اذن دهد مر او را خدای و بپسندد برای او سخن

خمس

عشر

خمس

يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون به علما ۝ وعنت الوجوه للحي القيوم
وقد خاب من حمل ظلما ۝ ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما و
لا هضما ۝ وكذلك انزلناه قرانا عربيا وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم
يتقون او يحدث لهم ذكرا ۝ فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقران من قبل
ان يقضى اليك وحيه وقل رب زدني علما ۝ ولقد عهدنا الى ادم من قبل فنسي
ولم نجد له عزما ۝ واذ قلنا للملئكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس
ابى ۝ فقلنا يا ادم ان هذا عدو لك ولزوجك فلا يخرجنكما من الجنة
فتشقى ۝ ان لك الا تجوع فيها ولا تعرى ۝ وانك لا تظموا فيها ولا تضحى ۝ فوسوس
اليه الشيطان قال يا ادم هل ادلك على شجرة الخلد وملك لا يبلى ۝ فاكلا
منها فبدت لهما سواتهما وطفقا يخصفان عليهما من ورق الجنة وعصى ادم
ربه فغوى ۝ ثم اجتبيه ربه فتاب عليه وهدى ۝ قال اهبطا منها جميعا بعضكم
لبعض عدو فاما ياتينكم مني هدى فمن اتبع هداى فلا يضل ولا يشقى ۝ و
من اعرض عن ذكرى فان له معيشة ضنكا ونحشره يوم القيمة اعمى
قال رب لم حشرتني اعمى وقد كنت بصيرا ۝ قال كذلك اتتك اياتنا

فنسيتها

فنسيتها وكذلك اليوم تنسى ۝ وكذلك نجزي من اسرف ولم يؤمن
بايات ربه ولعذاب الاخرة اشد وابقى ۝ افلم يهد لهم كم اهلكنا
قبلهم من القرون يمشون في مساكنهم ان في ذلك لايات لاولي النهى
ولولا كلمة سبقت من ربك لكان لزاما واجل مسمى ۝ فاصبر على ما يقولون
وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها ومن اناء الليل فسبح واطراف
النهار لعلك ترضى ۝ ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم زهرة الحيوة
الدنيا لنفتنهم فيه ورزق ربك خير وابقى ۝ وامر اهلك بالصلوة واصطبر عليها
لا نسئلك رزقا نحن نرزقك والعاقبة للتقوى ۝ وقالوا لولا ياتينا باية من ربه
اولم تاتهم بينة ما في الصحف الاولى ۝ ولو انا اهلكناهم بعذاب
من قبله لقالوا ربنا لولا ارسلت الينا رسولا فنتبع اياتك من قبل ان نذل
ونخزى ۝ قل كل متربص فتربصوا فستعلمون من اصحاب الصراط السوي

سورة الانبياء عليهم الصلوة ومن اهتدى ۝ مائة واحد عشر اية

بسم الله الرحمن الرحيم

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون ۝ ما ياتيهم من ذكر من ربهم

الجزء السابع عشر

محدث الا استمعوه وهم يلعبون ۝ لاهية قلوبهم واسروا النجوى الذين ظلموا هل هذا
الا بشر مثلكم افتاتون السحر وانتم تبصرون ۝ قل ربي يعلم القول في السماء
والارض وهو السميع العليم ۝ بل قالوا اضغاث احلام بل افتريه بل هو شاعر فلياتنا باية
كما ارسل الاولون ۝ ما امنت قبلهم من قرية اهلكناها افهم يؤمنون ۝ خمس
وما ارسلنا قبلك الا رجالا نوحي اليهم فسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون ۝ و
ما جعلناهم جسدا لا ياكلون الطعام وما كانوا خالدين ۝ ثم صدقناهم
الوعد فانجيناهم ومن نشاء واهلكنا المسرفين ۝ لقد انزلنا اليكم كتابا
فيه ذكركم افلا تعقلون ۝ وكم قصمنا من قرية كانت ظالمة عشر
وانشانا بعدها قوما اخرين ۝ فلما احسوا باسنا اذا هم منها يركضون ۝ لا
تركضوا وارجعوا الى ما اترفتم فيه ومساكنكم لعلكم تسئلون
قالوا يا ويلنا انا كنا ظالمين ۝ فما زالت تلك دعويهم حتى جعلناهم حصيدا
خامدين ۝ وما خلقنا السماء والارض وما بينهما لاعبين ۝ لو اردنا ان نتخذ خمس
لهوا لاتخذناه من لدنا ان كنا فاعلين ۝ بل نقذف بالحق على الباطل فيدمغه محل استجابة
فاذا هو زاهق ولكم الويل مما تصفون ۝ وله من في السموات والارض ومن عنده

عشر

لا يستكبرون عن عبادته ولا يستحسرون ۝ يسبحون الليل والنهار لا يفترون

ام اتخذوا الهة من الارض هم ينشرون ۝ لو كان فيهما الهة الا الله لفسدتا

فسبحان الله رب العرش عما يصفون ۝ لا يسأل عما يفعل وهم يسألون ۝ ام اتخذوا

من دونه الهة قل هاتوا برهانكم هذا ذكر من معي وذكر من قبلي

بل اكثرهم لا يعلمون الحق فهم معرضون ۝ وما ارسلنا من قبلك من رسول الا

نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون ۝ وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه بل عباد

خمس

باخفاء الصوت من مستحباتهم

مكرمون ۝ لا يسبقونه بالقول وهم بامره يعملون ۝ يعلم ما بين ايديهم وما

نصف الحزب

خلفهم ولا يشفعون الا لمن ارتضى وهم من خشيته مشفقون ۝ ومن يقل

منهم اني اله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك نجزي الظالمين ۝ اولم ير

الذين كفروا ان السموات والارض كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء

عشر

كل شيء حي افلا يؤمنون ۝ وجعلنا في الارض رواسي ان تميد بهم وجعلنا فيها

فجاجا سبلا لعلهم يهتدون ۝ وجعلنا السماء سقفا محفوظا وهم عن اياتها

معرضون ۝ وهو الذي خلق الليل والنهار والشمس والقمر كل في فلك يسبحون

وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد افائن مت فهم الخالدون ۝ كل نفس ذائقة الموت

ونبلوكم بالشر والخير فتنة والينا ترجعون ○ واذا رءاك الذين كفروا ان يتخذونك

الا هزوا اهذا الذي يذكر ءالهتكم وهم بذكر الرحمن هم كافرون ○

خلق الانسان من عجل ساوريكم ءاياتي فلا تستعجلون ○ ويقولون متى هذا الوعد

ان كنتم صادقين ○ لو يعلم الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم النار ولا عن

ظهورهم ولا هم ينصرون ○ بل تاتيهم بغتة فتبهتهم فلا يستطيعون ردها ولا هم

ينظرون ○ ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون

قل من يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن بل هم عن ذكر ربهم معرضون

ام لهم ءالهة تمنعهم من دوننا لا يستطيعون نصر انفسهم ولا هم منا يصحبون ○

بل متعنا هؤلاء وءاباءهم حتى طال عليهم العمر افلا يرون انا ناتي الارض ننقصها من اطرافها

افهم الغالبون ○ قل انما انذركم بالوحي ولا يسمع الصم الدعاء اذا ما ينذرون

ولئن مستهم نفحة من عذاب ربك ليقولن يا ويلنا انا كنا ظالمين ○ ونضع

الموازين القسط ليوم القيامة فلا تظلم نفس شيئا وان كان مثقال حبة من خردل

اتينا بها وكفى بنا حاسبين ○ ولقد ءاتينا موسى وهرون الفرقان وضياء

وذكرا للمتقين ○ الذين يخشون ربهم بالغيب وهم من الساعة مشفقون ○ وهذا

ومن قرا لا تسمع الصم على ينذرون

ذكر

عشر

ذكر مبارك انزلناه افانتم له منكرون • ولقد اتينا ابرهيم رشده من
بندیست مبارک فروفرستادیم انرا ایا شما مر اورا منکرید و بهراینه دادیم ابراهیم را رشد او

قبل وكنا به عالمين • اذ قال لابيه وقومه ما هذه التماثيل التي انتم لها عاكفون
پیش ازین و بودیم بان دانا یاد کن چون گفت مر پدر خود و قوم خود را چیست این صورتها که شما بران مجاور اید

قالوا وجدنا اباءنا لها عابدين • قال لقد كنتم انتم واباؤكم في ضلال
گفتند یافتیم ما پدران خود را مر اینها را پرستندگان گفت خدای که بودید شما و پدران شما در گمراهی

خمس

مبين • قالوا اجئتنا بالحق ام انت من اللاعبين • قال بل ربكم رب السموات
اشکارا گفتند ایا امده بما براستی یا تو از بازی کنندگانی گفت نی بلکه پروردگار شما آفریدگار اسمانها

والارض الذي فطرهن وانا على ذلكم من الشاهدين • وتالله لاكيدن اصنامكم
و زمین است انکه افریدست انرا و من بر آن از گواهانم و بخدای که تدبیر کنم تا بشکنم بتان شمارا

بعد ان تولوا مدبرين • فجعلهم جذاذا الا كبيرا لهم لعلهم اليه يرجعون •
بعد ازانکه بگردیده و باشید پشت برتابندگان پس ساخت بتانرا ریزه ریزه مگر بت بزرگ ایشانرا تا شاید ایشان باو بازگردیده

عشر

قالوا من فعل هذا بالهتنا انه لمن الظالمين • قالوا سمعنا فتى يذكرهم يقال له ابراهيم
گفتند که کرده است این کار بخدایان ما بدرستیکه او همراینه از ستمکارانست گفتند شنودیم ما ازجوانی که بدی یاد میکرد بتانرا امرکو بدمراورا ابراهیم

قالوا فاتوا به على اعين الناس لعلهم يشهدون • قالوا ءانت فعلت هذا بالهتنا
گفتند پس بیارید اورا بنظر مردمان شاید ایشان گواهی دهند چون آوردند گفتند ایا تو کرده این را بخدایان ما

خمس

يا ابرهيم • قال بل فعله كبيرهم هذا فسئلوهم ان كانوا ينطقون • فرجعوا الى
ای ابراهیم گفت نه بلکه کرده است این را بزرگ ایشان این پس بپرسید از ایشان اگر هستند که سخن گویند پس رجوع کردند

ربع

انفسهم فقالوا انكم انتم الظالمون • ثم نكسوا على رءوسهم لقد علمت ما هؤلاء
با یکدیگر پس گفتند بدرستیکه شما ستمکارانید پس نگونسار کرده شدند بر سرهای خود بدرستیکه تو دانسته که این بتان

كسر الفارس من غير تنوين الرسل وكسر لاسم التنوين حفص

ينطقون • قال افتعبدون من دون الله ما لا ينفعكم شيئا ولا يضركم اف لكم
سخن نگویند گفت ایا پرستش میکنید بجز خدای انرا که سود نرساند شمارا چیزی و نه زیان کند شمارا ناخوشی باد شمارا

عشر

ولما تعبدون من دون الله افلا تعقلون • قالوا حرقوه وانصروا الهتكم ان كنتم
وانچیزی را که می پرستید بجز خدای ایا درنمی یابید گفتند بسوزید اورا و یاری کنید خدایان خود را اگر هستید

فاعلين • قلنا يا نار كوني بردا وسلاما على ابرهيم • واردوا به كيدا فجعلناهم الاخسرين
کارکنندگان گفتیم ما ای اتش شو سرد و سلامت بر ابراهیم و خواستند باو مکری پس گردانیدیم ایشانرا زیانکار

ونجيناه ولوطا الى الارض التي باركنا فيها للعالمين • ووهبنا له اسحق و
و رهانیدیم اورا و لوط را بان زمین که برکت کردیم دران جهانیانرا و بخشیدیم اورا اسحق و

يعقوب نافلة وكلا جعلنا صالحين ۝ وجعلناهم أئمة يهدون بأمرنا وأوحينا
[illegible]
اليهم فعل الخيرات وإقام الصلوة وإيتاء الزكوة وكانوا لنا عابدين ۝ ولوطا
[illegible]
آتيناه حكما وعلما ونجيناه من القرية التي كانت تعمل الخبائث انهم
[illegible]
كانوا قوم سوء فاسقين ۝ وأدخلناه في رحمتنا انه من الصالحين ۝ ونوحا
[illegible]
اذ نادى من قبل فاستجبنا له فنجيناه وأهله من الكرب العظيم ۝ و
[illegible]
نصرناه من القوم الذين كذبوا بآياتنا انهم كانوا قوم سوء فأغرقناهم أجمعين
[illegible]
وداود وسليمن اذ يحكمان في الحرث اذ نفشت فيه غنم القوم وكنا
[illegible]
لحكمهم شاهدين ۝ ففهمناها سليمن وكلا آتينا حكما وعلما
[illegible]
وسخرنا مع داود الجبال يسبحن والطير وكنا فاعلين ۝ وعلمناه صنعة لبوس
[illegible]
لكم لتحصنكم من بأسكم فهل أنتم شاكرون ۝ ولسليمن
[illegible]
الريح عاصفة تجري بأمره الى الأرض التي باركنا فيها وكنا بكل
[illegible]
شيء عالمين ۝ ومن الشياطين من يغوصون له ويعملون عملا دون ذلك و
[illegible]
كنا لهم حافظين ۝ وأيوب اذ نادى ربه أني مسني الضر وأنت أرحم الراحمين
[illegible]
فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضر وآتيناه أهله ومثلهم معهم رحمة
[illegible]

خمس

عشر

[illegible]

نصف الحزب

من

مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ۝ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ

خمس الصَّابِرِينَ ۝ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ

مُغَاضِبًا وَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

ننجي ص إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ

عشر وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ۝ وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا

مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ إِنَّ هٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ۝ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ۝

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۝ وَحَرَامٌ

خمس عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ

كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا

يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ۝ لَوْ كَانَ هٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم
بدرستی آنانکه پیشتر گرفته است برای ایشان

وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۝ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ۝
مر ایشان راست در آن ناله زار و ایشان در آن آتش نمی شنوند سخن و همه ایشان در آن جاویدانند کانند

مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ۝ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِيمَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُم
از ما نیکوتر آن گروه از دوزخ دور کرده شده کانند نمی شنوند آواز آتش را و ایشان در آنچه آرزو برد نفسهای ایشان

خَالِدُونَ ۝ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُم
جاویدانند اندوهگین نگرداند ایشان را ترسی روز بزرگ و پیش آیند ایشان را فرشتگان که این آن روز شماست که بودید که

تُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا
وعده داده میشدید یاد کن روزی را که درهم پیچیم آسمان را همچو پیچیدن طومار نوشتها را همچنانکه آغاز کردیم اول بار آفرینش را باز گردانیم او را وعده دادن

عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ۝ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
بر ما بدرستی که ما کنند کانیم و بدرستی که نوشتیم در زبور از پس توریت آنکه زمین

يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ۝ إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً
میراث گیرند آنرا بندگان ستوده من بدرستی که درین کفایت است مر گروه پرستنده کان را و نفرستادیم ترا مگر رحمت

لِلْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ
مر عالمیان را بگو جز این نیست که فرستاده میشود بسوی من الهام نیست خدای شما مگر خدای یگانه پس آیا هستید گردن نهادگان پس اگر

تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ۝ إِنَّهُ يَعْلَمُ
برگردند پس بگو آگاه کردم شما را با آنچه برابرایم در علم آن و نمیدانم آیا نزدیک است یا دور است آنچه وعده داده شده اید بدرستی که خدای داند

الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ۝ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ
آشکارا از سخن شما و میداند آنچه پوشید و نمیدانم شاید که تاخیر آن وعده فتنه باشد مر شما را و شاید که نفعی بود تا وقتی گفت پیغمبر

رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۝
ای پروردگار من حکم فرما براستی و پروردگار ما رحمت کننده است یاری خواسته شده بر آنچه شما صفت میکنید

سورة الحج مكية وهي ثمان وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ
ای مردمان بترسید از پروردگار خود بدرستی که زلزله قیامت چیزی بزرگ است در روزی که ببینید آنرا فراموش کند

كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ
هر شیر دهنده از آن فرزندی که او را شیر میدهد و بنهد هر زنی باردار بار خود را و ببینی مردمان را مستان و نباشند ایشان مستان

في القطع والوصل خلاف للرسم

بكسر الكاف وفتح التاء مع الف بعدها ... والسين ... الف ... ابو بكر ... بضم الكاف ... حفص

خمس

عشر

الا مرا ابوبكر وبلاضم حفص

فواصلها

ولين

ولكنّ عذاب الله شديد ومن النّاس من يجادل في الله بغير علم ويتّبع كلّ
ولیکن عذاب خدا سخت است و از مردمان کسی هست که گفت وگو کند در کار خدا بغیر دانش و پیروی کند هر

شيطان مريد كتب عليه انّه من تولّاه فانّه يضلّه ويهديه الى عذاب السّعير
شیطان گمراه را نوشته شده است برو انکه هر که اورا دوست دارد پس اورا گمراه کرداند و راه نماید اورا بسوی آتش سوزان

يا ايّها النّاس ان كنتم في ريب من البعث فانّا خلقناكم من تراب ثمّ من
ای مردمان اگر هستید شما در شک از برانگیختن پس بدرستیکه ما آفریدیم شما را از خاک پس شمارا از

نطفة ثمّ من علقة ثمّ من مضغة مخلّقة وغير مخلّقة لنبيّن لكم ونقرّ في
منی پس از خون بسته پس از پاره گوشت تمام صورت و نا تمام تا بیان کنیم برای شما و قرار دهیم در

الارحام ما نشاء الى اجل مسمّى ثمّ نخرجكم طفلا ثمّ لتبلغوا اشدّكم
رحمها انچه خواهیم تا وقتی نام برده پس بیرون آریم شما را طفل تا برسید بکمال قوت خود

ومنكم من يتوفّى ومنكم من يردّ الى ارذل العمر لكيلا يعلم من بعد علم
و از شما کسی باشد که بمیرد و از شما بود که گردانیده شود بفروترین زندگانی تا ندانند پس از دانش

شيئا وترى الارض هامدة فاذا انزلنا عليها الماء اهتزّت وربت وانبتت من
چیزی را و می بینی زمین را خشک پس چون فرو فرستیم برآن اب باران جنبش کند بگیاه و بیفزاید و برویاند از

كلّ زوج بهيج ذلك بانّ الله هو الحقّ وانّه يحيي الموتى وانّه على كلّ شيء قدير
هر جنسی دستی تازه و تر آنچه گفته شد آنست که خدا اوست ثابت و بانکه او زنده کرداند مردگان را و برای آنکه او بر همه چیزها تواناست

وانّ السّاعة آتية لا ريب فيها وانّ الله يبعث من في القبور ومن النّاس من يجادل
وانکه قیامت آینده است هیچ شک نیست درآن و بدانند انکه خدا برانگیزد کسانرا که در گورها اند و از مردمان کسی هست که ستیزه کند

في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير ثاني عطفه ليضلّ عن سبيل الله
در کلام خدا بی دانش و بی دلیل و بی کتاب روشن در حالتیکه بگرداند من خود را تا گمراه کرداند از راه خدای

له في الدّنيا خزي ونذيقه يوم القيامة عذاب الحريق ذلك بما قدّمت يداك وانّ الله
مراورا در دنیا رسوایی و بچشانیم اورا روز قیامت عذاب آتش سوزنده ای آدمی این جزای آنست که از پیش فرستاده دستهای تو وانکه خدای

ليس بظلّام للعبيد ومن النّاس من يعبد الله على حرف فان اصابه خير اطمانّ
نیست ستم کننده بر بندگان خود و از مردمان کسی هست که پرستد خدای را بر اضطراب پس اگر رسد اورا نیکوئی آرام گیرد

به وان اصابته فتنة انقلب على وجهه خسر الدّنيا والآخرة ذلك هو الخسران المبين
بان و اگر رسد اورا آزمایشی برگردد بر روی خود زیان کرد در دنیا و آخرت زیان هردو جهان است زیان آشکارا

يدعوا من دون الله ما لا يضرّه وما لا ينفعه ذلك هو الضّلال البعيد يدعوا لمن ضرّه
می پرستید بجز خدای زیان ندارد او را و چیزی که سود ندارد او را این پرستش است گمراهی دور می پرستد انکه زیان او

خمس محل السجدة

نصف

خبير

أقرب من نفعه لبئس المولى ولبئس العشير ۝ إن الله يدخل الذين آمنوا وعملوا

نزدیکتر از سود او هر آینه بد یاریست و بد آمیزگاریست ط بدرستی که خدای درمی آرد آنانرا که گرویدند و کارهای

الصالحات جنات تجري من تحتها الأنهار إن الله يفعل ما يريد ۝ من كان

شایسته کرده اند در بوستانها که میرود از زیر آن جویها بدرستی که خدای میکند آنچه خواهد هر که باشد که

يظن أن لن ينصره الله في الدنيا والآخرة فليمدد بسبب إلى السماء ثم ليقطع فلينظر

گمان برد که هرگز یاری ندهد خدای پیغمبر خود را در دنیا و آخرت پس باید که بیاویزد رسنی بسقف خانه پس ببرد پس بنگرد

هل يذهبن كيده ما يغيظ ۝ وكذلك أنزلناه آيات بينات وأن الله يهدي من يريد

آیا میبرد مکر او آنچه او را بخشم آورده و همچنین فرو فرستادیم قرآن را آیتهای روشن و برای آنکه خدای راه نماید هر که را خواهد

إن الذين آمنوا والذين هادوا والصابئين والنصارى والمجوس والذين أشركوا إن الله

بتحقیق آنانکه گرویدند و آنانکه جهود شدند و ستاره پرستان و ترسایان و گبران و آنانکه شرک آوردند بدرستی که خدای

يفصل بينهم يوم القيامة إن الله على كل شيء شهيد ۝ ألم تر أن الله يسجد له من في

جدا کند میان ایشان روز قیامت بتحقیق خدای بر همه چیزها گواه است آیا نمی بینی که خدای را سجده میکنند هر که در

السماوات ومن في الأرض والشمس والقمر والنجوم والجبال والشجر والدواب

آسمانها و هر که در زمین است و آفتاب و ماه و ستارگان و کوهها و درختان و چهارپایان

وكثير من الناس وكثير حق عليه العذاب ومن يهن الله فما له من مكرم

و بسیاری از مردمان و بسیاری که ثابت شده است بر ایشان عذاب و هر که خوار گرداند او را خدای پس نیست او را هیچ گرامی کننده

إن الله يفعل ما يشاء ۝ هذان خصمان اختصموا في ربهم فالذين كفروا قطعت

بدرستی که خدای میکند آنچه خواهد اینان دو گروه دشمنان جنگ کردند در دین پروردگار خود پس آنانکه نگرویدند بریده

لهم ثياب من نار يصب من فوق رؤوسهم الحميم ۝ يصهر به ما في بطونهم

برای ایشان جامها از آتش ریخته شود از بالای سرهای ایشان آب گرم گداخته شود بآن آنچه در شکمهای ایشان است

والجلود ولهم مقامع من حديد ۝ كلما أرادوا أن يخرجوا منها من غم أعيدوا فيها

و پوستها و ایشان را گرزها از آهن هرگاه که خواهند که بیرون آیند از آنجا از غم باز گردانیده شوند در آن

وذوقوا عذاب الحريق ۝ إن الله يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات

و گفته شود بچشید عذاب آتش سوزنده بتحقیق خدای در آرد آنانرا که گرویدند و کردند کارهای شایسته در بوستانها

تجري من تحتها الأنهار يحلون فيها من أساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير

که میرود از زیر آن جویها آراسته گردانیده شوند در آنجا دستوانها از زر و مروارید و جامهای ایشان در آنجا ابریشم

وهدوا إلى الطيب من القول وهدوا إلى صراط الحميد ۝ إن الذين كفروا ويصدون

و راه نموده شوند بسخن پاک و راه یافته شوند براه خداوند ستوده بتحقیق آنانکه نگرویدند و باز میدارند

ثم ليقطع بمنزلة كلمة واحدة باسكان اللام وان
وقف على ثم اعاده البتة و وقف على ليقطع
وورش وابو عمرو وابن عامر ليقطع بكسر اللام
وورش وقنبل وابو عمرو وابن عامر ليقضوا
بكسر اللام وابن ذكوان وليوفوا وليطوفوا
بكسر اللام فيهما والباقون باسكان اللام فيهما
والباقون باسكان اللام في الكل بعد

وقيل من وقف على العذاب

سجدة
نصف الحزب

وقال بعضهم عند قوله وكثير من الناس
وقيل عند قوله وكثير حق
عليه العذاب لانه اتم وحسن

التسع السادس

ابدال الهمزة واوا ابو بكر ونافع
الابدال حفص

عن

عن سبيل الله والمسجد الحرام الذي جعلناه للناس سواء العاكف فيه والباد

ومن يرد فيه بالحاد بظلم نذقه من عذاب اليم ۝ واذ بوانا لابرهيم مكان البيت

ان لا تشرك بي شيئا وطهر بيتي للطائفين والقائمين والركع السجود ۝ واذن

في الناس بالحج ياتوك رجالا وعلى كل ضامر ياتين من كل فج عميق ۝ ليشهدوا

منافع لهم ويذكروا اسم الله في ايام معلومات على ما رزقهم من بهيمة الانعام

فكلوا منها واطعموا البائس الفقير ۝ ثم ليقضوا تفثهم وليوفوا نذورهم وليطوفوا

بالبيت العتيق ۝ ذلك ومن يعظم حرمات الله فهو خير له عند ربه واحلت لكم

الانعام الا ما يتلى عليكم فاجتنبوا الرجس من الاوثان واجتنبوا قول الزور

حنفاء لله غير مشركين به ومن يشرك بالله فكانما خر من السماء فتخطفه

الطير او تهوي به الريح في مكان سحيق ۝ ذلك ومن يعظم شعائر الله فانها

من تقوى القلوب لكم فيها منافع الى اجل مسمى ثم محلها الى البيت العتيق ۝ و

لكل امة جعلنا منسكا ليذكروا اسم الله على ما رزقهم من بهيمة الانعام فالهكم

اله واحد فله اسلموا وبشر المخبتين ۝ الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين

على ما اصابهم والمقيمي الصلوة ومما رزقناهم ينفقون ۝ والبدن جعلناها لكم

خمس

عشر

خمس

من شعائر الله لكم فيها خير فاذكروا اسم الله عليها صواف فاذا وجبت جنوبها

فكلوا منها واطعموا القانع والمعتر كذلك سخرناها لكم لعلكم

تشكرون ۝ لن ينال الله لحومها ولا دماؤها ولكن يناله التقوى منكم

كذلك سخرها لكم لتكبروا الله على ما هديكم وبشر المحسنين ۝ ان الله يدافع

عن الذين امنوا ان الله لا يحب كل خوان كفور ۝ اذن للذين يقاتلون بانهم ظلموا و

ان الله على نصرهم لقدير ۝ الذين اخرجوا من ديارهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله

ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع وصلوات ومساجد

يذكر فيها اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره ان الله لقوي عزيز ۝ الذين ان

مكناهم في الارض اقاموا الصلوة واتوا الزكوة وامروا بالمعروف ونهوا عن

المنكر ولله عاقبة الامور ۝ وان يكذبوك فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد و

ثمود ۝ وقوم ابرهيم وقوم لوط ۝ واصحاب مدين وكذب موسى فامليت للكافرين

ثم اخذتهم فكيف كان نكير ۝ فكاين من قرية اهلكناها وهي ظالمة فهي خاوية

على عروشها وبئر معطلة وقصر مشيد ۝ افلم يسيروا في الارض فتكون لهم قلوب

يعقلون بها او اذان يسمعون بها فانها لا تعمى الابصار ولكن تعمى القلوب التي

ثلث

فِي الصُّدُورِ • وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ
در سینها • و شتاب می‌نمایند از تو بعذابی که وعده کرده شده و خلاف نخواهد کرد خدای وعده خود را و بدرستی که یک روز نزدیک

رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ • وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
پروردگار تو مانند هزار سالست از آنچه می‌شمرید • و چندی از دیهها مهلت دادم اهل آنرا و ایشان ستمکار بودند

ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ • قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ • فَالَّذِينَ
پس بگرفتم ایشانرا و بسوی منست بازگشت • بگو ای مردمان جز این نیست که من شما را بیم کننده آشکارا • پس آنانکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ • وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا
گرویدند و کردند نیکوییها مر ایشانراست آمرزشی و روزیی نیکو • و آنانکه بشتافتند در آیتهای ما

مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ • وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
در حالتی که بستیزند کنانند آن گروه ملازمان دوزخ اند • و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی و نه پیغمبری مگر

إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ
چون تلاوت کرد بیفکند شیطان در تلاوت او آنچه خواست پس باطل کرداند خدای آنچه درافکنده باشد شیطان پس ثابت کند خدای آیتهای خود را

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ • لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
و خدای داناست حکم کننده است • تا بگرداند آن چیز را که انداخت شیطان فتنه مر آنانرا که در دلهای ایشان بیماریست و مر آنانرا که سخت است

قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ • وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
دلهای ایشان و بدرستی که ستمکاران هر آینه در خلافی دور و دراز اند • و تا بدانند آنانکه داده شده اند علم آنکه قرآن حق است از پروردگار تو

فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ • وَلَا يَزَالُ
پس ایمان آرند بآن پس نرم شود برای او دلهای ایشان و بتحقیق خدای راه نماینده است آنانرا که گرویده اند بسوی راه راست • و همیشه باشند

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ
آنانکه نگرویدند در شک از او تا وقتی که بیاید بایشان قیامت ناگهان یا بیاید بایشان عذاب روزی که نسل ایشان

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ
پادشاهی آن روز مر خدایراست حکم کند میان ایشان پس آنانکه گرویدند و عملهای شایسته کردند در بوستانهای ناز و نعمت

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ • وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
و آنانکه نگرویدند و بدروغ داشتند نشانهای ما را پس آن گروه مر ایشانراست عذابی خوار کننده • و آنانکه گذاشتند خانمان خود را

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
در راه خدای پس کشته شدند یا بمردند هر آینه روزی دهد ایشانرا خدای روزی نیکو و بدرستی که خدای هر آینه اوست بهترین روزی دهندگان

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ • ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ
هر آینه درآرد ایشانرا بجایی که بپسندند آنرا و بدرستی که خدای دانای بردبارست • آنست حکم خدای که گفته شد و هر که کارزار کند بمانند آنکه کارزار کرده اند

عشر

خمس

نصف الحزب
قبل لعليم حليم

بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ

مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللّٰهَ

لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ

بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَهُوَ

الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ

نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنْ

جَادَلُوكَ فَقُلِ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ اللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذٰلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ

بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللّٰهُ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ

من دون الله لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له وان يسلبهم الذباب شيئا لا يستنقذوه

بجز خداي نيافرينند مگسي را واگر جمع شوند براي آن واگر بربايد ازيشان مگس چيزي را نتوانند رهانيدن آنرا

منه ضعف الطالب والمطلوب ما قدروا الله حق قدره ان الله لقوي عزيز ۝ الله

از مگس سست شد طالب مطلوب نشناختند خداي را حق شناختن او بدرستي که خداي هراينه توانا غالبست خداي

يصطفي من الملئكة رسلا ومن الناس ان الله سميع بصير ۝ يعلم ما بين ايديهم

برميگزيند از فرشتگان فرستادگان واز ادميان بتحقيق که خداي شنوا بيناست ميداند انچه در پيش ايشانست

وما خلفهم والى الله ترجع الامور ۝ يا ايها الذين امنوا اركعوا واسجدوا واعبدوا ربكم

وانچه از پس ايشانست وبسوي خداي بازگردانيده ميشود کارها اي آنکسانيکه گرويده اند رکوع وسجود کنيد وبپرستيد آفريدگار خودرا

وافعلوا الخير لعلكم تفلحون ۝ وجاهدوا في الله حق جهاده هو اجتبكم

وبکنيد نيکوئي باميد آنکه شما رستگار شويد وکارزار کنيد در راه خدا انچه حق کارزار اوست او برگزيد شما

وما جعل عليكم في الدين من حرج ملة ابيكم ابرهيم هو سمكم المسلمين

ونساخت بر شما در دين هيچ تنگي دين پدر شما ابراهيم را خداي نام نهاد شمارا مسلمانان

من قبل وفي هذا ليكون الرسول شهيدا عليكم وتكونوا شهداء على الناس

پيش از قران ودر قران تا باشد پيغمبر گواه براي شما وباشيد گواهان بر مردمان

فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة واعتصموا بالله هو مولكم فنعم المولى ونعم النصير ۝

پس بگذاريد نماز وبدهيد زکوة را وچنگ درزنيد بخداي اوست بارشما پس نيکو يار يست ونيکو مددکار يست

سورة المؤمنون مكية مائة وتسع عشر اية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداي بخشنده مهربان

قد افلح المؤمنون ۝ الذين هم في صلوتهم خاشعون ۝ والذين هم عن اللغو معرضون ۝

بدرستي که رستگار شدند مومنان آنانکه ايشان در نماز خود ترسکارانند وآنانکه ايشان از سخن ناشايسته روي گردانندگانند

والذين هم للزكوة فاعلون ۝ والذين هم لفروجهم حافظون ۝ الا على ازواجهم

وآنانکه ايشان مر زکوة را ادا کنندگانند وآنانکه ايشان مر شهوت را نگاه دارندگانند مگر از زنان خود

او ما ملكت ايمانهم فانهم غير ملومين ۝ فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون ۝

يا کنيزکاني که مالک شده است دستهاي ايشان پس بدرستي که ايشان نا ملامت کرده شدگان اند پس هرکه جويد غير کنيزکان وزنان خود پس آن گروه ايشان از حد درگذرندگانند

والذين هم لاماناتهم وعهدهم راعون ۝ والذين هم على صلوتهم يحافظون ۝ اولئك

وآنانکه ايشان مر امانتهاي خود را وعهد خود را رعايت کنندگانند وآنانکه ايشان بر نمازهاي خود نگاهباني ميکنند آن گروه

سجدة مسنونة

الجزء الثامن عشر

هم الوارثون ۝ الذين يرثون الفردوس هم فيها خالدون ۝ ولقد خلقنا الانسان
ایشانند وارثان آنانکه میراث برند بهشت برین را ایشان در آن جاوید مانند کاهند وبدرستی که ما آفریدیم آدم را

من سلالة من طين ۝ ثم جعلناه نطفة في قرار مكين ۝ ثم خلقنا النطفة
از گل خالص پس کردانیدیم نسل او را از نطفه در قرارگاه استوار پس ساختیم نطفه را

علقة فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا المضغة عظاما فكسونا العظام لحما ثم
پاره خون بسته پس کردانیدیم آن خون را پاره گوشت پس ساختیم آن گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم استخوانها را گوشت پس

انشاناه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقين ۝ ثم انكم بعد ذلك لميتون
باز پدید آوردیم او را آفرینش دیگر پس بزرگ است خدای نیکوترین نگاه دارندگان پس بدرستی که شما بعد از این هر آینه مردگانید

ثم انكم يوم القيمة تبعثون ۝ ولقد خلقنا فوقكم سبع طرائق وما كنا عن
پس بدرستی که شما روز قیامت برانگیخته شوید و بتحقیق که آفریدیم بالای شما هفت آسمان و نیستیم ما از

الخلق غافلين ۝ وانزلنا من السماء ماء بقدر فاسكناه في الارض وانا على ذهاب
آفریدگان بیخبر و فرو فرستادیم از آسمان آب باندازه پس قرار دادیم او را در زمین و بدرستی که ما بر بردن

به لقادرون ۝ فانشانا لكم به جنات من نخيل واعناب لكم فيها فواكه
آن توانائیم پس باز پدید آوردیم برای شما بآن آب بوستانها از درخت خرما و انگور شما راست در بوستانها میوهای

كثيرة ومنها تاكلون ۝ وشجرة تخرج من طور سيناء تنبت بالدهن وصبغ
بسیار است و از آن میخورید و پدید آوردیم برای شما درختی بیرون می آید از کوه سینا میروید بار روغن و نان خورش

للآكلين ۝ وان لكم في الانعام لعبرة نسقيكم مما في بطونها و
مر خورندگان را و بدرستی که مر شما را در چهارپایان هر آینه پندی است می آشامیم شما را از آنچه در شکم ایشانست

لكم فيها منافع كثيرة ومنها تاكلون ۝ وعليها وعلى الفلك تحملون ۝
و مر شما راست در ایشان سودها بسیار و از آن میخورید و بر ایشان و بر کشتیها برداشته میشوید

ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره افلا
و هر آینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من بپرستید خدای را نیست مر شما را معبودی بجز وی آیا

تتقون ۝ فقال الملؤا الذين كفروا من قومه ما هذا الا بشر مثلكم يريد ان يتفضل
نمی ترسید پس گفتند گروه بزرگان آنانکه کافر شدند از قوم او نیست این مرد مگر آدمی مانند شما میخواهد که افزونی جوید

عليكم ولو شاء الله لانزل ملئكة ما سمعنا بهذا في آبائنا الاولين ۝
بر شما و اگر خواستی خدای هر آینه فرو فرستادی فرشتگان را نشنودیم این را در پدران پیشین خود

ان هو الا رجل به جنة فتربصوا به حتى حين ۝ قال رب انصرني بما كذبون ۝ فاوحينا
نیست او مگر مردی که در وی دیوانگی است پس انتظار برید او را تا هنگامی گفت نوح ای پروردگار یاری ده مرا بانچه دروغ داشتند پس وحی کردیم

خمس

عشر

بفتح التاء ابن كثير وابو عمرو وضمها حفص

الملؤ بهمز ياء وواو وفعل الالف ناس
وفي النمل ثلثة مواضع

خمس

كسر اللام حمزة ... وتنوين حفص [illegible]

إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ

با و اكه ساز كشتي بنكاه داشت ما و فرمان ما بس جون بيايد فرمان ما و بجوشد تنور بس درار در كشتي از هر جنسي

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا

جفتي نر و ماده و كسان خود را مكر انكه بيشتر كذشته بر هلاك او قول از ايشان و دعا مخواه از من در باب انكه ستم كردند

إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ۝ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا

بدرستيكه ايشان غرق شدكانند بس جون درآيي تو و هركه با تست بر كشتي بس بكو همه ستايشها مر خدايرا كه رهانيد مارا

محل استجابة

من القوم الظالمين ۝ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۝

از كروه ستمكاران و بكو اي بروردكار من فرود آر مرا در منزلي مبارك و تو بهتري فرود آرندكاني

بفتح الميم وكسر الزاء ابوبكر وبضم الميم وفتح الزاء حفص

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۝ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝

بدرستيكه در اين هرآينه نشانهاست و بدرستيكه بوديم مبتلا اندازنده ايشانرا بس بيافريديم بعد از ايشان كروه ديكر

عشر

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

بس فرستاديم در ايشان بيغمبري از ايشان كه بگفت بپرستيد خدايرا نيست مر شمارا هيچ معبودي بجز وي ايا برهيز نميكنيد

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ

و كفتند كروه بزركان از قوم او انانكه كافر شدند و دروغ شمردند ديدن آخرت و نعمت داده بوديم ايشانرا در زندكاني

الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

دنيا نيست اين رسول مكر آدمي مانند شما ميخورد از آنچه شما ميخوريد از آن و ميآشامد از آنچه

تَشْرَبُونَ ۝ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ۝ أَيَعِدُكُمْ

شما مي آشاميد و اكر فرمان بريد آدميرا كه مانند شماست بدرستيكه شما آنكاه زيانكارانيد ايا وعده ميدهد شمارا

بضم الميم ابوبكر وبكسرها حفص

أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ۝ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ

انكه شما جون بميريد و باشيد خاكي و استخوانها بدرستيكه شما بيرون آورده شدكانيد دورست دورست

خمس ونصف الحزب

لِمَا تُوعَدُونَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا

آنچه وعده داده ميشويد نيست زندكاني مكر زندكاني ما در دنيا ميميريم و زنده ميشويم و نيستيم ما برانكيختكان نيست رسول مكر

رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝

مردي بربست بر خداي دروغي و نيستيم ما مراورا كرويدكان كفت بيغمبر اي بروردكار من ياري كن مرا بسبب آنكه مرا بدروغ شمردند

عشر

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا

كفت خداي از اندكي زمان كردند بشيمانان بس كرفت ايشانرا نعره جبريل بوعده راست بس كردانيديم ايشانرا جون خاشاك بس دوري باد

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۝ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا

مر كروه ستمكارانرا بس بيافريديم از بس ايشان قرنها ديكر بيشي نكيرد هيچ كروهي بر وقت خود

وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَى كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُم

بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ

بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا

إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ۝ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي

بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۝

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ

حَتَّى حِينٍ ۝ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ

بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

يُؤْمِنُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى

رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۝ أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝ وَلَا نُكَلِّفُ

نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ

مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ۝ حَتَّى إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ

خمس

عشر

الربوة ذكر اهل التفسير انها مدينة دمشق و
تسمى جيروت التى بناها وعرفت به ابن ارم
وهو جيرون ابن سعد وكان بناها على عماد
من رخام ذكر انه وجد فيها اربعة الاف عمود
من رصاص وحديد واربعة الاف عمود من
رخام وانا المشار اليها بقوله عز وجل ارم ذات
العماد التى كان البناء عليها فى هذه المدينة
والله اعلم

خمس والسبع الخامس

عشر

122

إذا هم يجأرون ۝ لا تجأروا اليوم إنكم منا لا تنصرون ۝ قد كانت آياتي

تتلى عليكم فكنتم على أعقابكم تنكصون ۝ مستكبرين به

سامرا تهجرون ۝ أفلم يدبروا القول أم جاءهم ما لم يأت آباءهم الأولين ۝ أم لم يعرفوا

رسولهم فهم له منكرون ۝ أم يقولون به جنة بل جاءهم بالحق وأكثرهم

عشر

للحق كارهون ۝ ولو اتبع الحق أهواءهم لفسدت السماوات والأرض

ومن فيهن بل أتيناهم بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون ۝ أم تسألهم

خرجا فخراج ربك خير وهو خير الرازقين ۝ وإنك لتدعوهم إلى صراط مستقيم

ربع

وإن الذين لا يؤمنون بالآخرة عن الصراط لناكبون ۝ ولو رحمناهم وكشفنا

خمس

ما بهم من ضر للجوا في طغيانهم يعمهون ۝ ولقد أخذناهم بالعذاب فما استكانوا

لربهم وما يتضرعون ۝ حتى إذا فتحنا عليهم بابا ذا عذاب شديد إذا هم فيه مبلسون

وهو الذي أنشأ لكم السمع والأبصار والأفئدة قليلا ما تشكرون ۝

وهو الذي ذرأكم في الأرض وإليه تحشرون ۝ وهو الذي يحيي ويميت وله

عشر

اختلاف الليل والنهار أفلا تعقلون ۝ بل قالوا مثل ما قال الأولون ۝ قالوا

أإذا متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون ۝ لقد وعدنا نحن وآباؤنا هذا من قبل

إن هذا إلا أساطير الأولين ۝ قل لمن الأرض ومن فيها إن كنتم تعلمون ۝ سيقولون
لله قل أفلا تذكرون ۝ قل من رب السموات السبع ورب العرش العظيم ۝ سيقولون
لله قل أفلا تتقون ۝ قل من بيده ملكوت كل شيء وهو يجير ولا يجار عليه إن كنتم
تعلمون ۝ سيقولون لله قل فأنى تسحرون ۝ بل أتيناهم بالحق وإنهم لكاذبون ۝ ما
اتخذ الله من ولد وما كان معه من إله إذا لذهب كل إله بما خلق ولعلا بعضهم
على بعض سبحان الله عما يصفون ۝ عالم الغيب والشهادة فتعالى عما يشركون ۝ قل
رب إما تريني ما يوعدون ۝ رب فلا تجعلني في القوم الظالمين ۝ وإنا على أن
نريك ما نعدهم لقادرون ۝ ادفع بالتي هي أحسن السيئة نحن أعلم بما يصفون
وقل رب أعوذ بك من همزات الشياطين ۝ وأعوذ بك رب أن يحضرون ۝ حتى إذا
جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون ۝ لعلي أعمل صالحا فيما تركت كلا إنها
كلمة هو قائلها ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون ۝ فإذا نفخ في الصور فلا أنساب
بينهم يومئذ ولا يتساءلون ۝ فمن ثقلت موازينه فأولئك هم المفلحون ۝ ومن
خفت موازينه فأولئك الذين خسروا أنفسهم في جهنم خالدون ۝ تلفح وجوههم
النار وهم فيها كالحون ۝ ألم تكن آياتي تتلى عليكم فكنتم بها تكذبون ۝

خمس
عشر
خمس
عشر
خمس

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۝ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ
عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝ قَالَ اخْسَؤُا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ۝ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ
مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝
فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۝
إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ
عَدَدَ سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَادِّينَ ۝ قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ
إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝

سورة النور مدنية وهي اثنتان وثمانون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝
الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ
فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

نصف الحزب

الزانی لا ینکح الا زانیة او مشرکة والزانیة لا ینکحها الا زان او مشرک وحرم
ذلک علی المؤمنین ○ والذین یرمون المحصنات ثم لم یأتوا باربعة شهداء فاجلدوهم
ثمانین جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئک هم الفاسقون ○ الا الذین تابوا من
بعد ذلک واصلحوا فان الله غفور رحیم ○ والذین یرمون ازواجهم ولم یکن لهم
شهداء الا انفسهم فشهادة احدهم اربع شهادات بالله انه لمن الصادقین ○ والخا
ان لعنة الله علیه ان کان من الکاذبین ○ ویدرؤا عنها العذاب ان تشهد
اربع شهادات بالله انه لمن الکاذبین ○ والخامسة ان غضب الله علیها ان کا
من الصادقین ○ ولولا فضل الله علیکم ورحمته وان الله تواب حکیم
ان الذین جاؤ بالافک عصبة منکم لا تحسبوه شرا لکم بل هو خیر لکم لکل
امرئ منهم ما اکتسب من الاثم والذی تولی کبره منهم له عذاب عظیم ○ لولا
اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بانفسهم خیرا وقالوا هذا افک مبین ○ لولا
جاؤ علیه باربعة شهداء فاذ لم یأتوا بالشهداء فاولئک عند الله هم الکاذبون
ولولا فضل الله علیکم ورحمته فی الدنیا والاخرة لمسکم فیما افضتم
فیه عذاب عظیم ○ اذ تلقونه بالسنتکم وتقولون بافواهکم ما لیس لکم

نصف الجزو

بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۝ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ
که نبود شما را بدان علم وپندارید آنرا سهل وحال آنکه آن نزدیک خدای بزرگ است وچرا چون شنیدید انرا گفتید نرسد

لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَانَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۝ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا
ما را آنکه سخن گوییم بآن پاکست خدای این سخن بهتانی بزرگ است پند میدهد خدای از آنکه باز گردید

لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝
بمثل این سخن هرگز اگر هستید گرویدگان وبیان میکند خدای برای شما آیتها را وخدای داناست حکم کننده است

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بدرستی آنانکه دوست دارند آنکه فاش گردد بدنامی درحق آنانکه ایمان آورده اند مرایشان راست عذاب دردناک در دنیا وآخرت

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
وخدای میداند وشما نمیدانید واگر نه فضل خدای بودی بر شما ورحمت او وآنکه خدای

رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
مهربان بخشاینده است هرآینه عذابی ای آنکه گرویده اید پیروی مکنید گامهای شیطان را وهرکه پیروی کند

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
گامهای شیطان را پس بدرستی که او میفرماید بناشایست وناپسندیده واگر نه کرم خدای بودی بر شما

وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَىٰ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
ورحمت او پاک نگشتی از شما هیچ یکی هرگز ولیکن خدای پاک میسازد هرکرا خواهد وخدای شنواست

عَلِيمٌ ۝ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ
داناست ونباید که سوگند خورند خداوندان فضل از شما وخداوندان توانایی براینکه چیز دهند خویشان را ودرویشان را

وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ
وهجرت کنندگان را در راه خدای وباید که ببخشند ودر گذرند آیا دوست نمیدارید آنکه بیامرزد خدای شما را وخدای

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا
آمرزنده مهربانست بدرستی آنانکه تهمت کنند زنان پارسا را بی خبران از کار گرویدگان را لعنت کرده شدند در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا
وآخرت ومرایشان راست عذابی بزرگ روزی که گواهی دهند بر ایشان زبانهای ایشان ودستهای ایشان وپایهای ایشان بآنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۝ الْخَبِيثَاتُ
بودند که کسب میکردند آن روز تمام بدهد ایشان را خدای جزای ایشان بسزا ومیدانند که خدای اوست ثابت آشکارا چیزهای ناپاک

لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ
مرپلیدان را وپلیدان مرچیزهای پلید را وچیزهای پاکیزه مرپاکان را وپاکان چیزهای پاکیزه را

أولئك مبرؤن مما يقولون لهم مغفرة ورزق كريم ۝ يا أيها الذين آمنوا لا تدخلوا
آن پاکان بیزارند از آنچه دروغ گویان میگویند ایشان را آمرزش است و روزی نیکو ای آنکسانی که گرویده‌اید درمیایید

بيوتا غير بيوتكم حتى تستأنسوا وتسلموا على أهلها ذلكم خير لكم
بخانها جز خانهای خود تا دستوری خواهید و سلام کنید بر اهل آن خانه آن بهتر است مرشما را

لعلكم تذكرون ۝ فإن لم تجدوا فيها أحدا فلا تدخلوها حتى يؤذن لكم
شاید که شما پند گیرید پس اگر نیابید درانجا کسی را پس درمیایید درانها تا دستوری دهند شما را

وإن قيل لكم ارجعوا فارجعوا هو أزكى لكم والله بما تعملون عليم ۝ ليس عليكم
و اگر گویند شما را بازگردید پس بازگردید آن پاکیزه‌تر است مرشما را و خدای بانچه میکنید داناست نیست برشما

جناح أن تدخلوا بيوتا غير مسكونة فيها متاع لكم والله يعلم ما تبدون وما
گناهی ازانکه درایید درخانها که غیر مسکون باشند درآن نفع است مرشما را و خدای میداند آنچه آشکارا میکنید و آنچه

تكتمون ۝ قل للمؤمنين يغضوا من أبصارهم ويحفظوا فروجهم ذلك أزكى لهم
پنهان میکنید بگو گرویدگان را که بپوشند دیدهای خود را و نگاه دارند از ناشایست فرجهای خود را آن گروه پاکیزه‌تر است مرایشان را

إن الله خبير بما يصنعون ۝ وقل للمؤمنات يغضضن من أبصارهن ويحفظن
بدرستی که خدای داناست بانچه میکنند و بگو مرزنان گرویده را بپوشند دیدهای خود را و نگاه دارند

فروجهن ولا يبدين زينتهن إلا ما ظهر منها وليضربن بخمرهن على جيوبهن ولا
از ناشایست فرجهای خود را و ظاهر نکنند آرایش خود را مگر آنچه ظاهر شود از آن و باید که زنان بزنند مقنعهای خود را بر گریبانهای خویش و آشکارا

يبدين زينتهن إلا لبعولتهن أو آبائهن أو آباء بعولتهن أو أبنائهن أو أبناء بعولتهن
نکنند آرایش خود را مگر برای شوهران خویش یا پدران خویش یا پدران شوهران خویش یا پسران خود یا پسران شوهران خود

أو إخوانهن أو بني إخوانهن أو بني أخواتهن أو نسائهن أو ما ملكت أيمانهن
یا برادران خود یا پسران برادران خود یا پسران خواهران خود یا زنان اهل دین خویش یا کنیزکان که مالک شده است دستهای ایشان

أو التابعين غير أولي الإربة من الرجال أو الطفل الذين لم يظهروا على عورات
یا پی روان غیر خداوندان حاجت بزنان از مردان یا طفلان آنانکه خبر ندارند از حال شهوت

النساء ولا يضربن بأرجلهن ليعلم ما يخفين من زينتهن وتوبوا إلى الله جميعا
بازنان و نزنند پایهای خود را تا دانسته شود آنچه پنهان میدارند از پیرایه خود و بازگردید بخدای همه شما

أيه المؤمنون لعلكم تفلحون ۝ وأنكحوا الأيامى منكم والصالحين من
ای گرویدگان بامید آنکه رستگار شوید و نکاح دراورید مردان بی زن را از شما و شایستگان را

عبادكم وإمائكم إن يكونوا فقراء يغنهم الله من فضله والله واسع عليم
بندگان خود و کنیزکان خود را اگر باشند درویشان توانگر گرداند ایشان را خدای از فضل خود و خدای فراخ بخشش داناست

وليستعفف

ولیستعفف الذین لا یجدون نکاحا حتی یغنیهم الله من فضله والذین یبتغون

و باید که پاکی ورزند آنانکه نمی یابند اسباب نکاح تا وقتی که توانگر کرداند ایشانرا خدای از فضل خویش و آنانکه طلب میکنند

الکتاب مما ملکت ایمانکم فکاتبوهم ان علمتم فیهم خیرا

خطاء آزادی بادادن مال از بندگانی که مالک است ایشانرا دستهای شما پس بنویسید از خط کار ایشان اگر دانسته باشید در ایشان نیکی

وآتوهم من مال الله الذی آتاکم ولا تکرهوا فتیاتکم علی البغاء ان اردن

و بدهید ایشانرا از مال خدای آنکه بشما داده و ستم مکنید کنیزکان خود را بر زنان اگر خواهند

تحصنا لتبتغوا عرض الحیوة الدنیا ومن یکرههن فان الله من بعد اکراههن غفور

پرهیزکاری تا طلب کنید مال زندگانی دنیا را و هرکه بزور آرد ایشانرا پس بدرستیکه خدای بعد از زور کردن بر ایشان آمرزنده

رحیم ولقد انزلنا الیکم آیات مبینات ومثلا من الذین خلوا من قبلکم

مهربانست و بتحقیق که فرستادیم بسوی شما آیتهای روشن کننده و مثل از آنانکه گذشتند از پیش از شما

وموعظة للمتقین الله نور السموات والارض مثل نوره کمشکوة فیها مصباح

و پندی برای پرهیزکاران خدای روشن کننده آسمانها و زمینهاست صفت نور روی مانند طاقچه است که باشد در آن چراغ

المصباح فی زجاجة الزجاجة کانها کوکب دری یوقد من شجرة

آن چراغ در شیشه آن شیشه درخشنده از روغن درخت

مبارکة زیتونة لا شرقیة ولا غربیة یکاد زیتها یضیء ولو لم تمسسه

با برکت که آن زیتون است نه جانب شرقست و نه غرب نزدیک است که روغن آن درخت روشنی دهد و اگرچه نرسیده باشد بوی

نار نور علی نور یهدی الله لنوره من یشاء ویضرب الله الامثال للناس والله

آتش روشنی بر روشنی راه نماید خدای بروشنی خود هرکرا خواهد و میزند خدای مثلها را برای مردم و خدای

بکل شیء علیم فی بیوت اذن الله ان ترفع ویذکر فیها اسمه یسبح له فیها بالغدو

بهمه چیزها داناست در خانها که دستوری داد خدای که برداشته شود و یاد کرده شود در آن نام او تسبیح کرده شود خدای را در آن بصبح

والآصال رجال لا تلهیهم تجارة ولا بیع عن ذکر الله واقام الصلوة

و شام تسبیح گویند کسانی که مشغول نمیسازد ایشانرا سوداگری و نه خرید و فروخت از یاد کردن خدای و برپا داشتن نماز

وایتاء الزکوة یخافون یوما تتقلب فیه القلوب والابصار لیجزیهم الله احسن

و دادن زکوة میترسند از روزی که بگردد در آن دلها و دیدها تا جزا دهد ایشانرا خدای نیکوتری جزای

ما عملوا ویزیدهم من فضله والله یرزق من یشاء بغیر حساب والذین

آنچه کرده اند و زیاده کند ایشانرا از فضل خود و خدای روزی میدهد هرکرا خواهد بی حساب و آنانکه

کفروا اعمالهم کسراب بقیعة یحسبه الظمآن ماء حتی اذا جاءه لم یجده شیئا

کافر شدند عملهای ایشان مانند سرابیست بزمین هموار پندارد آنرا تشنه آب تا چون برسد آنجا نیابد آنرا چیزی

نصف الحزب

ففتح الیاء ابو عمرو وکسرها حفص

ووجد الله عنده فوفّيه حسابه والله سريع الحساب ۝ او كظلمات في بحر

لجيّ يغشيه موج من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات بعضها فوق بعض اذا

اخرج يده لم يكد يريها ومن لم يجعل الله له نورا فما له من نور ۝ الم تر ان الله يسبح له

من في السموات والارض والطير صافّات كل قد علم صلوته وتسبيحه والله

عليم بما يفعلون ۝ ولله ملك السموات والارض والى الله المصير ۝ الم تر ان الله

يزجي سحابا ثم يؤلف بينه ثم يجعله ركاما فترى الودق يخرج من خلاله وينزل

من السماء من جبال فيها من برد فيصيب به من يشاء ويصرفه عن من يشاء يكاد

سنا برقه يذهب بالابصار ۝ يقلب الله الليل والنهار ان في ذلك لعبرة لاولي الابصار

والله خلق كل دابة من ماء فمنهم من يمشي على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين

ومنهم من يمشي على اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۝ لقد انزلنا ايات

مبينات والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم ۝ ويقولون امنا بالله وبالرسول

واطعنا ثم يتولى فريق منهم من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين ۝ واذا دعوا الى الله

ورسوله ليحكم بينهم اذا فريق منهم معرضون ۝ وان يكن لهم الحق ياتوا اليه مذعنين

افي قلوبهم مرض ام ارتابوا ام يخافون ان يحيف الله عليهم ورسوله بل اولئك هم الظالمون

عشر

خمس

بفتح الياء ابو بكر وبكسرها حفص

ثلث

وقيل الفائزون وقيل قل اطيعوا

إنما كان قول المؤمنين إذا دعوا إلى الله ورسوله ليحكم بينهم أن يقولوا سمعنا
جز این نیست که هست گفتار گرویدگان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول او تا حکم کند میان ایشان آنکه گویند شنیدیم

وأطعنا وأولئك هم المفلحون ● ومن يطع الله ورسوله ويخش الله ويتقه فأولئك
و فرمان بردیم و آن گروه ایشانند رستگاران و هرکه فرمان برد خدا را و رسول او را و بترسد از خدا و بپرهیزد پس آن گروه

هم الفائزون ● وأقسموا بالله جهد أيمانهم لئن أمرتهم ليخرجن قل لا تقسموا طاعة
ایشانند رسیدگان بمطلوب و سوگند خوردند منافقان بخدای سخت‌ترین سوگندهای خود که اگر بفرمایی ایشان را هراینه بیرون آیند بگو سوگند مخورید مطلوب از شما فرمان برداریست

معروفة إن الله خبير بما تعملون ● قل أطيعوا الله وأطيعوا الرسول فإن تولوا فإنما
شناخته شده بدرستیکه خدای داناست بآنچه میکنید بگو فرمان برید خدای را و اطاعت کنید رسول را پس اگر روی بگردانید پس جز این نیست

عليه ما حمل وعليكم ما حملتم وإن تطيعوه تهتدوا وما على الرسول إلا البلاغ
که بر پیغامبر است آنچه بر نهاده شد و بر شماست آنچه بر نهاده شد و اگر فرمان برید او را راه یابید و نیست بر رسول مگر رسانیدن

المبين ● وعد الله الذين آمنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم في الأرض
آشکارا وعده کرد خدای آنها که گرویدند از شما و کردند کارهای شایسته هراینه خلیفه گرداند در زمین

كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم
همچنانکه خلیفه گردانید آنها را که بودند پیش از ایشان و هراینه ثابت سازد برای ایشان دین ایشان آنکه پسندید برای ایشان و بدل دهد ایشان را

من بعد خوفهم أمنا يعبدونني لا يشركون بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فأولئك هم
از پس ترس ایشان ایمنی بپرستند مرا شریک نکنند با من چیزی را و هرکه کافر شود بعد از این پس آن گروه ایشانند

الفاسقون ● وأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة وأطيعوا الرسول لعلكم ترحمون
فاسقان و بپای دارید نماز و بدهید زکوة و فرمان برید رسول را باشد که رحمت کرده شوید

لا تحسبن الذين كفروا معجزين في الأرض ومأواهم النار ولبئس المصير ● يا أيها الذين
مپندار آنها را که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین و بازگشت ایشان آتش است و بد بازگشتیست ای گروه

آمنوا ليستأذنكم الذين ملكت أيمانكم والذين لم يبلغوا الحلم منكم
گرویدگان باید که دستوری طلبند از شما بندگان که مالک است دستهای شما و کودکانی که نرسیده اند ببلوغ از قوم شما

ثلاث مرات من قبل صلوة الفجر وحين تضعون ثيابكم من الظهيرة ومن
سه نوبت پیش از نماز بامداد و وقتی که می‌نهید جامهای خود را آن وقت نیم روز است و

بعد صلوة العشاء ثلاث عورات لكم ليس عليكم ولا عليهم جناح بعدهن
پس از نماز خفتن این سه وقت خلوتست مر شما را و نیست بر شما و نه بر ایشان گناهی پس از این سه وقت

طوافون عليكم بعضكم على بعض كذلك يبين الله لكم الآيات
در آیندگان بر شما بعضی از شما بر بعضی مانند این روشن میسازد خدای برای شما آیتها را

بکسر القاف وسکون الهاء ابو بکر وبالکسر حفص

الثلاث بالنصب ابو بکر وبالرفع حفص

والله عليم حكيم ۝ واذا بلغ الاطفال منكم الحلم فليستاذنوا كما استاذن
وخدای دانا حکم کننده است وچون برسند طفلان از شما بلوغ را پس باید که دستوری طلبند همچنانکه دستوری طلبیدند

الذين من قبلهم كذلك يبين الله لكم اياته والله عليم حكيم ۝ والقواعد
آنانکه پیشتر از ایشان بودند هم چنین بیان میکند خدای برای شما ایتهای خود را وخدای دانا حکم کننده است ونشستگان ازکارها

من النساء اللاتي لا يرجون نكاحا فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن غير
از زنان آنانکه امید ندارند نکاح خود را پس نیست برایشان گناهی ازانکه بنهند جامهای خود را جز

متبرجات بزينة وان يستعففن خير لهن والله سميع عليم ۝ ليس على الاعمى حرج
ظاهر کننده باشند جای زینت خود را واگر طلب پاکی کنند بهتر است مرایشانرا وخدای شنوا داناست نیست بر نابینا گناهی

ولا على الاعرج حرج ولا على المريض حرج ولا على انفسكم ان تاكلوا من بيوتكم
ونه بر لنگ بزه ونه بر بیمار گناهی ونه بر نفسهای شما انکه بخورید از طعام خانهای

او بيوت اباىكم او بيوت امهاتكم او بيوت اخوانكم او بيوت
یا خانهای پدران خود یا خانهای مادران خود یا خانهای برادران خود یا خانهای

اخواتكم او بيوت اعمامكم او بيوت عماتكم او بيوت اخوالكم او
خواهران خود یا خانهای برادران پدر خود یا خانهای خواهران پدران خود یا خانهای برادران مادران خود

بيوت خالاتكم او ما ملكتم مفاتحه او صديقكم ليس عليكم جناح
یا خانهای خواهران مادران خود یا خانهای که مالک شده اید خزینهای اورا یا خانهای دوستان خود نیست بر شما گناهی

ان تاكلوا جميعا او اشتاتا فاذا دخلتم بيوتا فسلموا على انفسكم تحية
انکه با هم جمع شوند یا پراکنده پس چون درآیید بخانها پس سلام گویید بر هم دیگران خود سلام گفتنی ثابت

من عند الله مباركة طيبة كذلك يبين الله لكم الايات لعلكم
از نزدیک خدای با برکت پاک هم چنین بیان میکند خدای برای شما ایتهارا شاید که شما

تعقلون ۝ انما المومنون الذين امنوا بالله ورسوله واذا كانوا معه على امر
دریابید جز این نیست که مومنان آنانند که گرویدند بخدای ورسول او وچون باشند بارسول بر کاری

جامع لم يذهبوا حتى يستاذنوه ان الذين يستاذنونك اولئك الذين يومنون
جمع کننده نروند تا دستوری طلبند ازو بدرستی آنانکه دستوری طلبند از تو آن گروه آنانند که گرویده اند

بالله ورسوله فاذا استاذنوك لبعض شانهم فاذن لمن شئت منهم واستغفر لهم الله
بخدای ورسول او پس چون دستوری خواهند از تو برای بعضی کار خود پس دستوری ده مرهر کرا خواهی ازیشان وطلب امرزش کن برای ایشان از خدای

ان الله غفور رحيم ۝ لا تجعلوا دعاء الرسول بينكم كدعاء بعضكم بعضا
بدرستی که خدای آمرزنده مهربانست مکردانید طلبیدن رسول میان خود را همچو طلبیدن بعضی از شما بعضی را

قد يعلم الله الذين يتسللون منكم لواذا فليحذر الذين يخالفون عن امره ان تصيبهم
فتنة او يصيبهم عذاب اليم ۝ الا ان لله ما في السموات والارض قد يعلم ما انتم
عليه ويوم يرجعون اليه فينبئهم بما عملوا والله بكل شيء عليم ۝

سورة الفرقان وهي سبع وسبعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا ۝ الذي له ملك السموات
والارض ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شيء فقدره
تقديرا ۝ واتخذوا من دونه الهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ۝ ولا يملكون
لانفسهم ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة ولا نشورا ۝ وقال الذين كفروا ان
هذا الا افك افتريه واعانه عليه قوم اخرون فقد جاءو ظلما وزورا ۝ وقالوا
اساطير الاولين اكتتبها فهي تملى عليه بكرة واصيلا ۝ قل انزله الذي يعلم
السر في السموات والارض انه كان غفورا رحيما ۝ وقالوا ما لهذا الرسول
ياكل الطعام ويمشي في الاسواق لولا انزل اليه ملك فيكون معه نذيرا
او يلقى اليه كنز او تكون له جنة ياكل منها وقال الظالمون ان تتبعون الا

عن ابي عبد الله عليه السلام قال يا ابن عمار لا تدع قراءة سورة تبارك الذي نزل الفرقان فان من قراها في كل ليلة لم يعذبه الله ابدا ولم يحاسبه وكان منزله في الفردوس الاعلى من ثواب الاعمال

رجلا مسحورا ۝ انظر كيف ضربوا لك الامثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا

تبارك الذي ان شاء جعل لك خيرا من ذلك جنات تجري من تحتها الانهار ويجعل

لك قصورا ۝ بل كذبوا بالساعة واعتدنا لمن كذب بالساعة سعيرا ۝

اذا راتهم من مكان بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا ۝ واذا القوا منها مكانا ضيقا

مقرنين دعوا هنالك ثبورا ۝ لا تدعوا اليوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا كثيرا ۝ قل

اذلك خير ام جنة الخلد التي وعد المتقون كانت لهم جزاء ومصيرا ۝ لهم فيها

ما يشاؤن خالدين كان على ربك وعدا مسؤلا ۝ ويوم يحشرهم وما يعبدون

من دون الله فيقول ءانتم اضللتم عبادي هؤلاء ام هم ضلوا السبيل ۝ قالوا سبحانك

ما كان ينبغي لنا ان نتخذ من دونك من اولياء ولكن متعتهم واباءهم حتى

نسوا الذكر وكانوا قوما بورا ۝ فقد كذبوكم بما تقولون فما

يستطيعون صرفا ولا نصرا ۝ ومن يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا ۝ وما

ارسلنا قبلك من المرسلين ۝ الا انهم لياكلون الطعام ويمشون في الاسواق

وجعلنا بعضكم لبعض فتنة اتصبرون وكان ربك بصيرا ۝ وقال

الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا الملائكة او نرى ربنا لقد استكبروا في انفسهم

بالنون ابوبكر وبالياء حفص

الجزء التاسع عشر

وعتوا

وعتوا عتوا كبيرا ۝ يوم يرون الملائكة لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون
حجرا محجورا ۝ وقدمنا إلى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا ۝ أصحاب الجنة يومئذ
خير مستقرا وأحسن مقيلا ۝ ويوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملائكة
تنزيلا ۝ الملك يومئذ الحق للرحمن وكان يوما على الكافرين عسيرا ۝ و
يوم يعض الظالم على يديه يقول يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا ۝ يا ويلتى ليتني لم أتخذ
فلانا خليلا ۝ لقد أضلني عن الذكر بعد إذ جاءني وكان الشيطان للإنسان
خذولا ۝ وقال الرسول يا رب إن قومي اتخذوا هذا القرآن مهجورا ۝ وكذلك جعلنا
لكل نبي عدوا من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا ۝ وقال الذين كفروا لولا نزل
عليه القرآن جملة واحدة كذلك لنثبت به فؤادك ورتلناه ترتيلا ۝ ولا يأتونك
بمثل إلا جئناك بالحق وأحسن تفسيرا ۝ الذين يحشرون على وجوههم إلى جهنم أولئك
شر مكانا وأضل سبيلا ۝ ولقد آتينا موسى الكتاب وجعلنا معه أخاه هارون
وزيرا ۝ فقلنا اذهبا إلى القوم الذين كذبوا بآياتنا فدمرناهم تدميرا ۝ وقوم
نوح لما كذبوا الرسل أغرقناهم وجعلناهم للناس آية وأعتدنا للظالمين
عذابا أليما ۝ وعادا وثمودا وأصحاب الرس وقرونا بين ذلك كثيرا ۝ وكلا ضربنا له الأمثال

خمس

بالادغام ابوبكر وباظهار حفص

عشر

معا نقف
فلا تقف من الأولين
واحدة وقف عند الآخرين

خمس

بالتنوين ابوبكر وبغير التنوين حفص

وكلا تبرنا تتبيرا ○ ولقد اتوا على القرية التي امطرت مطر السوء افلم يكونوا

يرونها بل كانوا لا يرجون نشورا ○ واذا راوك ان يتخذونك الا هزوا اهذا

الذي بعث الله رسولا ○ ان كاد ليضلنا عن الهتنا لولا ان صبرنا عليها وسوف يعلمون

حين يرون العذاب من اضل سبيلا ○ ارايت من اتخذ الهه هويه افانت تكون

عليه وكيلا ○ ام تحسب ان اكثرهم يسمعون او يعقلون ان هم الا كالانعام

بل هم اضل سبيلا ○ الم تر الى ربك كيف مد الظل ولو شاء لجعله ساكنا

ثم جعلنا الشمس عليه دليلا ○ ثم قبضناه الينا قبضا يسيرا ○ وهو الذي جعل لكم

الليل لباسا والنوم سباتا وجعل النهار نشورا ○ وهو الذي ارسل الرياح بشرا

بين يدي رحمته وانزلنا من السماء ماء طهورا لنحيي به بلدة ميتا ونسقيه مما

خلقنا انعاما واناسي كثيرا ○ ولقد صرفناه بينهم ليذكروا فابى اكثر الناس

الا كفورا ○ ولو شئنا لبعثنا في كل قرية نذيرا ○ فلا تطع الكافرين وجاهدهم به جهادا

كبيرا ○ وهو الذي مرج البحرين هذا عذب فرات وهذا ملح اجاج وجعل بينهما

برزخا وحجرا محجورا ○ وهو الذي خلق من الماء بشرا فجعله نسبا وصهرا وكان ربك

قديرا ○ ويعبدون من دون الله ما لا ينفعهم ولا يضرهم وكان الكافر على ربه ظهيرا

عشر

بالهمزة ابو بكر وابو داود حفص

محل السجدة
خمس

عشر ونصف الحزب

وقيل اناسي كثيرا

خمس

وما ارسلناك الا مبشرا ونذيرا ۝ قل ما اسئلكم عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ
الى ربه سبيلا ۝ وتوكل على الحي الذي لا يموت وسبح بحمده وكفى به بذنوب عباده
خبيرا ۝ الذي خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام ثم استوى على العرش
الرحمن فسئل به خبيرا ۝ واذا قيل لهم اسجدوا للرحمن قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا
وزادهم نفورا ۝ تبارك الذي جعل في السماء بروجا وجعل فيها سراجا وقمرا منيرا
وهو الذي جعل الليل والنهار خلفة لمن اراد ان يذكر او اراد شكورا ۝ و
عباد الرحمن الذين يمشون على الارض هونا واذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما
والذين يبيتون لربهم سجدا وقياما ۝ والذين يقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم ان
عذابها كان غراما ۝ انها ساءت مستقرا ومقاما ۝ والذين اذا انفقوا لم يسرفوا
ولم يقتروا وكان بين ذلك قواما ۝ والذين لا يدعون مع الله الها اخر ولا يقتلون
النفس التي حرم الله الا بالحق ولا يزنون ومن يفعل ذلك يلق اثاما ۝ يضاعف له
العذاب يوم القيمة ويخلد فيه مهانا ۝ الا من تاب وامن وعمل عملا صالحا فاولئك
يبدل الله سيئاتهم حسنات وكان الله غفورا رحيما ۝ ومن تاب وعمل
صالحا فانه يتوب الى الله متابا ۝ والذين لا يشهدون الزور واذا مروا باللغو مروا

معانقة عند المتقدمين

سجدة عشر فرض

خمس

عشر

كراما ۝ والذين اذا ذكروا بايات ربهم لم يخروا عليها صما وعميانا ۝ والذين
يقولون ربنا هب لنا من ازواجنا وذرياتنا قرة اعين واجعلنا للمتقين اماما ۝
اولئك يجزون الغرفة بما صبروا ويلقون فيها تحية وسلاما خالدين فيها حسنت
مستقرا ومقاما ۝ قل ما يعبؤا بكم ربي لولا دعاؤكم فقد كذبتم فسوف يكون لزاما

سورة الشعراء مكية وهي مائتان سبع وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

طسم ۝ تلك آيات الكتاب المبين ۝ لعلك باخع نفسك الا يكونوا مؤمنين
ان نشا ننزل عليهم من السماء آية فظلت اعناقهم لها خاضعين ۝ وما ياتيهم من ذكر
من الرحمن محدث الا كانوا عنه معرضين ۝ فقد كذبوا فسياتيهم انباء ما كانوا
به يستهزءون ۝ اولم يروا الى الارض كم انبتنا فيها من كل زوج كريم ۝ ان
في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ۝ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۝
واذ نادى ربك موسى ان ائت القوم الظالمين ۝ قوم فرعون الا يتقون ۝ قال
رب اني اخاف ان يكذبون ۝ ويضيق صدري ولا ينطلق لساني فارسل الى
هرون ۝ ولهم علي ذنب فاخاف ان يقتلون ۝ قال كلا فاذهبا باياتنا

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرا الطواسين الثلثة في ليلة الجمعة كان من اولياء الله وفي جوار الله وكنفه ولم يصبه في الدنيا بؤس ابدا واعطي في الآخرة من الجنة حتى يرضى وفوق رضاه وزوجه مائة زوجة من حور العين

انا معكم مستمعون ● فأتيا فرعون فقولا انا رسول رب العالمين ●
بدرستی که ما با شما ایم شنونده پس بیایید بفرعون پس بگویید ما فرستاده پروردگار عالمیان

ان ارسل معنا بنی اسرائیل قال الم نربك فينا وليدا ولبثت فينا من عمرك سنين
بفرست با ما فرزندان ابن یعقوب گفت فرعون آیا نپروردیم ترا در میان خویش در حال طفلی و درنگ کردی در میان ما از عمر خود سالها

وفعلت فعلتك التي فعلت وانت من الكافرين ● قال فعلتها اذا وانا من
و کردی کردن آن که کردی و تو از ناسپاسانی گفت موسی کردم آنرا آنگاه و بودم من از

الضالين ● ففررت منكم لما خفتكم فوهب لي ربي حكما وجعلني من
غافلان پس بگریختم از شما ترسیدم پس بخشید مرا پروردگار من پیغمبری و گردانید مرا از

المرسلين ● وتلك نعمة تمنها علي ان عبدت بني اسرائيل قال فرعون وما رب
فرستادگان و آن نعمتی که تو منت می نهی بر من از جهت آنکه بنده کردی فرزندان یعقوب گفت فرعون و چیست پروردگار

العالمين ● قال رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين ●
عالمیان گفت موسی پروردگار آسمان و زمین و آنچه میان ایشانست اگر هستید بی گمانان

قال لمن حوله الا تستمعون ● قال ربكم ورب آبائكم الاولين ●
گفت فرعون مر آنرا که گرد او بودند آیا نمی شنوید گفت او پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشین بودند

قال ان رسولكم الذي ارسل اليكم لمجنون ● قال رب المشرق والمغرب
گفت فرعون بدرستی که فرستاده شما آنکه فرستاده اند بشما هر آینه دیوانه است گفت موسی پروردگار مشرق و مغرب

وما بينهما ان كنتم تعقلون ● قال لئن اتخذت الها غيري لاجعلنك من المسجونين
و آنچه میان ایشانست اگر هستید شما که دریابید گفت فرعون اگر فرا گیری معبودی بجز من هر آینه گردانیم از زندانیان

قال اولو جئتك بشيء مبين ● قال فأت به ان كنت من الصادقين ● فالقى
گفت آیا اگر چه بیاورم ترا چیزی روشن گفت که بیار آنرا اگر هستی از راست گویان پس بینداخت موسی

عصاه فاذا هي ثعبان مبين ● ونزع يده فاذا هي بيضاء للناظرين ● قال للملأ
عصای خود را پس ناگاه آن اژدها شد آشکارا و بیرون آورد دست خود را پس آنگاه آن سفید مر نظر کنندگان را درخشنده بود گفت فرعون مر اشراف قوم را

حوله ان هذا لساحر عليم ● يريد ان يخرجكم من ارضكم بسحره فماذا
که گرد او بودند بدرستی که این مرد جادوییست داناست میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما بجادوی خود پس چه

تأمرون ● قالوا ارجه واخاه وابعث في المدائن حاشرين ● يأتوك بكل سحار عليم ●
میفرمایید گفتند حبس کن او را و برادر او را و بفرست در شهرها جمع کنندگان را تا بیارند بتو هر جادوی دانا را

فجمع السحرة لميقات يوم معلوم ● وقيل للناس هل انتم مجتمعون ● لعلنا
پس جمع کرده شد جادوان برای هنگام روز معلوم و گفته شد مردمان را آیا شما هستید جمع شوندگان شاید که ما

خمس

عشر

خمس

بالادغام ابوبکر و بالاظهار حفص

عشر

خمس

نتبع السحرة ان كانوا هم الغالبين ۝ قال نعم وانكم اذا لمن المقربين

قال لهم موسى القوا ما انتم ملقون ۝ فالقوا حبالهم وعصيهم وقالوا بعزة فرعون

انا لنحن الغالبون ۝ فالقى موسى عصاه فاذا هي تلقف ما يافكون ۝ فالقي السحرة

ساجدين ۝ قالوا امنا برب العالمين ۝ رب موسى وهرون ۝ قال امنتم له

قبل ان اذن لكم انه لكبيركم الذي علمكم السحر فلسوف تعلمون ۝ لاقطعن

ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبنكم اجمعين ۝ قالوا لا ضير

انا الى ربنا منقلبون ۝ انا نطمع ان يغفر لنا ربنا خطايانا ان كنا اول المؤمنين

واوحينا الى موسى ان اسر بعبادي انكم متبعون ۝ فارسل فرعون في المدائن

حاشرين ۝ ان هؤلاء لشرذمة قليلون ۝ وانهم لنا لغائظون ۝ وانا لجميع حاذرون

فاخرجناهم من جنات وعيون ۝ وكنوز ومقام كريم ۝ كذلك و

اورثناها بني اسرائيل ۝ فاتبعوهم مشرقين ۝ فلما تراء الجمعان قال اصحاب

موسى انا لمدركون ۝ قال كلا ان معي ربي سيهدين ۝ فاوحينا الى موسى

ان اضرب بعصاك البحر فانفلق فكان كل فرق كالطود العظيم ۝ وازلفنا ثم الاخرين

۝ وانجينا موسى ومن معه اجمعين ۝ ثم اغرقنا الاخرين ۝ ان في ذلك

فلما جاء السحرة قالوا لفرعون ائن لنا لاجرا ان كنا نحن الغالبين

خمس

بفتح اللام وتشديد القاف ابو بكر وبسكون اللام وتخفيف القاف حفص

بهمزتين ابو بكر وحمزة واحدة حفص

عشر

نصف الحزب

قيل فالقى موسى عصاه

خمس

بغير الالف ... حذرون

عشر

بسكون الياء ابو بكر ... حفص

في تفخيم الراء وترقيقه ...

خمس

لاية

لآية وما كان اكثرهم مؤمنين ۝ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۝ واتل

عليهم نبأ ابرهيم اذ قال لابيه وقومه ما تعبدون ۝ قالوا نعبد اصناما فنظل لها

عاكفين ۝ قال هل يسمعونكم اذ تدعون ۝ او ينفعونكم او يضرون ۝

قالوا بل وجدنا آباءنا كذلك يفعلون ۝ قال افرأيتم ما كنتم تعبدون ۝

انتم وآباؤكم الاقدمون ۝ فانهم عدو لي الا رب العالمين ۝ الذي خلقني

فهو يهدين ۝ والذي هو يطعمني ويسقين ۝ واذا مرضت فهو يشفين ۝ والذي

يميتني ثم يحيين ۝ والذي اطمع ان يغفر لي خطيئتي يوم الدين ۝ رب هب لي

حكما والحقني بالصالحين ۝ واجعل لي لسان صدق في الآخرين ۝ واجعلني من

ورثة جنة النعيم ۝ واغفر لابي انه كان من الضالين ۝ ولا تخزني يوم

يبعثون ۝ يوم لا ينفع مال ولا بنون ۝ الا من اتى الله بقلب سليم ۝ وازلفت

الجنة للمتقين ۝ وبرزت الجحيم للغاوين ۝ وقيل لهم اين ما كنتم تعبدون

من دون الله هل ينصرونكم او ينتصرون ۝ فكبكبوا فيها هم والغاوون

وجنود ابليس اجمعون ۝ قالوا وهم فيها يختصمون ۝ تالله ان كنا لفي ضلال مبين

اذ نسويكم برب العالمين ۝ وما اضلنا الا المجرمون ۝ فما لنا من شافعين

عشر
خمس
عشر
خمس
عشر
خمس
عشر

ولا صديق حميم ۝ فلو ان لنا كرة فنكون من المؤمنين ۝ ان في ذلك لاية

وما كان اكثرهم مؤمنين ۝ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۝ كذبت

قوم نوح المرسلين ۝ اذ قال لهم اخوهم نوح الا تتقون ۝ اني لكم رسول

امين ۝ فاتقوا الله واطيعون ۝ وما اسالكم عليه من اجر ان اجري الا على رب

العالمين ۝ فاتقوا الله واطيعون ۝ قالوا انؤمن لك واتبعك الارذلون ۝ قال

وما علمي بما كانوا يعملون ۝ ان حسابهم الا على ربي لو تشعرون ۝ وما انا

بطارد المؤمنين ۝ ان انا الا نذير مبين ۝ قالوا لئن لم تنته يا نوح لتكونن من المرجومين

قال رب ان قومي كذبون ۝ فافتح بيني وبينهم فتحا ونجني ومن معي من المؤمنين

فانجيناه ومن معه في الفلك المشحون ۝ ثم اغرقنا بعد الباقين ۝ ان في ذلك

لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ۝ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۝ كذبت

عاد المرسلين ۝ اذ قال لهم اخوهم هود الا تتقون ۝ اني لكم رسول امين ۝ فاتقوا الله

واطيعون ۝ وما اسالكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين ۝ اتبنون

بكل ريع اية تعبثون ۝ وتتخذون مصانع لعلكم تخلدون ۝ واذا بطشتم بطشتم

جبارين ۝ فاتقوا الله واطيعون ۝ واتقوا الذي امدكم بما تعلمون ۝ امدكم بانعام

نصف الجزو

وبنين

وبنين وجنات وعيون ۝ إني أخاف عليكم عذاب يوم عظيم ۝ قالوا سواء

و فرزندان و بوستانها و چشمها به درستی که من میترسم بر شما عذاب روز بزرگ گفتند یکسانست

علينا أوعظت أم لم تكن من الواعظين ۝ إن هذا إلا خلق الأولين

بر ما آیا پند دهی ما را یا نباشی از پند دهندگان نیست این کار ما مگر عادت پیشینیان

وما نحن بمعذبين ۝ فكذبوه فأهلكناهم إن في ذلك لآية وما كان أكثرهم

و نیستیم ما عذاب کرده شدگان پس دروغ داشتند او را پس هلاک کردیم ایشان را به درستی که در این نشانه است و نبود بیشتر ایشان

مؤمنين ۝ وإن ربك لهو العزيز الرحيم ۝ كذبت ثمود المرسلين ۝ إذ قال

گرویدگان و به تحقیق پروردگار تو اوست غالب مهربان دروغ داشتند قبیله ثمود فرستادگان خدا را چون گفت

لهم أخوهم صالح ألا تتقون ۝ إني لكم رسول أمين ۝ فاتقوا الله وأطيعون

مر ایشان را برادر ایشان صالح آیا نمی‌ترسید به درستی که من مر شما را فرستاده ام امانت دار پس بترسید خدای را و فرمان برید مرا

خمس

وما أسألكم عليه من أجر إن أجري إلا على رب العالمين ۝ أتتركون

و نمی‌طلبم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خداوند عالمیان آیا که گذاشته خواهید شد

فيما هاهنا آمنين ۝ في جنات وعيون ۝ وزروع ونخل طلعها هضيم ۝

در آنچه هستید اینجا ایمن در بوستانها و چشمها و کشتها و خرماستانها که شکوفه آن نازکست

عشر

وتنحتون من الجبال بيوتا فارهين ۝ فاتقوا الله وأطيعون ۝ ولا تطيعوا أمر المسرفين

و می‌تراشید از کوهها خانها در حالتی که ماهرانید پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا و اطاعت مکنید فرمان کافران

الذين يفسدون في الأرض ولا يصلحون ۝ قالوا إنما أنت من المسحرين

آنانکه فساد می‌کنند در زمین و به صلاح نمی‌آرند خود را گفتند جز این نیست که تو از جادو کرده شدگانی

ما أنت إلا بشر مثلنا فأت بآية إن كنت من الصادقين ۝ قال هذه ناقة لها

و نیستی تو مگر آدمی مانند ما پس بیار نشانه اگر هستی از راست گویان گفت صالح این شتریست مر او را

خمس

شرب ولكم شرب يوم معلوم ۝ ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب

بخشی از آب و مر شما را بخشی در روزی معلوم و دست مرسانید او را به بدی پس بگیرد شما را عذاب

يوم عظيم ۝ فعقروها فأصبحوا نادمين ۝ فأخذهم العذاب إن في ذلك

روز بزرگ پس پی کردند او را پس گشتند پشیمانان پس فراگرفت ایشان را عذاب به درستی که در آنجا

لآية وما كان أكثرهم مؤمنين ۝ وإن ربك لهو العزيز الرحيم ۝ كذبت

نشانه است و نبودند بیشتر ایشان گرویدگان و به درستی که پروردگار تو اوست غالب مهربان به دروغ داشتند

قوم لوط المرسلين ۝ إذ قال لهم أخوهم لوط ألا تتقون ۝ إني لكم رسول أمين

قوم لوط پیغمبران را چون گفت مر ایشان را برادران ایشان لوط آیا نمی‌ترسید از خدای به تحقیق من بر شما رسولم امین

عشر

فاتقوا الله واطيعون ۝ وما اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب

العالمين ۝ اتأتون الذكران من العالمين ۝ وتذرون ما خلق لكم ربكم

من ازواجكم بل انتم قوم عادون ۝ قالوا لئن لم تنته يا لوط لتكونن من المخرجين

قال اني لعملكم من القالين ۝ رب نجني واهلي مما يعملون ۝ فنجيناه واهله

اجمعين ۝ الا عجوزا في الغابرين ۝ ثم دمرنا الاخرين ۝ وامطرنا عليهم مطرا

فساء مطر المنذرين ۝ ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ۝ وان

ربك لهو العزيز الرحيم ۝ كذب اصحاب الايكة المرسلين ۝ اذ قال لهم شعيب

الا تتقون ۝ اني لكم رسول امين ۝ فاتقوا الله واطيعون ۝ وما اسئلكم عليه

من اجر ان اجري الا على رب العالمين ۝ اوفوا الكيل ولا تكونوا من المخسرين

وزنوا بالقسطاس المستقيم ۝ ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا تعثوا في الارض

مفسدين ۝ واتقوا الذي خلقكم والجبلة الاولين ۝ قالوا انما انت من المسحرين

وما انت الا بشر مثلنا وان نظنك لمن الكاذبين ۝ فاسقط علينا كسفا

من السماء ان كنت من الصادقين ۝ قال ربي اعلم بما تعملون ۝ فكذبوه فاخذهم

عذاب يوم الظلة انه كان عذاب يوم عظيم ۝ ان في ذلك لاية وما كا

خمس

محل استجابة

عشر

خمس

نصف القرآن بعدد الآيات

عشر

خمس

عشر

133

اكثرهم مؤمنين ۝ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۝ وانه لتنزيل رب العالمين

بيشتر ايشان گرويدگان و بدرستيكه پروردگار تو اوست غالب مهربان و بدرستيكه او فرو فرستادهٔ پروردگار عالميان

نزل به الروح الامين ۝ على قلبك لتكون من المنذرين ۝ بلسان عربي مبين

فرود آمد بآن جبرئيل امين بر دل تو تا باشى از بيم كنندگان بزبان عربى روشن

وانه لفي زبر الاولين ۝ اولم يكن لهم اية ان يعلمه علماء بني اسرائيل ۝ ولو

و بدرستيكه او در كتابهاى پيشينيان بود آيا نيست مر ايشانرا نشانه كه ميدانند او را دانايان فرزندان يعقوب و اگر

نزلناه على بعض الاعجمين ۝ فقراه عليهم ما كانوا به مؤمنين ۝ كذلك

فرو فرستاديم آنرا بر بعضى از ناكه عرب نيستند پس بخواندى آنرا بر ايشان نبودندى بآن گرويدگان همچنين

سلكناه في قلوب المجرمين ۝ لا يؤمنون به حتى يروا العذاب الاليم

درآورديم آنرا در دلهاى گناهكاران نمى‌گروند بقرآن تا وقتى كه ببينند عذاب دردناك

فياتيهم بغتة وهم لا يشعرون ۝ فيقولوا هل نحن منظرون ۝ افبعذابنا

پس بيايد بايشان عذاب ناگهان و ايشان ندانند پس گويند آيا هستيم ما مهلت داده شدگان آيا بعذاب ما

يستعجلون ۝ افرايت ان متعناهم سنين ۝ ثم جاءهم ما كانوا يوعدون ۝ ما

شتاب ميكنند آيا ديدى اگر نفع رسانيم ايشانرا سالها پس بيايد بايشان آنچه بودند كه وعده داده شده بودند

اغنى عنهم ما كانوا يمتعون ۝ وما اهلكنا من قرية الا لها منذرون

دفع نكند از ايشان آنچه بودند نفع يابندگان و هلاك نكرديم اهل هيچ ديهى را مگر آنكه از ايشان بيم كنندگان بودند

ذكرى وما كنا ظالمين ۝ وما تنزلت به الشياطين ۝ وما ينبغي لهم وما

از براى پند دادن و نبوديم ما ستمكاران و فرود نيامدند بقرآن ديوان و نشايد مر ايشانرا و

يستطيعون ۝ انهم عن السمع لمعزولون ۝ فلا تدع مع الله الها اخر فتكون من

نتوانند و بدرستيكه ايشان از شنيدن دور شدگانند پس مخوان با خداى خداى ديگر پس باشى از

المعذبين ۝ وانذر عشيرتك الاقربين ۝ واخفض جناحك لمن اتبعك

عذاب كرده شدگان و بيم كن خويشان نزديكتر خود را و مهربانى ورز مر آنرا كه پيروى كرده اند

من المؤمنين ۝ فان عصوك فقل اني بريء مما تعملون ۝ وتوكل على

از گرويدگان پس اگر نافرمانى كنند ترا پس بگو كه من بيزارم از آنچه شما ميكنيد و توكل كن بر

العزيز الرحيم ۝ الذي يراك حين تقوم ۝ وتقلبك في الساجدين ۝ انه هو

خداوند غالب مهربان آنكه مى‌بيند ترا وقتى كه برميخيزى و گشتن ترا در ميان نمازگزاران بدرستيكه اوست

السميع العليم ۝ هل انبئكم على من تنزل الشياطين ۝ تنزل على كل افاك

شنوا دانا آيا خبر كنم شما را بر هر كه فرود مى‌آيند شيطانان فرود مى‌آيند بر هر دروغ‌گوى

خمس

عشر

خمس

معانقة عند المتقدمين

عشر

آية كوفى ومدنى اول وبصرى وشامى

خمس

عشر وثمن السادس

أثيم • يلقون السمع وأكثرهم كاذبون • والشعراء يتبعهم الغاوون •

ألم تر أنهم في كل واد يهيمون • وأنهم يقولون ما لا يفعلون • إلا الذين

آمنوا وعملوا الصالحات وذكروا الله كثيرا وانتصروا من بعد ما ظلموا

وسيعلم الذين ظلموا سورة النمل مكية اربعة وخمسون آية أي منقلب ينقلبون

بسم الله الرحمن الرحيم

طس تلك آيات القرآن وكتاب مبين • هدى وبشرى للمؤمنين • الذين

يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون • إن الذين لا

يؤمنون بالآخرة زينا لهم أعمالهم فهم يعمهون • أولئك الذين لهم سوء

العذاب وهم في الآخرة هم الأخسرون • وإنك لتلقى القرآن من لدن

حكيم عليم • إذ قال موسى لأهله إني آنست نارا سآتيكم منها بخبر أو آتيكم

بشهاب قبس لعلكم تصطلون • فلما جاءها نودي أن بورك من في النار

ومن حولها وسبحان الله رب العالمين • يا موسى إنه أنا الله العزيز الحكيم • و

ألق عصاك فلما رآها تهتز كأنها جان ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى

رحيم

لا تخف إني لا يخاف لدي المرسلون • إلا من ظلم ثم بدل حسنا بعد سوء فإني غفور

خمس

حزب

ثلث

وقيل آخر السورة وقيل عاقبة المفسدين

عشر

وادخل

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ
و درآر دست خود را در گریبان خود تا بیرون آید سفید درخشنده بی علتی این دو نشانه در جمله نه نشانه است بسوی فرعون و

قَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَٰذَا
گروه او بدرستیکه ایشان هستند گروهی فاسقان پس چون بیامد بایشان نشانهای ما روشن گفتند این

سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
جادوی آشکارست و منکر شدند آنرا و یقین دانست بآن دلهای ایشان از ستمکاری و سرکشی پس ببین چگونه بود

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
عاقبت مفسدان و بدرستیکه ما دادیم داود و سلیمان را دانش و گفتند ستایش مر آن خدایرا که

فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ
فضل داد ما را بر بسیاری از بندگان خود که گرویده اند و میراث گرفت سلیمان از داود و گفت

يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
ای مردمان آموخته شدیم ما گفتار مرغان و داده شدیم از هر چیزی بدرستیکه این دادن هر آینه است فضل

الْمُبِينُ ۝ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ
آشکارا و جمع کرده شد برای سلیمان لشکرهای او از دیوان و آدمیان و مرغان پس ایشان از کثرت پیش و پس نرفتندی

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ
تا وقتی که بیامدند بیابان مورچه گفت مورچه ای مورچگان درآیید در خانهای خود که درهم نشکند شما را

سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
سلیمان و لشکرهای او و ایشان ندانند پس تبسم کرد خندان از گفتار آن مورچه و گفت ای پروردگار من

أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
الهام ده مرا تا آنکه شکر کنم آن نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر پدر و مادر من و بآنکه بکنم کردار شایسته

تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۝ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ
که بپسندی آنرا و درآر مرا برحمت خود در بندگان شایسته و بازجست مرغانرا پس گفت

لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ۝ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ
نمی بینم هدهد را آیا هست از غایب شدگان هر آینه عذاب کنم او را عذابی سخت یا بکشم او را

لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
یا بیاید بمن بحجت روشن پس درنگ کرد هدهد زمانی نه دیر و دور پس گفت رسیدم بآن چیزی که تو بآن نرسیده

وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ۝ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
و آمدم بتو از شهر سبا بخبری ثابت بدرستیکه من یافتم زنی را که پادشاهی میکند اهل سبا را و داده شده است از هر چیزی

خمس

[illegible]

عشر

[illegible]

وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۝ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ
و مر آن زن را تختی بزرگست یافتم آن زن را و قوم او را سجده میکنند بر آفتاب بجز خدا و آراسته است برای ایشان

الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۝ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
شیطان کردارهای ایشان را پس باز داشته ایشان را از راه راست پس ایشان راه نمی یابند تا سجده کنند مر خدای را آنکه

يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ
بیرون می آرد پوشیده را در آسمان و زمین و میداند آنچه پنهان دارید و آنچه آشکارا سازید خدا نیست معبودی

إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
مگر او خداوندگار عرش بزرگ گفت سلیمان زود باشد که ببینیم آیا راست گفتی آیا بودی از دروغ گویان

اذْهَبْ بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
ببر این نوشته را پس بیفکن بسوی ایشان پس روی بگردان از ایشان پس ببین چه چیز باز میگردند چون نامه رسید گفت ای گروه

الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
اشراف بدرستیکه افکنده شده است بسوی من نوشته بزرگ بدرستیکه این نامه از نزدیک سلیمان است و بدرستیکه مضمون او اینست که بنام خدای رحمت کننده بخشاینده

أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۝ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً
بزرگی مکنید بر من و بیایید بمن گردن نهادگان گفت ای گروه بزرگان فتوی دهید مرا در کار من نیستم من حکم کننده

أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ۝ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي
کاری را تا شما حاضر گردید گفتند ما خداوندان قوتیم و خداوندان کارزار سخت و کار بتست پس در نگر

مَاذَا تَأْمُرِينَ ۝ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا
تا چه میفرمایی گفت بدرستیکه پادشاهان چون درآیند بدیهی تباه سازند آنرا و گردانند عزیزترین اهل آن ده را

أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ۝ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ
خوار و همچنین میکنند و بدرستیکه فرستنده ام بسوی ایشان هدیه پس بیننده ام که بچه چیز باز گردند فرستادگان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ
پس چون آمد فرستاده بسلیمان گفت آیا مدد میدهید مرا بمال پس آنچه عطا کرده مرا خدای بهترست از آنچه بشما داده بلکه شما بهدیه خود

تَفْرَحُونَ ۝ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً
شادی میشوید بازگرد بسوی ایشان پس هرآینه بیاریم بایشان لشکرها که طاقت مقابله نباشد ایشانرا بآن و هرآینه بیرون کنیم ایشانرا از آن شهر خوار

وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي
و باشند ایشان خوار شدگان گفت سلیمان ای گروه بزرگان کدام شما می آرد تخت او را پیش از آنکه بیایند بمن

مُسْلِمِينَ ۝ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي
گردن نهندگان گفت دیوی از قوم جن من بیارم بتو آنرا پیش از آنکه برخیزی از مقام خود و بدرستیکه من

خمس . نصف الحزب
سجدة . المسنونة
بالتخفيف . يحيى . ابو بكر . والكسائي . حفص
وقيل في عبادك الصالحين وهو قول الاكثرين وقال بعضهم السجدة عند قوله وما تعلنون

عشر

خمس
بحذف الياء شعبة وبفتحها في الوصل حفص واذا وقف عليه فله وجهان اعني الحذف والاثبات

عليه لقوي امين ۝ قال الذي عنده علم من الكتاب انا اتيك به قبل ان يرتد

اليك طرفك فلما راه مستقرا عنده قال هذا من فضل ربي ليبلوني ءاشكر

ام اكفر ومن شكر فانما يشكر لنفسه ومن كفر فان ربي غني

كريم ۝ قال نكروا لها عرشها ننظر اتهتدي ام تكون من الذين لا يهتدون

عشر

فلما جاءت قيل اهكذا عرشك قالت كانه هو واوتينا العلم من قبلها

وكنا مسلمين ۝ وصدها ما كانت تعبد من دون الله انها كانت من

قوم كافرين ۝ قيل لها ادخلي الصرح فلما راته حسبته لجة وكشفت

عن ساقيها قال انه صرح ممرد من قوارير قالت رب اني ظلمت نفسي واسلمت

مع سليمن لله رب العالمين ۝ ولقد ارسلنا الى ثمود اخاهم صالحا

خمس

ان اعبدوا الله فاذا هم فريقان يختصمون ۝ قال يا قوم لم تستعجلون بالسيئة

قبل الحسنة لولا تستغفرون الله لعلكم ترحمون ۝ قالوا اطيرنا بك

وبمن معك قال طائركم عند الله بل انتم قوم تفتنون ۝ وكان في

المدينة تسعة رهط يفسدون في الارض ولا يصلحون ۝ قالوا تقاسموا

بالله لنبيتنه واهله ثم لنقولن لوليه ما شهدنا مهلك اهله وانا لصادقون ۝

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا
ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝
وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ
الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ
قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنْذَرِينَ ۝ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ
أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ
ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ
أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ
بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ
إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ
قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ

أئنكم بزيادة الياء في الرسم

الجزء العشرون
بالاتفاق

بشرا

بشرا بين يدي رحمته ءاله مع الله تعالى الله عما يشركون ◯ امن يبدؤا الخلق ثم
مژده دهندگان پیش باران ایا هست معبودی دیگر با خدای برترست خدای از انچه شریک میگیرند ایا کسی که آغاز کند خلق را پس
يعيده ومن يرزقكم من السماء والارض ءاله مع الله قل هاتوا برهانكم
باز آرد اورا و انکه روزی دهد شمارا از آسمان و زمین ایا معبودی هست با خدای بگو بیارید حجت خود را
ان كنتم صادقين ◯ قل لا يعلم من في السموات والارض الغيب الا الله
اگر هستید راست گویان بگو نمیداند هر که در آسمان و زمین است غیب را مگر خدای
خمس وما يشعرون ايان يبعثون ◯ بل ادارك علمهم في الاخرة بل هم في شك منها
و نمیدانند مشرکان که کدام وقت برانگیخته خواهند شد بلکه رسید دانش ایشان در آخرت بلکه ایشان در گمانند از آن
بل هم منها عمون ◯ وقال الذين كفروا ءاذا كنا ترابا واباؤنا ائنا لمخرجون
بلکه ایشان از آخرت نابینایانند و گفتند آنانکه کافر شدند ایا چون گردیم ما خاک و پدران ما ایا بیرون آورده شدگانیم از آن
لقد وعدنا هذا نحن واباؤنا من قبل ان هذا الا اساطير الاولين ◯ قل سيروا
بدرستیکه وعده داده شده ایم این را ما و پدران ما پیش از این نیست این مگر افسانهٔ پیشینیان بگو سیر کنید
في الارض فانظروا كيف كان عاقبة المجرمين ◯ ولا تحزن عليهم ولا تكن
در زمین پس بنگرید که چگونه بود سرانجام گناهکاران و اندوهناک مشو بر ایشان و مباش
عشر في ضيق مما يمكرون ◯ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ◯ قل
در تنگدلی از آنچه ایشان مکر کنند و میگویند که خواهد بود این وعده عذاب اگر هستید راست گویان بگو
عسى ان يكون ردف لكم بعض الذي تستعجلون ◯ وان ربك لذو فضل على الناس
شاید که باشد از پی شما بعضی از آنچه شتاب میکنید بآن و بدرستیکه پروردگار تو خداوند فضلست بر مردمان
خمس ولكن اكثرهم لا يشكرون ◯ وان ربك ليعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ◯
ولیکن بیشتر ایشان سپاس داری نمیکنند و بتحقیق او میداند آنچه پوشیده دارد دلهای کافران و آنچه ظاهر کنند
وما من غائبة في السماء والارض الا في كتاب مبين ◯ ان هذا القران يقص
و نیست هیچ پوشیده در آسمان و زمین مگر نوشته است در کتاب روشن بدرستیکه این قران میخواند
على بني اسرائيل اكثر الذي هم فيه يختلفون ◯ وانه لهدى ورحمة للمؤمنين ◯
بر فرزندان یعقوب بیشتر آنچه ایشان در آن اختلاف میکنند و بدرستیکه قران راه نمونست و رحمتست مر گرویدگان را
ان ربك يقضي بينهم بحكمه وهو العزيز العليم ◯ فتوكل على الله انك على الحق
بدرستیکه خداوند تو داوری کند میان ایشان بحکم خود و اوست غالب دانا پس توکل کن بر خدای بدرستیکه تو بر راستی
عشر المبين ◯ انك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين ◯ وما انت
روشنستی بتحقیق تو نمیتوانی شنوانید مردگان را و نمیتوانید شنوانید کران را آواز خواندن چون برگردند پشت گردانندگان و نیستی تو

بهادي العمي عن ضلالتهم ان تسمع الا من يؤمن باياتنا فهم مسلمون ۝ واذا
وقع القول عليهم اخرجنا لهم دابة من الارض تكلمهم ان الناس كانوا باياتنا
لا يوقنون ۝ ويوم نحشر من كل امة فوجا ممن يكذب باياتنا فهم يوزعون
حتى اذا جاءو قال اكذبتم باياتي ولم تحيطوا بها علما اماذا كنتم تعملون
ووقع القول عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون ۝ الم يروا انا جعلنا الليل ليسكنوا
فيه والنهار مبصرا ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون ۝ ويوم ينفخ في الصور
ففزع من في السموات ومن في الارض الا من شاء الله وكل اتوه داخرين
وترى الجبال تحسبها جامدة وهي تمر مر السحاب ۝ صنع الله الذي اتقن كل شيء
انه خبير بما تفعلون ۝ من جاء بالحسنة فله خير منها وهم من فزع يومئذ
امنون ۝ ومن جاء بالسيئة فكبت وجوههم في النار هل تجزون الا ما
كنتم تعملون ۝ انما امرت ان اعبد رب هذه البلدة الذي حرمها وله كل شيء
وامرت ان اكون من المسلمين ۝ وان اتلو القران فمن اهتدى فانما
يهتدي لنفسه ومن ضل فقل انما انا من المنذرين ۝ وقل الحمد لله سيريكم
اياته فتعرفونها وما سورة القصص مكية وهي ثمانية وثمانون اية ربك بغافل عما تعملون

بسم الله الرحمن الرحيم

طسم ۝ تلك آيات الكتاب المبين ۝ نتلوا عليك من نبإ موسى وفرعون
بالحق لقوم يؤمنون ۝ إن فرعون علا في الأرض وجعل أهلها شيعا
يستضعف طائفة منهم يذبح أبناءهم ويستحيي نساءهم إنه كان من
المفسدين ۝ ونريد أن نمن على الذين استضعفوا في الأرض ونجعلهم
أئمة ونجعلهم الوارثين ۝ ونمكن لهم في الأرض ونري فرعون وهامان
وجنودهما منهم ما كانوا يحذرون ۝ وأوحينا إلى أم موسى أن أرضعيه
فإذا خفت عليه فألقيه في اليم ولا تخافي ولا تحزني إنا رادوه إليك و
جاعلوه من المرسلين ۝ فالتقطه آل فرعون ليكون لهم عدوا وحزنا إن فرعون و
هامان وجنودهما كانوا خاطئين ۝ وقالت امرأت فرعون قرت عين لي
ولك لا تقتلوه عسى أن ينفعنا أو نتخذه ولدا وهم لا يشعرون ۝ وأصبح فؤاد
أم موسى فارغا إن كادت لتبدي به لولا أن ربطنا على قلبها لتكون من المؤمنين
وقالت لأخته قصيه فبصرت به عن جنب وهم لا يشعرون ۝ وحرمنا عليه
المراضع من قبل فقالت هل أدلكم على أهل بيت يكفلونه لكم وهم له

خمس

عشر

ناصحون ۝ فرددناه الى امه كى تقر عينها ولا تحزن ولتعلم ان وعد الله حق ولكن
نیکخواهان باشند پس بازگردانیدیم او را بسوی مادر او تا روشن شود چشم او و اندوهناک نشود و تا بداند آنکه وعده خدا راست است و لیکن

اكثرهم لا يعلمون ۝ ولما بلغ اشده واستوى اتيناه حكما وعلما وكذلك
بیشتر ایشان نمی دانند و آنگاه که رسید بنهایت قوة خود و راست شد دادیم او را پیغمبری و دانش و هم چنین

نجزى المحسنين ۝ ودخل المدينة على حين غفلة من اهلها فوجد فيها رجلين يقتتلان
جزا میدهیم نیکوکاران را و درآمد موسی بشهر در هنگام غفلت از اهل آن پس یافت در آن دو مرد که جنگ میکردند

هذا من شيعته وهذا من عدوه فاستغاثه الذى من شيعته على الذى من عدوه
این یکی از پیروان او و آن دیگری از دشمنان او پس فریاد خواست ازو آنکه از گروه او بود بر آنکه از دشمنان او بود

فوكزه موسى فقضى عليه قال هذا من عمل الشيطان انه عدو مضل مبين ۝
پس مشت زد او را موسی پس بکشت او را پس گفت موسی این کار از عمل شیطان است بدرستیکه او دشمنیست گمراه کننده آشکارا

قال رب انى ظلمت نفسى فاغفر لى فغفر له انه هو الغفور الرحيم ۝ قال رب
گفت ای پروردگار من بدرستیکه ستم کردم بر نفس خود پس بیامرز مرا پس بیامرزید خدا او را بدرستیکه اوست آمرزنده مهربان گفت ای پروردگار من

بما انعمت على فلن اكون ظهيرا للمجرمين ۝ فاصبح فى المدينة خائفا يترقب فاذا
سوگند بانچه انعام کردی بر من پس نباشم هرگز پشتیبان مر گناهکاران را پس بامداد کرد در آن شهر ترسان انتظار میبرد پس ناگاه

الذى استنصره بالامس يستصرخه قال له موسى انك لغوى مبين ۝ فلما ان اراد
که طلب یاری میکرد ازو دی روز باز فریاد میکند او را گفت مر او را موسی بدرستیکه تو گمراهی آشکارا پس چون خواست موسی

ان يبطش بالذى هو عدو لهما قال يا موسى اتريد ان تقتلنى كما قتلت نفسا بالامس
آنکه بگیرد آنکس را که او دشمنست او را و ازو یاری گفت ای موسی میخواهی آنکه بکشی مرا همچنانکه کشتی نفسی را دیروز

ان تريد الا ان تكون جبارا فى الارض وما تريد ان تكون من المصلحين ۝ وجاء
نمیخواهی مگر آنکه باشی گردن کشی در زمین و نمیخواهی آنکه باشی از نیکوکاران و آمد

رجل من اقصا المدينة يسعى قال يا موسى ان الملا ياتمرون بك ليقتلوك فاخرج انى
مردی از دورترین جای از شهر شتابی میکرد گفت ای موسی بدرستیکه اشراف قوم مشورت میکنند بسبب تو تا بکشند پس بیرون رو بدرستیکه من

لك من الناصحين ۝ فخرج منها خائفا يترقب قال رب نجنى من القوم الظالمين ۝ ولما توجه
مر ترا از نیک خواهانم پس بیرون رفت از آن شهر ترسان انتظار میبرد گفت ای پروردگار من رهایی ده مرا از گروه ستمکاران و آن وقت که متوجه شد

تلقاء مدين قال عسى ربى ان يهدينى سواء السبيل ۝ ولما ورد ماء مدين وجد عليه
بسوی شهر مدین گفت شاید آنکه خدای من راه نماید مرا راه راست و چون رسید به آب مدین یافت بر آن

امة من الناس يسقون ۝ ووجد من دونهم امراتين تذودان قال ما خطبكما
گروهی از مردمان آب میدهند و یافت در جای نزدیکتر از ایشان دو زن را که میراندند گوسفندان را گفت موسی چیست حال شما

ربع

خمس

نصف السبع

قالتا

قالتا لا نسقي حتى يصدر الرعآء وابونا شيخ كبير ۝ فسقى لهما ثم تولى الى الظل فقال

رب اني لما انزلت الي من خير فقير ۝ فجآءته احدهما تمشي على استحيآء قالت ان

ابي يدعوك ليجزيك اجر ما سقيت لنا فلما جآءه وقص عليه القصص قال لا تخف

نجوت من القوم الظالمين ۝ قالت احدهما يا ابت استاجره ان خير من استاجرت

القوي الامين ۝ قال اني اريد ان انكحك احدى ابنتي هاتين على ان تاجرني ثماني

حجج فان اتممت عشرا فمن عندك وما اريد ان اشق عليك ستجدني ان شآء الله من الصالحين

قال ذلك بيني وبينك ايما الاجلين قضيت فلا عدوان علي والله على ما نقول وكيل

فلما قضى موسى الاجل وسار باهله انس من جانب الطور نارا قال لاهله امكثوا

اني انست نارا لعلي اتيكم منها بخبر او جذوة من النار لعلكم تصطلون

فلما اتيها نودي من شاطئ الواد الايمن في البقعة المباركة من الشجرة ان

يا موسى اني انا الله رب العالمين ۝ وان الق عصاك فلما راها تهتز كانها جان

ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى اقبل ولا تخف انك من الامنين ۝ اسلك يدك في

جيبك تخرج بيضاء من غير سوء واضمم اليك جناحك من الرهب فذانك

برهانان من ربك الى فرعون وملائه انهم كانوا قوما فاسقين ۝ قال رب

خمس

عشر

نصف الحزب

إني قتلت منهم نفسا فأخاف أن يقتلون ۝ وأخي هارون هو أفصح مني لسانا فأرسله

معي ردءا يصدقني إني أخاف أن يكذبون ۝ قال سنشد عضدك بأخيك ونجعل لكما

سلطانا فلا يصلون إليكما بآياتنا أنتما ومن اتبعكما الغالبون ۝ فلما جاءهم موسى

بآياتنا بينات قالوا ما هذا إلا سحر مفترى وما سمعنا بهذا في آبائنا الأولين ۝

وقال موسى ربي أعلم بمن جاء بالهدى من عنده ومن تكون له عاقبة الدار إنه لا يفلح

الظالمون ۝ وقال فرعون يا أيها الملأ ما علمت لكم من إله غيري فأوقد لي

يا هامان على الطين فاجعل لي صرحا لعلي أطلع إلى إله موسى وإني لأظنه من الكاذبين

واستكبر هو وجنوده في الأرض بغير الحق وظنوا أنهم إلينا لا يرجعون ۝ فأخذناه

وجنوده فنبذناهم في اليم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ۝ وجعلناهم

أئمة يدعون إلى النار ويوم القيامة لا ينصرون ۝ وأتبعناهم في هذه الدنيا لعنة

ويوم القيامة هم من المقبوحين ۝ ولقد آتينا موسى الكتاب من بعد ما

أهلكنا القرون الأولى بصائر للناس وهدى ورحمة لعلهم يتذكرون ۝

وما كنت بجانب الغربي إذ قضينا إلى موسى الأمر وما كنت من الشاهدين

ولكنا أنشأنا قرونا فتطاول عليهم العمر وما كنت ثاويا في أهل مدين

خمس

نصف الجزء

خمس

تتلو عليهم آياتنا ولكنا كنا مرسلين ۝ وما كنت بجانب الطور اذ نادينا

ولكن رحمة من ربك لتنذر قوما ما اتيهم من نذير من قبلك لعلهم يتذكرون

ولولا ان تصيبهم مصيبة بما قدمت ايديهم فيقولوا ربنا لولا ارسلت الينا رسولا

فنتبع اياتك ونكون من المؤمنين ۝ فلما جاءهم الحق من عندنا قالوا لولا اوتي

مثل ما اوتي موسى اولم يكفروا بما اوتي موسى من قبل قالوا سحران تظاهرا وقالوا

انا بكل كافرون ۝ قل فاتوا بكتاب من عند الله هو اهدى منهما

اتبعه ان كنتم صادقين ۝ فان لم يستجيبوا لك فاعلم انما يتبعون اهواءهم ومن

محل استجابة

اضل ممن اتبع هويه بغير هدى من الله ان الله لا يهدي القوم الظالمين ۝ ولقد

عشر

وصلنا لهم القول لعلهم يتذكرون ۝ الذين اتيناهم الكتاب من قبله

هم به يؤمنون ۝ واذا يتلى عليهم قالوا امنا به انه الحق من ربنا انا كنا من قبله

مسلمين ۝ اولئك يؤتون اجرهم مرتين بما صبروا ويدرءون بالحسنة السيئة

ومما رزقناهم ينفقون ۝ واذا سمعوا اللغو اعرضوا عنه وقالوا لنا اعمالنا

خمس

ولكم اعمالكم سلام عليكم لا نبتغي الجاهلين ۝ انك لا تهدي من احببت

ولكن الله يهدي من يشاء وهو اعلم بالمهتدين ۝ وقالوا ان نتبع الهدى

معك نتخطف من ارضنا اولم نمكن لهم حرما امنا يجبى اليه ثمرات كل شئ
با تو ربوده شويم از زمين ما ايا ما جاي نداده ايم ايشانرا حرمي با ايمن كشيده ميشود سوي او ميوهاي هر چيزي

رزقا من لدنا ولكن اكثرهم لا يعلمون ○ وكم اهلكنا من قرية بطرت
روزي داديم ايشانرا از نزديك ما وليكن بيشتر ايشان نمي دانند وبس كه هلاك كرديم از اهل ديهي كه ناز كرد

معيشتها فتلك مساكنهم لم تسكن من بعدهم الا قليلا وكنا نحن الوا(رثين)
در زندگاني ايشان پس اينست خانهاي ايشان نه نشستند دران از پس ايشان مگر اندكي و هستيم ما وارثان

وما كان ربك مهلك القرى حتى يبعث في امها رسولا يتلو عليهم اياتنا وما كنا
و نيست پروردگار تو هلاك كننده اهل ديهها تا وقتي كه برانگيزد در اهل ان ديار فرستاده كه بخواند بر ايشان ايتهاي ما را و نيستيم ما

مهلكي القرى الا واهلها ظالمون ○ وما اوتيتم من شئ فمتاع الحيوة الدنيا وز(ينتها)
هلاك كننده ديهها مگر كه اهل ان ستمكاران باشند وانچه داده شده ايد از چيزي پس ان نفع زندگاني دنياست و آرايش ان

وما عند الله خير وابقى افلا تعقلون ○ افمن وعدناه وعدا حسنا فهو لاقيه
وانچه نزديك خداست بهترست و پاينده تر ايا در نمي يابيد ايا كسي كه وعده كرده ايم او را وعده نيكو پس او در يابنده است انرا

كمن متعناه متاع الحيوة الدنيا ثم هو يوم القيمة من المحضرين ○ ويوم يناديهم فيقو(ل)
مانند كسيست كه نفع رسانده ايم او را متاع زندگاني دنيا پس اكنون روز قيامت از حاضر كرده شدگان باشد و ياد كن روزي كه بخواند خداي كافران را پس گويد

اين شركائي الذين كنتم تزعمون ○ قال الذين حق عليهم القول ربنا هؤلاء
كجا اند شريكان من انانكه مي پنداشتيد گويند انانكه واجب شد بر ايشان حكم عذاب اي پروردگار ما اينگروه

الذين اغوينا اغويناهم كما غوينا تبرانا اليك ما كانوا ايانا يعبدون ○ وقيل ادعوا
انانند كه گمراه كرديم ايشانرا چنانچه خود گمراه بوديم بيزاري كرديم از ايشان بسوي تو نبودند كه ما را پرستند و گويند ايشانرا

شركاءكم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وراوا العذاب لو انهم كانوا يهتدون
بخوانيد شريكان خود را پس بخوانند ايشان را پس قبول نكنند مر ايشانرا و ببينند عذاب و تمنا برند اگر بودندي كه راه مي يافتند

ويوم يناديهم فيقول ماذا اجبتم المرسلين ○ فعميت عليهم الانباء يومئذ فهم لا
و ياد كن روزي كه اواز كند خداي ايشانرا پس گويد چه جواب داديد فرستادگانرا پس پوشيده شود بر ايشان خبرها دران روز پس ايشان

يتساءلون ○ فاما من تاب وامن وعمل صالحا فعسى ان يكون من المفلحين ○ ور(بك)
نپرسند از يكديگر اما انكس كه توبه كند و بگرود و بكند كار شايسته پس نزديكست كه باشد از رستگاران و آفريدگار تو

يخلق ما يشاء ويختار ما كان لهم الخيرة سبحان الله وتعالى عما يشركون ○
مي آفريند انچه ميخواهد و برميگزيند نيست مر كافرانرا اختياري پاكست خداي و برتر از انچه شرك مي آرند

وربك يعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ○ وهو الله لا اله الا هو له الحمد
و آفريدگار مي داند انچه مي پوشد سينهاي ايشان وانچه آشكارا مي سازند و اوست خداي هيچ معبودي نيست مگر او مر اوراست ستايش

عشر

خمس

و بیان قارون

فی الاولی والاخرة وله الحکم والیه ترجعون ۝ قل ارایتم ان جعل الله
اندر دنیا و آخرت و مر او راست حکم و بسوی او باز گردیده خواهید شد بگو چون می‌بینید اگر گرداند خدای

علیکم الّیل سرمدا الی یوم القیمة من اله غیر الله یاتیکم بضیاء افلا تسمعون
بر شما شب را پاینده تا روز قیامت کیست معبودی بجز خدای که بیارد برای شما روشنی آیا نمی‌شنوید

قل ارایتم ان جعل الله علیکم النهار سرمدا الی یوم القیمة من اله غیر الله یاتیکم
بگو چه بینید اگر بیارد خدای بر شما روز را پاینده تا روز قیامت کیست معبودی بجز خدای که بیارد برای شما

بلیل تسکنون فیه افلا تبصرون ۝ ومن رحمته جعل لکم الّیل والنهار
شبی که آرام گیرید در او آیا نمی‌بینید و از رحمت خود بیافرید برای شما شب و روز را

لتسکنوا فیه ولتبتغوا من فضله ولعلکم تشکرون ۝ ویوم ینادیهم
تا آرام گیرید در شب و تا بجویید از فضل او و تا که شما سپاسداری کنید و یاد کن روزی را که آواز کند خدای

فیقول این شرکاءی الذین کنتم تزعمون ۝ ونزعنا من کل امة شهیدا
پس گوید کجااند شریکان من آنانکه بودند گمان می‌بردند و بیرون آریم از هر گروهی گواهی

فقلنا هاتوا برهانکم فعلموا ان الحق لله وضل عنهم ما کانوا یفترون ۝
پس گوییم بیارید حجت که دارید پس دانند آنکه حق مر خدای راست و گم کرده از ایشان آنچه بودند که بر می‌بافتند

ان قارون کان من قوم موسی فبغی علیهم واتیناه من الکنوز ما ان مفاتحه لتنوء
بدرستی که قارون بود از قوم موسی پس ستم کرد بر ایشان و عطا کردیم او را از گنجها آنچه کلیدهای آن گرانی می‌کرد

بالعصبة اولی القوة اذ قال له قومه لا تفرح ان الله لا یحب الفرحین ۝ وابتغ
بگروهی خداوندان قوت یاد کن چون گفتند مر او را گروه او شادی مکن بدرستی که خدای دوست نمی‌دارد شادی کنندگان را و بیرون کن

فیما اتیک الله الدار الاخرة ولا تنس نصیبک من الدنیا واحسن کما احسن الله
در آنچه عطا کرده است ترا خدای سرای آخرت را و فراموش مکن نصیب خود را از دنیا و نیکویی کن چنانکه نیکویی کرده است خدای

الیک ولا تبغ الفساد فی الارض ان الله لا یحب المفسدین ۝ قال انما اوتیته
با تو و مجوی فساد در زمین بدرستی که خدای دوست نمی‌دارد فساد کنندگان را گفت جز این نیست بمن داده اند این مال

علی علم عندی اولم یعلم ان الله قد اهلک من قبله من القرون من هو اشد منه
بدانشی که نزدیک منست آیا ندانست آنکه خدای بدرستی که هلاک کرده است پیش از او از اهل روزگارها کسی که او سخت‌تر بود از او

قوة واکثر جمعا ولا یسئل عن ذنوبهم المجرمون ۝ فخرج علی قومه فی زینته
از روی توانایی و بیشتر از روی جمع مال و پرسیده نشود از گناهان ایشان گناهکاران پس بیرون آمد قارون بر قوم خود با آرایش خویش

قال الذین یریدون الحیوة الدنیا یلیت لنا مثل ما اوتی قارون انه لذو حظ عظیم
گفتند آنانکه می‌خواستند زندگانی دنیا را ای کاشکی بودی ما را مانند آنچه داده اند قارون را بدرستی که او خداوند بهره بزرگ

خمس

وقال الذين اوتوا العلم ويلكم ثواب الله خير لمن امن وعمل صالحا ولا يلقها
الا الصابرون ۝ فخسفنا به وبداره الارض فما كان له من فئة ينصرونه
من دون الله وما كان من المنتصرين ۝ واصبح الذين تمنوا مكانه بالامس
يقولون ويكان الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا ان من الله
علينا لخسف بنا ويكانه لا يفلح الكافرون ۝ تلك الدار الاخرة نجعلها
للذين لا يريدون علوا في الارض ولا فسادا والعاقبة للمتقين ۝ من جاء بالحسنة
فله خير منها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى الذين عملوا السيئات الا ما كانوا يعملون
ان الذي فرض عليك القران لرادك الى معاد قل ربي اعلم من جاء بالهدى ومن هو
في ضلال مبين ۝ وما كنت ترجوا ان يلقى اليك الكتاب الا رحمة
من ربك فلا تكونن ظهيرا للكافرين ۝ ولا يصدنك عن ايات الله
بعد اذ انزلت اليك وادع الى ربك ولا تكونن من المشركين ۝ ولا تدع مع الله
الها اخر لا اله الا هو كل شيء هالك الا وجهه له الحكم واليه ترجعون

عشر

خمس

ثلث

سورة العنكبوت مكية تسع وتسعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خداى بخشنده مهربان

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرا سورة العنكبوت والروم في شهر رمضان ليلة ثلث وعشرين فهو والله يا ابا محمد من اهل الجنة لا استثني فيه ابدا ولا اخاف ان يكتب الله علي في يميني اثما وان لهاتين السورتين من الله مكانا من ثواب الاعمال

الم

الم أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۝ وَلَقَدْ

منم خداوند دانا ایا پنداشتند مردمان اگر فرو گذاشته شوند باآنکه گویند ایمان آوردیم وایشان در فتنه انداخته نشوند و بدرستیکه

فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۝

در فتنه انداختیم آنان را که پیش ازایشان بودند پس ظاهر میگرداند خدای آنان را که راست گفتند و ظاهر سازد دروغ گویان را

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَن يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ مَن كَانَ

ایا می پندارند آنانکه میکنند بدیها آنکه پیشی گیرند بر ما بد حکمیست که حکم میکنند هرکه باشد که

يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمَن جَاهَدَ فَإِنَّمَا

امید دارد دیدار خدای را پس بدرستیکه مدتیکه خدای مقرر کرده هر اینه آینده است و اوست شنوا دانا وهرکه کارزار کند با کافران پس جز این که

خمس

يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ

کارزار میکند برای خود بدرستیکه خدای هر اینه بی نیاز است از عالمیان و آنانکه گرویدند و کردند کارهای نیکو هر اینه محو کنیم

عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ

از ایشان بدیهای ایشان را و هر اینه جزا دهیم ایشان را نیکوتر عمل را آنکه بودند که میکردند و فرمودیم آدمی را به پدر و مادر او

حُسْنًا وَإِن جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

نیکو کردن و اگر کوشش نمایند پدر و مادر تو تا شریک آری بمن آنچه نیست ترا بآن دانش پس فرمان ایشان مبر بسوی منست بازگشت شما

فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ

پس خبر دهم شما را بآنچه هستید که میکنید و آنانکه گرویدند و کردند نیکیها هر اینه در آریم ایشان را

فِي الصَّالِحِينَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ

در صالحان و از مردمان کسی هست که میگوید بگرویدیم بخدای پس چون ایذا کرده شود در راه خدای گرداند رنج مردمان را

كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي

مانند عذاب خدای و اگر بیاید یاری از پروردگار تو هر اینه گویند بدرستیکه ما هستیم با شما ایا نیست خدای داناتر بآنچه در

عشر

صُدُورِ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

دلهای عالمیانست و هر اینه ظاهر گرداند خدای آنان را که گرویدند و ظاهر گرداند منافقان را و گفتند آنانکه کافر شدند

لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُم بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُم مِّن شَيْءٍ

مر آنان را که گرویدند پیروی کنید راه ما را و هر اینه برداریم گناهان شما را و حال آنکه نیستند ایشان بردارندگان از گناهان ایشان هیچ چیزی

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

بدرستیکه ایشان دروغ گویانند و هر اینه بر خواهند داشت بارهای خود را و بارها با بارهای گران خود و هر اینه پرسیده خواهند شد روز قیامت

عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ

از آنچه هستند که بر می بافتند و بدرستیکه فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس ماند میان ایشان هزار سال

إلا خمسين عاما فأخذهم الطوفان وهم ظالمون ۝ فأنجيناه وأصحاب السفينة
وجعلناها آية للعالمين ۝ وإبرهيم إذ قال لقومه اعبدوا الله واتقوه ذلكم خير
إن كنتم تعلمون ۝ إنما تعبدون من دون الله أوثانا وتخلقون إفكا إن الذين
تعبدون من دون الله لا يملكون لكم رزقا فابتغوا عند الله الرزق واعبدوه
واشكروا له إليه ترجعون ۝ وإن تكذبوا فقد كذب أمم من قبلكم وما
على الرسول إلا البلاغ المبين ۝ أولم يروا كيف يبدئ الله الخلق ثم يعيده إن
ذلك على الله يسير ۝ قل سيروا في الأرض فانظروا كيف بدأ الخلق ثم الله
ينشئ النشأة الآخرة إن الله على كل شيء قدير ۝ يعذب من يشاء ويرحم
من يشاء وإليه تقلبون ۝ وما أنتم بمعجزين في الأرض ولا في السماء وما
لكم من دون الله من ولي ولا نصير ۝ والذين كفروا بآيات الله ولقائه أولئك
يئسوا من رحمتي وأولئك لهم عذاب أليم ۝ فما كان جواب قومه إلا أن
قالوا اقتلوه أو حرقوه فأنجيه الله من النار إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون
وقال إنما اتخذتم من دون الله أوثانا مودة بينكم في الحيوة الدنيا ثم يوم القيمة
يكفر بعضكم ببعض ويلعن بعضكم بعضا ومأواكم النار وما لكم من ناصرين

خمس

عشر ونصف الحزب

فامن

142

فآمن له لوط وقال اني مهاجر الى ربي انه هو العزيز الحكيم ۝ ووهبنا له اسحق
پس گرويد مر او را لوط وگفت ابراهيم بدرستى كه من باز گردنده ام بسوى پروردگار خود بدرستى كه او غالب داناست و بخشيديم او را اسحق

ويعقوب وجعلنا في ذريته النبوة والكتاب وآتيناه اجره في الدنيا وانه
و يعقوب و گردانيديم در فرزندان او پيغمبرى و كتاب را و داديم او را مزد او در دنيا و بدرستى كه او

في الآخرة لمن الصالحين ۝ ولوطا اذ قال لقومه انكم لتاتون الفاحشة
در آخرت از شايستگانست و ياد كن لوط را چون گفت قوم خود را بدرستى كه شما مى آييد بآن كار زشت

ما سبقكم بها من احد من العالمين ۝ ائنكم لتاتون الرجال وتقطعون
پيشى نگرفت بر شما بآن هيچ يكى از عالميان آيا شما مى آييد بمردان و مى بريد

السبيل وتاتون في ناديكم المنكر فما كان جواب قومه الا ان قالوا
راه را و مى آييد در مجلسهاى خود بكارهاى زشت پس نبود جواب قوم او مگر آنكه گفتند

ائتنا بعذاب الله ان كنت من الصادقين ۝ قال رب انصرني على القوم
بيار عذاب خداى را اگر هستى تو از راست گويان گفت خدايا يارى ده مرا بر گروه

المفسدين ۝ ولما جاءت رسلنا ابرهيم بالبشرى قالوا انا مهلكوا اهل
مفسدان و آنگاه كه آمدند فرستادگان ما بسوى ابراهيم بمژده گفتند بدرستى كه ما هلاك كنندگانيم اهل

هذه القرية ان اهلها كانوا ظالمين ۝ قال ان فيها لوطا قالوا نحن اعلم بمن فيها
اين ديه را بدرستى كه اهل اين ديه هستند ستمكاران گفت ابراهيم بدرستى كه در آن ديه لوطست گفتند ما داناتريم بهر كه در آنست

لننجينه واهله الا امراته كانت من الغابرين ۝ ولما ان جاءت رسلنا
هر آينه او را رهانيم و اهل او را مگر زن او را كه او باشد از پس ماندگان و چون آمدند فرستادگان

لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا لا تخف ولا تحزن انا منجوك واهلك الا
بسوى لوط اندوهناك شد بايشان و تنگ دل گرديد بسبب ايشان دل او و گفتند مترس و اندوه مدار بدرستى كه ما رهانيم ترا و كسان ترا مگر

امراتك كانت من الغابرين ۝ انا منزلون على اهل هذه القرية رجزا من السماء
زن تراكه باشد از پس ماندگان بدرستى كه ما فرود آرندگانيم بر اهل اين ديه عذابى از آسمان

بما كانوا يفسقون ۝ ولقد تركنا منها آية بينة لقوم يعقلون ۝ والى
بسبب آنكه بودند كه فسق ميكردند و بتحقيق كه گذاشتيم از آن ديه نشانى روشن براى گروهى كه بدانند و فرستاديم بسوى

مدين اخاهم شعيبا فقال يا قوم اعبدوا الله وارجوا اليوم الآخر ولا تعثوا
مدين برادر ايشان شعيب را پس گفت اى گروه من بپرستيد خدا را و اميد داريد روز آخرت را و بدكارى مكنيد

في الارض مفسدين ۝ فكذبوه فاخذتهم الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين
در زمين در حالتى كه فساد كنندگان باشيد پس بدروغ داشتند او را پس بگرفت ايشان را زلزله پس بامداد كردند در خانهاى خود مردگان

عشر

خمس

وعاداً وثمود وقد تبين لكم من مساكنهم وزين لهم الشيطان اعمالهم
فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين ۝ وقارون وفرعون وهامان
ولقد جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا في الارض وما كانوا سابقين ۝
فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا عليه حاصبا ومنهم من اخذته الصيحة
ومنهم من خسفنا به الارض ومنهم من اغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن
كانوا انفسهم يظلمون ۝ مثل الذين اتخذوا من دون الله اولياء كمثل العنكبوت
اتخذت بيتا وان اوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون ۝ ان الله
يعلم ما يدعون من دونه من شيء وهو العزيز الحكيم ۝ وتلك الامثال نضربها
للناس وما يعقلها الا العالمون ۝ خلق الله السموات والارض بالحق ان في ذلك
لاية للمؤمنين ۝ اتل ما اوحي اليك من الكتاب واقم الصلوة ان الصلوة
تنهى عن الفحشاء والمنكر ولذكر الله اكبر والله يعلم ما تصنعون ۝
ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن الا الذين ظلموا منهم وقولوا
امنا بالذي انزل الينا وانزل اليكم والهنا والهكم واحد ونحن له مسلمون ۝
وكذلك انزلنا اليك الكتاب فالذين اتيناهم الكتاب يؤمنون به

عشر

الجزء الحادي والعشرون

ومن

ومن هؤلاء من يؤمن به وما يجحد بآياتنا إلا الكافرون ۝ وما كنت تتلوا
من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك إذا لارتاب المبطلون ۝ بل هو آيات
بينات في صدور الذين أوتوا العلم وما يجحد بآياتنا إلا الظالمون ۝ وقالوا
عشر
لولا أنزل عليه آيات من ربه قل إنما الآيات عند الله وإنما أنا نذير مبين ۝ أولم
يكفهم أنا أنزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم إن في ذلك لرحمة وذكرى لقوم
يؤمنون ۝ قل كفى بالله بيني وبينكم شهيدا يعلم ما في السماوات والأرض
والذين آمنوا بالباطل وكفروا بالله أولئك هم الخاسرون ۝ ويستعجلونك
بالعذاب ولولا أجل مسمى لجاءهم العذاب وليأتينهم بغتة وهم لا يشعرون
يستعجلونك بالعذاب وإن جهنم لمحيطة بالكافرين ۝ يوم يغشاهم
خمس
العذاب من فوقهم ومن تحت أرجلهم ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون ۝ يا عبادي
الذين آمنوا إن أرضي واسعة فإياي فاعبدون ۝ كل نفس ذائقة الموت ثم إلينا
ترجعون ۝ والذين آمنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم من الجنة غرفا تجري من
تحتها الأنهار خالدين فيها نعم أجر العاملين ۝ الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون
محل السجدة وعشر
وكأين من دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها وإياكم وهو السميع العليم

ولئن سألتهم من خلق السموات والارض وسخر الشمس والقمر ليقولن الله فانى
يؤفكون ⊙ الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له ان الله بكل شيء عليم
ولئن سألتهم من نزل من السماء ماء فاحيا به الارض من بعد موتها ليقولن الله قل
الحمد لله بل اكثرهم لا يعقلون ⊙ وما هذه الحيوة الدنيا الا لهو ولعب وان الدار
الاخرة لهي الحيوان لو كانوا يعلمون ⊙ فاذا ركبوا في الفلك دعوا الله
مخلصين له الدين فلما نجيهم الى البر اذا هم يشركون ⊙ ليكفروا بما اتيناهم وليتمتعوا
فسوف يعلمون ⊙ اولم يروا انا جعلنا حرما امنا ويتخطف الناس من حولهم افبالباطل
يؤمنون وبنعمة الله يكفرون ⊙ ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بالحق
لما جاءه اليس في جهنم مثوى للكافرين ⊙ والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا وان الله

سورة روم مكية وهي لمع المحسنين ⊙ احدى وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ⊙ غلبت الروم في ادنى الارض وهم من بعد غلبهم سيغلبون في بضع سنين
لله الامر من قبل ومن بعد ويومئذ يفرح المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء وهو
العزيز الرحيم ⊙ وعد الله لا يخلف الله وعده ولكن اكثر الناس لا يعلمون ⊙

يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا وهم عن الاخرة هم غافلون ۝ اولم يتفكروا

میدانند چیزهای ظاهر را از زندگانی دنیا و ایشان از آخرت ایشان غافل‌اند آیا فکر نکنند

في انفسهم ما خلق الله السموات والارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى وان كثيرا

در نفسهای خویش که نیافرید خدای آسمانها و زمین و آنچه میان این هردوست مگر بحکمت و وقت نام برده و بدرستیکه بسیاری

من الناس بلقاء ربهم لكافرون ۝ اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف

از مردمان بدیدار پروردگار ایشان ناگروندگانند آیا سیر نمیکنند در زمین تا ببینند که چگونه

كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا اشد منهم قوة واثاروا الارض وعمروها اكثر مما

بود عاقبت آنانکه بودند پیش از ایشان بودند سخت‌تر از ایشان اندر توانایی و زراعت کردند در زمین و آبادان ساختند آنرا بیشتر از آنچه

عمروها وجاءتهم رسلهم بالبينات فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم

ایشان کردند و آمدند بایشان پیغمبران ایشان بنشانهای روشن پس نیست خدای که ستم کند بر ایشان و لیکن بودند بر نفسهای خود

يظلمون ۝ ثم كان عاقبة الذين اساؤا السوأى ان كذبوا بايات الله وكانوا بها يستهزءون

ستم میکردند پس هست عاقبت آنانکه کردند بدی سبب آنکه بدروغ داشتند نشانهای خدای را و بودند بآن سخریه میکردند

الله يبدؤا الخلق ثم يعيده ثم اليه ترجعون ۝ ويوم تقوم الساعة يبلس المجرمون

خدای پیدا میکند خلق را پس باز زنده میکند پس بسوی او باز گردانیده خواهید شد و روزی که قایم شود قیامت خاموش شوند کافران

ولم يكن لهم من شركائهم شفعاء وكانوا بشركائهم كافرين

و نباشد مر ایشان را از شریکان ایشان درخواست کنندگان و باشند بشریکان خویش ناگروندگان

ويوم تقوم الساعة يومئذ يتفرقون ۝ فاما الذين امنوا وعملوا الصالحات

و روزی که قایم شود قیامت آن روز پراکنده گردند مردمان اما آنانکه گرویده‌اند و عملهای پسندیده کرده‌اند

فهم في روضة يحبرون ۝ واما الذين كفروا وكذبوا باياتنا ولقاء الاخرة

پس ایشان در بهشت شادگردانیده شوند و اما آنانکه نگرویده‌اند و بدروغ داشتند نشانهای ما را و دیدن آخرت

فاولئك في العذاب محضرون ۝ فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون

پس آن گروه در عذاب حاضر کرده شدگانند پس پاکی یاد کنید خدای را چون بوقت شام درآیید و چون بوقت بامداد درآیید

وله الحمد في السموات والارض وعشيا وحين تظهرون ۝ يخرج الحي من الميت

و مر او راست ستایش در آسمانها و زمین و چون بیگاه درآیید و آنگاه که به پیشین درآیید بیرون می‌آرد زنده را از مرده

ويخرج الميت من الحي ويحيي الارض بعد موتها وكذلك تخرجون ۝ ومن

و بیرون می‌آرد مرده را از زنده و زنده میکند زمین را بعد از مردگی آن و همچنین بیرون آورده خواهید شد از آن و از

اياته ان خلقكم من تراب ثم اذا انتم بشر تنتشرون ۝ ومن اياته ان خلق لكم

نشانهای اوست که بیافرید شما را از خاک پس آنگون شما آدمیانید پراکنده میشوید و از نشانهای اوست که بیافرید مر شما را

عشر

خمس

عشر

من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها وجعل بينكم مودة ورحمة ان في
ذلك لايات لقوم يتفكرون ۝ ومن اياته خلق السموات والارض واختلاف
السنتكم والوانكم ان في ذلك لايات للعالمين ۝ ومن اياته منامكم
بالليل والنهار وابتغاؤكم من فضله ان في ذلك لايات لقوم يسمعون
ومن اياته يريكم البرق خوفا وطمعا وينزل من السماء ماء فيحيي به الارض
بعد موتها ان في ذلك لايات لقوم يعقلون ۝ ومن اياته ان تقوم السماء
والارض بامره ثم اذا دعاكم دعوة من الارض اذا انتم تخرجون ۝ وله
من في السموات والارض كل له قانتون ۝ وهو الذي يبدؤا الخلق ثم يعيده
وهو اهون عليه وله المثل الاعلى في السموات والارض وهو العزيز الحكيم
ضرب لكم مثلا من انفسكم هل لكم من ما ملكت ايمانكم من شركاء
فيما رزقناكم فانتم فيه سواء تخافونهم كخيفتكم انفسكم كذلك نفصل
الايات لقوم يعقلون ۝ بل اتبع الذين ظلموا اهواءهم بغير علم فمن يهدي من اضل الله
وما لهم من ناصرين ۝ فاقم وجهك للدين حنيفا فطرت الله التي فطر الناس عليها لا
تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۝ منيبين اليه واتقوه

خمس

ربع

عشر

وأقيموا الصلوة ولا تكونوا من المشركين ۝ من الذين فرّقوا دينهم وكانوا شيعا
كل حزب بما لديهم فرحون ۝ وإذا مسّ الناس ضرّ دعوا ربهم منيبين إليه ثم إذا
أذاقهم منه رحمة إذا فريق منهم بربهم يشركون ۝ ليكفروا بما آتيناهم فتمتعوا ۝
فسوف تعلمون ۝ أم أنزلنا عليهم سلطانا فهو يتكلم بما كانوا به يشركون
وإذا أذقنا الناس رحمة فرحوا بها وإن تصبهم سيئة بما قدمت أيديهم إذا هم
يقنطون ۝ أولم يروا أن الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر إن في ذلك لآيات
لقوم يؤمنون ۝ فآت ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ذلك خير
للذين يريدون وجه الله وأولئك هم المفلحون ۝ وما آتيتم من ربا ليربوا في
أموال الناس فلا يربوا عند الله وما آتيتم من زكوة تريدون وجه الله فأولئك هم
المضعفون ۝ الله الذي خلقكم ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم
هل من شركائكم من يفعل من ذلكم من شيء سبحانه وتعالى
عما يشركون ۝ ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت أيدي الناس ليذيقهم
بعض الذي عملوا لعلهم يرجعون ۝ قل سيروا في الأرض فانظروا كيف كان
عاقبة الذين من قبل كان أكثرهم مشركين ۝ فأقم وجهك للدين القيم

خمس

عشر

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ۝ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ
پیش از آنکه بیاید روزی که باز گردانیدن نیست مر اورا از نزدیک خدای آن روز جدا شوند مردم از یکدیگر هر که کافر شود پس بر وست کفر او

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ۝ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
و هر که بکند کار ستوده پس برای نفس خود جایگاه راست میکنند در بهشت تا خدای جزای دهد آنان را که گرویده اند و کرده اند کارهای ستوده از فضل خود

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
بدرستیکه او دوست نمیدارد ناگرویدگان را و از نشانهای اوست که میفرستد بادها مزده دهندگان و تا بچشاند شما را از رحمت خود

وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
و برای آنکه برود کشتیها بفرمان خدای و تا بجویید از فضل او و باشد که شکر گوئید و بدرستیکه فرستادیم

مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ
پیش از تو پیغمبران سوی گروه ایشان پس آمدند بقوم خود نشانهای روشن پس انتقام کشیدیم از آنانکه کافر شدند و هست

حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ
سزاوار بر ما یاری دادن مومنان خدای آنست که میفرستد بادها را پس بر انگیزاند ابرها را پس بگستراند ابر را در آسمان

كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
چنانکه خواهد و گرداند آن را پاره پاره پس می بینی تو باران را بیرون آید از میان ابر پس چون برساند آن را در زمین بهر

مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
از بندگان خود آنگاه ایشان شادمان شوند و بدرستیکه بودند پیش از آنکه فرستاده شود بر ایشان باران پیش از آن

لَمُبْلِسِينَ ۝ فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ
ناامیدان پس در نگر بنشانه رحمت خدای که چگونه زنده میگرداند زمین را از پس مردن آن بدرستیکه آن خدای

لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا
هر آینه زنده کرداننده مردگانست و او بر همه چیز تواناست و اگر بفرستیم بادی پس ببینند کشت را زرد شده هر آینه کردند

مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ۝ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ
بعد از زردی ناگرویدگان پس بدرستیکه تو نتوانی شنوانید مردگان را و نتوانی شنوانید کران را خواندن چون برگردند پشت گردانندگان

وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝
و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی ایشان نمی شنوانی مگر آنکه گرویده است بآیتهای ما پس ایشان گردن نهادگانند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
خدای آنست که بیافرید شما را از چیز سست پس داد بعد از سستی توانائی پس داد بعد از توانائی

ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ
سستی و پیری می آفریند آنچه میخواهد و اوست دانا توانا و روزیکه قائم شود قیامت سوگند خورند گناهکاران

ابو حاتم یقف علی من فضله

خمس

معانقة والوقف علی الاول

وقد یوصل والاصح الوقف

نصف الحزب

وقیل الله الذی خلقکم

ابو بکر بالجمع حفص

عشر

بالفتح فیهن ابو بکر و بالضم حفص

ما لبثوا

ما لبثوا غير ساعة كذلك كانوا يؤفكون ۝ وقال الذين اوتوا العلم والايمان
درنگ نکردند جز ساعتی هم چنین بودند که دروغ بر میبافتند و گویند آنانکه داده اند ایشانرا علم و ایمان

لقد لبثتم في كتاب الله الى يوم البعث فهذا يوم البعث ولكنكم كنتم لا تعلمون
بدرستیکه درنگ کردید در آنچه نوشته اند در کتاب خدا تا روز برانگیختن پس این است روز برانگیختن و لیکن بودید که نمیدانستید

فيومئذ لا ينفع الذين ظلموا معذرتهم ولا هم يستعتبون ۝ ولقد ضربنا للناس
پس آن روز سود نکند آنانرا که ستم کردند عذر خواهی ایشان و نه ایشان خشنودی خواسته شوند و هر آینه بیان کردیم برای مردمان

في هذا القرآن من كل مثل ولئن جئتهم بآية ليقولن الذين كفروا ان انتم الا
در این قرآن از هر مثلی و اگر بیاری بایشان آیتی هر آینه گویند آنانکه کافر شدند نیستید شما مگر

مبطلون ۝ كذلك يطبع الله على قلوب الذين لا يعلمون ۝ فاصبر ان وعد الله
دروغ گویان هم چنین مهر مینهد خدای بر دلهای آنانکه نمیدانند پس صبر کن بدرستیکه وعده خدای

حق ولا يستخفنك الذين لا يوقنون ۝
راست است و تا سبکسار نگردانند ترا آنانکه یقین ندارند

سورة لقمان مكية اربع وثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشنده مهربان

الم ۝ تلك آيات الكتاب الحكيم ۝ هدى ورحمة للمحسنين ۝ الذين يقيمون الصلوة
من خدای دانا ام این آیتهاست کتاب خداوند حکمت راه نماینده و رحمت برای نیکوکاران آنانکه بپای میدارند نماز را

ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون ۝ اولئك على هدى من ربهم واولئك
و میدهند زکوة را و ایشان بآخرت ایشان بی گمانند آن گروه بر راه راست اند از پروردگار خود و آن گروه

هم المفلحون ۝ ومن الناس من يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم
ایشانند رستگاران و از مردمان کسی هست که میخرد سخن بیهوده را تا گمراه سازد از راه خدای بغیر دانش

ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين ۝ واذا تتلى عليه آياتنا ولى مستكبرا
و فرا گیرد راه خدای را افسوس آن گروه مرایشانراست عذابی خوار کننده و چون خوانده شود بر وی آیتهای ما روی بگرداند تکبر کنان

كأن لم يسمعها كأن في اذنيه وقرا فبشره بعذاب اليم ۝ ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات
گوئیا که هرگز نشنیده آنرا گوئیا که در گوشهای او گرانی است پس مژده ده او را بعذابی دردناک بدرستیکه آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته

لهم جنات النعيم ۝ خالدين فيها وعد الله حقا وهو العزيز الحكيم ۝ خلق السموات
مرایشانراست بهشتها با نعمت جاودان باشند در آن وعده کرده خدای راست و اوست غالب راست کار بیافرید آسمانها را

بغير عمد ترونها والقى في الارض رواسي ان تميد بكم وبث فيها من كل دابة
بی ستونی که میبینید آن را و بنهاد در زمین کوهها تا بجنبد شما را و پراکنده کرد در او از هر جنبنده

وَاَنزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُونِي

مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمَانَ

الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ

غَنِيٌّ حَمِيدٌ وَاِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ

لَظُلْمٌ عَظِيمٌ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ

فِي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ اِلَيَّ الْمَصِيرُ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰى اَنْ تُشْرِكَ بِي

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ اَنَابَ

اِلَيَّ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا بُنَيَّ اِنَّهَا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ

حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ

اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ

عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي

الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ

مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ

مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ

نصف الجزو

من

من يجادل في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير ۝ وإذا قيل لهم اتبعوا

ما أنزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه آباءنا أولو كان الشيطان يدعوهم

إلى عذاب السعير ۝ ومن يسلم وجهه إلى الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة

الوثقى وإلى الله عاقبة الأمور ۝ ومن كفر فلا يحزنك كفره إلينا مرجعهم فننبئهم

بما عملوا إن الله عليم بذات الصدور ۝ نمتعهم قليلا ثم نضطرهم إلى عذاب غليظ

ولئن سألتهم من خلق السماوات والأرض ليقولن الله قل الحمد لله بل أكثرهم

لا يعلمون ۝ لله ما في السماوات والأرض إن الله هو الغني الحميد ۝ ولو أنما

في الأرض من شجرة أقلام والبحر يمده من بعده سبعة أبحر ما نفدت كلمات الله

إن الله عزيز حكيم ۝ ما خلقكم ولا بعثكم إلا كنفس واحدة إن الله

سميع بصير ۝ ألم تر أن الله يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وسخر

الشمس والقمر كل يجري إلى أجل مسمى وأن الله بما تعملون خبير ۝ ذلك

بأن الله هو الحق وأن ما يدعون من دونه الباطل وأن الله هو العلي الكبير ۝

ألم تر أن الفلك تجري في البحر بنعمة الله ليريكم من آياته إن في ذلك

لآيات لكل صبار شكور ۝ وإذا غشيهم موج كالظلل دعوا الله

مخلصين له الدين فلما نجيهم الى البر فمنهم مقتصد وما يجحد باياتنا الا كل ختار

كفور ۝ يا ايها الناس اتقوا ربكم واخشوا يوما لا يجزي والد عن ولده و

لا مولود هو جاز عن والده شيئا ان وعد الله حق فلا تغرنكم الحيوة الدنيا

ولا يغرنكم بالله الغرور ۝ ان الله عنده علم الساعة وينزل الغيث ويعلم ما في الارحام

وما تدري نفس ماذا تكسب غدا وما تدري نفس باي ارض تموت ان الله عليم خبير

سورة السجدة مكية تسع وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۝ تنزيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين ۝ ام يقولون افتريه

بل هو الحق من ربك لتنذر قوما ما اتيهم من نذير من قبلك لعلهم يهتدون ۝

الله الذي خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام ثم استوى على

العرش ما لكم من دونه من ولي ولا شفيع افلا تتذكرون ۝ يدبر

الامر من السماء الى الارض ثم يعرج اليه في يوم كان مقداره الف سنة

مما تعدون ۝ ذلك عالم الغيب والشهادة العزيز الرحيم الذي احسن كل شيء

خلقه وبدا خلق الانسان من طين ۝ ثم جعل نسله من سلالة من ماء مهين ۝

فواصلها

حديثه سورة الواقعة في كل ليلة
الجمعة اعطاه الله تعالى ...
سجدة والرحمن من ثواب الاعمال
حديثه سجدة ... وليلة احب ... فليقرا

خمس ونصف الحزب

ونيل اربعون

ثم سويه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم السمع والابصار والافئدة قليلا
پس راست کرد اورا و دمید درو از روح خویش و ساخت برای شما گوش و دیدها و دلها اندک

ما تشكرون ۝ وقالوا ءاذا ضللنا في الارض ءانا لفي خلق جديد ۝ بل هم
سپاس داری میکنند و گفتند آیا چون گم شویم در زمین آیا ما در آفرینش نو خواهیم بود بلکه ایشان

عشر

بلقاء ربهم كافرون ۝ قل يتوفيكم ملك الموت الذي وكل بكم ثم
بدیدار پروردگار خود ناگرویدگان اند بگو بمیراند شما را فرشته مرگ آنکه برگماشته شده است بشما پس

الى ربكم ترجعون ۝ ولو ترى اذ المجرمون ناكسوا رءوسهم عند ربهم ربنا
بسوی آفریدگار خود باز گردانیده شوید و اگر ببینی چون مشرکان نگون سازنده سرهای خود را نزدیک پروردگار خود گویند

ابصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا انا موقنون ۝ ولو شئنا لاتينا كل
دیدیم و شنیدیم پس بازگردان ما را تا بکنیم کار شایسته بدرستی که ما بیگمانیم و اگر میخواستیم هر آینه بدادیم هر

نفس هديها ولكن حق القول مني لاملان جهنم من الجنة والناس اجمعين
نفس را راه یافتن او ولیکن ثابت شده است این سخن از من که هر آینه پر سازم دوزخ را از کافران دیو و آدمی همه ایشان

فذوقوا بما نسيتم لقاء يومكم هذا انا نسيناكم وذوقوا عذاب الخلد
پس بچشید عذاب آنکه فراموش کردید دیدن این روز را بدرستیکه ما ترک کردیم شما را و بچشید عذاب جاودان

بما كنتم تعملون ۝ انما يؤمن بءاياتنا الذين اذا ذكروا بها خروا سجدا وسبحوا
بآنچه بودید که عمل میکردید جز این نیست که میگروند بآیتهای ما آنانکه چون پند داده شوند بآن بروی افتند سجده کنندگان و تسبیح گویند

سجدة سجدة الاولى

بحمد ربهم وهم لا يستكبرون ۝ تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوفا
بستایش پروردگار خود و ایشان سرکشی نکنند دور میشود پهلوهای ایشان از خوابگاه میخوانند پروردگار خود را از بیم

خمس

وطمعا ومما رزقناهم ينفقون ۝ فلا تعلم نفس ما اخفي لهم من قرة اعين جزاء
و امید و از آنچه روزی دادیم ایشان را خرج میکنند پس نمیداند هیچ نفس آنچه پنهان داشته شده است برای ایشان از روشنی چشم جزا

جزا داده شوند

بما كانوا يعملون ۝ افمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون ۝
بسبب آنکه بودند که عمل میکردند آیا آنکس که هست گرویده مانند کسی که هست فاسق برابر نیستند

اما الذين ءامنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات الماوى نزلا بما كانوا يعملون
اما آنانکه گرویده اند و کار شایسته کرده پس مر ایشانراست بوستانها جای بوده بسبب آنچه بودند که عمل میکردند

واما الذين فسقوا فماويهم النار كلما ارادوا ان يخرجوا منها اعيدوا فيها وقيل لهم
و اما آنانکه فسق کردند پس بازگشت ایشان آتش هرگاه که خواهند که بیرون آیند از آن بازگردانیده شوند و گفته شود ایشان را

عشر

ذوقوا عذاب النار الذي كنتم به تكذبون ۝ ولنذيقنهم من العذاب الادنى دون
بچشید عذاب آتش آنچه بودید که دروغ میداشتید و هر آینه بچشانیم ایشان را از عذاب نزدیکتر در دنیا جز

العذاب الاكبر لعلهم يرجعون ۝ ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه ثم اعرض عنها
عذاب بزرگ تر تا مگر ایشان باز گردند و کیست ستمکار تر از کسی که پند داده شود بایتهای پروردگار او پس رو برگرداند از ان

انا من المجرمين منتقمون ۝ ولقد اتينا موسى الكتاب فلا تكن في مرية
بدرستیکه ما از مشرکان انتقام کشنده ایم و بتحقیق دادیم موسی را کتاب پس مباش در شک

ثلث

من لقائه وجعلناه هدى لبني اسرائيل وجعلنا منهم ائمة يهدون بامرنا لما صبروا
از دیدن او و گردانیدیم او را راه نماینده مر فرزندان یعقوب را و گردانیدیم از ایشان پیشوایان که راه نمودند بفرمان ما آنگاه که صبر کردند

وكانوا باياتنا يوقنون ۝ ان ربك هو يفصل بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه
و بودند که بایتهای ما یقین داشتند بدرستیکه پروردگار تو حکم کننده میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن

يختلفون ۝ اولم يهد لهم كم اهلكنا من قبلهم من القرون يمشون في مساكنهم
اختلاف میکردند آیا راه ننموده مر ایشان را که هلاک کردیم از پیش از ایشان از اهل قرنها میروند در خانهای ایشان

خمس

ان في ذلك لايات افلا يسمعون ۝ اولم يروا انا نسوق الماء الى الارض الجرز فنخرج
بدرستیکه در این هلاک کردن هر آینه نشانهاست آیا نمی شنوند آیا نمی بینند که ما میرانیم آب را بزمین خشک پس بیرون می آوریم

به زرعا تاكل منه انعامهم وانفسهم افلا يبصرون ۝ ويقولون متى هذا الفتح
بآن کشت زاری میخورند از آن چهارپایان ایشان و ایشان آیا نمی بینند و میگویند کی باشد این فتح

ان كنتم صادقين ۝ قل يوم الفتح لا ينفع الذين كفروا ايمانهم ولا هم ينظرون ۝ فاعرض عنهم
اگر هستید راست گویان بگو روز فتح سود نخواهد داد آنها را که کافر شدند ایمان ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند پس روی بگردان از ایشان

عشر

سورة الاحزاب مكية وانتظر انهم منتظرون ۝ تسع وخمسون اية

و منتظر باش بدرستیکه ایشان نیز منتظر اند

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

يا ايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين ان الله كان عليما حكيما ۝
ای پیغمبر بترس از خدای و فرمان مبر کافران و منافقان را بدرستیکه خدای هست دانا حکم کننده

واتبع ما يوحى اليك من ربك ان الله كان بما تعملون خبيرا ۝ وتوكل على الله
و پیروی کن آن چیزی را که وحی کرده میشود بتو از پروردگار تو بدرستیکه خدای هست بانچه میکنید دانا و توکل کن بر خدای

وكفى بالله وكيلا ۝ ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه وما جعل ازواجكم
و بسنده است خدای کارسازنده نیافرید خدای برای مردی دو دل در درون و نساخته است زنان شما

اللائي تظاهرون منهن امهاتكم وما جعل ادعياءكم ابناءكم ذلكم
آنانکه ظاهر میکنند از ایشان مادران و نگردانید پسرخواندگان شما را پسران شما این

قولكم بافواهكم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ۝ ادعوهم لاباۤئهم

سخنست بزبان خويش ميكويند وخداي ميكويد راست واو راه مى نمايد براستى حق بخوانيد فرزندان را بپدران ايشان

هو اقسط عند الله فان لم تعلموا اباۤءهم فاخوانكم في الدين ومواليكم و

ان خواندن راست ترست نزديك خداي پس اكر ندانيد پدران ايشانرا پس برادران شمااند در دين ودوستان شما

ليس عليكم جناح فيما اخطاتم به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان الله

نيست بر شما كناهي در انچه خطا كرديد بان ولكن انچه قصد كند دلهاى شما وهست خداى

غفورا رحيما ۝ النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم وازواجه امهاتهم واولوا الارحام بعضهم

امرزنده مهربان پيغمبر سزاوارترست بكرويدكان از ذات ايشان وزنان او مادران ايشانند وخويشاوندان بعضى ازيشان

اولى ببعض في كتاب الله من المؤمنين والمهاجرين الا ان تفعلوا الى اوليائكم معروفا

سزاوارترند ببعضى در كتاب خداى از كرويدكان وهجرت كنندكان مكر انكه بكنيد با دوستان شما نيكوى

كان ذلك في الكتاب مسطورا ۝ واذ اخذنا من النبيين ميثاقهم ومنك ومن نوح

هست انچه ذكر كرده شد در كتاب نوشته شده وياد كن انكه فرا كرفتيم از پيغمبران عهد ايشان وازتو واز نوح

وابراهيم وموسى وعيسى ابن مريم واخذنا منهم ميثاقا غليظا ۝ ليسال الصادقين عن

واز ابراهيم وموسى وعيسى ابن مريم وكرفتيم ازايشان عهدى محكم تا بپرسد خداى راستكويان را از

صدقهم واعد للكافرين عذابا اليما ۝ يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمة الله عليكم

راستى ايشان وآماده كرد براى كافران عذابى دردناك اى انكسانيكه ايمان اوردند ياد كنيد نعمت خداى را بر شما

اذ جاءتكم جنود فارسلنا عليهم ريحا وجنودا لم تروها وكان الله بما تعملون بصيرا

چون امدند بشما لشكرها پس فرستاديم بر ايشان بادى ولشكرهاى كه نميديديد انرا وهست خداى بانچه ميكنيد بينا

اذ جاؤكم من فوقكم ومن اسفل منكم واذ زاغت الابصار وبلغت

چون امدند بشما از زبر شما واز زيرين شما وانكه خيره شد ديدها وبرسيد

القلوب الحناجر وتظنون بالله الظنونا ۝ هنالك ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا

دلهاى بكلوها وكمان ميبرديد بخداى هركونه كمانها انجا ازموده شدند مومنان وجنبانيده شدند جنبانيدنى

شديدا ۝ واذ يقول المنافقون والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله الا

سخت وياد كن انكه كفتند منافقان وانانكه در دلهاى ايشان بيماريست وعده نداد ما را خداى ورسول او مكر

غرورا ۝ واذ قالت طائفة منهم يا اهل يثرب لا مقام لكم فارجعوا ويستاذن

بفريب وچون كفتند كروهى ازايشان اى اهل يثرب نيست جاي بودن شما را پس بازكرديد ودستوري طلبيد

فريق منهم النبي يقولون ان بيوتنا عورة وما هي بعورة ان يريدون الا فرارا ۝ ولو

كروهى ازايشان از پيغمبر ميكويند بدرستيكه خانهاء ما خاليست وانكه نيست خالي نميخواهند مكر كريختن واكر

خمس

عشر

دخلت عليهم من اقطارها ثم سئلوا الفتنة لاتوها وما تلبثوا بها الا يسيرا ولقد

كانوا عاهدوا الله من قبل لا يولون الادبار وكان عهد الله مسئولا ۝ قل

لن ينفعكم الفرار ان فررتم من الموت او القتل واذا لا تمتعون الا قليلا ۝ قل من

ذا الذي يعصمكم من الله ان اراد بكم سوءا او اراد بكم رحمة ولا يجدون

لهم من دون الله وليا ولا نصيرا ۝ قد يعلم الله المعوقين منكم والقائلين لاخوانهم

هلم الينا ولا ياتون البأس الا قليلا اشحة عليكم فاذا جاء الخوف رايتهم

ينظرون اليك تدور اعينهم كالذي يغشى عليه من الموت فاذا ذهب الخوف سلقوكم

بالسنة حداد اشحة على الخير اولئك لم يؤمنوا فاحبط الله اعمالهم وكان ذلك

على الله يسيرا ۝ يحسبون الاحزاب لم يذهبوا وان يات الاحزاب يودوا لو انهم

بادون في الاعراب يسئلون عن انبائكم ولو كانوا فيكم ما قاتلوا الا

قليلا ۝ لقد كان لكم في رسول الله اسوة حسنة لمن كان يرجوا الله و

اليوم الآخر وذكر الله كثيرا ۝ ولما رأى المؤمنون الاحزاب قالوا هذا ما وعدنا

الله ورسوله وصدق الله ورسوله وما زادهم الا ايمانا وتسليما ۝ من المؤمنين رجال

صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا ۝

خمس

نصف الحزب

عشر

150

ليجزي الله الصادقين بصدقهم ويعذب المنافقين إن شاء أو يتوب عليهم إن الله
تا جزا دهد خداي راست كويانرا براستي ايشان وعذاب كند منافقانرا اگر خواهد يا توبه دهد برايشان بدرستي كه خداي

كان غفورا رحيما ۝ ورد الله الذين كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا وكفى الله المؤمنين القتال
هست آمرزنده مهربان ۝ وباز كردانيد خداي آنانرا كه كافر شدند بخشم ايشان نيافتند نيكي وبسنده كرد خداي كرويدكانرا جنگ كردن

وكان الله قويا عزيزا ۝ وأنزل الذين ظاهروهم من أهل الكتاب من صياصيهم
وهست خداي توانا غالب ۝ وفرود آورد آنانرا كه ياري دادند ايشانرا از اهل كتاب از قلعهاي ايشان

وقذف في قلوبهم الرعب فريقا تقتلون وتأسرون فريقا ۝ وأورثكم أرضهم وديارهم
وافكند در دلهاي ايشان ترس گروهي را مي كشتند وبرده كرفتند گروهي را ۝ وميراث داد شمارا زمين ايشان وخانهاي

وأموالهم وأرضا لم تطؤوها وكان الله على كل شيء قديرا ۝ يا أيها النبي قل لأزواجك
ومالهاي ايشان وزميني كه نه سپرده بوديد آنرا وهست خداي بر همه چيز توانا ۝ اي پيغمبر بگو زنان خودرا

إن كنتن تردن الحياة الدنيا وزينتها فتعالين أمتعكن وأسرحكن سراحا جميلا ۝ و
اگر هستيد كه مي خواهيد زندگاني دنيا وآرايش آن پس بيايد كه بدهم شمارا نفقه ورها كنم شمارا رها كردن نيكو ۝ و

إن كنتن تردن الله ورسوله والدار الآخرة فإن الله أعد للمحسنات منكن أجرا عظيما
اگر هستيد كه مي خواهيد خداي ورسول اورا وسراي آخرت پس بدرستي كه خداي آماده كرده است براي نيكوكاران از شما مزدي بزرگ

يا نساء النبي من يأت منكن بفاحشة مبينة يضاعف لها العذاب ضعفين
اي زنان پيغمبر هركه بيايد از شما كار ناپسنديده آشكارا زياده كرده شود مراورا عذاب دو برابر زنان ديگر

وكان ذلك على الله يسيرا ۝ ومن يقنت منكن لله ورسوله وتعمل صالحا نؤتها
وهست اين بر خداي آسان ۝ وهركه فرمان برد از شما خداي ورسول اورا وبكند كار پسنديده بدهيم اورا

أجرها مرتين وأعتدنا لها رزقا كريما ۝ يا نساء النبي لستن كأحد من النساء
مزد او دوبار وآماده ساختيم براي او روزي نيكو ۝ اي زنان پيغمبر نيستيد شما مانند يكي از زنان

إن اتقيتن فلا تخضعن بالقول فيطمع الذي في قلبه مرض وقلن قولا معروفا
اگر مي ترسيد پس نرم مكنيد در سخن گفتن پس طمع كند آنكه در دل او بيماريست وبگوييد سخن نيكو

وقرن في بيوتكن ولا تبرجن تبرج الجاهلية الأولى وأقمن الصلاة
وآرام گيريد در خانهاي خويش وبيرون مياييد چون بيرون آمدن زنان در ايام جاهليت پيشين وبپاي داريد نماز

وآتين الزكاة وأطعن الله ورسوله إنما يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل البيت
وبدهيد زكوة وفرمان بريد خداي ورسول اورا جز اين نيست كه مي خواهد خداي تا ببرد از شما پليدي را اي اهل بيت پيغمبر

ويطهركم تطهيرا ۝ واذكرن ما يتلى في بيوتكن من آيات الله
وپاك كرداند شمارا پاك كردانيدني ۝ ويادكنيد آنچه خوانده مي شود در خانهاي شما از آيتهاي خداي

خمس

عشر

الجزو الثاني والعشرون

وقيل يا ايها الذين آمنوا اذكروا الله ذكرا كثيرا

[illegible marginal notes]

والحكمة إن الله كان لطيفا خبيرا ۝ إن المسلمين والمسلمات والمؤمنين
والمؤمنات والقانتين والقانتات والصادقين والصادقات والصابرين
والصابرات والخاشعين والخاشعات والمتصدقين والمتصدقات والصائمين
والصائمات والحافظين فروجهم والحافظات والذاكرين الله كثيرا
والذاكرات أعد الله لهم مغفرة وأجرا عظيما ۝ وما كان لمؤمن
ولا مؤمنة إذا قضى الله ورسوله أمرا أن يكون لهم الخيرة من أمرهم ومن يعص الله
ورسوله فقد ضل ضلالا مبينا ۝ وإذ تقول للذي أنعم الله عليه وأنعمت عليه أمسك عليك
زوجك واتق الله وتخفي في نفسك ما الله مبديه وتخشى الناس والله أحق أن تخشيه
فلما قضى زيد منها وطرا زوجناكها لكي لا يكون على المؤمنين حرج في أزواج أدعيائهم
إذا قضوا منهن وطرا وكان أمر الله مفعولا ۝ ما كان على النبي من حرج
فيما فرض الله له سنة الله في الذين خلوا من قبل وكان أمر الله قدرا مقدورا
الذين يبلغون رسالات الله ويخشونه ولا يخشون أحدا إلا الله وكفى بالله حسيبا
ما كان محمد أبا أحد من رجالكم ولكن رسول الله وخاتم النبيين
وكان الله بكل شيء عليما ۝ يا أيها الذين آمنوا اذكروا الله ذكرا

نصف الحزب

وقيل كفى بالله وكيلا

كثيرا وسبحوه بكرة واصيلا ۝ هو الذي يصلي عليكم وملئكته ليخرجكم
بسيار و تسبيح كوييد اورا بامداد و شبانكاه اوست خداوند كه رحمت ميكند بر شما و فرشتكان او تا بيرون آرد شما را

من الظلمات الى النور وكان بالمؤمنين رحيما ۝ تحيتهم يوم يلقونه سلام
از تاريكيها بروشنى و هست خداى بكرويدكان مهربان درود مومنان روزى كه ببينند سلام

خمس

واعد لهم اجرا كريما ۝ يا ايها النبي انا ارسلناك شاهدا ومبشرا ونذيرا وداعيا
و آماده كرده است خداى براى ايشان مزدى بزرك اى پيغمبر بدرستى كه ما فرستاديم ترا كواه و مژده دهنده و بيم كننده و خواننده

الى الله باذنه وسراجا منيرا ۝ وبشر المؤمنين بان لهم من الله فضلا كبيرا
بسوى خداى بفرمان او و چراغ روشن و مژده ده مومنان را بانكه مر ايشان راست از خداى بخشش بزرك

ولا تطع الكافرين والمنافقين ودع اذاهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا
و فرمان مبر ناكرويدكان و منافقان را و بكذار رنجانيدن ايشان را و توكل كن بر خداى و بسنده است خداى كارساز

يا ايها الذين امنوا اذا نكحتم المؤمنات ثم طلقتموهن من قبل ان تمسوهن فما لكم عليهن
اى آنكسانيكه كرويده ايد چون نكاح كنيد زنان كرويده را پس طلاق دهيد ايشانرا پيش از انكه دست رسانيد بايشان نيست شما را بر ايشان

من عدة تعتدونها فمتعوهن وسرحوهن سراحا جميلا ۝ يا ايها النبي انا احللنا لك
هيچ عدتى كه شماريد روزهاى انرا پس نفع رسانيد ايشانرا و بكذاريد ايشانرا كذاشتنى نيكو اى پيغمبر بدرستى كه ما حلال كرديم براى تو

ازواجك اللاتي اتيت اجورهن وما ملكت يمينك مما افاء الله عليك وبنات عمك و
زنان ترا انانكه دادى مهرهاى ايشان و كنيزكان كه مالك است دست تو از انچه داده است خداى بر تو و دختران برادران پدر تو و

بنات عماتك وبنات خالك وبنات خالاتك اللاتي هاجرن معك وامراة مؤمنة
دختران خواهران پدر تو و دختران برادران مادر تو و دختران خواهران مادر تو انانكه ترك خانمان كرده اند با تو و زن كرويده

ان وهبت نفسها للنبي ان اراد النبي ان يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنين
اكر ببخشد نفس خود پيغمبر را اكر خواهد پيغمبر انكه در نكاح ارد اورا حلال كردانيديم خاصه براى تو بجز مومنان

عشر

قد علمنا ما فرضنا عليهم في ازواجهم وما ملكت ايمانهم لكيلا يكون عليك حرج و
بدرستى كه ما دانسته ايم انچه فرض كرده ايم بر ايشان در زنان ايشان و در كنيزكانى كه مالك است دستهاى ايشان تا نباشد بر تو تنكى و

كان الله غفورا رحيما ۝ ترجي من تشاء منهن وتؤوي اليك من تشاء ومن ابتغيت
هست خداى امرزنده مهربان باز پس دارى هر كرا خواهى از ايشان و جاى دهى بسوى خود هر كرا خواهى و هر كرا طلب كنى

ممن عزلت فلا جناح عليك ذلك ادنى ان تقر اعينهن ولا يحزن ويرضين بما اتيتهن
از انها كه رانده از ان نيست بزه بر تو ان نزديكتر است تا روشن شود چشمهاى ايشان و اندوهناك نشوند و خشنود باشند بانچه دهى ايشانرا

كلهن والله يعلم ما في قلوبكم وكان الله عليما حليما ۝ لا يحل لك النساء
همه ايشان و خداى ميداند انچه در دلهاى شماست و هست خداى دانا بردبار حلال نيستند مر ترا زنان

مِن بَعْدُ وَلَا أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ

از پس این زنان و نه آنکه بدل کنی بایشان بزنان دیگر و اگرچه بشگفت آرد ترا خوبی ایشان مگر کنیزکان که مالک آن شود دست تو

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ

و هست خدای بر همه چیزها نگاهبان ای آنکه ایمان آورده اید در میایید بخانهای پیغمبر

إِلَّا أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا

مگر دستوری داده شود شما را بخوردن طعام در حالتی که منتظر نباشید وقت اورا و لیکن چون خوانده شوید پس درایید

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي

پس چون طعام خورده باشید پراکنده شوید و منشینید آرام گرفته بسخن بدرستی که آن شما را هست که میرنجاند

النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ

پیغمبر را پس شرم میدارد از شما و خدای شرم ندارد از گفتن راست و چون خواهید از زنان پیغمبر متاعی پس بخواهید از ایشان

مِن وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ

از پس پرده آن پاکیزه ترست مر دلهای شما را و دلهای ایشان را و نیست مر شما را

أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَن تَنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِن بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ

آنکه برنجانید رسول خدای را و نه آنکه نکاح کنید زنان اورا از پس او هرگز بدرستی که آن هست

عِندَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝ إِن تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

نزدیک خدای گناهی بزرگ اگر آشکارا کنید چیزی را یا پنهان کنید آنرا پس بدرستی که خدای هست بهمه چیزها دانا

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَ

هیچ گناهی نیست بر زنان در بودن در پیش پدران خویش و نه پسران خویش و نه برادران خویش و نه پسران برادران خویش

لَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

و نه پسران خواهران خویش و نه زنان خویش و نه کنیزکان که مالک آن شده است دستهای ایشان و بترسید از خدای بدرستی که خدای هست

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

بر همه چیز گواه بدرستی که خدای و فرشتگان او درود میفرستند بر پیغمبر ای آنکه ایمان آورده اید

صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ

درود فرستید بروی و سلام گویید بروی سلام گفتنی بدرستی که آنانکه میرنجانند خدای و رسول او را لعنت کرد ایشان را خدای در دنیا

الْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا

و آخرت و آماده کرده است برای ایشان عذابی خوار کننده و آنانکه میرنجانند مردان مؤمن و زنان مؤمنه بی آنکه ایشان چیزی کرده باشند

فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ

پس بدرستی که برمیدارند دروغی و گناهی آشکارا ای پیغمبر بگو مر زنان خود را و دختران خود را و زنان

المؤمنين

الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ

لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ

ربع

قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَ

خمس

أَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ

فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا ۝ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا

وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا ۝ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ

عشر

وَجِيهًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا

عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا

وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ

وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ

غفورا رحيما

سورة السبا مكية وهي اربعة وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض وله الحمد في الاخرة وهو الحكيم
الخبير ○ يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج
فيها وهو الرحيم الغفور ○ وقال الذين كفروا لا تاتينا الساعة قل بلى وربي
لتاتينكم عالم الغيب لا يعزب عنه مثقال ذرة في السموات ولا في الارض
ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب مبين ○ ليجزي الذين امنوا
وعملوا الصالحات اولئك لهم مغفرة ورزق كريم ○ والذين سعوا في اياتنا
معاجزين اولئك لهم عذاب من رجز اليم ○ ويرى الذين اوتوا العلم الذي
انزل اليك من ربك هو الحق ويهدي الى صراط العزيز الحميد ○ وقال الذين
كفروا هل ندلكم على رجل ينبئكم اذا مزقتم كل ممزق انكم
لفي خلق جديد ○ افترى على الله كذبا ام به جنة بل الذين لا يؤمنون بالاخرة
في العذاب والضلال البعيد ○ افلم يروا الى ما بين ايديهم وما خلفهم من السماء
والارض ان نشا نخسف بهم الارض او نسقط عليهم كسفا من السماء ان في ذلك

نصف الحزب

خمس

153

لاية لكل عبد منيب ۝ ولقد اتينا داود منا فضلا يجبال اوبي معه

والطير والنا له الحديد ان اعمل سبغت وقدر في السرد واعملوا صلحا

عشر

اني بما تعملون بصير ۝ ولسليمن الريح غدوها شهر ورواحها شهر واسلنا

له عين القطر ومن الجن من يعمل بين يديه باذن ربه ومن يزغ منهم عن امرنا نذقه من

عذاب السعير ۝ يعملون له ما يشاء من محاريب وتماثيل وجفان كالجواب

وقدور رسيت اعملوا ال داود شكرا وقليل من عبادي الشكور ۝

فلما قضينا عليه الموت ما دلهم على موته الا دابة الارض تاكل منساته

فلما خر تبينت الجن ان لو كانوا يعلمون الغيب ما لبثوا في العذاب المهين ۝

لقد كان لسبا في مسكنهم اية جنتان عن يمين وشمال كلوا من رزق

خمس

ربكم واشكروا له بلدة طيبة ورب غفور ۝ فاعرضوا فارسلنا

عليهم سيل العرم وبدلنهم بجنتيهم جنتين ذواتي اكل خمط واثل

وشيء من سدر قليل ۝ ذلك جزينهم بما كفروا وهل نجزي الا الكفور ۝

وجعلنا بينهم وبين القرى التي بركنا فيها قرى ظهرة وقدرنا فيها السير

سيروا فيها ليالي واياما امنين ۝ فقالوا ربنا بعد بين اسفارنا وظلموا انفسهم

فجعلناهم احاديث ومرقناهم كل ممزق ان في ذلك لايات لكل صبار

شكور ۝ ولقد صدق عليهم ابليس ظنه فاتبعوه الا فريقا من المؤمنين ۝ وما كان

له عليهم من سلطان الا لنعلم من يؤمن بالاخرة ممن هو منها في شك وربك على كل

شيء حفيظ ۝ قل ادعوا الذين زعمتم من دون الله لا يملكون مثقال ذرة في السموات

ولا في الارض وما لهم فيهما من شرك وما له منهم من ظهير ۝ ولا تنفع الشفاعة

عنده الا لمن اذن له حتى اذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربكم قالوا الحق وهو

العلي الكبير ۝ قل من يرزقكم من السموات والارض قل الله وانا او اياكم

لعلى هدى او في ضلال مبين ۝ قل لا تسئلون عما اجرمنا ولا نسئل عما تعملون ۝

قل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح العليم ۝ قل اروني الذين الحقتم

به شركاء كلا بل هو الله العزيز الحكيم ۝ وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا

ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۝ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين

قل لكم ميعاد يوم لا تستاخرون عنه ساعة ولا تستقدمون ۝ وقال الذين

كفروا لن نؤمن بهذا القران ولا بالذي بين يديه ولو ترى اذ الظالمون موقوفون عند ربهم

يرجع بعضهم الى بعض القول يقول الذين استضعفوا للذين استكبروا لولا انتم

عشر والسبع السادس

خمس

عشر

لكنا مؤمنين ۝ قال الذين استكبروا للذين استضعفوا أنحن صددناكم عن الهدى
كه ما بوديم اگر نه گرويدگان گويند آنان كه گردن كشى كرده بودند مر آنان را كه زبون گرفته بودند آيا ما بازداشتيم شما را از راه نمايند

نصف الحزب

بعد إذ جاءكم بل كنتم مجرمين ۝ وقال الذين استضعفوا للذين استكبروا
پس از آنكه آمد بشما بلك بوديد گناه كاران و گويند آنانكه بيچاره بودند مر آنانرا كه سرى كشيدند

بل مكر الليل والنهار إذ تأمروننا أن نكفر بالله ونجعل له أندادا وأسروا الندامة
نه بلكه ساخت مكر شب و روز چون ميفرموديد مارا بانكه كافر شويم بخداى و بكنيم مر اورا همتايان و پنهان كنند پشيمانى را

لما رأوا العذاب وجعلنا الأغلال في أعناق الذين كفروا هل يجزون إلا ما كا
چون به بينند عذاب و بكنيم طوقها را در گردنهاى آنانكه كافر شدند آيا جزا داده شوند مگر آنچه بودند

نوا يعملون ۝ وما أرسلنا في قرية من نذير إلا قال مترفوها إنا بما أرسلتم به كافرون
كه ميكردند و نفرستاديم در ديهى هيچ بيم كننده مگر گفتند توانگران آن ديه بدرستى كه ما بآنچه فرستاده شده ايد بآن ناگرويدگانيم

خمس

وقالوا نحن أكثر أموالا وأولادا وما نحن بمعذبين ۝ قل إن ربي يبسط الرزق
و گويند ما بيشتريم از جهت مال و فرزندان و نيستيم عذاب كرده شدگان بگو بدرستيكه پروردگار من فراخ ميكند روزى را

لمن يشاء ويقدر ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۝ وما أموالكم ولا أولادكم
براى هركه ميخواهد و تنگ ميكند و ليكن بيشتر مردمان نميدانند و نيست مالهاى شما و نه فرزندان شما

بالتي تقربكم عندنا زلفى إلا من آمن وعمل صالحا فأولئك لهم جزاء الضعف
بآنچه نزديك گرداند شما را نزد ما نزديك گردانيدنى مگر كسيكه بگرويد و بكند عملى شايسته پس آن گروه مرايشانراست جزاى دو چند

بما عملوا وهم في الغرفات آمنون ۝ والذين يسعون في آياتنا معاجزين أولئك
بسبب آنچه كردند و ايشان در محلهاى بهشت ايمن اند و آنانكه كوشش ميكنند در آيتهاى ما پيشى گيرندگان آن گروه

في العذاب محضرون ۝ قل إن ربي يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له
در عذاب دوزخ حاضر كرده شوند بگو بدرستيكه پروردگار من فراخ ميكند روزى را براى هركه ميخواهد از بندگان خود و تنگ ميگرداند براى او

وما أنفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير الرازقين ۝ ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول
و آنچه خرج ميكنيد از چيزى پس خداى عوض ميدهد آنرا و او بهترين روزى دهندگانست و روزى كه جمع كند خداى ايشان را همه پس ميگويد

عشر

للملائكة أهؤلاء إياكم كانوا يعبدون ۝ قالوا سبحانك أنت ولينا من دونهم
مر فرشتگان را آيا ايشان شما را بودند كه پرستيدند گويند پاكى تراست تو ئى خداوند ما بجز ايشان

بل كانوا يعبدون الجن أكثرهم بهم مؤمنون ۝ فاليوم لا يملك بعضكم
بلكه بودند كه مى پرستيدند ديوانرا بيشتر ايشان بايشان گرويدگانند پس امروز مالك نميشوند بعضى از شما

لبعض نفعا ولا ضرا ونقول للذين ظلموا ذوقوا عذاب النار التي كنتم بها تكذبون
براى بعضى سود و نه زيانى را و گوييم مر آنانرا كه ستم كردند بچشيد عذاب آتش آنچنان كه بوديد بآن كه دروغ ميداشتيد

وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات قالوا ما هذا إلا رجل يريد أن يصدكم عما كان
يعبد آباؤكم وقالوا ما هذا إلا إفك مفترى وقال الذين كفروا للحق لما جاءهم
إن هذا إلا سحر مبين ○ وما آتيناهم من كتب يدرسونها وما أرسلنا إليهم قبلك
من نذير ○ وكذب الذين من قبلهم وما بلغوا معشار ما آتيناهم فكذبوا رسلي فكيف
كان نكير ○ قل إنما أعظكم بواحدة أن تقوموا لله مثنى وفرادى ثم تتفكروا ما بصاحبكم (خمس)
من جنة إن هو إلا نذير لكم بين يدي عذاب شديد ○ قل ما سألتكم من أجر فهو لكم
إن أجري إلا على الله وهو على كل شيء شهيد ○ قل إن ربي يقذف بالحق علام الغيوب
قل جاء الحق وما يبدئ الباطل وما يعيد ○ قل إن ضللت فإنما أضل على نفسي وإن اهتديت
فبما يوحي إلي ربي إنه سميع قريب ○ ولو ترى إذ فزعوا فلا فوت وأخذوا من مكان قريب (عشر)
وقالوا آمنا به وأنى لهم التناوش من مكان بعيد ○ وقد كفروا به من قبل ويقذفون
بالغيب من مكان بعيد ○ وحيل بينهم وبين ما يشتهون كما فعل بأشياعهم من قبل (نصف الحزب)

سورة فاطر مكية — إنهم كانوا في شك مريب ○ خمسة وأربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله فاطر السموات والأرض جاعل الملائكة رسلا أولي أجنحة مثنى وثلاث

ورباع

155

وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِن
و چهار چهار زیاده میکند در آفرینش خود آنچه بخواهد بدرستی که خدای بر همه چیزها تواناست آنچه بگشاید خدای برای مردمان از
رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
رحمت خویش پس بازگیرنده نیست مر آنرا و آنچه باز گیرد پس هیچ فرستنده نیست مر آنرا از پس آن و او غالب استوار کار است
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
ای مردمان یاد کنید نعمتهای خدای را بر شما آیا هیچ آفریننده بجز خدای که روزی دهد شمارا
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ۝ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ
از آسمان و زمین هیچ معبودی نیست مگر او پس کجا گردانیده میشوید و اگر بدروغ دارند ترا پس بدرستی که بدروغ داشته شده
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا
رسولان پیش از تو و بسوی خدا بازگردانیده میشود کارها ای مردمان بدرستی که وعده خدا راست پس باید
تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ۝ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
که نفریبد شمارا زندگانی دنیا و باید که فریفته نکند شمارا بکرم خدا شیطان بدرستی که شیطان مر شمارا دشمن
فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
پس فراگیرید اورا دشمن جز این نیست که میخواند گروه خود را تا باشند از ملازمان دوزخ آنان که کافر شدند مر ایشانراست
عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝
عذابی سخت و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست آمرزش و مزد بزرگ
أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
آیا کسی که آراسته شده است برای او زشتی عمل او پس دید آنرا نیکو برابر شود [illegible] پس بدرستی که خدای گمراه گرداند هرکرا خواهد و راه نماید هرکرا خواهد
فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝ وَاللَّهُ الَّذِي
پس باید که نرود نفس تو برایشان برای حسرتها بدرستی که خدای داناست بآنچه میکنند و خدای آنست که
أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
فرستاد بادهارا پس برانگیختند ابررا پس براندیم آنرا بزمینی مرده پس زنده کردیم بآن زمین بعد از مردگی او
كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
همچنین است برانگیختن مردگان هرکه باشد خواهد عزت پس مر خدایراست عزت همه عزتها بسوی او بالا میرود سخن
الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
پاک و عمل شایسته برمیدارد آنرا و آنانکه پنهان میکنند بدیها را مر ایشانراست عذابی سخت
وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
و مکر آن گروه آن از پیش نرود و خدای آفرید شمارا از خاک پس از نطفه پس گردانید شمارا

خمس

باب التقا ابو بكر وبالفتح حفص

تخفيف الثاء ابو بكر وبالتشديد حفص

عشر

ازواجا وما تحمل من انثى ولا تضع الا بعلمه وما يعمر من معمر ولا ينقص من

عمره الا في كتاب ان ذلك على الله يسير ۝ وما يستوي البحران هذا عذب ثلث

فرات سائغ شرابه وهذا ملح اجاج ومن كل تاكلون لحما طريا وتستخرجون

حلية تلبسونها وترى الفلك فيه مواخر لتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۝

يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري

لاجل مسمى ذلكم الله ربكم له الملك والذين تدعون من دونه ما يملكون

من قطمير ۝ ان تدعوهم لا يسمعوا دعاءكم ولو سمعوا ما استجابوا لكم

ويوم القيمة يكفرون بشرككم ولا ينبئك مثل خبير ۝ يا ايها الناس انتم الفقراء

الى الله والله هو الغني الحميد ۝ ان يشا يذهبكم ويات بخلق جديد ۝ وما خمس

ذلك على الله بعزيز ۝ ولا تزر وازرة وزر اخرى وان تدع مثقلة الى حملها

لا يحمل منه شيء ولو كان ذا قربى انما تنذر الذين يخشون ربهم بالغيب واقاموا الصلوة

ومن تزكى فانما يتزكى لنفسه والى الله المصير ۝ وما يستوي الاعمى والبصير

ولا الظلمات ولا النور ولا الظل ولا الحرور ۝ وما يستوي الاحياء ولا الاموات عشر

ان الله يسمع من يشاء وما انت بمسمع من في القبور ۝ ان انت الا نذير ۝ انا ارسلناك بالحق

بشيرا

بشيرا ونذيرا وان من امة الا خلا فيها نذير ۝ وان يكذبوك فقد كذب الذين من

خمس

قبلهم جاءتهم رسلهم بالبينات وبالزبر وبالكتاب المنير ۝ ثم اخذت الذين

كفروا فكيف كان نكير ۝ الم تر ان الله انزل من السماء ماء فاخرجنا به ثمرات مختلفا

الوانها ومن الجبال جدد بيض وحمر مختلف الوانها وغرابيب سود ۝ ومن الناس

والدواب والانعام مختلف الوانه كذلك انما يخشى الله من عباده العلماء

ان الله عزيز غفور ۝ ان الذين يتلون كتاب الله واقاموا الصلوة وانفقوا مما

رزقناهم سرا وعلانية يرجون تجارة لن تبور ۝ ليوفيهم اجورهم ويزيدهم من فضله

عشر

انه غفور شكور ۝ والذي اوحينا اليك من الكتاب هو الحق مصدقا لما بين

يديه ان الله بعباده لخبير بصير ۝ ثم اورثنا الكتاب الذين اصطفينا من عبادنا

فمنهم ظالم لنفسه ومنهم مقتصد ومنهم سابق بالخيرات باذن الله ذلك هو الفضل

الكبير ۝ جنات عدن يدخلونها يحلون فيها من اساور من ذهب ولؤلؤا و

لباسهم فيها حرير ۝ وقالوا الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور

خمس

الذي احلنا دار المقامة من فضله لا يمسنا فيها نصب ولا يمسنا فيها لغوب

والذين كفروا لهم نار جهنم لا يقضى عليهم فيموتوا ولا يخفف عنهم من عذابها كذلك

نجزي كل كفور ۝ وهم يصطرخون فيها ربنا أخرجنا نعمل صالحا غير الذي كنا نعمل أولم

نعمركم ما يتذكر فيه من تذكر وجاءكم النذير فذوقوا فما

للظالمين من نصير ۝ إن الله عالم غيب السموات والأرض إنه عليم بذات الصدور ۝

هو الذي جعلكم خلائف في الأرض فمن كفر فعليه كفره ولا يزيد الكافرين كفرهم

عند ربهم إلا مقتا ولا يزيد الكافرين كفرهم إلا خسارا ۝ قل أرأيتم شركاءكم

الذين تدعون من دون الله أروني ماذا خلقوا من الأرض أم لهم شرك في السموات ۝

أم آتيناهم كتابا فهم على بينت منه بل إن يعد الظالمون بعضهم بعضا إلا غرورا

إن الله يمسك السموات والأرض أن تزولا ۝ ولئن زالتا إن أمسكهما من أحد

من بعده إنه كان حليما غفورا ۝ وأقسموا بالله جهد أيمانهم لئن جاءهم

نذير ليكونن أهدى من إحدى الأمم فلما جاءهم نذير ما زادهم إلا نفورا ۝ استكبارا

في الأرض ومكر السيئ ولا يحيق المكر السيئ إلا بأهله فهل ينظرون إلا

سنت الأولين ۝ فلن تجد لسنت الله تبديلا ۝ ولن تجد لسنت الله تحويلا ۝ أولم يسيروا

في الأرض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم وكانوا أشد منهم

قوة وما كان الله ليعجزه من شيء في السموات ولا في الأرض إنه كان عليما قديرا

عشر نصف الحزب

قيل وأقسموا بالله

ولو

ولو يؤاخذ الله الناس بما كسبوا ما ترك على ظهرها من دابة ولكن يؤخرهم
إلى أجل مسمى فإذا جاء أجلهم فإن الله كان بعباده بصيرا

سورة يس مكية وهي ثلث وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يس والقرآن الحكيم إنك لمن المرسلين على صراط مستقيم تنزيل
العزيز الرحيم لتنذر قوما ما أنذر آباؤهم فهم غافلون لقد حق القول على
أكثرهم فهم لا يؤمنون إنا جعلنا في أعناقهم أغلالا فهي إلى الأذقان
فهم مقمحون وجعلنا من بين أيديهم سدا ومن خلفهم سدا فأغشيناهم
فهم لا يبصرون وسواء عليهم أأنذرتهم أم لم تنذرهم لا يؤمنون إنما تنذر
من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة وأجر كريم إنا نحن نحيي
الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل شيء أحصيناه في إمام مبين
واضرب لهم مثلا أصحاب القرية إذ جاءها المرسلون إذ أرسلنا إليهم
اثنين فكذبوهما فعززنا بثالث فقالوا إنا إليكم مرسلون قالوا ما أنتم
إلا بشر مثلنا وما أنزل الرحمن من شيء إن أنتم إلا تكذبون قالوا ربنا

يعلم انا اليكم لمرسلون ۝ وما علينا الا البلاغ المبين ۝ قالوا انا تطيرنا
میداند پروردگار ما که بسوی شما فرستادگانیم ونیست بر ما مگر رسانیدن پیغام آشکارا گفتند که ما فال بد گرفتیم

بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم وليمسنكم منا عذاب اليم ۝ قالوا طائركم
بآمدن شما اگر باز نایستید هر آینه سنگسار کنیم شما را و برسد بشما از ما عذابی دردناک گفتند فال بد شما

معكم ائن ذكرتم بل انتم قوم مسرفون ۝ وجاء من اقصا المدينة رجل
با شماست آیا اگر پند داده میشوید فال بد میگیرید بلکه شما گروهی از حد گذشتگانید و آمد از دورتر از شهر مردی

يسعى قال يا قوم اتبعوا المرسلين ۝ اتبعوا من لا يسألكم اجرا وهم مهتدون
در حالی که میشتافت گفت ای گروه من پیروی کنید فرستادگان را پیروی کنید کسی را که نمی خواهند از شما مزدی و ایشان راه یافتگانند

وما لي لا اعبد الذي فطرني واليه ترجعون ۝ ءاتخذ من دونه آلهة ان
ونیست مرا نه پرستیم آنکس را که آفرید مرا و بسوی او باز گردانیده خواهید شد آیا فرا گیرم بجز خدا خدایان اگر

يردن الرحمن بضر لا تغن عني شفاعتهم شيئا ولا ينقذون ۝ اني اذا لفي ضلال
خواهد خدای مرا بزیانی دفع نکند از من شفاعت ایشان چیزی را و نرهانند مرا بدرستی که من آنگاه در گمراهی

مبين ۝ اني آمنت بربكم فاسمعون ۝ قيل ادخل الجنة قال يا ليت قومي يعلمون
آشکارا باشم بدرستی که من گرویدم بپروردگار شما پس بشنوید سخن مرا گفتند مراو را درآی در بهشت گفت کاشکی قوم من دانا بودندی

بما غفر لي ربي وجعلني من المكرمين ۝ وما انزلنا على قومه من بعده من جند
بآنچه بیامرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گرامیان و نفرستادیم بر قوم آن مرد از پس او لشکری

من السماء وما كنا منزلين ۝ ان كانت الا صيحة واحدة فاذا هم خامدون
از آسمان و نیستیم فرو فرستنده نبود عذاب ایشان مگر فریاد جبرئیل پس آنگاه ایشان مردگان بودند

يا حسرة على العباد ما يأتيهم من رسول الا كانوا به يستهزءون ۝ الم يروا
ای دریغا بر بندگان نیامد بایشان هیچ پیغمبری مگر بودند که باو سخریه میکردند آیا ندیدند

كم اهلكنا قبلهم من القرون انهم اليهم لا يرجعون ۝ وان كل لما جميع
چند هلاک کردیم پیش از ایشان از اهل روزگار که ایشان بسوی ایشان باز نمی گردند و نیستند همه هم جمع شده

لدينا محضرون ۝ وآية لهم الارض الميتة احييناها واخرجنا منها حبا فمنه
نزدیک ما حاضر شدگان و نشانه ایشان را زمین مرده است که زنده کردیم آنرا و بیرون آوردیم از آن دانه پس از آن

يأكلون ۝ وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها من العيون
میخورند و آفریدیم در زمین بوستانها از درخت خرما و انگور و روان کردیم در آن از چشمهاء

ليأكلوا من ثمره وما عملته ايديهم افلا يشكرون ۝ سبحان الذي خلق
تا بخورند از میوه آنچه نکرده است آنرا دستهای ایشان آیا شکر نکنید پاکست آنکه بیافرید

عشر

الجزو الثالث عشر

قال غير ابو عمرو ياليت قومي يعلمون

خمس

عشر

بكسر العيون ابو بكر وحمزه

خمس

الازواج

158

الازواج كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون ۝ وآية لهم

الليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون ۝ والشمس تجري لمستقر لها ذلك

تقدير العزيز العليم ۝ والقمر قدرناه منازل حتى عاد كالعرجون القديم ۝ لا

عشر

الشمس ينبغي لها ان تدرك القمر ولا الليل سابق النهار وكل في فلك يسبحون ۝

وآية لهم انا حملنا ذريتهم في الفلك المشحون ۝ وخلقنا لهم من مثله ما يركبون ۝

وان نشأ نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون ۝ الا رحمة منا ومتاعا الى حين ۝

خمس

واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون ۝

وما تأتيهم من آية من آيات ربهم الا كانوا عنها معرضين ۝ واذا قيل لهم انفقوا

مما رزقكم الله قال الذين كفروا للذين آمنوا انطعم من لو يشاء الله اطعمه ان انتم

الا في ضلال مبين ۝ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۝ ما ينظرون الا

صيحة واحدة تأخذهم وهم يخصمون ۝ فلا يستطيعون توصية ولا الى اهلهم

عشر

يرجعون ۝ ونفخ في الصور فاذا هم من الاجداث الى ربهم ينسلون ۝ قالوا يا ويلنا

وقف منزل

من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون ۝ ان كانت الا

صيحة واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون ۝ فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون

الا ما كنتم تعملون ۝ ان اصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون ۝ هم وازواجهم
في ظلال على الارائك متكئون ۝ لهم فيها فاكهة ولهم ما يدعون ۝ سلام قولا
من رب رحيم ۝ وامتازوا اليوم ايها المجرمون ۝ الم اعهد اليكم يا بني ادم ان لا تعبدوا
الشيطان انه لكم عدو مبين ۝ وان اعبدوني هذا صراط مستقيم ۝ ولقد
اضل منكم جبلا كثيرا افلم تكونوا تعقلون ۝ هذه جهنم التي كنتم توعدون
اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون ۝ اليوم نختم على افواههم وتكلمنا ايديهم
وتشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون ۝ ولو نشاء لطمسنا على اعينهم
فاستبقوا الصراط فانى يبصرون ۝ ولو نشاء لمسخناهم على مكانتهم فما
استطاعوا مضيا ولا يرجعون ۝ ومن نعمره ننكسه في الخلق افلا يعقلون
وما علمناه الشعر وما ينبغي له ان هو الا ذكر وقران مبين ۝ لينذر من كان حيا
ويحق القول على الكافرين ۝ اولم يروا انا خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما فهم
لها مالكون ۝ وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها ياكلون ۝ ولهم فيها منافع
ومشارب افلا يشكرون ۝ واتخذوا من دون الله الهة لعلهم ينصرون ۝
لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند محضرون ۝ فلا يحزنك قولهم انا نعلم ما يسرون

نصف الحزب

وما يعلنون ۝ اولم يرَ الانسان انّا خلقناه من نطفةٍ فاذا هو خصيم مبين ۝

وضرب لنا مثلاً ونسي خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم ۝ قل يحييها الذي انشأها

اول مرة وهو بكل خلق عليم ۝ الذي جعل لكم من الشجر الاخضر نارًا فاذا

انتم منه توقدون ۝ اوليس الذي خلق السموات والارض بقادرٍ على ان يخلق

مثلهم بلى وهو الخلاق العليم ۝ انما امره اذا اراد شيئًا ان يقول له كن فيكون ۝

فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيءٍ واليه ترجعون ۝

سورة الصافات مكية وهي مائتان اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

والصافات صفًا ۝ فالزاجرات زجرًا ۝ فالتاليات ذكرًا ۝ ان الهكم

لواحد ۝ رب السموات والارض وما بينهما ورب المشارق ۝ انا زينا

السماء الدنيا بزينة الكواكب ۝ وحفظًا من كل شيطان مارد ۝

لا يسمعون الى الملأ الاعلى ويقذفون من كل جانب ۝ دحورًا ولهم عذاب

واصب ۝ الا من خطف الخطفة فاتبعه شهاب ثاقب ۝ فاستفتهم اهم

اشد خلقًا ام من خلقنا انا خلقناهم من طين لازب ۝ بل عجبت ويسخرون

مقبولا من غير مردود ونعوذ بك من الفضيحتين الفقر والدين وصلّ على محمد وآله في الدارين برحمتك يا ارحم الراحمين

عشر

فواصل

قد مرّ بنا

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سورة الصافات في كل يوم جمعة لم يزل محفوظًا من كل آفة مدفوعًا عنه كل بلية في حيوة الدنيا مرزوقًا في الدنيا باوسع ما يكون من الرزق ولم يصبه الله في ماله وولده وبدنه بسوء من شيطان رجيم ولا من جبار عنيد وان مات في يومه او في ليلته بعثه الله شهيدًا وامانه شهيدًا وادخله الجنة مع الشهداء في درجة من الجنة من ثواب الاعمال

خمس

عشر

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ○ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ○ وَقَالُوا إِنْ خمس
هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ○ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ○ أَوَآبَاؤُ
نَا الْأَوَّلُونَ ○ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ○ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ○
وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ○ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ربع عشر
احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ
إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ○ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ○ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ○ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ خمس
مُسْتَسْلِمُونَ ○ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ○ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا
عَنِ الْيَمِينِ ○ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ○ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَا
نٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ○ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ○ فَأَغْوَيْنَاكُمْ عشر
إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ○ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ○ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ
بِالْمُجْرِمِينَ ○ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ○ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا خمس
لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ○ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ○ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو
الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ○ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ○ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ عشر
أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ○ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ○ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ○ عَلَى سُرُرٍ

بضم الميم ابو بكر بكسر ها حفص

مُتَقَابِلِينَ

خمس متقابلين ۝ يطاف عليهم بكأس من معين ۝ بيضاء لذة للشاربين ۝ لا فيها غول

ولا هم عنها ينزفون ۝ وعندهم قاصرات الطرف عين ۝ كأنهن بيض مكنون ۝

عشر فأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۝ قال قائل منهم اني كان لي قرين ۝ يقول أئنك

لمن المصدقين ۝ أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما أئنا لمدينون ۝ قال هل أنتم

خمس مطلعون ۝ فاطلع فرآه في سواء الجحيم ۝ قال تالله ان كدت لتردين ۝ ولولا

نعمة ربي لكنت من المحضرين ۝ أفما نحن بميتين ۝ الا موتتنا الاولى وما نحن

عشر بمعذبين ۝ ان هذا لهو الفوز العظيم ۝ لمثل هذا فليعمل العاملون ۝ أذلك خير

نزلا أم شجرة الزقوم ۝ انا جعلناها فتنة للظالمين ۝ انها شجرة تخرج في أصل الجحيم

خمس طلعها كأنه رؤوس الشياطين ۝ فانهم لآكلون منها فمالئون منها البطون ۝ ثم ان لهم

عليها لشوبا من حميم ۝ ثم ان مرجعهم لالى الجحيم ۝ انهم ألفوا آباءهم ضالين ۝ فهم

عشر على آثارهم يهرعون ۝ ولقد ضل قبلهم أكثر الاولين ۝ ولقد أرسلنا فيهم منذرين

خمس فانظر كيف كان عاقبة المنذرين ۝ الا عباد الله المخلصين ۝ ولقد

نادينا نوح فلنعم المجيبون ۝ ونجيناه وأهله من الكرب العظيم ۝ وجعلنا

ذريته هم الباقين ۝ وتركنا عليه في الآخرين ۝ سلام على نوح في العالمين

إنا كذلك نجزي المحسنين ۝ إنه من عبادنا المؤمنين ۝ ثم أغرقنا الآخرين ۝ وإن

من شيعته لإبراهيم ۝ إذ جاء ربه بقلب سليم ۝ إذ قال لأبيه وقومه ماذا تعبدون ۝ خمس

أئفكا آلهة دون الله تريدون ۝ فما ظنكم برب العالمين ۝ فنظر نظرة في النجوم

فقال إني سقيم ۝ فتولوا عنه مدبرين ۝ فراغ إلى آلهتهم فقال ألا تأكلون ۝ ما لكم

لا تنطقون ۝ فراغ عليهم ضربا باليمين ۝ فأقبلوا إليه يزفون ۝ قال أتعبدون ما

تنحتون ۝ والله خلقكم وما تعملون ۝ قالوا ابنوا له بنيانا فألقوه في الجحيم ۝ فأرادوا ۝ خمس

به كيدا فجعلناهم الأسفلين ۝ وقال إني ذاهب إلى ربي سيهدين ۝ رب هب لي

من الصالحين ۝ فبشرناه بغلام حليم ۝ فلما بلغ معه السعي قال يا بني إني أرى

في المنام أني أذبحك فانظر ماذا ترى قال يا أبت افعل ما تؤمر ستجدني إن شاء الله من

الصابرين ۝ فلما أسلما وتله للجبين ۝ وناديناه أن يا إبراهيم قد صدقت الرؤيا إنا

كذلك نجزي المحسنين ۝ إن هذا لهو البلاء المبين ۝ وفديناه بذبح عظيم ۝ وتركنا ۝ خمس

عليه في الآخرين ۝ سلام على إبراهيم ۝ كذلك نجزي المحسنين ۝ إنه من عبادنا

المؤمنين ۝ وبشرناه بإسحق نبيا من الصالحين ۝ وباركنا عليه وعلى إسحق

ومن ذريتهما محسن وظالم لنفسه مبين ۝ ولقد مننا على موسى وهرون ۝ ونجيناهما

وقومهما من الكرب العظيم ۝ ونصرناهم فكانوا هم الغالبين ۝ و
آتيناهما الكتاب المستبين ۝ وهديناهما الصراط المستقيم ۝ وتركنا
عليهما في الآخرين ۝ سلام على موسى وهرون ۝ انا كذلك نجزي المحسنين ۝
انهما من عبادنا المؤمنين ۝ وان الياس لمن المرسلين ۝ اذ قال لقومه الا تتقون ۝
اتدعون بعلا وتذرون احسن الخالقين ۝ الله ربكم ورب آبائكم الاولين ۝
فكذبوه فانهم لمحضرون ۝ الا عباد الله المخلصين ۝ وتركنا عليه في الآخرين ۝
سلام على الياسين ۝ انا كذلك نجزي المحسنين ۝ انه من عبادنا المؤمنين ۝
وان لوطا لمن المرسلين ۝ اذ نجيناه واهله اجمعين ۝ الا عجوزا في الغابرين ۝
ثم دمرنا الآخرين ۝ وانكم لتمرون عليهم مصبحين ۝ وبالليل افلا تعقلون ۝
وان يونس لمن المرسلين ۝ اذ ابق الى الفلك المشحون ۝ فساهم فكان من المدحضين ۝
فالتقمه الحوت وهو مليم ۝ فلولا انه كان من المسبحين ۝ للبث في
بطنه الى يوم يبعثون ۝ فنبذناه بالعراء وهو سقيم ۝ وانبتنا عليه شجرة
من يقطين ۝ وارسلناه الى مائة الف او يزيدون ۝ فآمنوا فمتعناهم الى
حين ۝ فاستفتهم الربك البنات ولهم البنون ۝ ام خلقنا الملائكة اناثا

خمس

من قرأ بالرفع فوقفه مطلق ومن قرأ بالنصب لم يقف

قال ابو عمرو وكتبوا في جميع المصاحف بقطع اللام آل ياسين

عشر

خمس

عشر

خمس

وهم شاهدون ● الا انهم من افكهم ليقولون ● ولد الله وانهم لكاذبون ●
اصطفى البنات على البنين ● ما لكم كيف تحكمون ● افلا تذكرون ●
ام لكم سلطان مبين ● فاتوا بكتابكم ان كنتم صادقين ●
وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا ولقد علمت الجنة انهم لمحضرون ● سبحان الله
عما يصفون ● الا عباد الله المخلصين ● فانكم وما تعبدون ● ما انتم عليه بفاتنين
الا من هو صال الجحيم ● وما منا الا له مقام معلوم ● وانا لنحن الصافون
وانا لنحن المسبحون ● وان كانوا ليقولون ● لو ان عندنا ذكرا من الاولين
لكنا عباد الله المخلصين ● فكفروا به فسوف يعلمون ● ولقد سبقت كلمتنا
لعبادنا المرسلين ● انهم لهم المنصورون ● وان جندنا لهم الغالبون ● فتول
عنهم حتى حين ● وابصرهم فسوف يبصرون ● افبعذابنا يستعجلون ● فاذا
نزل بساحتهم فساء صباح المنذرين ● وتول عنهم حتى حين ● وابصر فسوف
يبصرون ● سبحان ربك رب العزة عما يصفون ● وسلام على المرسلين
والحمد لله رب العالمين ●

سورة ص مكية وهي ثمانون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

عشر

بتشديد الذال ابو بكر وبتخفيفها حفص

خمس

عشر

خمس

نصف الحزب

عشر

خمس

عشر

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرا سورة ص في ليلة الجمعة اعطي من خير الدنيا والآخرة ما لم يعط احد من الناس الا نبي مرسل او ملك مقرب وادخله الله الجنة ...

ص

ولات حين مقطوع في وجه الاصح ولاتحين موصول والاول
قال ابو عبيد
اصح

ص والقرآن ذي الذكر بل الذين كفروا في عزة وشقاق ○ كم اهلكنا من
قبلهم من قرن فنادوا ولات حين مناص ○ وعجبوا ان جاءهم منذر منهم
وقال الكافرون هذا ساحر كذاب ○ اجعل الآلهة الها واحدا ان هذا
لشيء عجاب ○ وانطلق الملأ منهم ان امشوا واصبروا على آلهتكم ان هذا لشيء
يراد ○ ما سمعنا بهذا في الملة الآخرة ان هذا الا اختلاق ○ ءانزل عليه
الذكر من بيننا بل هم في شك من ذكري بل لما يذوقوا عذاب ○ ام عندهم
خزائن رحمة ربك العزيز الوهاب ○ ام لهم ملك السموات والارض وما بينهما
فليرتقوا في الاسباب ○ جند ما هنالك مهزوم من الاحزاب ○ كذبت قبلهم
قوم نوح وعاد وفرعون ذو الاوتاد ○ وثمود وقوم لوط واصحاب الايكة اولئك
الاحزاب ○ ان كل الا كذب الرسل فحق عقاب ○ وما ينظر هؤلاء الا
صيحة واحدة ما لها من فواق ○ وقالوا ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب
اصبر على ما يقولون واذكر عبدنا داود ذا الايد انه اواب ○ انا سخرنا
الجبال معه يسبحن بالعشي والاشراق ○ والطير محشورة كل له اواب ○
وشددنا ملكه وآتيناه الحكمة وفصل الخطاب ○ وهل اتاك نبؤا الخصم

خمس

عشر

خمس

محل السجدة

عشر ونصف الحزب

إذ تسوروا المحراب ۝ إذ دخلوا على داود ففزع منهم قالوا لا تخف خصمان بغى بعضنا

على بعض فاحكم بيننا بالحق ولا تشطط واهدنا إلى سواء الصراط ۝ إن هذا أخي له تسع و

تسعون نعجة ولي نعجة واحدة فقال أكفلنيها وعزني في الخطاب ۝ قال لقد ظلمك

بسؤال نعجتك إلى نعاجه وإن كثيرا من الخلطاء ليبغي بعضهم على بعض إلا الذين آمنوا

وعملوا الصالحات وقليل ما هم وظن داود أنما فتناه فاستغفر ربه وخر راكعا وأناب

فغفرنا له ذلك وإن له عندنا لزلفى وحسن مآب ۝ يا داود إنا جعلناك

خليفة في الأرض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك

عن سبيل الله إن الذين يضلون عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم

الحساب ۝ وما خلقنا السماء والأرض وما بينهما باطلا ذلك ظن الذين

كفروا فويل للذين كفروا من النار ۝ أم نجعل الذين آمنوا وعملوا الصالحات كالمفسدين

في الأرض أم نجعل المتقين كالفجار ۝ كتاب أنزلناه إليك مبارك ليدبروا

آياته وليتذكر أولوا الألباب ۝ ووهبنا لداود سليمان نعم العبد إنه

أواب ۝ إذ عرض عليه بالعشي الصافنات الجياد ۝ فقال إني أحببت حب الخير

عن ذكر ربي حتى توارت بالحجاب ۝ ردوها علي فطفق مسحا بالسوق والأعناق

سجدة مستحبة
خمس

عشر

ولقد

ولقد فتنا سليمن والقينا على كرسيه جسدا ثم اناب ● قال رب اغفر لي
و بدرستی که در فتنه افکندیم سلیمان را و انداختیم بر تخت او جسدی بی روح پس باز گشت بجای که افتاد

خمس

وهب لي ملكا لا ينبغي لاحد من بعدي انك انت الوهاب ● فسخرنا له
و ببخش مرا پادشاهی که نسزد هیچ کس را بعد از من بدرستی که تو بخشنده ای پس رام گردانیدیم برو اورا

الريح تجري بامره رخاء حيث اصاب ● والشياطين كل بناء وغواص
باد که برود بفرمان او نرمی هرجا که قصد کرده باشد و مسخر کردیم برو دیوان را هر بنا کننده عمارتها و غوطه زننده بدریا

واخرين مقرنين في الاصفاد ● هذا عطاؤنا فامنن او امسك بغير حساب ●
و دیوان دیگر باهم بسته در بندها و گفتیم این بخشش ماست ببخش یا باز دار بی حساب کرده نخواهی شد

عشر

وان له عندنا لزلفى وحسن مآب ● واذكر عبدنا ايوب اذ نادى ربه
و بدرستی که مر او را نزدیک ما قربت و نیکو باز گشت و یاد کن بنده ما ایوب را چون بخواند پروردگار خود را

اني مسني الشيطان بنصب وعذاب ● اركض برجلك هذا مغتسل بارد
با آنکه برسانید مرا شیطان رنج و عذاب پس گفته شد او را بزن بپای خود این چشمه است که غسل کننده است سرد

وشراب ● ووهبنا له اهله ومثلهم معهم رحمة منا وذكرى لاولي الالباب
و آشامیدنی و ببخشیدیم او را کسان او را و مانند ایشان با ایشان بخشایشی از ما و پندی خداوندان خرد را

وخذ بيدك ضغثا فاضرب به ولا تحنث انا وجدناه صابرا نعم العبد انه اواب
و گفتیم بگیر بدست دسته گیاه پس بزن بآن زن خود را و سوگند مشکن بدرستی که ما یافتیم او را صابر نیکو بنده است بدرستی که او باز گردنده است

خمس

واذكر عبادنا ابرهيم واسحق ويعقوب اولي الايدي والابصار ● انا اخلصناهم
و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحق و یعقوب خداوندان دستها و دیدها را بدرستی که ما خالص کردیم ایشان را

بخالصة ذكرى الدار ● وانهم عندنا لمن المصطفين الاخيار ● واذكر
بخصلتی پاک که آن یاد کردن سرای آخرت است و بدرستی که ایشان نزدیک ما از برگزیدگان و نیکانند و یاد کن

اسمعيل واليسع وذا الكفل وكل من الاخيار ● هذا ذكر وان
اسماعیل و الیسع و ذا الکفل را و همه بودند از نیکان این خبر یاد کرده است ترا و بدرستی که

عشر

للمتقين لحسن مآب ● جنات عدن مفتحة لهم الابواب ● متكئين فيها يدعون
مر پرهیزکاران را نیکو باز گشت است بوستانها بهشت در حالتی که گشاده باشد برای ایشان درها در آن ایشان تکیه زدگان باشند در آن می طلبند

فيها بفاكهة كثيرة وشراب ● وعندهم قاصرات الطرف اتراب ● هذا ما
در آن بوستانها میوه بسیار و شراب و نزدیک ایشان باشند زنانی که از غیر شوهر چشم باز گیرند همه در یک سن این است آنچه

ثلث

توعدون ليوم الحساب ● ان هذا لرزقنا ما له من نفاد ● هذا وان للطاغين
وعده داده شده بودید در روز شمار بدرستی که این روزی ماست نیست آن را هیچ نیستی این است ایشان را و بدرستی که گردنکشان را

معانقة

لشرّ مآبٍ ۝ جهنّم يصلونها فبئس المهاد ۝ هذا فليذوقوه حميمٌ وغسّاقٌ ۝ وآخر

من شكله ازواجٌ ۝ هذا فوجٌ مقتحمٌ معكم لا مرحبا بهم انّهم صالوا النّار ۝ قالوا

بل انتم لا مرحبا بكم انتم قدّمتموه لنا فبئس القرار ۝ قالوا ربّنا من قدّم لنا

هذا فزده عذابا ضعفا في النّار ۝ وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنّا نعدّهم

من الاشرار ۝ اتّخذناهم سخريّا ام زاغت عنهم الابصار ۝ انّ ذلك لحقّ تخاصم اهل النّار

قل انّما انا منذرٌ وما من اله الّا الله الواحد القهّار ۝ ربّ السّموات والارض وما

بينهما العزيز الغفّار ۝ قل هو نبؤٌا عظيمٌ ۝ انتم عنه معرضون ۝ ما كان لي من علمٍ

بالملإ الاعلى اذ يختصمون ۝ ان يوحى الىّ الّا انّما انا نذيرٌ مبينٌ ۝ اذ قال ربّك

للملٰئكة انّي خالقٌ بشرا من طينٍ ۝ فاذا سوّيته ونفخت فيه من روحي فقعوا له

ساجدين ۝ فسجد الملٰئكة كلّهم اجمعون ۝ الّا ابليس استكبر وكان

من الكافرين ۝ قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيديّ استكبرت ام

كنت من العالين ۝ قال انا خيرٌ منه خلقتني من نارٍ وخلقته من طينٍ ۝ قال فاخرج منها

فانّك رجيمٌ ۝ وانّ عليك لعنتي الى يوم الدّين ۝ قال ربّ فانظرني الى يوم يبعثون

قال فانّك من المنظرين ۝ الى يوم الوقت المعلوم ۝ قال فبعزّتك لاغوينّهم اجمعين ۝ الّا عبادك

على قراءة الرفع في قوله والحق أقول

خمس

مِنهم المُخلَصين ۝ قال فالحقُّ والحقَّ أقولُ لأملأنَّ جهنّمَ منكَ وممّن تبعكَ منهم أجمعين

قُل ما أسئلكم عليه من أجرٍ وما أنا من المتكلّفين ۝ إن هو إلا ذكرٌ للعالمين ۝

سورة الزمر مكية ولتعلمنّ نبأهُ بعد حين ۝ وهي اثنتان وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

تنزيلُ الكتاب من الله العزيز الحكيم ۝ إنّا أنزلنا إليكَ الكتابَ بالحقّ

فاعبد الله مخلصاً له الدين ۝ ألا لله الدينُ الخالص والذين اتّخذوا من دونهِ أولياءَ

ما نعبدهم إلا ليقرّبونا إلى الله زلفى إنّ الله يحكمُ بينهم فيما هم فيه يختلفون ۝

إنّ الله لا يهدي من هو كاذبٌ كفّار ۝ لو أراد الله أن يتّخذ ولداً لاصطفى ممّا يخلقُ

ما يشاءُ سبحانهُ هو الله الواحد القهّار ۝ خلق السماوات والأرض بالحقّ يكوّر

الليلَ على النهار ويكوّر النهار على الليل وسخّر الشمس والقمر كلٌّ يجري لأجلٍ مسمّى

ألا هو العزيز الغفّار ۝ خلقكم من نفسٍ واحدةٍ ثمّ جعل منها زوجها وأنزل

لكم من الأنعام ثمانية أزواجٍ يخلقكم في بطون أمّهاتكم خلقاً من بعد

خلقٍ في ظلماتٍ ثلاثٍ ذلكم الله ربّكم له الملك لا إله إلا هو فأنّى

تُصرفون ۝ إن تكفروا فإنّ الله غنيٌّ عنكم ولا يرضى لعباده الكفر وإن تشكروا

خمس

يرضه لكم ولا تزر وازرة وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم
بپسندد آن مر شما را و برندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شماست بازگشت شما پس خبر دهد شما را

بما كنتم تعملون انه عليم بذات الصدور واذا مس الانسان ضر دعا ربه منيبا
بانچه بودید که عمل میکردید بدرستی که او داناست بانچه در سینهاست و چون برسد آدمی را سختی بخواند پروردگار خود را بازگردنده

اليه ثم اذا خوله نعمة منه نسي ما كان يدعوا اليه من قبل وجعل لله اندادا
بسوی او پس چون بدهد او را نعمتی از نزدیک خود فراموش کند سختی را که بود که میخواند خدا را بدفع آن پیش ازین و گرداند برای خدا شریکان

ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا انك من اصحاب النار امن هو قانت اناء
تا گم شود از راه خدای بگو نفع گیر در کفر خود اندکی زمانی بدرستی که تو از اهل دوزخی آیا آنکسی که

الليل ساجدا وقائما يحذر الاخرة ويرجوا رحمة ربه قل هل يستوي الذين يعلمون
شب سجده کنند و ایستاده میترسد از عذاب آخرت و امید دارد رحمت پروردگار خود را بگو آیا برابر باشند آنانکه دانند

والذين لا يعلمون انما يتذكر اولوا الالباب قل يا عبادي الذين امنوا اتقوا
و آنانکه ندانند جز این نیست که پند پذیرند خداوندان خرد بگو ای بندگان من آنانکه ایمان آوردند بترسید

ربكم للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة وارض الله واسعة انما يوفى الصابرون
پروردگار خود را مر آنانرا که نیکویی کردند در این دنیا نیکویی و زمین خدای فراخ است جز این نیست که تمام داده شوند شکیبایان

اجرهم بغير حساب قل اني امرت ان اعبد الله مخلصا له الدين وامرت
مزد خود را بی شمار بگو بدرستی که من فرموده شده‌ام که عبادت کنم خدا را پاک کننده برای او دین خود را و فرموده شده‌ام

لان اكون اول المسلمين قل اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم
بانکه باشم اول گردن نهادگان بگو بدرستی که من میترسم اگر گناه کار شوم پروردگار خود را از عذاب روز بزرگ

قل الله اعبد مخلصا له ديني فاعبدوا ما شئتم من دونه قل ان الخاسرين الذين خسروا
بگو خدای را می پرستم پاک کننده برای او دین خود را پس بپرستید آنچه خواهید بجز خدای بگو بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند

انفسهم واهليهم يوم القيمة الا ذلك هو الخسران المبين لهم من فوقهم ظلل
نفسهای خود و اهل خود روز قیامت بدانید که آن زیان آشکارا مر ایشان راست از بالای ایشان سایه‌ها

من النار ومن تحتهم ظلل ذلك يخوف الله به عباده يا عباد فاتقون والذين اجتنبوا
از آتش و از زیر ایشان سایه‌ها آن عذاب میترساند خدای بآن بندگان خود را ای بندگان من پس بترسید از من و آنانکه پرهیز کردند

الطاغوت ان يعبدوها وانابوا الى الله لهم البشرى فبشر عباد الذين يستمعون
از تباه از آنکه بپرستیدن او و بازگشتند بخدای مر ایشان راست مژده پس مژده ده بندگان مرا آنانکه می‌شنوند

القول فيتبعون احسنه اولئك الذين هديهم الله واولئك هم اولوا الالباب
سخن را پس پیروی مینمایند نیکوتر از آن آن گروه آنانکه راه نمود ایشانرا خدای و آن گروه ایشانند خداوندان خرد

نصف

افمن

أفمن حق عليه كلمة العذاب أفأنت تنقذ من في النار لكن الذين اتقوا ربهم لهم

عشر

غرف من فوقها غرف مبنية تجري من تحتها الأنهار ۝ وعد الله لا يخلف الله الميعاد

ألم تر أن الله أنزل من السماء ماء فسلكه ينابيع في الأرض ثم يخرج به زرعا مختلفا

ألوانه ثم يهيج فتريه مصفرا ثم يجعله حطاما إن في ذلك لذكرى لأولي الألباب

أفمن شرح الله صدره للإسلام فهو على نور من ربه فويل للقاسية قلوبهم من ذكر الله

أولئك في ضلال مبين ۝ الله نزل أحسن الحديث كتابا متشابها مثاني تقشعر منه جلود

الذين يخشون ربهم ثم تلين جلودهم وقلوبهم إلى ذكر الله ذلك هدى الله يهدي

به من يشاء ومن يضلل الله فما له من هاد ۝ أفمن يتقي بوجهه سوء العذاب يوم القيمة

وقيل للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون ۝ كذب الذين من قبلهم فأتيهم العذاب

خمس

من حيث لا يشعرون ۝ فأذاقهم الله الخزي في الحيوة الدنيا ولعذاب الآخرة أكبر

لو كانوا يعلمون ۝ ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن من كل مثل لعلهم يتذكرون

قرآنا عربيا غير ذي عوج لعلهم يتقون ۝ ضرب الله مثلا رجلا فيه شركاء

متشاكسون ورجلا سلما لرجل هل يستويان مثلا الحمد لله بل أكثرهم لا يعلمون

إنك ميت وإنهم ميتون ۝ ثم إنكم يوم القيمة عند ربكم تختصمون

الجزو الرابع وعشرون
بالاتفاق

فمن اظلم ممن كذب على الله وكذب بالصدق اذ جاءه اليس فى جهنم مثوى للكافرين
والذى جاء بالصدق وصدق به اولئك هم المتقون لهم ما يشاؤن عند ربهم ذلك
جزاء المحسنين ليكفر الله عنهم اسوء الذى عملوا ويجزيهم اجرهم باحسن الذى كانوا
يعملون اليس الله بكاف عبده ويخوفونك بالذين من دونه ومن يضلل الله فما له
من هاد ومن يهد الله فما له من مضل اليس الله بعزيز ذى انتقام ولئن سالتهم من
خلق السموات والارض ليقولن الله قل افرايتم ما تدعون من دون الله ان ارادنى الله
بضر هل هن كاشفات ضره او ارادنى برحمة هل هن ممسكات رحمته قل
حسبى الله عليه يتوكل المتوكلون قل يا قوم اعملوا على مكانتكم
انى عامل فسوف تعلمون من ياتيه عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم انا انزلنا
عليك الكتاب للناس بالحق فمن اهتدى فلنفسه ومن ضل فانما يضل عليها وما
انت عليهم بوكيل الله يتوفى الانفس حين موتها والتى لم تمت فى منامها فيمسك التى
قضى عليها الموت ويرسل الاخرى الى اجل مسمى ان فى ذلك لايات لقوم يتفكرون
ام اتخذوا من دون الله شفعاء قل اولو كانوا لا يملكون شيئا ولا يعقلون قل لله
الشفاعة جميعا له ملك السموات والارض ثم اليه ترجعون واذا ذكر الله

خمس

عشر

ع

محل سجده

وحده

وحده اشمأزت قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة واذا ذكر الذين من دونه

خمس

اذا هم يستبشرون ○ قل اللهم فاطر السموات والارض عالم الغيب والشهادة

انت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون ○ ولو ان للذين ظلموا ما في

الارض جميعا ومثله معه لافتدوا به من سوء العذاب يوم القيمة وبدا لهم

من الله ما لم يكونوا يحتسبون ○ وبدا لهم سيات ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به

يستهزؤن ○ فاذا مس الانسان ضر دعانا ثم اذا خولناه نعمة منا قال انما اوتيته

على علم بل هي فتنة ولكن اكثرهم لا يعلمون ○ قد قالها الذين من قبلهم فما

عشر

اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ○ فاصابهم سيات ما كسبوا والذين ظلموا من هؤلاء

سيصيبهم سيات ما كسبوا وما هم بمعجزين ○ اولم يعلموا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء

ويقدر ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون ○ قل يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم

نصف الحزب

لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم ○

وانيبوا الى ربكم واسلموا له من قبل ان ياتيكم العذاب ثم لا تنصرون ○ و

اتبعوا احسن ما انزل اليكم من ربكم من قبل ان ياتيكم العذاب

خمس

بغتة وانتم لا تشعرون ○ ان تقول نفس يا حسرتا على ما فرطت في جنب الله وان كنت

لمن الساخرين ۝ او تقول لو ان الله هداني لكنت من المتقين ۝ او تقول حين ترى
از سوکنکنندکان یا کوید اکر خدای راه نمودی مرا هراینه من بودم از پرهیزکاران یا کوید انکاه که بیند

العذاب لو ان لي كرة فاكون من المحسنين ۝ بلى قد جاءتك آياتي فكذبت
عذاب را اکر شکا مرا بودی بازکشتن تا باشم از نیکوکاران آری بدرستی که آمد بتو ایات من پس بدروغ شمردی

بها واستكبرت وكنت من الكافرين ۝ ويوم القيمة ترى الذين كذبوا على الله وجوههم
انرا و تکبر کردی و بودی از ناکرویدکان و روز قیامت بینی انانکه دروغ کفتند بر خدای رویهای ایشان

مسودة اليس في جهنم مثوى للمتكبرين ۝ وينجي الله الذين اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السوء
سیاه کرده شده ایا نیست در دوزخ جای کردن کشان و برهاند خدای انانکه پرهیز کردند برستکاری ایشان نرسد ایشان را بدی

ولا هم يحزنون ۝ الله خالق كل شيء وهو على كل شيء وكيل ۝ له مقاليد السموات
و نه ایشان اندوهکین شوند خدای آفریننده همه چیزهاست و او بر همه چیز نکاهبانست مراوراست کلیدهای آسمانها

والارض والذين كفروا بايات الله اولئك هم الخاسرون ۝ قل افغير الله تامروني
و زمین و انانکه نکرویدند بنشانهای خدای ان کروه ایشان زیانکارانند بکو ایا غیر خدای را میفرمایید مرا

اعبد ايها الجاهلون ۝ ولقد اوحي اليك والى الذين من قبلك لئن اشركت
که پرستش کنم ای نادانان و بدرستی که وحی کرده شده است بسوی تو و بسوی انانکه پیش از تو بوده اند که اکر شرک آری

ليحبطن عملك ولتكونن من الخاسرين ۝ بل الله فاعبد وكن من الشاكرين ۝ و
هراینه نابود شود عمل تو و هراینه باشی از زیانکاران بلکه خدایرا پرستش کن و باش از سپاس داران

ما قدروا الله حق قدره والارض جميعا قبضته يوم القيمة والسموات مطويات
صفت نکردند خدایرا چنانکه حق صفت است و زمین همه زیر قدرت اوست روز قیامت و آسمانها پیچیده شده

بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون ۝ ونفخ في الصور فصعق من في السموات
بقدرت او پاکیست خدایرا و برترست از انچه شرک آرند و دمیده شود در صور پس بمیرد هرکه در آسمانهاست

ومن في الارض الا من شاء الله ثم نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام ينظرون واشرقت
و هرکه در زمین است مکر انکه خواهد خدای پس دمیده شود دران باره دیکر پس انکاه ایشان استادکان باشند می نکرند و روشن شد

الارض بنور ربها ووضع الكتاب وجيء بالنبيين والشهداء وقضي بينهم بالحق
زمین بنور پروردکار ان و نهاده شود نوشتها و آورده شود پیغمبرانرا و کواهانرا و حکم کرده شود میان ایشان براستی

وهم لا يظلمون ۝ ووفيت كل نفس ما عملت وهو اعلم بما يفعلون ۝ وسيق الذين كفروا
و ایشان ستم دیده نشوند و تمام داده شود هر نفسی را جزای انچه کرده و خدای داناترست بانچه میکنند و رانده شوند انانکه نکرویده اند

الى جهنم زمرا حتى اذا جاؤها فتحت ابوابها وقال لهم خزنتها الم ياتكم رسل
بسوی دوزخ کروه کروه تا چون بیایند بدوزخ کشاده شود درهای ان و کویند مرایشانرا نکاهبانان دوزخ ایا نیامدند پیغامبران

عشر

خمس

عشر

منها

منكم يتلون عليكم آيات ربكم وينذرونكم لقاء يومكم هذا
قالوا بلى ولكن حقت كلمة العذاب على الكافرين ۝ قيل ادخلوا ابواب
جهنم خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين ۝ وسيق الذين اتقوا ربهم الى الجنة زمرا
حتى اذا جاؤها وفتحت ابوابها وقال لهم خزنتها سلام عليكم طبتم فادخلوها
خالدين ۝ وقالوا الحمد لله الذي صدقنا وعده واورثنا الارض نتبوء من الجنة حيث
نشاء فنعم اجر العاملين ۝ وترى الملائكة حافين من حول العرش يسبحون
بحمد ربهم وقضي بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين ۝

سورة المؤمن مكية خمسة وثمانون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۝ تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم ۝ غافر الذنب وقابل التوب شديد
العقاب ذي الطول لا اله الا هو اليه المصير ۝ ما يجادل في ايات الله الا الذين
كفروا فلا يغررك تقلبهم في البلاد ۝ كذبت قبلهم قوم نوح والاحزاب من بعدهم
وهمت كل امة برسولهم لياخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا به الحق فاخذتهم
فكيف كان عقاب ۝ وكذلك حقت كلمة ربك على الذين كفروا انهم اصحاب النار ۝

الذين يحملون العرش ومن حوله يسبحون بحمد ربهم ويؤمنون به ويستغفرون للذين
آمنوا ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما فاغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك
وقهم عذاب الجحيم ۝ ربنا وادخلهم جنات عدن التي وعدتهم ومن صلح
من آبائهم وازواجهم وذرياتهم انك انت العزيز الحكيم ۝ وقهم السيئات
يومئذ فقد رحمته وذلك هو الفوز العظيم ۝ ان الذين كفروا ينادون لمقت الله
اكبر من مقتكم انفسكم اذ تدعون الى الايمان فتكفرون ۝ قالوا
ربنا امتنا اثنتين واحييتنا اثنتين فاعترفنا بذنوبنا فهل الى خروج من سبيل
ذلكم بانه اذا دعي الله وحده كفرتم وان يشرك به تؤمنوا فالحكم لله العلي
الكبير ۝ هو الذي يريكم آياته وينزل لكم من السماء رزقا وما يتذكر
الا من ينيب ۝ فادعوا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون ۝
رفيع الدرجات ذو العرش يلقي الروح من امره على من يشاء من عباده لينذر
يوم التلاق ۝ يوم هم بارزون لا يخفى على الله منهم شيء لمن الملك اليوم لله الواحد
القهار ۝ اليوم تجزى كل نفس بما كسبت لا ظلم اليوم ان الله سريع الحساب ۝
وانذرهم يوم الآزفة اذ القلوب لدى الحناجر كاظمين ما للظالمين من حميم

قد يوصل العطف
ومن تق السيئات

عشر

التسع الثامن

خمس والاستيناف اظهر

1008

ولا شفيع يطاع يعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور والله يقضي بالحق
و نه درخواست کننده که فرمان آورند میداند خدای خیانت چشمها را و آنچه نهان ساخته است سینها را و خدای حکم میکند براستی

عشر

والذين يدعون من دونه لا يقضون بشيء ان الله هو السميع البصير اولم يسيروا
و آنان که می پرستند بجز خدای حکم نمیکنند بچیزی بدرستیکه خدای اوست شنوا بینا ایا سیر نمیکنند

في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين كانوا من قبلهم كانوا هم اشد منهم
در زمین تا ببینند چگونه بود عاقبت آنان که بودند پیش از ایشان بودند سختتر از ایشان

قوة واثارا في الارض فاخذهم الله بذنوبهم وما كان لهم من الله من واق
از جهت قوت و نشانها در زمین پس بگرفت ایشانرا خدای بگناهان ایشان و نبود مر ایشانرا از عذاب خدای هیچ نگاه دارنده

ذلك بانهم كانت تاتيهم رسلهم بالبينات فكفروا فاخذهم الله انه قوي شديد
این گرفتن بسبب آن بود که ایشان بود آمد بایشان پیغامبران ایشان بحجتهای روشن پس کافر شدند پس بگرفت ایشانرا خدای بدرستیکه او توانای سخت

نصف الحزب
وقيل ان الله هو السميع البصير

العقاب ولقد ارسلنا موسى باياتنا وسلطان مبين الى فرعون وهامان وقارون
عقوبت کننده است و بتحقیق که فرستادیم موسی را بآیتهای ما و حجتی آشکارا بسوی فرعون و هامان و قارون

فقالوا ساحر كذاب فلما جاءهم بالحق من عندنا قالوا اقتلوا ابناء الذين امنوا
پس گفتند او ساحر دروغگوست پس چون آمد بایشان براستی از نزدیک ما گفتند بکشید پسران آنانکه ایمان آوردند

خمس

معه واستحيوا نساءهم وما كيد الكافرين الا في ضلال وقال
با او و زنده دارید دختران ایشانرا و نیست کید کافران مگر در ضلال و گفت

فرعون ذروني اقتل موسى وليدع ربه اني اخاف ان يبدل دينكم او ان
فرعون بگذارید مرا تا بکشم موسی را و گو بخواند خدای خود را بدرستیکه من میترسم از آنکه بگرداند دین شما را یا

بفتح الياء ... والفساد ... برفع ... وكسر الدال حفص

يظهر في الارض الفساد وقال موسى اني عذت بربي وربكم من كل متكبر
ظاهر کند در زمین فساد و گفت موسی بدرستیکه من پناه گرفتم بپروردگار خود و پروردگار شما از هر گردن کشی

لا يؤمن بيوم الحساب وقال رجل مؤمن من آل فرعون يكتم ايمانه اتقتلون رجلا
که ایمان نیارد بروز حساب و گفت مردی گرویده از خویشان فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را ایا میکشید مردی را

ان يقول ربي الله وقد جاءكم بالبينات من ربكم وان يك كاذبا فعليه
برای آنکه میگوید آفریدگار من خداست و حال آنکه آورده است بشما حجتهای روشن از پروردگار شما و اگر باشد دروغگوی پس بر وست

كذبه وان يك صادقا يصبكم بعض الذي يعدكم ان الله لا يهدي من هو
وبال دروغ او و اگر باشد راستگوی برسد بشما بعض آنچه وعده میدهد شما را بدرستیکه خدای راه ننماید کسیرا که او

مسرف كذاب يا قوم لكم الملك اليوم ظاهرين في الارض فمن ينصرنا
از حد درگذرنده دروغگوینده است ای قوم من مر شما راست پادشاهی امروز غالب آیید در زمین پس کیست که یاری دهد ما را

من بأس الله إن جاءنا قال فرعون ما أريكم إلا ما أرى وما أهديكم إلا سبيل

الرشاد ۝ وقال الذي آمن يا قوم إني أخاف عليكم مثل يوم الأحزاب ۝ مثل دأب قوم عشر

نوح وعاد وثمود والذين من بعدهم وما الله يريد ظلما للعباد ۝ ويا قوم إني أخاف عليكم

يوم التناد ۝ يوم تولون مدبرين ما لكم من الله من عاصم ومن يضلل الله فما له من هاد

ولقد جاءكم يوسف من قبل بالبينات فما زلتم في شك مما جاءكم به حتى إذا هلك

قلتم لن يبعث الله من بعده رسولا كذلك يضل الله من هو مسرف مرتاب ۝ الذين يجادلون

في آيات الله بغير سلطان أتاهم كبر مقتا عند الله وعند الذين آمنوا كذلك يطبع الله

على كل قلب متكبر جبار ۝ وقال فرعون يا هامان ابن لي صرحا لعلي أبلغ الأسباب خمس

أسباب السموات فأطلع إلى إله موسى وإني لأظنه كاذبا وكذلك زين لفرعون

سوء عمله وصد عن السبيل وما كيد فرعون إلا في تباب ۝ وقال الذي آمن يا قوم

اتبعون أهدكم سبيل الرشاد ۝ يا قوم إنما هذه الحيوة الدنيا متاع وإن الآخرة

هي دار القرار ۝ من عمل سيئة فلا يجزى إلا مثلها ومن عمل صالحا من ذكر أو أنثى

وهو مؤمن فأولئك يدخلون الجنة يرزقون فيها بغير حساب ۝ ويا قوم ما لي نصف

أدعوكم إلى النجوة وتدعونني إلى النار ۝ تدعونني لأكفر بالله وأشرك به ما ليس لي به علم

وانا

وانا ادعوكم الى العزيز الغفار ۝ لا جرم انما تدعونني اليه ليس له دعوة في الدنيا
ومن میخوانم شمارا بسوی خدای غالب آمرزنده هراینه آنچه شما میخوانید مرا بسوی او نیست مر او را خواندنی در دنیا

ولا في الآخرة وان مردنا الى الله وان المسرفين هم اصحاب النار ۝ فستذكرون
و نه در آخرت و بدرستیکه بازگشت ما بسوی خداست و بدرستیکه از حد برآن شدگان ایشانند ملازمان آتش پس بزودی یاد خواهید کرد

ما اقول لكم وافوض امري الى الله ان الله بصير بالعباد ۝ فوقه الله سيئات
آنچه میگویم برای شما و می سپارم کار را بخدا بدرستیکه خدای بیناست به بندگان خود پس نگاه داشت او را خدای از بدیهای آنچه

خمس

ما مكروا وحاق بآل فرعون سوء العذاب ۝ النار يعرضون عليها غدوا وعشيا
اندیشیدند و فرو گرفت بکسان فرعون عذاب بد آتش عرض کرده شوند بران بامداد و شبانگاه

ويوم تقوم الساعة ادخلوا آل فرعون اشد العذاب ۝ واذ يتحاجون في النار فيقول
و روزیکه قایم شود قیامت فرمان شود در آرید کسان فرعون را سخت ترین عذاب و یاد کن چون حجت کنند دوزخیان در آتش پس گویند

الضعفاء للذين استكبروا انا كنا لكم تبعا فهل انتم مغنون عنا نصيبا
زبونان مر آنانرا که سرکش بودند بدرستیکه ما بودیم مر شما را پیروان پس آیا هستید شما دفع کنندگان از ما بهره

من النار ۝ قال الذين استكبروا انا كل فيها ان الله قد حكم بين العباد ۝
از آتش گویند آنانکه سرکش بودند بدرستیکه ما همه در آتشیم بدرستیکه خدا بتحقیق حکم کرده است میان بندگان

وقال الذين في النار لخزنة جهنم ادعوا ربكم يخفف عنا يوما من
و گویند آنانکه در آتش اند نگاهبانان دوزخ را بخوانید پروردگار خود را تا سبک کند از ما روزی از

العذاب ۝ قالوا اولم تك تاتيكم رسلكم بالبينات قالوا بلى قالوا
عذاب گویند آیا نبود که آمدند بشما رسولان شما بحجتهای روشن گویند آری گویند نگاهبانان

عشر

فادعوا وما دعاء الكافرين الا في ضلال ۝ انا لننصر رسلنا والذين
پس شما بخوانید و نیست خواندن کافران مگر در گمراهی بدرستیکه ما یاری میدهیم پیغمبران خود را و آنانرا که

آمنوا في الحياة الدنيا ويوم يقوم الاشهاد ۝ يوم لا ينفع الظالمين معذرتهم
ایمان آورده در زندگانی دنیا و روزیکه بایستند گواهان روزیکه سود نکند ستمکاران را عذر ایشان

ولهم اللعنة ولهم سوء الدار ۝ ولقد آتينا موسى الهدى واورثنا بني اسرائيل
و مر ایشان راست لعنت و مر ایشان راست بد سرا و بدرستیکه ما دادیم موسی را راه نمودن و میراث دادیم فرزندان یعقوب را

الكتاب هدى وذكرى لاولي الالباب ۝ فاصبر ان وعد الله حق
توریت راه نماینده و پند دهنده مر خداوندان خرد را پس صبر کن بدرستیکه وعده خدای راست

خمس

واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك بالعشي والابكار ۝ ان الذين يجادلون
و استغفار کن برای گناه خود و تسبیح کن بستایش پروردگار خود شبانگاه و بامداد بدرستیکه آنانکه میستیزند

في آيات الله بغير سلطان أتاهم إن في صدورهم إلا كبر ما هم ببالغيه فاستعذ

بالله إنه هو السميع البصير لخلق السموات والأرض أكبر من خلق النا

ولكن أكثر الناس لا يعلمون وما يستوي الأعمى والبصير والذين

آمنوا وعملوا الصالحات ولا المسيء قليلا ما تتذكرون إن الساعة لآتية

لا ريب فيها ولكن أكثر الناس لا يؤمنون وقال ربكم ادعوني

أستجب لكم إن الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين

الله الذي جعل لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا إن الله لذو فضل

على الناس ولكن أكثر الناس لا يشكرون ذلكم الله ربكم

خالق كل شيء لا إله إلا هو فأنى تؤفكون كذلك يؤفك الذين كانوا

بآيات الله يجحدون الله الذي جعل لكم الأرض قرارا والسماء بناء

وصوركم فأحسن صوركم ورزقكم من الطيبات ذلكم الله

ربكم فتبارك الله رب العالمين هو الحي لا إله إلا هو فادعوه مخلصين

له الدين الحمد لله رب العالمين قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون من

دون الله لما جاءني البينات من ربي وأمرت أن أسلم لرب العالمين

عشر

هو

هو الذي خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقة ثم يخرجكم طفلا
اوست آنکه بیافرید شما را از خاک پس از آب منی پس از خون بسته پس بیرون می‌آرد شما را طفل

ثم لتبلغوا اشدكم ثم لتكونوا شيوخا ومنكم من يتوفى من قبل ولتبلغوا
پس تا برسید بنهایت قوت خود پس تا گردید پیران و از شما کسی هست که میرانیده می‌شود پیش ازین و تا که برسید

اجلا مسمى ولعلكم تعقلون ۝ هو الذي يحيي ويميت فاذا قضى امرا فانما يقول
بمدتی نام برده شده و باشد که شما دریابید اوست آنکه زنده می‌کند و می‌میراند پس چون حکم کند کاری را پس جز این نیست که گوید

له كن فيكون ۝ الم تر الى الذين يجادلون في آيات الله انى يصرفون ۝ الذين
مر او را شو پس می‌شود آیا نمی‌بینی بسوی آنانکه گفت‌وگو می‌کنند در آیتهای خدای چگونه برگردانیده می‌شوند آنانکه

كذبوا بالكتاب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف يعلمون ۝ اذ الاغلال في اعناقهم
بدروغ داشتند کتاب را و آنچه فرستادیم به پیغمبران خود را پس زود بدانند آنگاه که طوقها باشد در گردنهای ایشان

والسلاسل يسحبون في الحميم ثم في النار يسجرون ۝ ثم قيل لهم اين ما كنتم تشركون
و زنجیرها کشیده می‌شوند در آب گرم پس در آتش سوخته شوند پس گویند مر ایشان را کجا اند آنانکه بودید که شریک می‌گرفتید

من دون الله قالوا ضلوا عنا بل لم نكن ندعوا من قبل شيئا كذلك يضل الله
بجز خدای گویند گم شدند از ما بلک نبودیم که پرستیده باشیم پیش ازین چیزی را همچنین گمراه می‌گرداند خدای

الكافرين ۝ ذلكم بما كنتم تفرحون في الارض بغير الحق وبما كنتم
کافران را این عذاب بسبب آنست که بودید شما شادان در زمین بغیر حق و بجهت آنکه بودید

تمرحون ۝ ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين ۝ فاصبر ان وعد
که می‌نازیدید درآیید بدرهای دوزخ جاوید ماندگان در آن پس بد جایگاهست آن گردن کشان را پس صبر کن هر آینه وعده

الله حق فاما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا يرجعون ۝ ولقد ارسلنا
خدای راستست پس اگر بنمائیم ترا بعضی از آنچه وعده داده‌ایم ایشان را یا بمیرانیم ترا پس بسوی ما بازگردانیده شوند و بتحقیق فرستادیم

رسلا من قبلك منهم من قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص عليك وما كان لرسول
پیغمبران را پیش از تو از ایشان آنانکه خوانده‌ایم قصه ایشان بر تو و از ایشان آنانکه نخوانده‌ایم قصه ایشان بر تو و نبود هیچ پیغمبر را

ان ياتي باية الا باذن الله فاذا جاء امر الله قضي بالحق وخسر هنالك المبطلون ۝
آنکه بیارد نشانه مگر بفرمان خدای پس چون بیاید فرمان خدای حکم کرده شود براستی و زیان کنند آنجا ناراستان

الله الذي جعل لكم الانعام لتركبوا منها ومنها تاكلون ۝ ولكم فيها منافع
خدای آنست که آفرید برای شما چهارپایان تا سوار شوید بعضی را و از بعضی را میخورید و مر شما را در آن نفعهاست

ولتبلغوا عليها حاجة في صدوركم وعليها وعلى الفلك تحملون ۝ ويريكم آياته
و تا برسید برای حاجتی که در دلهای شما و بر آن و بر کشتی برداشته می‌شوید و می‌نماید شما را نشانهای خود

معانقة عند الشافعي

عشر

خمس

عشر

فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
پس کدام آیتهای خدا را انکار میکنید آیا سیر نکردند در زمین تا بنگرند که چگونه بود عاقبت آنانکه بودند

مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
پیش از ایشان که بودند بیشتر از ایشان و سخت‌تر از روی قوة و بناها در زمین پس دفع نکرد از ایشان آنچه بودند که

يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ
میکردند پس آنگاه که آمدند بایشان پیغمبران ایشان بنشانهای روشن شاد شدند بآنچه نزدیک ایشان است از دانش و درگرفت ایشان را

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
آنچه بودند که بآن تسخر میکردند پس چون دیدند عذاب ما را گفتند ایمان آوردیم بخدای یکتا او و کافر شدیم بآنچه بودیم بان

مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ
شریک آرندگان پس نبود که سود کند ایشان را ایمان ایشان آنگاه که دیدند عذاب ما را این نهاد خدا آنچه گذشته است در بندگان او

وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ
و زیانکار شدند آنجا کافران

سورة السجدة مكية اربعة وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۝ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ بَشِيرًا
فرو فرستاده از بخشاینده مهربان کتابیست که بیان کرده شده است آیتهای او قرآن عربی برای قومی که دانند مژده دهنده

وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا
و بیم کننده پس روی گردانیدند اکثر ایشان پس ایشان نمی‌شنوند و گفتند دلهای ما در پوششهاست از آنچه میخوانی ما را

إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
بسوی آن و در گوشهای ما گرانیست و میان ما و میان تو پرده است پس کار کن بدرستیکه ما کار کنندگانیم بگو جز این نیست که من آدمیم

مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ
مانند شما وحی کرده میشود بسوی من که خدای شما خدای یگانه است پس راست شوید بسوی او و آمرزش خواهید

وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ۝ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
و سختی عذاب مر مشرکانراست آنانکه نمیدهند زکوة را و ایشان بآخرت ایشان ناگرویدگان اند بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ
و کردند کارهای ستوده برای ایشانست مزدی بی پایان بگو آیا شما کافر میشوید بآنکسی که آفرید زمین را

فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا
در دو روز و می‌سازید برای او همتایان آن خداوند پروردگار عالمیانست و پیدا کرد در آن زمین کوهها از بالای آن

خمس

خمس

ثلث

وبارك

عشر

وبارك فيها وقدر فيها اقواتها في اربعة ايام سواء للسائلين ۝ ثم استوى الى السماء

وبرکت کرد دران و اندازه کرد دران روزیهای اهل زمین در چهار روز تمام یکسان خواهندکان و ناخواهندکان پس قصد کرد بسوی آسمان

وهي دخان فقال لها وللارض ائتيا طوعا او كرها قالتا اتينا طائعين ۝ فقضهن

و حال آنکه او دود بود پس گفت مر آسمان و زمین را بیایید خواهان یا ناخواهان گفتند آمدیم فرمان برداران پس برداخت ازا

سبع سموات في يومين واوحى في كل سماء امرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح و

هفت آسمان در دو روز و فرمود در هر آسمانی کار آنرا و بیاراستیم آسمان دنیا را بچراغها و

حفظا ذلك تقدير العزيز العليم ۝ فان اعرضوا فقل انذرتكم صاعقة مثل

نگاه داشتیم آنرا این تدبیر خداوند داناست پس اگر روی بگردانند پس بگو ترسانیدم شما را از عذاب مانند

صاعقة عاد وثمود ۝ اذ جاءتهم الرسل من بين ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا

عذاب قوم عاد و ثمود وقتی که آمدند بایشان پیغمبران از پیش ایشان و از پس ایشان و گفتند که مپرستید

الا الله قالوا لو شاء ربنا لانزل ملئكة فانا بما ارسلتم به كافرون ۝

مگر خدای را گفتند کافران اگر خواستی آفریدگار ما هر آینه فرستادی فرشتگان پس بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شده اید بآن ناگرویدگانیم

فاما عاد فاستكبروا في الارض بغير الحق وقالوا من اشد منا قوة اولم يروا ان

اما عادیان پس گردن کشی کردند در زمین بغیر حق و گفتند کیست سخت تر از ما از جهت قوة آیا ندانستند از آنکه

خمس

الله الذي خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا باياتنا يجحدون ۝ فارسلنا عليهم

خدایی که آفرید ایشانرا اوست سخت تر از ایشان از جهت قوة و بودند که بآیتهای ما منکر می شوند پس فرستادیم بر ایشان

ريحا صرصرا في ايام نحسات لنذيقهم عذاب الخزي في الحيوة الدنيا ولعذاب

بادی سخت در روزهای شوم تا بچشانیم ایشانرا عذاب رسوایی در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب

الاخرة اخزى وهم لا ينصرون ۝ واما ثمود فهدينهم فاستحبوا العمى على الهدى

آخرت رسواترست و ایشان یاری داده نشوند و اما ثمود پس نمودیم ایشانرا راه راست پس گزیدند نابینایی بر راه نمودن

الصاعقة ٤

فاخذتهم صاعقة العذاب الهون بما كانوا يكسبون ۝ ونجينا الذين امنوا وكانوا

پس فرو گرفت ایشانرا عذاب خوار کنندگان بسبب آنچه بودند که میکردند و رهانیدیم آنانکه گرویدند و بودند که

يتقون ۝ ويوم يحشر اعداء الله الى النار فهم يوزعون ۝ حتى اذا ما جاءوها شهد

پرهیز میکردند و یاد کن روزی را که جمع کرده شوند دشمنان خدای بسوی آتش پس ایشان رانده شوند تا وقتی که بیایند بآتش گواهی دهند

عشر

عليهم سمعهم وابصارهم وجلودهم بما كانوا يعملون ۝ وقالوا لجلودهم لم شهدتم

بر ایشان گوشهای ایشان و دیدهای ایشان و پوستهای ایشان بآنچه بودند که عمل میکردند و گویند مر پوستهای خود را چرا گواهی دادید

علينا قالوا انطقنا الله الذي انطق كل شيء وهو خلقكم اول مرة واليه ترجعون

بر ما گویند بسخن آورد ما را آن خدای که بسخن آورده هر چیزی را و او بیافرید شما را اول بار و بسوی او بازگردانیده خواهید شد

وما كنتم تستترون ان يشهد عليكم سمعكم ولا ابصاركم ولا جلودكم
و نبو ديد كه نهان نشويد از ترس انكه كواهي دهد بر شما كوشهاي شما ونه از كواهي ديدهاي شما ونه از كواهي اندامهاي شما

ولكن ظننتم ان الله لا يعلم كثيرا مما تعملون ۝ وذلكم ظنكم الذي ظننتم
و ليكن كمان داشتيد از كه خداي نداند بسياري از انچه مي كنيد و آن كمان شما انكه كمان بردند

بربكم اردىكم فاصبحتم من الخاسرين ۝ فان يصبروا فالنار مثوى لهم و
بخداي شما هلاك كرد شما را پس كشتند از زيانكاران پس اكر صبر كنند پس آتش قرارگاه است مرايشان را پس

ان يستعتبوا فما هم من المعتبين ۝ وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين ايديهم
اگر عذرخواهند پس نيستند ايشان از عذر شنوده شدگان و برانگيختيم برايشان نزديكان پس بياراستند براي ايشان انچه در پيش ايشان

وما خلفهم وحق عليهم القول في امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس انهم
و انچه از پس ايشان و واجب شد برايشان سخن عذاب با امتان كه گذشته اند پيش از ايشان از ديوان و آدميان بدرستي كه ايشان

كانوا خاسرين ۝ وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القرآن والغوا فيه لعلكم
هستند زيانكاران و گفتند آنانكه كافر شدند مشنويد مراين قرآن را و سخن بيهوده افكنيد دران شايد شما

تغلبون ۝ فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم اسوا الذي كانوا يعملون ۝
غلبه كنيد پس بچشانيم آنان را كه كافر شدند عذابي سخت و هرآينه جزا دهيم ايشان را بدتري انچه بودند كه ميكردند

ذلك جزاء اعداء الله النار لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا باياتنا يجحدون
آن جزاء دشمنان خداي آتش مرايشان را دران مقام جاويد جزا داده ميشوند بسبب انچه بودند كه بايتهاي ما انكار ميكردند

وقال الذين كفروا ربنا ارنا الذين اضلانا من الجن والانس نجعلهما تحت
و گويند آنانكه كافر شدند اي پروردگار ما بنما ما را آنان كه گمراه كردند ما را از ديوان و آدميان در آريم ايشان را در زير

اقدامنا ليكونا من الاسفلين ۝ ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم
پايهاي خود تا گردند از فروتران بدرستي آنانكه گفتند پروردگار ما خداست پس راست شدند فرود آيند بر ايشان

الملئكة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التي كنتم توعدون ۝
فرشتگان و گويند كه مترسيد و اندوه مخوريد و شاد شويد به بهشتي كه وعده داده شده بوديد

نحن اولياؤكم في الحيوة الدنيا وفي الاخرة ولكم فيها ما تشتهي انفسكم
ما دوستان شماييم در زندگاني دنيا و در آخرت و مر شما راست دران انچه آرزو كند نفسهاي شما

ولكم فيها ما تدعون ۝ نزلا من غفور رحيم ۝ ومن احسن قولا ممن دعا
و شما راست دران انچه خواهيد روزي مهيا از آمرزنده مهربان و كيست نيكوتر از جهت سخن از آنكس كه بخواند

الى الله وعمل صالحا وقال انني من المسلمين ۝ ولا تستوي الحسنة ولا السيئة ادفع
بسوي خداي و بكند كار شايسته و گويد بدرستي كه من از مسلمانانم و برابر نيست نيكي و بدي دفع كن بدي را

خمس نصف الحزب

عشر

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۝ وَمَا يُلَقَّاهَا
بخصلتی که آن نیکوترست پس آنگاه آنکس که میان تو و میان او دشمنیست گویا او دوستی کارسازست و نمیدهند این خصلت

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
مگر آنانرا که صبر کردند و عطا نمیکنند این را مگر خداوند بهره بزرگ را و اگر برسد بتو از شیطان

نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وسوسه پس پناه جوی بخدای بدرستیکه او شنوا داناست و از نشانهای او شب و روزست و آفتاب

وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ
و ماه سجده مکنید مر آفتاب را و نه ماه را و سجده کنید مر خدای را آنکه بیافرید ایشانرا اگر هستید که او را می پرستید

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۩
پس اگر سرکشی کنند پس آنانکه نزدیک پروردگار تواند تسبیح میگویند مر او را شب و روز و ایشان مانده نمی شوند

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
و از نشانهای اوست آنکه تو می بینی زمین را فرسوده پس چون فرو فرستیم بران آب باران بجنبش در آید و بر دهد

إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا
بدرستیکه آنکه زنده گردانید آنرا هر آینه زنده کننده مردگانست بدرستیکه او بر هر چیزی تواناست بتحقیق آنانکه میل میکنند بکجی در آیتهای ما

لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
پوشیده نمی شوند بر ما آیا کسیکه انداخته شود در آتش بهترست یا کسیکه بیاید ایمن روز قیامت بکنید هرچه خواهید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ۝
بدرستیکه خدای بانچه میکنید بیناست بدرستیکه آنانکه کافر شدند بقرآن آنهنگام که آمد بایشان و بدرستیکه آن هر آینه کتابیست گرامی

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۝ مَا يُقَالُ لَكَ
نیاید بان هیچ باطلی از پیش او و نه از پس او فرستاده شده است از دانای ستوده نگویند ترا

إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا
مگر آنچه گفته شده است مر پیغمبرانرا پیش از تو بدرستیکه پروردگار تو هر آینه خداوند آمرزش و خداوند عقوبت دردناکست و اگر میفرستادیم این را قرآنی

أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ
بغیر زبان عربی هر آینه میگفتند چرا بیان کرده نشد آیتهای آن آیا کلام بغیر زبان عرب و مردم عرب بگو قرآن مر آنانرا که گرویده اند راه نما و شفاست

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝
و آنانکه نمی گروند در گوشهای ایشان گرانیست و آن بر ایشان کوریست آن گروه آواز داده می شوند از جای دور

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
و بتحقیق دادیم موسی را توریت پس اختلاف کردند در آن و اگر نه بودی سخنی پیشی گرفته از پروردگار تو هر آینه حکم کرده شود

خمس

سجدة الثانية واحدة
سجدة واجب
وقيل تعبدون

عشر

الجزء الخامس والعشرون

وانهم لفي شك منه مريب ۝ من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعليها وما ربك بظلام للعبيد ۝
اليه يرد علم الساعة وما تخرج من ثمرات من اكمامها وما تحمل من انثى ولا تضع الا
بعلمه ويوم يناديهم اين شركائي قالوا اذناك ما منا من شهيد ۝ وضل عنهم ما كانوا
يدعون من قبل وظنوا ما لهم من محيص ۝ لا يسأم الانسان من دعاء الخير وان مسه
الشر فيؤس قنوط ۝ ولئن اذقناه رحمة منا من بعد ضراء مسته ليقولن هذا لي
وما اظن الساعة قائمة ولئن رجعت الى ربي ان لي عنده للحسنى فلننبئن الذين كفروا
بما عملوا ولنذيقنهم من عذاب غليظ ۝ واذا انعمنا على الانسان اعرض ونا بجانبه
واذا مسه الشر فذو دعاء عريض ۝ قل ارايتم ان كان من عند الله ثم كفرتم به من اضل
ممن هو في شقاق بعيد ۝ سنريهم آياتنا في الآفاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق
اولم يكف بربك انه على كل شيء شهيد ۝ الا انهم في مرية من لقاء ربهم الا انه بكل

سورة الشورى مكية ۝ محيط ۝ ثلث وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۝ عسق ۝ كذلك يوحي اليك والى الذين من قبلك الله العزيز الحكيم ۝ له ما في السموات
وما في الارض وهو العلي العظيم ۝ تكاد السموات يتفطرن من فوقهن

والملئكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الارض الا ان الله هو الغفور
وفرشتگان تسبيح ميگويند بستايش پروردگار خود وآمرزش ميخواهند براي كسي كه در زمين است بدانيد بدرستي كه خداي اوست آمرزنده

خمس

الرحيم ۝ والذين اتخذوا من دونه اولياء الله حفيظ عليهم وما انت عليهم بوكيل ۝
مهربان وآنانكه فرا گرفتند بجز خداي دوستان خداي نگاه بانست بر ايشان ونيستي تو بر ايشان كارگذار

وكذلك اوحينا اليك قرانا عربيا لتنذر ام القرى ومن حولها وتنذر يوم
وهم چنين وحي كرديم بتو قرآني عربي تا بيم كني اهل مكه را وهركه گرداگرد اوست وبترساني بروز

الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة وفريق في السعير ۝ ولو شاء الله لجعلهم امة
قيامت هيچ شك نيست درآن گروهي در بهشت وگروهي در دوزخ واگر خواستي خداي هر اينه گردانيدي ايشان را امت

واحدة ولكن يدخل من يشاء في رحمته والظالمون ما لهم من ولي ولا نصير ۝
يكي وليكن درمي آرد هركه را خواهد در رحمت خود وستمكاران نيست ايشان را هيچ دوستي ونه ياري

ام اتخذوا من دونه اولياء فالله هو الولي وهو يحيي الموتى وهو على كل شيء قدير ۝
آيا فرا گرفتند بجز خداي دوستان پس خداي اوست دوست واو زنده گرداند مردگان را واو بر همه چيز تواناست

وما اختلفتم فيه من شيء فحكمه الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت واليه
وآنچه اختلاف ميكنيد درآن از هر چيزي پس حكم آن بسوي خداست آن خداست پروردگار من بروي توكل كردم وبسوي او

عشر

انيب ۝ فاطر السموات والارض جعل لكم من انفسكم ازواجا ومن الانعام
بازميگردم آفريننده آسمانها وزمين آفريد براي شما از جنس شما زنان واز چهارپايان

ازواجا يذرؤكم فيه ليس كمثله شيء وهو السميع البصير ۝ له مقاليد
گوناگون بيافريند شما را درشكم مادران نيست مانند او چيزي واو شنوا بينا مراوراست كليدها

نصف الحزب

السموات والارض يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر انه بكل شيء عليم ۝ شرع
آسمان وزمين گشاده ميكند روزي براي هر كه خواهد وتنگ ميكند بدرستي كه او بهمه چيزي داناست بيان كرد

لكم من الدين ما وصى به نوحا والذي اوحينا اليك وما وصينا به ابرهيم وموسى وعيسى
براي شما از دين آنچه فرموده بود بان نوح را وآنچه وحي كرديم بتو وآنچه فرموده بوديم بان ابراهيم وموسى وعيسى را

ان اقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه كبر على المشركين ما تدعوهم اليه الله يجتبي اليه
آنكه برپاي داريد دين را وپراكنده مشويد درآن بزرگ است بر مشركان آنچه ميخواني ايشان را بسوي او خداي برگزيند بسوي خود

من يشاء ويهدي اليه من ينيب ۝ وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا
هر كرا خواهد وراه نمايد بسوي او هركرا بازگردد وپراكنده نشدند مگر از پس آنكه آمد بايشان دانش از حسد

بينهم ولولا كلمة سبقت من ربك الى اجل مسمى لقضي بينهم وان الذين اورثوا الكتاب
ميان ايشان واگر نه سخني بودي كه پيشي گرفته است از پروردگار تو تا زماني معين هر اينه حكم كرده شدي ميان ايشان وبدرستي كه آنانكه داده شده اند كتاب را

مِن بَعدِهِم لَفِي شَكٍّ مِنهُ مُرِيبٍ ۝ فَلِذَلِكَ فَادعُ وَاستَقِم كَمَا أُمِرتَ وَلَا تَتَّبِع
از پس ایشان کذشته هر اینه در شک از آن ظاهر اند پس برای این بخوان و درست باش چنانکه فرموده شده و پیروی مکن

أَهوَاءَهُم وَقُل آمَنتُ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِن كِتَابٍ وَأُمِرتُ لِأَعدِلَ بَينَكُمُ اللَّهُ
آرزوهای ایشان را و بکو کرویده ام بانچه فرو فرستاده خدای از کتاب و فرموده شده ام بانکه عدل میکنم میان شما خدای

رَبُّنَا وَرَبُّكُم لَنَا أَعمَالُنَا وَلَكُم أَعمَالُكُم لَا حُجَّةَ بَينَنَا وَبَينَكُمُ
آفریدگار ما و آفریدگار شماست ما راست عملهای ما و شما را عملهای شما هیچ حجت نیست میان ما و میان شما

اللَّهُ يَجمَعُ بَينَنَا وَإِلَيهِ المَصِيرُ ۝ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِن بَعدِ مَا استُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُم
خدای جمع کند میان ما و بسوی اوست بازکشت و آنانکه حجت میکنند در دین خدای از پس آنکه قبول کرده اند مر او را حجت ایشان

دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِم وَعَلَيهِم غَضَبٌ وَلَهُم عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي أَنزَلَ الكِتَابَ
باطلست نزد پروردکار ایشان و بر ایشان غضب و مر ایشانراست عذابی سخت خدای آنست که فرو فرستاد کتاب را

بِالحَقِّ وَالمِيزَانَ وَمَا يُدرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝ يَستَعجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤمِنُونَ
براستی و ترازوی عدل را و چه چیز دانا کرد ترا باشد که قیامت نزدیک بود شتاب میکنند بآن آنانکه نمی کروند

بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشفِقُونَ مِنهَا وَيَعلَمُونَ أَنَّهَا الحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ
بآن و آنانکه کرویده اند ترسانند از آن و میدانند که آن راستست بدانید بتحقیق آنکه حضومت میکنند در آمدن قیامت

لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرزُقُ مَن يَشَاءُ وَهُوَ القَوِيُّ العَزِيزُ ۝ مَن كَانَ
هر اینه در کمراهی دور اند خدای لطف کننده است به بندکان خود روزی میدهد هر کرا میخواهد و او توانا غالبست و هر که باشد که

يُرِيدُ حَرثَ الآخِرَةِ نَزِد لَهُ فِي حَرثِهِ وَمَن كَانَ يُرِيدُ حَرثَ الدُّنيَا نُؤتِهِ مِنهَا وَمَا لَهُ
خواهد کشت آخرت بیفزاییم مراو را در کشت او و هر که باشد که خواهد کشت دنیا بدهیم او را از آن و نیست مر او را

فِي الآخِرَةِ مِن نَصِيبٍ ۝ أَم لَهُم شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُم مِنَ الدِّينِ مَا لَم يَأذَن بِهِ اللَّهُ
در آخرت هیچ نصیبی آیا مر ایشان را شریکانند که بیاراسته اند ایشانرا از دین آنچه نفرموده است بآن خدای

وَلَولَا كَلِمَةُ الفَصلِ لَقُضِيَ بَينَهُم وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُم عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تَرَى الظَّالِمِينَ
و اگر نه قول خدای بتاخیر عذاب ایشان هر اینه حکم کرده شدی میان ایشان و بدرستی که ستمکاران مر ایشانراست عذاب دردناک به بینی ستمکارانرا

مُشفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِم وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوضَاتِ
ترسان از جزای آنچه کرده اند و آن رسنده است بایشان و آنانکه کرویده اند و کارهای نیک کرده در باغهای

الجَنَّاتِ لَهُم مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِم ذَلِكَ هُوَ الفَضلُ الكَبِيرُ ۝ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ
بهشت اند مر ایشانراست آنچه خواهند نزد پروردکار ایشان آنچه مذکور شد آنست فضل بزرک آن ثوابیست که مژده میدهد خدای

عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُل لَا أَسأَلُكُم عَلَيهِ أَجرًا إِلَّا المَوَدَّةَ فِي القُربَى
بندکان خود را آنانکه ایمان آورده اند و کارهای نیک کرده اند بکو نمیخواهم از شما بر این پیغام مزدی مکر دوستی در خویشان

ومن

وَمَن يَقتَرِف حَسَنَةً نَزِد لَهُ فِيهَا حُسنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝ اَم يَقُولُونَ

و هر که بکند نیکی زیاده کنیم مر او را دران نیکوی بدرستی که خدای امرزنده پذیرنده است ایا میگویند که

افتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَاِن يَشَاءِ اللّٰهُ يَختِم عَلَىٰ قَلبِكَ وَيَمحُ اللّٰهُ البَاطِلَ وَيُحِقُّ الحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

بر می بندد بر خدای دروغ را پس اگر خواهد خدای مهر نهد بر دل تو و نابود میکند خدای باطل را و اشکارا میسازد حق را بسخنهای خود

اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَقبَلُ التَّوبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ

بدرستی که او دانای است بانچه در سینهاست و اوست انکسی که قبول میکند توبه را از بندگان خود و در میگذارد از بدیهای

وَيَعلَمُ مَا تَفعَلُونَ ۝ وَيَستَجِيبُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِن فَضلِهِ

و میداند انچه میکنند و قبول میکند انرا که گرویده اند و کارهای پسندیده کرده و زیاده گرداند ایشانرا از فضل خود

وَالكَافِرُونَ لَهُم عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَلَو بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوا فِي الاَرضِ

و کافران مر ایشانراست عذاب سخت و اگر فراخ کردی خدای روزی را برای بندگان خود هر اینه نافرمانی کردندی در زمین

وَلٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ اِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الغَيثَ

و لیکن فرو میفرستد روزی را باندازه انچه میخواهد بدرستی که او به بندگان خود دانای بیناست و اوست انکه میفرستد باران را

مِن بَعدِ مَا قَنَطُوا وَيَنشُرُ رَحمَتَهُ وَهُوَ الوَلِيُّ الحَمِيدُ ۝ وَمِن اٰيَاتِهِ خَلقُ السَّمٰوَاتِ

بعد از انکه نومید شوند و براکند رحمت خود را و اوست دوست ستوده و از نشانهای او افریدن اسمانها

وَالاَرضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمعِهِم اِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۝ وَمَا اَصَابَكُم

و زمینهاست و انچه براکنده است در اینها از جنبندگان و او بر جمع اینها هرگاه که خواهد داناست و هرچه برسد بشما از

مِن مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَت اَيدِيكُم وَيَعفُو عَن كَثِيرٍ ۝ وَمَا اَنتُم بِمُعجِزِينَ فِي

از مصیبتی پس بشومی انست که کسب کرده دستهای شما و در میگذرد از گناهان بسیار و نیست شما عاجز کنندگان در

الاَرضِ وَمَا لَكُم مِن دُونِ اللّٰهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِن اٰيَاتِهِ الجَوَارِ فِي البَحرِ كَالاَعلَامِ

زمین و نیست شما را بجز خدای هیچ دوستی و نه یاری و از نشانهای او کشتیهای روانست در دریا مانند کوهها

اِن يَشَاء يُسكِنِ الرِّيحَ فَيَظلَلنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهرِهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

اگر خواهد خدای ساکن گرداند باد را و ابلی شوند کشتیها ایستادگان بر پشت اب بدرستی که درین کار هر اینه نشانهاست مر هر صبر کننده شکر گوینده را

اَو يُوبِقهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعفُ عَن كَثِيرٍ ۝ وَيَعلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي اٰيَاتِنَا مَا لَهُم مِن مَحِيصٍ

یا هلاک کند اهل کشتی بانچه کرده اند و در میگذراند از بسیاری و میداند انانکه خصومت میکنند در نشانهای ما نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی

فَمَا اُوتِيتُم مِن شَيءٍ فَمَتَاعُ الحَيٰوةِ الدُّنيَا وَمَا عِندَ اللّٰهِ خَيرٌ وَاَبقَىٰ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِم

پس انچه داده شده اند از چیزی پس انتفاع زندگانی دنیاست و انچه نزد خداست بهتر و باینده تر است برای انانکه ایمان آورده اند و بر پروردگار خود

يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَجتَنِبُونَ كَبَائِرَ الاِثمِ وَالفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوا هُم يَغفِرُونَ

توکل میکنند و انانکه پرهیز میکنند از گناهان کبیره و کارهای بد و چون خشم گیرند ایشان در میگذرانند

ويمح الله الباطل بغير الواو

خمس

محل استجابة

ربع عشر

خمس

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۝ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ

فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ۝ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ

وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۝ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا

خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا

أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ لَهُمْ

مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ

مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝ لِلَّهِ مُلْكُ

السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۝ أَوْ

يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ

أن يكلمه الله إلا وحيا أو من وراء حجاب أو يرسل رسولا فيوحي بإذنه ما يشاء

إنه علي حكيم ۝ وكذلك أوحينا إليك روحا من أمرنا ما كنت تدري

ما الكتاب ولا الإيمان ولكن جعلناه نورا نهدي به من نشاء من عبادنا

وإنك لتهدي إلى صراط مستقيم ۝ صراط الله الذي له ما في السموات وما في الأرض

ألا إلى الله تصير الأمور ۝

سورة الزخرف مكية وهي تسعة وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

حم ۝ والكتاب المبين ۝ إنا جعلناه قرآنا عربيا لعلكم تعقلون ۝

وإنه في أم الكتاب لدينا لعلي حكيم ۝ أفنضرب عنكم الذكر صفحا

أن كنتم قوما مسرفين ۝ وكم أرسلنا من نبي في الأولين ۝ وما يأتيهم من نبي

إلا كانوا به يستهزءون ۝ فأهلكنا أشد منهم بطشا ومضى مثل الأولين ۝ ولئن

سألتهم من خلق السموات والأرض ليقولن خلقهن العزيز العليم ۝ الذي جعل لكم

الأرض مهدا وجعل لكم فيها سبلا لعلكم تهتدون ۝ والذي نزل

من السماء ماء بقدر فأنشرنا به بلدة ميتا كذلك تخرجون ۝ والذي خلق الأزواج

كلها وجعل لكم من الفلك والأنعام ما تركبون ۝ لتستووا على ظهوره

ثم تذكروا نعمة ربكم اذا استويتم عليه وتقولوا سبحان الذى سخر لنا
پس یاد کنید نعمت پروردگار خود را چون راست نشستید بر آن و گویند پاکست آنکه مسخر کرد برای ما

هذا وما كنا له مقرنين ۝ وانا الى ربنا لمنقلبون ۝ وجعلوا له من عباده جزءا
اینها را و ما نبودیم مر اینها را توانا و بدرستیکه ما بسوی پروردگار خود بازگردندگانیم و ساختند کافران مر خدای را از بندگان او نصیبی

ان الانسان لكفور مبين ۝ ام اتخذ مما يخلق بنات واصفكم بالبنين ۝ واذا بشر
بدرستیکه آدمی کافر ناسپاس است آشکارا آیا فرا گرفته است خدای از آنچه می‌آفریند دختران و برگزید شما را به پسران و چون خبر داده شود

احدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه مسودا وهو كظيم ۝ اومن ينشؤا فى الحلية
یکی از ایشان بآنچه می‌زند برای خدا مثل گردد روی او سیاه و او غم پر خود میخورد آیا آنکه پرورده گردد بناز

وهو فى الخصام غير مبين ۝ وجعلوا الملئكة الذين هم عباد الرحمن اناثا اشهدوا
و او در سخن گذاری نه آشکار کننده حجت باشد و گردانیده اند فرشتگان را آنکه ایشان اند بندگان خدا دختران آیا دیده اند

خلقهم ستكتب شهادتهم ويسالون ۝ وقالوا لو شاء الرحمن ما عبدناهم ما لهم
آفریدن ایشان را زود باشد که نوشته شود گواهی ایشان و پرسیده شوند و گفتند اگر خواستی خدای نمی‌پرستیدیم ایشان را نیست ایشان را

بذلك من علم ان هم الا يخرصون ۝ ام اتيناهم كتابا من قبله فهم به مستمسكون
بآنچه میگویند هیچ دانشی نیستند ایشان مگر دروغ میگویند آیا داده ایم ایشان را کتابی پیش از قران پس ایشان بدان چنگ در زده اند

بل قالوا انا وجدنا اباءنا على امة وانا على اثارهم مهتدون ۝ وكذلك ما ارسلنا من
بلکه میگویند بدرستیکه یافته ایم پدران خود را بر گروهی و ما بر پیهای ایشان راه یافتگانیم و همچنین نفرستادیم

قبلك فى قرية من نذير الا قال مترفوها انا وجدنا اباءنا على امة وانا على اثارهم مقتدون
پیش از تو در دیهی هیچ بیم کننده مگر گفتند توانگران از دیه بدرستیکه یافته ایم پدران خود را بر دینی و ما بر پیهای ایشان پی روندگان

قل اولو جئتكم باهدى مما وجدتم عليه اباءكم قالوا انا بما ارسلتم به
گفت پیغمبر اگرچه آورده ایم برای شما راه راست تر از آنچه یافته اید بر و پدران خود را گفتند بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شدید بآن

كافرون ۝ فانتقمنا منهم فانظر كيف كان عاقبة المكذبين ۝ واذ قال ابرهيم
ناگرویدگانیم پس انتقام کشیدیم از ایشان پس ببین که چگونه بود عاقبت دروغ دارندگان و چون گفت ابراهیم

لابيه وقومه اننى براء مما تعبدون ۝ الا الذى فطرنى فانه سيهدين ۝ وجعلها كلمة
مر پدر و قوم خود را بدرستیکه من بیزارم از آنچه می‌پرستید لیکن آنکس که آفرید مرا پس بدرستیکه او زود راه نماید مرا و گردانید آنرا سخنی

باقية فى عقبه لعلهم يرجعون ۝ بل متعت هؤلاء واباءهم حتى جاءهم الحق ورسول
پاینده در فرزندان خود تا باشد که ایشان بازگردند بلکه نفع رسانیدم این گروه را و پدران ایشان را تا آنکه آمد بایشان حق و رسول

مبين ۝ ولما جاءهم الحق قالوا هذا سحر وانا به كافرون ۝ وقالوا لولا نزل هذا القران
آشکارا و آنهنگام که آمد بایشان قران گفتند این سحرست و بدرستیکه ما بآن ناگرویدگانیم و گفتند چرا فرستاده نشد این قران

خمس

عشر

خمس

عشر

على رجل من القريتين عظيم ۝ اهم يقسمون رحمة ربك نحن قسمنا بينهم معيشتهم في الحيوة
الدنيا ورفعنا بعضهم فوق بعض درجت ليتخذ بعضهم بعضا سخريا ورحمة ربك خير
مما يجمعون ۝ ولولا ان يكون الناس امة واحدة لجعلنا لمن يكفر بالرحمن لبيوتهم سقفا
من فضة ومعارج عليها يظهرون ۝ ولبيوتهم ابوابا وسررا عليها يتكئون ۝ وزخرفا
وان كل ذلك لما متاع الحيوة الدنيا والاخرة عند ربك للمتقين ۝ ومن يعش عن ذكر
الرحمن نقيض له شيطانا فهو له قرين ۝ وانهم ليصدونهم عن السبيل ويحسبون انهم
مهتدون ۝ حتى اذا جاءانا قال يليت بيني وبينك بعد المشرقين فبئس القرين ۝
ولن ينفعكم اليوم اذ ظلمتم انكم في العذاب مشتركون ۝ افانت تسمع الصم
او تهدي العمي ومن كان في ضلل مبين ۝ فاما نذهبن بك فانا منهم منتقمون ۝
او نرينك الذي وعدنهم فانا عليهم مقتدرون ۝ فاستمسك بالذي اوحي اليك انك
على صراط مستقيم ۝ وانه لذكر لك ولقومك وسوف تسئلون ۝ وسئل
من ارسلنا من قبلك من رسلنا اجعلنا من دون الرحمن الهة يعبدون ۝ ولقد
ارسلنا موسى بايتنا الى فرعون وملائه فقال اني رسول رب العلمين ۝ فلما جاءهم
بايتنا اذا هم منها يضحكون ۝ وما نريهم من اية الا هي اكبر من اختها واخذنهم

نصف الحزب
خمس

جاءانا بزيادة الالف بعد الهمزة ابو بكر وبغير الف بعد الهمزة حفص
ادغام الدال في الظاء عند الكل

عشر

خمس

بالعذاب لعلهم يرجعون ۝ وقالوا يا ايها الساحر ادع لنا ربك بما عهد عندك اننا
بعذاب تا باشد که ایشان باز آیند و گفتند ای ساحران بخوان برای ما پروردگار خود را بانچه عهد کرده است نزد تو بدرستی که ما

لمهتدون ۝ فلما كشفنا عنهم العذاب اذا هم ينكثون ۝ ونادى فرعون في قومه قال
راه یافتگانیم پس آنهنگام که می بردیم از ایشان عذاب را آنگاه ایشان می شکستند و آواز داد فرعون در قوم خود گفت

يا قوم اليس لي ملك مصر وهذه الانهار تجري من تحتي افلا تبصرون ۝ ام انا خير
ای قوم من آیا نیست مرا ملک مصر و این جویها میرود از زیر محل من آیا نمی بینید بلکه من بهترم

من هذا الذي هو مهين ۝ ولا يكاد يبين ۝ فلولا القي عليه اسورة من ذهب او
از آنکس که او خوار است و نمی تواند بیان سخن کرد پس چرا بیفکنده نشد بر او دستوانها از زر یا

جاء معه الملائكة مقترنين ۝ فاستخف قومه فاطاعوه انهم كانوا قوما فاسقين
آمده با او فرشتگان نزدیکان با او پس سبک عقل یافت قوم خود را پس فرمان آوردند بدرستی که ایشان بودند قومی فاسقان

فلما اسفونا انتقمنا منهم فاغرقناهم اجمعين ۝ فجعلناهم سلفا ومثلا للآخرين ۝ و
پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشان را همه پس گردانیدیم ایشان را پیشروان و پندی برای پسینیان و

لما ضرب ابن مريم مثلا اذا قومك منه يصدون ۝ وقالوا ءالهتنا خير ام هو ما ضربوه
چون زده شد پسر مریم مثلی آنگاه قوم تو از آن مرمی‌شوند و گفتند آیا معبودان ما بهتر اند یا عیسی نزدند مثل را

لك الا جدلا بل هم قوم خصمون ۝ ان هو الا عبد انعمنا عليه وجعلناه مثلا
برای تو مگر جهت خصومت بلکه ایشان قومی اند خصومت کنندگان نیست عیسی مگر بنده که انعام کرده ایم برو و گردانیدیم او را نشانه

لبني اسرائيل ۝ ولو نشاء لجعلنا منكم ملائكة في الارض يخلفون ۝ وانه
برای فرزندان یعقوب و اگر خواهیم هر آینه سازیم بدل از شما فرشتگان را در زمین از پی در آیند و بدرستی که عیسی

لعلم للساعة فلا تمترن بها واتبعون هذا صراط مستقيم ۝ ولا يصدنكم الشيطان
نشانه است آمدن قیامت را پس شک مکنید در آن و پیروی کنید مرا اینست راه راست و باید که باز ندارد شما را شیطان

انه لكم عدو مبين ۝ ولما جاء عيسى بالبينات قال قد جئتكم بالحكمة و
بدرستی که او مر شما را دشمن آشکاراست و آنهنگام که آمد عیسی بنشانهای روشن گفت بدرستی که آورده ام بشما بحکمت و

لابين لكم بعض الذي تختلفون فيه فاتقوا الله واطيعون ۝ ان الله هو ربي وربكم
برای آنکه بیان کنم برای شما بعض آنچه اختلاف میکنید در آن پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا بدرستی که خدای اوست آفریدگار من و آفریدگار شما

فاعبدوه هذا صراط مستقيم ۝ فاختلف الاحزاب من بينهم فويل للذين ظلموا من
پس بپرستید او را اینست راه راست پس اختلاف کردند قبیلها از میان ایشان پس وای مر آنانکه ستم کردند از

عذاب يوم اليم ۝ هل ينظرون الا الساعة ان تاتيهم بغتة وهم لا يشعرون ۝
عذاب روزی که دردناک است آیا منتظر نیستند مگر قیامت را اگر بیاید بایشان ناگهان و ایشان ندانند

عشر

خمس

عشر

نصف الحزب

خمس

وقيل فاختلف الاحزاب

الاخلاء

الاخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقين ۝ يا عباد لا خوف عليكم اليوم

ولا انتم تحزنون ۝ الذين آمنوا بآياتنا وكانوا مسلمين ۝ ادخلوا الجنة انتم وازوا[جكم]

تحبرون ۝ يطاف عليهم بصحاف من ذهب واكواب وفيها ما تشتهيه الانفس

وتلذ الاعين وانتم فيها خالدون ۝ وتلك الجنة التي اورثتموها بما كنتم تعملون ۝

لكم فيها فاكهة كثيرة منها تاكلون ۝ ان المجرمين في عذاب جهنم خالدون ۝

لا يفتر عنهم وهم فيه مبلسون ۝ وما ظلمناهم ولكن كانوا هم الظالمين ۝

ونادوا يا مالك ليقض علينا ربك قال انكم ماكثون ۝ لقد جئناكم بالحق

ولكن اكثركم للحق كارهون ۝ ام ابرموا امرا فانا مبرمون ۝ ام يحسبون

انا لا نسمع سرهم ونجواهم بلى ورسلنا لديهم يكتبون ۝ قل ان كان للرحمن ولد

فانا اول العابدين ۝ سبحان رب السموات والارض رب العرش عما يصفون ۝

فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون ۝ وهو الذي في السماء اله

وفي الارض اله وهو الحكيم العليم ۝ وتبارك الذي له ملك السموات والارض

وما بينهما وعنده علم الساعة واليه ترجعون ۝ ولا يملك الذين يدعون من دونه

الشفاعة الا من شهد بالحق وهم يعلمون ۝ ولئن سالتهم من خلقهم ليقولن الله

عشر

ما تشتهي

خمس و ...

عشر

خمس

فأنّى يؤفكون ۝ وقيله يا ربّ إنّ هؤلاء قوم لا يؤمنون ۝ فاصفح عنهم وقل سلام فسوف

سورة الدخان مكيّة يعلمون ۝ تسع وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۝ والكتاب المبين ۝ إنّا أنزلناه في ليلة مباركة إنّا كنّا منذرين

فيها يفرق كلّ أمر حكيم ۝ أمرا من عندنا إنّا كنّا مرسلين ۝ رحمة من ربّك

إنّه هو السميع العليم ۝ ربّ السموات والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين

لا إله إلّا هو يحيي ويميت ربّكم وربّ آبائكم الأوّلين ۝ بل هم في شكّ يلعبون

فارتقب يوم تأتي السماء بدخان مبين ۝ يغشى الناس هذا عذاب أليم ۝ ربّنا اكشف

عنّا العذاب إنّا مؤمنون ۝ أنّى لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين

ثمّ تولّوا عنه وقالوا معلّم مجنون ۝ إنّا كاشفوا العذاب قليلا إنّكم عائدون

يوم نبطش البطشة الكبرى إنّا منتقمون ۝ ولقد فتنّا قبلهم قوم فرعون وجاءهم

رسول كريم ۝ أن أدّوا إليّ عباد الله إنّي لكم رسول أمين ۝ وأن لا تعلوا على الله

إنّي آتيكم بسلطان مبين ۝ وإنّي عذت بربّي وربّكم أن ترجمون

وإن لم تؤمنوا لي فاعتزلون ۝ فدعا ربّه أنّ هؤلاء قوم مجرمون ۝ فأسر بعبادي ليلا

إنكم متبعون ۝ واترك البحر رهوا إنهم جند مغرقون ۝ كم تركوا من جنات وعيون
وزروع ومقام كريم ۝ ونعمة كانوا فيها فاكهين ۝ كذلك وأورثناها
قوما آخرين ۝ فما بكت عليهم السماء والأرض وما كانوا منظرين ۝ و
لقد نجينا بني إسرائيل من العذاب المهين ۝ من فرعون إنه كان عاليا من
المسرفين ۝ ولقد اخترناهم على علم على العالمين ۝ وآتيناهم من الآيات ما فيه
بلاء مبين ۝ إن هؤلاء ليقولون ۝ إن هي إلا موتتنا الأولى وما نحن بمنشرين ۝
فأتوا بآبائنا إن كنتم صادقين ۝ أهم خير أم قوم تبع والذين من قبلهم أهلكناهم
إنهم كانوا مجرمين ۝ وما خلقنا السموات والأرض وما بينهما لاعبين ۝
ما خلقناهما إلا بالحق ولكن أكثرهم لا يعلمون ۝ إن يوم الفصل ميقاتهم
أجمعين ۝ يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون ۝ إلا من رحم الله
إنه هو العزيز الرحيم ۝ إن شجرت الزقوم ۝ طعام الأثيم ۝ كالمهل يغلي في البطون ۝ كغلي
الحميم ۝ خذوه فاعتلوه إلى سواء الجحيم ۝ ثم صبوا فوق رأسه من عذاب الحميم ۝
ذق إنك أنت العزيز الكريم ۝ إن هذا ما كنتم به تمترون ۝ إن المتقين في مقام أمين ۝
في جنات وعيون ۝ يلبسون من سندس وإستبرق متقابلين ۝ كذلك وزوجناهم

بحور عين ۝ يدعون فيها بكل فاكهة آمنين ۝ لا يذوقون فيها الموت الا
بزنان کشاده چشم مرطلبند دران میوه ها را ایمن شدکان بچشند دران مرگ را مگر

الموتة الاولى ۝ ووقيهم عذاب الجحيم ۝ فضلا من ربك ذلك هو الفوز العظيم ۝
مرگ اول ونگاه میدارد ایشان را از عذاب دوزخ از روی فضل از پروردگار تو آنچه مذکور شد آنست رستگاری بزرگ

فانما يسرناه بلسانك لعلهم يتذكرون ۝ فارتقب انهم مرتقبون ۝
پس جز این نیست که آسان کردانیدیم قرآن را بزبان تو باشد که قوم تو پند کیرند پس منتظر باش بر ستی که ایشان منتظر اند

سورة الجاثية مكية سبع وثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۝ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۝ ان في السموات والارض لايات
بحکم ازلی و فرو فرستادن کتاب از خدای غالب داناست بدرستیکه در آسمانها و زمین هر آینه نشانهاست

للمؤمنين ۝ وفي خلقكم وما يبث من دابة آيات لقوم يوقنون ۝ واختلاف
گروندگان را و در آفریدن شما و آنچه پراکنده میسازد از جنبندگان نشانهاست مر قومی را که یقین دارند و در اختلاف

الليل والنهار وما انزل الله من السماء من رزق فاحيا به الارض بعد موتها وتصريف
شب و روز و آنچه فرو فرستاد خدای از آسمان باران روزی پس زنده کردانید زمین را بسبب آن از پس مردکی آن و در کردانیدن

الرياح آيات لقوم يعقلون ۝ تلك آيات الله نتلوها عليك بالحق فباي حديث
بادها هر آینه نشانهاست مر قومی را که دریابند اینها نشانهای خداست میخوانیم آنرا بر تو براستی پس بکدام سخن

بعد الله وآياته يؤمنون ۝ ويل لكل افاك اثيم ۝ يسمع آيات الله تتلى عليه ثم يصر
بعد از سخن خدا و نشانهای او ایمان می آرند وای مر هر دروغ کوی کناهکار را که میشنود آیتهای خدا را که خوانده میشود بر وی پس مر ایستد

مستكبرا كان لم يسمعها فبشره بعذاب اليم ۝ واذا علم من آياتنا شيئا
کردن کشان کویا که نشنیده آنرا پس مژده ده او را بعذاب دردناک و چون داند از آیتهای ما چیزی

اتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين ۝ من ورائهم جهنم ولا يغني عنهم ما كسبوا
فرا کیرد آنرا بسخریه آن کروه مر ایشانراست عذابی خوار کننده از پس ایشان دوزخست و دفع نکند از ایشان آنچه کسب کرده اند

شيئا ولا ما اتخذوا من دون الله اولياء ولهم عذاب عظيم ۝ هذا هدى والذين كفروا
چیزی را و نه آنچه فرا کرفتند بجز خدای دوستان و مر ایشانراست عذابی بزرگ این قرآن راه نماینده است و آنانکه کافر شدند

بآيات ربهم لهم عذاب من رجز اليم ۝ الله الذي سخر لكم البحر لتجري الفلك فيه
بآیتهای پروردگار خود مر ایشانراست عذابی از سختترین عذابی دردناک خدای آنست که مسخر کرد برای شما دریا را تا بیرون کشتیها در وی

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سورة الجاثية كان ثوابها ان لا يرى النار ابدا ولا يسمع زفير جهنم ولا شهيقها وهو مع محمد صلى الله عليه وآله من نواب الاعماف

خمس
رب
خمس
عشر
نصف الحزب
وقيل والقمر آتيناه وقيل لقوم يوقنون

بامره

بامره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۝ وسخر لكم ما في السموات
بفرمان او و تا طلب کنید از فضل او و تا باشما شکر گوئید و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمانها است

وما في الارض جميعا منه ان في ذلك لايات لقوم يتفكرون ۝ قل للذين
و آنچه در زمین است همه از وست بدرستیکه در این است نشانها مر قومی را که فکر کنند بگو آنان را که

امنوا يغفروا للذين لا يرجون ايام الله ليجزي قوما بما كانوا يكسبون ۝
گرویده اند که درگذرانند مر آنان را که نمی ترسند از روزهای عذاب خدا تا جزا کند قومی را بآنچه هستند که می کسب کنند

من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعليها ثم الى ربكم ترجعون ۝ ولقد
هرکه بکند کاری شایسته پس برای نفس اوست و هرکه بد کند پس بر وی است وبال آن پس بسوی آفریدگار خود باز گردیده خواهید شد و بتحقیق

اتينا بني اسرائيل الكتاب والحكم والنبوة ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم
دادیم فرزندان یعقوب را کتاب و حکم و پیغمبری و روزی دادیم ایشانرا از پاکیزها و فضل دادیم ایشان را

على العالمين ۝ واتيناهم بينات من الامر فما اختلفوا الا من بعد ما جاءهم العلم
بر عالمیان و دادیم ایشان را نشانهای روشن از کار دین پس اختلاف نکردند مگر از پس آنکه آمد بایشان دانش

بغيا بينهم ان ربك يقضي بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ۝ ثم جعلناك
از روی حسد میان خود بدرستیکه آفریدگار تو حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند پس گردانیدیم ترا

على شريعة من الامر فاتبعها ولا تتبع اهواء الذين لا يعلمون ۝ انهم لن يغنوا عنك
بر راه روشن از کار دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن آرزوهای آنانکه نمیدانند بدرستیکه ایشان دفع نکنند از تو

من الله شيئا وان الظالمين بعضهم اولياء بعض والله ولي المتقين ۝ هذا بصائر
از عذاب خدا چیزی را و بدرستیکه ستمکاران بعضی از ایشان دوستان بعضی اند و خدای دوست پرهیزگاران است این قرآن ایمانها روشن است

للناس وهدى ورحمة لقوم يوقنون ۝ ام حسب الذين اجترحوا السيئات ان
مردمانرا و راه نمونی و رحمت برای گروهی که یقین دارند آیا پنداشتند آنانکه کسب کردند بدیها را آیا که

نجعلهم كالذين امنوا وعملوا الصالحات سواء محياهم ومماتهم ساء ما
گردانیم ایشانرا مانند آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برابر زندگی ایشان و مردن ایشان بد است آنچه

يحكمون ۝ وخلق الله السموات والارض بالحق ولتجزى كل نفس بما كسبت
حکم میکنند و بیافرید خدای آسمانها و زمین را براستی و تا جزا داده شود هر کسی را بآنچه کسب کرده

وهم لا يظلمون ۝ افرايت من اتخذ الهه هويه واضله الله على علم وختم على
و ایشان ستم دیده نشوند آیا دیدی آنرا که فرا گرفت خدای خود را هوای خود را و گمراه کرد او را خدا بر دانش و مهر نهاد بر

سمعه وقلبه وجعل على بصره غشاوة فمن يهديه من بعد الله افلا تذكرون
گوش او و بر دل او و نهاد بر چشم او پوششی پس کیست که راه نماید او را از پس خدای آیا پند نمی گیرید

وقالوا ما هي الا حيوتنا الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا الا الدهر وما لهم بذلك

من علم ان هم الا يظنون ۝ واذا تتلى عليهم آياتنا بينات ما كان حجتهم

الا ان قالوا ائتوا بآبائنا ان كنتم صادقين ۝ قل الله يحييكم ثم يميتكم — خمس

ثم يجمعكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۝

ولله ملك السموات والارض ويوم تقوم الساعة يومئذ يخسر المبطلون ۝ و — محل استجابت

۝ ترى كل امة جاثية كل امة تدعى الى كتابها اليوم تجزون ما كنتم تعملون — من نصب كل امة تقف

هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما كنتم تعملون ۝

۝ فاما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك هو الفوز المبين — عشر

واما الذين كفروا افلم تكن آياتي تتلى عليكم فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين

واذا قيل ان وعد الله حق والساعة لا ريب فيها قلتم ما ندري ما الساعة ان نظن

الا ظنا وما نحن بمستيقنين ۝ وبدا لهم سيئات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا

به يستهزؤن ۝ وقيل اليوم ننسيكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا ومأويكم — وقال ابو عمرو وآخر السورة

النار وما لكم من ناصرين ۝ ذلكم بانكم اتخذتم آيات الله هزوا

وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم لا يخرجون منها ولا هم يستعتبون ۝ فلله الحمد — خمس

رب السموات ورب الارض رب العالمين ۝ وله الكبرياء في السموات

سورة الاحقاف مكية والارض وهو العزيز الحكيم ۝ خمسة وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۝ ما خلقنا السموات والارض وما

بينهما الا بالحق واجل مسمى والذين كفروا عما انذروا معرضون ۝ قل ارايتم

ما تدعون من دون الله اروني ماذا خلقوا من الارض ام لهم شرك في السموات

ائتوني بكتاب من قبل هذا او اثارة من علم ان كنتم صادقين ۝ ومن اضل

ممن يدعوا من دون الله من لا يستجيب له الى يوم القيمة وهم عن دعائهم غافلون

واذا حشر الناس كانوا لهم اعداء وكانوا بعبادتهم كافرين ۝ واذا

تتلى عليهم اياتنا بينات قال الذين كفروا للحق لما جاءهم هذا سحر مبين ۝

ام يقولون افتريه قل ان افتريته فلا تملكون لي من الله شيئا هو اعلم بما تفيضون فيه

كفى به شهيدا بيني وبينكم وهو الغفور الرحيم ۝ قل ما كنت بدعا من الرسل

وما ادري ما يفعل بي ولا بكم ان اتبع الا ما يوحى الي وما انا الا نذير مبين

قل ارايتم ان كان من عند الله وكفرتم به وشهد شاهد من بني اسرائيل على مثله

الجزو السادس والعشرون

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سورة الاحقاف في كل ليلة او في كل جمعة لم يصبه الله بروعة في الحيوة الدنيا وامنه من فزع يوم القيمة ان شاء الله

باب ال الهمزة الثانية ياء في الابتداء عند الكل

خمس

فآمن واستكبرتم إن الله لا يهدي القوم الظالمين ۝ وقال الذين كفروا للذين آمنوا
لو كان خيرا ما سبقونا إليه وإذ لم يهتدوا به فسيقولون هذا إفك
قديم ۝ ومن قبله كتاب موسى إماما ورحمة وهذا كتاب مصدق لسانا
عربيا لينذر الذين ظلموا وبشرى للمحسنين ۝ إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا
فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ أولئك أصحاب الجنة خالدين فيها جزاء بما
كانوا يعملون ۝ ووصينا الإنسان بوالديه إحسانا حملته أمه كرها ووضعته
كرها وحمله وفصاله ثلاثون شهرا حتى إذا بلغ أشده وبلغ أربعين سنة قال
رب أوزعني أن أشكر نعمتك التي أنعمت علي وعلى والدي وأن أعمل صالحا ترضاه
وأصلح لي في ذريتي إني تبت إليك وإني من المسلمين ۝ أولئك الذين نتقبل عنهم
أحسن ما عملوا ونتجاوز عن سيئاتهم في أصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا يوعدون
والذي قال لوالديه أف لكما أتعدانني أن أخرج وقد خلت القرون من قبلي وهما يستغيثان
الله ويلك آمن إن وعد الله حق فيقول ما هذا إلا أساطير الأولين ۝ أولئك الذين
حق عليهم القول في أمم قد خلت من قبلهم من الجن والإنس إنهم كانوا خاسرين
ولكل درجات مما عملوا وليوفيهم أعمالهم وهم لا يظلمون ۝ ويوم يعرض الذين كفروا

عشر نصف الحزب لمراحاف

على النار اذهبتم طيباتكم في حيوتكم الدنيا واستمتعتم بها فاليوم تجزون
بر آتش وگویند ایشانرا که ببردید پاکیزه خودرا در زندگانی دنیا و برخوردار شدید بآن پس امروز جزا داده شوید

عذاب الهون بما كنتم تستكبرون في الارض بغير الحق وبما كنتم تفسقون
عذاب خوارکننده بانچه بودید که سرکشی میکردید در زمین بنا راستی و بانچه بودید که فسق میکردید

واذكر اخا عاد اذ انذر قومه بالاحقاف وقد خلت النذر من بين يديه ومن خلفه
و یاد کن برادر عادرا و قتی که بیم کرد قوم خودرا بموضع احقاف نام و گذشته بود بیم کنندگان پیش ازو و پس ازو

الا تعبدوا الا الله اني اخاف عليكم عذاب يوم عظيم قالوا اجئتنا
چون گفت ایشانرا که نپرستید مگر خدای را بدرستی که من می ترسم بر شما از عذاب روز بزرگ گفتند ایا آمده بما

لتافكنا عن الهتنا فاتنا بما تعدنا ان كنت من الصادقين قال انما
تا برگردانیدی مارا از بتان ما پس بیار آنچه وعده میکنی مارا اگر هستی از راستگویان گفت جز این نیست که

العلم عند الله وابلغكم ما ارسلت به ولكني اريكم قوما تجهلون
علم آن نزدیک خداست و میرسانم بشما آنچه فرستاده شده ام بآن ولیکن من می بینم شمارا گروهی نادانی میکنید

فلما راوه عارضا مستقبل اوديتهم قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما استعجلتم به ريح
پس انگاه که دیدند انرا ابری که روی نهاده برودخانهاشان گفتند این ابریست باران دهنده مارا گفت این نیست بلکه چیزیست که شتاب میکردید بآن بادیست

فيها عذاب اليم تدمر كل شيء بامر ربها فاصبحوا لا يرى الا مساكنهم
که دران عذاب دردناکست نابود میکند همه چیزرا بامر پروردگار خود پس گشتند بحالی که دیده نشد مگر خانهای ایشان

كذلك نجزي القوم المجرمين ولقد مكناهم فيما ان مكناكم فيه
هم چنین جزا میدهیم قوم کافران را و بدرستی که جای دهیم ایشانرا دران زمینی که جای دادیم شمارا دران

وجعلنا لهم سمعا وابصارا وافئدة فما اغنى عنهم سمعهم ولا ابصارهم ولا افئدتهم
و دادیم ایشانرا گوش و چشمها و دلها پس دفع نکرد از ایشان گوش ایشان و نه دیدهای ایشان و نه دلهای ایشان

من شيء اذ كانوا يجحدون بايات الله وحاق بهم ما كانوا به يستهزؤن
چیزی را از عذاب چون بودند که انکار میکردند بنشانهای خدا و درگرفت ایشانرا انچه بودند بان استهزا میکردند

ولقد اهلكنا ما حولكم من القرى وصرفنا الايات لعلهم يرجعون
و بدرستی که هلاک کردیم انچه گرداگرد شما بود از دیها و مکرر کردیم نشانهای تا ایشان باز گردند

فلولا نصرهم الذين اتخذوا من دون الله قربانا الهة بل ضلوا عنهم وذلك
پس چرا یاری نکردند ایشانرا انانکه فرا گرفته بودند بجز خدای جهت نزدیکی معبودان بلکه گم شدند از ایشان و ان

افكهم وما كانوا يفترون واذ صرفنا اليك نفرا من الجن يستمعون القران
دروغ ایشانست و انچه هستند که بر می بافتند و یاد کن انرا که گردانیدیم بسوی تو گروهی از جن میشنودند قرانرا

خمس

زیر دولتی آن بود که حضرت رسالت صلعم ... ونی نخلستانی ... بانگ ...

فلما حضروه قالوا انصتوا فلما قضي ولوا الى قومهم منذرين ۝ قالوا يا قومنا انا سمعنا

كتابا انزل من بعد موسى مصدقا لما بين يديه يهدي الى الحق والى طريق مستقيم ۝ عشر

يا قومنا اجيبوا داعي الله وامنوا به يغفر لكم من ذنوبكم ويجركم من عذاب

اليم ۝ ومن لا يجب داعي الله فليس بمعجز في الارض وليس له من دونه اولياء اولئك

في ضلال مبين ۝ اولم يروا ان الله الذي خلق السموات والارض ولم يعي بخلقهن

بقادر على ان يحيي الموتى بلى انه على كل شيء قدير ۝ ويوم يعرض الذين كفروا على

النار اليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ۝

فاصبر كما صبر اولوا العزم من الرسل ولا تستعجل لهم كانهم يوم يرون ما يوعدون خمس

لم يلبثوا الا ساعة من نهار بلاغ فهل يهلك الا القوم الفاسقون ۝

سورة محمد صلى الله عليه وآله وسلم اربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله اضل اعمالهم ۝ والذين امنوا وعملوا

الصالحات وامنوا بما نزل على محمد وهو الحق من ربهم كفر عنهم سيئاتهم

واصلح بالهم ۝ ذلك بان الذين كفروا اتبعوا الباطل وان الذين امنوا اتبعوا الحق ربع

182

معانقة
عند المتقدمين وقد يوقف على اوزارها

بفتح القاف والتاء والف بينهما ... وبضم القاف وكسر التاء وبغير الالف حفص

من ربهم كذلك يضرب الله للناس امثالهم ۝ فاذا لقيتم الذين كفروا فضرب
الرقاب حتى اذا اثخنتموهم فشدوا الوثاق فاما منا بعد واما فداء حتى تضع
الحرب اوزارها ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلوا بعضكم
ببعض والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل اعمالهم ۝ سيهديهم ويصلح بالهم
ويدخلهم الجنة عرفها لهم ۝ يا ايها الذين امنوا ان تنصروا الله ينصركم
ويثبت اقدامكم ۝ والذين كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ۝ ذلك بانهم كرهوا
ما انزل الله فاحبط اعمالهم ۝ افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان
عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين امثالها ۝ ذلك بان الله مولى
الذين امنوا وان الكافرين لا مولى لهم ۝ ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصالحات
جنات تجري من تحتها الانهار والذين كفروا يتمتعون ويأكلون كما تأكل
الانعام والنار مثوى لهم ۝ وكاين من قرية هي اشد قوة من قريتك التي
اخرجتك اهلكناهم فلا ناصر لهم ۝ افمن كان على بينة من ربه كمن زين له
سوء عمله واتبعوا اهواءهم ۝ مثل الجنة التي وعد المتقون فيها انهار من ماء غير اسن وانهار
من لبن لم يتغير طعمه وانهار من خمر لذة للشاربين ۝ وانهار من عسل مصفى

عشر

وقد يوصل

ولهم فيها من كل الثمرات ومغفرة من ربهم كمن هو خالد في النار وسقوا ماء

حميما فقطع امعاءهم ۝ ومنهم من يستمع اليك حتى اذا خرجوا من عندك قالوا

للذين اوتوا العلم ماذا قال انفا اولئك الذين طبع الله على قلوبهم واتبعوا اهواءهم ۝

والذين اهتدوا زادهم هدى واتاهم تقواهم ۝ فهل ينظرون الا الساعة ان تاتيهم

بغتة فقد جاء اشراطها فانى لهم اذا جاءتهم ذكراهم ۝ فاعلم انه لا اله

الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثواكم

ويقول الذين امنوا لولا نزلت سورة فاذا انزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال

رايت الذين في قلوبهم مرض ينظرون اليك نظر المغشي عليه من الموت فاولى لهم

طاعة وقول معروف فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم ۝ فهل

عسيتم ان توليتم ان تفسدوا في الارض وتقطعوا ارحامكم اولئك

الذين لعنهم الله فاصمهم واعمى ابصارهم ۝ افلا يتدبرون القران ام على قلوب

اقفالها ۝ ان الذين ارتدوا على ادبارهم من بعد ما تبين لهم الهدى الشيطان

سول لهم واملى لهم ۝ ذلك بانهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم

في بعض الامر والله يعلم اسرارهم ۝ فكيف اذا توفتهم الملائكة يضربون وجوههم

وادبارهم

وادبارهم ۝ ذلك بانهم اتبعوا ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط
اعمالهم ۝ ام حسب الذين في قلوبهم مرض ان لن يخرج الله اضغانهم ۝ ولو
نشاء لاريناكهم فلعرفتهم بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول والله يعلم اعمالكم
ولنبلونكم حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين ونبلوا اخباركم
ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله وشاقوا الرسول من بعد ما تبين لهم الهدى
لن يضروا الله شيئا وسيحبط اعمالهم ۝ يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول
ولا تبطلوا اعمالكم ۝ ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله ثم ماتوا وهم
كفار فلن يغفر الله لهم ۝ فلا تهنوا وتدعوا الى السلم وانتم الاعلون والله معكم
ولن يتركم اعمالكم ۝ انما الحيوة الدنيا لعب ولهو وان تؤمنوا وتتقوا يؤتكم
اجوركم ولا يسالكم اموالكم ۝ ان يسالكموها فيحفكم تبخلوا و
يخرج اضغانكم ۝ ها انتم هؤلاء تدعون لتنفقوا في سبيل الله فمنكم
من يبخل ومن يبخل فانما يبخل عن نفسه والله الغني وانتم الفقراء وان تتولوا
يستبدل قوما غيركم ثم لا يكونوا امثالكم

سورة الفتح مدنية تسع وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

عشر

خمس

نصف الحزب

فواصلها الف

إنا فتحنا لك فتحا مبينا ۝ ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر ويتم

نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما ۝ وينصرك الله نصرا عزيزا ۝ هو

الذي أنزل السكينة في قلوب المؤمنين ليزدادوا إيمانا مع إيمانهم ولله

جنود السموات والأرض وكان الله عليما حكيما ۝ ليدخل المؤمنين

والمؤمنات جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ويكفر عنهم سيئاتهم

وكان ذلك عند الله فوزا عظيما ۝ ويعذب المنافقين والمنافقات

والمشركين والمشركات الظانين بالله ظن السوء عليهم دائرة السوء

وغضب الله عليهم ولعنهم وأعد لهم جهنم وساءت مصيرا ۝ ولله جنود

السموات والأرض وكان الله عزيزا حكيما ۝ إنا أرسلناك شاهدا

ومبشرا ونذيرا ۝ لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه وتسبحوه بكرة

وأصيلا ۝ إن الذين يبايعونك إنما يبايعون الله يد الله فوق أيديهم فمن نكث

فإنما ينكث على نفسه ومن أوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه أجرا عظيما

سيقول لك المخلفون من الأعراب شغلتنا أموالنا وأهلونا فاستغفر لنا

يقولون بألسنتهم ما ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا إن أراد بكم

خمس

نصف الحزب

عشر

ضراً او اراد بكم نفعاً بل كان الله بما تعملون خبيراً ۝ بل ظننتم ان لن
زیانی یا خواهد بشما سودی بلکه هست خدای بآنچه میکنید دانا نه چنان که میگوئید بلکه گمان کردید

ينقلب الرسول والمؤمنون الى اهليهم ابدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم
بازگردد پیغمبر و مومنان بسوی کسان خود هرگز و آراسته شد این در دلهای شما و گمان بردید

ظن السوء وكنتم قوما بورا ۝ ومن لم يؤمن بالله ورسوله فانا اعتدنا
گمان بد و گشتید قومی هلاک شدگان و هرکه ایمان نیارد بخدای و رسول او پس بدرستیکه ما آماده کردیم

للكافرين سعيرا ولله ملك السموات والارض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء
برای کافران آتش افروخته و مر خدایراست پادشاهی آسمانها و زمین می‌آمرزد هرکرا خواهد و عذاب میکند هرکرا خواهد

وكان الله غفورا رحيما ۝ سيقول المخلفون اذا انطلقتم الى مغانم
و هست خدای آمرزنده مهربان زود باشد که بگویند باز پس ماندگان آنگاه که بروید بسوی غنیمتها

لتاخذوها ذرونا نتبعكم يريدون ان يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا
تا فرا گیرید آنرا بگذارید ما را تا پیروی کنیم شما را میخواهند آنکه تغیر دهند کلام خدایرا بگو پیروی نخواهید کرد ما را

كذلكم قال الله من قبل فسيقولون بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون الا
همچنین گفته است خدای پیش از این پس زود باشد که بگویند خدا نفرموده بلکه حسد میبرید بر ما نه چنین است که میگویند بلکه هستند که نمی فهمند

قليلا ۝ قل للمخلفين من الاعراب ستدعون الى قوم اولي باس شديد تقاتلونهم
اندک چیزی را بگو مر این پس ماندگان را از صحرانشینان زود باشد که خوانده شوید بسوی قومی خداوندان کارزار سخت کارزار کنید با ایشان

او يسلمون فان تطيعوا يؤتكم الله اجرا حسنا وان تتولوا كما توليتم
یا مسلمان شوند پس اگر فرمان برید بدهد خدای شما را مزدی نیکو و اگر برگردید چنانکه برگشتید

من قبل يعذبكم عذابا اليما ۝ ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج
پیش از این عذاب کند شما را عذابی دردناک نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ

حرج ولا على المريض حرج ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها
گناه و نه بر بیمار گناه و هرکه فرمان برد خدای و رسول او را درآرد او را به بهشت که میرود از زیر آن

الانهار ومن يتول يعذبه عذابا اليما ۝ لقد رضي الله عن المؤمنين اذ يبايعونك
جویها و هرکه روی بگرداند عذاب کند عذابی دردناک بتحقیق که خشنود گشت خدای از مومنان وقتیکه بیعت کردند

تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فانزل السكينة عليهم واثابهم فتحا قريبا ۝ ومغانم
در زیر درخت پس بدانست آنچه در دلهای ایشان است پس فرو فرستاد آرام را بر ایشان و بجزا داد ایشانرا فتحی نزدیک و غنیمتهای

كثيرة ياخذونها وكان الله عزيزا حكيما ۝ وعدكم الله مغانم كثيرة
بسیار که بگیرند آنرا و هست خدای غالب حکم کننده وعده کرده است شما را خدای غنیمتهای بسیار

خمس

وقال ابو عمرو واكثر القتال وقيل وبجبط الغنائم وقيل بكرة واصيلا وقيل فسيؤتيه اجرا عظيما و قيل صراطا مستقيما ٥

تأخذونها فعجل لكم هذه وكف أيدي الناس عنكم ولتكون آية للمؤمنين
ويهديكم صراطا مستقيما ۝ وأخرى لم تقدروا عليها قد أحاط الله بها وكان الله
على كل شيء قديرا ۝ ولو قاتلكم الذين كفروا لولوا الأدبار ثم لا يجدون
وليا ولا نصيرا ۝ سنة الله التي قد خلت من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا ۝ وهو
الذي كف أيديهم عنكم وأيديكم عنهم ببطن مكة من بعد أن أظفركم
عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا ۝ هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد
الحرام والهدي معكوفا أن يبلغ محله ولولا رجال مؤمنون ونساء مؤمنات لم تعلموهم
أن تطؤوهم فتصيبكم منهم معرة بغير علم ليدخل الله في رحمته من يشاء لو
تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا أليما ۝ إذ جعل الذين كفروا في قلوبهم الحمية
حمية الجاهلية فأنزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين وألزمهم كلمة
التقوى وكانوا أحق بها وأهلها وكان الله بكل شيء عليما ۝ لقد
صدق الله رسوله الرؤيا بالحق لتدخلن المسجد الحرام إن شاء الله آمنين محلقين
رؤوسكم ومقصرين لا تخافون فعلم ما لم تعلموا فجعل من دون ذلك فتحا
قريبا ۝ هو الذي أرسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا

عشر

خمس

نصف الحزب
وقيل آخر السورة

محمد

محمد رسول الله والذين معه اشداء على الكفار رحماء بينهم تريهم ركعا سجدا
يبتغون فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من اثر السجود ذلك
مثلهم في التورية ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شطأه فازره فاستغلظ
فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعد الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات
منهم مغفرة واجرا عظيما

سورة حجرات مدنية ثمانية واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين آمنوا لا تقدموا بين يدي الله ورسوله واتقوا الله ان الله سميع عليم
يا ايها الذين آمنوا لا ترفعوا اصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له بالقو
ل كجهر بعضكم لبعض ان تحبط اعمالكم وانتم لا تشعرون ان الذين يغضون
اصواتهم عند رسول الله اولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة وا
جر عظيم ان الذين ينادونك من وراء الحجرات اكثرهم لا يعقلون ولو انهم صبروا
حتى تخرج اليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم يا ايها الذين آمنوا ان
جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما فعلتم
نادمين واعلموا ان فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من الامر

معانقه عند المتاخرين والاولى الوقف على الانجيل دون التورية

السبع

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرا سورة الحجرات في كل ليلة او في كل يوم كان من زوار محمد صلى الله عليه وآله

خمس

لعنتم ولكن الله حبب اليكم الايمان وزينه فى قلوبكم وكره
هر اینه برنج افتید و لیکن خدای دوست کردانید است بشما ایمان را و بیاراسته آنرا در دلهای شما و دشمن

اليكم الكفر والفسوق والعصيان اولئك هم الراشدون ● فضلا من الله
کردانید بشما کفر و فسق و نافرمانی آن کروه ایشانند راه یافتکان دستانی فضل از خدای

ونعمة والله عليم حكيم ● وان طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فاصلحوا
ونعمت و خدای داناست محکم کارست و اکر دو کروه از مومنان جنک کنند پس صلح کنید

بينهما فان بغت احديهما على الاخرى فقاتلوا التى تبغى حتى تفيء الى امر الله
میان ایشان پس اکر باغی شود یکی ازین دو بران دیکری پس جنک کنید بکروهی که باغی شود تا باز کردند بحکم خدای

فان فاءت فاصلحوا بينهما بالعدل واقسطوا ان الله يحب المقسطين انما
پس اکر باز کردید پس اصلاح کنید میان ایشان بعدل وداد دهید بدرستی خدای دوست میدارد دادکنندکان را جزین نیست

المؤمنون اخوة فاصلحوا بين اخويكم واتقوا الله لعلكم ترحمون ●
مومنان برادرانند پس صلح کنید میان برادران شما و بترسید از خدای باشد که رحمت کرده شوید

يا ايها الذين امنوا لا يسخر قوم من قوم عسى ان يكونوا خيرا منهم ولا نساء من
ای آنکسانیکه ایمان آورده اید سخریه مکنند کروهی از کروهی دیکر شاید که باشند بهتر از ایشان و نه زنان از

نساء عسى ان يكن خيرا منهن ولا تلمزوا انفسكم ولا تنابزوا بالالقاب
زنان دیکر شاید که باشند بهتر از ایشان و عیب مکنید اصل دین خود را و مخوانید بلقبهای ناخوش

بئس الاسم الفسوق بعد الايمان ومن لم يتب فاولئك هم الظالمون ● يا ايها
بد نامیست فسق از پس ایمان و هرکه توبه نکند پس آن کروه ایشانند ستمکاران ای

الذين امنوا اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم ولا تجسسوا ولا يغتب
کروه کرویدکان بپرهیزید بسیاری از کمانها بدرستی که بعضی از کمانها کناهست و جاسوسی نکنید و باید که غیبت نکند

بعضكم بعضا ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه ميتا فكرهتموه
بعضی از شما بعضی را ایا دوست میدارد یکی از شما ازانکه بخورد کوشت برادر خود را مرده پس مکروه داریدش

واتقوا الله ان الله تواب رحيم ● يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر وانثى
و بترسید از خدای بدرستی که خدای توبه پذیر مهربانست ای مردمان بدرستی که ما آفریدیم شما را از مردی و زنی

وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقيكم
و کردانیدیم شما را جماعتها و قبیلها تا بشناسید یکدیکر را بدرستی که بزرکترین شما نزد خدا پرهیزکارترین شماست

ان الله عليم خبير ● قالت الاعراب امنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما
بدرستی که خدای داناست آکاهست کفتند صحرانشینان که ایمان آوردیم بکو که ایمان نیاورده اید و لیکن بکویید که کردن نهادیم و هنوز

ثلث عشر

يدخل

يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ

شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ◌ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا

وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ◌ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ

بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ◌

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ

لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ◌ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

سورة ق مكية ثمان واربعون اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ◌

بنام خداى بخشنده مهربان

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ◌ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا شَيْءٌ

عَجِيبٌ ◌ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ◌ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ

وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ◌ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ◌

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ◌

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ◌

تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ◌ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا

خمس

خمس

جنات وحب الحصيد ۝ والنخل باسقات لها طلع نضيد ۝ رزقا للعباد واحيينا

به بلدة ميتا كذلك الخروج ۝ كذبت قبلهم قوم نوح واصحاب الرس وثمود وعاد

وفرعون واخوان لوط ۝ واصحاب الايكة وقوم تبع كل كذب الرسل

فحق وعيد ۝ افعيينا بالخلق الاول بل هم في لبس من خلق جديد ۝ ولقد خلقنا

الانسان ونعلم ما توسوس به نفسه ونحن اقرب اليه من حبل الوريد ۝ اذ يتلقى

المتلقيان عن اليمين وعن الشمال قعيد ۝ ما يلفظ من قول الا لديه رقيب عتيد

وجاءت سكرة الموت بالحق ذلك ما كنت منه تحيد ۝ ونفخ في الصور

ذلك يوم الوعيد ۝ وجاءت كل نفس معها سائق وشهيد ۝ لقد كنت في غفلة

من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد ۝ وقال قرينه هذا ما

لدي عتيد ۝ القيا في جهنم كل كفار عنيد ۝ مناع للخير معتد مريب

الذي جعل مع الله الها آخر فالقياه في العذاب الشديد ۝ قال قرينه ربنا

ما اطغيته ولكن كان في ضلال بعيد ۝ قال لا تختصموا لدي وقد قدمت

اليكم بالوعيد ۝ ما يبدل القول لدي وما انا بظلام للعبيد ۝ يوم نقول

لجهنم هل امتلأت وتقول هل من مزيد ۝ وازلفت الجنة للمتقين غير بعيد

عشر

خمس

عشر

نصف الحزب

قيل وقال قرينه وقيل ولقد خلقنا السموات

خمس

عشر

هذا

هٰذا ما توعدون لكل اوّاب حفيظ ۝ من خشى الرحمن بالغيب وجاء
بقلب منيب ۝ ادخلوها بسلام ذلك يوم الخلود ۝ لهم ما يشاؤن فيها ولدينا
مزيد ۝ وكم اهلكنا قبلهم من قرن هم اشدّ منهم بطشا فنقّبوا في البلاد
هل من محيص ۝ انّ في ذلك لذكرى لمن كان له قلب او القى السمع وهو
شهيد ۝ ولقد خلقنا السموات والارض وما بينهما في ستّة ايّام وما مسّنا من
لغوب ۝ فاصبر على ما يقولون وسبّح بحمد ربّك قبل طلوع الشمس وقبل الغروب
ومن اللّيل فسبّحه وادبار السجود ۝ واستمع يوم ينادي المنادي من مكان قريب
يوم يسمعون الصيحة بالحق ذلك يوم الخروج ۝ انّا نحن نحيي ونميت والينا المصير
يوم تشقّق الارض عنهم سراعا ذلك حشر علينا يسير ۝ نحن اعلم بما يقولون
وما انت عليهم بجبّار فذكّر بالقرآن من يخاف وعيد ۝

سورة ذاريات مكية وهي ستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
والذاريات ذروا ۝ فالحاملات وقرا ۝ فالجاريات يسرا ۝ فالمقسّمات
امرا ۝ انّما توعدون لصادق ۝ وانّ الدين لواقع ۝ والسماء ذات الحبك

خمس

عشر

خمس

خواص

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرا سورة الذاريات في يومه او في ليلة اصلح الله له معيشته واتاه برزق واسع ونور له في قبره بسراج يزهر الى يوم القيمة من ثواب الاعمال

خمس

انكم لفي قول مختلف ۝ يؤفك عنه من افك ۝ قتل الخراصون ۝ الذين هم في غمرة عشر

ساهون ۝ يسألون ايان يوم الدين ۝ يوم هم على النار يفتنون ۝ ذوقوا فتنتكم

هذا الذي كنتم به تستعجلون ۝ ان المتقين في جنات وعيون ۝ آخذين خمس

ما آتيهم ربهم انهم كانوا قبل ذلك محسنين ۝ كانوا قليلا من الليل ما

يهجعون ۝ وبالاسحار هم يستغفرون ۝ وفي اموالهم حق للسائل والمحروم ۝

وفي الارض آيات للموقنين ۝ وفي انفسكم افلا تبصرون ۝ وفي السماء عشر

رزقكم وما توعدون ۝ فورب السماء والارض انه لحق مثل ما انكم

تنطقون ۝ هل اتيك حديث ضيف ابرهيم المكرمين ۝ اذ دخلوا عليه خمس

فقالوا سلاما قال سلام قوم منكرون ۝ فراغ الى اهله فجاء بعجل سمين ۝ محل استجابة

فقربه اليهم قال الا تأكلون ۝ فاوجس منهم خيفة قالوا لا تخف وبشروه

بغلام عليم ۝ فاقبلت امرأته في صرة فصكت وجهها وقالت عجوز عقيم ۝

قالوا كذلك قال ربك انه هو الحكيم العليم ۝ قال فما خطبكم ايها المرسلون الجزء السابع والعشرون بالاتفاق

قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين ۝ لنرسل عليهم حجارة من طين ۝ مسومة عند ربك

للمسرفين ۝ فاخرجنا من كان فيها من المؤمنين ۝ فما وجدنا فيها غير بيت خمس

من

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ وَفِي مُوسَى

إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ

عشر
مَجْنُونٌ ۝ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ وَفِي عَادٍ إِذْ

أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ ۝ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ

خمس
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝ وَالْأَرْضَ

فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ۝ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

عشر
فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ

نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ۝ وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى

خمس
تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ

مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ۝ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۝

عشر
فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ۝ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

من يومهم الذي يوعدون ۝

سورة الطور مكية اثنتان واربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والطور ۝ وكتاب مسطور ۝ في رق منشور ۝ والبيت المعمور ۝

والسقف المرفوع ۝ والبحر المسجور ۝ إن عذاب ربك لواقع ۝ ما له من دافع ۝ خمس

يوم تمور السماء مورا ۝ وتسير الجبال سيرا ۝ فويل يومئذ للمكذبين ۝

الذين هم في خوض يلعبون ۝ يوم يدعون إلى نار جهنم دعا ۝ هذه النار التي كنتم

بها تكذبون ۝ أفسحر هذا أم أنتم لا تبصرون ۝ اصلوها فاصبروا أو لا خمس

تصبروا سواء عليكم إنما تجزون ما كنتم تعملون ۝ إن المتقين في

جنات ونعيم ۝ فاكهين بما آتاهم ربهم ووقاهم ربهم عذاب الجحيم ۝ كلوا

واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون ۝ متكئين على سرر مصفوفة وزوجناهم

بحور عين ۝ والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بإيمان ألحقنا بهم ذريتهم وما عشر

ألتناهم من عملهم من شيء كل امرئ بما كسب رهين ۝ وأمددناهم

بفاكهة ولحم مما يشتهون ۝ يتنازعون فيها كأسا لا لغو فيها نصف الحزب

ولا تأثيم ۝ ويطوف عليهم غلمان لهم كأنهم لؤلؤ مكنون ۝

واقبل

خمس

وأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۝ قالوا إنا كنا قبل في أهلنا مشفقين ۝

فمن الله علينا ووقانا عذاب السموم ۝ إنا كنا من قبل ندعوه إنه هو البر

الرحيم ۝ فذكر فما أنت بنعمت ربك بكاهن ولا مجنون ۝ أم

عشر

يقولون شاعر نتربص به ريب المنون ۝ قل تربصوا فإني معكم من المتربصين ۝

أم تأمرهم أحلامهم بهذا أم هم قوم طاغون ۝ أم يقولون تقوله بل لا يؤمنون ۝

فليأتوا بحديث مثله إن كانوا صادقين ۝ أم خلقوا من غير شيء أم هم

خمس

الخالقون ۝ أم خلقوا السموات والأرض بل لا يوقنون ۝ أم عندهم خزائن

ربك أم هم المصيطرون ۝ أم لهم سلم يستمعون فيه فليأت مستمعهم بسلطان

مبين ۝ أم له البنات ولكم البنون ۝ أم تسألهم أجرا فهم من مغرم

عشر

مثقلون ۝ أم عندهم الغيب فهم يكتبون ۝ أم يريدون كيدا فالذين كفروا

هم المكيدون ۝ أم لهم إله غير الله سبحان الله عما يشركون ۝ وإن يروا كسفا

٣ يلاقوا

من السماء ساقطا يقولوا سحاب مركوم ۝ فذرهم حتى يومهم الذي فيه يصعقون

يوم لا يغني عنهم كيدهم شيئا ولا هم ينصرون ۝ وإن للذين ظلموا عذابا دون

ذلك ولكن أكثرهم لا يعلمون ۝ واصبر لحكم ربك فإنك

باظهار الثاء عند الباء ولا يجوز الادغام لفظا بجميع القراء

بأعيننا وسبح بحمد ربك حين تقوم ۝ ومن الليل فسبحه وادبار النجوم ۝
در نگاهداشت ما و تسبیح کن بزبان پروردگار خود وقتی که برخیزی و در بعض از شب پس نماز کن او را و بعد از غایب شدن ستارگان

سورة النجم مكية اثنتان واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

والنجم اذا هوى ۝ ما ضل صاحبكم وما غوى ۝ وما ينطق عن الهوى ۝ ان هو
و سوگند بستارگان چون برآیند گمراه نشد صاحب شما و نگردید طاهر و نمی گوید از هوای نیست سخن او

الا وحي يوحى ۝ علمه شديد القوى ۝ ذو مرة فاستوى ۝ وهو بالافق الاعلى ۝ ثم
مگر وحی که فرستاده میشود با پیغامبر او را فرشته سخت با قوت خداوند صورت نیکو است پس بایستاد و او بکناره بلند بود از آسمان پس

دنى فتدلى ۝ فكان قاب قوسين او ادنى ۝ فاوحى الى عبده ما اوحى ۝ ما
نزدیک شد پس سر فرود آورد پس بود مقدار دو کمان بلکه نزدیکتر از آن پس در گرد نبوت بنده خدا آنچه وحی کرد

كذب الفؤاد ما راى ۝ افتمارونه على ما يرى ۝ ولقد راه نزلة اخرى ۝ عند سدرة المنتهى
دروغ نگفت دل پیغمبر در آنچه دید آیا گفت و گو میکنید با او بر آنچه دیده و بتحقیق که دید جبرئیل بار دیگر نزد سدرة المنتهى

عندها جنة المأوى ۝ اذ يغشى السدرة ما يغشى ۝ ما زاغ البصر وما طغى ۝ لقد
نزد سدره است بهشتی که آرامگاه است و بدان هنگام که پوشیده بود سدره را آنچه پوشیده بود میل نکرد چشم پیغمبر و در نگذشت از حد و بتحقیق که

راى من ايات ربه الكبرى ۝ افرايتم اللات والعزى ۝ ومناة الثالثة الاخرى ۝
دید از نشانهای پروردگار خود که بزرگتر اند خبر دهید مرا بتان لات و عزی نام و منات سیوم دیگر بتوانند کرد آنچه خدای کرده

الكم الذكر وله الانثى ۝ تلك اذا قسمة ضيزى ۝ ان هي الا اسماء سميتموها انتم
آیا شما را پسر است و او را دختر این قسمت آنهنگام قسمتی ناراست نیستند این بتان مگر نامی چند که بان نهاده اید آن را شما

واباؤكم ما انزل الله بها من سلطان ان يتبعون الا الظن وما تهوى الانفس و
و پدران شما نفرستاده است خدای بپرستش اینها هیچ حجتی پیروی نمیکنند کافران مگر گمان را و آنچه میخواهد نفسهای ایشان و

لقد جاءهم من ربهم الهدى ۝ ام للانسان ما تمنى ۝ فلله الاخرة والاولى ۝
بتحقیق آمد ایشان را از پروردگار ایشان راه نمون آیا هست آدمی را آنچه آرزو برد پس مر خدایراست ملک آخرت و دنیا

وكم من ملك في السموات لا تغني شفاعتهم شيئا الا من بعد ان ياذن الله لمن يشاء ويرضى
و بسیاری از فرشتگان در آسمانها سود نکند درخواست ایشان چیزی را مگر پس از آنکه فرمان دهد خدای برای هرکه خواهد و بپسندد

ان الذين لا يؤمنون بالاخرة ليسمون الملائكة تسمية الانثى ۝ وما لهم به
بدرستی آنانکه نمیگروند بآخرت هرآینه نام می نهند فرشتگان را نام دختران و نیست ایشان را بان

خمس

عشر

بالامالة في المواضع الثلث ابوبكر وبالفتح حفص

محل السجدة خمس

عشر

خمس
وقيل وكم من ملك

من

مِن عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝ فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ

عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا ۝ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ

هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوٰتِ وَمَا فِي عشر

الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَٰٓـُٔوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ۝ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ

كَبَٰٓئِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ

أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنفُسَكُمْ

هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ۝ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ۝ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ۝ أَعِندَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ

فَهُوَ يَرَىٰ ۝ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ۝ وَإِبْرَٰهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۝ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ خمس

وِزْرَ أُخْرَىٰ ۝ وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۝ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۝ ثُمَّ عشر

يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ۝ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ

أَمَاتَ وَأَحْيَا ۝ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ خمس

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝ وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ عشر

أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۝ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝ فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ خمس

هذا نذير من النذر الاولى ۝ ازفت الازفة ۝ ليس لها من دون الله كاشفة ۝
افمن هذا الحديث تعجبون ۝ وتضحكون ولا تبكون ۝ وانتم سامدون ۝ فاسجدوا لله واعبدوا ۝

سورة القمر مكية خمس وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

اقتربت الساعة وانشق القمر ۝ وان يروا اية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر ۝ وكذبوا
واتبعوا اهواءهم وكل امر مستقر ۝ ولقد جاءهم من الانباء ما فيه مزدجر ۝
حكمة بالغة فما تغن النذر ۝ فتول عنهم يوم يدع الداع الى شيء نكر ۝ خشعا ابصارهم
يخرجون من الاجداث كانهم جراد منتشر ۝ مهطعين الى الداع يقول الكافرون
هذا يوم عسر ۝ كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا عبدنا وقالوا مجنون
وازدجر ۝ فدعا ربه اني مغلوب فانتصر ۝ ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر ۝
وفجرنا الارض عيونا فالتقى الماء على امر قد قدر ۝ وحملناه على ذات الواح
ودسر ۝ تجري باعيننا جزاء لمن كان كفر ۝ ولقد تركناها اية فهل
من مدكر ۝ فكيف كان عذابي ونذر ۝ ولقد يسرنا القران للذكر فهل
من مدكر ۝ كذبت عاد فكيف كان عذابي ونذر ۝ انا ارسلنا

خمس

عشر ونصف الحزب

خمس

عشر

عليهم ريحا صرصرا في يوم نحس مستمر ◉ تنزع الناس كانهم اعجاز نخل منقعر ◉
بر ایشان باد سرد سخت در روز شوم گذران مرکشید باد مردمان را گویا ایشان تنهای درخت خرما اند بر کنده شده

فكيف كان عذابي ونذر ◉ ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ◉
پس چگونه بود عذاب من و بیم کردن و بدرستی که آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس هیچ پند گیرنده هست

كذبت ثمود بالنذر ◉ فقالوا ابشرا منا واحدا نتبعه انا اذا لفي ضلال وسعر ◉
بدروغ نسبت کردند قوم ثمود بیم کردن را پس گفتند آیا آدمی را که از جنس ماست تنها پیروی کنیم او را بدرستی که ما در گمراهی و دیوانگی باشیم

خمس

ءالقي الذكر عليه من بيننا بل هو كذاب اشر ◉ سيعلمون غدا من الكذاب
آیا فرو فرستاده شده است وحی بر او از میان ما نه چنین است بلکه او دروغ گوی خود پسند است زود باشد که بدانند فردا که کیست باشد دروغ گوی

الاشر ◉ انا مرسلوا الناقة فتنة لهم فارتقبهم واصطبر ونبئهم ان الماء
خود پسند بدرستی که ما بیرون آرنده ایم شتر را برای آزمایش قوم صالح پس گفتیم او را که نگاه دار ایشان را و صبر کن و آگاه کن ایشان را که آب

قسمة بينهم كل شرب محتضر ◉ فنادوا صاحبهم فتعاطى فعقر ◉ فكيف كان
قسمت کرده شده است میان ایشان و شتر هر حصه آب حاضر کرده شود صاحب او را پس بخواندند یار خود را پس برگرفت شمشیر و پی بر کرد شتر را پس چگونه بود

عشر

عذابي ونذر ◉ انا ارسلنا عليهم صيحة واحدة فكانوا كهشيم المحتظر ◉
عذاب من و بیم کردن بدرستی که فرستادیم بر ایشان یک آواز جبرئیل پس گشتند مانند گیاه خشک درهم شکسته

ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ◉ كذبت قوم لوط بالنذر
و بدرستی که آسان ساختیم قرآن را برای پند گرفتن پس هیچ پند گیرنده هست بدروغ داشتند قوم لوط پند دادن را

خمس

انا ارسلنا عليهم حاصبا الا آل لوط نجيناهم بسحر نعمة من عندنا كذلك
بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان باد سنگ بار مگر کسان لوط را که رهانیدیم ایشان را در وقت صبح به انعام از نزد ما هم چنین

نجزي من شكر ◉ ولقد انذرهم بطشتنا فتماروا بالنذر ◉ ولقد راودوه
جزا میدهیم هر که شکر کند و بدرستی که ترسانیده بود ایشان را از گرفتن ما پس شک آوردند به آن بیم کردن و بتحقیق که طلبیدند از او

عن ضيفه فطمسنا اعينهم فذوقوا عذابي ونذر ◉ ولقد صبحهم بكرة عذاب
مهمانان او را پس نابود کردیم چشمهای ایشان را پس گفتیم بچشید عذاب مرا و انجه بیم میکردم آن و بدرستی که بامداد کرد ایشان را در اول روز عذاب

عشر

مستقر ◉ فذوقوا عذابي ونذر ◉ ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ◉
قرار گرفته پس گفتیم بچشید عذاب مرا و بیم کردن و هر آینه آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس هیچ پند گیرنده هست

ولقد جاء آل فرعون النذر ◉ كذبوا باياتنا كلها فاخذناهم اخذ عزيز مقتدر
و بتحقیق که آمدند کسان فرعون بیم کنندگان بدروغ داشتند همه نشانهای ما پس گرفتیم ایشان را گرفتن غالب توانا

اكفاركم خير من اولئكم ام لكم براءة في الزبر ◉ ام يقولون
آیا کافران شما بهتر اند زیشان یا شما را آنکه شمارا برات خلاص در کتابها آیا میگویند که

نحن جميع منتصر ۝ سيهزم الجمع ويولون الدبر ۝ بل الساعة موعدهم والساعة
ادهى وامر ۝ ان المجرمين في ضلال وسعر ۝ يوم يسحبون في النار على وجوههم ۝
ذوقوا مس سقر ۝ انا كل شيء خلقناه بقدر ۝ وما امرنا الا واحدة كلمح
بالبصر ۝ ولقد اهلكنا اشياعكم فهل من مدكر ۝ وكل شيء فعلوه
في الزبر ۝ وكل صغير وكبير مستطر ۝ ان المتقين في جنات ونهر ۝ في مقعد صدق

سورة الرحمن مكية ثمانية عند مليك مقتدر ۝ وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
الرحمن ۝ علم القرآن ۝ خلق الانسان ۝ علمه البيان ۝ الشمس والقمر بحسبان ۝ والنجم
والشجر يسجدان ۝ والسماء رفعها ووضع الميزان ۝ الا تطغوا في الميزان ۝ واقيموا
الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان ۝ والارض وضعها للانام ۝ فيها فاكهة والنخل
ذات الاكمام ۝ والحب ذو العصف والريحان ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان ۝
خلق الانسان من صلصال كالفخار ۝ وخلق الجان من مارج من نار ۝ فباي آلاء
ربكما تكذبان ۝ رب المشرقين ورب المغربين ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان ۝
مرج البحرين يلتقيان ۝ بينهما برزخ لا يبغيان ۝ فباي آلاء ربكما تكذبان ۝

خمس

عشر

محل السجدة

خمس ونصف الجزو

مواصلها

عن ابي عبد الله عليه السلام قال لا تدعوا قراءة سورة الرحمن والقيام بها فانها لا تقر في قلوب المنافقين وتأتي بها ربها يوم القيمة في صورة آدمي في احسن صورة واطيب ريح حتى تقف من الله موقفا لا يكون احد اقرب الى الله منها فيقول لها من الذي كان يقوم بك في الحيوة الدنيا ويدمن قراءتك فيقول يا رب فلان وفلان فتبيض وجوههم فيقول لهم اشفعوا في من احببتم فيشفعون حتى لا يبقى لهم غاية ولا احد يشفعون له فيقول لهم ادخلوا الجنة واسكنوا فيها حيث شئتم وعن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سورة الرحمن فقال عند كل فباي آلاء ربكما تكذبان لا بشيء من آلائك رب اكذب ١٢

نصف

يخرج

۴۹۶

فان قراها ليلا ثم مات مات شهيدا
وان قراها نهارا فمات مات شهيدا وفى
نسخة اخرى بدل لا يشبع الا اخره لا بالا
من ثواب الاعمال
رب اكذب

يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ وله الجوار المنشآت
بیرون می آید از آن دو دریا مروارید و مرجان پس بکدام از نعمتهای پروردگار شما خود منکر میشوید و مر خدایراست کشتیهای نو پدید آورده

في البحر كالأعلام ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ كل من عليها فان ۝ ويبقى وجه
در دریا مانند کوهها پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید هر که هست بر زمین فانی میشود و بماند ذات

ربك ذو الجلال والإكرام ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ يسأله من في
پروردگار تو خداوند بزرگی و گرامی پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید میخواهند حاجت ازو هر که در

عشر
السماوات والأرض كل يوم هو في شأن ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ سنفرغ
آسمانها و زمین است حاجت هر روزی او در کاریست پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید زود باشد که حساب

لكم أيه الثقلان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ يا معشر الجن والإنس إن
شما کنیم از آدمیان و پریان پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید ای گروه پریان و آدمیان اگر

استطعتم أن تنفذوا من أقطار السماوات والأرض فانفذوا لا تنفذون
توانید که بیرون روید از کنارهای آسمان و زمین پس بروید بیرون نمی توانید شد

إلا بسلطان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ يرسل عليكما شواظ من نار ونحاس
مگر بحجت پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید فرستاده شود بر شما زبانه از آتش و دود سیاه

خمس
فلا تنتصران ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ فإذا انشقت السماء فكانت وردة
پس یاری نتوانید کرد یکدیگر را پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید پس چون بشکافد آسمان پس گردد سرخ

كالدهان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيومئذ لا يسأل عن ذنبه إنس ولا جان
مانند روغن زیتون پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید پس آن روز پرسیده نشود از گناه او آدمی و نه پری

عشر
فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ يعرف المجرمون بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والأقدام
پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید شناخته شوند کافران بنشانهای ایشان پس گرفته شوند بموهای ایشان و پایها

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ هذه جهنم التي يكذب بها المجرمون ۝ يطوفون
پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید اینست آن دوزخ که بدروغ میداشتند از آن مشرکان میگردند

خمس
بينها وبين حميم آن ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ ولمن خاف مقام ربه جنتان
میان آن و میان آب گرم بنهایت گرمی رسیده پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید و برای کسی که بترسد از ایستادن پیش خدای خود دو بهشت

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ ذواتا أفنان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيهما
پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید دو بوستان خداوند رنگها پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید در آن دو بوستان

عشر
عينان تجريان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيهما من كل فاكهة زوجان
دو چشمه میروند پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود منکر میشوید در این هردو از هر میوه دو جنس باشد

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ

دَانٍ ○ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

وَلَا جَانٌّ ○ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ○ فَبِأَيِّ

آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ○ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

تُكَذِّبَانِ ○ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ○ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ مُدْهَامَّتَانِ ○

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ○ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ○ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ

حِسَانٌ ○ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ○ فَبِأَيِّ

آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ○

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ○ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ○

سورة الواقعة مكية ست وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ○ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ○ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ○ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ

خمس

عشر

نصف الحزب

خمس

عشر

خمس

193

خمس

رجا وبست الجبال بسا فكانت هباء منبثا وكنتم ازواجا

ثلثة فاصحاب الميمنة ما اصحاب الميمنة واصحاب المشئمة

عشر

ما اصحاب المشئمة والسابقون السابقون اولئك المقربون

خمس

في جنات النعيم ثلة من الاولين وقليل من الآخرين على سرر موضونة

متكئين عليها متقابلين يطوف عليهم ولدان مخلدون باكواب واباريق

عشر

وكاس من معين لا يصدعون عنها ولا ينزفون وفاكهة مما يتخيرون

ولحم طير مما يشتهون وحور عين كامثال اللؤلؤ المكنون جزاء بما كانوا

خمس

يعملون لا يسمعون فيها لغوا ولا تاثيما الا قيلا سلاما سلاما واصحاب

عشر

اليمين ما اصحاب اليمين في سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود

خمس

وماء مسكوب وفاكهة كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة وفرش مرفوعة

انا انشاناهن انشاء فجعلناهن ابكارا عربا اترابا لاصحاب اليمين

عشر

ثلة من الاولين وثلة من الآخرين واصحاب الشمال ما اصحاب الشمال

في سموم وحميم وظل من يحموم لا بارد ولا كريم انهم كانوا

خمس

قبل ذلك مترفين وكانوا يصرون على الحنث العظيم وكانوا

يقولون ائذا متنا وكنا ترابا وعظاما ءانا لمبعوثون ۝ اوآباؤنا الاولون ۝
میگفتند ایا چون بمیریم و گردیم خاک و استخوانها ایا ما برانگیخته گانیم ایا پدران پیشین ما

قل ان الاولين والآخرين لمجموعون الى ميقات يوم معلوم ۝ ثم انكم
بگو بدرستیکه پیشینان و پسینیان هر اینه جمع کرده شوندگانند برای وعده گاهی روزی معلوم است پس بدرستیکه شما

ايها الضالون المكذبون ۝ لآكلون من شجر من زقوم ۝ فمالئون منها
ای گمراهان بدروغ دارندگان هر اینه خورندگانید از درختی از زقوم است پس پر کنندگانید ازان

البطون ۝ فشاربون عليه من الحميم ۝ فشاربون شرب الهيم ۝ هذا نزلهم يوم
شکمها را پس آشامندگانید بران از آب گرم پس آشامندگانید مانند آشامیدن شتران تشنه این پیشکش ایشانست در روز

الدين ۝ نحن خلقناكم فلولا تصدقون ۝ افرايتم ما تمنون ۝ ءانتم تخلقونه
جزا ما آفریدیم شما را پس چرا باور نمیدارید خبر دهید از آبی که میریزید در رحم زنان ایا شما می آفرینید او را

ام نحن الخالقون ۝ نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين ۝ على ان نبدل
یا ما آفریننده ایم ما حکم کردیم میان شما مرگ را و نیستیم ما که پیشی گیرد بر ما بر آنکه بدل کنیم

امثالكم وننشئكم فيما لا تعلمون ۝ ولقد علمتم النشأة الاولى فلولا تذكرون
مانند شما را و بیافرینیم شما را بصورتی که نمیدانید و بدرستیکه دانسته اید آفرینش اول را پس چرا یاد نمیکنید

افرايتم ما تحرثون ۝ ءانتم تزرعونه ام نحن الزارعون ۝ لو نشاء لجعلناه حطاما
خبر دهید از آنچه میکارید ایا شما میرویانید ازا یا ما رویاننده ایم اگر خواهیم هر اینه گردانیم او را گیاه خشک

فظلتم تفكهون ۝ انا لمغرمون ۝ بل نحن محرومون ۝ افرايتم الماء الذى تشربون ۝
پس باشید که بعجب مانید و میگوئید بدرستیکه ما غرامت زدگانیم بلکه ما محرومیم خبر دهید ازان آبی که میآشامید

ءانتم انزلتموه من المزن ام نحن المنزلون ۝ لو نشاء جعلناه اجاجا فلولا تشكرون
ایا شما فرو فرستادید او را از ابر یا ما فرو فرستنده ایم اگر خواهیم گردانیم او را تلخ پس چرا شکر نمیکنید

افرايتم النار التى تورون ۝ ءانتم انشأتم شجرتها ام نحن المنشئون ۝ نحن جعلناها
خبر دهید ازان آتش که بیرون میارید ایا شما آفریدید درخت او را یا ما آفریننده ایم ما گردانیدیم ازا

تذكرة ومتاعا للمقوين ۝ فسبح باسم ربك العظيم ۝ فلا اقسم بمواقع النجوم ۝
یاد کردنی و سبب نفع گرفتنی برای مسافران پس تسبیح گوی بنام پروردگار تو بزرگست پس سوگند یاد میکنم بزمانها افتادن ستارگان

وانه لقسم لو تعلمون عظيم ۝ انه لقرآن كريم ۝ فى كتاب مكنون ۝ لا يمسه الا
و بدرستیکه این سوگندیست اگر دانید بزرگست بدرستیکه این هر اینه قرآنیست بزرگست نوشته در لوح محفوظ دست نرساند بآن مگر

المطهرون ۝ تنزيل من رب العالمين ۝ افبهذا الحديث انتم مدهنون ۝ وتجعلون
پاکیزگان فرو فرستاده شده است از پروردگار عالمیان ایا باین سخن شما منکرانید و میسازید

عشر

خمس

عشر

خمس

عشر

ثلث

وقيل فلا اقسم بمواقع النجوم

خمس

عشر

يتين ابو بكر و بعبرة واحدة حفص وقيل نعم فى رواية الاسقاط الوقف على تفكهون وفى رواية الاجتماع الوصل

دز فا

رزقكم انكم تكذبون ۝ فلولا اذا بلغت الحلقوم ۝ وانتم حينئذ
خمس تنظرون ۝ ونحن اقرب اليه منكم ولكن لا تبصرون ۝ فلولا ان كنتم
غير مدينين ۝ ترجعونها ان كنتم صادقين ۝ فاما ان كان من المقربين
عشر فروح وريحان وجنة نعيم ۝ واما ان كان من اصحاب اليمين ۝ فسلام لك
من اصحاب اليمين ۝ واما ان كان من المكذبين الضالين ۝ فنزل من حميم
خمس وتصلية جحيم ۝ ان هذا لهو حق اليقين ۝ فسبح باسم ربك العظيم ۝

سورة حديد مكية سبع عشر اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

سبح لله ما في السموات والارض وهو العزيز الحكيم ۝ له ملك السموات والارض
يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير ۝ هو الاول والاخر والظاهر والباطن و
هو بكل شيء عليم ۝ هو الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى
على العرش يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها
وهو معكم اينما كنتم والله بما تعملون بصير ۝ له ملك السموات والارض
خمس والى الله ترجع الامور ۝ يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وهو عليم

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سورة الحديد والمجادلة في صلوة فريضة ادمنها لم يعذبه الله حتى يموت ابدا ولا يرى في نفسه ولا في اهله سوءا ابدا ولا خصاصة في بدنه
من ثواب الاعمال

بذات الصدور ○ آمنوا بالله ورسوله وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه

بانچه در سینها است ایمان بخدای و رسول او و خرج کنید از انچه که گردانیده شما را خلیفها

فالذين آمنوا منكم وانفقوا لهم اجر كبير ○ وما لكم لا تؤمنون بالله والرسول

پس انانکه ایمان آوردند از شما و خرج کردند مرایشان راست مزدی بزرگ و چیست شما را که ایمان نمی ارید بخدا و پیغمبر

يدعوكم لتؤمنوا بربكم وقد اخذ ميثاقكم ان كنتم مؤمنين ○ هو

میخواند شما را تا ایمان ارید بآفریدگار خود و بدرستیکه فرا گرفته عهد از شما اگر هستید باور دارندگان او ست

الذي ينزل على عبده آيات بينات ليخرجكم من الظلمات الى النور وان الله

انکه فرو میفرستد بر بنده خود ایتهای روشن تا بیرون آرد شما را از تاریکی بروشنی و بدرستیکه خدای

بكم لرؤوف رحيم ○ وما لكم الا تنفقوا في سبيل الله ولله ميراث السموات

بشما مهربان بخشاینده است و نیست شما را و انکه خرج نکنید در راه خدای و مرخدایراست میراث آسمان

والارض لا يستوي منكم من انفق من قبل الفتح وقاتل اولئك اعظم درجة

و زمین برابر نیست از شما هرکه خرج کند پیش از فتح مکه و جهاد کند با کافران آن گروه بزرگ تر اند از روی مرتبه

من الذين انفقوا من بعد وقاتلوا وكلا وعد الله الحسنى والله بما تعملون خبير

از انانکه خرج کنند بعد از فتح و جهاد کنند و همه را وعده کرده خدای بهشت و خدای بانچه میکنید داناست

من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له وله اجر كريم ○ يوم ترى

کیست انکس که قرض دهد بندگان خدا را قرضی نیکو تا زیاده کند خدای انرا برای او و مر او راست مزدی کرامی یاد کن روزی را که به بینی

المؤمنين والمؤمنات يسعى نورهم بين ايديهم وبايمانهم بشريكم اليوم جنات

مردان و زنان گرویده را میشتابد نور ایشان در پیش ایشان و بجانب راست ایشان گویند فرشتگان مژده شما امروز بوستانهاست

تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ذلك هو الفوز العظيم ○ يوم يقول المنافقون

که میرود از زیر آنها جویها و باشند جاویدان در ان و این آن رستگاری بزرگ است روزی که گویند مردان منافق

والمنافقات للذين آمنوا انظرونا نقتبس من نوركم قيل ارجعوا وراءكم فالتمسوا

و زنان منافق مرانانرا که ایمان آورده اند نظر کنید بما تا بگیریم روشنی از نور شما گفته شود بازگردید از پس خود پس بجوید

نورا فضرب بينهم بسور له باب باطنه فيه الرحمة وظاهره من قبله العذاب ينادونهم

روشنی پس کرده شود میان ایشان دیواری باشد او را دری درون آن دیوار در وی رحمت بود و بیرون او از پیش آن عذاب آواز دهند منافقان مومنان را گویند

الم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم فتنتم انفسكم وتربصتم وارتبتم

آیا نبودیم با شما گویند مومنان آری ولکن شما در فتنه انداختید نفسهای خود را و انتظار کردید در بد و شک آوردید

وغرتكم الاماني حتى جاء امر الله وغركم بالله الغرور ○ فاليوم لا يؤخذ منكم

و بفریفت شما را آرزوها تا که آمد فرمان خدای و فریفت شما را شیطان فریبنده بخدا پس امروز فرا گرفته نشود از شما

عشر

نصف الحزب
وقال ابو عمرو الرحمن

معانقة وان وصل
العظيم ووقف على نوركم

فلذيه

خمس

فدية ولا من الذين كفروا ماويكم النار هي موليكم وبئس المصير ۝ الم يأن للذين
آمنوا ان تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق ولا يكونوا كالذين اوتوا الكتاب
من قبل فطال عليهم الامد فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون ۝ اعلموا ان الله يحيي الارض
بعد موتها قد بينا لكم الآيات لعلكم تعقلون ۝ ان المصدقين والمصدقات
واقرضوا الله قرضا حسنا يضاعف لهم ولهم اجر كريم ۝ والذين آمنوا بالله
ورسله اولئك هم الصديقون والشهداء عند ربهم لهم اجرهم ونورهم
والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب الجحيم ۝ اعلموا انما الحيوة الدنيا
لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر في الاموال والاولاد كمثل
غيث اعجب الكفار نباته ثم يهيج فتريه مصفرا ثم يكون حطاما وفي الآخرة عذاب
شديد ومغفرة من الله ورضوان وما الحيوة الدنيا الا متاع الغرور ۝ سابقوا
الى مغفرة من ربكم وجنة عرضها كعرض السماء والارض اعدت للذين آمنوا
بالله ورسله ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم ۝ ما اصاب
من مصيبة في الارض ولا في انفسكم الا في كتاب من قبل ان
نبراها ان ذلك على الله يسير ۝ لكيلا تاسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا بما آتيكم

عشر

وَاللهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ

و خدای دوست ندارد هر تکبر کننده نازنده را · آنانکه بخیلی میکنند و میفرمایند مردمانرا به بخیلی · و هرکه روی بگرداند

فَإِنَّ اللهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ

پس بدرستی که خدای اوست بی نیاز ستوده ازهمه · بتحقیق فرستادیم رسولان خود را بنشانهای روشن و فرو فرستادیم با ایشان کتاب

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ

و ترازو تا بایستند مردمان بعدل و فرستادیم آهن در آن ترس سخت است و نفعهاست مردمانرا

وَلِيَعْلَمَ اللهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا

و تا بداند خدای کسی را که یاری کند دین او و رسولان او نادیده بدرستی که خدای توانای غالبست · و بدرستی که فرستادیم نوح

وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ

و ابراهیم را و گردانیدیم در فرزندان ایشان پیغمبری و کتاب پس از ایشان راه یابندگان اند و بسیار از ایشان

فَاسِقُونَ ۝ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ

فاسقانند · پس از پی در آوردیم بر نشانهای ایشان برسولان خود و از پی در آوردیم عیسی ابن مریم را و دادیم او را انجیل

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا

و گردانیدیم در دلهای آنانکه پیروی کردند او را مهربانی و رحمت و گوشه نشینی از خود پیدا کردند آنرا ما نفرموده بودیم

عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ

بر ایشان الا بجستن خشنودی خدای پس نگاه نداشتند آنرا چنانکه حق نگاه داشتن آن بود پس دادیم آنانرا که ایمان آوردند از ایشان مزد

وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ

و بسیار از ایشان بودند فاسقان · ای آن کسانیکه ایمان آوردید بترسید از خدای و بگروید برسول او تا بدهد شما را دو حصه

مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

از رحمت خود و بدهد شما را نوری بروید بآن و بیامرزد شما را و خدای آمرزنده مهربانست

لِئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ

تا بدانند اهل کتاب آنکه توانا نیستند بر چیزی از فضل خدای و آنکه فضل

بِيَدِ اللهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

بدست خداست میدهد آنرا بهر که خواهد و خدای خداوند فضل بزرگست

سورة مجادلة مكية اثنتان وعشرون آية

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قَدْ سَمِعَ اللهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللهِ وَاللهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا

بتحقیق شنود خدای سخن آن زن را که گفت گوی کرد با تو در کار شوهر خود و ناله کرد بخدای و خدای میشنود سخن گفتن شما

محل السجدة وحص

نصف القرآن بحسب السور ... الجزء الثامن والعشرون

آن

١٩٦

إن الله سميع بصير ۝ الذين يظاهرون منكم من نسائهم ما هن أمهاتهم إن
بدرستی که خدای شنوا بیناست آنانکه میکویند از شما زنان خود را که تو بر من چون پشت مادر منی نیستند

أمهاتهم إلا اللائی ولدنهم وإنهم ليقولون منكرا من القول وزورا ۝ و
آن زنان مادران ایشان مکر آن زنانی که بزاده اند ایشان را و بدرستی که ایشان میکویند سخن زشت و دروغ و

إن الله لعفو غفور ۝ والذين يظاهرون من نسائهم ثم يعودون لما قالوا فتحرير
بدرستی که خدای عفو کننده آمرزنده است و آنانکه میکویند این سخن زنان را پس باز میکردند بانچه کفتند پس بر ایشانست آزاد کردن

رقبة من قبل أن يتماسا ذلكم توعظون به والله بما تعملون خبير ۝ فمن لم يجد
بنده پیش از انکه بشهوت دست رسانند بکدیکر را این حکم پند داده شده اید بان و خدای بانچه میکنید داناست پس هرکه نیابد بنده

فصيام شهرين متتابعين من قبل أن يتماسا فمن لم يستطع فإطعام ستين مسكينا
پس بر ویست روزه داشتن دو ماه بیاپی پیش از انکه بیکدیکر رسند بشهوت پس هرکه نتواند روزه داشتن پس بر وست طعام دادن شصت مسکین

ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله وتلك حدود الله وللكافرين عذاب أليم ۝ إن الذين
این حکم مقرر شده تا ایمان آرید بخدا و رسول او و این حکمها حدهای خدا و بر کافرانست عذاب دردناک بدرستی که آنانکه

يحادون الله ورسوله كبتوا كما كبت الذين من قبلهم وقد أنزلنا آيات بينات
دشمنی میکنند باخدا و رسول او خوار کرده شوند چنانکه خوار کرده شوند آنانکه پیش از ایشان بودند و بتحقیق فرستادیم آیتهای روشن

وللكافرين عذاب مهين ۝ يوم يبعثهم الله جميعا فينبئهم بما عملوا أحصاه الله
و بر ناکرویدکانست عذاب خوار کننده روزی که برانکیزد همه ایشان را خدای پس خبر دهد ایشان را بانچه کرده اند نکاه داشته است آن را خدای

ونسوه والله على كل شيء شهيد ۝ ألم تر أن الله يعلم ما في السماوات وما في الأرض
و ایشان فراموش کرده اند آن را و خدای بر همه چیزها کواه است آیا نمیدانی از انکه خدا میداند انچه در آسمانها و انچه در زمین است

ما يكون من نجوى ثلاثة إلا هو رابعهم ولا خمسة إلا هو سادسهم ولا أدنى من ذلك
نباشند از سه تن راز کوینده مکر که خدا چهارم ایشانست و نه پنج تن مکر او ششم ایشانست و نه کمتر از این

ولا أكثر إلا هو معهم أينما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم القيامة إن الله بكل شيء
و نه بیشتر مکر او با ایشانست هرجا که باشند پس خبر دهد ایشان را بانچه کرده اند روز قیامت بدرستی که خدا بهمه چیزها

عليم ۝ ألم تر إلى الذين نهوا عن النجوى ثم يعودون لما نهوا عنه ويتناجون بالإثم
داناست آیا نمی‌بینی بسوی آنانکه منع کرده شده اند از راز کفتن پس باز میکردند بانچه منع کرده شده اند از ان و راز میکویند بکناه

والعدوان ومعصيت الرسول وإذا جاءوك حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون في
و دشمنی و نافرمانی رسول و چون بیایند بتو سلام کویند ترا بانچه نفرموده است بان خدای و میکویند در

أنفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها فبئس المصير ۝ يا أيها الذين آمنوا
میان یکدیکر چرا عذاب نمیکند ما را خدای بانچه میکوییم بس است ایشان را دوزخ درایند در ان پس بد جایکاهست او ای انکه ایمان آورده اند

خمس

[illegible]

إذا تناجيتم فلا تتناجوا بالإثم والعدوان ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر والتقوى
چون راز گوييد پس راز مگوييد بگناه و دشمنى و نافرمانى رسول و راز گوييد به نيكوكارى و پرهيزكارى

واتقوا الله الذي إليه تحشرون ۝ إنما النجوى من الشيطان ليحزن الذين آمنوا وليس بضارهم
و بترسيد از آن خداى كه بسوى او جمع كرده خواهيد شد جز اين نيست كه آن راز گفتن از شيطان است تا اندوهگين گرداند آنها را كه ايمان آورده اند و نيست آن زيان رساننده ايشان را

شيئا إلا بإذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ يا أيها الذين آمنوا إذا قيل لكم
چيزى مگر بفرمان خداى و بر خداى بايد كه توكل كنند مومنان اى آنكه ايمان آورده ايد چون گفته شود شما را

تفسحوا في المجالس فافسحوا يفسح الله لكم وإذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين آمنوا
گشاده گيريد در مجلسها پس گشاده كنيد تا گشاده كند خداى شما را و چون گفته شود برخيزيد پس برخيزيد تا بلند كند خداى آنها را كه ايمان آورده

منكم والذين أوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير ۝ يا أيها الذين آمنوا إذا ناجيتم
از شما و آنها كه علم داده شده اند درجهها و خداى بآنچه ميكنيد داناست اى گروه مومنان چون راز گوييد

الرسول فقدموا بين يدي نجواكم صدقة ذلك خير لكم وأطهر فإن لم تجدوا
با رسول پس بدهيد پيش از راز گفتن خود صدقه اين بهتر است شما را و پاكيزه تر پس اگر نيابيد

فإن الله غفور رحيم ۝ ءأشفقتم أن تقدموا بين يدي نجواكم صدقات
پس بدرستى كه خداى آمرزنده مهربان است آيا ترسيدند از آنكه بدهيد پيش از راز گفتن صدقه

فإذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم فأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة وأطيعوا الله ورسوله
پس چون نكرديد و درگذرانيد خداى از شما پس بپا داريد نماز را و بدهيد زكوة و فرمان بريد خداى و رسول او را

والله خبير بما تعملون ۝ ألم تر إلى الذين تولوا قوما غضب الله عليهم ما هم منكم ولا منهم
و خداى داناست بآنچه ميكنيد ايا ننگرى بسوى آنها كه دوست گرفتند قومى را كه خشم گرفته است خداى بر ايشان نيستند ايشان از شما و نه از ايشان

ويحلفون على الكذب وهم يعلمون ۝ أعد الله لهم عذابا شديدا إنهم ساء ما كانوا
و سوگند ميخورند بر دروغ و ايشان ميدانند آماده كرده است خداى براى ايشان عذابى سخت بدرستى كه ايشان بد است آنچه ميكنند

يعملون ۝ اتخذوا أيمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله فلهم عذاب مهين ۝ لن تغني
سوگندان خود را سپرى پس بازداشتند از راه خداى پس ايشان راست عذاب خوار كننده دفع نكند

عنهم أموالهم ولا أولادهم من الله شيئا أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون

يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما يحلفون لكم ويحسبون أنهم على شيء

ألا إنهم هم الكاذبون ۝ استحوذ عليهم الشيطان فأنساهم ذكر الله أولئك حزب الشيطان

عشر

نصف الحزب

خمس

197

الا انّ حزب الشيطان هم الخاسرون ۝ انّ الذين يحادّون الله ورسوله اولئك في
بدانید که لشکر شیطان ایشانند از یانکاران بدرستی آنانکه خلاف میکنند خدای و رسول اورا آن گروه در

عشر

الاذلين . كتب الله لاغلبنّ انا ورسلي انّ الله قويّ عزيز ۝ لا تجد قوما يؤمنون بالله و
جماعه خوارترانند حکم کرد خدای که غالب شوم من و رسولان من بدرستی که خدای توانای غالبست نیابید قومی را که ایمان می آرند بخدا و

اليوم الآخر يوادّون من حادّ الله ورسوله ولو كانوا آباءهم او ابناءهم او
روز آخرت که دوست دارند کسی را که خلاف کند با خدا و رسول اورا اگرچه باشند پدران یا پسران ایشان یا

اخوانهم او عشيرتهم اولئك كتب في قلوبهم الايمان وايّدهم بروح منه ويدخلهم
برادران ایشان یا خویشان ایشان آن گروه مومنان نوشته شده است در دلهای ایشان ایمان و یاری داده است ایشان را بجبرئیل از خود و در آرد ایشان را

جنّات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها رضي الله عنهم ورضوا عنه اولئك حزب الله
در بهشت که میرود از زیر آن جویها جاویدان مانندگان اند در آن خشنود شد خدا از ایشان و خشنود شدند ایشان ازو آن گروه لشکر خدااند

سورة حشر مدنية ۔ الا انّ حزب الله هم المفلحون ۔ ثلثة وعشر اية
بدانید بدرستی که لشکر خدا ایشان رستگاران اند

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

سبّح لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم ۝ هو الذي اخرج
پاکی یاد خدای را آنچه در آسمانها و آنچه در زمینهاست و اوست غالب استوار کار راست اوست آنکه بیرون کرد

الذين كفروا من اهل الكتاب من ديارهم لاوّل الحشر ما ظننتم ان يخرجوا وظنّوا
آنان که کافر شدند از اهل کتاب از خانهای ایشان در اول راندن گمان نداشتید آنکه بیرون روند و گمان بردند

انّهم مانعتهم حصونهم من الله فاتيهم الله من حيث لم يحتسبوا وقذف في قلوبهم الرعب
آنکه ایشان نگاه دارنده حصارهای ایشان از عذاب خدای پس بیامد بایشان عذاب خدای از آنجا که گمان نداشتند و بیفکند در دلهای ایشان ترس

يخربون بيوتهم بايديهم وايدي المؤمنين فاعتبروا يا اولي الابصار ۝ ولولا ان كتب الله
خراب میکنند خانهای خود را بدستهای خود و دستهای مومنان پس پند گیرید ای خداوند بینائی و اگر نه آنستکه حکم کرد خدای

عليهم الجلاء لعذّبهم في الدنيا ولهم في الآخرة عذاب النار ۝ ذلك بانّهم شاقّوا الله
بر ایشان جلای وطن را هر اینه عذاب کردی ایشان را در دنیا و مر ایشان را در آخرت عذاب آتش این عذابها بسبب آنکه ایشان دشمنی کردند با خدای

ورسوله ومن يشاقّ الله فانّ الله شديد العقاب ۝ ما قطعتم من لينة او تركتموها
و رسول او و هر که دشمنی دارد خدای را پس بدرستی که خدای سخت عقوبت کننده است اورا آنچه بریدید از درخت خرما یا

خمس

قائمة على اصولها فباذن الله وليخزي الفاسقين ۝ وما افاء الله على رسوله منهم فما اوجفتم
ایستاده بر بیخهای آن پس بفرمان خداست تا یاری دهد شما را و تا خوار کرداند فاسقان را و آنچه بازگردانید خدای بر رسول خود از مال ایشان پس نتاختید

[illegible]

عليه من خيل ولا ركاب ولكن الله يسلط رسله على من يشاء والله على كل

شيء قدير ما افاء الله على رسوله من اهل القرى فلله وللرسول ولذي القربى واليتامى

والمساكين وابن السبيل كيلا يكون دولة بين الاغنياء منكم وما اتيكم

الرسول فخذوه وما نهيكم عنه فانتهوا واتقوا الله ان الله شديد العقاب للفقراء

المهاجرين الذين اخرجوا من ديارهم واموالهم يبتغون فضلا من الله ورضوانا وينصرون

الله ورسوله اولئك هم الصادقون والذين تبوءو الدار والايمان من قبلهم يحبون

من هاجر اليهم ولا يجدون في صدورهم حاجة مما اوتوا ويؤثرون على انفسهم ولو

كان بهم خصاصة ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون والذين جاءو من بعدهم

يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا

للذين امنوا ربنا انك رءوف رحيم الم تر الى الذين نافقوا يقولون لاخوانهم الذين كفروا

من اهل الكتاب لئن اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا ابدا

وان قوتلتم لننصرنكم والله يشهد انهم لكاذبون لئن اخرجوا لا يخرجون

معهم ولئن قوتلوا لا ينصرونهم ولئن نصروهم ليولن الادبار ثم لا ينصرون لانتم

اشد رهبة في صدورهم من الله ذلك بانهم قوم لا يفقهون لا يقاتلونكم جميعا

فتح علی خان

إِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ

شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ

خمس وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ

إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ

فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ

لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ

فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ

عشر أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا

مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ سورة الممتحنة مدنية ثلاث عشرة آية وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

فواصلها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

عن علي بن الحسين عليه السلام قال من قرأ سورة الممتحنة في فرائضه ونوافله امتحن الله قلبه بالايمان ونور له بصره ولم يصبه فقر ابدا ولا جنون في بدنه ولا في ولده ...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا

بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا

أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً

وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ

وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا

بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ

كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ

حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ

أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ
فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن
يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ
فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ
حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُم مَّا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ
إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفَقُوا
ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ
أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُم مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ
عَلَىٰ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَ
اسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۝

سورة الصف مكية احدى وعشر آية

فضيلت
عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سورة الصف وادمن قراءتها في فرائضه ونوافله صفه الله مع ملائكته وانبيائه المرسلين ان شاء الله ثواب الاعمال

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

سبح لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم ۝ يا ايها الذين

تسبيح كرد خدايرا انچه در آسمانها و انچه در زمين است و او غالب و درست كار است اى انكه

آمنوا لم تقولون ما لا تفعلون ۝ كبر مقتا عند الله ان تقولوا ما لا تفعلون ۝ ان الله

ايمان آورده ايد چرا مى گوييد انچيزى را كه نمى كنيد بزرگست از جهت خشم نزد خداى انكه بگوييد انچه نكنيد بدرستيكه خداى

يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كانهم بنيان مرصوص ۝ واذ قال

دوست دارد انانرا كه جنگ كنند در راه او صف زده گوييا ايشان بنااند بيكديگر چسبيده و ياد كن انكه گفت

موسى لقومه يا قوم لم تؤذونني وقد تعلمون اني رسول الله اليكم فلما زاغوا

موسى قوم خود را اى قوم من چرا رنجانيد مرا و براستى ميدانيد كه من فرستاده خدايم بسوى شما پس انگاه كه كژ گرديدند

ازاغ الله قلوبهم والله لا يهدي القوم الفاسقين ۝ واذ قال عيسى بن مريم يا بني اسرائيل

بگردانيد خداى دلهاى ايشانرا و خداى راه ننمايد قومى را كه فاسقانند و انگاه كه گفت عيسى بن مريم اى فرزندان يعقوب

اني رسول الله اليكم مصدقا لما بين يدي من التورية ومبشرا برسول ياتي من بعدي

بدرستيكه من فرستاده خدايم بسوى شما باور دارنده انچيزى را كه پيش منست از توريت و مژده دهنده برسولى كه بيايد از پس من

اسمه احمد فلما جاءهم بالبينات قالوا هذا سحر مبين ۝ ومن اظلم ممن افترى

نام او احمدست پس چون امد ايشانرا بحجتهاى روشن گفتند اين سحريست اشكارا و كيست ستمكارتر از كسى كه بربندد

على الله الكذب وهو يدعى الى الاسلام والله لا يهدي القوم الظالمين ۝ يريدون

بر خداى دروغ و او خوانده ميشود بسوى اسلام و خداى راه ننمايد قوم ستمكارانرا ميخواهند

ليطفئوا نور الله بافواههم والله متم نوره ولو كره الكافرون ۝ هو الذي

تا فرو نشانند نور خدارا بدهنهاى خود و خداى تمام كننده است نور خود را و اگر چه نخواهند كافران اوست انكه

ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون ۝

فرستاد رسول خود را براه راست و دين ثابت تا غالب گرداند انرا بر همه دينها و اگرچه نخواهند مشركان

يا ايها الذين امنوا هل ادلكم على تجارة تنجيكم من عذاب اليم ۝ تؤمنون بالله

اى گروه مؤمنان ايا راه نمايم شمارا بر سوداگرى كه باز رهاند شمارا از عذاب دردناك ايمان اريد بخداى

ورسوله وتجاهدون في سبيل الله باموالكم وانفسكم ذلكم خير لكم

و رسول او و جنگ كنيد در راه خداى بمالهاى خود و ذاتهاى خود اين بهتر

ان كنتم تعلمون ۝ يغفر لكم ذنوبكم ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار

اگر هستيد دانايان تا بيامرزد شمارا گناهان شمارا و در آرد شمارا بوستانها كه ميرود از زير ان جويها

خمس ونصف الحزب

وقال ابو عمرو آخر السورة

عشر

ومساكن

ومساكن طيبة في جنات عدن ذلك الفوز العظيم ۝ وأخرى تحبونها نصر من الله

وفتح قريب وبشر المؤمنين ۝ يا أيها الذين آمنوا كونوا أنصار الله كما قال عيسى ابن مريم

للحواريين من أنصاري إلى الله قال الحواريون نحن أنصار الله فآمنت طائفة من بني إسرائيل

وكفرت طائفة فأيدنا الذين آمنوا على عدوهم فأصبحوا ظاهرين ۝

سورة الجمعة مكية احدى عشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

بنام خداى بخشنده مهربان

يسبح لله ما في السماوات وما في الأرض الملك القدوس العزيز الحكيم ۝

هو الذي بعث في الأميين رسولا منهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم

الكتاب والحكمة وإن كانوا من قبل لفي ضلال مبين ۝ وآخرين

منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم ۝ ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء

والله ذو الفضل العظيم ۝ مثل الذين حملوا التوراة ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل

أسفارا بئس مثل القوم الذين كذبوا بآيات الله والله لا يهدي القوم الظالمين ۝

قل يا أيها الذين هادوا إن زعمتم أنكم أولياء لله من دون الناس فتمنوا الموت

إن كنتم صادقين ۝ ولا يتمنونه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين

بادغام التاء في الدال لجميع القراء

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من الواجب على كل مؤمن اذا كان لنا شيعة ان يقرأ في ليلة الجمعة بالجمعة وسبح اسم ربك الاعلى وفي صلاة الظهر بالجمعة والمنافقين فاذا فعل ذلك فكانما يعمل بعمل رسول الله صلى الله عليه وآله وكان جزاؤه وثوابه على الله الجنة ثواب الاعمال

قل ان الموت الذي تفرون منه فانه ملاقيكم ثم تردون الى عالم الغيب والشهادة
فينبئكم بما كنتم تعملون ۝ يا ايها الذين آمنوا اذا نودي للصلوة من يوم الجمعة
فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون
فاذا قضيت الصلوة فانتشروا في الارض وابتغوا من فضل الله واذكروا الله
كثيرا لعلكم تفلحون ۝ واذا راوا تجارة او لهوا انفضوا اليها وتركوك قائما عشر
قل ما عند الله خير من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين

سورة المنافقون مكية اثنتان وعشر اية

حديث مكتوب

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا جاءك المنافقون قالوا نشهد انك لرسول الله والله يعلم انك لرسوله والله يشهد
ان المنافقين لكاذبون ۝ اتخذوا ايمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله انهم ساء
ما كانوا يعملون ۝ ذلك بانهم آمنوا ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون
واذا رايتهم تعجبك اجسامهم وان يقولوا تسمع لقولهم كانهم خشب مسندة يحسبون
كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم قاتلهم الله انى يؤفكون ۝ واذا قيل لهم تعالوا
يستغفر لكم رسول الله لووا رؤسهم ورايتهم يصدون وهم مستكبرون خمس

سواء

سواء عليهم استغفرت لهم ام لم تستغفر لهم لن يغفر الله لهم ان الله لا يهدي القوم

الفاسقين ۝ هم الذين يقولون لا تنفقوا على من عند رسول الله حتى ينفضوا ولله خزائن

السموات والارض ولكن المنافقين لا يفقهون ۝ يقولون لئن رجعنا

الى المدينة ليخرجن الاعز منها الاذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين ولكن المنافقين

لا يعلمون ۝ يا ايها الذين آمنوا لا تلهكم اموالكم ولا اولادكم عن ذكر الله

ومن يفعل ذلك فاولئك هم الخاسرون ۝ وانفقوا مما رزقناكم من قبل ان

يأتي احدكم الموت فيقول رب لولا اخرتني الى اجل قريب فاصدق واكن من

الصالحين ۝ ولن يؤخر الله نفسا اذا جاء اجلها والله خبير بما تعملون ۝

نصف الحزب

وقيل لا يعلمون

عشر

سورة تغابن مكية اثنتان وعشرون آية

فواصل

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السموات وما في الارض له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير ۝

هو الذي خلقكم فمنكم كافر ومنكم مؤمن والله بما تعملون بصير ۝

خلق السموات والارض بالحق وصوركم فاحسن صوركم واليه المصير ۝

يعلم ما في السموات والارض ويعلم ما تسرون وما تعلنون والله عليم بذات الصدور

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سورة التغابن في فريضة كانت شفيعة له يوم القيمة وشاهد عدل عند من يجيز شهادتها ثم لا تفارقه حتى يدخله الجنة من ثواب الاعمال

محل السجدة

خمس

ألم يأتكم نبؤا الذين كفروا من قبل فذاقوا وبال أمرهم ولهم عذاب أليم ۝ ذلك
بأنه كانت تأتيهم رسلهم بالبينات فقالوا أبشر يهدوننا فكفروا وتولوا واستغنى الله
والله غني حميد ۝ زعم الذين كفروا أن لن يبعثوا قل بلى وربي لتبعثن ثم لتنبؤن بما
عملتم وذلك على الله يسير ۝ فآمنوا بالله ورسوله والنور الذي أنزلنا والله بما تعملون
خبير ۝ يوم يجمعكم ليوم الجمع ذلك يوم التغابن ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا

ثلث

يكفر عنه سيئاته ويدخله جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا ذلك
الفوز العظيم ۝ والذين كفروا وكذبوا بآياتنا أولئك أصحاب النار خالدين فيها
وبئس المصير ۝ ما أصاب من مصيبة إلا بإذن الله ومن يؤمن بالله يهد قلبه

عشر

والله بكل شيء عليم ۝ وأطيعوا الله وأطيعوا الرسول فإن توليتم فإنما على رسولنا
البلاغ المبين ۝ الله لا إله إلا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ يا أيها الذين آمنوا
إن من أزواجكم وأولادكم عدوا لكم فاحذروهم وإن تعفوا وتصفحوا
وتغفروا فإن الله غفور رحيم ۝ إنما أموالكم وأولادكم فتنة والله

خمس

عنده أجر عظيم ۝ فاتقوا الله ما استطعتم واسمعوا وأطيعوا وأنفقوا خيرا لأنفسكم
ومن يوق شح نفسه فأولئك هم المفلحون ۝ إن تقرضوا الله قرضا حسنا يضاعفه لكم

ويغفر

وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
وبیامرزد شما را و خدای شکر پذیر بردبارست دانای نهان و آشکارا غالب [illegible]

سورة الطلاق مكية اثنتا عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ
ای پیغمبر گو امت خود را چون طلاق دهید زنان را. پس طلاق دهید در عدت ایشان و شمار کنید عدت را و بترسید از خدای پروردگار خود

لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ
بیرون مکنید زنان را از خانهای ایشان و باید که بیرون نیایند و بیرون مکنید مگر آنکه بیایند بکار زشت آشکارا و این حکمها

حُدُودُ اللّٰهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ
حدهای خدای است و هرکه درگذرد از حدهای خدا پس بدرستی که ستم کرده باشد بر نفس خود نمی دانی ای نفس شاید که خدای پدید آرد

بَعْدَ ذٰلِكَ أَمْرًا ۝ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ
بعد از این کاری را. پس چون برسند بمدت خود پس نگاه دارید ایشان را به نیکوی یا جدا شوید از ایشان

بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ
به نیکوی و گواه گیرید دو خداوند عدل را از شما و راست کنید گواهی برای خدا این پند داده میشود

بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ
باین هرکه هست گرونده بخدا و بروز آخرت و هرکه بترسد از خدای گرداند او را جای بیرون آمدن و روزی دهد او را

مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ أَمْرِهِ
از آنجا که گمان نبرد و هرکه توکل کند بر خدا پس او بس است او را بدرستی که خدای رساننده است کار خود را

قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝ وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ
بتحقیق گردانید خدای هر چیزی را اندازه و آن زنان که نومید شده باشند از حیض از زنان شما اگر

ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ
بشک افتادید پس عدت ایشان سه ماهست و آنانکه حایض نه شده اند نیز سه ماهست و زنان حامله مدت عدت ایشان

أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝ ذٰلِكَ أَمْرُ اللّٰهِ أَنْزَلَهُ
بنهند بار خود را و هرکه بترسد از خدای گرداند برای او از کار او آسانی. این حکم خداست که فرستاد او را

إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
بسوی شما و هرکه بپرهیزد از خدای بخشد خدای از او گناهان او را و بزرگ سازد برای او مزد او را ساکن گردانید زنان طلاق داده را از جای که

بحذف الواو في الموضعين عند التلاوت الجميع القراء

خمس

سكنتم من وجدكم ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن وان كن اولات حمل
شما يابيد بقدر طاقت خويش ورنج منمائيد ايشان را براى آنكه تنگ گيريد بر ايشان واگر باشند بار دار

فانفقوا عليهن حتى يضعن حملهن فان ارضعن لكم فاتوهن اجورهن واتمروا
پس خرج كنيد بر ايشان تا كه بنهند بار خود را پس اگر شير دهند فرزندان شما را پس بدهيد ايشان را مزدهاى ايشان ومشورت كنيد

بينكم بمعروف وان تعاسرتم فسترضع له اخرى لينفق ذو سعة من سعته
ميان يكديگر به نيكوئى واگر دشوار گيريد در شير دادن پس شير دهد او را زنى ديگر بايد كه خرج كند خداوند غنا بقدر غناى خود

ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما اتاه الله لا يكلف الله نفسا الا ما اتاها
وهركه تنگ كرده شده است بر او رزق او پس بايد كه خرج كند از آنچه داده است خداى تكليف نكند خداى هيچ تنى را مگر آنچه بداده

سيجعل الله بعد عسر يسرا ۝ وكاين من قرية عتت عن امر ربها ورسله فحاسبناها
زود باشد كه گرداند خداى بعد از دشوارى آسانى وبس از اهل ديه سرباز زدند از فرمان پروردگار خود واز پيغمبران او پس حساب كرديم

حسابا شديدا وعذبناها عذابا نكرا ۝ فذاقت وبال امرها وكان عاقبة امرها
حسابى سخت وعذاب كرديم ايشان را عذابى زشت پس چشيدند وبال كار خود را وبود عاقبت كار ايشان

خسرا ۝ اعد الله لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا اولى الالباب ۝ الذين امنوا قد انزل الله
زيانكارى آماده كرده است خداى براى ايشان عذابى سخت پس بترسيد از خداى اى خداوندان خرد آنانكه ايمان آوردند بتحقيق فرستاد خداى

اليكم ذكرا رسولا يتلوا عليكم ايات الله مبينات ليخرج الذين امنوا وعملوا
بشما قرآن ورسولى ميخواند بر شما آيتهاى خداى را روشن كننده است تا بيرون آرد آنانكه ايمان آورده اند وكرده

الصالحات من الظلمات الى النور ومن يؤمن ويعمل صالحا يدخله جنات تجرى من تحتها
كارهاى شايسته از تاريكيها به روشنى وهركه ايمان آرد بخداى وبكند كار ستوده درآرد او را خداى ببوستانها كه ميرود از زير آن

الانهار خالدين فيها ابدا قد احسن الله له رزقا ۝ الله الذى خلق سبع سموات ومن الارض
جويها جاويد باشند در آن هميشه بتحقيق كه نيكو كرده است خداى براى او روزى خداى آنست كه آفريد هفت آسمان واز زمين

مثلهن يتنزل الامر بينهن لتعلموا ان الله على كل شىء قدير ۝ وان الله قد احاط بكل شىء علما
مانند آن فرود مى آرد فرمان خدا ميان ايشان تا بدانيد كه خداى بر همه چيزها تواناست وآنكه خداى فرا رسيده است بهمه چيزها از روى علم

سورة التحريم مكية اثنتان وعشر اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خداى بخشنده مهربان

يا ايها النبى لم تحرم ما احل الله لك تبتغى مرضات ازواجك والله غفور رحيم ۝
اى پيغمبر چرا حرام ميكنى آنچه حلال كرده است خداى براى تو ميطلبى خشنودى زنان خود وخداى آمرزنده مهربانست

عاقبة امرها عند المتقدمين والوقف على آمنوا اجوز

عشر

نصف الحزب
وقيل ويعظم له اجرا

قد فرض الله لكم تحلة ايمانكم والله مولكم وهو العليم الحكيم ۝ واذ
هر اینه لازم کردانید برای شما فروکشادن سوکندهای شما بکفارت وخدای دوست شماست و او دانای استوارکارست و چون

اسر النبي الى بعض ازواجه حديثا فلما نبات به واظهره الله عليه عرف بعضه
پنهان کفت پیغمبر بعضی از زنان خود سخنی پس ان هنکام که خبر کرد ان زن بان سخن و اشکارا کردانید او را خدای بر پیغمبر شناسا کردانید بعضی از سخنان

واعرض عن بعض فلما نباها به قالت من انباك هذا قال نباني العليم الخبير ۝ ان تتوبا
و روی کردانید از بعضی پس ان هنکام که خبر داد او را بان سخنان کفت ان زن که خبر داد ترا باین کفت خبر داد مرا دانا خبر دار اکر توبه کنید

الى الله فقد صغت قلوبكما وان تظاهرا عليه فان الله هو مولىه وجبريل و
بخدای روا باشد پس بحقیق که برکشته است دلهای شما و اکر هم پشت شوید بر آزار رسول پس بدرستی که خدای اوست دوست و جبریل و

صالح المؤمنين والملائكة بعد ذلك ظهير ۝ عسى ربه ان طلقكن ان يبدله
شایسته مومنان و فرشتکان بعد از این مددکار او شاید که پروردکار او اکر طلاق دهد شما را اینکه بدل دهد

ازواجا خيرا منكن مسلمات مؤمنات قانتات تائبات عابدات سائحات
زنان بهتر از شما کردن نهندکان باوردارندکان نمازکزارندکان از کناه بازکشتکان پرستندکان روزه دارندکان

ثيبات وابكارا ۝ يا ايها الذين امنوا قوا انفسكم واهليكم نارا وقودها
شوهر دیدکان و شوهر نادیدکان ای کروه مومنان نکاه دارید ذاتهای خود را و کسان خود را از آتشی که آتش انکیزان

الناس والحجارة عليها ملائكة غلاظ شداد لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون
مردمان باشند و سنک نکاه بانند بران فرشتکان درشت سخنان سخت کاران نافرمانی نکنند خدای را در انچه فرماید ایشان را و میکنند

ما يؤمرون ۝ يا ايها الذين كفروا لا تعتذروا اليوم انما تجزون ما كنتم تعملون ۝
انچه فرموده شوید ای کروه کافران عذر مکوئید امروز جز این نیست جزا داده میشوید انچه بودید که میکردید

يا ايها الذين امنوا توبوا الى الله توبة نصوحا عسى ربكم ان يكفر عنكم سيئاتكم
ای انانکه کرویده اید بازکردید بخدا بازکشتنی خالص نزدیکست انکه پروردکار شما درکذراند از شما کناهان شما را

ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار يوم لا يخزي الله النبي والذين
و درآرد شما را بوستانها که میرود از زیر ان جویها روزی که خجل نکند خدای پیغمبر را و انانکه

امنوا معه نورهم يسعى بين ايديهم وبايمانهم يقولون ربنا اتمم لنا نورنا واغفر لنا
ایمان اورده اند با او نور ایشان میرود در پیش ایشان و بجانب راست ایشان میکویند ای پروردکار ما تمام کن برای ما نور ما را و بیامرز ما را

انك على كل شيء قدير ۝ يا ايها النبي جاهد الكفار والمنافقين واغلظ
بدرستی که تو بر همه چیزها توانائی ای پیغمبر کارزار کن با کافران و منافقان و درشتی باش

عليهم وماويهم جهنم وبئس المصير ۝ ضرب الله مثلا للذين كفروا امراة نوح
بر ایشان و جای ایشان دوزخست و بد جایست ان بیان کرد خدا مثل برای انانکه کافر شدند که زن نوح

بفتح الجيم والراء وبغير همزة مكسورة بين الراء والياء ابو بكر وبكسر الجيم والراء وبياء بين الراء واللام حفص

خمس

وامرأة لوط كانتا تحت عبدين من عبادنا صالحين ۝ فخانتاهما فلم يغنيا عنهما
من الله شيئا وقيل ادخلا النار مع الداخلين ۝ وضرب الله مثلا للذين آمنوا امرأة
فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون وعمله ونجني
من القوم الظالمين ۝ ومريم ابنت عمران التي احصنت فرجها فنفخنا فيه من
روحنا وصدقت بكلمات ربها وكتبه وكانت من القانتين ۝

سورة الملك مكية وهي ثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير ۝ الذي خلق الموت والحيوة ليبلوكم
ايكم احسن عملا وهو العزيز الغفور الذي خلق سبع سموات طباقا ما ترى في خلق
الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور ۝ ثم ارجع البصر كرتين ينقلب
اليك البصر خاسئا وهو حسير ۝ ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها
رجوما للشياطين واعتدنا لهم عذاب السعير ۝ وللذين كفروا بربهم عذاب جهنم
وبئس المصير ۝ اذا القوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي تفور تكاد تميز من الغيظ كلما
القي فيها فوج سالهم خزنتها الم ياتكم نذير ۝ قالوا بلى قد جاءنا نذير فكذبنا وقلنا

عشر

الجزء التاسع والعشرون

خمس

ما نزل الله من شيء إن أنتم إلا في ضلال كبير وقالوا لو كنا نسمع أو نعقل

عشر ما كنا في أصحاب السعير فاعترفوا بذنبهم فسحقا لأصحاب السعير إن الذين

يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة وأجر كبير وأسروا قولكم أو اجهروا به

إنه عليم بذات الصدور ألا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير هو الذي جعل

خمس لكم الأرض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه وإليه النشور

ءأمنتم من في السماء أن يخسف بكم الأرض فإذا هي تمور أم أمنتم من في السماء

أن يرسل عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير ولقد كذب الذين

من قبلهم فكيف كان نكير أولم يروا إلى الطير فوقهم صافات ويقبضن

الموضع العاشر من وقف الغفران

ما يمسكهن إلا الرحمن إنه بكل شيء بصير أمن هذا الذي هو جند لكم ينصركم

عشر من دون الرحمن إن الكافرون إلا في غرور أمن هذا الذي يرزقكم إن أمسك

رزقه بل لجوا في عتو ونفور أفمن يمشي مكبا على وجهه أهدى أمن يمشي سويا

على صراط مستقيم قل هو الذي أنشأكم وجعل لكم السمع والأبصار

والأفئدة قليلا ما تشكرون قل هو الذي ذرأكم في الأرض وإليه

خمس تحشرون ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين قل إنما العلم عند الله

وانما انا نذير مبين ۝ فلما راوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي
كنتم به تدعون ۝ قل ارايتم ان اهلكني الله ومن معي او رحمنا فمن يجير الكافرين من عذاب
اليم ۝ قل هو الرحمن امنا به وعليه توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين
قل ارايتم ان اصبح ماؤكم غورا فمن ياتيكم بماء معين ۝

سورة القلم مكية وهي ثلثة وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
ن والقلم وما يسطرون ۝ ما انت بنعمة ربك بمجنون ۝ وان لك لاجرا غير ممنون
وانك لعلى خلق عظيم ۝ فستبصر ويبصرون ۝ بايكم المفتون ۝ ان ربك
هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين ۝ فلا تطع المكذبين ۝ ودوا
لو تدهن فيدهنون ۝ ولا تطع كل حلاف مهين ۝ هماز مشاء بنميم ۝ مناع
للخير معتد اثيم ۝ عتل بعد ذلك زنيم ۝ ان كان ذا مال وبنين ۝ اذا تتلى عليه
اياتنا قال اساطير الاولين ۝ سنسمه على الخرطوم ۝ انا بلوناهم كما بلونا اصحاب الجنة
اذ اقسموا ليصرمنها مصبحين ۝ ولا يستثنون ۝ فطاف عليها طائف من ربك وهم
نائمون ۝ فاصبحت كالصريم ۝ فتنادوا مصبحين ۝ ان اغدوا على حرثكم ان كنتم صارمين

بالسكون ابو بكر وبالفتح حفص

عشر ونصف الحزب

خمس

عشر

خمس

فانطلقوا

فانطلقوا وهم يتخافتون ان لا يدخلنها اليوم عليكم مسكين ۝ وغدوا على حرد
خمس قادرين فلما راوها قالوا انا لضالون بل نحن محرومون ۝ قال اوسطهم الم اقل لكم
محل استجابة لولا تسبحون ۝ قالوا سبحان ربنا انا كنا ظالمين ۝ فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون
عشر قالوا يا ويلنا انا كنا طاغين ۝ عسى ربنا ان يبدلنا خيرا منها انا الى ربنا راغبون
كذلك العذاب ولعذاب الآخرة اكبر لو كانوا يعلمون ۝ ان للمتقين
خمس عند ربهم جنات النعيم ۝ افنجعل المسلمين كالمجرمين ۝ ما لكم كيف
تحكمون ۝ ام لكم كتاب فيه تدرسون ۝ ان لكم فيه لما تخيرون
ام لكم ايمان علينا بالغة الى يوم القيامة ان لكم لما تحكمون ۝
معانقة عند المتقدمين
عشر ۝ سلهم ايهم بذلك زعيم ۝ ام لهم شركاء فليأتوا بشركائهم ان كانوا صادقين
يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود فلا يستطيعون ۝ خاشعة
ابصارهم ترهقهم ذلة وقد كانوا يدعون الى السجود وهم سالمون
۝ فذرني ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم من حيث لا يعلمون
خمس واملي لهم ان كيدي متين ۝ ام تسالهم اجرا فهم من مغرم مثقلون ۝ ام
عندهم الغيب فهم يكتبون ۝ فاصبر لحكم ربك ولا تكن كصاحب الحوت

إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ عشر

بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۝ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

سورة الحاقة مكية وهي اثنتان وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

الْحَاقَّةُ ۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۝ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ سَخَّرَهَا خمس

عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ ۝ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ

خَاوِيَةٍ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ

بِالْخَاطِئَةِ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ۝ إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ عشر

فِي الْجَارِيَةِ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ۝ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ

نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً فَيَوْمَئِذٍ

وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ خمس

عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ۝ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

فاما من اوتی کتابه بیمینه فیقول هاؤم اقرؤا کتابیه ۝ انی ظننت انی
پس هر که داده شود نامه اعمال او بدست راست او پس گوید بیائید بخوانید نامه مرا بدرستی که من یقین داشتم که من

ملاق حسابیه ۝ فهو فی عیشة راضیة ۝ فی جنة عالیة ۝ قطوفها دانیة
بیننده ام حساب خود را پس او در زندگانی پسندیده باشد در بهشتی بلند میوه ان نزدیک

کلوا واشربوا هنیئا بما اسلفتم فی الایام الخالیة ۝ واما من اوتی کتابه
گفته شود بخورید و بیاشامید گوارانده بسبب انچه عمل کردید در روزهای گذشته و اما انکه داده شود نامه او را

بشماله فیقول یالیتنی لم اوت کتابیه ۝ ولم ادر ما حسابیه ۝ یالیتها کانت
بدست چپ او پس گوید ای کاشکی داده نشدی مرا نامه من و نه دانستمی چیست حساب من کاشکی مرگ بود در حکم کننده

القاضیة ۝ ما اغنی عنی مالیه ۝ هلک عنی سلطانیه ۝ خذوه فغلوه
بقضا دفع نکرد از من انچه مرا بود کم گشت از من فرمان گذاری من بس حکم شود که بگیرید او را پس بند کنید او را

ثم الجحیم صلوه ۝ ثم فی سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلکوه ۝ انه کان
پس در اتش افکنید او را پس در زنجیری که گزان هفتاد گز بود در ارید او را بدرستی که او بود

لا یؤمن بالله العظیم ۝ ولا یحض علی طعام المسکین ۝ فلیس له الیوم هاهنا
ایمان نمی اورد بخدای بزرگ و رغبت نمی کرد بر طعام دادن درویش پس نیست او را امروز اینجا

حمیم ۝ ولا طعام الا من غسلین ۝ لا یاکله الا الخاطؤن ۝ فلا اقسم بما
حمایت کننده و نه طعامی مگر از چرک نخورند ان را مگر گناهکاران پس سوگند میخورم بانچه

تبصرون ۝ وما لا تبصرون ۝ انه لقول رسول کریم ۝ وما هو بقول شاعر قلیلا
می بینید و بانچه نمی بینید بدرستی که قران گفتار رسولی بزرگوار است و نیست ان سخن شاعر اندک

ما تؤمنون ۝ ولا بقول کاهن قلیلا ما تذکرون ۝ تنزیل من رب العالمین
باور میدارید و نه سخن کاهن اندکی پند میگیرید قران فرستاده است از پروردگار عالمیان

ولو تقول علینا بعض الاقاویل ۝ لاخذنا منه بالیمین ۝ ثم لقطعنا منه الوتین ۝ فما منکم
و اگر افترا کند بر ما بعضی سخنان را هر اینه بگیریم ازو توانائی پس ببریم ازو رگ دل وی پس نیست از شما

من احد عنه حاجزین ۝ وانه لتذکرة للمتقین ۝ وانا لنعلم ان منکم مکذبین
هیچکس ازو دفع کننده ازو و بدرستی که قران هر اینه پندیست مر پرهیزگاران را و بدرستی که ما میدانیم که از شما بدروغ دارندگان

وانه لحسرة علی الکافرین ۝ وانه لحق الیقین ۝ فسبح باسم ربک العظیم ۝
و بدرستی که او حسرتست بر کافران و بدرستی که او درست است پس تسبیح گوی بنام پروردگار خود که بزرگست

سورة المعارج مکیة وهی اربع واربعون ایة

عشر
ربع
خمس
عشر
خمس
عشر
خمس
عشر
فواصل

عن ابی عبد الله علیه السلام قال اکثروا من قراءة الحاقة ... یوم القیمة ... صلی الله علیه واله ... ثواب لا غایة

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

سال سائل بعذاب واقع للكافرين ليس له دافع من الله ذی المعارج تعرج
خواست خواهنده عذاب را که بود نیست برای کافران نیست از او بازدارنده از خدای خداوند درجات بلند بالا بروند

الملئكة والروح اليه فی يوم كان مقداره خمسين الف سنة فاصبر
فرشتگان و جبریل بسوی او در روزی که هست مقدار آن پنجاه هزار سال پس صبر کن

صبرا جميلا انهم يرونه بعيدا ونريه قريبا يوم تكون السماء كالمهل وتكون
صبری نیکو بدرستیکه ایشان می بینند کافران قیامت را دور و می بینیم از نزدیک روزی که گردد آسمان مانند مس گداخته و گردد

الجبال كالعهن ولا يسئل حميم حميما يبصرونهم يود المجرم لو يفتدی من عذاب
کوهها مانند پشم رنگین ریزه ریزه و نپرسد خویش خویش را بنمایند ایشان را دوست دارد گناهکار که فدا دهد از عذاب

يومئذ ببنيه وصاحبته واخيه وفصيلته التی تؤويه ومن فی الارض جميعا
آن روز به پسران خود و زن خود و برادر خود و خویشان خود را که جای داده اند او را و هر که هست در زمین همه را

ثم ينجيه كلا انها لظی نزاعة للشوی تدعوا من ادبر وتولی وجمع فاوعی
پس برهاند او را نی دهد بدرستیکه آتش زبانه زننده کننده است مر پوست و بارها را می خواند کسی که برگشته و روی گردانیده از خدا و جمع کرده پس نگاه داشت در بار

ان الانسان خلق هلوعا اذا مسه الشر جزوعا واذا مسه الخير منوعا الا
بدرستیکه آدمی آفریده شده ناشکیبا چون برسد او را بدی زاری کننده است و چون برسد او را نیکی منع کننده مگر

المصلين الذين هم علی صلوتهم دائمون والذين فی اموالهم حق معلوم للسائل والمحروم
نمازگذارندگان آنانکه ایشان بر نماز خود پیوسته کنند و آنانکه در مالهای ایشان حقی دانسته شده برای خواهنده و محتاج

والذين يصدقون بيوم الدين والذين هم من عذاب ربهم مشفقون ان عذاب ربهم
و آنانکه باور میدارند روز جزا را و آنانکه ایشان از عذاب آفریدگار خود ترسانند بدرستیکه عذاب پروردگار ایشان

غير مامون والذين هم لفروجهم حافظون الا علی ازواجهم او ما ملكت ايمانهم
ایمن نتوان بود و آنانکه ایشان اندام نهانی خود را نگاه دارندگان اند مگر بر زنان خود یا بر کنیزکان که مالک شده است دستهای ایشان

فانهم غير ملومين فمن ابتغی وراء ذلك فاولئك هم العادون والذين هم لاماناتهم
پس بدرستیکه ایشان ملامت کردگان نیستند پس هر که خواهند غیر از این پس آن گروه ایشان از حد گذرندگان اند و آنانکه ایشان مر امانتهای خود

وعهدهم راعون والذين هم بشهاداتهم قائمون والذين هم علی صلوتهم يحافظون
و وعده ها را رعایت کنندگان اند و آنانکه ایشان بگواهیهای خود ایستادگانند و آنانکه ایشان بر نماز خود نگاه بانی میکنند

اولئك فی جنات مكرمون فمال الذين كفروا قبلك مهطعين عن اليمين وعن الشمال
آن گروه باشند در بوستانها گرامی داشته شدگان پس چیست آنانرا که کافر شدند بسوی تو شتابندگان از جانب راست و از جانب چپ

نصف الحزب

عشر

خمس

محل استجابة

عزين

207

عِزِينَ ۝ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

عشر

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ

بِمَسْبُوقِينَ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ يَخْرُجُونَ

مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۝ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ

ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

سورة نوح عليه السلام مكية تسع وعشرون آية

فواصلها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالَ

يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ

وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

خمس

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۝ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ

لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۝ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۝ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا

عشر

رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ

وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ

وقارا ۝ وقد خلقكم اطوارا ۝ الم تروا كيف خلق الله سبع سموات طباقا ۝
وحال انكه بيافريده است شمارا كونه كونه ايا نمى بينيد چكونه افريد خداى هفت اسمانرا توبرتو

وجعل القمر فيهن نورا وجعل الشمس سراجا ۝ والله انبتكم من الارض نباتا ۝
وكردانيد ماه را درايشان روشنى وكردانيد افتاب را چراغ وخداى رويانيد شمارا از زمين رستنى

ثم يعيدكم فيها ويخرجكم اخراجا ۝ والله جعل لكم الارض بساطا ۝
پس باز خواهد برد شمارا درآن وبيرون آورد شمارا بيرون اوردنى وخداى كردانيد براى شما زمين را فرش كسترده

لتسلكوا منها سبلا فجاجا ۝ قال نوح رب انهم عصونى واتبعوا من لم يزده ماله وولده
تا برويد ازان براههاى كشاده كفت نوح اى پروردكار من بدرستيكه ايشان بيفرمانى كردند مرا و پيروى نمودند انكه زياده نكرد او را مال او و فرزندان او

الا خسارا ۝ ومكروا مكرا كبارا ۝ وقالوا لا تذرن الهتكم ولا
مكر زيانكارى ومكر كردند مكرى بزرك وكفتند دست باز نداريد از خدايان خود و

تذرن ودا ولا سواعا ولا يغوث ويعوق ونسرا ۝ وقد اضلوا كثيرا ۝ ولا
مكذاريد بت ود نام و نه سواع نام و نه يغوث نام و نه يعوق و نسر نام وبتحقيق كمراه كردند بسيارى را و

تزد الظالمين الا ضلالا ۝ مما خطيئاتهم اغرقوا فادخلوا نارا ۝ فلم يجدوا لهم من
ميفزاى ستمكارانرا مكر كمراهى از براى كناهان ايشان غرق كرده شدند پس درآورده شدند باتش پس نيافتند براى خود

دون الله انصارا ۝ وقال نوح رب لا تذر على الارض من الكافرين ديارا ۝ انك ان
بغير خداى ياران وكفت نوح اى پروردكار مكذار بر زمين از كافران هيچ احدى بدرستيكه تو اكر

تذرهم يضلوا عبادك ولا يلدوا الا فاجرا كفارا ۝ رب اغفر لى ولوالدى
بكذارى ايشانرا كمراه كنند بندكان ترا و نزايند مكر بدكار ناسپاس اى پروردكار من بيامرز مرا و پدر و مادر مرا

ولمن دخل بيتى مؤمنا وللمؤمنين والمؤمنات ولا تزد الظالمين الا تبارا
وكسى را در آيد بخانه من ايمان آرنده و مردان و زنان كرويده و ميفزاى ستمكارانرا مكر هلاكى

سورة الجن وهى سبعة وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى بخشاينده مهربان

قل اوحى الى انه استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا قرانا عجبا يهدى الى الرشد
بكو وحى كرده شد بمن انكه شنيدند قرانرا كروهى از جن پس كفتند بدرستيكه ما شنيديم قرانى عجب راه مينمايد براه راست

فامنا به ولن نشرك بربنا احدا ۝ وانه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا ۝
پس ايمان آورديم بان و هركز شريك نسازيم به پروردكار خود هيچ يكى را و بدرستيكه برتر است بزركى پروردكار ما نكرفت زنى و نه فرزندى

خمس

عشر

خمس

نصف الحزب بالاتفاق

فواصلها الف

عن ابى عبد الله عليه السلام قال من اكثر قراءة قل اوحى لم يصبه فى الحيوة من اعين الجن ولا نفثهم ولا سحرهم ولا كيدهم وكان مع محمد صلى الله عليه وآله فيقول يارب لا اريد بديلا ولا اريد ان ابغى عنه حولا من ثواب الاعمال

وانه

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ

وبدرستی که هست که میگفت نادانی ازما بر خدای سخن دور ... ودرستی که ما بنداشتیم انکه نگوید هیچ آدمی

خمس

وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ

وپری بر خدای دروغ ودرستی که بودند مردان از آدمیان که پناه کرفتندی بمردان

مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

از جنیان پس زیاده کردند ... انکه بر نانکیزد خدای هیچ یکرا

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۝ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ

ودرستی که ما رسیدیم باسمان پس یافتیم ان را برکرده شده از پاسبانان سخت وستارکان ودرستی که ما بودیم که نشستیم

مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ۝ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ

از اسمان در جایهای نشستن برای شنیدن ...

بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ

در زمین اند ... ودرستی که ازما شایستکانند وازما فروتر ازین

كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ۝ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ۝ وَأَنَّا لَمَّا

سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝ وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ

وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا

وازما ستمکاران ... واما ستمکاران پس باشند

خمس

لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝ وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُم مَّاءً غَدَقًا ۝ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ

وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا

از یاد کردن بروردکار خود ... عذاب سخت وانکه مسجدها مر خدای راست پس

خمس

تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝

مخوانید با خدای هیچ یکرا ...

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

بکو جز این نیست که میخوانم بروردکار خود را ...

قُلْ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ

بکو بدرستی که من ... از خدای هیچ یکرا ...

اعلم ان قراءة الكسر ... عطف على قوله انا سمعنا ... وعلى قراءة الفتح عطف على المعنى المحمول عليه ...

عشر

في قراءة ابو عمرو ... الاثنى عشرة والفتح فيهن حفص

ومن يعص الله ورسوله فان له نار جهنم خالدين فيها ابدا ۝ حتى اذا راوا ما يوعدون

فسيعلمون من اضعف ناصرا واقل عددا ۝ قل ان ادرى اقريب ما توعدون ۝ ام يجعل

له ربى امدا ۝ عالم الغيب فلا يظهر على غيبه احدا ۝ الا من ارتضى من رسول فانه

يسلك من بين يديه ومن خلفه رصدا ۝ ليعلم ان قد ابلغوا رسالات ربهم واحاط بما

سورة المزمل مكية

لديهم واحصى كل شيء عددا ۝ وهي تسع وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها المزمل ۝ قم الليل الا قليلا ۝ نصفه او انقص منه قليلا ۝ او زد عليه ورتل القران

ترتيلا ۝ انا سنلقي عليك قولا ثقيلا ۝ ان ناشئة الليل هي اشد وطا واقوم قيلا ۝

ان لك في النهار سبحا طويلا ۝ واذكر اسم ربك وتبتل اليه تبتيلا ۝ رب المشرق

والمغرب لا اله الا هو فاتخذه وكيلا ۝ واصبر على ما يقولون واهجرهم هجرا جميلا ۝

وذرني والمكذبين اولي النعمة ومهلهم قليلا ۝ ان لدينا انكالا وجحيما

وطعاما ذا غصة وعذابا اليما ۝ يوم ترجف الارض والجبال وكانت الجبال

كثيبا مهيلا ۝ انا ارسلنا اليكم رسولا شاهدا عليكم كما ارسلنا الى

فرعون رسولا ۝ فعصى فرعون الرسول فاخذناه اخذا وبيلا ۝ فكيف تتقون ان كفرتم

يوما يجعل الولدان شيبا السماء منفطر به كان وعده مفعولا ان هذه تذكرة

فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا ان ربك يعلم انك تقوم ادنى من ثلثى الليل ونصفه

وثلثه وطائفة من الذين معك والله يقدر الليل والنهار علم ان لن تحصوه فتاب عليكم

فاقرؤا ما تيسر من القران علم ان سيكون منكم مرضى وآخرون يضربون فى الارض

يبتغون من فضل الله وآخرون يقاتلون فى سبيل الله فاقرؤا ما تيسر منه واقيموا الصلوة

وآتوا الزكوة واقرضوا الله قرضا حسنا وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه

عند الله هو خيرا واعظم اجرا واستغفروا الله ان الله غفور رحيم

سورة المدثر مكية ست وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها المدثر قم فانذر وربك فكبر وثيابك فطهر والرجز فاهجر ولا

تمنن تستكثر ولربك فاصبر فاذا نقر فى الناقور فذلك يومئذ يوم عسير

على الكافرين غير يسير ذرنى ومن خلقت وحيدا وجعلت له مالا ممدودا

وبنين شهودا ومهدت له تمهيدا ثم يطمع ان ازيد كلا انه كان لاياتنا

عنيدا سارهقه صعودا انه فكر وقدر فقتل كيف قدر ثم قتل كيف

قدر ثم نظر ثم عبس وبسر ثم ادبر واستكبر فقال ان هذا الا سحر يؤثر ان هذا
الا قول البشر سأصليه سقر وما ادراك ما سقر لا تبقي ولا تذر لواحة للبشر
عليها تسعة عشر وما جعلنا اصحاب النار الا ملائكة وما جعلنا عدتهم الا
فتنة للذين كفروا ليستيقن الذين اوتوا الكتاب ويزداد الذين اوتوا الكتاب
والمؤمنون وليقول الذين في قلوبهم مرض والكافرون ماذا اراد الله بهذا مثلا
كذلك يضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وما يعلم جنود ربك الا هو وما هي الا
ذكرى للبشر كلا والقمر والليل اذ ادبر والصبح اذا اسفر انها لاحدى
الكبر نذيرا للبشر لمن شاء منكم ان يتقدم او يتأخر كل نفس بما كسبت
رهينة الا اصحاب اليمين في جنات يتساءلون عن المجرمين ما سلككم
في سقر قالوا لم نك من المصلين ولم نك نطعم المسكين وكنا نخوض
مع الخائضين وكنا نكذب بيوم الدين حتى اتانا اليقين فما تنفعهم
شفاعة الشافعين فما لهم عن التذكرة معرضين كانهم حمر مستنفرة فرت
من قسورة بل يريد كل امرئ منهم ان يؤتى صحفا منشرة كلا بل لا يخافون الآخرة
كلا انه تذكرة فمن شاء ذكره وما يذكرون الا ان يشاء الله هو اهل
التقوى

امنوا ايمانا ولا يرتاب الذين

عشر

خمس

واهل

215

ثلث

سورة القيمة مكية وأهل المغفرة ○ سبع وثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

لا أقسم بيوم القيمة ○ ولا أقسم بالنفس اللوامة ○ أيحسب الإنسان ألن نجمع عظامه
بلى قادرين على أن نسوي بنانه ○ بل يريد الإنسان ليفجر أمامه ○ يسئل أيان يوم القيمة ○
فإذا برق البصر وخسف القمر وجمع الشمس والقمر ○ يقول الإنسان يومئذ
أين المفر ○ كلا لا وزر ○ إلى ربك يومئذ المستقر ○ ينبؤا الإنسان يومئذ بما قدم
وأخر ○ بل الإنسان على نفسه بصيرة ○ ولو ألقى معاذيره ○ لا تحرك به لسانك لتعجل
به ○ إن علينا جمعه وقرآنه ○ فإذا قرأناه فاتبع قرآنه ○ ثم إن علينا بيانه ○ كلا بل تحبون
العاجلة ○ وتذرون الآخرة ○ وجوه يومئذ ناضرة ○ إلى ربها ناظرة ○ ووجوه يومئذ
باسرة ○ تظن أن يفعل بها فاقرة ○ كلا إذا بلغت التراقي ○ وقيل من راق ○ وظن
أنه الفراق ○ والتفت الساق بالساق ○ إلى ربك يومئذ المساق ○ فلا صدق و
لا صلى ○ ولكن كذب وتولى ○ ثم ذهب إلى أهله يتمطى ○ أولى لك فأولى ○
ثم أولى لك فأولى ○ أيحسب الإنسان أن يترك سدى ○ ألم يك نطفة من مني
يمنى ○ ثم كان علقة فخلق فسوى ○ فجعل منه الزوجين الذكر والأنثى

خمس

عشر

خمس

عشر

خمس

عشر

خمس

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

سورة الدهر مكية احدى وثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ● إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ
مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ● إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا
شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ● إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا
إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ● عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ
يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ● يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ●
وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ● إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ
لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ● إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا
قَمْطَرِيرًا ● فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ● وَجَزَاهُم بِمَا صَبَرُوا
جَنَّةً وَحَرِيرًا ● مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ● وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ
وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ● قَوَارِيرَا مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ● وَيُسْقَوْنَ فِيهَا
كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ● عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ● وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ

بالتنوين ابو بكر فوقفه بالالف وحفص بغير تنوين ووقف عليه تارة بالالف وتارة بغير الالف

ولدان

ولدان مخلدون ۝ اذا رايتهم حسبتهم لؤلؤا منثورا ۝ واذا رايت ثم رايت نعيما

وملكا كبيرا ۝ عاليهم ثياب سندس خضر واستبرق وحلوا اساور

من فضة وسقيهم ربهم شرابا طهورا ۝ ان هذا كان لكم جزاء وكان

سعيكم مشكورا ۝ انا نحن نزلنا عليك القرآن تنزيلا ۝ فاصبر لحكم ربك

ولا تطع منهم اثما او كفورا ۝ واذكر اسم ربك بكرة واصيلا ۝

ومن الليل فاسجد له وسبحه ليلا طويلا ۝ ان هؤلاء يحبون العاجلة و

يذرون وراءهم يوما ثقيلا ۝ نحن خلقناهم وشددنا اسرهم واذا شئنا

بدلنا امثالهم تبديلا ۝ ان هذه تذكرة ۝ فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا

وما تشاؤن الا ان يشاء الله ان الله كان عليما حكيما ۝ يدخل من يشاء

في رحمته والظالمين اعد لهم عذابا اليما

سورة المرسلات مكية تلثون وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والمرسلات عرفا ۝ فالعاصفات عصفا ۝ والناشرات نشرا ۝ فالفارقات فرقا

فالملقيات ذكرا ۝ عذرا او نذرا ۝ انما توعدون لواقع ۝ فاذا النجوم طمست ۝ و

اذا السماء فرجت ۝ واذا الجبال نسفت ۝ واذا الرسل اقتت ۝ لاي يوم اجلت

نصف الحزب

خمس

عشر

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرا والمرسلات عرفا عرف الله بينه وبين محمد صلى الله عليه وآله

ليوم الفصل ۝ وما ادريك ما يوم الفصل ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝ الم نهلك الاولين
از بهر روز حکم کردن و توچه دانی چیست روز حکم وای در ان روز انانکه بدروغ داشتند ازا ایا هلاک نکردیم پیشینیان را

ثم نتبعهم الاخرين ۝ كذلك نفعل المجرمين ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝ الم نخلقكم
بلی ازپی ایشان دراریم پسینیان را هم چنین میکنیم بگناه کاران وای در ان روز بدروغ دارنده کان را ایا نیافریدیم شما را

من ماء مهين ۝ فجعلناه في قرار مكين ۝ الى قدر معلوم ۝ فقدرنا فنعم القادرون
از ابی خوار پس نگاه داشتیم ازا در قرارگاه استوار تا زمان معلوم پس توانا ایم پس نیک توانا ایم

ويل يومئذ للمكذبين ۝ الم نجعل الارض كفاتا ۝ احياء وامواتا ۝ وجعلنا
وای در ان روز انانکه باور ندارند ایا نکردانیدیم زمین را قرارگاه زندگان و مردگان و افکندیم

فيها رواسي شامخات واسقيناكم ماء فراتا ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝
دران کوههای بلند و بیاشامیدیم شما را اب شیرین وای دران روز انانکه بدروغ دارند

انطلقوا الى ما كنتم به تكذبون ۝ انطلقوا الى ظل ذي ثلث شعب ۝ لا ظليل ولا يغني
بروید بسوی انچه که بود بد دران نسبت بدروغ میکردید بروید بسوی سایه خداوند سه شاخ نه سایه خنک ونه اکه بکار دارد

من اللهب ۝ انها ترمي بشرر كالقصر ۝ كانه جمالت صفر ۝ ويل يومئذ للمكذبين
از زبانه اتش بدرستی که ان می افکند شرارها مانند کوشکها گویا که ان شتران زرد اند وای دران روز انانکه بدروغ داشتند

هذا يوم لا ينطقون ۝ ولا يؤذن لهم فيعتذرون ۝ ويل يومئذ للمكذبين
این روز است که سخن نگویند کافران و دستوری نه دهند ایشان را تا عذر خواهی کنند اندوه ان روز انانکه نسبت بدروغ کنند این را

هذا يوم الفصل جمعناكم والاولين ۝ فان كان لكم كيد فكيدون
این روز حکم است جمع کردیم شما را با پیشینیان پس اگر هست شما را مکری پس بسگالید بر من

ويل يومئذ للمكذبين ۝ ان المتقين في ظلال وعيون ۝ وفواكه مما يشتهون ۝
وای دران روز بدروغ دارندگان را است بدرستی که پرهیزکاران باشند در سایها و بر چشمها و میوها از انچه ارزو کنند

كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون ۝ انا كذلك نجزي المحسنين ۝ ويل يومئذ
گویند بخورید و بیاشامید گوارنده بسبب انچه بودید که میکردید بدرستی که ما هم چنین جزا میدهیم نیکوکاران را وای ان روز

للمكذبين ۝ كلوا وتمتعوا قليلا انكم مجرمون ۝ ويل يومئذ للمكذبين
انانکه بدروغ میشمارند بخورید و نفع گیرید زمانی اندک بدرستی که شما منکرانید وای ان روز بدروغ دارندگان را

واذا قيل لهم اركعوا لا يركعون ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝ فباي حديث بعده يؤمنون
و چون گفته شود ایشان را نماز گذارید نمیگذارند وای ان روز انانکه باور ندارند پس بکدام سخن از پس قران ایمان خواهند اورد

سورة النبأ مكية وهي اربعون اية

خمس
عشر
بالاماله ابو بکر و بالفتح حفص
نخلقكم بادغام القاف في الكاف مع بقاء الاستعلاء و ذهابه والذهاب اولى الكل القراء
عشر
خمس
ووصل الوقف لمن قرا انطلقوا بالفتح
اللام ازو ضم
عشر
بالف بعد اللام ابو بكر و بغير الالف حفص و وقف حفص على الناء المطولة
خمس
عشر
بكسر العين ابو بكر و بضمها حفص
خمس
٢٠
خمس

ع

الجزء الثلثون

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى بخشاينده مهربان

عمّ يتساءلون عن النبأ العظيم ۝ الذى هم فيه مختلفون ۝ كلّا سيعلمون ۝
از چه چیز می پرسید ازان خبر بزرگ که ایشان دران اختلاف می کنند حقا که بدانند

ثمّ كلّا سيعلمون ۝ ألم نجعل الارض مهادا ۝ والجبال اوتادا ۝ وخلقناكم ازواجا
پس زود بدانند ایا نه کردیم زمین را فرش گسترده و کوهها را میخها و افریدیم شما را زوداده

وجعلنا نومكم سباتا ۝ وجعلنا الّيل لباسا ۝ وجعلنا النّهار معاشا ۝
و کردانیدیم خواب شما را راحت و ساختیم شب را پوشش و کردانیدیم روز را جهت معاش

وبنينا فوقكم سبعا شدادا ۝ وجعلنا سراجا وهّاجا ۝ وانزلنا من المعصرات
و بنا کردیم بالای شما هفت اسمان محکم و پیدا کردیم چراغ افروخته و فرو فرستادیم از ابرهای پر اب

ماء ثجّاجا ۝ لنخرج به حبّا ونباتا ۝ وجنّات الفافا ۝ انّ يوم الفصل كان ميقاتا
ابی ریزان تا بیرون اریم بان دانه و کیاهی و بوستانها درهم پیچیده هر ایینه روز قیامت هست وقت معین

يوم ينفخ فى الصّور فتأتون افواجا ۝ وفتحت السّماء فكانت ابوابا ۝ وسيّرت الجبال
روزی که دمیده شود در صور پس بیایید فوج فوج و بشکافته شوند اسمان پس باشند درها و رانده شوند کوهها

فكانت سرابا ۝ انّ جهنّم كانت مرصادا ۝ للطّاغين مابا ۝ لابثين فيها احقابا ۝
پس باشند مانند سراب هر ایینه دوزخ باشد کذرکاه مر کافران را بازکشت درنک کنندکان در ان روزکارهای دراز

لا يذوقون فيها بردا ولا شرابا ۝ الّا حميما وغسّاقا ۝ جزاء وفاقا ۝ انّهم كانوا لا يرجون
نچشند دران خنکی و نه اشامیدنی مکر اب کرم و ریم باشد این جزا موافق هر ایینه ایشان بودند که نمی ترسیدند

حسابا ۝ وكذّبوا باياتنا كذّابا ۝ وكلّ شىء احصيناه كتابا ۝ فذوقوا فلن
از حساب و بدروغ داشتند نشانهای ما را دروغ داشتنی و هر چیز شمرده ایم ان را نوشته پس بچشید پس هرگز

نزيدكم الّا عذابا ۝ انّ للمتّقين مفازا ۝ حدائق واعنابا ۝ وكواعب اترابا ۝
نیفزاییم شما را مگر عذاب هر ایینه پرهیزکاران راست رستگاری باغها و درختان انگور و دختران نار پستان هم سالان

وكاسا دهاقا ۝ لا يسمعون فيها لغوا ولا كذّابا ۝ جزاء من ربّك عطاء
و جام مالامال پر از شراب نمی شنوند دران سخن بیهوده و نه دروغ هست این جزا از پروردگار تو عطا

حسابا ۝ ربّ السّموات والارض وما بينهما الرّحمن لا يملكون منه خطابا ۝
بسنده پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان ایشانست خداى بخشاینده ندارند ازو سخن گفتن

يوم يقوم الرّوح والملائكة صفّا ۝ لا يتكلّمون الّا من اذن له الرّحمن وقال
روزی که بایستد روح تمام و فرشتگان صف زده سخن نگویند مگر کسی که دستوری دهد او را خداى و گفته باشد

صَوَابًا ۝ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝ إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۝
سخن راست آن روز بست بودنی پس هر که خواهد فرا گیرد بسوی پروردگار خویش بازگشتنی ما بترسانیدیم شما را از عذاب نزدیک

يَوْمَ يَنظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا ۝
روزی که نظر کند آدمی در آنچه پیش فرستاده باشند دست او و گوید کافر ای کاشکی من بودمی خاک

سورة النازعات مكية ست واربعون اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۝ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ۝ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا
بکشندکان جانها بکشیدنی بسختی و بیرون برندکان بیرون بردنی و به تیز روندکان رفتنی همچو شنا پس پیش گیرندکان پیشی گرفتنی

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ
پس تدبیر کنندکان کار را که شما یاد کنی روزی را که بجنبد جنبنده پس از پی درآید از ان پی درآینده دلها آن روز ترسان بود

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا
دیدهای خداوندان دلها فروخوابیده میگویند ایا ما بازگردیده شدگانیم در حالت اول ایا چون کردیم استخوانهای

نَّخِرَةً ۝ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝ فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ
کهنه پس گفتند آن بازگشتن آن گاه بازگشتنی باشد با زیان پس جزین نیست که قیامت یک زیادت پس انگاه ایشان بزمین هموار باشند

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۝ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
ایا آمد بتو حکایت موسی چون بخواند او را پروردگار او بوادی پاکیزه طوی نام گفت برو بسوی فرعون بدرستی که او

طَغَىٰ ۝ فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰ أَن تَزَكَّىٰ ۝ وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ
از حد درگذشته است پس بگو هیچ هست ترا ازو بانکه پاک شوی و راه نمایم ترا بسوی آفریدگار تو پس بترسی پس نمود او را نشانه بزرگتر

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ۝ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝ فَأَخَذَهُ
پس دروغ داشت فرعون و نافرمانی کرد پس روی گردانیده میشتافت پس جمع کرد قوم را و آواز داد پس گفت منم پروردگار بزرگتر شما پس گرفت او را

اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۝ أَأَنتُمْ أَشَدُّ
خدای بعذاب آخرت و دنیا بدرستی که در این هر اینه پندیست مر کسی را که بترسد ایا شما سخت تر بید

خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا ۝ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ۝ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝
از در آفرینش ایا آسمان که بنا کرد او را برداشت سقف او را پس راست کرد او را و تاریک گردانید شب او را و بیرون آورد روز او را

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۝ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝
و زمین را پس از آن گسترد او را بیرون آورد از آن آب او را و چراگاه آن و کوهها محکم گردانید آنها را

عشر
من واصلها
خمس
عشر
خمس
نصف الحزب
عشر
خمس
عشر

مناعا

متاعا لكم ولانعامكم ۝ فاذا جاءت الطامة الكبرى ۝ يوم يتذكر
الانسان ما سعى ۝ وبرزت الجحيم لمن يرى ۝ فاما من طغى واثر الحيوة الدنيا
فان الجحيم هي الماوى ۝ واما من خاف مقام ربه ونهى النفس عن الهوى ۝
فان الجنة هي الماوى ۝ يسئلونك عن الساعة ايان مرسها ۝ فيم انت من
ذكرها ۝ الى ربك منتهها ۝ انما انت منذر من يخشها ۝ كانهم يوم يرونها
لم يلبثوا الا عشية او ضحها ۝

سورة عبس مكية اربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

عبس وتولى ۝ ان جاءه الاعمى ۝ وما يدريك لعله يزكى ۝ او يذكر
فتنفعه الذكرى ۝ اما من استغنى ۝ فانت له تصدى ۝ وما عليك الا يزكى ۝
واما من جاءك يسعى ۝ وهو يخشى ۝ فانت عنه تلهى ۝ كلا انها تذكرة ۝
فمن شاء ذكره ۝ في صحف مكرمة ۝ مرفوعة مطهرة ۝ بايدي سفرة
كرام بررة ۝ قتل الانسان ما اكفره ۝ من اي شيء خلقه ۝ من نطفة خلقه
فقدره ۝ ثم السبيل يسره ۝ ثم اماته فاقبره ۝ ثم اذا شاء انشره ۝ كلا لما يقض ما
امره ۝ فلينظر الانسان الى طعامه ۝ انا صببنا الماء صبا ۝ ثم شققنا الارض شقا

فانبتنا فيها حبا وعنبا وقضبا وزيتونا ونخلا وحدائق غلبا وفاكهة وابا متاعا

لكم ولانعامكم فاذا جاءت الصاخة يوم يفر المرء من اخيه وامه وابيه

وصاحبته وبنيه لكل امرئ منهم يومئذ شان يغنيه وجوه يومئذ مسفرة

ضاحكة مستبشرة ووجوه يومئذ عليها غبرة ترهقها قترة اولئك هم الكفرة

سورة الكورت مكية الفجرة تسع وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا الشمس كورت واذا النجوم انكدرت واذا الجبال سيرت واذا

العشار عطلت واذا الوحوش حشرت واذا البحار سجرت واذا النفوس زوجت

واذا الموءودة سئلت باي ذنب قتلت واذا الصحف نشرت واذا السماء كشطت

واذا الجحيم سعرت واذا الجنة ازلفت علمت نفس ما احضرت فلا اقسم

بالخنس الجوار الكنس والليل اذا عسعس والصبح اذا تنفس انه لقول رسول

كريم ذي قوة عند ذي العرش مكين مطاع ثم امين وما صاحبكم بمجنون

ولقد راه بالافق المبين وما هو على الغيب بضنين وما هو بقول شيطان رجيم

فاين تذهبون ان هو الا ذكر للعالمين لمن شاء منكم ان يستقيم

وما تشاؤن الا ان **سورة انفطرت مكية تسع عشرة اية** يشاء الله رب العالمين

و نخواهيد مگر آنكه خواهد خداى پروردگار عالميان

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

اذا السماء انفطرت ○ واذا الكواكب انتثرت ○ واذا البحار فجرت ○ واذا القبور

آنگاه كه آسمان شكافته شود / و چون ستارگان فرو ريزند / و آنگاه كه درياها روان كرده شود / و آنگاه كه گورها

بعثرت ○ علمت نفس ما قدمت واخرت ○ يا ايها الانسان ما غرك بربك

زير و زبر كرده شود / بداند هر نفسى آنچه از پيش فرستاده و آنچه از پس گذاشته / اى آدمى چه چيز فريفت ترا از پروردگار تو

الكريم ○ الذى خلقك فسويك فعدلك ○ فى اى صورة ما شاء ركبك ○

بزرگوار / آن خدايى كه آفريد ترا پس راست كرد ترا پس برابر كرد ترا / در هر صورتى كه خواست تركيب كرد ترا

كلا بل تكذبون بالدين ○ وان عليكم لحافظين ○ كراما كاتبين ○

نه چنانست بلكه دروغ مى‌داريد روز جزا را / و بدرستى كه بر شما نگاه‌بانانند / گرامى نويسندگان

يعلمون ما تفعلون ○ ان الابرار لفى نعيم ○ وان الفجار لفى جحيم ○ يصلونها يوم

مى‌دانند آنچه مى‌كنيد / بدرستى كه نيكوكاران در نعمت‌اند / و بدرستى كه بدكاران در دوزخ‌اند / درآيند در آن روز

الدين ○ وما هم عنها بغائبين ○ وما ادريك ما يوم الدين ○ ثم ما ادريك ما يوم الدين

جزا / و نيستند از آن غائبان / و چه چيز دانا كرد ترا كه چيست روز جزا / پس چه چيز دانا كرد ترا كه چيست روز جزا

سورة مطففين مكية يوم لا تملك نفس لنفس شيئا والامر يومئذ لله ○ **اثنتان و ثلثون اية**

روزى كه توانا نباشد هيچ نفسى براى نفسى هيچ چيزى و فرمان در آن روز خداى راست

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

ويل للمطففين ○ الذين اذا اكتالوا على الناس يستوفون ○ واذا كالوهم او وزنوهم

واى مر كم‌كنندگان را / آنانكه چون بستانند از مردمان تمام بستانند / و چون كيل نمايند براى ايشان يا وزن كنند براى ايشان

يخسرون ○ الا يظن اولئك انهم مبعوثون ○ ليوم عظيم ○ يوم يقوم الناس

زيان كنند / آيا نمى‌دانند آن گروه كه ايشان برانگيختگانند / براى روزى بزرگ / روزى كه بايستند مردمان

لرب العالمين ○ كلا ان كتاب الفجار لفى سجين ○ وما ادريك ما سجين ○ كتاب

براى پروردگار عالميان / حقا كه نامه اعمال كافران در سجين / و چه دانا كرد ترا كه چيست سجين / نامه

مرقوم ○ ويل يومئذ للمكذبين ○ الذين يكذبون بيوم الدين ○ وما يكذب

نوشته / واى در آن روز دروغ دارندگان را / آنانكه دروغ مى‌دارند روز جزا را / و دروغ ندارد

فواصله
مكية
خمس
عشر
خمس
فواصله ربع
قطع
خمس
عشر

بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ

قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّهُمْ

لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ

لَفِي عِلِّيِّينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝ كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ

لَفِي نَعِيمٍ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝ يُسْقَوْنَ

مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝ وَمِزَاجُهُ

مِنْ تَسْنِيمٍ ۝ يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَاكِهِينَ

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ

آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا

يَفْعَلُونَ ۝

سورة انشقت مكية وهي خمس وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ

مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا

بالادغام والامالة ابوبكر وبالسكت على اللام في الوصل مع الفتح سكتة لطيفة من غير قطع النفس فالترجم من الاظهار حفص

خمس

عشر

نصف الحزب وقيل اخر السورة

خمس

عشر

خمس

خمس

خمس

فملاقيه ۝ فأما من أوتي كتابه بيمينه ۝ فسوف يحاسب حسابا يسيرا ۝ وينقلب
إلى أهله مسرورا ۝ وأما من أوتي كتابه وراء ظهره ۝ فسوف يدعوا ثبورا ۝ ويصلى
سعيرا ۝ إنه كان في أهله مسرورا ۝ إنه ظن أن لن يحور ۝ بلى إن ربه كان
به بصيرا ۝ فلا أقسم بالشفق ۝ والليل وما وسق ۝ والقمر إذا اتسق ۝ لتركبن طبقا
عن طبق ۝ فما لهم لا يؤمنون ۝ وإذا قرئ عليهم القرآن لا يسجدون ۝ بل الذين
كفروا يكذبون ۝ والله أعلم بما يوعون ۝ فبشرهم بعذاب أليم ۝ إلا الذين آمنوا
وعملوا الصالحات لهم أجر غير ممنون ۝

سورة البروج مكية عشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم
والسماء ذات البروج ۝ واليوم الموعود ۝ وشاهد ومشهود ۝ قتل أصحاب
الأخدود ۝ النار ذات الوقود ۝ إذ هم عليها قعود ۝ وهم على ما يفعلون
بالمؤمنين شهود ۝ وما نقموا منهم إلا أن يؤمنوا بالله العزيز الحميد ۝ الذي له
ملك السماوات والأرض والله على كل شيء شهيد ۝ إن الذين فتنوا المؤمنين
والمؤمنات ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق ۝ إن الذين
آمنوا وعملوا الصالحات لهم جنات تجري من تحتها الأنهار ذلك الفوز الكبير ۝

عشر

سجدة مسنونة
محل استجابة

خمس

عشر

فواصله

عن أبي عبد الله عليه السلام قال من قرأ والسماء ذات البروج في فرائضه فإنها سورة النبيين كان محشره وموقفه مع النبيين والمرسلين والصالحين من ثواب الأعمال

خمس

عشر

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝ ذُو

الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝

خمس

عشر

سورة الطارق مكية اثنتان وعشر اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا

عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ

وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝ وَ

السَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

۝ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من كانت قراءته في فرائضه بالسماء والطارق كانت له عند الله يوم القيامة جاه وقرب وكان من رفقاء النبيين واصحابهم في الجنة من ثواب الاعمال

خمس

نصف الحزب

سورة الاعلى مكية سبعة عشر اية

وقيل اول الكاشية وقيل آخرها والقول الاول لابي عمرو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى ۝ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سبح اسم ربك الاعلى في فريضة او نافلة قيل له يوم القيامة ادخل من اي ابواب الجنان شئت ان شاء الله من ثواب الاعمال

ويتيسر

عشر

خمس

مطلع

عن ابی عبد الله علیه السلام قال من اومن قراءة هل اتیك حدیث الغاشیة فی فرائضه او نوافله غشاه الله برحمته فی الدنیا والاخرة واتاه الله الامن یوم القیمة من عذاب النار حسن ثواب الاعمال ١٢

خمس

عشر

خمس

عشر

خمس

عن ابی عبد الله علیه السلام قال اقرءوا سورة الفجر فی فرائضكم ونوافلكم فانها سورة الحسین بن علی علیهما السلام ...

ونیسرك للیسری ۝ فذكر ان نفعت الذكری ۝ سیذكر من یخشی ۝

ویتجنبها الاشقی ۝ الذی یصلی النار الكبری ۝ ثم لا یموت فیها ولا یحیی ۝ قد

افلح من تزكی ۝ وذكر اسم ربه فصلی ۝ بل تؤثرون الحیوة الدنیا ۝ والاخرة

خیر وابقی ۝ ان هذا لفی الصحف الاولی ۝ صحف ابرهیم وموسی ۝

سورة الغاشیة مكیة ست وعشرون آیة

بسم الله الرحمن الرحیم

هل اتاك حدیث الغاشیة ۝ وجوه یومئذ خاشعة ۝ عاملة ناصبة ۝ تصلی

نارا حامیة ۝ تسقی من عین آنیة ۝ لیس لهم طعام الا من ضریع ۝ لا یسمن و

لا یغنی من جوع ۝ وجوه یومئذ ناعمة ۝ لسعیها راضیة ۝ فی جنة عالیة ۝

لا تسمع فیها لاغیة ۝ فیها عین جاریة ۝ فیها سرر مرفوعة ۝ واكواب موضوعة ۝

ونمارق مصفوفة ۝ وزرابی مبثوثة ۝ افلا ینظرون الی الابل كیف خلقت ۝

والی السماء كیف رفعت ۝ والی الجبال كیف نصبت ۝ و

الی الارض كیف سطحت ۝ فذكر انما انت مذكر ۝ لست علیهم

بمصیطر ۝ الا من تولی وكفر ۝ فیعذبه الله العذاب الاكبر ۝ ان الینا ایابهم

ثم ان علینا حسابهم ۝

سورة الفجر مكیة ثلثون آیة

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

والفجر وليال عشر والشفع والوتر والليل اذا يسر هل في ذلك قسم

لذي حجر الم تر كيف فعل ربك بعاد ارم ذات العماد التي لم يخلق مثلها

في البلاد وثمود الذين جابوا الصخر بالواد وفرعون ذي الاوتاد الذين

طغوا في البلاد فاكثروا فيها الفساد فصب عليهم ربك سوط عذاب

ان ربك لبالمرصاد فاما الانسان اذا ما ابتلىه ربه فاكرمه ونعمه

فيقول ربي اكرمن واما اذا ما ابتلىه فقدر عليه رزقه فيقول ربي

اهانن كلا بل لا تكرمون اليتيم ولا تحاضون على طعام المسكين

وتاكلون التراث اكلا لما وتحبون المال حبا جما كلا اذا دكت الارض

دكا دكا وجاء ربك والملك صفا صفا وجيء يومئذ بجهنم

يومئذ يتذكر الانسان وانى له الذكرى يقول يا ليتني قدمت

لحياتي فيومئذ لا يعذب عذابه احد ولا يوثق وثاقه احد يا ايتها النفس

المطمئنة ارجعي الى ربك راضية مرضية فادخلي في عبادي وادخلي جنتي

سورة البلد مكية وهي عشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اقسم بهذا البلد ۝ وانت حل بهذا البلد ۝ ووالد وما ولد ۝ لقد خلقنا
الانسان في كبد ۝ ايحسب ان لن يقدر عليه احد ۝ يقول اهلكت مالا لبدا ۝
ايحسب ان لم يره احد ۝ الم نجعل له عينين ۝ ولسانا وشفتين ۝ وهديناه النجدين
فلا اقتحم العقبة ۝ وما ادريك ما العقبة ۝ فك رقبة ۝ او اطعام في يوم
ذي مسغبة ۝ يتيما ذا مقربة ۝ او مسكينا ذا متربة ۝ ثم كان من الذين
امنوا وتواصوا بالصبر وتواصوا بالمرحمة ۝ اولئك اصحاب الميمنة ۝ والذين
كفروا باياتنا هم اصحاب المشئمة ۝ عليهم نار مؤصدة

سورة الشمس مكية خمس عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

والشمس وضحها ۝ والقمر اذا تلها ۝ والنهار اذا جلها ۝ والليل اذا يغشها ۝
والسماء وما بنها ۝ والارض وما طحها ۝ ونفس وما سوها ۝ فالهمها فجورها
وتقوها ۝ قد افلح من زكها ۝ وقد خاب من دسها ۝ كذبت ثمود بطغوها
اذ انبعث اشقها ۝ فقال لهم رسول الله ناقة الله وسقيها ۝ فكذبوه فعقروها
فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسويها ۝ ولا يخاف عقبها

خمس وآخر الوقف اللازم

عشر

بالالف ابو عمرو بالفتح حفص

خمس

عشر

فواصلها الف

عن معاوية بن عمار عن ابي عبد الله عليه السلام قال سمعته يقول من اكثر قراءة والشمس وضحيها والليل اذا يغشى والضحى والم نشرح في يوم او ليلة لم يبق شيء بحضرته الا شهد له يوم القيامة حتى شعره وبشره ولحمه ودمه وعروقه وعصبه وعظامه وجميع ما اقلت الارض منه ويقول الرب تبارك وتعالى قبلت شهادتكم لعبدي واجزتها له انطلقوا به الى جناني حتى يتخير منها حيث ما احب فاعطوه اياه من غير من ولكن رحمة مني وفضلا عليه وهنيئا لعبدي. من ثواب الاعمال

سورة والليل مكية وهي عشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

والليل اذا يغشى ۝ والنهار اذا تجلى ۝ وما خلق الذكر والانثى ۝ ان سعيكم
لشتى ۝ فاما من اعطى واتقى ۝ وصدق بالحسنى ۝ فسنيسره لليسرى ۝ واما
من بخل واستغنى ۝ وكذب بالحسنى ۝ فسنيسره للعسرى ۝ وما يغنى
عنه ماله اذا تردى ۝ ان علينا للهدى ۝ وان لنا للاخرة والاولى ۝ فانذرتكم
نارا تلظى ۝ لا يصليها الا الاشقى ۝ الذى كذب وتولى ۝ وسيجنبها الاتقى ۝ الذى
يؤتى ماله يتزكى ۝ وما لاحد عنده من نعمة تجزى ۝ الا ابتغاء وجه ربه
الاعلى ۝ ولسوف يرضى ۝

سورة والضحى احدى عشر اية

بسم الله الرحمن الرحيم

والضحى ۝ والليل اذا سجى ۝ ما ودعك ربك وما قلى ۝ وللاخرة خير لك من الاولى
ولسوف يعطيك ربك فترضى ۝ الم يجدك يتيما فاوى ۝ ووجدك ضالا فهدى
ووجدك عائلا فاغنى ۝ فاما اليتيم فلا تقهر ۝ واما السائل فلا تنهر ۝ واما
بنعمة ربك فحدث ۝

سورة الم نشرح مكية ثمانية اية

خمس

عشر

خمس

عشر

بسم الله الرحمن الرحيم

ألم نشرح لك صدرك ۝ ووضعنا عنك وزرك ۝ الذي أنقض ظهرك ۝ و

رفعنا لك ذكرك ۝ فإن مع العسر يسرا ۝ إن مع العسر يسرا ۝ فإذا فرغت

فانصب ۝ وإلى ربك فارغب ۝

سورة التين مكية سبع آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والتين والزيتون ۝ وطور سينين ۝ وهذا البلد الأمين ۝ لقد خلقنا

الإنسان في أحسن تقويم ۝ ثم رددناه أسفل سافلين ۝ إلا الذين آمنوا

وعملوا الصالحات فلهم أجر غير ممنون ۝ فما يكذبك بعد بالدين ۝

أليس الله بأحكم الحاكمين ۝

سورة اقرأ مكية ثمانية عشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم

اقرأ باسم ربك الذي خلق ۝ خلق الإنسان من علق ۝ اقرأ وربك الأكرم

الذي علم بالقلم علم الإنسان ما لم يعلم كلا إن الإنسان ليطغى ۝ أن رآه استغنى

إن إلى ربك الرجعى ۝ أرأيت الذي ينهى عبدا إذا صلى ۝ أرأيت إن كان على الهدى

أو أمر بالتقوى ۝ أرأيت إن كذب وتولى ۝ ألم يعلم بأن الله يرى ۝ كلا لئن لم ينته

فواصله

عن أبي عبد الله عليه السلام قال من قرأ والتين في فرائضه ونوافله أعطي من الجنة حتى يرضى من ثواب الأعمال

خمس

فواصله

عن أبي عبد الله عليه السلام قال من قرأ في يومه أو ليلته اقرأ باسم ربك ثم مات في يومه أو ليلته مات شهيدا وبعثه الله شهيدا وأحياه كمن ضرب بسيفه في سبيل الله مع رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من ثواب الأعمال [illegible]

لنسفعا بالناصية ناصية كاذبة خاطئة فليدع ناديه سندع الزبانية كلا

هر اینه بگیریم او را بموی پیشانی ... دروغ گوی خطا کار بس گو که بخواند مجلسان خود را زود بود که بخوانیم زبانه آتش را هرگز

لا تطعه واسجد واقترب

زمان مبر او را و سجده کن و نزدیک شو با

سورة القدر مكية خمس اية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

انا انزلناه في ليلة القدر وما ادريك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من الف

شهر تنزل الملئكة والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام هي حتى مطلع

الفجر

صبح سفید

سورة البينة مكية وهي ثمانية اية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

لم يكن الذين كفروا من اهل الكتاب والمشركين منفكين

حتى تاتيهم البينة رسول من الله يتلوا صحفا مطهرة فيها كتب قيمة وما تفرق

الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءتهم البينة وما امروا الا ليعبدوا الله

مخلصين له الدين حنفاء ويقيموا الصلوة ويؤتوا الزكوة وذلك دين القيمة ان

الذين كفروا من اهل الكتاب والمشركين في نار جهنم خالدين فيها اولئك

هم شر البرية ان الذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك هم خير البرية جزاؤهم

عند ربهم جنات عدن تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا رضي الله عنهم ورضوا

سجدة

حزب

عن ابي جعفر عليه السلام قال من قرا سورة لم يكن ... بريا من الشرك وادخل في دين محمد صلى الله عليه وآله ... الله عز وجل مومنا ... حسابا يسيرا من ثواب الاعمال

ذلك

سورة زلزلت مدنية ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝ سبعة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداي بخشنده مهربان

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝ وَقَالَ الْإِنسَانُ

مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ

أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

سورة والعاديات مدنية شَرًّا يَرَهُ ۝ عشر آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداي بخشنده مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝ إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ وَحُصِّلَ مَا فِي

الصُّدُورِ ۝ إِنَّ رَبَّهُم سورة قارعة مكية عشر آية بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداي بخشنده مهربان

الْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ ۝ فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ

عن أبي عبد الله عليه السلام قال من قرأ سورة والعاديات وادمن قراءتها بعثه الله عز وجل مع امير المؤمنين عليه السلام يوم القيمة خاصة وكان في حجره ورفقائه من تراب الاعمال

نصف الحزب

عن أبي جعفر عليه السلام قال من قرأ وأكثر من قراءة القارعة آمنه الله عز وجل من فتنة الدجال

فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ

در زندگانی پسندیده باشد و اما آنکه سبک بود ترازوهای عمل او پس جای او هاویه است و تو چه دانی که چیست آن

سورة التكاثر مكيّة نَارٌ حَامِيَةٌ ۝ عشر آية

آتشیست بسیار سوزنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا

مشغول کرد شمارا بسیاری مال تا که آمدید بگورها حقا که زود بدانید پس حقا که

سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

زود بدانید حقا که اگر بدانید دانستن درست به بینند دوزخ را پس هراینه ببینند از الجشم یقین

سورة العصر مكيّة ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝ ثلث آية

پس هراینه پرسیده شوند آن روز از نعمتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

خدای بخشنده مهربان

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا

سوگند بروزگار تو هراینه آدمیان در زیان اند مگر آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته و وصیت کردند

سورة الهمزة مكيّة بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝ تسعة آية

براستی و وصیت کردند بشکیبایی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ۝ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

وای هر عیب کننده غیبت گوینده را آنکسی که جمع کرد مال و شمرد از او می پندارد آنکه مال او جاوید خواهد داشت

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۝ الَّتِي

نه چنانست هراینه انداخته شود در حطمه و تو چه دانی که چیست حطمه آتش خدااست برافروخته شده آنکه

تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ۝ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ سورة الفيل مكيّة خمس آية

غالب شود بر دلها بدرستی که آن آتش برکافران بسته شده است در ستونهای دراز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

والوصل في الحطمة وجو[...] الانفصال

التعظيم بالتعظيم

الهمزة حفص وحذفها ابوبكر

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من قرا الم تر كيف في فرائضه شهد له يوم القيمة كل سهل وجبل ومدر بانه كان من المصلين وينادي له مناد يوم القيمة صدقتم على عبدي قبلت شهادتكم له وعليه ادخلوا الجنة ولا تحاسبوه فانه ممن احبه واحب عمله وعن ابي عبد الله عليه السلام

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝

آیا ندانستی که چگونه کرد پروردگار تو بیاران فیل آیا نه گردانید مکر ایشان را در تباهی

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ۝

و فرستاد برایشان مرغان فوج فوج می انداختند ایشان را بسنگی از سنگ خداری پس گردانید خدای ایشان را چون برگ گاه خورده

سورة قريش مكية وهي اربع اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ۝ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَٰذَا

تا الفت گرفتن قریش را الفت ایشان در سفر زمستان و تابستان پس باید که بپرستید خداوند این

سورة ماعون مكية الْبَيْتِ ۝ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝ سبعة اية

خانه را آنکه طعام داد ایشان را از گرسنگی و ایمن کرد ایشان را از ترس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝ فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ۝ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ

آیا دیدی آنکس را که دروغ میدارد روز جزا را پس او آنکس است که میراند یتیم را و نمیفرماید اهل خود را بر طعام دادن

الْمِسْكِينِ ۝ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ

مسکین پس وای بر نماز گذارندگان آنانکه ایشان از نماز خود بیخبراند آنانکه ایشان می نمایند خلق را

سورة الكوثر مكية وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝ ثلثة اية

و باز میدارند از همسایه آب و آتش و نمک را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝

بدرستیکه ما عطا کردیم ترا حوض کوثر پس نماز گذار برای پروردگار خود و قربانی کن بدرستیکه دشمن تو اوست دم بریده

سورة الكافرون مكية ست اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

عن ابي عبد الله عليه السلام قال من اكثر قراءة لايلاف قريش بعثه الله يوم القيمة على مركب من مراكب الجنة حتى يقعد على موائد النور يوم القيمة

قال الصدوق رحمة الله من قرأ سورة الفيل فليقرأ معها لايلاف في ركعة فانهما جميعا سورة واحدة لا يجوز التفرد بواحدة منها في ركعة فريضة

عن ابي جعفر عليه السلام قال من قرأ سورة ارايت الذي يكذب بالدين في فرائضه ونوافله كان ممن قبل الله عز وجل صلوته وصيامه ولم يحاسبه بما كان منه في الحيوة الدنيا

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

بگو ای کافران نه پرستم آنچه شما پرستید و نه شما پرستندگان از آنکه من پرستم

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

و نه من پرستنده‌ام از آنکه شما پرستید و نه شما پرستندگان اید از آنکه من پرستم شمارا است دین شما و مرا دین

سورة النصر مكية وهي ثلث آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ

چون بیاید یاری کردن خدای و فتح و ببینی مردمانرا در می‌آیند در دین خدای فوج فوج پس تسبیح کن

بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

بستایش پروردگار خود و آمرزش خواه ازو که او هست قبول کننده توبه

سورة تبت مكية خمسة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ

نابود باد هر دو دست ابو لهب و نابود شد نفع نکرد ازو عذاب را مال او و آنچه کسب کرده زود باشد که در آید در آتش

لَهَبٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ

زبانه دار و زن او بردارنده هیزم است باشد در گردن او رسنی بافته از پوست خرما

سورة اخلاص مكية وهي اربعة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

بگو اوست خدا یگانه خدای که بی‌نیاز است از همه نزاد کسی را و نزاده شد از کسی و نیست او را همتا هیچ یک

سورة الفلق مكية وهي خمسة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قل اعوذ برب الفلق ۝ من شر ما خلق ۝ ومن شر غاسق اذا وقب ۝ ومن شر

بگو پناه میگیرم بآفریدگار صبح ۝ از بدی آنچه آفریده است ۝ و از بدی شب تاریک چون در آید در ظلمت ۝ و از بدی

النفاثات في العقد ۝ ومن شر حاسد اذا حسد ۝ سورة الناس مكية ست آية

زنانی که سحر میکنند در گرهها ۝ و از بدی حاسد آنهنگام حسد کند

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

قل اعوذ برب الناس ۝ ملك الناس ۝ اله الناس ۝ من شر الوسواس الخناس ۝

بگو پناه میگیرم به پروردگار آدمیان ۝ پادشاه آدمیان ۝ معبود آدمیان ۝ از بدی وسوسه آن شیطان نهان شونده

الذي يوسوس في صدور الناس ۝ من الجنة والناس ۝

که وسوسه میکند در دلهای آدمیان از جنیان و آدمیان

بسم الله الرحمن الرحيم

الاستخارة في المصحف منقول عن اهل البيت عليهم السلام يوم السبت من الصبح الى
الضحى ثم من الظهر الى العصر يوم الاحد من الصبح الى الظهر ثم من العصر الى المغرب يوم الاثنين
من الصبح الى طلوع الشمس ثم من الضحى الى الظهر يوم الثلثاء من الضحى الى الظهر ثم
من العصر الى العشاء يوم الاربعاء من الصبح الى زوال الشمس ثم من العصر الى العشاء
يوم الخميس من الصبح الى طلوع الشمس ثم من الظهر الى العشاء يوم الجمعة من الصبح
الى طلوع الشمس ثم من الضحى الى العصر وللخيرة ايضا شروط ثلثه الاول يتوب
من جميع ذنوبه الثاني يسال الله تعالى ان يجود بحسن ما عنده الثالث ان يحرم
على ما يصبر عليه هذه ذكر ابن طاؤس الحسني رحمة الله عليه في باب الاستخارة

قال العلامة في المنتهى احب القرائة الي ما قرأ عاصم من طريق ابي بكر بن عياش

خمس

[illegible]

221

بالمصحف من اراد الاستخارة بالمصحف فليقرا آية الكرسي الى قوله وهو العلي العظ[يم]
وقوله وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من
ورقة الا يعلمها ولا حبة في ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين
ثم يصلي على النبي محمد وآل محمد عشر مرات ثم يقول اللهم اني توكلت
عليك وتفالت بكتابك فارني ما هو المكنون في سرك المخزون في
غيبك برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم ارني الحق حقا حتى اتبعه وارني الباطل باط[لا]
حتى اجتنبه يا كريم ثم يفتح المصحف ويعد الجلالة في الصفحة اليمنى ويعد الاوراق
بعد الجلالات ثم يعد الاسطر من الصفحة اليسرى بعد الاوراق فما ياتي بعد الاسطر فهو بمنز[لة]
الوحي والله اعلم بالصواب ولو لم يجد وكان حرز عايشة عليه السلام في الاستخارة
اللهم اني استخيرك بعلمك فصل على محمد وآله واقض لي بالخيرة والهمنا معرفة
الاختيار واجعل ذلك ذريعة الى الرضا بما قضيت لنا والتسليم لما حكمت
فازح عنا ريب الارتياب وايدنا بيقين المخلصين ولا تسمنا عجز المعرفة عما تخيرت
فنغمط قدرك ونكره موضع رضاك ونجنح الى التي هي ابعد من حسن العاقبة
واقرب الى ضد العافية حبب الينا ما نكره من قضائك وسهل علينا ما نستصعب

جلالة يعد مرة اخرى حتى يجي
ويعمل به وهذا التفاول منقول
معمول مجرب

Pundit Gobind purshad priest Delhi India

पंडितगोविन्दप्रशाद پنڈت گوبند پرشاد

His Signature in the three languages

J E B

عنده لا يستكبرون عن عبادته ولا يستحسرون
يسبحون الليل والنهار لا يفترون . أم اتخذوا
آلهة من الأرض هم ينشرون . لو كان فيهما
آلهة إلا الله لفسدتا فسبحان الله رب العرش
عما يصفون . لا يسئل عما يفعل وهم يسئلون
أم اتخذوا من دونه آلهة قل هاتوا برهانكم
هذا ذكر من معي وذكر من قبلي بل أكثرهم لا
يعلمون الحق فهم معرضون . وما أرسلنا
من قبلك من رسول إلا نوحي إليه أنه لا
إله إلا أنا فاعبدون . وقالوا اتخذ الرحمن
ولدا سبحانه بل عباد مكرمون . لا يسبقونه

بالقول وهم بأمره يعملون . يعلم ما بين أيديهم

وما خلفهم ولا يشفعون إلا لمن ارتضى وهم

من خشيته مشفقون . ومن يقل منهم

إني إله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك

نجزي الظلمين . أولم ير الذين كفروا أن ع ١٢

السموت والأرض كانتا رتقا ففتقنهما وجعلنا

من الماء كل شيء حي أفلا يؤمنون . وجعلنا

في الأرض رواسي أن تميد بهم وجعلنا

فيها فجاجا سبلا لعلهم يهتدون

السماء سقفا محفوظا وهم عن آيتها معر

وهو الذي خلق اليل والنهار والشمس والقمر

كل

500 Pages
a 5 Cent each

Who [illegible] the
[illegible]
[illegible]